

615
G 83

GYÓGYÍTÓ KEZEK

*Kézikönyv az emberi aura tanulmányozásához
energiánk teljessége – testünk egészsége*

A photograph of two hands held up, palms facing each other, with a bright, ethereal light emanating from the space between them. The light creates a soft, glowing aura around the hands, set against a dark blue background. The overall effect is one of energy and healing.

BARBARA ANN BRENNAN

Ajánljuk ez a könyvet minden utazónak, aki hazafelé tart, aki saját, igazi útján jár.

A szeretet az univerzum arca és teste. Ez az univerzum összetartó, ötvöző anyaga, az anyag, amiből mindnyájan vagyunk. A szeretet és egészség és az Egyetemes Istenséggel kapcsolatban-lét élménye. Minden szenvedést az elkülönültség illúziója okoz, ami félelmet és ön-gyűlöletet teremt, s így nyilvánvalóan betegséghez vezet.

Mi vagyunk saját sorsunk kovácsai. Sokkal többre vagyunk képesek, mint gondoltuk, beleértve önmagunk meggyógyítását, akár „halálos” betegségből is.

Az egyetlen valóban „halálos” betegség-egyszerűen élni, embernek lenni. És embernek lenni-egyáltalán nem a „vég”, mivel a halál csupán átlépés a lét másik szintjére.

Arra szeretném Önt bátorítani, hogy lépjen ki élete „normál” kötelékéből és kezdje el másként látni önmagát. Arra akarom biztatni, hogy életét az idő tűhegyén élje, engedje meg magának, hogy minden percben újjászülessen. Arra akarom biztatni, hogy életélményét könnyedén öntse formába.

TARTALOMJEGYZÉK

I. rész	Az energia bolygóján élünk	13
	1. fejezet Hogyan használjuk ezt a könyvet?	15
	2. fejezet Jegyzet a képzésről és az útmutatás kialakulása	17
II. rész	Az Emberi Aura	21
	Bevezető: A személyes élmény	23
	3. fejezet Párhuzamok: Hogyan látjuk magunkat és a valóságot A nyugati tudományos nézetek	25
	4. fejezet Az Emberi Energiamező tudományos kutatásának története	31
	5. fejezet Az Egyetemes Energiamező	37
	6. fejezet Az Emberi Energiamező vagy az Emberi Aura	41
III. rész	Pszichodinamika és az Emberi Energiamező	55
	Bevezető: A terápiás élmény	57
	7. fejezet Az emberi növekedés és az aurában zajló fejlődés	59
	8. fejezet A hét fő csakra pszichológiai funkciója	67
	9. fejezet A csakrák vagy energiaközpontok diagnosztikája	75
	10. fejezet Az aura megfigyelése a kezelése során	83
	11. fejezet Energiablokkok és védelmi rendszerek az aurában	93
	12. fejezet A főbb karakterstuktúrák aura- és csakraformái	99
IV. rész	A gyógyító érzékelését segítő eszközök	119
	Bevezető: A betegség oka	121
	13. fejezet A valóság	123
	14. fejezet Az energiablokktól a testi megbetegedésig	127
	15. fejezet A gyógyítás folyamata	135
	16. fejezet Közvetlen információszerzés	141
	17. fejezet A belső látás	145
	18. fejezet A kifinomult auditív érzékelés és kapcsolat a spirituális tanítókkal	155
	19. fejezet Heyoan metaforája a valóságról	163
V. rész	Spirituális gyógyítás	169
	Bevezető: Az energiamezőnk a gyógyító eszközünk	171
	20. fejezet Felkészülés a gyógyításra	173
	21. fejezet Gyógyítás minden szinten	185
	22. fejezet Gyógyítás színekkel és hangokkal	219
	23. fejezet A földidőn kívüli időben történt sérülések gyógyítása	225
VI. rész	Öngyógyítás és a spirituális gyógyító	233
	Bevezető: Átalakulás és saját felelősség	235
	24. fejezet Az új orvostudomány arculata: gyógyító lesz a páciensből	237
	25. fejezet Egészség: esély arra, hogy visszataláljunk valódi önmagunkhoz	245
	26. fejezet A gyógyító fejlődése	251

HOGYAN HASZNÁLJUK EZT A KÖNYVET?

Ez a mű elsősorban azok számára íródott, akik szeretnék megérteni, mélyebben felfedezni önmagukat és a kézzírátétel művészetét. A könyv az emberi aura, és annak testi, valamint pszichológiai gyógyítással való kapcsolatának mélyreható elemzését nyújtja.

Egészségügyben dolgozó szakembereknek, papi személyeknek és mindazoknak ajánljuk, akik teljesebb testi-lelki és spirituális egészségre törekednek.

Ha azért érdeklí Önt ez a könyv, mert ön-gyógyító módszereket szeretne tanulni, jó úton jár. E könyv tanulsága szerint az öngyógyítás ön-átalakítást jelent. Bármely betegség, akár lelki, akár testi baj, olyan ön-vizsgáló, ön-felfedező útra vezérli Önt, melynek eredményeképpen élete gyökeresen megváltozik. E könyv kézikönyvként szolgál ehhez az utazáshoz, mind az öngyógyításban, mind mások gyógyításában.

Az egészségügy bármely tudományterületén dolgozó hivatásos gyógyító számára éveken át használható kézikönyv. A gyógyítást tanulónak tankönyv, amelyet a kurzusok során egy tapasztalt gyógyító mellett, vagy annak felügyeletével, segítségével használhat. Minden fejezet végén kérdések találhatók. Azt javaslom, hogy a gyógyítást tanuló anélkül, hogy a fejezet szövegébe visszalapozna, válaszolja meg ezeket.

A szöveg tanulmányozása közben, kérem, végezze el a benne szereplő gyakorlatokat. E gyakorlatok nem csupán a gyógyító- és vizsgáló eljárásokat célozzák, hanem az öngyógyítást és az önfegyelmet is. A gyakorlatok életünk kiegyensúlyozására és elménk kelcsendesítésére összpontosítanak annak érdekében, hogy észleléseink köre kitágulhasson. Ez a könyv nem helyettesíti a gyógyító tanfolyamokat. A gyógyító kurzusok során, vagy a kurzusokra való előzetes felkészülésben ajánlatos használni. Ne bicsúljék le azt a munkát, amelyre szükségünk van ahhoz, hogy gyakorlattá váljunk az energiamezők érzékelésében, és megtanuljunk velük dolgozni. Szükségünk lesz a kézzírátétel élményére, és arra, hogy ezt az élményt egy képzett gyógyító tanító megerősítse.

Az Emberi Energiamező (EEM) észlelése nem csupán tanulmányokat, de belső növekedést is igényel. Érzékenységünket növelő belső változásokra van szükségünk ahhoz, hogy meg tudjunk tanulni különbséget tenni a belső zaj és a belülről érkező finom információ között, ami csupán az elme elcsendesítése után fogható fel.

Másrészt, ha már vannak a „normál” érzékelési tanulmányon kívül eső kezdeti tapasztalataink, e könyvet a tapasztalatok megerősítéseként is használhatjuk. Bár minden ember élménye egyedi, vannak olyan általános élmények, amelyek mindenkinél jelentkeznek az észlelési kör kitágítása, a „csatornák kinyitása” során. E megerősítések azt szolgálják, hogy bátorítsanak minket utunkon. Nem, nem fogunk megbolondulni. Mások is hallanak „sehonnan” érkező hangokat, és látnak ott nem lévő fényeket. Ez mind része azon csodálatos változások kezdetének, melyek talán szokatlanul, de a legtermészetesebb módon mennek végbe életünkben. Bőséges tapasztalatunk van arról, hogy manapság igen sok ember terjeszti ki szokásos 5 érzékét szuperszenzoros (érzékelésen túli) szintekre. A legtöbb em-

bernek vannak Fokozott Érzékenységű Észleletéi anélkül, hogy ezt tudatosítanák magukban. Nagyon sokan képesek ezeket az észleléseket jelentős mértékben finomítani, ha rászánják magukat, és erről szóló tanulmányokat folytatnak. Lehetséges, hogy már zajlik a tudat átalakulása, és mind több ember fejleszt ki olyan szintet, amelyen az információfelvétel más, esetleg magasabb frekvencián zajlik. Én is így tettem. Ön is képes erre. Bennem ez a fejlődés egy lassú, organikus folyamatként ment végbe, amely új világokba vezetett, és szinte teljesen megváltoztatta személyes valóságomat. Hiszem, hogy az FEÉ kifejelesztésének folyamata az emberi faj természetes evolúciós lépése, amely a fejlődés következő szakaszába visz el bennünket, oda, ahol újonnan megszerzett képességeink miatt mélyen becsületessé kell lennünk. Erzéseink és magánzféránk többé nem marad rejtve mások előtt. Most is automatikusan közöljük őket energiamezőnkön keresztül. Ha mindenki megtanulja érzékelni ezt az információt, sokkal tisztábban fogjuk érteni egymást, mint most.

Például: Ön esetleg már most is képes felismerni, ha valaki nagyon dühös. Ez könnyű. Az FEÉ segítségével képessé válunk arra, hogy lássuk a dühös személyt körülvevő vörös ködöt. A mélyebb szinteken zajló folyamatok megértése érdekében lehetséges a harag okára fókuszálni, nemcsak a jelenben fennálló okra, de arra is, hogyan kapcsolódik ez a gyermekkori élményekhez, és a kliens szüleihez való viszonyához. A vörös köd mögött megjelenik majd egy vastag, szürke, folyadékszerű anyag, mely súlyos szomorúságot hordoz. A szürke köd lényegére fókuszálva esetleg képesek leszünk meglátni azt a gyermekkori jelenetet, mely e mélyen gyökerező fájdalom oka. Azt is látni fogjuk, miképpen károsítja a harag a fizikai testet. Látni fogjuk, hogy van olyan ember, aki rendszerint haraggal reagál bizonyos helyzetekben, pedig közelebb vinne a sírás a helyzet megoldásához.

Az FEÉ használatával képessé válunk rá, hogy megtaláljuk azokat a szavakat, amelyek segítenek lehiggadni, és kapcsolatot találni mélyebb valóságunkkal. Más esetben azonban úgy láthatjuk, hogy épp a harag kifejezése az, amitől könnyebb lesz elviselni egy bizonyos helyzetet.

Ha egyszer megéltük ezt az élményt, többé már semmi sem a régi. Életünk soha nem remélt módon kezd megváltozni. Megértjük az ok és okozati összefüggést, látjuk, ahogy gondolataink hatnak energiamezőinkre. Ezek viszont testünket és egészségünket alakítják. Látjuk, hogy energiamezőnkön keresztül mi magunk alkotjuk meg saját valóságélményünket. Ez kulcs lehet ahhoz, hogy ráébredjünk, hogyan befolyásolhatjuk saját valóságunk megteremtését, és hogyan tudjuk megváltoztatni ezt a valóságot, ha a változtatás mellett döntünk. Utakat találunk legbensőbb lényünkhöz, a mindannyiunkban rejlő Isteni Szikrához.

Miközben az FEÉ világán át elvezetem Önt az Emberi Energiamező világába, arra bátorítom, hogy az út során változtassa meg önmagáról alkotott képét. Ha egyszer ráébredünk, rájövünk, hogy hatalmunkban áll megváltoztatni azokat a dolgokat, amelyeket nem szeretünk, és elősegíthetjük azok beteljesülését, amelyeket szeretünk

életünkben. Ez sok bátorságot, személyes keresést, kitartó munkát és őszinteséget igényel. Nem könnyű út, de kétségkívül megéri a fáradságot. E könyv segíteni fog, hogy felismerjük ezt az utat. Nem csupán egészségünk fenntartásához, megőrzéséhez nyújt új mintákat, de a belső világunk és a minket körülvevő világegyetem közötti kapcsolathoz is. Biztosítsunk magunknak rendszeresen időt arra, hogy ezt az új kapcsolatot megtapasztaljuk. Engedjük meg magunknak, hogy a Világmindenségbe nyújtózó gyertya lángja legyünk.

A könyv mindegyik fejezete az Emberi Energiamező és az Egyetemes Energiamező egy-egy területéről szól. Az első rész az aurával, és ennek életünkben elfoglalt helyével foglalkozik. Mi köze ennek a misztikusok által oly régóta leírt jelenségnek hozzánk? Hol illik bele

a mi életünkbe? Hogyan használhatjuk mindennapjaink során? Kliensek döbentettek rá, hogyan képes megváltoztatni valóságunk arculatát a jelenségek ismerete. Történeti, tudományos és gyakorlati tudományos nézőszempontból is olvashatunk itt az Emberi Energiamező jelenségeiről. A pszichodinamika, a pszichoterápia, észlelési, érzékelési képességeink fejlesztése ugyanúgy témája a könyvnek, mint a spirituális gyógyítás széles témaköre. Ez a fajta tudás mindannyiunkat elvezethet egy jobb világba, a mély megértésből született szeretet világába, ahol a megértés következtében az ellenségnek tartott emberek barátokká válnak.

A SZEMÉLYES ÉLMÉNY

Ahogy megengedjük magunknak érzékenységünk, ér-
zékeink fejlődését, meglehetősen másként kezdjük lát-
ni az egész világot. Egyre több figyelmet fordítunk az
élményeink korábban periférikusnak tűnő részleteire.
Egyszer csak azt vesszük észre, hogy újszerű élménye-
ink közlésére újfajta nyelvet használunk. Olyan kifeje-
zések alakítják mindennapi nyelvhasználatunkat,
mint pl. „rossz rezgések”, „ott óriási, nagyszerű ener-
gia volt”. Észre vesszük, ha valaki ránk bámul, és felné-
zünk, hogy lássuk, ki az. Meg érezzük, hogy valami
történni fog, és megtörténik. Elkezdünk hallgatni intu-
íciónkra. „Tudunk”, sejtünk dolgokat, de nem mindig
tudjuk megmondani, honnan tudjuk. Úgy érezzük,
barátunknak szüksége van valamire, s amikor feléfor-
dulunk, hogy teljesítsük kívánságát, kiderül, hogy va-
lóban erre volt szüksége. Néha, amikor vitatkozunk,
úgy véljük, mintha valamit kihúznánk napfonatunk-
ból, vagy mintha „döfködnének” vagy gyomorszájon
vágának. Támadhat olyan érzésünk, mintha valaki
sűrű, ragacsos melással öntene le bennünket. Néha
úgy érezzük, szeretet vesz körül, mely mintha át-
ölelne; mintha az édesség, az áldás tengerében és a fény
tengerében fürödnénk. Az energiamezőben mindezek-
nek az élményeknek megvan a valóságos megtestesü-
lésük.

Régi, szilárd, konkrét tárgyakkal álló világunkat
körülveszi és áthatja a tengerhez hasonlóan változó és
dinamikusan hullámzó, sugárzó energia képlékeny vi-
lága.

Éveken át folytatott megfigyeléseim során láttam
ezeknek az élményeknek a megfelelőit az emberi aurá-
ban, ami a testet átható és azt körülvevő energiamező
megfigyelhető és mérhető összetevőiből áll. Amikor
valakit a szerelmese „megsebez”, a sebet okozó nyíl-
vessző valóban látható az aurában a látnoki képessé-
gekkel rendelkező személy számára. Ha úgy érzi,
mintha valamit kihúznának a napfonatából, akkor ez
valóságosan is így történik. A látnok képes ezt látni. Ön
ugyanígy képes erre, ha követi az intuíciót és fejleszt
érzékeit.

Intuíciónk követése és érzékeink fejlesztése segít ab-
ban, hogy Fokozott Érzékenységű Észlelésünk kimun-
kálása során fontolóra vegyük azokat a jelenségeket,
amelyeket a modern tudósok a dinamikus energiamez-

zők kutatásával kapcsolatban felfedeztek. S ez hozzájá-
rul ahhoz, hogy eltávolítsuk elménkből a bennünket
gátló blokkokat. Ezek nem engedik, hogy észrevegyük:
mi is az Egyetemes Törvénynek vagyunk alávetve.

A modern tudomány arról beszél, hogy az emberi
szervezet nem csupán egy molekulákból felépülő fizi-
kai struktúra, hanem - mint minden más - energiame-
zőkből áll. A szilárd, statikus formák világából a dina-
mikus energiamezők világa felé haladunk. Magunk is,
akár a tenger, áramlunk, apadunk és áradunk. Mi is
folyamatos változásban vagyunk.

Hogyan tudunk bánni ezzel az információval em-
beri lényekként? Alkalmazkodunk hozzá. Ha létezik
ilyen valóság, meg akarjuk tapasztalni. A tudósok pe-
dig mérni tanulják ezeket a finom változásokat. Mű-
szereket fejlesztenek ki, hogy a testünkhöz kapcsolódó
energiamezőket érzékeljék, és frekvenciájukat mérni
tudják. A szívből érkező elektromos áramot az elektro-
kardiogram (EKG) mutatja, az agyi elektromos áramo-
kat az elektroencefalogram (EEG). A „hazugságvizsgáló
készülék” a bőr elektromos ellenállását méri. A tu-
dósok már képesek az emberi testet körülvevő mágne-
ses mezők mérésére egy érzékeny műszer, a SQUID
(Super Conducting Quantum Interference Device) se-
gítségével.

Ez a műszer még csak nem is ér a testhez, amikor a
testet körülvevő mágneses teret méri. A New York
Egyetemen dolgozó *Dr. Samud Williamson* azt állítja,
hogy a SQUID több információt nyújt az agyműködés-
ről, mint a normál EEG.

Ahogy az orvoslás mind többet támaszkodik a test-
ből érkező impulzusokat mérő kifinomult műszerekre,
az egészség, a betegség, de magának az életnek a fogal-
ma is lassan újrafogalmazódik. *Dr. Burn és Dr. Northrop*,
a Yale-egyetem munkatársai már 1939-ben arra a felfe-
dezésre jutottak, hogy ha megméri egy növénymag
energiamezejét, amit ők életmezőnek neveztek, akkor
a mérési adatok alapján meg tudják mondani, meny-
nyire egészséges a magból kifejlődő növény. Úgy talál-
ták, hogy a békatojás energiamezejének méréséből
megállapítható a béka idegrendszerének későbbi, tojás-
son belüli elhelyezkedése. Egy másik ilyen mérés elta-
lálta a női ovuláció idejét, felvetve így egy új szüle-
tésszabályozási módszer lehetőségét.

Dr. Leonard Ravitz 1959-ben a William és Mary Egyetemen kimutatta, hogy az emberi energiamező a személy mentális és pszichológiai stabilitásával együtt változik. Felvetette egy, a gondolatokhoz tartozó mező létezésének lehetőségét. Elképzelése szerint e gondolati mező torzulása okozta a pszichoszomatikus tüneteket.

Egy másik tudós, *dr. Róbert Becker* a New York állam északi részén lévő Syracuse város orvosi fakultásán 1979-ben egy komplex elektromos rendszert térképezett fel a testen, melynek alakja a test és a központi idegrendszer alakjával megegyező. Közvetlen Áram Ellenőrző Rendszernek (Direct Current Control System) nevezte el ezt a mezőt, mely megfigyelései szerint a kliens élettani és lelki változásai nyomán változtatja alakját és erejét. Talált a mezőn keresztül áramló, elektronméretű részecskéket is.

Dr. Vikoro Injusin 1950 óta folytat az Emberi Energiamezővel kapcsolatos kiterjedt kutatásokat a kazah egyetemen. E kísérletek eredményei alapján feltételezi egy „bioplazmikus” energiamező létezését, mely ionokból, szabad protonokból és szabad elektronokból áll. Mivel ez az állapot különbözik a négyféle ismert halmazállapottól (szilárd, folyékony, légnemű és plazma), *Injusin* felteszi, hogy a bioplazmikus állapot az anyag 5. halmazállapota. Vizsgálatai azt bizonyították, hogy a bioplazmikus részecskék a sejtek kémiai folya-

matai segítségével folyamatosan megújulnak, és állandó mozgásban vannak. Úgy tűnik, hogy a bioplazmán belül a pozitív és negatív részecskék egyensúlyban vannak, s ez az egyensúly viszonylag stabil. Ha ebben az egyensúlyban éles változás következik be, az károsítóan hat az organizmus egészségére.

Injusin kutatási eredményei szerint a bioplazma normális stabilitása mellett az energia jelentős része kisugárzik a környezetbe. A szervezetről leszakadt, felhőt alkotó bioplazma részecskéinek mozgása mérhető.

Így tehát olyan világba sodródtunk, amelyben életenergia-mezők, gondolati mezők és bioplazmikus formák kavarnak a test körül és áramlanak belőle. Magunk is sugárzó, rezgő bioplazmává váltunk. Ha azonban az irodalomban utánaolvasunk, meglátjuk, hogy mindez nem új. Csupán arról van szó, hogy napjainkban újra felfedezték a jelenséget. Mindezt a nyugati közönség nem ismerte vagy elutasította. Ahogy a newtoni fizika átadta helyét a relativitáselméletnek, az elektromágneses mezőkről szóló teóriának és a részecskeelméletnek, egyre inkább képessé válunk arra, hogy meglássuk a kapcsolatot világunk tudományos leírása és a világ szubjektív megélése között.

PÁRHUZAMOK: HOGYAN LÁTJUK MAGUNKAT ÉS A VALÓSÁGOT? NYUGATI TUDOMÁNYOS NÉZETEK

Sokkal inkább hatott ránk a nyugati tudományos örökség, mint azt beismerjük. Gondolkodásmódunk, számtalan önmeghatározásunk ugyanazonokon a tudományos modelleken nyugszik, mint amelyeket a fizikusok használnak az univerzum leírásában.

Ebben a fejezetben röviden bemutatjuk, hogyan fejlődött, változott a fizikai valóság tudományos leírása, s számba vesszük az önmeghatározásainkban bekövetkezett változásokat.

Fontos felidézni, hogy a nyugati tudományos módszer úgy működik, hogy mind matematikai, mind kísérleti bizonyítéokra szüksége van. Ha nem sikerül egyezést kimutatni, akkor a fizikus más elmélet után néz.

Ez az, ami a nyugati tudományos módszert oly erőteljessé és hatékonyá teszi a gyakorlati felhasználásban, és nagy találmányok, pl. elektromosság használata, szubatomikus jelenségek felhasználása az orvoslásban, rtg-sugár, lézer (CAT) felfedezéséhez vezet.

Tudásunk növekedtével mindig fedeznek fel új jelenségeket. Ezek az új jelenségek sokszor nem magyarázhatók a fennálló elmé-

letekkel. Új, tágabb spektrumot felölelő elméleteket állítanak fel, amelyek általában a korábbi tudás romjain épülnek fel.

Új kísérleteket terveznek, és hajtanak végre mindaddig, amíg meg nem találják az új kísérleti és matematikai bizonyítékot.

Az új elméleteket fizikai törvényekként fogadják el. Az új jelenségeket leíró új módszerek megtalálása mindig olyan folyamat, amely tágítja gondolkodásunkat, s kihívást jelent a fizikai valóság természetére vonatkozó limitált gondolkodásunk számára. Ezt követően beépítjük az új elveket mindennapjaink realitásába, és más-ként kezdjük látni önmagunkat.

E teljes könyvszakasz azt mutatja be, hogy a tudományos valóság-látás támogatja azt a gondolatot, hogy energiamezőkből állunk, és valójában lényegesen túl is lép ezen, olyan birodalmak felé, amelyeket csak most kezdünk megtapasztalni. A világmindenség holografikus felfogásáról van szó, ebben az univerzumban minden kölcsönös kapcsolatban áll egymással. Először vizsgáljuk meg a tudománytörténet-néhányfejezetét.

A newtoni fizika

Egészen mostanáig, amikor is a keleti vallások nagyobb befolyást kezdtek gyakorolni kultúránkra, önmeghatározásunk (nagymértékben tudattalanul) egy néhány évszázaddal ezelőtti fizikára alapozódott. Arra gondolok, hogy szilárd tárgyként kezeljük magunkat. A világ ilyesfajta meghatározását, miszerint szilárd tárgyakkól áll, *Isaac Newton* és kollégái alapozták meg a XVII. sz. végén-XVIII. sz. elején.

A XIX. században a newtoni fizikát kiterjesztették az alapépítőkövekből, az atomokból álló világ leírására. Ezek az atomokat mint szilárd alkotóelemekből, protonokból és neutronokból álló magot, és a mag körül kerengő elektronokat képzelték el, ahol az elektronok úgy kerengenek az atommag körül, mint a Föld a Nap körül.

A newtoni mechanika sikeresen írta le a bolygók és mechanikus gépek mozgását, és a folyamatos áramlásban lévő folyadékokat. A mechanisztikus modell hatalmas sikere hitette el a korai XIX. század fizikusaival, hogy a világ egy hatalmas mechanikus rendszer, amely a newtoni fizika törvényeinek megfelelően mozog. Ezeket a törvényeket a természet alaptörvényeinek tekintették, és a newtoni mechanikát a természeti jelenségek végső magyarázatának. E törvények tartották fenn határozottan az abszolút tér és idő és fizikai jelenségek fogalmát mint szigorúan okszerűeket a természetben.

Minden objektíven leírható volt. Feltételezték, hogy minden fizikai jelenségnek fizikai oka van. Az anyag és energia kölcsönhatásai, mint pl. amikor egy rádió zenét játszik, még nem voltak ismertek. Az sem tűnt fel még senkinek, hogy maga a kísérletező is befolyásolja a kísérlet eredményét, nemcsak a pszichológiai, de a fizikai kísérletekben is, amint ezt a fizikusok nemrég bebizonyították.

Ez a nézet nagyon kényelmes volt, s jelenleg is az mindazok számára, akik szeretik a világot megbízható, lényegesen nem változó, nagyon világos és meghatározott szabályok által vezérelt valaminek látni. Mindennapi életünk nagy része még mindig a newtoni mechanika alapján zajlik. Testünket mechanikus módon éljük meg. Legtöbb élményünknek a háromdimenziós abszolút tér és a lineáris idő ad keretet.

Valamennyiünknek van órája. Azért van rá szükségünk, hogy úgy éljük életünket, ahogy előre elterveztük.

Miközben nap mint nap rohanunk, hogy „időben” odaérjünk, könnyű magunkat csak mechanikusan látni, és elveszteni a mélyebben fekvő emberi tapasztalásra való rálátást. Kérdezzünk meg bárkit, hogyan épül fel a világegyetem, és az a legvalószínűbb, hogy a newtoni atommodell fogja felvázolni.

Mezőelmélet

A XIX. század elején olyan új fizikai jelenségeket fedeztek fel, amelyeket a newtoni fizika segítségével nem lehetett leírni. Az elektromágneses jelenségek felfedezése és kutatása vezetett el a mező fogalmának kialakulásához. A mezőt olyan térállapotként definiálták, amelynek lehetősége van erőt létrehozni. A régi newtoni mechanika a pozitív és negatív töltéssel rendelkező részecskéket, mint a protonok és elektronok közötti kölcsönhatásokat egyszerűen úgy interpretálta, hogy 2 részecske, mint tömeg vonzza egymást. *Michael Faraday* és *James Clark Maxwell* azonban úgy találta, hogy a jelenség magyarázatául megfelelőbb a mezőelméletet használni, s azt állítani, hogy minden töltés egy „zavart” vagy „térállapotot” hoz létre maga körül, úgy, hogy a jelenlévő másik részecske érezze az erőt. Ily módon született meg a világegyetemről szóló új elmélet, mely szerint az univerzum mezőkből áll. E mezők egymással kölcsönhatásban lévő erőket hoznak létre. Végre volt egy olyan tudományos elmélet, amellyel már elkezdhetjük magyarázni azt a képességünket, hogy tudunk egymásra hatni távolról is, anélkül, hogy lámánk egymást vagy beszélőnk egymással.

Mindannyiunknak volt már olyan tapasztalata, hogy felvettük a telefont, és tudtuk, ki van a vonal végén, még mielőtt megszólalt volna. Az anyák gyakran megérik, ha gyermekük bajban van. Ezeket a jelenségeket a mezőelmélet fogalmaival magyarázhatjuk meg.

Csupán az elmúlt 15 évben (100 évvel a fizikusokat követően) kezdtük el a fogalmakat személyes interakciónk leírásában használni. Épphogy csak kezdjük elfogadni, hogy magunk is mezőkből épülünk fel. Megérezzük valaki jelenlétét a szobában, jó és rossz rezgésekről beszélünk, szó esik energiaküldésről, egymás gondolatainak olvasásáról.

Azonnal tudjuk, hogy kedvelünk-e valakit vagy sem, hogy kijövünk-e majd vele vagy összecattanunk. Ez a „tudás” mezőink kölcsönhatásának harmonikus vagy diszharmonikus voltával magyarázható.

Relativitáselmélet

Albert Einstein 1905-ben publikálta a „Speciális relativitáselmélet” című művét, ami a newtoni világnézet valamennyi alapvető romba döntötte. A relativitáselméletnek megfelelően a tér nem háromdimenziós, és az idő nem önálló entitás. A kettő szorosan egymáshoz kapcsolódik, és együtt alkotnak egy 4 dimenziós tér-idő kontinuumot. Így soha nem beszélhetünk a térről idődimenzió nélkül, és megfordítva. Továbbá: az időnek nincs egyetemes árama, azaz az idő sem nem lineáris, sem nem abszolút. Az idő viszonylagos. Ez annyit jelent, hogy két különböző megfigyelő az eseményeket eltérően fogja megítélni, ha a megfigyelt eseményhez képest eltérő sebességgel mozognak. Emiatt a teret és időt magukban foglaló mérések elvesztik abszolút jelentésüket. Mind a tér, mind az idő csupán a jelenségek leírásának elemei.

Einstein relativitáselméletének megfelelően bizonyos körülmények között két megfigyelő még ellenkező időben is láthatja az eseményeket, azaz az 1. megfigyelő számára az A esemény a B előtt fog bekövetkezni, míg a 2. megfigyelő számára a B esemény jelenik meg az A előtt.

A tér és az idő a természeti jelenségek és önmaguk leírásának olyan alapvető elemei, hogy módosításuk maga után vonja annak az egész rendszernek a módosítását, melyben a természetet és önmagunkat leírjuk. Az einsteini relativitás e részét még nem illesztettük be személyes életünkbe. Például, ha van egy pszichés bevillanásunk egy bajban lévő barátunkról, mondjuk, hogy leesett a lépcsőről, ellenőrizzük az időt, felhívjuk a személyt, amilyen gyorsan csak

tudjuk, hogy meggyőződünk arról, jól van-e. Azt is meg akarjuk tudni, megtörtént-e vele az a dolog, ami bevillant nekünk, hogy ellenőrizni tudjuk megérzésünket. Felhívjuk, és nem történt vele meg, amit történni véltünk. Arra a következtetésre jutunk, hogy képzeletünk bűvészkedik velünk, és érvénytelenítjük tapasztalatunkat. Ez a newtoni gondolkodás.

Látunk kell, hogy valami olyan eseményt élünk át, amely nem magyarázható newtoni mechanikával, de mi a newtoni mechanikát használjuk arra, hogy érvényesítsük érzékelési tapasztalatunkat. Más szóval, amit láttunk, az egy valós élmény volt. Mivel az idő nem lineáris, már felmerülhetett. Megjelenhet abban az időben, amikor látjuk, és megjelenhet a jövőben. Sőt egy valószínűségi esemény is lehet, amely soha nem nyilvánítja ki magát. Csupán az, hogy abban az időben, amellyel kapcsolatba hoztuk, nem történt meg, nem bizonyítja, hogy megérzésünk a lehetőséget illetően rossz volt.

Ideje, hogy abbahagyjuk a newtoni gondolkodásmódon kívül eső tapasztalataink érvénytelenítését, és kitágítsuk valóságunk kereteit. Mindannyiunknak voltak olyan tapasztalatai, hogy az idő felgyorsult, vagy hogy az időnek nyoma veszett. Ha szakavatottá válunk hangulataink megfigyelésében, láthatjuk, hogy személyes időnk hangulataink, élményeink szerint változik.

Például láthatjuk, milyen viszonylagos az idő, amikor egy igen hosszú, ijesztő időszakot élünk át, például karambolnál: koccsink összeütözik a szembejövő autóval, vagy épphogy sikerül kikerülnie azt. Az óra által mért idő másodpercekre tehető csupán, de számunkra csigalassúságúnak tűnik. Az átélt idő nem mérhető órával, mivel az óra newtoni eszköz, amit a lineáris idő mérésére találtak ki.

A mi élményeink gyakran a newtoni rendszeren kívül léteznek. Sokszor érezhetjük, amikor valakivel újra találkozunk hosszú évek múltán, olyan újra együtt lenni, mintha csak tegnap váltunk volna el. Regressziós terápiában sok ember élte át úgy gyermekkorának eseményeit, mintha azok most, a jelenben merülneek fel. Azt is láthattuk, hogy memóriánk más sorrendben rakja össze az eseményeket, mint az eseményben részes másik ember emlékezete. (Próbáljuk meg összehasonlítani gyermekkori emlékeinket testvéreink gyermekkori emlékeivel!)

Az észak-amerikai indián kultúra, melynek nem volt órája, ami létrehozhatta volna a lineáris időt, az időt két aspektusra osztotta: a mostra, és az összes többi időre. Az ausztrál őslakók szintén kétféle időt ismernek: a múlt időt, és a Nagy Időt. Ami a Nagy Időben jelenik meg, annak van szekvenciája, de nem köthető dátumszerűen időhöz.

Lawrence Le Shan látnokokat tesztelt, s kétféle időt határozott meg náluk: a lineáris időt és a Látnoki Időt. A Látnoki Idő az időnek az a minősége, amit a Látnoki képességgel rendelkezők képességeik használata során tapasztalnak. Ez hasonló a Nagy Időhöz. Ami megjelenik, az egy szekvencia, de csupán e szekvenciában lévő pontból, vagy a szekvencia átélése során látható. Amint a látnok megpróbál aktívan beavatkozni az általa megfigyelt események egymásutáni-ságába, azonnal visszavetődik a lineáris időbe, és többé nem képes az eseményeket követni a normális itt és most idején kívül. Ekkor figyelmét újra a látnoki időre kell összpontosítania. Az ilyen átmozdulás törvényét, amikor egyik időfajtából a másikba váltunk, még nem értjük pontosan.

A legtöbb látnok az adott személy jelen, vagy elmúlt életéből a személy igényeinek megfelelően egy bizonyos időt „olvas” le. Bizonyos látnokok képesek tetszőleges kért időfajtaúra összpontosítani.

Einstein tér-idő kontinuumát állítja, hogy az események látzólagos linearitása a megfigyelő függvénye. Mindannyian készek vagyunk arra, hogy elmúlt életeinket úgy tekintsük, mint amelyek a mostanihoz hasonló fizikai környezetben játszódtak le. Múltbeli életeink lehet, hogy éppen most történnek egy miénktől különböző tér-idő kontinuumban. Sokan közülünk átérték „elmúlt életeiket”, és

hatásait úgy érzik, mintha csupán rövid idővel ezelőtt törtétek volna. Ritkán beszélünk azonban arról, hogyan hatnak eljövendő életeink arra, amelyet éppen most élünk. A MOST mindinkább úgy tűnik, hogy személyes történetünk - múlt- és jövőbeli egyaránt - átirását végezzük.

Einstein relativitáselméletének egy másik fontos következménye, hogy az anyag és az energia egymással behelyettesíthető. A tömeg nem más, mint az energia egy formája. Az anyag egyszerűen lelassult, vagy kikristályosodott energia. Testünk energiából áll. Ez az, amiről ez az egész könyv szól! Bemutattam e könyvben az energiatestek fogalmát, de szeretném kihangsúlyozni, hogy fizikai testünk is energiából áll.

Paradoxon

Az 1920-as években a fizika a szubatomiikus világ különös és váratlan jelenségei felé mozdult el. Minden alkalommal, amikor a fizikusok kísérlet segítségével kérdést tettek fel a természetnek, a természet paradoxonnal válaszolt. Minél inkább próbálták a helyzetet világossá tenni, annál erősebbé vált a paradoxon. Végül a fizikusok rájöttek, hogy a paradoxon a szubatomiikus világ lényegi természetének része, amelyen teljes fizikai valóságunk alapul.

Például az ember felállíthat egy kísérleti helyzetet, mely azt bizonyítja, hogy a fény részecske. E kísérletben tett apró változtatással az bizonyítható, hogy a fény hullám. Emiatt a fényjelenségek leírásához mind a hullám, mind a részecske fogalmát használni kell. A fizikusok ezt komplementaritásnak nevezik. Ez annyit jelent, hogy a jelenség leírásában, ha továbbra is olyan terminusokban gondolkodunk, mint részecske és hullámok, használnunk kell mindkét típusú leírást. Ezek a típusok sokkal inkább egymás kiegészítői, mint egymás ellentettjei, a régi vagy/vagy elméletnek megfelelően.

Például *Max Plánc* felfedezte, hogy a sugárzó hőenergia (mint pl. a radiátoré) nem folyamatosan bocsátódik ki, hanem diszkrét energiacsomagok, „quantumok” formájában jelenik meg. *Einstein* feltételezte, hogy az elektromágneses sugárzások valamennyi formája megjelenhet e kvantumok formájában is, nemcsak hullámként. Ezek a fénykvantumok, vagy energiacsomagok mint „bona fide”-részecskék voltak elfogadottak. A játék e pontján kiderül, hogy a részecske, mely az „anyagi valami” legközelebbi meghatározása, energiacsomag!

Ahogy mélyebbre hatolunk az anyagban, azt látjuk, hogy a természet nem mutat nekünk semmiféle izolált építőkövet, mint azt *Newton* feltételezte. Az anyag elemi építőköveinek keresését fel kellett adni akkor, amikor a fizikusok oly sok elemi részecskét találtak, hogy azokat a továbbiakban már aligha lehetett „elemieknek” nevezni. Az elmúlt néhány évtized során kísérleteikben a fizikusok nagyon ingatagnak találták az anyagot, szubatomiikus szinten pedig azt látták, hogy az anyag meghatározott helyen nem létezik, hanem tendenciát mutat a létezésre.

Valamennyi részecske létrehozható energiából, és átalakítható más részecskévé. Létrehozhatóak energiából, és eltűnhetnek energiaként. Hol és mikor történik mindez, nem tudjuk pontosan, de azt tudjuk, hogy folyamatosan zajlik.

Ahogy egyre inkább belemerülünk a modern pszichológia és spirituális fejlődés világába, személyes szinten azt látjuk, hogy a régi vagy/vagy formák eltűnnek. Nem vagyunk többé csak jók vagy rosszak, s nincs többé olyan, hogy valakit vagy szeretünk, vagy gyűlölünk. Sokkal tágabb lehetőségeink vannak önmagunkon belül is. Ugyanazon személy iránt érezhetünk egyidejűleg szeretetet és gyűlöletet, és valamennyi köztes érzelmet. Felelősen cselekszünk. A régi Isten/ördög dualizmust látjuk feloldani egy egészé, amelyben az Istennő/Isten egybeolvad az Isten/Istennő kettősségé-

vel. Bármi rossz nem ellentéte az Istennő/Istennek, hanem ellenállás az Isten/Istennő-erővel szemben. Minden ugyanabból az energiából áll. Az Istennő/Isten: mindkettő erő, fekete-fehér, férfi és nő. Tartalmazza mindkettőt: a fehér fényt és a bársonyfekete irt.

Amint látja az olvasó, még mindig használjuk a dualizmussal átitatott fogalmakat, de ez már az egymást kiegészítő, látszólagos ellentétek világa. *E rendszerben a dualizmust arra használjuk, hogy előrevigyen bennünket az egység világába.*

A dualizmuson túl.

A hologram

A fizikusok úgy találták, hogy a részecskének egyidejűleg hullámtermészete is van; a részecskék nem valódi hullámok, mint a hang vagy a víz hullám, hanem valószínűségi hullámok. A valószínűségi hullámok a kölcsönös kapcsolatok valószínűségét reprezentálják. Lehet, hogy ezt nehéz megérteni, de a fizikusok azt mondják, hogy lényegében nincs olyan, hogy anyagi létező „dolog”.

Amit általában dolgoknak, anyagnak nevezünk, az a valóságban „esemény”, vagy fejlődési lehetőség, amely eseményé válnak.

Szilárd tárgyakból álló, öreg világunk most egy olyan világgá alakul át, amely a kölcsönös kapcsolatok hullámszerű mintázatából áll. Az olyan fogalmak, mint „elemi részecske”, „anyagi szubsztancia”, vagy „izolált tárgy”, elvesztették a jelentőségüket.

A teljes univerzum egymástól elválaszthatatlan energiamintázatok szövete, így tehát az univerzumot mint dinamikus, egybefüggő egészet definiáljuk, mely mindig lényegi módon foglalja magában a megfigyelőt is.

Ha azonban az univerzum ilyen szöveteiből áll, akkor logikusan nincs olyan, hogy rész. Nem vagyunk tehát egy egész elkülönült részei, mi az Egész vagyunk.

Nemrégiben „*The implicate Order*” (A bennefoglalt és átfogó rend) című könyvében mondta *Dávid Bohm*, a fizikus, hogy a fizika elemi történeit nem fedezheti fel olyan tudomány, mely megkísérli a világot részekre szabdalni. Egy, a „dolgokban” benne rejlő, a részeket magába foglaló rendről írt, amely meg nem nyilvánult állapotban létezik, és alkotja azt az alapot, amelyen minden megnyilvánult valóság nyugszik. Ezt a megnyilvánult valóságot „kifejtett, feltáruló rendnek” nevezi a szerző. „A részecskéket egymással közvetlen kapcsolatban lévőnek tekintjük, melyekben dinamikus kapcsolódásaik nem változtatható módon függenek a teljes rendszer állapótól... mindez így elvezet bennünket a tőretlen, szétválaszthatatlan egész új elképzeléséhez, ami elveti azt a klasszikus felfogást, hogy a világ egymástól függetlenül létező részekre bontható lenne.”

Dr. Bohm azt állítja, hogy a világegyetem holografikus elképzelése az az elrugaszkodás! pont, ahonnan elindulhatunk a benne rejlő, „magábfoglaló” rend és a kifejtett, feltáruló rend megértése felé. A hologramelv azt állítja, hogy minden részecske az egész tőkéletes képmása, és segítségével a teljes hologram rekonstruálható.

1971-ben *Gábor Dénes* Nobel-díjat kapott az első hologram megalkotásáért. Ez egy lencse nélkül készült fénykép volt, amelyben egy tárgy által szórt fény hullámmezijét mint interferenciámintát fogtak fel egy lemezen. Amikor a hologramot egy fényképfelvétel, egy lézer vagy koherens fénysugár alá helyezik, az eredeti hullámminta alakul ki újra egy háromdimenziós térben.

A hologram minden része az egésznek egzakt képmása, és a teljes képet fogja rekonstruálni.

Dr. Kari Pribram, az ismert agykutató az elmúlt évtized során megfelelő mennyiségű bizonyítékot gyűjtött össze arra vonatkozóan, hogy az agy mélystruktúrája lényegében holografikus.

Azt állítja, hogy a több laboratóriumban készült, bonyolult elem-

zés, melyekben (időbeli) temporális, vagy térbeli frekvenciákat vizsgált, azt mutatja, hogy az agy a látást, hallást, ízlelési holografikusán strukturálja. Az adott rendszeren belül úgy osztja szét az információt, hogy annak minden fregmense képes legyen előállítani a teljes információt. *Dr. Pribram* a hologrammodell nem csupán az agy, de a teljes univerzum leírására is alkalmazza. Allítása szerint az agy holografikus folyamatot használ arra, hogy egy időn és téren túli holografikus területről absztraháljon. *Aparapszichológusok régóta keresik az az energiát, amely képes közvetíteni a telepátiát, a pszichokinézist és a gyógyítást. A holografikus világegyetem szémszögéből nézve ezek az események az időn és téren túli frekvenciákból keletkeznek, és nem kell őket közvetíteni. Ezek potenciálisan egy idejűek és mindenütt jelenlévők.*

Amikor ebben a könyvben az aura energiamezőiről fogunk beszélni, akkor e fizikusok nyelvezetéhez képest nagyon archaikus kifejezéseket használunk. Világos, hogy az aura jelensége egyszerre van a háromdimenziós téren és lineáris időn kívül és belül. Amint azt az esettanulmányokban bemutattam, „láttam” Ed kamaszkori élményét, amikor megsérült farkcsontja, mivel energiamezőjében továbbvitte magával ezt az élményt. A szerelmes „megsebző nyila” észlelhető az energiamezőben, és a látnoki képességekkel bíró személy visszamehet az időben, és tanúként végignézheti az eseményeket. Az e könyvben idézett események között jócskán akad olyan, amelynek magyarázatához a háromdimenziós tér kevésnek bizonyul, közülük sok pillanatnyi bevülanásnak tűnik. Némely embernek az a képessége, hogy tetszőleges mélységben és felbontóképességgel képes betekinteni az emberi testbe, más dimenziók használatát is implikálhatja. Az a képességünk, melynek segítségével a múlt adott eseményére vonatkozó információkérés után képesek vagyunk az adott eseményt észlelni, vagy egy valószínűségi eseményt látni, majd a gyógyító beavatkozással ezt megváltoztatni, implikálja nem lineáris időben való mozgásunkat is.

Ha a mezőelméletet használjuk az aura leírásában, beleesünk a

dualizmusba: azaz a mezőt leválasztjuk magunkról, és csak mint a „részünként” létező jelenséget vizsgáljuk.

Olyan kifejezéseket használunk, mint az „én mezőm”, az „ő aurája” stb. Ez dualisztikus. Emiatt elnézést kell kérnem, és őszintén meg kell mondanom, hogy e ponton még elég lehetetlen számomra mindezeknek a fogalmaknak a közvetítése a régi fogalmi keret megkerülésével.

A valóság holografikus vázának szémszögéből az aura minden egyes darabja reprezentálja, de tartalmazza is az egészet, így tehát csupán egy olyan jelenséggel tudjuk leírni élményünket, amelyet mindketten egy időben figyelünk meg, vagy hozunk létre. Minden megfigyelés hatást gyakorol a megfigyelt eseménysorra. Mi nem csupán részei vagyunk az eseménysornak, de maga az eseménysor vagyunk. A „mi” vagyunk, és mi „az” vagyunkból csupán az „az”-t kell elhagyni, és helyettesíteni valami megfelelőbbel, hogy feloldhassuk az agyunkban lévő blokkokat, amiket kommunikációs próbálkozásaink alkalmával élünk át.

A fizikusok a „kölcsonös kapcsolatok valószínűségei” vagy a „szétválaszthatatlan energiamentázatok dinamikus szövedéke” kifejezéseket használták. Ha elkezdünk a dinamikus energiamentázatok szétválaszthatatlan szövedékében gondolkodni, akkor mindazok az aurajelenségek, amelyeket e könyvben leírunk, nem tűnnek különösebben szokatlanok vagy idegenek.

Minden élmény kapcsolódik egymással, így, ha ebben bizonyosá válunk és kognitív folyamatainkban beengedjük ezt a kölcsönös összekapcsolódást, akkor egyidejűleg tudatában lehetünk minden, időtől független eseménynek. De mihelyt azt mondjuk, „mi”, máris visszaestünk a dualizmusba. Nehéz átélni ezt az egymáshoz kapcsolt létet, ha főbb életélményeink dualisztikusak. A holisztikus tudatosság a lineáris időn és a háromdimenziós téren kívül esik, így nem lesz könnyű felismerni. Gyakorolnunk kell a holisztikus élményeket, hogy képesek legyünk felismerni őket.

A meditáció út a lineáris elme valóságának meghaladására és arra, hogy lehetővé váljék a mindennel való összekapcsoltság kísérleti valóságának létrejötte.

Ezt a valóságot nehéz szavakkal leírni, mivel a szavakat lineáris módon használjuk. Szükség lesz egy szótár megalkotására ahhoz, hogy képesek legyünk egymást bevezetni ezekben az élményekben. Ajapán zen-meditációban a mesterek rövid mondatot adnak a tanítványnak, melyre koncentrálnia kell. A mondat, melynek neve koan, arra szolgál, hogy segítsen a tanítványnak felülemelkedni a lineáris gondolkodáson, íme egy a kedvenceim közül:

„Hogyan szól egy tenyér, ha csattan!” Az én reakcióm ejől ismert koanra a következő volt: a világmindenségbe kinyújtózva találtam magam, egy olyan soha nem hallóit hangmintázatban, amely úgy tűnt, örökkön-örökké áramlik.

FÉNYSEBESSÉGET TÚLSZÁRNYALÓ GYORSASÁGÚ KAPCSOLATLÉTÉSÍTÉSEK

A tudósok mostanában mind matematikai, mind kísérleti bizonyítékokat találnak arra vonatkozóan, hogy minden mindennel közvetlen kapcsolatban van.

1964-ben a fizikus *Bell* publikált egy erre vonatkozó matematikai bizonyítékot, a *Bell*-teorémát. *Bell* teorémája matematikailag alátámasztja azt a gondolatot, hogy a szubatomiális részecskék téren és időn kívül létező módon kapcsolódnak egymáshoz, és bármi, ami az egyik részecskét éri, hatással van a többi részecskére is. Ez a hatás azonnali és közvetlen, átadódásához „időre” nincs szükség. *Einstein* relativitáselmélete azt állítja, hogy egy részecske számára lehetetlen a fénysebességet meghaladó sebességgel mozogni. A *Bell*-teorémá-

ban a hatások „fénysebességet meghaladó sebességűek” („fényen túliai”) lehetnek. Most egy olyan jelenséggel foglalkoznak a kutatók, amely kívül esik *Einstein* relativitáselméletén. Megpróbálnak túllépni a kettősségén, részecskehullám-tervezetén.

Így ismét, ahogy a tudományban használt műszerek művészete fejlődik, lehetővé téve számunkra, hogy nagyobb érzékenységgel, mélyebbre merüljünk alá az anyagban, s találjunk olyan jelenségeket, amelyek a jelenlegi elméletekkel nem magyarázhatóak.

Amikor ez az 1940-es években megtörtént, az atomerő forradalmasította a világot. Úgy tűnik, hogy utunk most a hatalmas változások egy újabb szakasza felé vezet bennünket.

Ha a fizikusok rájőnének, hogyan működik ez az azonnali kapcsolatlétesítés, akkor képesek lennének megtanulni, tudatosítani egymással és a világgal való azonnali egymáshoz kapcsolódásunkat. Ez nyilvánvalóan forradalmasítaná a kommunikációt. Drasztikusan megváltoztatná interakciónkat is. Olyan képességgel ruházna fel bennünket, hogy bármikor tudnánk egymás gondolataiban olvasni. Tudhatnánk, mi zajlik a másokban, és képesek lennének egymás mélyebb megértésére. Sokkal tisztábban láthatnánk, mint valaha is gondoltuk volna azt is, hogyan befolyásolják a világot gondolataink, érzelmeink (energiamezőink) és cselekedeteink.

Morfogenetikus mezők

Rupert Sheldrake „A new science of life” (Az élet új tudománya) című művében felveti, hogy valamennyi rendszert az energián és az ismert anyagi tényezőkhöz kívül láthatatlan szervezőerők is regulálják. Ezek okozati mezők, mivel a forma- és viselkedésminták előképeiként szolgálnak. E mezők nem a szó normális értelmében vett energiával bírnak, mivel hatásaik átjutnak a tér és idő gátjain, ami a normális energia áramlásában akadályt jelentene. Távoli hatásuk éppoly erős, mint közletről gyakorolt hatásuk.

E hipotézisnek megfelelően bármikor, ha egy faj egyede elsajátít egy új viselkedési mintát, ez megváltoztatja az adott faj oksági mezejét, legalábbis enyhe mértékben. Ha e viselkedés elég sokáig ismétlődik, akkor „morfikus rezonanciája” kihathat az egész fajra. *Sheldrake* ezáltal láthatatlan mátrixot morfogenetikus mezőnek nevezte el, a „morph = forma” és a genesis = létrejövés szavakból. E mező működése a távolrahatást is tartalmazza, mind térbeli, mint időbeli jelentésben. Az időn kívüleső fizikai törvények által determinált formáktól eltérően a morfogenetikus mező az időn átterjedő „morfikus rezonanciától” függ.

Ez annyit jelent, hogy a morfikus mezők átterjednek a téren és időn, s az események képesek hatni a bárhol, más időben végbemenő eseményekre.

Ennek egy példáját mutatja be *Lyall Watson*: *Lifetide: The Biology of Consciousness* (Életáradat: a tudat biológiája) című könyvében, amelyben leírja a népszerűen csak a „századik majom elvének” nevezett elméletet. *Watson* azt látta, hogy miután majmok egy csoportja megtanult egy bizonyos viselkedést, más szigeten élő majmok a kommunikáció „normális” módjának lehetősége nélkül egyszer csak szintén tudták ugyanazt a viselkedést.

Dr. Dávid Bohm a „Revisions” című folyóiratban azt állítja, hogy ugyanez igaz a kvantumfizikában. Leírja, hogy az *Einstein-Bodolsky-Rosen*-kísérlet szerint van helyhez nem köthető, vagy szubtilis kapcsolat a részecskék között. Azaz a rendszernek egy kollektivitása, amit nem tulajdoníthatunk csupán e részecske sajátjának, hanem az egésznek. Emiatt bármi, ami a távollévő részecskékkel történik, más részecskékkel alaki mezőjére is hatással lehet. *Bohm* továbbmegy, és azt állítja, hogy az „univerzumot kormányzó időtlen törvényekről alkotott elképzelés úgy tűnik, nem tartható fenn tovább, mivel maga az idő is kifejlődött szükségszerűség része”.

Ugyanebben a cikkében *Rupert Sheldrake* a következő következtetésre jut: „A kreatív folyamat, mely új gondolatokat szül, samelyek

segítségével új teljességre bukkanhatunk, hasonló az alkotó valósághoz, mely az evolúciós folyamat során nyújt lehetőséget új teljességek felmerülésére. Az alkotó folyamat úgy tekinthető, mint különálló dolgok egymáshoz kapcsolódása útján létrejött komplett és magasabb szintű egészek következő fejlődési állomása.

Többdimenziós valóság

Jack Sarfatti, egy másik fizikus a „Psychoenergetic Systems” (Pszichoenergetikai rendszerek) című művében azt feltételezi, hogy a „Fényen túli” egymáshoz kapcsolódás a magasabbrendű valóságon keresztül valósulhat meg.

Azt gondolja, hogy a mi valóságunk feletti valóságban a „dolgok jobban összekapcsolódnak”, az „eseményeknek” több közülük van egymáshoz, és hogy a „dolgok” egy még ennél is magasabb szinten keresztül teremtenek kapcsolatot egymással, így magasabb szintekre eljutva képesek lehetünk megérteni, hogyan működik a közvetlen kapcsolatlétesítés.

Következtetés

A fizikusok azt állítják, hogy az anyagnak nincsenek elemi építőkövei. *Az univerzum egy szétválaszthatatlan egész, egymással összefüggő, egymással kölcsönhatásban lévő, egymással összefonódó valószínűségek hatalmas szövete.* Azt gondolom, hogy ha ennek az egésznek elválaszthatatlan részei vagyunk, élhetünk holisztikus módon, meríthetünk a világegyetem alkotóerőiből, hogy ennek segítségével bárkit, bárhol, azonnal meggyógyítsunk. Néhány gyógyító bizonyos mértékben képes erre, beolvadva az Istenségbe, a páciensbe, eggyé válva velük.

Gyógyítónak válni annyit jelent, hogy az egyetemes alkotóerő, a szeretet fele haladunk. Újra azonosak leszünk ezzel az erővel, egyetemessé válunk, Istennel eggyé válunk. Ezen az úton az egyik lépcsőfok az elszigetelt newtoni szemléletünkön alapuló korlátozott önmeghatározás feladása, és önmagunk azonosítása az energiamezőkkel. Ha ezt a valóságot be tudjuk illeszteni mindennapi életünkbe, akkor képesek lehetünk arra, hogy megkülönböztessük egymástól a fantáziát és a lehetséges tágabb realitást. Ha az energiamezőkkel kapcsolatba lépünk, akkor a magasabb rendű tudathoz magasabb rezgésszámú hullámokat és a nagyobb koherenciát kapcsolhatjuk.

Sarfatti modelljét használjuk e könyvben: az aura és az egyetemes energiamező világát. Ebben a modellben egynél több világban létezőnk. Finomabb testeink (magasabb aurafrekvenciáink) magasabb rendűekhez tartoznak, és több kapcsolatuk van mások finom testeivel, mint saját fizikai testükkel.

Ahogy megismerjük a magasabb frekvenciákat, a finomabb testeket, egyre több kapcsolatunk lesz az univerzummal, míg végül eggyé válunk vele. *Sarfatti* gondolatmenetét használva azt mondhatjuk, hogy a meditatív élmény magasabb frekvenciára emeli tudatunkat, hogy az képes legyen megtapasztalni finomabb testeink valóságát, magasabb rendű tudatunkat, és azokat a magasabb világokat is, melyekben létezőnk.

Nézzük meg tehát most alaposabban az energiamező jelenségeit, hogy láthassuk, mit tud mondani nekünk ezekről a modern tudomány!

AZ EMBERI ENERGIAMEZŐ TUDOMÁNYOS KUTATÁSÁNAK TÖRTÉNETE

Bára misztikusok nem beszéltek energiamezőkről, bioplazmikus formákról, 5000 éves tradícióik a földgolyó minden részén egybehangzónak azokkal a kutatási eredményekkel és megfigyelésekkel, ahova a tudományos világ nemrég jutott el.

SPIRITUÁLIS TRADÍCIÓ

Minden vallás beavatottal beszélnek arról az élményükről, hogy fényt látnak az emberek feje körül. Olyan vallási gyakorlatok segítségével, mint a meditáció, vagy az ima, a kitágult tudati állapotot érik el, amely megnyitja szunnyadó Fokozott Érzékenységi Észlelési képességeiket.

Az ősi, 5000 évnél is régebbi indiai spirituális hagyomány egy Pránának nevezett egyetemes energiáról beszél.

Ezt az egyetemes energiát minden élet alapvető alkotórészének és forrásának tekintik. A Prána az élet lélegzete, mely minden formán átáramlik, és életet lehel beléjük. Ajógikilégzőgyakorlatok, meditáció és testi gyakorlatok segítségével gyakorolják ennek az energiának a manipulációját annak érdekében, hogy képesek legyenek fenntartani megváltozott tudatállapotukat és megőrizni ifjúságukat messze az átlagosnak tekinthető időn túl is.

A kínaiak már a Krisztus előtti 3. évezredben beszéltek egy vitális energia létezéséről, melyet ők *csinek* neveztek. Minden anyag, élő és élettelen egyaránt, ebből az energiából épül fel, és ez hatja át. Ez a csi kétpólusú erő tartalmaz: yint és yangot. Amikor a yin és a yang egyensúlyban van, az élő szervezet egészséges, ha kiegyensúlyozatlan, akkor betegség következik be. A túl erős yang túlzott organikus aktivitáshoz (szervi túlműködéshez) vezet. A hangsúlyozott yin elégtelen működést eredményez. Bármilyen egyensúlyhiány testi betegséget idéz elő.

Az akupunktúra ősi művészete a yin és a yang kiegyensúlyozására összpontosít.

A Kabbala, a zsidó misztikus filozófia Krisztus előtt 538 körül ugyanezeket az energiákat mint asztrális fényt említi. A keresztény szentképek Jézust és más szellemi lényeket fénymezővel körülveve ábrázolják. Az ótestamentumban számos hivatkozás található az emberek körül lévő fényre, de a századok során ezek a jelenségek elvesztették eredeti jelentésüket. Például *Michelangelo* Mózes-fején a „karnaem” mint két szarv jelenik meg fénysugár helyett, amire a szó eredetileg utal. Héberül a szó vagy szarvat vagy fényt jelenthet.

John White a „Future Science” (A jövő tudománya) című könyvében 97 különböző kultúrát sorol fel, amelyek 97 különböző néven említik az aura jelenségeit.

Sok ezoterikus tanítás - csupán néhányat említve közülük: az ősi hindu védikus szövegek, a teozófusok, a rózsakeresztesek, az észak-amerikai indiánok füvesemberei, a tibeti és indiai buddhisták, *madame Biavatsky* és *Rudolf Steiner* - részletesen leírja az emberi energiamezőt. Manapság sok tudományos képzettséggel rendelkező ember tudja konkrét fizikai síkon tett megfigyeléseivel kiegészíteni az ősi tanításokat.

TUDOMÁNYOS TRADÍCIÓ KRISZTUS ELŐTT 500-TÓL A XIX. SZÁZADIG

Az egész természetet átható egyetemes energia ideája sok tudós nyugati elmében maradt fenn évszázadokon keresztül. Ezt a vitális energiát, amit mint fénytestet lehetett észlelni, a pytagoreusok említik először, Kr. e. 500 körül. Úgy tartották, hogy ennek fénye változatos hatásokat tud előidézni az emberi szervezetben, beleértve a betegségek gyógyítását is.

Boirac és *Liebeault* tudósok a XII. század elején úgy látták, hogy az embernek van olyan energiája, melynek segítségével egymástól távol lévő személyek is kölcsönhatásba tudnak lépni egymással.

Leírták, hogy mindenki a pusztán jelenlétével képes egészséges, vagy egészségtelen hatást gyakorolni egy másik emberre.

Paracelsus a középkorban ezt az energiát *Illiaszternek* nevezte, és azt állította róla, hogy életerőből és életanyagból áll.

A matematikus *Helmont* az 1800-as években egy, az egész természetet átható univerzális fluidumot képzelt el, mely nem testté sűrűsödött anyag, hanem tiszta életszellem, amely minden testen áthat. A matematikus *Leibnitz* azt írta, hogy a világegyetem esszenciális elemei saját mozgásuk forrását is tartalmazó erőközpontok. Az egyetemes energiajelenségek más tulajdonságait *Helmont* és *Messmer* vizsgálta az 1800-as években. Az a *Messmer*, aki megalapította a későbbiek során hipnózissá váló messmerizmust. Azt közölték, hogy az élő és élettelen testek feltölthetők azzal a „fluidummal”, és hogy az anyagi testek képesek távolról hatást gyakorolni egymásra. Ez valamilyen, az elektromágneses mezőhöz hasonló mező létezésének lehetőségét sugallta.

Wilhelm von Reichenbach az 1800-as évek közepén 30 évet töltött a „mező”-vel való kísérletezéssel. Ezt a mezőt ő „ódái” mezőnek nevezte. Úgy találta, hogy sok olyan sajátosságot mutat azzal, amit *James Clark Maxwell* írt le a XIX. század elején. Azt is tapasztalta, hogy sok tulajdonság kizárólag az ódái erő sajátja. Megállapította, hogy a mágnes pólusai nem csupán mágneses polaritást mutatnak, de egy, az „ódái mezővel” kapcsolatos különleges polaritást is. Más tárgyak, pl. kristályok is mutatják ezt a különös polaritást anélkül, hogy maguk magnetikusak lennének. Az ódái erő pólusai az érzékeny megfigyelő számára olyan szubjektív sajátosságokat mutatnak, mint a „forró, vörös, kellemetlen” vagy a „kék, hideg és kellemes”. Továbbá megállapította, hogy az ellentétes pólusok nem vonzzák egymást, mint az elektromágnesség esetében. Úgy találta, hogy az „ódái mezők” esetében a kellemes pólusok vonzanak, a tetszés vonzza a tetszést. Ez nagyon fontos aurajelenség, amint azt a későbbiek során látni fogjuk.

Von Reichenbach vizsgálta a Nap elektromágneses sugárzása és az ódái mező koncentrációjának erőssége közötti kapcsolatot.

Úgy találta, hogy az energiakibocsátás maximuma a spektrum vörös és kék-violett tartományában van. *Von Reichenbach* azt állította, hogy az ellenkező előjelű töltések különböző mértékű meleg- és hidegérzetet keltenek. A hideg-, illetve melegérzetek mértékét a periódusos táblázat negatív, ill. pozitív elemeivel tudta kapcsolatba hozni, többszörös vaktesztjek sorozatával.

Valamennyi elektromágnesesen pozitív elem a vizsgált személyekben a meleg érzetét keltette, és kellemetlen érzést okozott, míg az elektromágnesesen negatív elemek a hűvös, kellemes oldalra estek, az elemek periódikus táblázatban elfoglalt helyének megfelelő intenzitással. Ezek a hűvöstől a melegig változó érzékek megfeleltek a spektrum vöröstől indigóig terjedő színének.

Von Reichenbach úgy találta, hogy az ódái mező vezetékeken átáramlik, de a vezetési sebesség nagyon lassú. Az általa vizsgált esetekben 4 m/s, és e sebesség inkább függ az anyag sűrűségétől, mint elektromos vezetőképességétől. Továbbá: a testek ezzel az energiával éppúgy feltölthetőek voltak, mint elektromos árammal. Más kísérletek azt demonstrálták, hogy e mező egy része egy optikai lencsével fókuszálható, akár a fény. A mező más része a lencse körül fog áramolni, hasonlóan ahhoz, ahogy a gyertya lángja körül fogja az útjába helyezett tárgyat.

Az „ódái mezőnek” ez a maradék része a gyertyalánghoz hasonlóan reagál, ha légáramba teszik, ami azt sugallja, hogy összetétele gáznemű anyaghoz hasonló. Ezek a kísérletek az aura olyan sajátosságainak létezését mutatják, amelyekből arra következtethetünk, hogy az aura mind részecske-, mind hullám természetű.

A XX. SZÁZADI

ORVOSOK

MEGFIGYELÉSEI

A korábbiakban láthattuk, hogy a XX. századig bezárólag a kísérleteket úgy tervezték, hogy az embereket és más testeket körülvevő energiamező különböző sajátosságait meg tudják figyelni.

1911-ben *ár. William Kilner* orvos közölte az Emberi Energiamezővel kapcsolatban folytatott tanulmányait. Ebben az Emberi Energiamezőt színes fényszűrőkön és ernyőkön át vizsgálta.

Azt írta, hogy gomolygó ködöt látott az egész test körül, három rétegben:

a) egy kb. 0,75 cm vastag réteget, közvetlen bőrközeiben, amit

b) egy páraszerűbb, 2,5 cm széles, a testre merőlegesen áramló réteg vett körül;

c) valamivel távolabb egy külső fényesség, definiálatlan körvonallakkal, kb. 15 cm szélességben.

Kilner úgy találta, hogy az „aura” (így nevezte el) külleme életkortól, nemtől, mentális képességektől és egészségi állapottól függően személyről személyre változik. Bizonyos betegségek mint folatok vagy szabálytalanságok mutatkoznak az aurában, ami *Kunért* elvezette egy diagnosztikus rendszer kifejlesztéséhez. Ez a diagnosztikus rendszer az aura színe, tömege és általános megjelenése alapján határozta meg az egészségi állapotokat. Néhányat felsorolunk az általa így módon diagnosztizált betegségek közül: májfertőzés, daganatok, vakbélgyulladás, epilepszia és pszichés zavarok, mint pl. hysteria stb.

Az 1990-es évek elején *dr. George de la Warr* és *ár. Ruth Drown* új műszereket készített az élő szövetekből kisugárzó energia mérésére. Kifejlesztették a radionikát, a távolról mérés, diagnosztizálás és gyógyítás tudományát, amelyben az emberi biológiai energiamezőt használták méréseikhez és a gyógyításhoz.

Leghatásosabb munkáik azok a fényképek, ahol pácienseik haját antennaként használták. Ezek a fényképek az élő szövetben munkáló betegségformákat mutatták ki, mint pl. tumorok, ciszták a májban, tüdőtuberkulózis, malignus (rosszindulatú) agydaganatok. Egy három hónapos magzatot is lefényképeztek így módon méhen belül.

Dr. Wilhelm Reich pszichiáter, *Freud* kollégája, a XX. század elején kezdett érdeklődni az egyetemes energia iránt, amit „orgone”-nak nevezett. Az emberi testben áramló orgone áramlási zavarai és a pszichés, valamint testi betegségek közötti lehetséges kapcsolatot kutatta. *Reich* kifejlesztett egy olyan pszichoterápiás modellt, amelyben a *Frend-fé* tudattalant feltáró technikákat egyesíti a test orgone energiáinak természetes áramlását feloldó fizikai technikákkal. E blokkok feloldásával *Reich* képes volt arra, hogy megtisztítsa a negatív mentális és testi állapotokat.

Reich 1930-tól az 1950-es évekig kora legfejlettebb elektronikájának és orvosi műszereinek felhasználásával kísérletezett ezekkel a technikákkal. Azt figyelte meg, hogy ez az energia pulzál az égben és minden organikus és élettelen test körül.

Speciális, nagy felbontóképességű mikroszkóp használatával megfigyelte a mikroorganizmusokból kisugárzó orgone-energia pulzálását.

Reich egy sor különféle műszert készített az orgone-mező tanulmányozására. Ezek egyike egy „akkumulátor” volt, amely képes volt koncentrálni az orgone-energiát, amit később *Reich* tárgyak orgone energiával való feltöltésére használt.

Megfigyelte, hogy egy vákuumtöltő cső lényegesen alacsonyabb potenciálon vezeti az elektromos áramot, ha előbb orgone-energiával töltötték hosszú ideig. Továbbá megállapította, hogy a radioaktív izotóp nukleáris vesztesége nő, ha orgone-akkumulátorba helyezik.

Dr. Lawrence és *Phobe Bendite* század harmincas éveiben kiterjedt vizsgálatokat folytatott az emberi energiamezőkkel, melyekben e mezők egészséggel, gyógyítással és a lelki fejlődéssel való kapcsolatát vizsgálták. Munkájuk hangsúlyozza a test egészségének és gyógyításának alapját képező éteri formatermő hatóerők ismeretének és megértésének fontosságát.

A közelmúltban *dr. Schafica Karagulla* vetette egybe extraszenk vizuális megfigyeléseit a testi betegségekkel. Pl. egy *Dianne* nevű lánknak képes volt beteg emberek energiáinak megfigyelésére, melynek alapján pontosan le tudta írni, milyen egészségi problémái lehetnek az illetőnek, kezdve az agyműködési zavaroktól a vastagbél dugulásáig. Az éttermet e megfigyelései feltárják azt az energiamezőt, amely a sűrű fizikai testet fénysugarak szikrázó szövedékeként átható mátrixot alkot.

Dr. Karagulla összefüggést keresett a csakrák zavara és a betegségek között is.

Például az extrasens Dianne leírta, hogy egy páciens mellkasi csakrája hiperaktív, vörösés tompaszürke színű volt. Amikor Dianne magára a pajzsmirigyre nézett, úgy látta, hogy az szivacszerű és lágy A pajzsmirigy jobb oldala rosszabbul működött, mint a bal! A szokásos orvosi diagnosztikus eljárásokkal ennél a betegnél Graves-kórt állapítottak meg, mely a pajzsmirigy jobb oldali lebenyének megnagyobbodását okozza.

Dr. Dóra Kunz, a Teozófus Társaság Amerikai Szekciójának elnöke sok éven át dolgozott orvosként és gyógyítóként. A „The spiritual aspects of the healing arts” (A gyógyítás művészetének spirituális aspektusai) című könyvében megállapította, hogy „Amikor az élet-mező egészséges, akkor van egy természetes autonóm ritmus”, „a test minden szervének megfelel egy energiaritmus az étertestben”. Akülönböző szervek szférái között a különböző ritmusok egymással kölcsönhatásban vannak, mintha közvetítő funkció lenne jelen: egészséges testben ezek a ritmusok könnyen adódnak át egyik szervtől a másikig. A beteg működés azonban megváltoztatja ezeket a ritmusokat és az energiaszinteket is. Egy sebési vakbél-eltávolítás utóhatása is érzékelhetővé válik a mezőben. A testszövetek most szomszédosak lettek egymással, és energiaközvetítésük, amit a féregnyúlvány modulált, eltér a korábbiától. A fizikában ezt impedanciaillesztésnek vagy -összenemillésnek mondják.

Minden egymással szomszédos szövet impedanciája illesztett, ami azt jelenti, hogy az energia könnyedén, akadálytalanul áramlik át az egész szöveten. A sebési beavatkozás vagy a betegség megváltoztatja az impedanciaillesztést, mégpedig úgy, hogy az energia valamilyen mértékben szétszóródik, ahelyett, hogy teljes egészében továbbmenne.

Dr. John Pierrakos kifejlesztette a pszichés rendellenességeknek az Emberi Energiamező inga segítségével történő és vizuális megfigyelésén alapuló diagnosztikai és kezelérendszerét.

Az energiatestek megfigyeléséből nyert információkat kombinálta a bioenergetikában kifejlesztett testi-pszichoterápiás módszerekkel és *Éva Pierrakos* elméleti munkáival. Ez a magenergetikának nevezett folyamat a belső gyógyítás egyesített folyamata, amely az én és a személyiség védőgátjainak lebontására koncentrálnak annak érdekében, hogy a test energiáit felszabadítsa a gátak alól. A magenergetika valamennyi test (fizikai, éter, érzelmi, mentális és spirituális) kiegyensúlyozására törekszik, hogy az egész ember harmonikus gyógyítását tudja elérni.

A fentiekből és más munkákból arra a következtetésre jutottam, hogy az emberi test fénykibocsátásai szoros kapcsolatban állnak az egészséggel. Hangsúlyozom, hogy fontos találni valami módot a fénykibocsátások megbízható, standardizált mérésére fénymérő eszközökkel, így tehetjük hozzáférhetővé ezeket az információkat a gyógyító szakembereknek, akár klinikai diagnózis felállításához, a kezelés számára.

Kollégáimmal egy sor kísérletet végeztünk az Emberi Energiamező területén. Ezek egyikeben, amelyet *ár. Richárd Dobrinésár. John Pierrakos* együttműködésével végeztem, egy kb. 350 nanométer hullámhosszú fény szintjét néztük sötétkammerában, először anélkül, hogy emberekkel kapcsolatba került volna, majd amikor benne tartózkodtak. Az eredmények a fény szint enyhe növekedését mutatják akkor, ha a sötétkammerában emberek vannak. Egy esetben csökkent a fény szint, amikor egy erősen kimerült, és reménytelenséget érző személy volt a sötétkammerában. Egy másik kísérletben, amelyet az ENSZ parapszichológiai klubjával közösen végeztünk, képesek voltunk látni az aura egy részét, fekete-fehér képernyőn, színesítőműszer használatával. Ez a műszer igen nagy mértékben fel tudja erősíteni a test közelében lévő fény intenzitás változásait. Egy másik kísérletben, amelyet a Drexel Egyetemen *ár. William Edison*nal és *Karlin Gestlaval* (egy extrasens, aki *ár. Rhine*-nal dolgozott éveken át a Duke Egyete-

men) sikerült az aura segítségével hatnunk egy kicsi, 2 milli wattos lézersugárra - vagy meghajlítottuk, vagy gyengítettük a sugarat az aura energiája segítségével.

Mindezek a kísérletek alátámasztották az aura létezésének evidenciáját. Az eredményeket országszerte bemutatta az NBC TV, de további kutatásokra anyagi támogatás híján nem került sor.

Japánban *Hiroshi Motoyama* viszonylag alacsony szintű fénysugárzást mért olyan embereknél, akik hosszú évek óta jógáztak. (Sötétkammerában mérte, alacsony fény szintű filmfelvételt használt.)

Dr. Zheng Rongliang Kínában a Lanzhou Egyetemen mérte az emberi testből kisugárzó energiát, a *csit*. Biológiai detektorként egy levéleret használt, amit fotokvantum műszerhez (alacsony fény mennyiséget mérő műszer) kapcsolt. Egy Quigong-mester energiamezőjének emanációit tanulmányozta, valamint egy látnok energiamezőjének emanációját. (Quigong: az egészség és testgyakorlás ősi kínai formája.) Tanulmányainak eredményei azt mutatják, hogy a detektálórendszer a sugárzásra pulzállással válaszol. A Quigong-mester kezéből kiáramló pulzállás jelentősen eltér a látnok kezénél tapasztalt pulzállástól.

A sanghaji Academia Sinica nukleáris kutatóintézetében kimutatták, hogy a Quigong-mester életerejének kisugárzása nagyon alacsony rezgésszámú hanghullámnak tűnik, ami mint fluktuáló vivőhullám jelenik meg. Bizonyos esetekben a *csit* mint mikrorészecskehullámot is detektálják. A részecskék kb. 60 mikron átmérőjűek voltak, és 20-25 cm/sec sebességgel mozogtak.

Néhány éve az *A. S. Popov* bioinformáció intézetének kutatócsoportja jelentette be azt a felfedezést, hogy az élő organizmusok energiarezgéseket bocsátanak ki, melyek frekvenciája 300-2000 nanométer között változik.

Ők biomezőnek, vagy bioplazmának nevezték ezt az energiát.

Úgy találták, hogy a sikeres bioenergia-átvitelre képes személyek biomezője sokkal szélesebb és erősebb.

Ezeket az eredményeket megerősítette a Moszkvai Orvosi Tudományok Akadémiája is, valamint a Nagy-Britanniában, Hollandiában, az NSZK-ban és Lengyelországban végzett kutatások is.

Az emberi auráról készített tanulmányok közül számomra legizgalmasabb az volt, amelyet *ár. Vaíorie Hunt* készített munkatársaival a kaliforniai UCLA Egyetemen. A rolfing testre és pszichére gyakorolt hatását vizsgáló kutatásban (A study of Structural Neuromuscular Energy Held and Emotional Approaches) alacsony millivoltú frekvenciatarományban érkező jelzéseket észlelt a testből a rolfing-ülések sorozata alatt. Érzékelésükhöz és rögzítésükhöz ezüst (ezüstklorid) elemi elektródákat használt, amelyeket a bőrön helyeztek el.

Az elektromos jelek felfogásával/rögzítésével egy időben *Rosalyn Bruyere*, a California állambeli Gledale városában lévő Healing Light Center (Gyógyító Központ) tiszteletes a Rolf-technikával dolgozó szakember és a kliens auráját figyelte meg. Megjegyzéseit ugyanazon a magnetofonon rögzítette, mint az elektromos adatokat. Folyamatos beszámolót adott a csakrák és az érintett aura-felhők színéről, méretéről és energiamozgásairól. A tudósok ezt követően matematikai elemzésnek vetették alá a hullámmintákat: Fourier-analízist és sonogramfrekvencia-analízist végeztek.

Mindkettő figyelemre méltó eredményeket mutatott. A konzisztens hullámformák és frekvenciák specifikus kapcsolatban voltak a *Bruyere* tiszteletes által jelzett színekkel. Amikor *Bruyere* tiszteletes az aura bármely területén kéket látott, az elektromos mérési adatok mindig a kék karakterisztikus hullámformáját és frekvenciáját mutatták az adott területen. *Dr. Hunt* hét más auralvasóval megismételte ugyanezt a kísérletet. Olyan auraszíneket láttak, amelyek azonos frekvenciahullám-mintáknak feleltek meg. Az 1988. februári kutatási eredmények a következő szín/frekvencia-megfeleléseket mutatják:

(Hz = Herz - Ciklus/sec)

kék	250-275 Hz plusz 1200 Hz
zöld	250-475 Hz
sárga	500-700 Hz
narancs	950-1050 Hz
vörös	1000-1200 Hz
viola	1 000-2000 Hz 600-800 Hz plusz 300-400 Hz
fehér	110-2000 Hz

Ezek a frekvenciasávok a kék és violaszínnél lévő extrasávokat leszámítva a szivárvány színeihez képest fordított sorrendben helyezkednek el. A mért frekvenciák éppúgy jelzik a műszerezettséget, mint a mért energiát. *Dr. Hunt* azt mondja: „Századok óta, melyek során extrasensek látták és leírták az aurasugárzásokat, ez az első objektív elektromos bizonyítéka a frekvenciának és amplitúdónak, és időnek, ami az extrasensek színiáradásra vonatkozó szubjektív megfigyeléseit igazolja.”

Az a tény, hogy az itt felfedezett színfrekvenciák nem másolják a fény vagy a festék frekvenciáit, nem teszi semmissé az eredményt. Ha realizáljuk, hogy amit mi színeknek látunk, az a szem által felfogott frekvenciák sora, melyeket egy szószimbólummal különböztetünk meg és szortírozunk, akkor azon nincs semmi csodáinivaló, hogy a szem és az agy feldolgozóközpontjai a színeket csak magas frekvenciákban interpretálják. A színélmény alapvető kritériuma a vizuális interpretáció. Érzékenyebb műszerekkel, fejlettebb felfogó- és rögzítőtechnikákkal könnyen lehetséges, hogy adataik tartalmaznának magasabb frekvenciákat, esetleg egészen az 1500 Hz-ig kiterjedően.

Dr. Hunt leírja, hogy a metafizikus-irodalomban a csakrákat mint színek hordozóit is említik. Sorrendben így következnek: Kundalini - vörös, Hypogastrikus - narancs, lép, napfonadék - sárga, szív - zöld, torok - kék, 3. szem - viola, korona - fehér. Bizonyos csakrák aktivitása úgy tűnik, hogy a többi csakra fokozott aktivitását váltja ki. Konzisztensen a szív-csakra a legaktívabb.

A klienseknek igen sok érzelmi élményük volt, képek merültek fel bennük a különböző testtájakkal kapcsolatban. Ezek az emlékek alátámasztották azt a hitet, hogy az élmény-emlék tárolódik a test-szövetben.

Például valaki lábának rolfolása könnyen felidézheti az illető szobatisztaságra szoktatásának élményeit. Nem csupán felmerül az élmény, de újra át is éli azt.

Gyakran a szülők azelőtt kezdik meg a gyermek szobatisztaságra szoktatását, hogy az ehhez szükséges agy-izom kapcsolat kiépült volna, hogy a gyermek valóban képes lenne kontroll alatt tartani az ürítést szabályozó záróizmot. Mivel a gyermek életlenül nem képes a kontrollra, megpróbál a combizmok segítségével kompenzálni. Ez igen nagy stressznek és megerőltetésnek teszi ki a testet. Sokszor ez a túlfeszített állapot habituális állapotként fennmarad egy egész élet során, vagy addig, amíg mély testi pszichoterápiás munkára - pl. rolfing, bioenergetika - nem kerül sor. Ekkor, ha az izomfeszülés és

a túlterhelés feloldódik, elengedhető az emlék. Az emlék-feszültség fenntartásának másik példája: a feszes vállak, amikkel közülünk sokan élnek együtt. Ez a félelem és a szorongás vállakban tárolásából származik. Megkérdezhetjük magunkat, mi az amitől félünk, hogy nem leszünk képesek véghezvinni, vagy mit gondolunk, mi fog történni, ha valami nem sikerül?

KÖVETKEZTETÉS

Ha az Emberi Energiamezőt, mint az emberi testből áradó valamennyi mezőt, vagy sugárzást határozzuk meg, akkor láthatjuk, hogy az EEM sok jól ismert összetevőjét mérték laboratóriumban.

Ezek az EEM elektrosztatikus, mágneses, elektromágneses, hang-, hő- és vizuális összetevői voltak. Mindezek a mért adatok konzisztensek a test normál élettani folyamataival, és túlmutatnak azon, a pszichoszomatikus működések hordozójául szolgálnak.

Dr. Hunt mérési adatai az aura meghatározott színeihez meghatározott frekvenciákat társítanak. E frekvenciáknak esetleg lehetnek olyan magasabb harmonikusai, amelyeket a kísérletben használt laboratóriumi felszerelés korlátai miatt esetleg nem tudtak mérni.

A fentebb felsorolt mérések az EEM-t részecsketermészetűnek is mutatják, folyadékyszerű mozgásúnak, mint a levegőt, vagy vízáramot. Ezek a részecskék nagyon aprók, bizonyos kutatók szerint egyenesen szubatomiikusak.

Töltött állapotban az apró részecskék felhőként együtt mozognak, és a fizikusok általában plazmának hívják őket. A plazma bizonyos fizikai törvényeket követ, ami a fizikusokat arra készteti, hogy az energia és az anyag köztes állapota megnyilvánulásának tartsák. Az EEM laboratóriumban mért sajátosságai között sok olyat találtak, amelyek az anyag egy 5. halmazállapotát sejtetik. Ezt bizonyos tudósok „bioplazmának” hívják.

E kutatások megmutatják, hogy a test szokásos modellje, mely szerint az szervekből, szervrendszerekből áll, elégtelen. Egy energiamező elvén alapuló kiegészítő modell kidolgozására van szükség. Az Elektromágneses Mező bonyolult modellje nem felel meg teljesen ennek a célnak. Az EEM-hez kapcsolódik sok pszichikus jelenség, mint pl. a prekogníció (az események előre tudása), vagy a múltbeli életről szóló információkban való bizonyosság. Ezek nem magyarázhatók az elektromágneses mező modelljével.

Dr. Valerie Hunt szerint a testet felfoghatjuk a kvantumelmélet koncepciója szerint is. „Az energia a működő test atomos-sejtes természetéből eredő energia, amely átjut minden szöveten és sejten.” Azt sugallja, hogy az EEM holografikus szemlélete jó megoldás lenne. „A fizikában és az agykutatásban felmerült hologramelv úgy tűnik, képes a valóság valóban egyesítő kozmikus látásmódját nyújtani. Ez viszont szükségessé teszi minden más kiindulásból nyert biológiai eredmény új interpretációját.”

Marilyn Ferguson nyilatkozata a „Brain and Mind” (Agy és elme) című folyóiratban, hogy „A holisztikus modell meglepte óta úgy írják le a valóságot, mint olyan összegző elméletet, amely képes magába foglalni a tudomány és szellem egész csodálatos dzsungelét. Végre itt egy elmélet, amely összeházasítja a biológiát és a fizikát egy nyitott rendszer keretein belül.”

AZ EGYETEMES ENERGIAMEZŐ

Amikor immár felnőttként újra kezdtem látni az élet-energiamezőket, szkeptikussá és zavarttá váltam. Még nem találtam rá arra az irodalomra, amelyre korábban hivatkoztam, és útmutatást sem kaptam még. Természetesen, tudósként voltak ismereteim az energiamezőkről, de ezek nagyon személytelenek, és matematikai képletek által meghatározottak voltak. Valóban ott vannak ezek az energiamezők? Van valami jelentésük? Vágyteljesítő gondolkodás volt ez, vagy a valóság más, jelentéssel bíró dimenzióját tapasztaltam meg, mely megnyugtató, és hozzásegít jelen életkörülményeim, s valójában, az élet mint teljessége megértéséhez?

Olvastam a régmúlt csodáiról. Közülük sok képzelgésnek, szóbeszédnek tűnt. Énem fizikus részének szüksége volt a jelenségek vizsgálatára, ellenőrzésére, hogy beigazolódjon róluk, igazak, vagy hamisak, így tehát elkezdtem adatokat, azaz személyes élményeket gyűjteni, hogy meglássam, illeszkednek-e ezek valamilyen logikai formába, vagy rendszerbe, amint azt a fizikai világ teszi.

*Einsteinne*legyütt hittem, hogy „Isten nem kockázik a világgal”.

Úgy találtam, hogy az általam megfigyelt jelenségek nagyon hasonlóak voltak ahhoz a világhoz, amelyben otthonosan mozogtam: jól határolt formájuk, szí-

nük volt, és az ok-okozati viszony keretébe illeszkedtek.

Volt bennük azonban mindig valami, egy kicsivel több, valami, ami ismeretlen, megmagyarázhatatlan maradt, valami misztérium. Rájöttem, milyen unalmasná válna az élet az ismeretlen, örökké előttünk táncoló csoda nélkül, miközben haladunk keresztül... a min is? Időn és téren? Ilyeneket szoktam gondolni.

Most látom, hogy a „valóság” személyes élményein megyünk keresztül gondolkodva, érezve, érzékelve, létezve, felmerülve, egyénivé válva, csupán azért, hogy újra felmerüljünk a lélekformák transzformációinak végtelen táncában, amint a lélek formálódik, növekszik és halad Isten felé.

Megfigyeléseimet összehasonlítottam az aura és az energiamezőkről írt ezoterikus könyvekével. A színek megfeleltek, a mozgások, az alakok, a formák ugyanolyanok voltak. Amit olvastam, legtöbbször saját vizsgálódásaimat követően olvastam, mintha egy láthatatlan kéz biztosított volna arról, hogy a jelenséget tapasztaljam, mielőtt olvasnék róla, nehogy bármilyen mentális képet vetíthessek bele, amit esetleg az olvasottak alapján alkottam meg. Ezért most szilárdan hiszek az útmutatás élményében, ami egész életemen átvonul, s áthatja életem, mint egy dal, mindig új élményekhez, új leckékhez vezetve engem emberi lényként való növekedésem és fejlődésem útján.

Gyakorlat

Az Egyetemes Energiamező vizsgálatához úgy kezdhethünk hozzá legkönnyebben, hogy egy szép nyári napon lefekszünk a fűbe, és a kék égre bámulunk. Kis idő múltán képesek leszünk látni a kis orgone-gömböcskéket, amint a kék égen cikázó mintákat írnak le.

Apró, fehér gömböknek tűnnek, néha kicsi fekete pöttyel, ami 2-2 másodpercre feltűnik, majd enyhe nyomot hagyva maga mögött ismét eltűnik. Ha folytatjuk és finomítjuk a megfigyelést, látni kezdjük, ahogy az egész mező szinkronizált ritmusban pulzál. Napsütéses időben ezek az energiagömbök ragyogóak, és gyors mozgásúak lesznek. Felhősebb napokon áttetszőbbek, lassabban mozognak, és kevesebb van belőlük. Füstködös városban számuk kevesebb, és nagyon lassan mozognak, alultöltöttek. A legtöbb és a legragyogóbban töltött gömböcskét a svájci Alpokban láttam, ahol soka napsütéses óra, és hó borít mindent vastag buckákban. Nyilván a napfény tölti fel a gömböcskéket.

Most tekintetünket fordítsuk az ég felé mutató fák tetejére. Esetleg egy zöld ködöt látunk a fák körül. Érdekességként észrevehetjük, hogy ebben a ködben nincsenek gömböcskék. De ha figyelmesebben vizsgáljuk, látni fogjuk ezeket a gömböcskéket a zöld köd szélén, amint megváltoztatják mozgásukat befolyva a fa aurájába, ahol eltűnnek. Láthatóan a fa aurájába abszorbeálja a gömböcskéket. A fa körül a zöld leveles állapot idején jelennek meg, tavasszal és nyáron. Korábban a legtöbb a fa aurája rózsaszín-vöröses árnyalatú, hasonló áfák vörös rügeihez.

Ha közelebről megnézzük egy szobanövényt, hasonló jelenséget fogunk látni. Tegyük a növényt erős fény alá, úgy, hogy a háttér sötét legyen. Kékeszöld vonalat láthatunk felvillanni a levelek mentén, a növekedés irányában. Hirtelen villannak fel, majd a szín ismét elhalványul, csupán azért, hogy ismét felvillanjon a növény túloldalán. Ezek a vonalak reagálnak a kezünkre, vagy egy kristályra, ha az aurához közelítjük. Ahogy távolítjuk a kristályt a növénytől, láthatjuk, hogy mindkettőjük aurája megnyúlik, hogy kontaktusban maradhassanak egymással.

Egyszer megpróbáltam látni a fantomlevél effektusát, amiről oly széleskörűen beszélnek a Kirlian-fotók kapcsán. A Kirlian-fényképezés módszerei segítségével az emberek képessé váltak arra, hogy a teljes levelet lefényképezzék, miután a felét már levágták. Megfigyeltem a levél auráját. Egyszerű vízkék volt. Amikor elvágtam a levelet, a teljes levél aurája véres-gesztenyeszínűvé vált (5.1. ábra).

Visszaléptem, és bocsánatot kértem a növénytől. Amikor a vízkék szín újrateremtette magát, 1-2 percen belül mutatta a hiányzó rész határozott jeleit, de nem olyan tisztán, mint ahogyan én azt a Kirlian-fényképeken láttam.

Az[^]lettelen tárgyaknak is van aurája. A legtöbb személyes tárgy átítatódik tulajdonosa energiájával, és kisugározza azt magából. A drágaköveknek és a kristályoknak érdekes, többrétegű, bonyolult aurájuk van, ami felhasználható a gyógyításban. Például az ametiszt aurája aranyszínű, aranysugarak törnek elő belőle a csiszolt felületeiről.

AZ EGYETEMES ENERGIAMEZŐ SAJÁTOSSÁGAI

Amint az előző fejezetben írtuk, az Egyetemes Energia-mezőt az évezredek során mindvégig ismerték és vizsgálták. Minden kultúra más nevet adott az energia-mező jelenségének, és azt egy bizonyos nézőpontból vizsgálta. Megfigyeléseikben azonban hasonlóságokat írnak a különböző kultúrák, amikor az Egyetemes Energiamező alapvető sajátosságait írják le.

Az idő múltával és a tudományos kutatási módszerek fejlődésével a nyugati kultúra alaposabban kezdte vizsgálni az Egyetemes Energiamezőt.

Ahogy a tudományos felszereléseink művészi finomsággá válnak, képesek leszünk az Egyetemes Energiamező finomabb kvalitásainak mérésére is. E kutatásokból arra következtethetünk, hogy az Egyetemes Energiamező valószínűleg a nyugati tudomány által korábban meg nem határozott energiából, vagy esetleg finomabb szubsztanciájú anyagból (olyan finomságú anyagból, amit mi már valójában nem tartunk anyagnak) épül fel. Ha az anyagot mint kondenzált energiát definiáljuk, akkor az Egyetemes Energiamező a jelenleg anyagnak tartott világ és az energia világa között helyezkedhet el. Amint láttuk, bizonyos tudósok az Egyetemes Energiamező jelenségére mint bioplazmára hivatkoznak.

Dr. John White és Stanley Krippner az EM sok sajátosságát sorolja fel: az EM áthatol minden téren, élő és élettelen testen, minden testet összeköt egymással, sűrűsége a forrásától mért távolságával fordítottan arányos. Követi a harmonikus indukció és a szimpatikus rezonancia törvényét is. (Ez az a jelenség, ami akkor tapasztalható, ha megütünk egy hangvillát, és a mellette lévő hangvilla azonos frekvencián kezd el rezegni s azonos hangot ad ki.)

A vizuális megfigyelések azt tárták fel, hogy a mező geometriai pontok sorozatának - izolált, pulzáló fénypontok, spirálok, vonalak, szikrák és felhők - magasan szervezett szövedéke.

Olyan ez, mint a bőségszaru, amiből akármennyit veszünk ki, mindig teli marad. Ezek az elvek nagyon magukkal ragadóak, és reményteljes jövőt vetítenek elénk most, amikor egyre jobban belesüppedünk a atomkor pesszimizmusába. Egy napon valószínűleg képesek leszünk olyan gépet építeni, amely be tud majd hatolni az EM-be, és kinyeri belőle a számunkra szükséges energiát, anélkül, hogy működése bármi veszélyt jelentene számunkra.

AZ EMBERI ENERGIAMEZŐ VAGY EMBERI AURA

Az Emberi Energiamező az egyetemes energia megnyilvánulása, amely igen bensőséges kapcsolatban áll az emberi léttel. A fizikai testet körülvevő és átható fénylő testként írható le, mely jellegzetes sugárzást bocsát ki, és általában aurának nevezik. Az emberi aura vagy Emberi Energiamező (EEM) az EM emberi testhez kapcsolódó része. Megfigyeléseik alapján a kutatók megalkották az aura elméleti modelljeit, melyek az

aurát bizonyos számú rétegekre osztják. A rétegeket időnként testeknek hívják. E testek egymást követő rétegekben veszik körül egymást, úgy, hogy a soron következő mindig áthatja az összes előtte lévő rétegét. Minden következő test finomabb szubsztanciából és magasabb rezgésszámú hullámokból áll, mint az általa körülvevő és áthatott megelőző réteg.

AZ EMBERI AURA LÁTÁSA

Gyakorlat

Az Emberi Energiamezőt a következő gyakorlatok segítségével érzékelhetjük legkönnyebben.

Pulzál, és pattintással, izleléssel, hanggal és fényessége segítségével felfogható a magasabb rendű érzékek számára.

Az EM-kutatók állítják, hogy az EM alapvetően szinergisztikus, ami annyit jelent, hogy a különálló tényezők szimultán akciója nagyobb hatású, mint egyedi hatásaik összege.

E mező az entrópia ellentéte. Az entrópia kifejezést a lassú gyengülés leírására használják. Ez oly mindennapos esemény a fizikai valóságban, mint a forma és a rend felbomlása.

Az Egyetemes Energiamező szervezi az anyagot: formákat épít. Úgy tűnik, hogy háromnál több dimenzióban létezik. Az anyagi világban beálló bármely változást megelőzi e mező változása. Az EM mindig valamilyen tudatformához kapcsolódik (a legmagasabb fejlett tudathoz „magasabb rezgések” és energiaszintek tartoznak).

Láthatjuk, hogy az EM nem különbözik a természetben ismert jelenségektől. Mégis arra indít bennünket, hogy elménkkel „kinyújtózkodjunk”, hogy megértsük mindazokat a tulajdonságokat, melyekkel rendelkezik. Bizonyos szinteken ez éppolyan normális dolog, mint a só, vagy a kő, vannak olyan sajátosságai, melyeket meghatározhatunk normál, tudományos módszerekkel. Másrészt, ha folytatjuk vizsgálódásunkat, és megpróbálunk mélyebbre hatolni természetében, kicsúszik a normál tudományos magyarázatok alól. Tűnékenyvé válik. Szeretnénk „helyére tenni”, az elektromosság mellé, de akkor újfent kicsúszik a kezünk közül, ettől elgondolkodunk, mi is ez valójában? Mi is az elektromosság egyáltalán?

Az EM háromnál több dimenzióban létezik. Mit jelent ez? Szinergista módon működik és formát épít. Ez a termodinamika 2. fő tételének ellentmond, ami azt állítja, hogy az entrópia mindig növekszik, azaz az univerzumban a rendezetlenség nő, és nem tudunk több energiát nyerni bármiből, mint amennyit befektettünk. (Az örökmozgót soha nem készítették el.)

Nem ez a helyzet az EM-mel! Úgy tűnik, hogy az Egyetemes Energiamező folyton több energiát termel, energiája nő.

Ha összegyűlik egy kisebb társaság, alkossunk kört, és fogjuk meg egymás kezét. Engedjük auránk energiáját a kör mentén áramolni. Érzékeljük egy darabig ezt a lüktető áramot. Merrefelé halad? Érezzük meg, milyen irányban terjed. Különböznek-e egymástól tapasztalataink?

Most anélkül, hogy bármit megváltoztatnánk, akár csak kezünket elmozdítanánk, állítsuk meg egyszerre az energiaáramlást! Tartsuk így egy ideig, majd engedjük ismét áramolni. Próbáljuk újra. Érezzük a különbséget? Melyik állapotot szeretjük inkább?

Most csináljuk ugyanezt egy társunkkal! Ülünk le egymással szemben, tenyerünk érjen össze! Engedjük az energiát

természetesen áramolni! Merrefelé halad? Küldjünk energiát a bal tányérunkon keresztül, majd engedjük a jobb tenyerünkbe beáramolni! Aztán megfordítva! Most állítsuk meg az energifolyamot! Próbáljuk egyszerre mindkét kezünkből szétküldeni, kiáramoltatni az energiát! A lökés, húzás, megállítás-az energia kezelésénekhárom alapvető módja a gyógyításban. Gyakoroljuk őket!

Most eresszük le kezünket, tenyereinket tartsuk egymástól 5 cm távolságban! Lassan mozgassuk őket oda-vissza, csökkentve-növelve a köztük lévő távolságot! Építsünk fel valamit a kezeink között. Milyen érzés? Most távolítsuk el még jobban egymástól kezeinket, 20-25 cm-re, majd lassan közelítsük őket, egészen addig, amíg nem érzünk valami nyomást, ami mintha szétlökne őket, és egy kicsivel több erőt kell felhasználni ahhoz, hogy közelebb vigyük őket egymáshoz! Egyik energiatestünk határvonalát érintettük meg. Ha kezeink 2,5-3 cm távolságra vannak egymástól, akkor érzelmi testünk kontúrját érintjük össze. (Az aura második rétege.) Most nagyon óvatosan közelítsük egymáshoz kezeinket, míg épp megérezzük, hogy jobb kezünk érzelmi teste megérinti a bal kezünk bőrét. Közelítsük jobb tenyerünket kb. 2,5 cm-rel közelebb bal tenyerünkhöz! Érezzük a bizsergő érzést bal kezünk hátoldalán, amint energiamezőnket érinti! Jobb kezünk energimezője közvetlenül áthaladt a bal kezünkön.

Most ismét távolítsuk kezeinket, s tartsuk őket kb. 17,5 cm távolságban egymástól! Mutassunk a jobb kezünk mutatóujjával a bal tenyerünkre, úgy, hogy ujjunk hegye kb. 4 cm távolságra legyen a tenyerünktől! Rajzoljunk köröket a tenyerünk fölé! Mit érzünk? Bizserog? Mi ez?

Homályos fényű szobában tartsuk kezeinket úgy, hogy az ujjhegyek egymás felé nézzenek! Tartsuk kezünket az arcunk előtt, kb. 60 cm-re arcunktól. A háttér egy fehér fal legyen. Lazítsuk el a szemünket, és lágyan bámuljunk keresztül a kb. 4 cm-re szétterpesztett ujjaink közötti téren! Ne nézzünk éles fénybe! Hagyjuk, hogy szemünk ellazuljon! Mit látunk?

Közelítsük egymáshoz ujjbegyeinket, majd távolítsuk őket! Mi történik az ujjak közötti térben? Mit látunk a kézfej körül? Lassan mozgassuk egyik kezünket felfelé, a másikat lefelé, úgy, hogy az ujjak egymás felé mutassanak! Mi történt most? A gyakorlatokat kipróbáló emberek 95%-a lát valamit. Mindenki érez valamit. A fenti kérdésekre válaszokat a fejezet végén keressünk.

Ha rendszeresen végezzük ezeket a gyakorlatokat, valamint a más emberek aurájának érzékelésével kapcsolatos gyakorlatokat, akkor elkezdjük látni az aura néhány rétegét, melyeket a 6.1.A ábra mutat be. Később, amikor már hozzászoktunk ahhoz, hogy látjuk az alsó aurarétegeket, elvégezhetjük al6.,17.,18. fejezetben leírt, a Fokozott Érzékenyséű Észlelést fejlesztő gyakorlatokat. A harmadik szem megnyílásával (6. csakra) majd látni fogjuk az aura magasabb szintjeit is (6.1.B ábra).

Most, hogy éreztük, láttuk és tapasztaltuk az aura alsóbb rétegeit, haladjunk tovább e rétegek leírásával!

AZ AURA ANATÓMIÁJA

Az emberek megfigyelései alapján sokféle, az aura meghatározását célzó rendszert alkottak. Valamennyi rendszer rétegekre bontja az aurát, és a rétegeket helyzetük, színük, fényességük, alakjuk, sűrűségük, képlékenységük és működésük alapján határozza meg.

Minden rendszer összefüggést keres az aurarétegek és azok funkciói között. Két rendszer van, amelyet a magaméhoz leginkább hasonlónak találok: az egyiket Jack Schwertz írja le a „Human Energy Systems” (Emberi Energiarendszerek) című könyvében, ahol hétnél több auraréteget említ; a másikat Rosalyn Bruyere, a California állambeli Glendale városában lévő „Healing Light Center” (Gyógyító Fény központ) tiszteletese alkotta meg. Az ő rendszere hét-rétegű auráról beszél, a „Wheels of Light”, „A Study of Chakras” (A fény kerekai, Tanulmány a csakrákról) című művében ismerteti.

Az aura hét rétege

Tanácsadóként és gyógyítóként hét réteget figyeltem meg. Eleinte csak a legkönnyebben látható és legsűrűbb rétegeket voltam képes látni. Minél tovább dolgoztam, annál több réteget fogtam fel. Minél magasabban fekvő rétegről volt szó, annál kitágultabb tudatra volt szükségem ahhoz, hogy észleljem. Ez azt jelenti, hogy a magasabb aurarétegek észlelése érdekében meditatív állapotba kellett merülnöm, szemem eközben általában csukva volt. Sokévi gyakorlat után már kezdtem látni a 7. rétegen túli rétegeket is, amint erről a fejezet végén röviden beszámolok majd.

Auramegfigyeléseim egy érdekes, dualisztikus mézőmintát tártak fel számomra. A mező minden páratlan rétege magasan strukturálnak tűnik, mint a fényminták állóhullámai, míg a páros rétegek állandó mozgásban lévő, színes fluidumok. A fluidumok a csillogó, állandó fényhullámok által alkotott formákon keresztül folynak. Az áramlási irány olyan, amit a fény alakja

vezet, mivel a fluidum a fény állandó sugarai mentén folyik. A fény állandó formái maguk is scintillálnak, mintha sok, parányi, gyorsan, különböző sebességgel felvillanó fényhurokból állnának.

Ezek az állandó vonalak mentén mozgó parányi töltésekkel rendelkeznek.

Így az 1., 3., 5., 7. rétegnek határozott struktúrája van, míg a 2., 4., 6. réteget folyadékszerű szubsztancia alkotja, melynek nincs határozott struktúrája. Vizuális formát annak köszönhetően öltenek, hogy a páratlan rétegek struktúráján áramolnak keresztül, így valamit magukra vesznek e strukturált rétegek formáiból. Minden következő réteg tökéletesen áthatja az őt megelőzőeket, beleértve a fizikai testet is.

Az érzelmi test túlterjed az étertesten, és tartalmazza mind a fizikai, mind az étertestet. Valójában e testek egyike sem réteg, de mi csak így vagyunk képesek észlelni. Az aurarétegek sokkal inkább tekinthetők énünk kiterjedt változatának, ami magában foglalja a korlátoltabb formákat is.

A tudós szemszögéből nézve az egyes rétegeket tekinthetjük úgy is, mint magasabb rezgések egy síkját, melyek a náluk alacsonyabb rezgésű réteggel azonos helyet foglalnak el, de azon valamivel túlterjednek. Az egyre magasabb rezgésszámú aurarétegek észlelése érdekében a megfigyelőnek is egyre magasabb tudatszintre kell emelkednie.

Hét testünk van, melyek mindegyike ugyanazt a teret foglalja el azonos időben, a magasabb rétegek sorra túlterjednek az alacsonyabb rétegeken. Ez valami olyasmi, amihez mindennapi életünkben nem szoktunk hozzá. Sok embertévesen arra a következtetésre jut, hogy az aura olyan, mint a hagyma: lehánthatókrólaa rétegek. Nem olyan.

A strukturált rétegek tartalmazzák mindazokat a formákat, amelyekkel a fizikai test rendelkezik, beleértve a belső szerveket, vérereket stb., valamint olyan kiegészítő formákat, melyek a fizikai testben nincsenek meg. Létezik egy függőleges energiaáram, amely a gerincoszlop mezőjében lüktet fel-le. Ez túlterjed a fizikai testen, a fej fölé és a farkcsont alá. Én ezt *fő függőleges erőáramnak* nevezem. Vannak kavargó, kúp alakú örvények a mezőben, melyeket csakrának hívnak. Tetejük a fő függőleges erőáram felé mutat, és nyitott végük kinyúlik a mező azon rétegei széléig, melyben találhatóak.

AZ AURA HÉT RÉTEGE

ÉS HÉT CSAKRÁJA

Az egyes rétegek eltérőnek látszanak, és mindegyiknek megvan a maga sajátos funkciója. Az aura minden rétegéhez kapcsolódik egy csakra. Ez azt jelenti, hogy

az első réteg az első csakrához, a második a második csakrához kapcsolódik, és így tovább. Ezek általános elvek, amelyek sokkal bonyolultabbá fognak válni, ahogy mélyebbre hatolunk a témában. Jelenleg csupán felsoroljuk őket, hogy általános áttekintést adjunk.

A mező első szintjeihez a fizikai működés, a fizikai érzéketek, fizikai fájdalom, vagy öröm érzete kapcsolódik. Az első réteg a test automatikus, autonóm működésével áll kapcsolatban. A második réteg és a második csakra általában az emberi lények érzelmi aspektusaival függ össze. Ezen a „vívőeszközön” keresztül nyilvánulnak meg érzéseink, zajlik érzelmi életünk. A harmadik réteg a mentális étellel, a lineáris gondolkodással áll kapcsolatban. A negyedik réteg a szívcsakrához kapcsolódik, *szen* keresztül szeretünk, s szeretjük nemcsak társunkat, de az emberiséget általában. A negyedik csakra teremti meg a szeretet energiáját. Az ötödik réteg az isteni akarathoz szorosabban kapcsolódó magasabbrendű akarattal van összefüggésben. Az ötödik csakra a szó hatalmához kapcsolódik, a dolgok létezésbe szólításához, a cselekedeteinkért való felelősségvállaláshoz és a cselekedeteinkre való odafigyeléshez.

A hatodik szint és a hatodik csakra a mennyei szeretettel függ össze. Ez az a szeretet, amely túlterjed az emberi szeretet hatósugarán, és minden életet átölel.

Ez a minden élet táplálásáról és védelméről szóló gondoskodást és minden élet támogatását nyilvánítja ki. Az élet minden formáját Isten értékes megnyilvánulásként kezeli. A hetedik réteg és a hetedik csakra a magasabb elméhez kapcsolódik, amely ismeri és integrálja spirituális és fizikai felépítésünket.

Ezek alapján energiarendszerünkön belül érzéketeket, érzelmeinket, gondolatainkat, emlékeinket és más, nem fizikai jellegű tapasztalatainkat, melyekről orvosainknak és terapeutáinknak szoktunk beszámolni - speciális helyeken tároljuk. *Ha megértjük, hogyan viszonyulnak a különböző fizikai tünetek az élmény aurában elfoglalt helyéhez, a különböző betegségek természetét könnyebben megértjük.*

Az aura tanulmányozása tehát híd lehet a hagyományos orvoslás és a pszichológiai gondoskodás között.

A hét csakra elhelyezkedése

A hét csakra fizikai testen belüli elhelyezkedése (6.2.A ábra) a fizikai test adott részében lévő fő idegfonatoknak is megfelel.

Dr. David Tansely, radionikai szakember, a „Radionics and the Subtle Bodies of Mán” (Radionika és az ember finomtestei) című könyvében azt állítja, hogy a hét fő csakra ott alakult ki, ahol a fény állandó vonalai 21-szer metszik egymást.

A HÉT FŐ CSÁKRA

FUNKCIÓI

A 21 kis csakra azokon a pontokon helyezkedik el, ahol az energiaszálak 14-szer kereszteződnek. (6.2.B ábra). Ezek a következő helyeken találhatóak: mindkét fül előtt egy-egy, mindkét mell felett egy-egy, egy a kulcsontok találkozásánál, egy-egy a tenyereken, a láb talpán egy-egy, épp a szem mögött van egy-egy (az ábrán nem látható), az ivarszerveken egy-egy, a máj mellett egy, a gyomorhoz kapcsolódva egy, a térdek mögött egy-egy, kettő a léphez kapcsolódva, egy a csecsemőmirigy mellett, egy a napfonat mellett. Ezek a csakrák csupán 3,5 cm átmérőjűek, és a testtől 2,5 cm-re találhatóak. A tenyereken elhelyezkedő két kisebb csakra nagyon fontos a gyógyításban. Ahol a vonalak 7-szer találkoznak, még kisebb örvények keletkeznek. Sok kicsiny erőközpont van ott, ahol e vonalak kevessebb-szer találkoznak. *Tansely szerint ezek a parányi örvények nagyon jól megfelelnek a kínai orvoslás akupunktúrás pontjainak.*

A test mellkasi oldalán lévő minden fő csakrához társul annak kiegészítő párja a test háti oldalán. Úgy gondolják, hogy ezek ketten együtt alkotják egy csakra elülső és háti aspektusát. Az elülső résznek a személy érzelmi életéhez van köze, míg a háti oldalnak akaratához. A fej három csakrája az illető mentális folyamataival függ össze. Mindezeket a 6.3. ábrán mutatjuk be. Így a 2. csakrának van egy 2A és egy 2B összetevője, a 3. csakrának 3A és 3B, és így tovább a 6. csakráig. Az 1. és 7. csakra párosítható egymással, ha valaki nagyon akar nekik párt találni, mivel ezek a gerinc mentén fel- és lefelé mozgó, fő függőleges erőáram nyílt végű pontjai, melyekre minden csakra mutat.

A csakrák hegyét, vagy tetejét, ahol a csakra a fő erőáramba kapcsolódik, a csakra gyökerének vagy szívének nevezik. Ezekben a csakra-szívekben csapózárak vannak, amelyek az aurarétegek adott csakrán keresztül történő áramlását ellenőrzik. Amint azt majd leírjuk részletesen az egyes szintek ismertetésénél, e szintek minden egyes csakrája másmilyen külalakkal rendelkezik. Ahhoz, hogy egy bizonyos energia az egyik szintről a másikra tudjon áramolni, át kell jutnia a csakra gyökerében lévő csapózáron. A 6.4. ábra mutatja az auramezőt, annak mind a hét egymást átható rétegét.

Láthatjuk, amint az Egyetemes Energiamezőből energia áramlik az összes csakrába (6.3. ábra). Úgy tűnik, hogy minden energiaörvény energiát szív magába az EM-ből. Ezek az energiaörvények a számunkra ismerős folyadék- vagy gázörvényekhez (víz, levegő) hasonlóan működnek: mint a vízörvény, vagy ciklon, víztölcsér, vagy hurrikán. Egy, az aura első rétegében lévő normális csakra nyitott vége kb. 15 cm átmérőjű, és a testtől nagyjából 2,5 cm távolságban helyezkedik el.

Valamennyi „örvény” energiacerét folytat az Egyetemes Energiamezővel, így, amikor arról beszélünk, hogy „nyitottak” vagyunk, ez szó szerint igaz. Minden fő, kisebb és legkisebb csakra, valamint akupunktúrás pontnyílások az energia számára, melyeken át az ki és be tud áramolni az aurába. Olyanok vagyunk, mint a szivacsok a minket körülölelő energiaóceánban. *Mivel az energia mindig kapcsolódik valamilyen tudatformához, az általunk cserélt energia látás, hallás, érzés, érzéklet, intuíció, vagy közvetlen tudásformájához kapcsolódik.*

Láthatjuk tehát, hogy a „nyitottnak” maradni két dolgot jelent: először rengeteg, az EM-ből szerzett energia feldolgozását, valamennyi csakrán keresztül (nagyokon és kicsiken). Másodsor azt jelenti, hogy a rajtunk keresztül áramló energiához társuló tudattartalmakat feldolgozzuk. Ez nem könnyű feladat, és legtöbbünk nem képes megtenni. Egyszerűen túl sok lenne a bemenet. Az egyes csakrákhoz kapcsolódó lelki tartalom úgy tudatosítható, hogy fokozzuk az illetőnek az adott csakrán átáramoltatott energiáját. Egy hirtelen energiafolyam túl sok pszichológiai anyagot oldana ki, és nem lennének képesek mindent feldolgozni. Emiatt bárhol, bármilyen növekedési folyamatban dolgozunk is, lassacska nyitjuk ki a csakrákat, hogy legyen időnk feldolgozni a felszabadított személyes anyagot, és az új információt beilleszteni életünkbe.

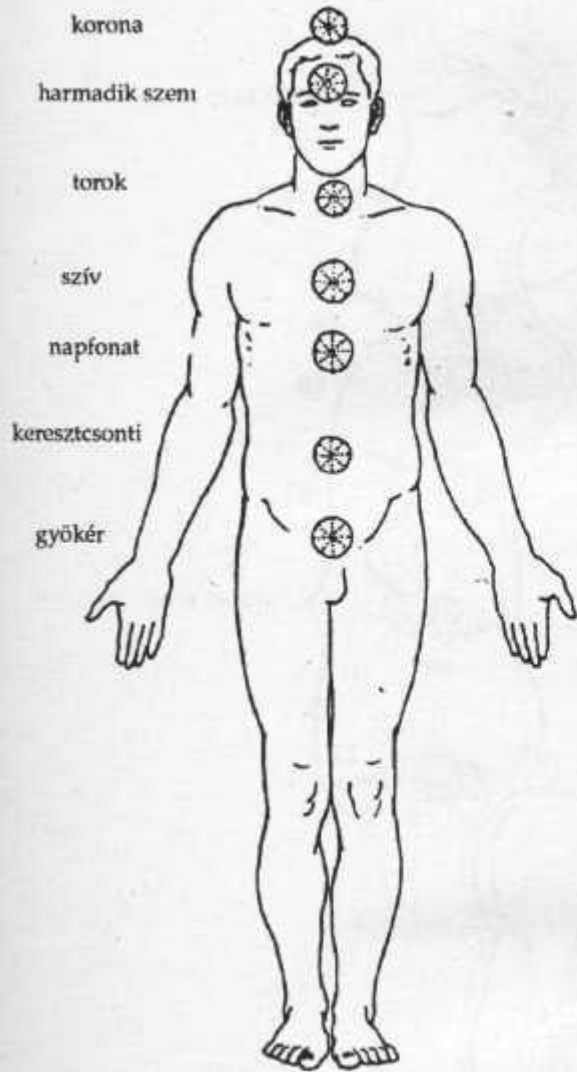
A csakrák nyitása és energiaáramunk növelése fontos, mivel minél több energiát áramoltatunk át, annál egészségesebbek vagyunk. Másképpen megfogalmazva: ha az emberi energiarendszeren belül az áramlás hiányzik, ez bizonyos betegséghez vezet. Az energia áramlásának hiánya eltorzítja és gyengíti érzelmeinket, s így megzavarja az élet egészségének zavartalan átélését. Pszichológiai felkészültségünk azonban kevés ahhoz, hogy nyitottak maradjunk, ez csupán akkor lehetséges, ha munkálkodunk személyes érettségünkön és tisztaságunk fejlesztésén.

Mind az öt érzékünk kapcsolódik egy csakrához. Az érintés az az első csakrához, a hallás, a szaglás és az ízeles az 5. (vagy mellkasi csakrához), a látás a hatodik (vagy 3. szem-) csakrához.

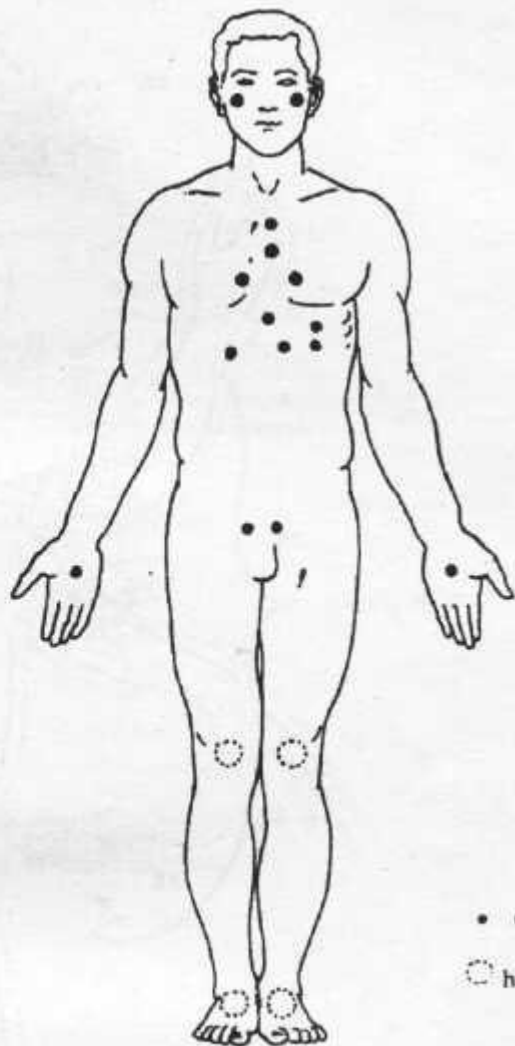
Erről részletesen az érzékelés című fejezetben szólnunk. Az aura csakráinak három fő funkciója van:

1. Vitalizálják az egyes energia testeket, így a fizikai testet is.

2. Elősegítik az öntudat különböző aspektusainak

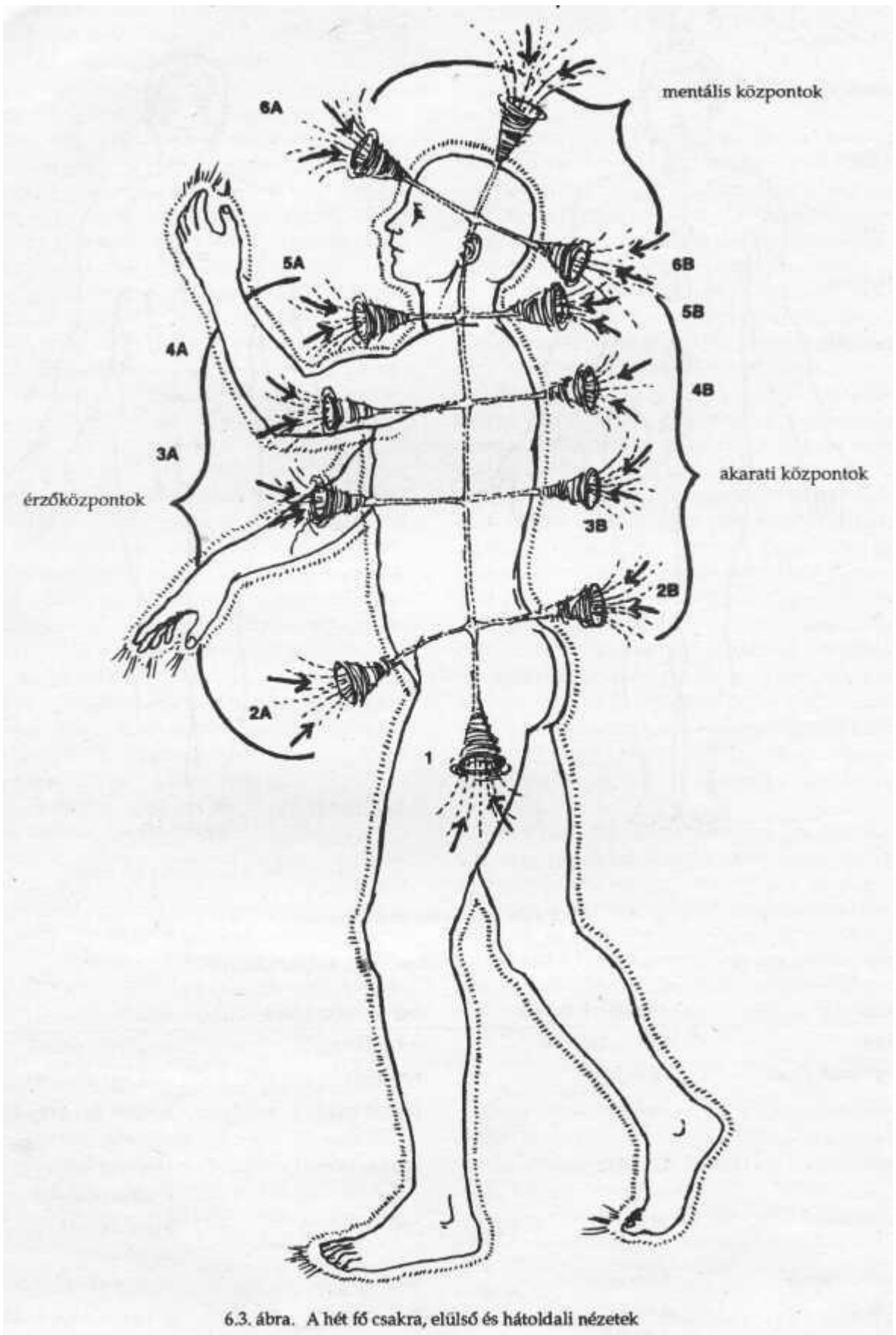
A) A hét fő csakra

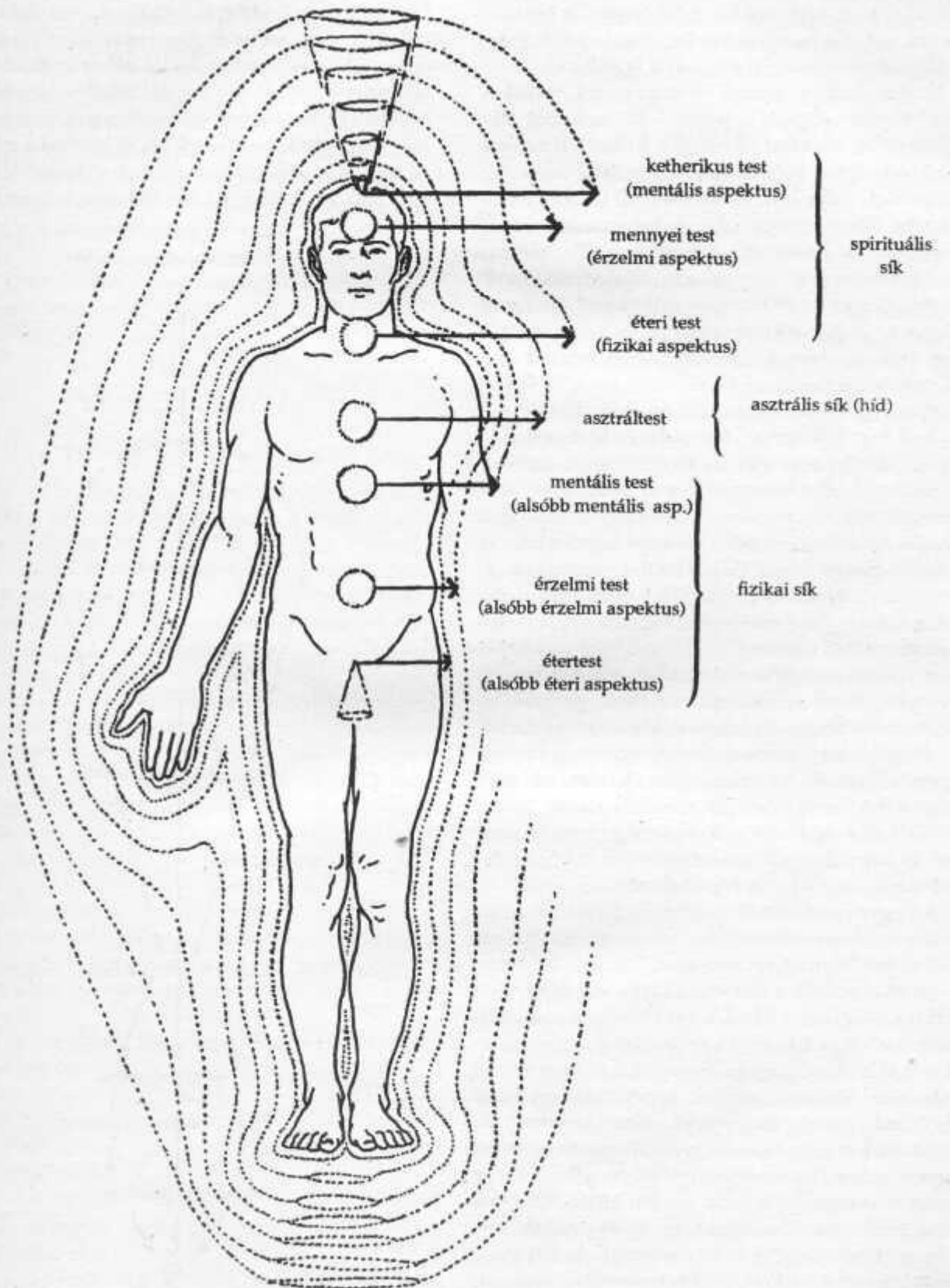
B) A huszonegy kis csakra

6.2. ábra. A csakrák elhelyezkedése

6.5. ábra. A főbb csakrák és a hozzájuk tartozó testtájak

6.3. ábra. A hét fő csakra, elülső és hátoldali nézetek

6.4. ábra. A hétrétegű aura

fejlődését. Minden egyes csakra speciális pszichológiai működésekhöz kapcsolódik. A 10. fejezet az étertest, érzelmi test és a mentális test specifikus csakrái megnyitásának pszichológiai hatásaival foglalkozik.

3. Auraszintek közötti energiaátvitel. Minden aurarétegnek megvan a maga 7 fő csakrából álló „készlete”. E hét szint főcsakrái a fizikai test azonos részén fekszenek. Mivel minden következő auraréteg a frekvencia folyton növekvő sávjából kerül el, ez lehetséges. Például: a negyedik csakra számára valójában hét csakra létezik, mindegyikük az előzőnél magasabb frekvenciasávon. Minden csakra magasabb szinten messze az auramezőn túlra terjed (az egyes rétegek határáig) és kissé tágabb, mint az alatta lévő. A csakrák úgy burkolódnak egymásba, mint az összecukukható poharak.

Az energia egyik szintről a másikra a csakrák tetején lévő kapun át terjed. A legtöbb emberben ezek a kapuk zártak. A spirituális tisztítómunka eredményeképpen nyílnak meg, s így a csakrák az aura egyik szintjéről a másikra átvitt energia eszközévé válnak. Az étertest minden csakrája kapcsolódik az őt körülvevő és átható finomabb test azonos csakrájához. Az érzelmi test csakrái a következő finomabb test, a mentális test csakráihoz kapcsolódnak, és így tovább, a hetedik szintig.

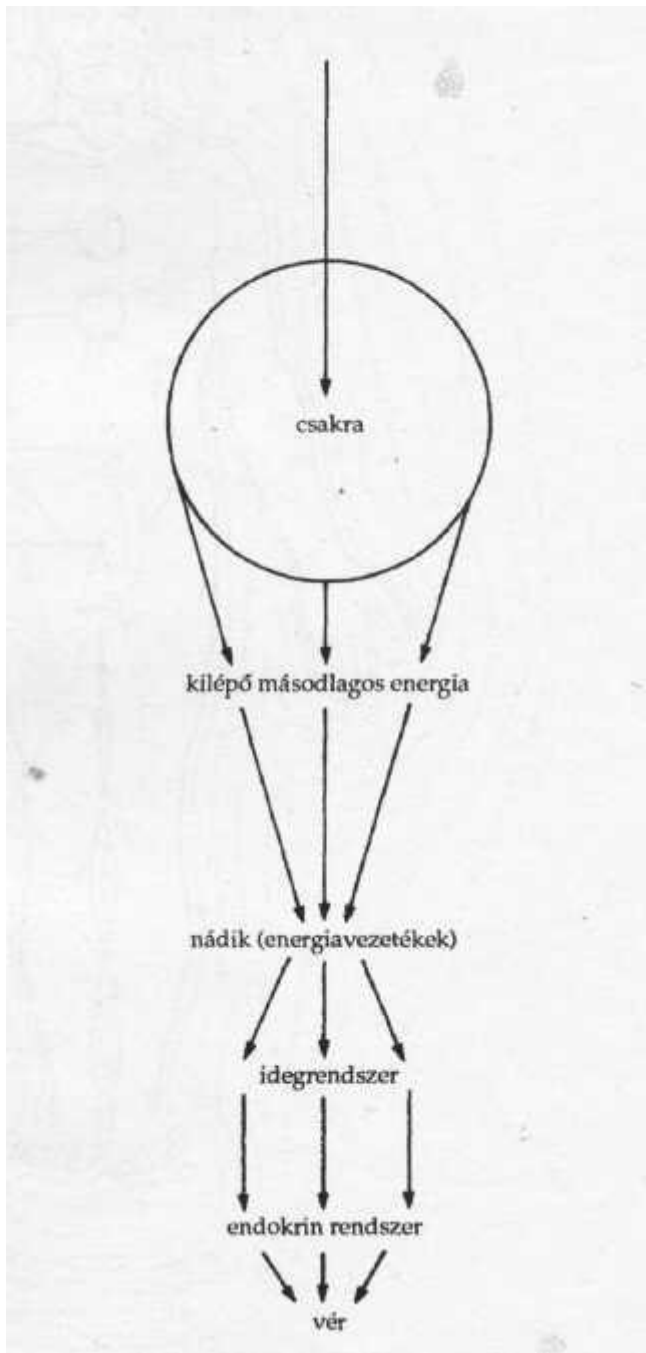
A keleti ezoterikus irodalomban minden csakrát bizonyos számú szírommal rendelkező virágnak tekintenek. Közelebbről megvizsgálva a csakrát, azt látjuk, hogy ezek a szírmok igen nagy sebességgel pörgő, kicsiny örvények. Az egyes örvények (vortexek) saját pörgési frekvenciájú energiát metabolizálnak.

Például: a medencei csakrának négy apró örvénye van, és négy alapvető frekvenciát választ ki az energiából, s így van ez a többi csakrával is.

Az egyes csakráknál megfigyelt színek az adott csakra hullámsávjában lévő, általa metabolizált energia frekvenciájával kapcsolatosak.

Mivel a csakrák a test vitalizálását szolgálják, közvetlen kapcsolatban állnak a test bármilyen patológiájával. A 6.5. ábra felsorolja a gerincoszlop mentén található 7 fő csakrát, megemlítve az általuk irányított fő testtájukat. Minden csakrához kapcsolódik egy belső elválasztású mirigy és egy fő idegfonat. A csakrák abszorbeálják az univerzális vagy elsődleges energiát (csi, orgone, prána), összetevőikre bontják, majd a nadinnak nevezett energifolyamatok mentén küldik tovább a belső elválasztású mirigyeknek, az idegrendszernek, majd a vérnek, hogy az táplálja a testet. Ezt a 6.6. ábrán mutatjuk be. A csakrák pszichoszomatikus funkcióit később fogjuk tárgyalni részletesebben, ezek főleg az aura első három testéhez tartoznak, azokhoz, amelyek

a fizikai, mentális és érzelmi interakciókért felelősek a földi szinteken. Például, ha valakinek a szívcsakrája jól működik, az az ember nagyon tud szeretni. Ha az első csakra tökéletesen tud működni, akkor az illetőnek általában erős élni akarása van, és szilárdan, két lábbal áll a földön. Ez az az ember, aki életében nagyon szilárdan magalapozott. Ha valakinek a 6. és harmadik csakrája jól működik, akkor tisztán fog gondolkodni. Ha ezek nem működnek jól, gondolkodási zavarai lesznek.

6.6. ábra. A beérkező elsődleges energia metabolikus útja

Az étertest

(az aura első rétege)

Az étertest (az „éter" szóból, ami átmeneti állapotot jelent az anyag és az energia között) a TV-képernyő vonalaihoz hasonló, apró energiavonalakból épül fel, melyek olyanok, mint a „fényugarak szikrázó szövege" (6.7. ábra). Szerkezete hasonló a fizikai test szerkezetéhez, tartalmazza valamennyi szervet és anatómiai képletet.

Az étertest határozott erővonalakból áll, erővonalak struktúrája, vagy energiamátrix, amelyen a testszövegek fizikai anyaga létezik és horgonyt vet.

Az érzelmi test

(második réteg)

A második (6.8. ábra) vagy az étertestet követő finomabb testet általában érzelmi testnek nevezik, és az érzésekkel áll kapcsolatban. Megközelítőleg a fizikai test körvonalait követi. Struktúrája lényegesen képlékenyebb, mint az étertesté, és nem gátolja a fizikai testet. Inkább finom szubsztancia színes felhőinek tűnik, mely folytonos kavargó mozgásban van. A testen 2,5-7,5 cm-rel terjed túl.

Ez a test áthatja az általa körülvevett sűrűbb testeket. Színei a testet létrehozó energia vagy érzés tisztaságától vagy zavarosságától függően változnak a ragyogó tiszta színárnyalatokról a zavaros, sötét árnyalatokig bezárólag. Ahogy az érzések személyes interakcióban, vagy pszichoterápia során energetizálttá válnak, a színek szétválnak elsődleges árnyalataikra, és ragyogni kezdenek.

Erről a folyamatról a 9. fejezet szól.

Az érzelmi test a szivárvány minden színét tartalmazza. Minden csakra olyannak látszik, mint egy különleges színű növény, amely követi a szivárvány színeit.

A következő felsorolás az érzelmi test csakráit és a hozzájuk tartozó színeket mutatja:

1. csakra	vörös
2. csakra	narancsvörös
3. csakra	sárga
4. csakra	ragyogó fűzöld
5. csakra	égszínkék
6. csakra	indigókék
7. csakra	fehér

A nyolcadik fejezet az érzelmi test terápiás megfigyeléséből mutat be sokat. Általánosságban véve: az érzelmi test az étertest mátrixában mozog, azon egy

kissé túlterjedő színfoltoknak tűnik. Időnként a személy az energia színfoltjait dobhatja a körötte lévő levegőbe. Ezt különösen akkor figyelhetjük meg, amikor valaki terápiás ülés során elengedi az érzelmeit.

A mentális test

(az aura harmadik rétege)

A harmadik aura test a mentális test (6.9. ábra). Ez a test túlterjed az értelmi testen, és még finomabb szubsztanciákból készül, melyek mindegyikéhez gondolatok és mentális folyamatok kapcsolódnak. Ez a test általában a fej és váll körül sugárzó sárga fényként jelenik meg, mely kiterjed az egész test köré. Ha a mentális test „gazdája" mentális folyamatokra összpontosít, akkor a test kiterjed és ragyogóbbá válik. A testtől 7,5-20 cm távolságig terjed.

A mentális test szintén strukturált test. Gondolataink struktúráját tartalmazza. Ez a test legtöbbször sárga. E mezőn belül gondolatformák láthatóak. Színben és formában változó foltokként jelennek meg. E gondolati alakzatnak társult, az értelmi szintről aktuálisan kisugárzott „áttett" színei is vannak. A szín a személynek az adott gondolati alakzathoz fűződő érzelmét reprezentálja.

Minél tisztább és jobban formált a gondolat, annál tisztább és jobban formált a hozzá tartozó gondolati alakzat is. E gondolati alakzatokat úgy finomíthatjuk, hogy az őket reprezentáló gondolatokra koncentrálnunk. A habituális gondolatok hatalmas, jól formált erőkké válnak, melyek aztán befolyást gyakorolnak életünkre.

Nekem ezt a testet volt a legnehezebb megfigyelni. Ezt részben az a tény okozhatja, hogy az emberek tiszta módon épphogy csak elkezdték használni mentális testüket és intellektusukat. Emiatt mentális aktivitásunk túlságosan tudatos, és magunkat analitikus társadalomnak tekintjük.

A fizikai világon túl

Abban a gyógyítási rendszerben, amelyet én használlok, az alsó három auraréteg (6.4. ábra) a fizikai világhoz tartozik, és annak számára metabolizál energiát, míg a felső három réteg a spirituális világhoz tartozik, s energiát is ezeknek metabolizál. A negyedik auraszint, amely a szívcsakrához tartozik, az az átalakító olvasztótégely, amelyen a két világ között átáramló valamennyi energiának át kell haladnia. Ez annyit jelent, hogy a spirituális energia a szív tüzén átmenve alacsonyabb, fizikai energiákká, az alacsonyabb szín-

tek (az aura három alsó rétege) fizikai energiái pedig a szív átalakító tüzének segítségével válnak csak spirituális energiává. A teljes spektrumú gyógyításban minden energiát felhasználunk, minden réteg minden energiáját keresztüláramoltatjuk a szíven, a szeretet központján.

Az eddigiek során az aura alsó három rétegeire összpontosítottunk. Az USA-ban látott testi pszichoterápiák mindegyike az alsó auraszintekre és a szívre összpontosít. Mihelyt valaki elkezd vizsgálni az aura felsőbb négy szintjét, minden megváltozik, mivel amint érzékelésünket megnyitjuk a harmadik réteg feletti szintek számára, elkezdünk látni a felsőbb szinteken létező fizikai testtel nem rendelkező embereket, lényeket.

Megfigyeléseim és más, látnoki képességekkel rendelkező személyek megfigyelései szerint a fizikai világon túli valóság rétegek, vagy a valóság más frekvenciasávjai is léteznek. Az aura felső négy rétege a valóság e magasabb rétegeinek felel meg.

Visszatérően ismétlem, hogy amit leírok, az csupán egy rendszer kísérlete, amivel magyarázni próbáljuk a megfigyelt jelenségeket. Biztos vagyok abban, hogy a jövőben még jobb rendszerek fognak készülni.

A 6.4. ábrán a felső három csakrát az ember spirituális szintű testi, érzelmi és mentális működésével hoztam összefüggésbe.

Azért tettem ezt, mert legtöbbször önmagának csak egy részét használja ezekben a limitált funkciókban. Létezik felsőbb akarat, léteznek a magasabb rendű szeretet érzelmei, vagy magasabb rendű tudás, melyben teljes fogalmakat értünk meg egyszerre. A negyedik szint a szeretethez kapcsolódik. Ez az a kapu, melyen át beléphetünk más valóságszintekre.

A kép azonban ennél bonyolultabb. A harmadik réteg feletti rétegek mindegyike egy teljes valóságréteg, olyan alakokkal és személyiségfunkciókkal rendelkező lényekkel, amelyek túl vannak a mindennapi tapasztalatokon. Mindegyik réteg egy teljes világ, amelyben élünk és amelyben létezésünk benne foglaltatik.

Legtöbbször alvás közben tapasztalja meg ezeket a valóságokat, de nem emlékszünk rájuk. Közülünk néhányan meditatív technikák segítségével kitágított tudattal be tudnak lépni ezekben a valóságokba. E meditatív technikák megnyitják a csakraszintek gyökerei közt lévő csapózárakat, így biztosítanak átjárást a tudat számára az „utazáshoz”.

A következő leírásban csupán az aurarétegekre és azok behatárolt funkcióinak leírására összpontosít-

tunk. E könyv során a későbbiekben több szó esik majd a valóság magasabb szintjeiről, frekvenciáiról.

Az asztrális szint

(a negyedik auraréteg)

Az asztrális test (6.10. ábra) amorf, és az érzelmi testnél szebb, színes felhőkből áll. Az asztrális test hajlamos az érzelmi test színeit tartalmazni, ezeket azonban asztrális szinten átítatja a szeretet rózsaszín fénye. Az asztrális szint kb. 15-30 cm-rel terjed túl a testen. A csakrák színskálája az érzelmi test szívarványával egyező, azonban átítatja őket a szeretet rózsaszín fénye. A szeretetteljes ember szívcsakrája az asztrális szinten tele van rózsaszín fényel.

Amikor két ember egymásba szeret, szívük között csodálatos rózsaszín fényív látható, és a tobozmirigy szokásos arany lüktetéséhez csodálatos rózsaszín fény adódik hozzá.

Amikor az emberek egymással kapcsolatot teremtenek, csakráikból szálatat növesztenek ki, melyek összekötik őket. E szálat az aura több szintjén léteznek, kiegészítve az asztrális szinten kialakult szálatat. Minél hosszabb, minél mélyebb a kapcsolat, annál több és annál erősebb szál alakul ki. A kapcsolatok befejeződésekor e szálat elszakadnak, néha igen erős fájdalmat okozva. Amikor a kapcsolaton túljutottunk, általában e szálat az aura alsóbb szintjeire visszakapcsolódnak.

Az emberek között nagyon sok interakció zajlik asztrális szinten. Különböző formájú, hatalmas, színes foltok röpködnek közöttük a szobában. Közülük néhány kellemes, míg mások kellemetlenek. Érezhetjük a különbséget. Érezhetjük magunkat kellemetlenül a szobában tartózkodó másik személy miatt, akit esetleg nem is látunk, más szinteken azonban rengeteg dolog történik közöttünk. Láttam embereket egymás mögött állni, akik úgy tettek, mintha nem vették volna észre egymást, miközben a különböző energiaszinteken teljes kommunikáció zajlott köztük. Ilyet kétségtelenül mindenki tapasztalt, különösen férfi és nő között. Ez nem csupán testnyelv, van valós energetikai jelenség is, mely felfogható. Például ha egy partin, vagy egy bárban egy férfi/nő arról fantáziái, hogy szeretkezne valakivel a jelenlévők közül, akkor az energiamezőben valóságos tesztelés folyik, hogy kiderüljön, szinkronban vannak-e a mezők, harmonizálnak-e egymással. A kilencedik fejezetben több példát is fogunk adni az aurák közötti interakciók területéről.

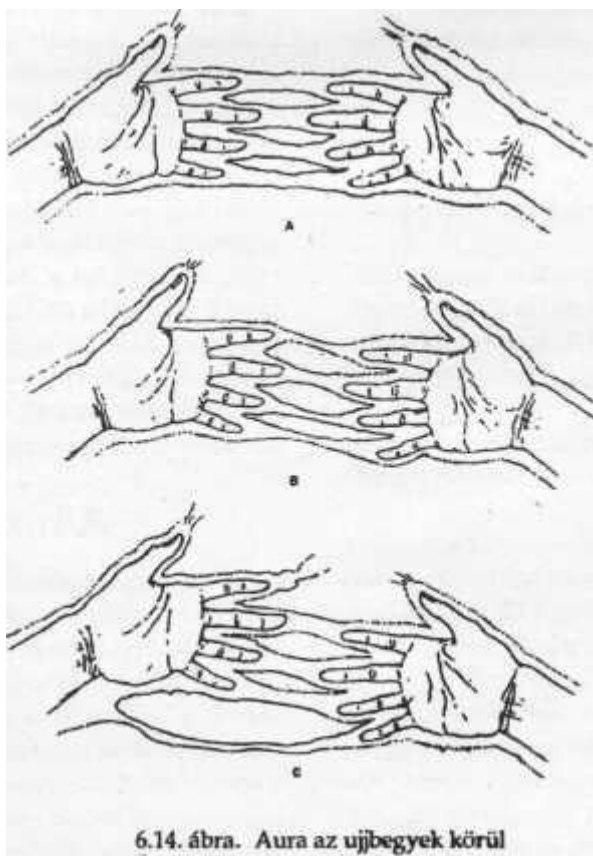
Az éteri szint

(az aura ötödik rétege)

Az aura ötödik rétegét éteri mintáknak nevezem, (6.11. ábra), mivel tartalmazza a fizikai síkon megtalálható összes forma vázlatát, mintáját. Ez nagyjából egy fénykép negatívjához hasonlítható. Ez az étertest szintje, amelyről már említettük, hogy a fizikai test szintje. Az energiamező éteri szintje struktúráját az éteri minták szintjéből állítja össze. Ez az étertest által felveendő tökéletes forma vázlata. A testen 30-45 cm-rel terjed túl. Betegségekben, amikor az étertest alakja torzulást szenved, az éteri szinten kell dolgozni, hogy így támogatást nyújtsunk az étertestnek eredeti alakja helyreállításához. Ez az a szint, ahol a hang teremt anyagot. Ez az a szint, ahol a gyógyítás hangadással a leghatékonyabb. Ezt a gyógyításról szóló 22. fejezetben tárgyaljuk részletesebben. Látnoki szemeimnek ezek a formák kobaltkék háttéren megjelenő áttetsző vonalaknak tűnnek. Leginkább egy építész tervrajzára hasonlítanak, csupán ez a vázlat egy másik dimenzióban létezik. Olyan ez, mintha a figurát úgy alkotnánk meg, hogy a háttérrel teljesen kitöltenénk, és az üresen hagyott rész alkotná a figurát, így az aura éteri mintaszintje egy üres, vagy negatív teret alkot.

Az éteri szint az étertesthez tartozik, amely aztán megformálja azt a rácsszerkezetet (strukturált energiamező), amelyre a fizikai test ránó. Az Egyetemes Energiamező éteri szintje tartalmaz a fizikai síkon létező minden formát, az éteri szinten létezők kivételével. Ezek a formák a negatív térben léteznek, melyben az éteri rácsszerkezet növekszik, és amelyen minden fizikai megnyilvánulás létezik.

Ha az aura megfigyelése közben az ötödik szint frekvenciájára összpontosítunk, képesek leszünk az aura 5. rétegét elkülöníteni. Amikor ezt teszem, látom az illető aurájának a formáját, amely kb. 61-75 cm-rel terjed túl a testen. Olyannak tűnik, mint egy keskeny, ovális alak. Tartalmazza a mező teljes struktúráját, beleértve a csakrákat, a test szerveit, a test alakját (végtagok stb.), mindezt negatív formában. Mindezek a struktúrák sötétkék háttérrel rendelkeznek, ami a szilárd térben áttetsző vonalakból állónak tűnik. Ha erre a szintre ráhangolódok, környezetem más formáit is képes vagyok ebből a perspektívából látni. Ez szinte automatikusan történik meg, amikor észlelési mechanizmusomat erre a hullámsávra állítom. Ez azt jelenti, hogy figyelmemet először az ötödik szintre emelem, majd az általam megfigyelt személyre fordítom.

6.14. ábra. Aura az ujjbegyek körül

A mennyei test

A hatodik szintet, amely a spirituális sík érzelmi szintje, mennyei testnek hívják. A testen 60-35 cm-rel terjed túl. Ez az a szint, amelyen keresztül képesek vagyunk érzékelni a spirituális extázist. Meditációval és sok általam e könyvben említett átalakító munkával érhetjük el.

(Amikor elérjük a „létezés pontját”, ahol ismerjük az egész univerzummal való kapcsolatunkat, amikor a szeretet fényét látjuk minden létezőben, amikor elmerülünk a fényben és érezzük, fényből állunk, és a fény belőlünk van, s magunkat Istennel egynek érezzük, akkor emeltük fel tudatunkat az aura hatodik szintjére.)

A feltétel nélküli szeretet akkor áramlik, ha kapcsolat van a nyitott szívcsakra és a nyitott mennyei csakra között. Ebben a kapcsolatban az emberiség és hús-vér embertársaink iránti szeretetünket egyesítjük a létezés minden birodalmát elérő, a fizikai valóságon túlmutató spirituális szeretetben talált spirituális extázissal. E kettő egyesítése teremti meg a feltétel nélküli szeretet élményét.

A mennyei test nekem főleg pasztellszínekből álló, gyönyörű, csillogó fényben jelenik meg. Alakja kevésbé határozott, mint a benne foglalt éteri szinté, úgy tűnik, egyszerűen a testből kisugárzó fényből áll, mint a gyertyaláng körüli vörös izzás. Ebben a fénykörben vannak ragyogóbb, erősebb fénysugarak is.

A keterikus szint vagy okozati test (az aura hetedik rétege)

A hetedik réteg a spirituális sík mentális szintje, amelyet keterikus mintának neveznek (6.13. ábra). A testen kb. 76-108 cm-rel terjed túl. Amikor az aura e szintjére emeljük tudatunkat, tudjuk, hogy egyek vagyunk a Teremtővel.

Külső formája: tojás alakú auratest és a személy jelen inkarnációjának valamennyi auratestét tartalmazza.

Ez a test szintén magasan szervezett. Én nagyon tartós, arany-ezüst parányi fémszálakból álló testnek látom, ami a teljes aurát összefogja. Tartalmazza a fizikai test aranyrács-struktúráját és valamennyi csakrát is.

Ha a hetedik szint frekvenciájára hangolódok, akkor gyönyörű, villódzó, lüktető aranyfényt látok. Aranyszálak milliárdjainak tűnik. Az aranytojás forma 90-107 cm-rel terjed túl a testhatáron, személytől függően kisebb csúcsot alkotva a lábak alatt, és egy tágabb vége

van kb. 91 cm-rel a fej felett. Távolabbra is kiterjedhet nagyon energikus személyeknél. Külső burka számomra egy tojás-héjhoz hasonlónak tűnik, és 0,75-1,5 cm széles. A hetedik réteg külső része nagyon erős és rugalmas, ellenáll a behatolásnak, úgy védi a mezőt, mint ahogy a tojás-héj védi a kiscsibét. Valamennyi csakra és testi forma ezen a szinten aranyfényből lévőnek látszik. Ez az aura legerősebb és legrugalmasabb rétege.

Hasonlítható egy bonyolult alakú és formájú, állandó fénysugárhoz is, mely extrém magas frekvencián rezeg. AZ ember szinte hangot hall, ahogy ránéz. Biztos vagyok benne, ha valaki sokáig meditál egy ilyen képre, akkor hangot hallhat. Az aranszint tartalmazza a gerinc mentén fel-le lüktető, és az egész testet tápláló fő erőáramot, mely az egyes csakrák gyökerén keresztül szállítja az energiát, és összekapcsolja az egyes csakrákon át felvett energiát.

A fő függőleges erőáram indukálja a vele hegyes-szöveget bezáró többi erőáramot, a testből kifelé terjedő aranyszalagok létrehozására készíti őket. Ezek az aranyszalagok azt a célt szolgálják, hogy körülvegyék az egész testet, és fenntartsák a réteg kosárszerű hálózatát. Ez a hálózat az aranyfény erejét, az isteni elmét mutatja, ami összehangoltan együtt tartja a teljes mezőt.

A keterikus mintaszinten, a tojás-héjjon belül találhatóak még a múlt életek síkjai.

Ezek színezett fénycsíkok, amelyek az aurát teljesen körülveszik, és a tojás-héj felületén bárhol megtalálhatóak. A nyaki-feji területen található csík általában azt a múltbeli életünket tartalmazza, amelynek megtisztításán jelen életünkben éppen dolgozunk. *Jack Schwarz* említi ezeket a csíkokat, és próbálja megfejteni, hogyan mondható meg jelentésük színük alapján. A későbbiek során, a gyógyítással foglalkozó fejezetben leírom, hogyan kell ezekkel a csíkokkal dolgozni. A keterikus szint a spirituális sík legutolsó szintje. Tartalmazza az élettervet, és ez az utolsó olyan szint, amelynek kapcsolata van a jelen inkarnációval. E szinten túl található a kozmikus sík, az a sík, amelyet csupán egy inkarnáció korlátozott nézőpontjából nem lehet szemlélteni.

A kozmikus sík

Az a két szint, amelyet még képes vagyok érzékelni a hetedik szint felett: a nyolcadik és a kilencedik auraréteg. Ezek a fej felett elhelyezkedő nyolcadik és kilencedik csakrához kapcsolódnak. A 8. és 9. szint követni látszik a szubsztancia (8.) és a forma (9.) közötti változás általános mintáját, ahol a nyolcadik szint túlnyomórészt fluid-szubsztanciának, míg a kilencedik az alatta lévő összes réteg kristályos mintájának tűnik. E szintekre vonatkozó utalásokat nem találtam az iro-

dalomban, bár lehetséges, hogy vannak. Azon kívül, amit útmutatóim tanítottak nekem néhány erőteljes gyógyítás alkalmával, nagyon keveset tudok ezekről a szintekről. Tanításait a 21. fejezetben tárgyalom.

A mező észlelése

Fontos észben tartanunk, hogy „tisztánlátásunk” megnyílásakor valószínűleg csak az aura alsó rétegeit fogjuk látni. Az is valószínű, hogy képesek leszünk megkülönböztetni egymástól az egyes szinteket. Valószínűleg csupán formákat és színeket fogunk látni. Később egyre magasabb frekvenciákra leszünk érzékenyek. Képesek leszünk megkülönböztetni az egyes rétegeket, és a választásunknak megfelelő rétegre összpontosítani.

A következő fejezet illusztrációi csupán az alsó 3-4 auratestet mutatják. Nem teszünk különbséget a rétegek között.

Úgy tűnik, a rétegek egymással összekeverednek, és a leírt interakciók legtöbbször együttesen működnek. Az idő legnagyobb részében alacsonyabb szintű érzelmeink, alapvető gondolkodási folyamataink és interperszonális érzelmeink az uralkodók, ezek összekeveredtek és zavarosak. Nem értjük teljesen tisztán, hogyan különböztessük meg ezeket egymástól önmagunkon belül. E keveredés még az aurában is megmutatkozik. Sokszor a mentális és az érzelmi test egyetlen zavarosformának látszik.

A terápiás folyamatok leírásában mi sem teszünk nagy különbséget a testek között. Terápiás folyamat, vagy bármely növekedési folyamat következtében azonban az egyes aurarétegek jobban elkülönülnek. A kliens sokkal inkább lesz képes különbséget tenni az alapvető érzelmeik, a gondolati folyamatok és a magasabb auraréteghez kapcsolódó feltétel nélküli szeretet magasabb rendű érzelmei között. Ez a különbségtétel a 15. fejezetben leírt ok-okozati viszony megértésének eredményeképpen jön létre, azaz a kliens elkezd meg-

érteni, hogyan befolyásolják hiedelemrendszerei a mentális testben lejátszódó folyamatokat, és emiatt után a mentális test hogyan hat az érzelmekre, majd az étertestre, és végül a fizikai testre. Ennek megértésével az ember képessé válik arra, hogy különbséget tegyen az egyes aurarétegei között. Ahogy a kliens egyre jobban érzi magát, és tisztábban képes elkülöníteni fizikai érzéseit, érzelmeit és gondolatait egymástól, és ennek megfelelően cselekszik, a mező rétegei valóban tisztábbá és elkülöníthetőbbé válnak.

Később, a következő gyógyítórészekben nagyon fontos lesz, hogy különbséget tegyünk az aurarétegek között.

Az emberi aura

látásával kapcsolatos kérdések

Az energia szinte mindig jobbra halad a körben. Nagyon kellemetlen érzés, és szinte lehetetlen megállítani a teljes energiaáramot. Amikor a kezeinkkel építünk fel valamit, az egy nyomásérzettel párosuló, bizsergő érzés, valami olyasmi, mint a statikus elektromosság.

Amikor az energiatest határai érintik egymást, bizsergő nyomásérzésünk lehet. Amikor az energiatest széle érinti a bőrt, a bőr felszínén bizsergő nyomásérzet jelentkezik. Amikor köröket rajzolunk a tenyerünk fölé, a körvonalon érzékelhetjük a bizsergést.

A legtöbb ember, amikor megpróbálja érzékelni az aurát, szüntelenül ködöt lát a kézfej és az ujjak körül. Az energiatestek mint a karamell nyúlnak az ujjak között, ahogy az egyes ujjbegyek ködburka kapcsolódik a másik kéz ujjbegyeinek ködburkához.

Ha az ujjunkat úgy mozgatjuk, hogy más ujjbegy legyen szemben az előző helyzethez képest egy adott ujjal, akkor a ködburok előbb megpróbálja követni az előző, a régi ujjat, majd a legközelebbi ujjbegyhez ugrik (6.14. ábra).

III. rész

**PSZICHODINAMIKA
ÉS AZ EMBERI ENERGIAMEZŐ**

„A gyertya lángjának aranyfénye a láng sötét fényének trónján ül, ami a kanóchoz kapcsolódik”.

(The Zohar)

A TERÁPIÁS ÉLMÉNY

Pszichoterápiás körülmények között esett meg velem, hogy felnőttként, tudatosan kezdtem aurákat látni. Ez egy olyan helyzet volt, amelyben az volt a dolgom, hogy embereket figyeljek meg. Praxisom hosszú órái során sok ember dinamikáját figyeltem meg. Ez valódi kiváltság volt, mivel a normál társas etika nagyon tiszta határokat szab az ilyesfajta viselkedésnek. Bizonyosan Önnek is volt már olyan élménye, hogy buszon, vagy presszóban elkezdte érdekelni egy idegen ember, aki rövid megfigyelés után elkapta tekintetünket, és félreérthetetlen módon értésünkre adta, hogy jobban tennénk, ha abba hagynánk a bámulását. Mármost, először is honnan tudta, hogy nézzük őt? Az emberek nagyon idegessé válnak, ha nézik őket. Legtöbbünk nem szeretné, ha mások látnák személyisége dinamikáját. Legtöbbünk szégyenkezik amiatt, mit lát a másik, ha közelebből ránéz. Mindannyiunknak vannak gondjai, és mindannyian megpróbálunk ezekből valamennyit elrejtteni. A következőkben azt fogom leírni, hogyan mutatkoznak meg személyes élményeink - beleértve gondjainkat - az aurában. Összefüggéseket fogok bemutatni az aura élménylenyomatai és a testi

pszichoterápia, valamint a bioenergetika által meghatározott karakterstruktúrák között.

Először kezdjük azonban a pszichoterápiás alapról, a gyermek fejlődésével.

Sok tanulmány készült az emberi növekedésről és fejlődésről. *Erik Erikson* a korhoz kötött növekedési és fejlődési stádiumok elkülönítésében végzett munkája kapcsán vált híressé. E különböző stádiumok mindennapi nyelvezetünk részévé váltak, mint pl. az orális stádium, az adolezcencia, a pubertás stb. E tanulmányok egyike sem említi az aurát, mivel a pszichológia területén dolgozó legtöbb ember számára ez ismeretlen. Az aura azonban nagyon informatív lehet, ha megfigyelik, sokat elárul a személy pszichológiai felépítéséről és személyes növekedési folyamatairól. Ami az adott növekedési stádiumban az aurában fejlődésben van, az közvetlenül kapcsolódik az adott fázis pszichológiai fejlődéséhez is. Valójában az *aura szemzőgéből nézve a fejlődés az aurában történtek normális következményének tekinthető.*

Nézzük meg, hogyan fejlődik energiamezőnk születésünktől halálunkig!

AZ EMBERI NÖVEKEDÉS ÉS AZ AURÁBAN ZAJLÓ FEJLŐDÉS

Az emberi tapasztalás születéstől halálig és azon túl terjedő élményeinek áttekintéséhez pszichológiai és metafizikai hagyományokat fogok felhasználni.

INKARNÁCIÓ

Az inkarnáció folyamata egy életet vesz igénybe. Ez nem olyan, ami a születéskor történik, és aztán befejeződik. Leírásához metafizikai kifejezéseket kell használnunk. Az inkarnáció: organikus lélekmozgás, melyben a magasabb, finomabb rezgések vagy lélekaspektusok folyamatosan sugárzanak lefelé, a finomabb auratesteken keresztül a sűrűbbek felé, legvégül a fizikai testbe. Az egymást követő energiákat az egyén növekedése során használja életében.

Az élet minden fő szakasza új és magasabb rezgésszámoknak felel meg, és különböző csakrák aktiválódásával jár együtt. Minden fázisban új energia és új tudat válik a személyiség számára hozzáférhetővé, hogy ezáltal kitágulhasson.

Innen nézve: az élet csupa izgalmas élmény és kaland a lélek számára.

Az inkarnálódás folyamatát a felsőbbrendű én irányítja. Ez az életminta az aura hetedik rétegében, a keterikus szinten tárolódik. Dinamikus minta, amely az ember élete és növekedése során meghozott szabad döntései, választásai mentén folyamatosan változik. A növekedési folyamat beindulásával megmutatkoznak az egyén képességei, amelyekkel a magasabb szintű rezgéseket (energiákat), tudatállapotokat fenn tudja tartani szállítására az auratestein és csakráin keresztül, így fog át egyre tágulobb valóságokat, ahogy fejlődésében halad előre életének útján. Amint minden egyén fejlődik, éppúgy halad előre az egész emberiség is. Minden nemzedék általában magasabb rezgésszámot képes fenntartani, mint az őt megelőző nemzedék, s így a fejlődése síkján az egész emberiség a magasabb rezgésszámok és tágabb valóságok felé halad. Az emberiség fejlődésének erről az elvéről sok vallásos szöveg tesz említést, pl. a Kabbala, a Bhagavad Gitá, az Upanisádok és más szövegek.

A fogamzás előtti inkarnálódási folyamatról madame *Blavatsky*, és a napjainkhoz közelebb eső időkben *Phoebe Bendit*, *Alice Bailey* és *Eva Pierrakos* írt. *Éva Pierrakos* elképzelése szerint az inkarnálódott lélek találkozik útmutatóival, hogy velük megtervezze eljövendő életét. E találkozás alkalmával a lélek és útmutatói megfontolás tárgyává teszik a lélek növekedésében véghezvivendő feladatokat, eldöntik, milyen karmával kell találkoznia, és megbirkóznia a léleknek, milyen negatív hiedelemrendszereket kell élményein keresztül megtisztítania. Ez az életmunka általában az illető feladatához kapcsolódik.

Például valakinek a vezetői voltát (leadership) kell fejleszteni. Ha ez az ember belép a fizikai világba, olyan helyzetekben találja magát, ahol vezetőnek lenni kulcskérdés. A körülmények az egyes személyek számára teljesen eltérőek lehetnek, de a hangsúly ugyanazon van. Ha az ember olyan családba születik, amelynek gazdag vezetői öröksége van, köztisztelőben álló vállalatok, részvénytársaságok vezetői, vagy politikai vezetők családjába, míg a másik olyanba, ahol a vezetői szerep nem létezik, s a vezetőket negatív figuráknak tekintik, akiket le kell dönteni, vagy lázadni kell ellenük. Ennek az embernek az a feladata, hogy kiegyensúlyozott és komfortos módon megbékéljen a körülményeivel.

Éva Pierrakos szerint a Jelek fejlettségétől függ, hogy mennyi tanácsot kap útmutatóitól. A szülőket úgy választjuk, hogy a lélek számára képesek legyenek nyújtani a szükséges környezeti és fizikai élményt. Ezek a választások határozzák meg az energiáknak azt a keverékét, mely ténylegesen megformálja a lélek számára fizikai vivőeszközét, testét, melybe célja végrehajtása érdekében inkarnálódik. A lélek új inkarnációjába két feladatot visz magával: *egy személyes feladatot, saját megtanulandó „leckéjét”* (mint pl. a vezetés) *és egy „világ-feladatot”, ami az illető lélekvilágának adandó ajándéka.* A terv olyannyira egyedi, hogy az embert személyes feladata végrehajtása teszi alkalmassá világfeladata elvégzésére. A személyes feladat megoldása felszabadítja a lelket, felengedve energiáit, melyeket aztán a világfeladat megoldásában használhat fel.

SZÜLETÉS

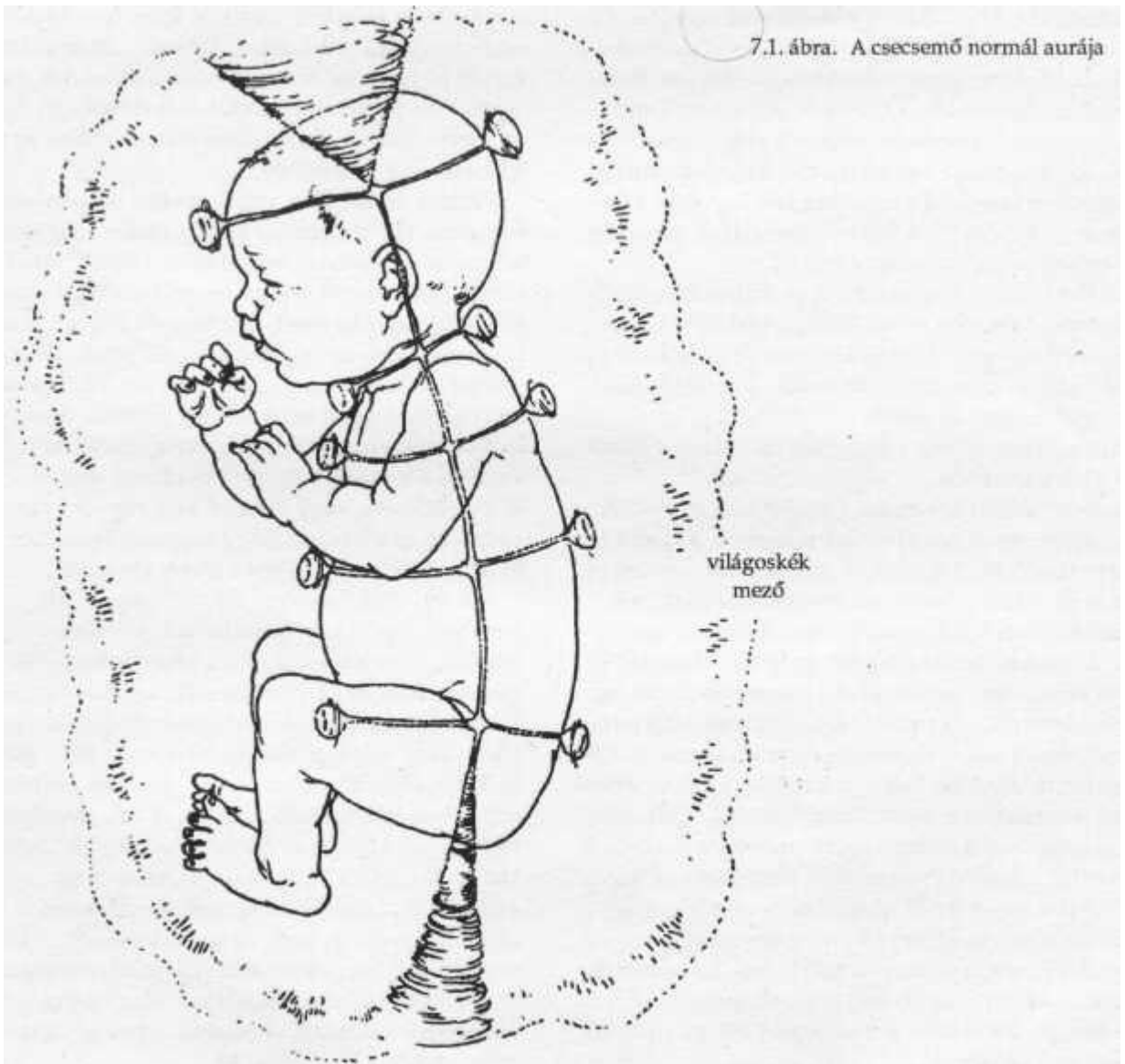
A születés az érkező számára egyedülálló, különleges időben történik.

E ponton a lélek elveszti az őt körülvevő éteri anyaméhet, és először lesz kitéve a környezeti hatásoknak. Először van egyedül a mindannyiunkat körülvevő energiaóceánban. Megérinti ez a mező. A mennyei testek nagyobb, erősebb mezői is születéskor hatnak először a lélek új energiamezőjére. És természetesen ez az a pillanat, amikor egy új mező hat az energiaóceánra, mely hozzáadódik és gazdagítja azt. Olyan ez, mintha az élet nagy szimfóniájának egy újabb hangja szólalna meg és adódna hozzá a szimfóniához.

CSECSEMŐKOR

A fizikai világba ébredés folyamata a születés után folytatódik. Ez alatt az idő alatt a csecsemő gyakran alszik, a lélek magasabb energiatestjeit foglalja el. Kötetlenül elhagyja fizikai és étertestét, s azokat hagyja a testépítés munkájával foglalkozni.

Az élet korai szakaszaiban a gyermek feladata az, hogy hozzászokjon a behatárolt fizikai érzékleteihez, a háromdimenziós térhez. Nagyon sok újszülöttet láttam küzdeni ebben a folyamatban. Még mindig van valamilyen szintű tudatosságuk a spirituális valóságról, s én láttam küzdelmüket, amint megpróbálták elengedni spirituális játszótársaikat és szüleiket,

és érzelmeiket átvitték az új szülőkre. Azoknak az újszülötteknek, akiket megfigyeltem, nagyon tág, nyitott koronacsakrájuk volt. (7.1. ábra). Azzal küzdöttek, hogy belepréseljék magukat egy parányi bébi testének fogságába. Amikor látom őket, hogy elhagyják fizikai testüket, és magasabb rendű szellemes-tekibe költöznek, sokszor három és fél méter magas szellemeknek látszanak. Emberfeletti küzdelmükbe kerül, hogy kinyissák legszűkebb gyökércsakrájukat, és hozzákapcsolódjanak a földhöz.

Erre példa egy fiú, aki a vártnál egy hónappal később született. Nagyon gyors szülés volt, s a rákövetkező napon magas láza lett. Az orvosok agyvelőgyulladásra gyanakodtak, így lumbalpunkciót végeztek.

A lumbalpunkciót a keresztcsonti csakra területén végezték. A gyermek azzal küszködött, hogy elengedje két spirituális játszótársát, és egy spirituális női lényt, aki maga sem tudta őt elengedni. E küzdelem során útmutatója jelenlétében nyitott a föld felé, és kapcsolódott hozzá. Majd elvesztette a kapcsolatot útmutatójával. Láta játszótársait és a nőt is, és kétségbeesetten harcolt a két világ között. Ebben az inkarnálódás ellen folytatott küzdelemben keresztcsonti csakráján át, s jobb felé is energiát lövellt ki, hogy elkerülje a gyökér csakráján keresztüli meggyökeredzést. Erre részben azért is képes volt, mert a lumbalpunkciót követően az aurán maradt egy lyuk. Egy rövid ideig tartó harc után újra felvette a kapcsolatot útmutatójával, és megnyugodott, megnyitotta a gyökércsakrát, és újra elkezdte a leszületés folyamatát. Próbáltam gyógyítani. Először elfogadta, majd visszautasította. Minden alkalommal nagy hűhót csapott, amikor energiát próbáltam küldeni aurájába. Tudta, miben mesterkedek, és nem akarta hagyni, hogy a közelébe kerüljek. Amit tenni próbáltam: az auralyuk bevarrása a hetedik szinten, a keresztcsonti csakrán át, és az energia lefelé irányítása. Nem akarta hagyni. Úgy is próbálkoztam, hogy mély álmában közelítettem meg. Amikor kb. 30 cm közeibe kerültem, felébredt, és hevesen sírni kezdett. Ez nyilvánvalóan egy mélyen zajló küzdelem volt, és nem akarta, hogy bárki segítsen neki. Ebből az alapvető harcból származott egy másodlagos probléma: a sok sírás a napfodadék túlzott igénybevételével járt, s így bélproblémát okozott. Miután eldöntötte, hogy megmarad a fizikai síkon, kezelték ezt a panaszát. E gyermeket asztrológiai képe tisztán potenciális vezetőnek mutatta.

Az érkező lélek gyakran a koronacsakrán lép be, és ezen át is hagyja el a testét, ahogy elkezdi dolgozni a gyökércsakra megnyitásán annak érdekében, hogy gyökereket növelessen a fizikai síkba.

A gyökércsakra ebben a fejlődési stádiumban nagyon keskeny tölcsernek látszik, míg a koronacsakra nagyon tág. A többi csakra olyan, mint az apró, lapos, kicsiny kínai teáscsészék, s ezeket keskeny energiavonal vezet vissza a testbe, a gerincbe (7.1. ábra). A csecsemő általános mezője amorf, alakatlan és kékes vagy szürkés színű.

Amikor a csecsemő figyelmét egy fizikai síkon lévő tárgyra függeszti, aurája kifeszül és ragyogóbbá válik, különösen a fej körül. Amikor figyelme gyengül, az aura színe is halványul, bár valamit megtart az élményből, szín formájában. Minden új élmény új színt ad az aurához, és növeli egyediségét. *Az auraépítés munkája egész életünkben folyik*, hogy az egyén teljes élettapasztalata megtalálható legyen az aurában.

A születés után anya és gyermeke között fennmarad egy nagyon erős energiakapcsolat. E kapcsolatra gyakran mint „csíraplazmára” (germ plasm) hivatkoznak. Ez az anya és gyermek között születéskor a legerősebb, de valamilyen, bár nem ennyire hangsúlyozott mértékben, fennmarad közöttük egész életükön át. Ez a pszichés köldökzsinór az, amin keresztül a gyermekek éveken át kapcsolatban maradnak szüleikkel. Sokszor egyikük megérzi azokat a traumatikus élményeket, amelyek esetleg tőle nagy távolságban, a fizikai síkon történik a másikkal.

A gyermek mezője tökéletesen nyitott, és teljesen kiszolgáltatott annak a légkörnek, amelyben él. Akár nyíltan, akár burkoltan zajlanak a családi történések, a gyermek érzi, mi történik szülei között. A gyermek állandóan reagál bioenergetikai környezetére, temperamentumához illő módon (7.2. ábra).

Bizonytalan félelmei, fantáziái, dührohamai lehetnek, vagy megbetegedhet. A gyermek valamennyi csakrája nyitott abban az értelemben, hogy nem burkolja őket védőernyő, amely megszűrné a beérkező pszichés hatásokat. Ez a gyermeket nagyon sérülékennyé, és mindenféle benyomásra fogékonyá teszi, így, noha a csakrák még nem fejlődtek ki a felnőtt szintre, és a beléjük áramló energiát is bizonytalan módon éli át a gyermek, az energia így is egyenesen a gyermek mezőjébe áramlik, és azzal neki valamilyen módon bánnia kell.

Kb. 7 éves korban védőernyő formálódik a csakra-nyílások fölé, ami sokat kiszűr az Egyetemes Energia-mezőből érkező hatások közül, így tehát a gyermek már nem oly sebezhető, mint korábban. Ezt a stádiumot láthatjuk a gyermek növekedése és egyedivé válása során. Ez az értelem nyilatkozásának ideje.

Sokszor látjuk, hogyan dől hátra, és fészkel be magát a kisgyermek anyja vagy apja ölébe. A gyermeket a szülő mezője védi a külső hatásoktól. A gyermek e

nagyfokú sebezhetősége miatt magam nagyon konzervatív vagyok a tekintetben, hogy beengedjek-e egy gyermeket felnőtt csoporttal folytatott pszichoterápiába vagy sem. A felnőttnek elképzelése sincs arról, milyen érzés gyereknek lenni, hacsak nem regrediái a sebezhetőségnek erre a szintjére. Láttam szülőket, akik akaratlanul szükségtelen pszichés sokknak tették ki gyermekeiket, amikor elvitték felnőttek közé csoportterápiába - azt gondolván, hogy ez egy progresszív dolog. A felnőtt dühe sokkolja a gyermeket, a gyász és depresszió pedig előnti, mint a köd.

Aszoptatás a fizikai táplálás mellett éterikus energiát is nyújt a gyermeknek. Mindkét mellbimbóban van egy-egy kicsiny csakra, mely energiát ad a csecsemőnek.

Emlékezzünk arra, hogy a csecsemőnek még nem fejlődtek ki a csakrái, s így ő még nem metabolizálja az élete fenntartásához szükséges összes energiát az Egyetemes Energiamezőből.

KISGYERMEKKOR

Ahogy a gyermek növekszik, és második csakrája kezd kifejlődni, érzelmi élete gazdagabbá válik. A gyermek fantáziavilágot sző, melyekben élhetne. Kezdi önmagát anyjától különálló személynek érezni, s e fantáziavilágok segítik őt a szeparáció megvalósításában. Étertestéből amőbaszerű nyúlványokat küld e tárgyak köré. A tárgy az én (self) részévé válik. Ha ezt a tárgyat erőszakosan kiragadják a gyermek kezéből, ez elszakítja a mezőt, és fájdalmat okoz a gyermeknek, fizikai és érzelmi fájdalmat egyaránt.

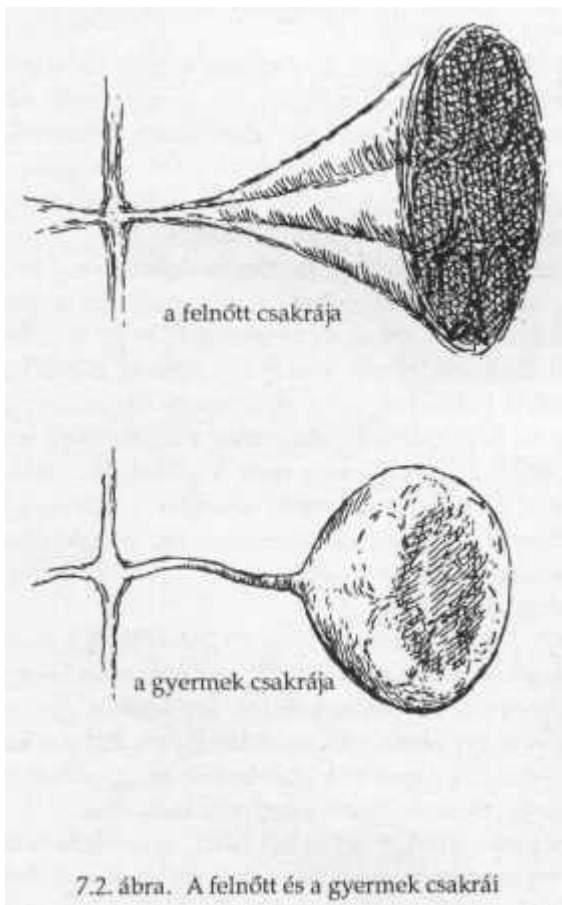
A kétéves kor kezdete előtt a gyermek szüleit mint magához tartozókat látja: „az én papám”, „az én mamám” és így tovább. (A vörös-narancsszín, és a rózsaszín láthatóbbá válnak az aurában.) A gyermek megtanul másokhoz viszonyulni, tanulja az alapvető szeretetet. Az energiamező terminusaiban gondolkodva: a gyermek képes elszakadni az anya mezőjétől, miközben egy éteri köldökzsinór még mindig összekapcsolja kettőjüket. Megkezdődik tehát a szeparáció, és az önálló identitás kifejlődésének folyamata. A gyermek fantáziatert teremt, abban él, de még mindig van mamája, akihez egy éteri köldökzsinórral kapcsolódik. Még mindig visszaillanthat a mamára, és láthatja, nincs túl messze.

A „tisztánlátó” szemeknek a tér mint energiából megalkotott tér jelenik meg, mely főleg kék, éteri szintű energiából áll. Ez olyan tér, amelyben a gyermek egyedül szeret játszani, vagy ha egy játszótársat beenged, akkor azt nagyon megnézi, nehogy túl sok zavart okozzon a térben.

E stádiumban a gyermek énje még nem elég erős ahhoz, hogy valóban el tudja határolni magát a másiktól. Azon küszködik, hogy megtalálja egyediségét, miközben még mindig mindennel kapcsolatban lévőnek érzi magát. A személyes tárgyak az egyedivé válás definiálásának eszközeivé válnak. Ebben segít a személyes energia tér. Így amikor egy 5-7 éves korú gyermekhez egy másik gyermek jön látogatóba, hogy megnézze szobáját, a vendéglátó vergődik a másikkal való kapcsolatbanlét iránti vágy és önmaga képének őrzésére való törekvés között.

Így küzd azért is, hogy személyes tárgyait ellenőrzése alatt tarthassa, ezek segítenek neki önmeghatározásában, és ezek köré helyezte ki energia tudatát. Az a küzdelem lényege, hogy saját egyediségének felismerése és fenntartása mellett képes legyen egy tőle különböző másik személlyel való kapcsolat átélésére.

Hétéves kora körül a gyermek rengeteg arany-energiaszálal kezd beleszőni a környezetébe. Tere szabá-

dabbá, tágasabbá, nagyobbá válik, és már inkább látogatóihoz, mint anyjához kapcsolódik.

Mivel érzése már erősebb, a gyermek most már kezdi látni hasonlatosságát más emberekhez. Saját személyes terén belül már erőteljesebb önkifejezést is megenged a másoknak. A látogató számára lehetőséget ad, hogy mindenféle energiaalakzatokat hozzon létre az ő privát terében. Ez „mulatságosabbá” és

„élőbbé” teszi a dolgokat, és növeli a fantáziaéletet. A gyerekek a „banda” stádiumába jutnak. A gyermeknek 7 éves korában már valamennyi csakráján van védőernyő, ami a körülötte lévő mezőből nagyon sok hatást kiszűr. A gyermek nagyobb biztonságban érzi magát, mivel auratestében már nagyobb biztonságban van.

PSZICHÉS TEREK ÉRZÉKELÉSE

Gyakorlat

A felnőttek is fel töltik tereiket energiával. E pszichés terek az emberek biztonságos fészkei, melyekben életük, létezésük zajlik. Próbáljuk megérezni az egyes emberek által létrehozott pszichés tereket! Rengeteget tanulhatunk belőlük önmagunkról és az adott teret létrehozó emberről. Csupán próbáljunk meg ráhangolódni az általunk rendszeresen látogatott terekre. Sétáljunk be barátunk szobájába. Milyenek érezzük? Tetszik? Szeretnénk ott maradni?

Ha vannak gyerekeink, menjünk be mindegyikük szobájába! Érezzük meg az egyes szobák energiái közötti különbséget! Hogyan illik ez gyerekeinkhöz? Mit fejez ki belőle?

Próbáljuk ezt ki különböző üzletekkel is! Én bizonyos üzletekben nem tudok benn maradni a belőlük áramló energia miatt.

Most tegyünk kísérletet tárgyakkal! Kis embercsoportokban (lehetőség szerint olyanokból álljon, akiket kevésbé ismerünk) tegyük ki személyes tárgyainkat a kör közepére, s válasszuk ki közülük azt, amelyik számunkra vonzó. Tartsuk a kezünkben. Milyen érzés? Nehéz, meleg, barátságos, barátságtalan, szomorú, vidám, biztonságos, veszélyes, egészséges, beteg? Kialakul-e róla valamilyen kép? Adjunk időt magunknak, hogy rájuk tudjunk hangolódni! Ellenőrizzük e képeket e tárgy tulajdonosával együtt. Gyakoroljuk, és legközelebb még jobban fogjuk csinálni.

LÁTENCIÁKOR

Ahogy a gyermek hatéves korában belép a pubertásig terjedő latenciakorba, a harmadik csakra kifejlődésével párhuzamosan több mentális készség fejlődése indul be. Ez a csakra a mentális energiákat nyitja meg, s bár a gyermek iskolás, e mentális energiák elsősorban fantáziaéletének növelésére fordítódnak. Itt az emberiség mély teologikus vágyai és az emberiség hosszú múltra visszanyúló fejlődésével való kapcsolat jelenik meg. A gyermek indián főnök, hercegnő lesz, varázslónővé válik. Ezek mély, idealisztikus törekvések, melyek a lélek vágyódásait tárják fel, és többnyire a lélekvilág feladatával állnak kapcsolatban. Ezekben az archetipikus formákban található meg az egyén spirituális vágyódásai, céljai, aspirációi, amelyek az iskolaudvaron vagy a mezőn játszott játékokban nyilvánulnak meg. Ez az az idő, mikor a gyermek első három csakrája - a fizikai, érzelmi és mentális központ - már együttműködik az inkarnáció első szakaszának megélésében.

KAMASZKOR

A kamaszkor kihívása mint növekedési fázis, hogy megtaláljuk az ént (self) és maradjunk hűek hozzá, a fizikai és érzelmi változások, édes vágyódások és fájdalmas visszautasítások káoszának közepette.

Ahogy a gyermek közelít a pubertás felé, hatalmas változások kezdenek megjelenni testében és az azt körülvevő energiamezőben. Több zöld szín adódik az aurához és a gyermek személyes teréhez. A tér a barátoktól származó „rezgésekkel” telítődik. Ahogy a szívcsakra megnyílik az új érzések számára, és a psziché mélyéből Erős hajnala és a szerelem merül fel, a mezőt gyönyörű, rózsaszínű fény tölti meg. A tobozmirigy aktiválódik (3. szem csakra) és a gyermek teste felnőtt testté kezd érni. E változások valamennyi csakrára kihatnak. Ezeket a magasabb rezgéseket gyakran lelkesedve öleli magához az egyén, máskor pedig kellemetlenül fogadja őket, mivel olyan új vágyódásokat és sebezhetőségeket hoznak magukkal, amiket eddig

nem ismert. Időnként az egész mező megtörik, a csakrák egyensúlyukat veszítik, míg máskor minden harmonikusan zajlik. A kamasz tehát a valóság óriási változásain megy át, s cselekedetei kifejezik ezt a zavartottságot. Egyik pillanatban gyermek, a másikban felnőtt.

Elismétel minden eddig megtapasztalt növekedési fázist, van azonban egy különbség a korábbiakhoz képest. Az első három stádiumban az én mint az univerzum központja volt jelen. Ez én voltam, az én mamám, az én papám, az én barátaim stb. Most egy „én-te” kapcsolatról van szó. Az „én” nem egyedül létezik, és az „ének” java most a „nem-énekhez” való megfelelő igazodástól függ. Ennek az lesz a következménye, hogy a személy többé már nem birtokolja a szeretett tárgyat, amint ezt korábban szüleiével, játékaival tette. Most személyes jóléte attól függ, hogy akcióit úgy ellensúlyozza, hogy azok „meggyőzzék” a szeretett személyt arról, hogy szeresse őt (vagy ő legalábbis ezt hiszi). Ez feszültséget kelt a lélekben, feszültség keletkezik aközött, akinek hiszi magát, és akinek hite szerint lennie kellene (annak megfelelően, hogy gondolatai szerint az általa szeretett másik milyennek akarná őt látni, és vice versa. Természetesen már a szülőkkel is így történt ez, most azonban jobban felszínre kerül, mivel a szeretett személy bármely pillanatban mást választhat, s ezt gyakran nyíltan meg is teszi.

FELNŐTTKOR

A kamaszkor végére kialakulnak a csakrák és az egyén által használt energiaminták. Valamennyi csakra felöltötte felnőtt formáját. Ez az a pont, ahol az egyén megpróbálhat megállapodni, és nem változik tovább. Bizonyos emberek képesek ezt véghezvinni, és akkor életük a tisztán definiált, korlátok közé szorított valóság biztonságos mintáiban stagnál. A legtöbb ember, akit élettapasztalatai kellőképpen megráztak, látja, hogy a valóság nem olyan könnyen meghatározható, és egy életen át folytatják a valóság értelmének keresését, ami állandó kalandokon át mélyebb tapasztaláshoz és kielégüléshez vezet el őket.

Az érett korban az „én-te” világa kitágul, hogy befogadja a személyes családot, mely megteremti a maga energiaformáját. A mellkasi csakrán átáramló megnövekedett energiamennyiség segíti ezt a személyes adás-elfogadás viszonyt. Az idő előrehaladásával az „én-te” világa tovább tágul, s magába fogadja az egyént és a csoportot. A szív megnyílhat, hogy befogadja az egyént és a csoportot. A szív megnyílhat, hogy

befogadja nemcsak a társat és a gyermeket, de az egész emberiség szeretetét is. Az aurában egy gyönyörű, lila szín látható. Ez az én (self), a másik, és a csoporttudat összehangolódását jelzi. Ahogy a harmadik szem megnyílik a magasabb rezgések számára, az ember elkezd látni minden dolgok egységét, és egyazon időben képes látni a lélek egyediségét és annak különös becsét.

ÉRETT KOR

Az öregkorhoz és a halálhoz közeledve, az energiatesetekhez még magasabb frekvenciájú rezgések adódnak. Az emberek haja csillogó fehérre változik, ahogy a lényükönátáramló fényaffinitásán növekszik az értelem világ felé. Az „én-te” kapcsolathoz most az Istennel való mély, személyes kapcsolat adódik hozzá. Az alsóbb csakrákon át metabolizált alacsonyabb rezgésszámú földi energia csökkent, és tartósan olyan, magasabb rezgésszámú finomabb energia veszi át a helyét, amelynek több köze van a szellemhez, mint a fizikai síkon zajló élethez. Az egyén készülődik a szellemvilágba való visszatérésére. Amikor megérti ezeket a természetes folyamatokat, és engedi őket felmerülni pszichéjéből, derű és szeretet tölti be az életét. Az éven át tartó növekedés során keletkezett dolgok a helyükre kerülnek. Különösen a napfonatcsakra válik harmonikusabbá. Az egyén csökkenő fizikai ereje ellenére képes percepciójának mélységét növelni, ami életét egyre érdekesebbé és élményben egyre gazdagabbá teszi. Szerencsétlen tény, hogy a mi kultúránk általában nem respektálja és nem használja a bölcsesség és a fény e hatalmas forrását, mint más kultúrák, pl. az észak-amerikai indián kultúra teszik ezt, amelyekben a nagyanyák és a nagyapák megtartották a közösségi döntések jogát.

A HALÁL

Phoebe Bendit szerint abban a pillanatban, amikor meghalunk, az ember „lelke” a koronacsakrán keresztül elhagyja a földi síkot, fénysugár villan ki a fej tetejéből. A koronacsakrán át történő kilépést sokszor írták úgy le, mint az életet és a halált összekötő alagúton való átmenetet. Sötét, hosszú alagútnak látják, melynek végén ragyogó fény látható. Ez az „alagútelmény” úgy is leírható, hogy a lélek a test fő függőleges erőáramán át hagyja el a testet, és a koronacsakra ragyogó fényénél távozik.

A halál során a lélek találkozik meghalt bérgaival és spirituális útmutatóival. Ekkor a lélek látja, amint

élete igen gyorsan és tisztán leperog, látja, milyen választásokat tett élete során, milyen leckéket tanult meg, mit tanulnivalója maradt következő inkarnációira. Ezt követi a teljesített feladat megünneplésének ideje, majd hosszabb-rövidebb időszak, amit a spirituális világban tölt el a lélek, mielőtt következő inkarnációjába szállna alá.

A hosszú időn át tartó betegségben meghalt emberek körül gyakran láttam fehér fényt halálukat követően, mely bizonyos ideig fennmaradt. Őket többnyire valamilyen kórházi környezetben ápolták. Két ember haldoklását figyeltem meg. Mindkét ember rákban halt meg, és hosszabb ideje volt beteg. A három alsó auratest széttört, és opaleszkáló felhőfoltok formájában elhagyta a testet. Ez a betegeknek opaleszkáló fehér jelleget adott. A három alsó csakra szintén széttöredezett, és hosszú energiaszálak jöttek ki a napfotóból. A felső négy csakra nagyon tágra nyílt, szinte egy tátongó lyukra hasonlított. Többé nem volt pajzs felettük. A szenvedő emberek idejük legnagyobb részét testükön kívül, távol töltötték. Láthatóan valahol kívül voltak útmutatóikkal. Amikor testükben voltak, rengeteg szellem volt a szobában. Egy esetben láttam Azráélt, aki a kaput őrizte. Amikor a beteg nagy szenvedéseket élt át, megkérdeztem Azráélt, miért nem segít neki meghalni. „Még nem kaptam rá parancsot”, válaszolt. Azráél a halál angyala, aki nekem nagyon erősnek és gyönyörűnek tűnik, nem rémisztőnek, mint ahogy egyes források ábrázolják.

HEYOAN A HALÁL RÓL

Útmutatómfolyamatosan beszélnek a halálról, szeretném őt idézni itt. Heyoan azt mondja, ha már meghaltunk, elfelejtjük, kik vagyunk. Elfelejtett részeink a valóságon kívülre falazottak. Noha mi félünk a haláltól, Ő azt mondja, hogy mi már meghaltunk, és az inkarnációs folyamatban újraintegrálódva hatalmasabb lényünkkel valójában több életet találunk. Ő azt mondja, hogy az egyetlen, ami meghal, az a halál.

Eletünk során magunkon kívülre falazzuk azokat az élményeinket, amelyeket szeretnénk elfelejteni. Ezt olyan hatékonyan tesszük, hogy közülük sokra nem emlékezünk. Ezt az elfalazó munkát kora gyermekkorunkban kezdjük, és folytatjuk egész életünkön át. Tudatunknak ezek az elfalazott darabjai blokkok (gátak) formájában láthatók az aurában, és bővebben a pszichodinamikát tárgyaló fejezetben lesz szó róluk. Heyoan azt mondja, hogy *az igazi halál a belső falak formájában jelenik meg. Mint tudjuk, az egyetlen dolog, ami bármitől elválaszt minket, mi magunk vagyunk. És a legfon-*

tosabb az, hogy a halál már megjelent azon részeinkben, amelyeket elfalaztunk. Előnyös helyzetünkből nézve, valószínűleg ez a legtisztább definíciója annak, amit az emberi lény halálnak ítél. Ez az elfalazva létezés és a szeparáció. Ez a felejtés. Ez annak elfelejtése, hogy kik vagyunk, ez az, ami a halál.

Már meghaltunk. Valójában azért inkarnálódtunk, hogy életre keltsük azokat a részeinket, amelyek az általunk halálnak nevezett helyen vannak, ha egyáltalán kell ezt a szót használnunk. Azok a részek már meghaltak.

„A halál folyamata, amit a nagyobb fokú bizonyosságba történő átmenetnek neveznénk”, egy folyamat az energiamezőben. Ezt most azért írjuk le, hogy segítsük az aura szemszögéből nézve megérteni a halál folyamatát. A mező atmoszája, kitisztítása és valamennyi csakra kinyitása történik ekkor.

Amikor meghalunk, másik dimenzióba lépünk át. Az első három csakra felbomlik. Azok, akik közülünk már láttak valakit meghalni, látták, hogy a haldokló keze, arca, bőre opaleszkál. Gyönyörű, opaleszkáló gyöngyházfényű felhők lebegik körül azt, aki meghal. A felhők az alsó energiatestek, melyek a fizikai test egybentartását szolgálták. Szétesőfélben vannak. Ellibbennek, és a csakrák megnyílnak e szinteken, s energiaszálak jönnek ki belőlük. A felsőbb csakrák más dimenziók felé nyitott, hatalmas lyukaknak látszanak. Ez tehát a halál kezdeti stádiuma, amikor az energiamező elkezd szétválni. Alsó részei elkülönülnek a mező felső részeitől. A halál óráját követő három órában a test atmoszája, megkeresztelése, spirituális megkeresztelése zajlik, amikor is az energia szűkőlként mossa át a testet a fő függőleges erőáramon keresztül. Aranyfényű szökőkút sugara öblíti át, és minden gát kitisztul. Az aura fehérarany színűvé válik. Mit mondhatunk a haldokló beteg által átélt élményről?

Az egyén teljes életét látja a megtisztítás folyamatában. Ez minden. Az auramosással együtt jár, ez az energiamező egyik jelensége. Minden blokk kioldódik. Az adott életidő minden elfelejtett élménye felszabadul a gátlás alól. Így az adott élet minden élménye átáramlik a tudaton, és amikor a személy távozik, a tudat is távozik. Sok fal omlik le, amit az egyén ebben az életidőben elvégzendő transzformációs folyamatok számára épített fel. Roppan nagy integráció történik.

„A felejtés falainak leomlása után (melyeket magunkban építettünk) emlékszünk arra, kik is vagyunk valójában. Egységbe lépünk hatalmasabb énünkkel, érezzük ennek fényességét és roppant nagyságát. A halál ekképpen az általános hiedelmekkel szemben egy igen csodálatos élmény. Sokan közülünk olvasták a klinikai halálból visszatért emberek beszá-

mólóit. Mindannyian beszélnek egy alagútról, amelynek végében ragyogó fény van. Beszélnek az alagút végén lévő csodás lényvel való találkozásról.

Legtöbben rájöttek, hogy maguk döntöttek a fizikai világba való visszatérés mellett, bár gyönyörű volt a hely, ahova érkeztek. Legtöbbjük többé már nem fél a haláltól, hanem várakozással tekint elébe, mint valami olyasmire, ami egy nagyobb harmóniát, derűt teremt s benne feloldódhat az ember."

„Így, az a te falad, ami ettől a nagyobb igazságtól elválaszt téged: amit te halálnak nevezel, az átmenet a fénybe. A halál, melyről azt képzeled, hogy majd át fogod élni, a magad által épített falban található. Minden alkalommal, amikor különválasztod magad, egy kicsit meghalsz. Minden alkalommal, amikor csodálatos életerőd áramlását legátolod, egy kis halált hozol

létre. Tehát: amint elkezdesz emlékezni lényednek ezekre az elkülönített részeire és magadba olvasztod őket, már meghaltál, jössz vissza az életbe. Ahogy tudatodat kitágítod, feloldódik a világok közötti fal, a fizikai és spirituális valóság közötti fal. Így old el a halál, ami nem más, mint az illúzió falának elengedése, ha már készen állsz a továbblépésre. S hogy ki vagy, azt mint nagyobb valóságot határozhatod meg újra. Te még mindig a te egyéni éned vagy, amikor kipottyansz a testedből, éned lényegét meg fogod tartani. Éned lényegét a 26. fejezetben (öngyógyítás) megadott múlt-ról szóló meditációkban érezheted meg. Fizikai tested meghal, de Te egy másik valóságba lépsz tovább. Megtartod éned testen, inkarnáción túli lényegét. S amikor majd elhagyod a testedet, egy arányló pontnak érezheted magad, de önmagad még mindig érezni fogod."

A HÉT FŐ CSAKRA

PSZICHOLÓGIAI FUNKCIÓJA

Az emberi lény érése és a csakrák fejlődése során az egyes csakrák a személy életében egy-egy kibontakozó pszichológiai mintát reprezentálnak. A kellemetlen érzésekre legtöbbször úgy reagál, hogy leblokkolja érzéseit, és nagymértékben leállítja a természetes energiaáramlást. Ez kihat a csakrák fejlődésére és éérésére, e hatás a kiegyensúlyozott pszichológia funkciógátlásában nyilvánul meg. Például, ha egy gyermeket sokszor leállítanak, amikor az embernek szeretetet próbál adni, akkor valószínűleg abba fogja hagyni ilyen próbálkozásait. Ennek érdekében valószínűleg megpróbálja belső szeretetérzését leállítani. Hogy ezt meg tudja tenni, meg kell állítania a szívében átáramló energiafolyamatot.

Ha a szívcsakrán átfolyó energiaáramot leállítják, vagy lelassítják, ez kihat a szívcsakra fejlődésére. Nagyon valószínű, hogy testi probléma jelentkezik a későbbiekben.

Valamennyi csakrával kapcsolatban ugyanilyen folyamat játszódik le. Minden alkalommal, amikor valaki blokkolja egy élményét, blokkolja csakráit is, s ezek eltorzulnak.

A csakrák a „blokkolt” stagnáló energiától eltömődnek, vagy visszafelé (az óramutató járásával ellentétes irányban) pörögnek, sőt betegség esetén nagyon erősen torzulnak, vagy szakadozottá válnak.

Amikor a csakrák normálisan működnek, akkor nyitottak, az óramutató járásával megegyező irányba forognak, és a számukra speciálisan szükséges energiát metabolizálják az Egyetemes Energiamezőből. Az óramutató járásával megegyező irányú forgás az EM-ből valahogy úgy szív energiát a csakrába, amint az az elektromágnesességben a jobbkéz-szabály szerint történik: ez azt állítja, hogy ha egy vezető körül a mágneses tér megváltozik, az feszültséget indukál az adott vezetőben. (Ha jobb kézzel fogom meg a vezetőt, ujjaim a pozitív pólus irányába mutatnak. A hüvelykujj automatikusan az indukált áram irányába mutat. Innen származik a jobbkéz-szabály elnevezés.)

Ugyanezek a szabályok igazak a csakrára nézve is. Ha jobb kezünket a csakra felett tartjuk úgy, hogy

ujjaink az óramutató járásával megegyező irányban hajoljanak körbe a csakra külső pereme körül, akkor hüvelykujjunk a test felé, az áram irányába mutat. Ebben az esetben a csakra nyitott a bejövő energiák számára. Ezzel szemben, ha jobb kezünk ujjait az óramutató járásával ellentétes irányban hajlítjuk a csakra köré, akkor a hüvelykujj kifelé, az áram folyásának irányába mutat. Amikor a csakra az óramutató járásával ellentétes irányban forog, akkor az áram a testből kifelé folyik, így interferál a metabolizmussal: más szóval: a szükséges és általunk pszichológiai realitásként érzékelt energiák nem áramolnak be a csakrába. Emiatt a csakrát a bejövő energiák számára „zártnak” nevezzük.

Az általam megfigyelt legtöbb embernek 3-4 olyan csakrája van, amely időnként az óramutató járásával ellentétes irányban mozog. A terápia során ezek általában egyre nyitottabbá válnak. A csakrák nemcsak az energia metabolizálását szolgálják, de az energia érzékelésének műszerei is, s az a funkciójuk, hogy elmondják nekünk, milyen a körülöttünk lévő világ. Ha becsukjuk csakráinkat, akkor nem engedjük beáramlani ezt az információt.

Amikor tehát csakráinkat hagyjuk az óramutató járásával ellentétes irányban forogni, akkor saját energiánkat küldjük ki a világba, érezzük, milyen az általunk kiküldött energia, és azt mondjuk, ez a világ. A pszichológiában ezt hívják projekciónak.

A világunkra rávetített, elképzelt valóságnak köze van ahhoz, amelyet gyermekkori tapasztalataink alapján alkottunk, annak a gyermeknek az elméjével, akik mi voltunk akkor. Mivel minden csakra bizonyos pszichológiai működéssel áll kapcsolatban, az, amit az egyes csakrákon keresztül kivetítünk, benne lesz az adott csakra általános működésében, s mindannyiunk számára nagyon szeszélyes lesz, mivel minden személy élettapasztalata egyszeri, különleges. Ily módon az egyes csakrák állapotát mérve meghatározható az illető általános hosszú távú és jelen életbeli feladata.

John Pierrakossal közös munkánkban az egyes csakrák diszfunkcióit kapcsolatba hoztuk különböző psi-

chológiai zavarokkal. A csakra bármely „varázsvesszővel” mért zavara mellett megtalálható a hozzá tartozó pszichológiai aura zavara is (a „varázsvessző” technikáját ld. a 9. fejezetben). A csakra állapotának mérésével így képesek vagyunk diagnosztizálni az egyén pszichológiai szükségleteit. Pszichológiai változások elérése érdekében közvetlenül is dolgozom a csakrákkal. Általában bejósolható helyzetben, alakban és színben kapcsolódnak az emberi energiamezőhöz.

A 6.3. ábra azt a 7 fő energiaközpontot (vagy csakrát) mutatja, amelyeket a pszichológiai állapotok diagnosztizálásában használunk. A pszichológiai egészség érdekében mindegyiknek nyitottnak kell lenni. A fej és a mellkasi aura három csakrája irányítja az értelmet, a test mellső részén lévő csakrák vezérlik az érzelmeket, míg ezek háti oldalon lévő megfelelői az akaratot. A 8.1. ábra a főbb csakrákat és ezek pszichológiai funkcióit foglalja táblázatba.

Nézzük meg az egyes csakrák pszichológiai működésének általános törvényszerűségét.

Az első csakra, a farkcsonti központ (1) a fizikai energia mennyiségéhez, és a fizikai valóságban élni akaráshoz kapcsolódik. Ez az első helye az életerő fizikai világban való megnyilvánulásának. Ha e központon keresztül az életerő teljes mértékben működhet, akkor az egyén erőteljesen akar a fizikai valóságban élni. Ha az életerő az alsó három csakrán keresztül teljes mértékben működhet, s e működéshez hozzájárul az életerő lábakon lefelé történő erőteljes áramlása is, akkor, az egyénnél a fizikai képesség tiszta és nyílt igenlését látjuk. A farkcsont energiapumpaként működik, éteri szinten, amely segíti az energiát felfelé irányítani a gerincoszlopban.

Ha a fizikai képesség igenléséhez hozzáadódik az akarat, az az egyénnek erőt és vitalitást kölcsönöz. Azt az állítást fejezi ki: „most itt vagyok”. Ez az ember a fizikai valóságban jól megalapozott. Az „erő” és a vitalitás jelenléte vitális energiaként sugárzik belőle. Gyakran generátorként működik, energizálva a maga körül lévőket, felöltve energiarendszerünket. Erős élni akarás van.

Ha a farkcsont-központ gátolt vagy zárt, a vitalitás vagy életerő javarésze blokkolt, és a személy nem tesz erős benyomást a fizikai világban. „Nincs itt.” Kerülni fogja a fizikai aktivitást, alacsony energiaszinten van, „beteg” is lehet. Hiányzik a fizikai ereje.

A szeméremcsonti csakra (2A csakra) a másik nem iránti szeretet képességéhez kapcsolódik. Ha nyitott, ez elősegíti a szexuális és testi öröm adását-kapását. Ha ez a központ nyitott, akkor az egyén valószínűleg él-

vezni fogja a szexuális együttlétet. A teljes testre kiterjedő orgazmushoz azonban minden csakra nyitottságára szükség van.

A keresztcsonti központ (2B) az egyén szexuális energiáihoz kapcsolódik. Ha ez a központ nyitott, az illető érzi szexuális erejét. Ha ezt a csakrát blokkolja, akkor bármilyen szexuális ereje vagy potenciája van, gyenge, nem kielégítő, csalódást okozó partner lesz.

Valószínűleg kevés szexuális készítése lesz, s hajlamos elkerülni a szexet, s tagadni annak fontosságát és örömét, s ez az adott terület alultáplálását eredményezi. Az orgazmus életenergiában fürdeti meg a testet, s így az ez úton nem kap táplálékot, és nem kapja meg az egyesülés pszichológiai táplálékát sem és a másik emberrel való testkontaktust sem.

A 2A és 2B csakra közti kapcsolat. A keresztcsonti csakra a szeméremcsonti csakra párjaként működik. Azon a két ponton, ahol a mellső és háti központok összeérnek a csakra szívében, a gerincoszlopban, az életerő a második legerősebb fizikai szükségletét, az egyesülés iránti vágyat fejezi ki. E hatalmas erő áttöri a két ember által önmaguk közé önmaguk által állított akadályokat, és közelebb hozza őket egymáshoz.

így minden ember szexualitása kapcsolatban áll életerejével. Természetesen ez valamennyi központra nézve igaz: bármelyikük blokkolt, az az életerőt is blokkolja az adott területen. Mivel a test medencei része a vitalitás forrása, ha ezen a területen bármelyik központ blokkolt, ennek hatása a fizikai és szexuális vitalitás csökkenése lesz. Az emberek többsége számára a szexuális energia ezen a két csakrán át folyik, telődik, és löveli ki az orgazmusban.

Ez az energiamező a testet felfrissíti, és megtisztítja az energiafürdő által. Megszabadítja a rendszert a legátolt energiáktól, salakanyagoktól, és a mély feszültségektől.

A szexuális orgazmus fontos az egyén fizikai jóléte számára.

Blokkok a 2A és 2B csakrában. A szeméremcsonti központ gátoltsága nőknél az orgazmusra való képtenséghez vezet. A nő nem képes nyitott lenni, és hüvelyével kapcsolatot teremteni, s valószínűleg nem fogja élvezni a behatolást. Esetleg mindig ő akar az agresszív fél lenni a szexuális aktus során, azaz ő akar felül lenni, illetve a mozgások többségét ő akarja kezdeményezni. A torzulás itt az, hogy mindig ő akarja a kontrollt birtokolni. Egészséges állapotban időnként aktív, időnként passzív akar lenni, de ebben az esetben valószínűleg tudat alatt fél partnere erejétől

Finom és türelmes bánásmóddal és elfogadással lassacskán egy idő múlva képes lesz kinyitni szeméremcsonti csakráját, és befogadni, élvezni a behatolást. Át kell mennie társának az ő állapotát kísérő félelmein és tartózkodásán, hogy megtalálja azokat a képeket, amelyekből az e fejezetben korábban már leírt érzések származnak. Nem arra akarok utalni, hogy egy nő ne legyen agresszív, kezdeményező a szexben. Inkább az adás-elfogadás egyensúlytalanságának egy típusáról beszélek.

A férfi szeméremcsonti csakrájának erős blokkját általában ejaculatio praecox, vagy impotencia kíséri. Valami mély szinten a férfi fél teljes szexuális erejét adni, ezért visszatartja azt. Energiaárama gyakran megszakad, vagy megreked, vagy hátrafelé irányul, a keresztcsonti csakrából kifelé, úgy, hogy orgazmuskor a penis helyett a háti második csakrán át lövell ki energiát. Ez az élmény néha fájdalmas, ami az orgazmus iránti ellenszenv kialakulásához, és a szexuális együttlét kerüléséhez vezet.

Ez a nehézségeket más szinteken is felerősíti társával, amint azt a nem orgazmikus nőknél is látjuk. Sokszor természetesen a „hasonló hasonlót vonz” elv alapján ezek az emberek megtalálják egymást, és megosztják egymással ezt a kölcsönös problémájukat. Az álmegoldás a másik személy vádolása és más partner keresése. Ez csupán ismétli a helyzetet, addig, amíg a probléma „gazdája” végül magáénak el nem ismeri a problémát. Ezen a ponton kezdődhet meg az eredeti képek vagy hiedelmek feltárásának munkája.

Ilyen esetekben áldás, ha a társ megértő és elkötelezett. Ha mindkét ember, ahelyett, hogy egymást vádolná, elfogadja a nehézséget, és támogatást nyújt partnerének, a kölcsönösség egy új formáját fejlesztheti ki. Ha a kölcsönös bizalom, és saját maguk tisztelete nő ki a vádlás feladásából és a szeretetnyújtásból, a szexualitás általában megnyílik, s tápláló csereviszonnyá fejlődik a két ember között. Nem szokatlan, hogy e centrumok egyike zárt, közben a másik nyitott. Lesz egy túlműködő csakra az egyik, és egy alulműködő a másik oldalon, mivel a személy nem képes elviselni azt az erőt, amelyet a csakra mindkét oldali működése jelent.

Bizonyos embereknek nagyon nehéz egy időben átélni hatalmas szexuális potenciáljukat, és közben a partner számára nyitottnak lenni az adás-elfogadásban a szeretkezés során.

Sokszor a szexuális erő fantáziába fordul, ahelyett, hogy ott lenne a pillanatban, s hagyná, hogy kiderüljenek benne a partner mélységei és személyes misztériuma.

Az emberi lények végtelenül gyönyörű és bonyolult csodák. Nagyon ritkán engedjük meg magunknak,

8.1. ábra

A főbb csakrák és a hozzájuk kapcsolódó pszichológiai funkciók

<i>Mentális központok</i>	Mivel függnek össze?
7. Koronacsakra	A teljes személyiség integrálása az étellel, és az emberi faj spirituális aspektusaival
6A Homloki központ	Mentális fogalmak vizualizálásának és megértésének képessége
6B Mentális végrehajtó központ	Elképzeléseinek, gyakorlati megvalósításának képessége
<i>Akarati központok</i>	
2B A nyak alapján	Az én (self) érzése a társadalmakon és hivatáson belül
4B A lapockák közötti központ	Ego-akarat, vagy a külvilág-irányuló akarat
3B Rekeszizomközpont	Gyógyítás, saját egészségre irányuló szándék
2B Keresztcsonti központ	A szexuális energia mennyisége
1 Farkcsonti központ	A fizikai energia mennyisége, élni akarás
<i>Érzelmi központok</i>	
5/A mellkasi centrum	Befogadás és asszimiláció
4A Szív központ	Szívből jövő szeretet a másik emberi lény iránt, az élet iránti nyitottság
3A Napfonat	Óriási boldogság és kitárulás, spirituális bölcsesség, az élet egyetemességének tudatosulása Ki vagy Te a világegyetemen belül?
2A Szeméremcsonti központ	Az ellenkező nem iránti szeretet minősége, fizikai, mentális és spirituális öröm nyújtása és elfogadása

hogy egyszerűen és gátlástalanul barangoljunk a csodálkozás e gyönyörűségében. A 2A és 2B csakrák egyensúlytalanságai nem kielégítő életkörülményeket eredményeznek.

Ha a hátsó csakra erős, az óramutató járásával ellentétes irányban forog, a mellső csakra gyenge, vagy zárt, a személynek erős szexuális késztetése lesz, s valószínűleg nagyon igényli a szexuális kapcsolatokat. A probléma az, hogy a szexuális energia és késztetés hatalmas mennyiségét nem kíséri a szexuális adás-elfogadás képessége, így nagyon nehéz lesz kielégíteni az erős késztetést. Ha a hátsó csakra az óramutató járásával ellentétes irányúan erős, ugyanez a helyzet, azonban a késztetést negatív képek, esetleg még erőszakos fantáziák is kísérhetik. Ez a késztetés kielégítését természetesen még nehezebbé teszi, s az ilyen konfiguráció „gazdája” valószínűleg sok szublimációs munkát végez, hogy a dolgot, úgy, ahogy van elkerülje, a hozzátapadó érzelmek miatti szégyen miatt. Másrészt az illetőnek lehet sok szexpartner, és így kihagyhatja azt a lehetőséget, hogy a szexuális aktus során létrejöjjön két lélek egyesülése. Az illető megszegi az elköteleződéseket, vagy a szex területén képtelen bármiféle elkötelezettség vállalására.

A napfonat (3. csakra) azzal az óriási örömmel kapcsolatos, amely az embert akkor tölti el, ha ismeri saját különleges, és mindennel összekapcsolt helyét a világegyetemen belül. Egy olyan ember, akinek 3A csakrája nyitott, képes arra, hogy éjjel felnézzen a csillagos égboltra, és érezze, odatartozik.

Szilárdan megvetette lábát a világegyetemben. Ő a megnyilvánult világegyetemen belül saját különös aspektusa kifejezésének középpontja, és ebből származik spirituális bölcsessége.

Bár a napfonat mentális csakra, egészséges működése közvetlenül kapcsolódik az egyén érzelmi életéhez. Ez azért van így, mert az elme, vagy mentális folyamatok az érzelmi élet szabályozóiként működnek. Az érzelmek mentális megértése azokat egy rend keretébe helyezi, és elfogadhatóan definiálja a valóságot.

Ha ez a központ nyitott, és harmonikusan működik, akkor az illető személynek mélyen kielégítő érzelmi élete lesz, mely nem árasztja őt el. Ha azonban a központ nyitott, de védőmembránja szakadozott, akkor a személynek nagy mennyiségű, kontrollálatlan érzelme lesz. Hatnak rá külső forrásként az asztrális világ lényei, és ez megzavarhatja őt. Elveszhet a világegyetemen és a csillagok között. Fizikai fájdalomra lesz az adott területen a csakra túlzott használatától, s még betegséget is létrehozhat magában, mint pl. mellékveséi kimerülése.

Ha ez a központ zárt, a személy blokkolni fogja érzelmeit, esetleg semmit sem érezve. Nem lesz tudatában az érzelmek mélyebb jelentésének, ami más dimenziót kölcsönöz a létezésnek. Tán nem talál utat önmaga világegyetemen belüli különlegességéhez, és magasabb rendű céljához.

E centrum sokszor a szív és a szexualitás közötti gátként szolgál. Ha azok mindketten nyitottak és a napfonat zárt, akkor elkülönülten fognak működni: azaz a szex nem kötődik mélyen a szerelemhez és viszont.

A szív és a szexualitás nagyon szép kapcsolatban van egymással, ha az ember tudatában van fizikai világba való szilárd begyökerezettségének, és az emberi lények hosszú történeti sorának, akik a személy által most birtokolt fizikai „szállítóeszközt”, testének létrehozását szolgálták. Nem szabad aláértékelnünk, milyen mélyen fizikai lények vagyunk valamennyien.

Az emberi kapcsolatok szempontjából a napfonadék nagyon fontos központ. A gyermek születését követően fennmarad egy éteri köldökzsinór, mely összeköti őt anyjával. Ezek a szálak az emberi összekapcsolt-ságot reprezentálják.

Mindakkor, amikor egy ember egy másik emberrel kapcsolatot létesít, szálak nőnek a két ember 3A csakrája között. Minél erősebb a két ember között a kapcsolat, annál több ilyen szál lesz. Azokban az esetekben, amikor egy kapcsolat elérkezik a végéhez, ezek a szálak lassan szétkapcsolódnak.

Az emberi kapcsolatokban a többi csakrák között is kifejlődnek szálak, azonban a 3A csakrák közötti szálak különösen fontosak, mivel úgy tűnik, aktiválják a dependens anya-gyermek kapcsolatot, s így a tranzakcionális analízisben különös jelentőséggel bírnak. A tranzakcionális analízis olyan módszer, mely más személyekkel folytatott interakciók természetének meghatározásával foglalkozik. Olyan interakciókat folytatunk partnerünkkel, mint gyermek a szülővel (gyermek/szülő), vagy úgy kommunikálunk velük, mintha ők lennének gyerekek, mi pedig felnőttek (felnőtt/gyerek)? Vagy úgy cselekszünk, mint egy felnőtt? Ez az elemzés rengeteg mindent tár fel más személyekkel kapcsolatos reakciónkból. A szülői otthonunkban kiépített csakraszálak természete az általunk létrehozott valamelyik kapcsolatban a későbbiek során megismétlődik. Mint gyermeknek, a gyermek/anya szálak épp ezt reprezentálják, a gyermek-anya kapcsolatot.

Felnőttként az a legvalószínűbb, hogy dependens anya-gyermek kapcsolatot alakítunk ki partnerünkkel életünk során, s érési folyamatunkban alakítjuk át fokozatosan az anya-gyerek szálakat felnőtt-felnőtt szálakká.

A rekeszizom-központ (3B csakra), amely a napfonat mögött fekszik, az ember fizikai/testi egészségével összefüggő szándékaival áll kapcsolatban. Ha valakinek fontos teste egészsége, szeretné ezt fenntartani, akkor ez a központ nyitott. Ezt a központot gyógyító-központként is ismerik, és a spirituális gyógyítással áll kapcsolatban. Azt mondják, hogy néhány gyógyítónál ez a központigenagyésfejtett. Ez egyben akarati központi is, olyan, mint ami a lapockacsontok között is található, és általában kisebb, mint a többi akarati központ, kivéve a gyógyító képességekkel rendelkező embereket, akiknél ezt nem észlelték. Ez a központ elől a napfonathoz kapcsolódik, és amennyiben a napfonat nyitott, általában ez a központ is nyitott. Ha valakinek a napfonata nyitott, s így ismeri önmaga univerzumban elfoglalt helyét, s elfogadta azt, hogy éppoly tökéletesen beleillik a világegyetembe, mint minden egyes fűszál, és a „mezők liliomai”, akkor ez a tudás a személy fizikai önfogadásában és a fizikai síkon mérhető egészségben fog megjelenni. Az általános egészséghez (mentális, érzelmi, spirituális) valamennyi központ nyitottságára és kiegyensúlyozottságára szükség van.

Amint haladunk előre a csakrák leírásában, látni fogjuk, hogy a mellkasi és a háti oldal párként együttműködik, és a közöttük lévő egyensúly sokkal fontosabb, mint csupán az, hogy egyiküket nagyon tágra nyissuk.

A szívcsakra (4A) az a központ, amelyen keresztül szerethetünk. Ezen keresztül áramlik át az egybekapcsolódás minden étellel. Minél nyitottabbá válik ez a központ, annál nagyobb lesz a képességünk, hogy szeressünk, ez az élet folytonosan táguló köre. Ha ez a központ működik, szeretjük magunkat, gyermekeinket, társunkat, barátainkat, embertársainkat, földinket, a másik embert, és valamennyi teremtménytársunkat a földön. E központon keresztül kapcsolunk szálakat azokszívcsakrájához, akikkelszeretetkapcsolatban állunk. Ez magában foglalja a gyermekeket és a szülőket, éppúgy, mint a szerelmesünket és a társunkat.

Valószínűleg hallotta már a kifejezést: „kötelék” - a szó kapcsolati jelentésében ezekre a szálakra vonatkozik.

Az e csakrán átáramló szeretetérzések gyakran könnyet csalnak a szemünkbe. Ha egyszer megtapasztaljuk ezt a nyitott, szeretetteljes állapotot, akkor rájövünk arra, milyen sokat hagytunk ki eddig az életünk-ből, és sírunk. Ha ez a csakra nyitott, akkor a teljes egyént látjuk embertársainkban. Képesek leszünk minden emberben látni annak különlegességét, belső szépségét és fényét éppúgy, mint negatív, fejletlen ré-

zeit. A negatív stádiumban a személynek problémái vannak a szeretettel, nem képes szeretetet adni anélkül, hogy viszonzást ne várna érte.

A szívcsakra a gyógyításban használt legfontosabb csakra. *A csakrák által metabolizált összes energia áthalad a szívcsakrán, a fő függőleges erőáram mentén, mielőtt kilépne a gyógyító kezéből, szeméből.*

A gyógyító folyamatban a szív spirituális energiáká alakítja a földi sík energiáit, és földi energiákká a spirituális energiákat, hogy ezek a páciens számára felhasználhatók legyenek. Nagyobb részletességgel erről a gyógyítással foglalkozó fejezetben fogok beszélni.

A lapockák között félúton helyezkedik el a 4B csakra, mely az ego, vagy a külső én akaratahoz kapcsolódik. Ez az a központ, amely a működésünket irányítja a fizikai világban.

Ha ez a központ az óramutató járásával egyező irányban forog, akkor a dolgok véghezvitelével kapcsolatosan beállítódásunk pozitív, s az embereket mint e dolgok véghezvitelét segítő személyeket látjuk. Találni fogunk olyan élményeket, amelyek ezt a nézetünket támasztják alá, mivel eszerint élünk. Saját akaratumunk összhangban lesz az isteni akarattal. Barátaink akarata a mienkhez igazodik. Például, ha írni akarunk egy könyvet, elképzeljük barátainkat, amint segítenek, a könyvet elfogadja a kiadó: „Igen, ez az a könyv, amit már rég kerestünk, amire vártunk.”

Másrészt ha ez a központ az óramutató járásával ellentétes irányú, akkor mindennek az ellenkezője igaz. Az a tévképzetünk lesz, hogy Isten és a többi ember akarata a mienkkel ellentétes. Az emberek akadályoznak bennünket abban, hogy megkapjuk, amire szükségünk van, vagy véghezvigyünk valamit. Át kell lép-nünk, vagy át kell gázolnunk rajtuk ahhoz, hogy megkapjuk azt, amit akarunk, ahelyett, hogy segítőtársként kezelnénk őket. Hinni fogunk az effajta kijelentéseknek: „Az én akaratom a tied előtt”, „Az én akaratom Isten akarata előtt.” Az univerzum működésére vonatkozó, mélyen ülő hiedelmeket rejtenek ezek a gondolatok.

Az univerzumból mint alapvetően ellenséges hely-ről alkotunk képet. Itt az erős agresszorok a túlélők, néha annyira leegyszerűsödik a helyzet, hogy az „akaratumunk” nem teljesül, „túlélésünk van veszélyben”.

Az ember kontroll által működik, és mások kontrollálása útján próbálja világát biztonságossá alkotni. Ennek az embernek az a megoldás, hogy rájön, hogyan teremthet ő maga ellenséges atmoszférát maga körül agressziójával, és kipróbálja, lehetséges-e túlélés kontroll nélkül.

Ha élünk ezzel a lehetőséggel, ez elvezet bennünket egy jóságos, bőkezű és biztonságos univerzum meg-

tapasztalásához, melyben az egész világegyetem a létezésünket támogatja.

Más esetekben ez a központ túl aktív. Mérhetünk nagyon tág, az óramutató járásával megegyező irányban forgó csakrát, kicsi, az óra járásával ellentétes, vagy azzal egyező irányban forgó szívcsakra mellett. Ebben az esetben a személy akarata nem kifejezetten negatív, csupán arra a funkcióra használja, ami a szívcsakra funkciója lenne. Ahelyett, hogy képes lenne ellazulni, bízni, szeretni, azaz több energiát áramoltatni a szívcsakrára, akaratával kompenzál. Több energiát áramoltat át a negyedik csakra háti oldalán, a vállak között. Az illető burkoltan ezt sugallja: „Azt akarom, hogy teljesüljön a kívánságom anélkül, hogy figyelembe kellene vennem ember voltomat”.

Ezt az embert főleg akarata, és nem a szeretete vezérli, a másik felett gyakorolt hatalommal, és nem belső erővel ér célt. Ez az a torzulás, amelyben inkább birtokoljuk házastársunkat, mintsem egyenlő félként kezeljük.

A mellkasi csakra (5A) a mellkas elülső oldalán található, és a személyes szükségletekért való felelősségvállalással áll kapcsolatban. Az újszülöttet mellre teszik, de még mielőtt elérné a táplálékot, szopnia kell. Ez az elv az egész élet során fennmarad. Az ember érésével párhuzamosan szükségleteinek kielégítése egyre inkább saját magára marad. Akkor következik be az érettség, és e csakra akkor működik megfelelően, ha az ember felhagy azzal, hogy saját hiányai miatt másokat vádoljon, s nekikezd, hogy megteremtse azt, amire szüksége van, amire vágyik.

Ez a központ mutatja meg azt is, milyen viszonyban van az egyén a feléje érkező dolgok elfogadásával. Ha e központot az óramutató járásával ellentétes irányban forgónak mérjük, akkor az illető nem képes elfogadni azt, ami neki adatik.

Ebben az állapotban általában találunk egy képet is, melyet az illető alakított ki a vele kapcsolatba kerülő dolgokról. Ez azt jelenti, hogy ha a világot egy negatív, általában ellenséges helynek látja, akkor óvatos lesz, és a felé érkező dolgokkal kapcsolatban negatív elvárásai lesznek. Inkább vár ellenségességet, erőszakot, mint szeretetet és táplálást. Mivel negatív energiamezőjével negatív elvárásokat épít fel, negatív bemeneteket fog vonzani, azaz, ha erőszakra számít, akkor önmagán belül van erőszak, s az 5. fejezetben az EM természetének tárgyalásakor említett „hasonló hasonlót vonz” elv alapján az erőszak kívül is megjelenik.

Ahogy az ember megnyitja mellkasi központját, fokozatosan több energiát vonz magához, egészen addig, amíg már az idő java részében képes lesz mellkasi

központját nyitva tartani. A központ megnyitását követő időszakban átmenetileg könnyen előfordulhat, hogy negatív tartalmakat, történéseket vonz magához, mivel hiedelme szerint ez az, ami jönni fog. Amikor képes lesz ezen az élményen túljutni, s az élményt az önmagában rejlő eredeti okhoz kapcsolni, s újra megtalálni a belső bizalmat, akkor fogja újra kinyitni ezt a csakrát. A nyitás és zárás folyamata egészen addig folytatódik, amíg az elfogadásról, befogadásról fennálló összes tévképzet át nem alakul egy tápláló, jóindulatú univerzumba vetett hitté.

Az ötödik csakra háti oldalán található az asszimiláció központja, amit az egyén társadalomban elfoglalt helyével kapcsolatos érzésekkel, szakmájához, kortársaihoz való viszonytal szokatlan összefüggésbe hozni. Ha az egyén életének ebben a szférájában nem érzi otthonosan magát, önértékelésének hiányát kompenzáló, érzéseit könnyen palástolhatja büszkeséggel.

Ha az ember elégedett a munkájával, szakmailag sikeres, akkor a nyak háti oldalán lévő központ általában nyitott. Ilyenkor a személy tevékenysége életcéljába beleillik. Ha olyan foglalkozást választott, ami számára kellő mértékben jelent kihívást, ami kielégíti őt, s amibe ereje legjavát adhatja bele, akkor ez a központ virágba borul. Szakmailag sikeres lesz, s növekedéséhez minden támogatást megkap a világegyetemtől. Ha nem így van, az azt jelenti, hogy a személy visszafogja teljesítményét, nem önmaga legjavát nyújtja. Sikertelen lesz, és sikerének hiányát büszkeségébe rejti. Titokban tudja, hogy sikeresebb lenne, ha önmaga legjavát adná, vagy keresne olyan foglalkozást, ami nagyobb kihívást, kalandot jelentene számára, valójában azonban e lehetőségek egyikével sem él, s megtartja a büszkeség védelmét, hogy elkerülje a mélyen fekvő valódi reménytelenséget. Tudja, hogy igazából nem boldogul az életben. Valószínűleg az áldozat szerepét játssza, felemlgetve, hogyan nem adta meg számára az élet óriási tehetsége kifejlesztésének lehetőségét. El kell engedni ezt a büszkeséget, s átérezni a fájdalmat és reménytelenséget, majd azokat is el kell engedni.

Ebben a központban fedezhetjük fel a hibázástól való félelemérzést is, ami meggátolhat abban, hogy belevágjunk abba, amit oly nagyon szeretnénk megtenni. Ez az egyén barátságaira és egész társas életére nézve is igaz.

A kontaktus elkerülésével az ember elkerüli azt is, hogy felfedezze önmagát: egyrészt, hogy érezze azzal kapcsolatos félelmét, hogy esetleg nem szeretik, másrészt saját versengését és büszkeségét: „Én jobb vagyok, mint te, te nem vagy elég jó az én számomra.” Mivel elutasítottsággal kapcsolatos érzéseink belülről erednek, amikor kivetítjük őket másokra, a másik sze-

mélyt kerüljük el annak érdekében, hogy elkerüljük a visszautasítást magát. Bele kell vágni a vágyott szakmába, menni az áhított kapcsolatok után, s feltárni a vele kapcsolatos érzéseinket: ezek azok az utak, melyeken felszabadíthatjuk érzéseinket, s így a szívcsakrát megnyithatjuk.

A homloki központ, a harmadik szemcsakra (6A) a mentális fogalmak képi megjelenítésével és megértésével áll kapcsolatban. Magában foglalja az egyén valóságról alkotott fogalmait, az univerzumról alkotott képét, azaz hiedelmeit arról, hogy milyen az univerzum.

Ha ez a központ az óramutató járásával ellentétes irányban forog, akkor az illető világról alkotott képei nem igazak, és általában negatívak, mentális fogalmai zavarosak.

Az e képeket és fogalmakat alkotó személy maga vetíti ki őket a világba, s világát ezek szerint alkotja meg. Ha ez a központ eltömődött vagy gyenge, akkor alkotó gondolkodásunk gátolt (kevés energia áramlik át a központon).

Ha a központ forgása erős, a forgásirány az óra járásával ellentétes, akkor erős hajlandóságot mutatunk negatív gondolatok generálására. Ha mindez egy erősen működő *végrehajtó központtal párosul (6B csakra)*, mely a fej hátsó részén helyezkedik el, akkor pusztító hatású lehet az egyén életében.

Terápiás folyamatban negatív hiedelmeink tisztítása, vagy kiselejtezése folyik. Amikor egy kép felmerül az energiarendszerben és domináns módon elkezd működni, ez a központ valószínűleg az óramutató járásával ellentétes irányban forog akkor is, ha egyébként általában az óramutató járásával egyező irányban forog. A terápiás folyamat előtérbe hozza a képet, és előidézi annak megjelenését az életben. Terápiás segítség mellett képesek leszünk tisztán látni a képet és megérteni jelentését. A megértést követően a csakra pörgése megfordul, és újra az óramutató járásával egyező irányban forog tovább. Az óramutató járásával ellentétes irányú forgást a tapasztalt terapeuta észreveszi a jelenséget kísérő bizonytalan, határozatlan érzés miatt. A terapeutának feltűnik, hogy ez nem a dolgok természetes állapota. Például a csakra mozgása lehet kaotikus is, ami a gyakorló szakembernek elárulja, hogy a kliens valóságfogalmi körébe tartozó valamelyik alapelv nagyon erősen megrázza egész személyiségét.

A fej hátsó részénél lévő mentális végrehajtó központ (6B csakra) a homloki központ segítségével kialakított alkotó gondolatok keresztülvitelével áll összefüggésben. Ha a végrehajtó akarati központ nyitott, az ember gondolatait a megfelelő cselekvés követi. Ennek

következtében gondolatai megtestesülnek a fizikai valóságban. Ha ez a csakra nem nyitott, akkor nehéz időket élünk át, míg gondolatainkat gyümölcsöztetni leszünk képesek.

Különösen frusztráló állapot, ha valakinek a frontális 6A csakrája nyitott, a háti oldalon lévő 6B pedig zárt. Ennek az embernek rengeteg kreatív ötlete van, de úgy tűnik, hogy azok sohasem valósulnak meg. Általában állapotához társít egy magyarázatot, amelyben a külvilágot hibáztatja a problémáért.

Ehelyett megtanulhatja, hogyan vigye keresztül lépésről lépésre, amit véghez akar vinni. E lépésről lépésre haladó munka során egy sor érzés fog feltörni benne. „Nem bírok ilyen sokáig várni”, „Nem akarok felelősséget vállalni ezért az eseményért”, „Nem akarom megvizsgálni ezt az ötletet a fizikai valóságban”, „Nem fogadom el ezt a hosszú alkotási folyamatot”, „Én csak azt szeretném, ha megtörténne, munka nélkül”, „Te csináld a munkát, én majd az ötletember leszek.” Az ilyen ember életéből valószínűleg hiányzott annak korai tréningje, hogyan kell megtenni a fizikai világban azokat az egyszerű lépéseket, amelyek választott célja kivitelezéséhez szükségesek. Valószínű, hogy ellenállás van benne a fizikai világban való létezéssel szemben, és a tanítványi státussal kapcsolatban is.

Másrészt, ha ez a központ az óramutató járásával egyező, míg a túloldali azzal ellentétes irányú, egy még sokkal zavaróbb helyzettel állunk szemben. Ez az ember keresztül viheti torz ötleteit még akkor is, ha elképzelései nélkülözik a valósággal való kapcsolatot. Például, ha azt hisszük, hogy ez a világ undok, mocskos, „mindenki csak magával törődik, úgyhogy vedd csak el, amire szükséged van”, és meg is van a képessége arra, hogyan kell bánni a világgal, azaz végrehajtó akarati központja működik, akkor akár úgy is cselekedhet, mint egy bűnöző. Ebben az esetben valószínűleg a szívcsakra is eltömődött. Élete valamilyen mértékben igazolni fogja hiedelmeit.

Sikeres lesz egy darabig, amíg el nem kapják. Ezzel a konfigurációval megpróbálhat valami lehetetlent megvalósítani, valami olyat, ami a fizikai világban egyszerűen lehetetlen.

A koronaközpont (7. csakra) az egyén spiritualitáshoz való viszonyával, egész lényé fizikai, érzelmi, mentális és spirituális integrációjával áll kapcsolatban. Ha ez a központ zárt, a személynek valószínűleg nincsen élménye, kapcsolata saját spiritualitásával. Nincsen „kozmosz” érzése, és nem érti, miről beszélnek az emberek, amikor spirituális élményeikről számolnak be. Ha a központ nyitott, az illető az órá speciálisan

jellemző formában nagyon gyakran éli át saját spiritualitását.

Ez nem egy dogmák által meghatározott, vagy szavakkal könnyen körülírható spiritualitás. Sokkal inkább létállapot,

a világi valóság végtelenné tágításának állapota. Túlmutat a fizikai világon, és az egyénben az egészség, a béke és a bizalom érzését teremti meg, célt, értelmet adva létezésének.

A CSAKRAK VAGY ENERGIAKÖZPONTOK DIAGNOSZTIKÁJA

Több eljárást ismerünk a csakrák állapotának vizsgálatára. Azt kell eldöntenünk, melyik eljárás a legkönnyebb és leghasznosabb számunkra.

A csakra állapotának érzékelésére először én egy inga használatát találtam a legjobbnak. Ez az eszköz segít az energiaáramlás iránti érzékenységünk növelésében, mert felerősíti azt.

Én a bükkfából készült, körte alakú ingákat találtam a legalkalmasabbnak erre a célra, melyeknek egy inch az átmérője és fél inch a hosszúsága.

Energiamezeje szórt, könnyen terjed szét és szintén körte alakú. Az inga függőleges tengelyére nézve szimmetrikus, ami ennél a mérésfajtnál fontos. (Bükkfa ingák a Metafizikai Kutatócsoporttól Archer's Court, Stonestile Lane, Hastings, Sussex, England szerezhették be.)

Ha sikerült némi érzékenységet kifejleszteni a kezünkben, vagy ha élvezzük az érintést, akkor kézérzéseinink segítségével gyakorolhatjuk az energiaáramlás

érezkelését a csakrákból ki- és azokba befelé. Ez segít annak megértésében, vajon az energia szabadon, vagy akadozva áramlik-e: gyenge-e vagy erős. Ugyanezt úgy is megtehetjük, hogy ujjbegyünket egy akupunktúrás pontra helyezzük. Az érzékelés e típusában még a saját testünkben jelentkező testérválaszokat is kaphatunk, melyek az általunk tudni vágyott információt nyújtják számunkra.

Végül, miután magasabb fokra fejlesztettük fokozott érzékenységű észlelésünket, egyszerűen, a csakrákra vetett egyetlen pillantással megtudhatjuk, hogyan forognak szabályosan vagy szabálytalanul, milyen a színük (sötétek és szaggatottak, színehagyottak és gyengék; vagy tiszták, fényesek és erős tónusúak).

Azt is képesek leszünk érzékeim, hogy vajon a csakrák torz formát öltenek-e, és ha igen, akkor az milyen. Végül képesek leszünk őket észlelni az aura minden rétegében.

A CSAKRAK VIZSGALATA INGÁVAL

Gyakorlat

Ha az elülső csakrákat vizsgáljuk, kérjük meg páciensünket, hogy a hátára fekküdjön. Hátsó csakrák vizsgálatánál fektessük hasra betegünket.

A csakra állapotának vizsgálatakor tartsuk az ingát egy kb. 6 inch hosszú madzagon a csakra felett, és ürítsünk ki elménkből minden, a csakra állapotához nem kapcsolódó gondolatot. (Ez a legnehezebb, és sok gyakorlást igényel.) Győződjünk meg arról, hogy az inga olyan közel van a testhez, annak érintése nélkül, amennyire ez lehetséges. Az energiánk az inga energiamezejében áramlik, és feltöltjük azt. Az inga és a mi energiánk egyesített energiamezeje kölcsönhatásba lép a páciens energiamezejével, és ez hozza mozgásba az ingát (lásd. 9.1. ábra). Az inga valószínűleg körkörös irányban fog elmozdulni, képzeletbeli kört rajzolva a kliens teste fölé. Előre-háttra mozoghat, elliptikus alakú vagy egyenes vonalú, de szabálytalan mozgást is végezhet.

Az inga kitérésének mértéke és iránya jelzi a csakrán keresztüláramló energia mennyiségét és az áramlás irányát.

Dr. John Pierrakos rámutatott arra, hogy az óramutatójárásával megegyező irányban mozgó inga pszichodinamikusan nyílt csakrára utal. Ez azt jelenti, hogy a csakra által irányított, az azon átáramló érzetek és pszichikai tapasztalások kiegyensúlyozottak és teljesek az adott személy életében. Ha az inga az órajárásával ellentétes irányban mozog, a csakra pszichodinamikusan zárt, ami problémára utal pszichológiailag. Ez azt jelenti, hogy a csakra energiaárama által vezérelt érzések és pszichés élmények nincsenek egyensúlyban. Ilyenkor az energiaáramlás gátolt, és a személy valószínűleg negatív érzéseket kapcsol a csakrákhoz.

Az inga által rajzolt kör nagysága a csakra erősségétől és a csokrán átáramló energia mennyiségétől függ, de befolyásolja még a gyógyító és a páciens aznapi energiájának mennyisége is.

Ha az inga nagyobb kört ír le, az átáramló energia mennyisége nagy, ha kisebb a kör, kisebb mennyiségű energia áramlik át.

Fontos megjegyezni, hogy az inga által rajzolt kör átmérője nem azonos a csakrával, csupán jelzi azt. Az inga által leírt kör mérete, amint azt korábban említettük, a három mező, a páciens, gyógyító és az inga mezeje egymásrahatásának függvénye. Ha mindkét embernek kevés az energiája, a csakrák kisebbeknek fognak tűnni. Ha nagy az energiámmennyiség, a csakrák nagyobbaknak látszanak. Az a feladat, hogy a csakrák egymáshoz viszonyított méretét hasonlítsuk össze. Az egészség, a harmónia, a csakrák kiegyensúlyozása, az energiaáramlás kiegyenlítése révén érhető el. Ekkor minden csakrának nagyjából azonos nagyságúnak kell lennie.

Rengeteg variáció fordul elő az óramutató járásával megegyező, illetve azzal ellentétes alapmozgásformák között, amelyek többféle állapotot jeleznek. A 9.2. táblázat az inga által leírt különböző formákat foglalja össze. Bár e táblázat az első pillantásra kissé bonyolultnak tűnik, valójában nagyon is egyszerű. Minden, az inga által leírt mozgásforma egy lehetséges variáció a két véglet, a teljesen nyílt csakra (az óra járásával megegyező irányú, 6 inch átmérőjű - 1 inch = 2,54 cm) C6, vagy a teljesen zárt, az óramutató járásával ellentétes irányú, CC6 csakra között. Alig találko 6 inch-nél nagyobb átmérőjű csakrákat, ha csak a személy nem használja mértéken felül az adott csakrát, vagy valamely spirituális élmény után lehet a csakra nagyon nyílt: ilyenkor a csakrák zöme nyitott. Már észleltem C10-es (az óramutató járásával megegyező irányú, 10 inch átmérőjű) csakrát.

Az egyetlen kivétel a C6 és CC6 közti csakra alól a teljesen mozdulatlan csakra (S), amely esetén az inga semmilyen mozgást nem mutat. Ebben az esetben vagy a csakra fordította meg önnön forgását, vagy a személy használta mértéken felül a csakrát, vagy az a személy visszafogta és legátolta a csakrával összefüggő pszichológiai működést, aminek az az eredménye, hogy a csakra abbahagyta forgását, és többé nem merít energiát az Egyetemes Energiamezőből. Ez olyan állapot, amely ha túl sokáig tart, bizonyosan betegséggel végződik, mivel a test képtelen egészségesen működni külső energia felvétele nélkül. (Lásd 14. fejezet, a csakrák és a betegségek kapcsolatáról.)

Az inga bármely elliptikus mozgása az energiaáramlás jobb vagy baloldali egyensúlytalanságát jelzi. A jobbra felfelé irányuló ingamozgás (CER) jobb oldali, a baka felfelé irányuló ingamozgás (CÉL) bal oldali egyensúlytalanságra utal. Ez egyben azt is jelzi, hogy a test egyik fele erősebb, mint a másik. A jobb oldali (CER, C CER), az aktív, agresszív, férfias „yang” természetet képviseli. A bal oldali (CEL-CCEL) passzív, érzékeny, nőies, „yin” alkatú.

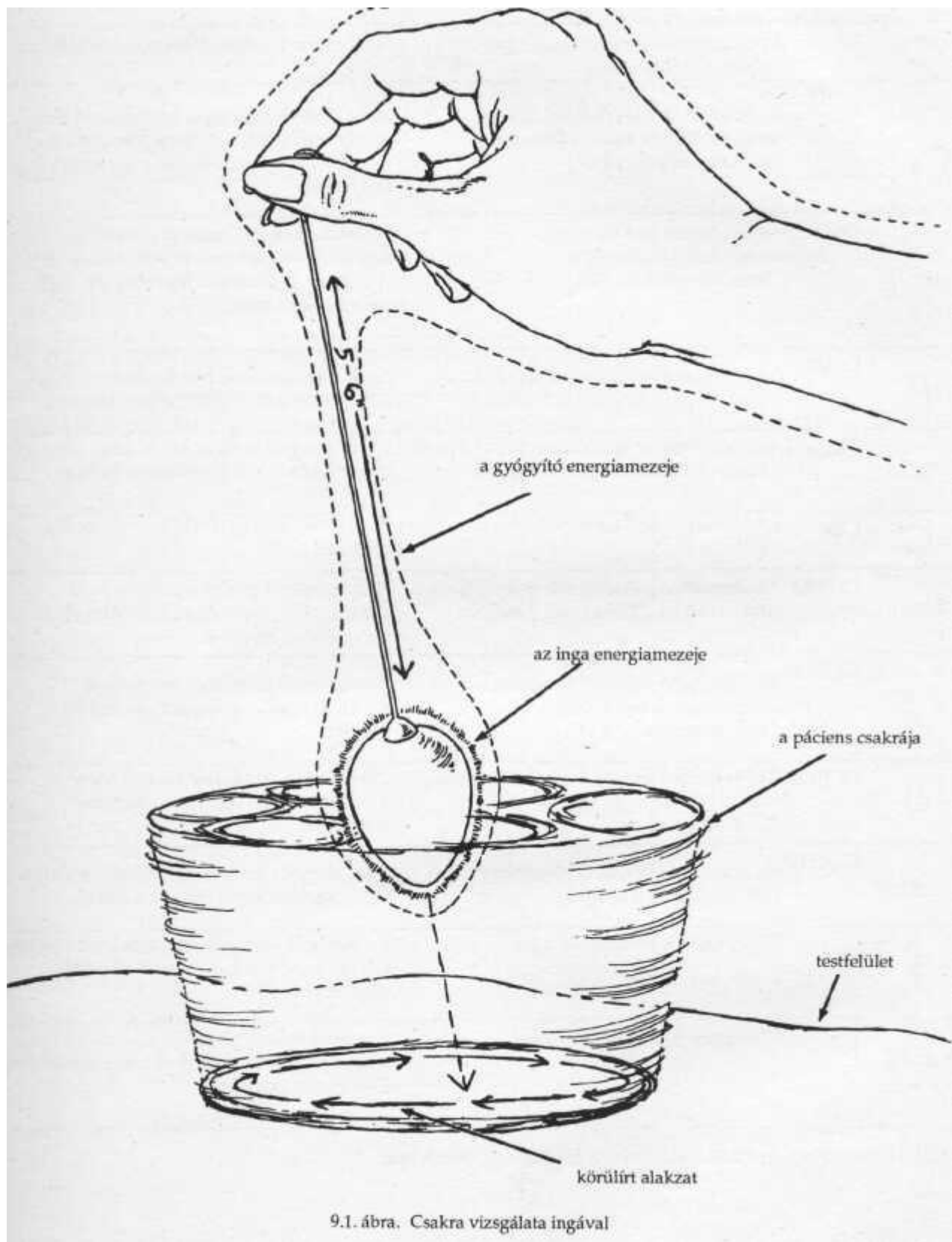
John Pierrakos megfigyelései szerint, amikor az inga a páciens jobb oldala felé ferdült ellipszist ír le, a személyiség férfias jellege sokkal fejlettebb, mint nőies vonásai. Ez a személy valószínűleg túl aktív, abban az értelemben, hogy agresszív válik olyan pillanatokban, amikor az elfogadó viselkedés megfelelőbb lenne. Ez történik mindazzal, ami az elliptikus mozgást mutató csakra által irányított pszichológiai működés területével közvetlen összefüggésben áll.

Bármely csakránál, ahol az inga baka felfelé hajló elliptikus mozgást végez (CÉL), (CCEL), a személy inkább passzív lesz a csakra által irányított pszichológiai helyzetek során.

Például, ha a lapockacsontok (4B) közti akaratközpont passzív-tást jelez (balra hajló ellipszis), akkor a személy képtelen lesz bármiért is kinyújtani a kezét, amit meg akar szerezni. Ez az ember passzív marad akkor is, ha agresszív tette van szükség. Meg fogja várni, míg valaki más megteszi helyette, vagy odaadja neki azt/amire szüksége van. Arra is képtelen, hogy kiálljon a jogaiért. Sokszor álszerűséggel magyarázzák az ilyen ember passzivitását, az igazság azonban az, hogy fél agresszív lenni, az agresszív viselkedésről alkotott, mélyen tárolt képzetek miatt.

Az agresszivitásról alkotott képzetek közvetlenül a gyermekkor tapasztalataiból származnak. Például egy gyermeknek lehetett olyan apja, aki minden egyes alkalommal, amikor gyermeke kinyúlt valamiért, amit meg akart kapni, legyőzte és megalázta őt. Ez meggyőzte a gyermeket arról, hogy valamely dolog megszerzésének nem helyes útja az, ha kinyúlunk érte. A gyermekek nagyon kreatívak, így valószínűleg a szóban forgó gyermek is kísérletezett különböző szerzési módokkal, vagy legalább valamely pótkielégülésről gondoskodott. Bármely módon is éri el a gyermek a célját, az a mód lesz az, amelyet természetes viselkedési módnak fog lefogadni. Addig fogja ezt használni, amíg azt nem tapasztalja, hogy tovább már nem мүдődik. Sajnos, a szokásokat nehéz megtörni, az új módszerek megtelezése munkába kerül, mert az agresszió első látásra negatívnak tűnik. Általában minden passzivitás mögött fellelhető a személyiségnek igen agresszív összetevője, amely szeretné korlátlanul kilógni az érzelmeket, és elvenni azt, amit akar. Ha ez egy terápia keretében többször megtörténik, akkor a személy végül képes lesz egészséges agresszióját személyisége többi részével összehangolni. Az agresszió kezelésével egyidejűleg munkálkodni kell azon, hogy a passzivitást egészséges fogékonysággá fordítsák át.

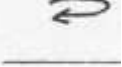

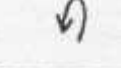

Minél jobban eltér az inga mozgása a körtől valamely csakra felett, annál komolyabb pszichológiai torzulásról van szó. A legkomolyabb, jobb/bal oldali szétválást az ingának a test függőleges tengelyére vetett 45°-os szögben való előre-háttra mozgása (9.2. ábra: R3, L4) mutatja. Minél nagyobb az inga kilengése, annál nagyobb energiámmennyiség összpontosul a torzulásban. Pl. egy R6 mérték 4B-s csakra esetében azt jelzi, hogy az illető a körülményekre való tekintet nélkül egyszerűen és agresszívan el fogja venni azt, amit meg akar szerezni. A vadság bizonyításának ugyanezen általános szabályai igaznak bizonyulnak az inga előre-háttra irányuló kilengésekor (amely kilengés lehet függőleges - párhuzamos a test függőleges tengelyével): (V), vagy vízszintes - merőleges a test függőleges tengelyére: (H). A függőleges irány azt jelzi, hogy az egyén felfelé tereli energiáit, hogy elkerülje a személyes kapcsolatokat. Pl. egy 3A csakra esetében, az inga V5-ös jelzése arra utal, hogy a személy egy felső szintű, önnön leikével folytatott kapcsolatla összpontosít, s kerül a kapcsolatot más emberekkel. Önmaga kilétét határozza meg az univerzumban spirituális hite alapján, és kizárja a másokkal való kapcsolat lehetőségét. Ugyanazon csakra esetében, az inga H5-ös elmozdulása azt jelenti, hogy az egyén senkivel sem áll kapcsolatban, sem lélekben (önmaga leikével sem), sem személyesen. Ez az egyén izolációját idézheti elő. Ez a sajátos mozgás mozdulatlansághoz vezethet (S) a csakra kihasználatlansága, tömörítettsége révén. Ilyen esetben kitartó fizikai-pszichodinamikai gyakorlatokra van szükség.

9.1. ábra. Csakra vizsgálata ingával

9.2. ábra.

Az energiaközpontok diagnosztikája

Szimbólum	A szimbólum jelentése	Pszichológiai jelentések
	C6 Az óramutató járásával megegyező irányú, 6 inch átmérőm	Nyílt és harmonikus, világos valóságglátással,
	CER3 Az óramutató járásával megegyező irányú, ellipszis alakú, jobbra hajló, 3 inch átmérőjű	Nyílt, aktív (fogékony, a személyiség aktív oldala fejlettebb). A valóság befogadásának módja az aktivitás, a férfias vagy yang jelleg felé hajlik.
	CEL3 Az óramutató járásával megegyező irányú, balra hajló ellipszis, 3 inch átmérőjű	Nyílt, aktív/fogékony, a személyiség fogékony oldala fejlettebb, mint az aktivitása. A valóság érzékelése a fogékonyság vagy yin jelleg felé hajlik.
	CEV3 Az óramutató járásával megegyezik, ellipszis alakú, vízszintes, 3 inchnyi	Nyílt: a spiritualitás felé fordítja energiáját, a másokkal való kapcsolat elkerüléséhez.
	CEH6 Az óramutató járásával megegyező irányú, ellipszis alakú, vízszintes, 6 inchnyi	Nyílt, energiát gyűjt és köt le, hogy elkerülje az energetikai kölcsönhatást másokkal.
	CC6 Az óramutató járásával ellentétes irányú, 6 inch átmérőjű	Zárt: harmóniát nélkülöző, a valóságot megveti.
	CCER3 Az óramutató járásával ellentétes irányú, ellipszis alakú, jobbra hajló, 3 inchnyi	Zárt: agresszív jellege fejlettebb, mint passzivitása: a valóságot passzívan éli meg, yang módon ferdíti el.
	CCEI 2 Az óramutató járásával ellentétes irányú, ellipszis alakú, balra hajló, 2 inch átmérőjű	Zárt: passzív jellege fejlettebb, mint agresszivitása, a valóságot agresszíven ferdíti el.
	CCEV3 Az óramutató járásával ellentétes irányú, ellipszis alakú, függőleges, 3 inch átmérőjű	Zárt, a spiritualitás felé fordítja energiáit a másokkal való kapcsolat elkerülése érdekében.
	CCEH5 5 Az óramutató járásával ellentétes irányú, vízszintes, 5 inch átmérőjű	Zárt, energiát gyűjt és köt le, hogy elkerülje az energetikai kapcsolatot másokkal.
	V6 Függőleges, 6 inchnyi kilengés	Érzelmek és energiák áramlása a spiritualitás felé, a személyes kapcsolatok elkerülése érdekében.
	H4 Vízszintes, 4 inchnyi kilengésű	Érzelmek és energiák áramlásának lekötése a személyes kapcsolatok elkerülése érdekében. Erős blokkolást jelez.

Emlékeztető: a szimbolizált alakzatokat a páciens felett látjuk

Szimbólum	A szimbólum jelentése	Pszichológiai jelentések
	R3 Jobb oldali, 3 inchnyi kilengés	Az agresszivitás/passzivitás komoly szétválása, az agresszív oldal fejlettebb, mint a passzív.
	L4 Bal oldali, 4 inchnyi kilengés	Ugyanaz, mint az előző, de a passzív oldal a fejlettebb.
	S Mozdulatlan	A csakra egyáltalán nem működik. Testi patológiához vezet.
	CEAS5 Az óramutató járásával megegyező irányú, ellipszis alakú, tengelyét változtatja, 5 inch átmérőjű	Hatalmas változások zajlanak az illetőben, aki aktívan és mélyen dolgozik ezeken. Valószínűleg a csakra működése által meghatározott releváns dolgokkal van elfoglalva. Érzékeny káosz (pozitív).
	CCEAS6 Ellipszis alakú, tengelye változó, 6 inch átmérőjű	Ugyanaz, mint az előző, negatív zűrzavarral.

* Emlékeztető: a szimbolizált alakzatokat a páciens feje felett látjuk

ESETTANULMÁNY

EGYINTENZÍV

LELKIGYAKORLATRÓL

Ha az egyén pszichológiai működését létének egy sajátos aspektusára összpontosítja, akár belső indíttatásra, akár külső kényszer hatására cselekszi ezt, az ebben részt vevő csakra vagy csakrák valószínűleg zűrzavaros vagy aszimmetrikus mozgást fognak végezni (lásd 9.2. ábra: CEAS, CCES). Ez a mozgás az ingát kusza kilengésre, általában tengelyváltó elliptikus mozgásra indítja. Első látásra ez a mozgás megtévesztheti a kezdőt mégis, ha az ingát kicsit hosszabb ideig tartja a csakra felett, a tengelyváltás könnyen megfigyelhető. Az inga által körülírt forma a 9.2. ábra utolsó két példájához lesz hasonló. Bármikor, amikor ez a fajta mozgás figyelhető meg, a terapeuta tudja, hogy kliensében sok minden játszódik le.

Ez alatt az idő alatt érdemes mélyrehatóan foglalkozni az adott kérdésekkel, de ugyanakkor biztosítani kell a kliens számára az önvizsgálathoz és az önátalakításhoz szükséges személyes időt és teret is. Ha ebben az időben a kliens képes kivenni néhány szabadnapot és ki tudja kapcsolni a napi rutinfeladatok zavaró hatását, akkor érhet el nagyobb eredményeket személyisége. Rendszeresen tapasztaltam ezt olyanoknál, akik intenzív lelki gyakorlaton vettek részt.

Ahogy a gyógyító gyakorlottabbá válik az inga használatában, úgy mérései folyamán egyre több „minőségi” jelenséget észlelhet. A kilengés mértéke (az inga mozgásának gyorsasága) a csakra által felhasznált energia mennyiségét jelzi. Gyakorlással az olyan minőségek is felfoghatóvá válnak, mint a feszültség, az izgalom, az érzelmi telítettség, a szomorúság, a fájdalom, a békesség és tisztaság. Egy gyors ütemű lengés jelezhet feszültséget, túlhajszoltságot. A gyors ütemű mozgás túlaradó érzelmekkel párosulhat, ami az adott területen jelentkező pozitív agresszióra utal. Így a csakra által felhasznált energia minőségének egyre pontosabb észlelésével a gyógyító egyre pontosabb információt kaphat a beteg állapotról. El tudja mondani, mennyire stabil a csakra állapota, mennyi ideje van az adott helyzetben, át fog-e változni egy másik helyzetbe stb.

A csakra idejének 20 vagy 80 százalékában lehet nyitott. Ezt az érzékenységet kifejlesztő gyógyító érzékszerveivel felfoghatja. (Ez persze gyakorlást igényel.)

A terápiában folytatott intenzív munka során a csakrák különböző fázisokon mennek keresztül, amíg zárt állapotukból nyílttá válnak. *Az egyén hiedelemrendszere változásának folyamata megváltoztatja a csakra mozgását.* Az a nagy átmérőjű csakra, amely folyamatosan zárt (CC6) némi idő elteltével egyszer csak lecsökkenti átmérőjét, fordul egyet, majd addig növeli átmérőjét harmonikus mértékben, amíg az el nem éri a C6-os állapotot. Vagy gyakrabban megtörténik az, hogy egy CC6-OS csakra, mondjuk a szív- vagy hasi idegközpontban C6-os állapotba fordul, mindössze ötpercnyi mély sírás hatására. Ez a típusú változás nem tart sokáig, de ha a személy hosszú időn át folytatja a munkát, a csakra egyre hosszabb időszakokra marad nyitott. Ez megnyújtja a harmonikus működés idejét, a páciens egyre hosszabb időszakokra fogja magát boldognak érezni. Hosszabb idő elteltével a csakra nyitott állapota stabilizálódik, és csak nagyon ritkán zárul be. Az egyén ekkor általában továbblép munkájában a következő diszharmonikusan működő, mindennapi boldogságát megfoglalt csakra felé.

Arra jöttem rá, hogy egy terápia során, amikor egy krónikusan zárt csakra kinyílik, gyakran megtörténik, hogy ellensúlyként egy általában nyílt csakra rövid időre bezárul. A személyiség kezdetben nem képes az új, „nyílt” állapotot némi képzeletbeli védelem nélkül elviselni.

Tekintsünk most egy konkrét esetben mért csakra-konfigurációkat. A páciens egy hölgy, aki kétszer jött el a Phoenicia Pathwork Központba (New York állam Phoenicia) egy-egy hetes lelki gyakorlatra, amely mindkét esetben önmagán végzett intenzív munkát is tartalmazott. Először 1979-ben, majd 1981-ben. A második alkalommal új férje is eljött vele, akivel nagyon intenzív párterápián vettek részt. A csakrák diagnosztizálására mindkét alkalommal a kezelés előtt, illetve a kezelések befejeződésével került sor. Minden mérés olyankor zajlott, amikor az asszony nyugodt volt, és a vizsgálatok rövid időt vettek igénybe. Az eredményeket a 9.3. ábra mutatja. A leolvasott adatok értelmezéséhez szükségünk lesz a 6.3., a 8.1. és a 9.2. ábrájára, amely az egyes csakrafajták mögöttes jelentését foglalja össze.

Ahogy a leolvasott adatokból láthatjuk, a legharmónikusabban működő központok az értelem központjai, ezeket követik az érzelmek központjai, s a legrosszabbul működőket az akaratközpontok. Ez azt jelenti, hogy ez az asszony remek, jól működő elmével rendelkezik, különösen, ami a valóságról alkotott képzetét (6A), valamint személyiségének a spirituális integrációját (7) illeti.

Többnyire jobb/bal szétválás jellemzi mentális akaratvégrehajtó központját (6B), ami azt jelenti, hogy hajlamos agresszívvé válni akkor, amikor megfelelőbb az elfogadó viselkedés, bármely helyzetben, ahol lépésről lépésre kellene végrehajtani elképzeléseit. Eldőnti, hogy mit kell tenni, és azonnal hozzá is fog annak végrehajtásához lépésről lépésre, tekintet nélkül arra, hogy eljött-e már a kezdés ideje vagy sem. Amikor az első lelki gyakorlatra jött, ez a központja agresszív volt. A lelki gyakorlat végére az agresszivitás lecsendesedett, egyre inkább a tökéletes nyugalom jellemezte. A mozdulatlanság e konfigurációja nem maradt fenn, vagy változott át harmóniává, amint az gyakran megtörténik. Amikor két évvel később visszatért, ez a központ ismét agresszív volt, és a második lelki gyakorlat során nem is változott meg. Az utolsó vizsgálat idején az asszonynak változatlanul megvolt még az a problémája, hogy ha ötletei megvalósításáról volt szó, agresszívvé vált. Ez volt az egyetlen olyan eset, amikor nem tudtak változtatni csakrája állapotán. A második

lelkigyakorlat végére az összes többi csakra működését sikerült kiegyensúlyozni.

Az asszony többi akaratközpontja is mutatott problémákat, a kezelés ideje alatt egyik-másik némi működési rendellenességet produkált. 1979-ben, amikor megérkezett, az 5B-s, a 3B-s és a 2B-s csakrája nem megfelelően funkcionált. Ez azt jelenti, hogy negatív agresszivitást mutatott a büszkeség (5B) csakra, az ön-pusztítás (3B) csakra és szexuális erejének elfojtása terén. Szexuális erejét a 2B csakrában áramló energia négyfelé hasításával fojtotta el (az inga négy, jól elkülöníthető kört mutatott ki), és negatív módon, mint pl. exférjével folytatott veszekedések során használta el. Az első lelkigyakorlat során akarati funkcióiban az egyetlen javulás az önérzet területén következett be: önérzetessége csökkent és munkahelyén előléptették (5B). Változatlanul megmaradt egy olyan túl aktív komponens, amely az alkalmatlansági érzeteket kompenzáló önérzetesség helyét vette át ezen a területen. Amikor két évvel később eljött a második kezelésre, még ugyanaz jellemezte az akarátát. E problémákon sikerült felülkerekedni a második intenzív lelkigyakorlat során, és az akaratközpontok végre normális működésbe kezdtek.

Az érzelmközpontokban mutatkoztak nehézségek, de nem olyan számottevőek, mint az akaratközpontokban. A szívközpont (4A) mindvégig nyitott maradt. (Az asszony nagyon jól tud szeretni.) A torokközpont (5B) táplálkozási problémákról tanúskodott, és arról, hogy az asszony agresszíven megtagadja saját szükségleteit. Az első hét végére puhult ez az agresszivitás, és amikor két év múlva visszatért, a probléma már megoldódott, főleg annak révén, hogy az általa szeretett férfival sikerült egy igen meleg kapcsolatot kialakítania. Másrészt a hasi idegközpont (3A-napfonat) - amely az univerzumban elfoglalt helyünkkel kapcsolatos - zárt volt az első alkalommal. A lelkigyakorlat során kinyílt, de a második év folyamán, a két

lelkigyakorlat közti időben bezárult. A második lelkigyakorlat végére ismét kinyílt és több energiát áramoltatott át.

Meg kell jegyeznünk, hogy szexuális erőközpontja akkor tisztult meg, amikor a párok lelkigyakorlatában végzett munka során stabilabbá vált és tisztábban megfogalmazódott kapcsolata a szeretett férfival.

Az első lelkigyakorlat alatt kinyíltak érzelmközpontjai és kezdte magát biztonságban érezni az érzelmek világában. A második lelkigyakorlat során az érzelmközpontokkal kapcsolatos sok munka elvégzése után érzelmközpontjai nem voltak annyira gátoltak, mint az akaratközpontjai: az asszony képessé vált arra, hogy szembesüljön az akaratával való visszaéléssel és kiegyensúlyozza azt. Ahogy a leolvasott adatokból látható, a csakrák többsége nagy átmérőjű volt, ez azt jelenti, hogy az energiarendszert birtokló személynek hatalmas ereje van.

Megjegyzendő az az érdekesség, hogy a fejtető- (korona-), harmadik szem- és a szívközpont is nyitva maradt a két éves periódus alatt. Ez azt jelenti, hogy az asszony erősen kapcsolódik a spiritualitáshoz, a fogalmi valósághoz és képes szerelemmel szeretni. A személyiségéről alkotott összkép szerint elsődleges, tiszta funkciója az értelem, sebezhető érzelmait túl agresszív akaratával kompenzálja és ezzel is védekezik ellenük.

Ahogy már korábban említettem, a második lelkigyakorlat végére az akarat-végrehajtó központon kívül valamennyi központ jól működött. Amíg e központok jól működnek, az asszony értelmi, akarati és érzelmi működése kiegyensúlyozott lesz, amely egyben egy boldogabb és kiegyensúlyozottabb életet is jelent.

9.3. ábra. Esettanulmány az intenzív kezelésről
Csakraleolvasások

Csakra a kezelés előtt	1979 után	1979 előtt	1981 után	(6A) Fogalmi C4	C5	C5	C5
(7) Koronacsakra C6	C6	C5	C5	(5A) Fogékonyság/felelősség L4	CER4	C5	C3
(6B) Akarat/végrehajtás SER4	S	R4	CER6	(4A) Szerelem C3	C4	C4	C4
(5B) Hivatás CCS	CER3	CCS	C4	(3A) Egyetemes megismerés CC4	C3	CCS	C5
(4B) Külső én C5	C5	CC%	C5	(2A) Szexuális fogékonyság C4	C4	CEAS4	C5
(3B) Egészség CER3	CCS	CEH4	C4				
(2B) Szexuális CC4	CC4	CC4	C4				

AZ AURA MEGFIGYELÉSE

A KEZELÉSEK SORÁN

Az aura a biológia, a testi gyógyászat, valamint a pszichoterápia közti hiányzó láncszem. Ez az a „hely”, ahol megtalálhatóak a terápia során oly végetérhetetlenül tárgyalt érzelmek, gondolatok, emlékek és viselkedési formák. Ezek nem csupán valahol képzeletünkben léteznek, hanem térben és időben is lokalizálhatóak. A gondolatok és érzelmek az emberek között térben és időben az emberi energiamezőn keresztül mozognak, s ennek tanulmányozása révén kaphatunk fogódzókat ehhez a tevékenységhez. Vessünk egy pillantást az aura-folyékony energiaáramaira az emberek mindennapi aktivitása közben, majd nézzük meg az áramlást, terápiás ülés közben. Az aura alsó négy rétegének színes mozgó formákból álló világára összpontosítunk, és a csakrákra majd egy későbbi fejezetben térünk vissza.

SZÍNÉSZLELÉS

A MEZŐBEN

Amikor az ember elkezd az aura olvasását, a színek jelentése nem érthető közvetlenül. Később, megfelelő gyakorlással, a színek általános jelentése világosabbá válik. Amikor a gyakornok tehetsége kamatozásával érzékenyebbé válik, az észlelt színek jelentését is kiolvashatja. (A színeket részletesen a 22. fejezetben vázoljuk.)

1972-ben láttam az egyik legélénkebb emberi energiamezőt. Egy bioenergetikai „öskialtás” intenzív tréningen láttam Lindát, amint karácsonyfaként ragyogott fel, miközben rákban meghalt édesapja

halálára gondolt és sikoltozott. Vörös, sárga, narancssárga és néhány kékes fénysugár sugárzott ki a fejből. Hunyorítottam a szememmel, de nem tűnt el. Bandzsítottam, körbejártam a szobában, az utóképet kerestem. A jelenség még mindig ott volt. Láttam valamit, amit nem tudtam többé letagadni: áttetsző szín-„felhőket” az emberek feje körül. Elkezdtem közelebről megvizsgálni e jelenséget.

Ahogy lassanként egyre szakavatottabbá váltam az aurák észlelésében, megpróbáltam megállapításaimat az alanyok egyéni állapotával összefüggésbe hozni.

Tapasztalatom, hogy az emberek ragyogó színeket bocsátanak ki magukból, ha érzelmekkel vagy valamely tevékenységükkel vannak elfoglalva. Ha nyugodtak, az aura az adott egyén esetében normálisnak tekinthető állapotba tér vissza.

Általában arra a következtetésre jutottam, hogy a „normális”, vagy nyugalomban levő aura olyan, mint ahogy azt a 6.1. ábrán bemutatjuk. Rendelkezik egy sötét kékes-bíboros vagy tisztán pulzáló réteggel, amely mintegy 1/4-1 és 1/2 inchnyi távolságra van a bőr külső felületétől. Folyamatosan, 15 lüktetés/perc ütemben pulzál. A lüktetés általában hullámszerű mozgást idéz elő a karban, a lábban és a törzsben. E lüktető réteg színe a fénylő kéktől a homályos szürkéig változik, a testhez közelebbi része ragyogóbb és a testtől távolodva fokozatosan halványul el. Általában a kékség sárga színbe vált át a fej magasságában, attól 3-4 inchnyire. Többnyire fénylő kék sugarak indulnak az ujjbegyekből és a lábujjakból, valamint a fejtetőből. Tapasztalataim szerint az emberek túlnyomó többsége néhány perces gyakorlás után világos instrukciók alapján képes érzékelni az ujjbegyekből induló sugarakat. Bár e fénynyalábok zömükben kékek, színük a vöröstől a bíborig változhat, sőt, tulajdonképpen bármilyen színt felvehetnek e sugarak.

MÁS EMBEREK AURÁJÁNAK VIZSGÁLATA.

Gyakorlat

Most, miután a 6. fejezetben már végeztünk gyakorlatokat ujjhegyünk aurájának vizsgálatára, nézzük meg mások auráját! Ismét egy késő délutáni sötétségű (nem teljesen sötét) szobában legyen a helyszín, ahol még aránylag könnyen felismerhetjük társaink arcát. Kérjük meg barátunkat, hogy álljon egy üres, fehér falfelület, vagy képernyő elé. Ne legyen fényforrás, amely véletlenül is látószögünkbe eshet. Próbáljuk ellazítani szemünket.

Az auranézéshez „éjszakai látásunkat” használjuk, úgy nézzünk, mint amikor sötétben sétálunk, és észrevesszük, hogy jobban látjuk a dolgokat, ha nem közvetlenül rájuk nézünk. Ilyenkor inkább használjuk a retinán lévő pálcikákat, mint a csapokat. Kis fény mennyiség esetén a pálcák sokkal érzékenyebbek, mint a csapok, amelyeket a nappali fény vagy világosabb színek érzékelésére használunk.

Nézzünk barátunk feje fölött vagy akár a nyak és a fej által körülhatárolt szabad területre! Ne egy pontra szegezzük a tekintetünket, hanem egy tágasabb teret próbáljunk „benézni”! Ahogy a fej magasságában egy 4-6 inch kiterjedésű területre figyelünk, engedjük egy kis fényt áramolni a szemünkbe. Azt az érzékletet, érzést teremtsük meg, hogy valamit beengedünk a szembe: ahelyett, hogy szemünkkel próbálnánk megragadni valamit, ahogy ezt tesszük, amikor erősen próbálunk látni valamit. Adjunk magunknak időt! Csináljuk meg ezt másokkal is, lehetőleg olyanokkal, akik látják aurájukat, így kapcsolatot teremthetünk az általuk és miáltalunk látottak között.

Azt hihetjük, hogy látunk valamit és mihelyt látjuk, eltűnik, még mielőtt kimondhatnánk: „Ez az!” Bizonyosodjunk meg arról, ha odanézzünk egy, a falon lévő fehér foltra, aztán máshová figyelünk, már nem ugyanazt a dolgot látjuk. Ez az utóképhatás, amelyben a szemünk a komplementer színhatásnak, vagy nagy fényerősségbeli kontrasztnak köszönhető képet tart fenn. Az aura nagyon gyors és nem marad jelen sokáig. Pulzál. Láthatjuk a karunkon lefelé áramlani vagy kivillanni az energiamezőből. Egy ködszerűséget láthatunk a test körül, amely nem látszik túl izgalmasnak. Ne legyünk csalódottak, ez csak a kezdet!

Vásároljunk egy pár aura-szemüveget a helyi holisztikus könyvesboltban, és kövessük a mellékelt használati utasítást. A szemüveg segít szemünk látási képességének fejlesztésében. Legjobb a kobaltkék színű szemüveg, de ehhez nehéz hozzájutni. A legtöbb auraszemüveg sötétbíbor, és az is nagyszerűen használható.*

Egyetlen gyakorlatot se csináljunk túl sokáig: rövid időn belül nagyon elfáradunk. Azt tapasztaltam, hogy sokan nagyon izgatottá válnak, amikor először észlelnek valamit: rögtön folytatják a vizsgálódást: ekkor jönnek a kétségek és a vizsgálódók energiarendszerre kifárad. Ezért azt ajánlom, mindennap csak egy keveset gyakoroljunk. Amit látunk, azt hasonlítsuk össze a következő illusztrációkkal és leírásokkal.

Ha valakinek heves érzelmek támad, akkor mozdulatlan auráját hirtelen egy másik szín hatja át és az aura formája is megváltozik, összhangban az illető emocionális állapotával. Amikor az érzés enyhébbé válik, az aura visszanyeri eredeti, megszokott megjelenését. E folyamat lejátszódásának ideje egyénenként változik és sokféle tényezőtől függ. Amennyiben az egyén nem engedi felszínre jutni az

*A szerk. megjegyzése: nálunk sajnos az ilyen szemüvegek árusítására még várni kell.

érzelmeit, azok aurájában maradnak (általában eltompítva, addig, amíg mégis elszabadulhatnak. Ha az érzéseknek egy része a felszínre kerülhet, akkor az aurából kiszabadul, mint a szellem a palackból. A színek és a formák gyorsan villannak fel és távoznak az aurából, vagy bizonyos idő múlva egyszerűen eltűnnek, néhány pillanat, esetleg néhány hét alatt. Atszíneződhetnek vagy réteghatásként más színek, formák takarhatják el őket. Néhány alakzat, amelyekről a későbbiekben még írok, évekig az aurában marad. Az ember minden gondolata, érzése és tapasztalata hat az aurájára és megváltoztatja azt. Némelyik hatás mindörökké megmarad.

A 10.1A ábra egy férfi normális auráját ábrázolja. Ahogy a férfi énekel (10.1B ábra), aurája kiterjed, és kivilágosodik. Fényes, a szivárvány színeiben játszó villámok és szikrák indulnak rögtön a belélegzés pillanata után, mindig azelőtt, mielőtt belekezdene egy új sorba. Ahogy figyelmesebbé válik a közönség, úgy terjed ki aurája. Nagy fénynyalábok ívelnek az énekestől a közönség felé és a kettejük aurája összekapcsolódik. Az előadó és a közönség között az érzelmek áramlása révén kölcsönös kapcsolatok épülnek ki. Ezek az energiatudatformák szerkezetükben és színükben megfelelnek a csoport és a zene által létrehozott kölcsönös gondolatoknak és érzelmeknek. Az ének végén az alakzatok szétválnak és a tapsvihar elsöpri őket. A tapsvihar egyfajta radírként működik, letörlő a mezőket, s előkészíti a nézőket a következő előadás befogadására. Az előadók és a közönség is feltöltődik energiával, mert a zene alkotta energia átítja őket. Ennek az energiának egy része belsővé válik, megtöri a testen levő blokkokat, másik részét a következő előadás fogja felemészteni.

Ahogy egy ember kedvenc témájáról tart előadást, aurája kiterjed, aranyárgává válik és ezüstös arany vagy színjátszó-kék szikrákat fog vetni (10.1C ábra). Ugyanez a jelenség játszódik le az előadó és a közönség között, ez alkalommal a hangsúly a mentális energián van, amely aranyárga színű. Az előadás után a művész aurája egy rövid időre kiterjedt marad, amíg élénk az elvégzett munka öröme. Kölcsönös tudati-energiacsere zajlott le. A közönség egy része is az ő szintje szerint vibrál.

A 10.1D ábra olyan férfit ábrázol, aki szenvedéllyel beszél a nevelés-oktatásról. Mindazok akik figyelnek rá, valószínűleg átvesznek valamit az ő gesztenye-rózsaszínéből. Ez történik, amikor harmonikus gerjesztéssel egy másik ember vibrációját az ő (már mint az előadó) szintjéhez emelik. A szeretet az aurában csodálatos, lágy rózsaként izzik. Néha aranyos színekben játszik. *A spirituális érzéseknek a következő színsorozat felel meg: a kék az igazat beszélő, a bíbor a spiritualitás, az ezüstös arany a tisztaság.*

Az emberek néha ahhoz hasonló színeket sugároznak ki magukból, mint amilyen színeket viselni szeretnek. A 10.1E ábra olyan asszonyt mutat, aki épp egy magenergetikai gyakorlat (testgyakorlatsor, amely arra összpontosít, hogy felhozza az emberek érzéseit, annak érdekében, hogy megkönnyítsék az egyéni pszichodinamika megértését) utáni állapotban van. Ez a zöld szín, amelyet oly gyakran visel, az egészséggel és a gyógyítással kapcsolatos.

A 10.1F ábra olyan férfit ábrázol, aki gyakran sugározza ki azt a lila árnyalatot, amely pontosan megegyezik a kedvenc ingének színével. Úgy tűnik, ez a szín az ő szeretetteljes érzelmeivel és lágyágával áll kapcsolatban. A 10.1G ábra egy, az energiája megnövelése érdekében meditáló asszonyt mutat: az asszony sokféle színt sugároz ki, ezek közül néhány szinte folyik a testen.

Amikor az asszony terhes lesz, energiamezeje kiterjed és ragyogóbbá válik. A 10.1H ábrán egy kb. hathónapos terhes, kislányt váró asszony látható. A kismama vállain gyönyörű rózsaszín, kék, sárga és zöld lágy labdacskák gördülnek egymás alá.

Ez csupán néhány példa arra, hogy az emberi energiamező milyen szorosan kapcsolódik és esszenciálisán kötődik mindahhoz, amit mi a tiszta fizikai vagy pszichológiai síkon látunk megjeleneni.

A harag és más negatív emóciók

A vöröset mindig a haraggal hozzák összefüggésbe. Mégis, egy napon az én rendkívül energikus, boldog, 11 éves fiam fejből vörös és narancssárga fénycsóvák sugároztak ki, miközben örömtelién játszott. A vörösnek csak egy árnyalata az, ami a haragot mutatja. A narancsvörös nem a haragot, inkább a vibráló életerőt jelzi. Az „öskialtás”-csoportban részt vett nő kinyíltrózsa-reakcióját a 10.2B ábrán láthatjuk. Egy időben támadt sok érzése, amelyek sokféle szint vonnak maguk után. Heves intenzitásúak, ami az aurában ragyogásként látszik és erős sugarakként, melyeket a test egyenes vonalaként sugároz ki.

A haragos ember aurája sötétvörös. A harag kifejeződésekor fénylő villámok, szikragömbök robbannak ki belőle, melyek eltávolodnak tőle: ezt a 10.2C ábra is mutatja. Gyakran figyeltem ezt meg csoportokban és terápiás ülések során is.

Ezzel ellentétben, a 10.2D ábra arra az esetre mutat példát, amikor egy asszony nem engedte felszínre kerülni haragját és fájdalmát. Amint előbukkant a nyaki részen egy vörös folt, lassan felszínre kerültek az érzései. Egy perccel később a csoportvezető egy, véleményem szerint sértőt megjegyzést tett az asszonynak. Ekkor a vörös folt gyorsan visszaszívódott a testébe és a szívtájékra. Amint elérte a szívét, az asszony elkezdett sírni. Nem katartikus sírás volt. Inkább a „szegény én, az örök áldozat” kifejezője. Az esetet úgy magyarázom, hogy az asszony saját haragjával ütött sebet szívében.

A félelem fehéresszürkén, tövises formában jelenik meg az aurában. Nagyon rossz látvány és undorító szaga van. Az irigység sötétpiszkos, zöldnek és ragadósnak tűnik. A szomorúság sötétszürke és nehéz, mint amikor a rajzfilmfiguráknak sötét felhő van a fejük felett. A frusztráció és az ingerlékenység valószínűleg sötétvörös tónust von maga után (haragosvörös), de többnyire szabálytalan vibrációként jelenik meg, ami nekiütődik a másikszemélyenergiamezejének, igen kellemetlen érzéseket okozva ezzel. Az illető barátai erre az interferenciára általában úgy reagálnak, hogy megpróbálják őt rábírnival a negatív érzések nyílt kifejezésére, mivel azzal sokkal kellemesebb bánni. Például azt fogja mondani valaki: „Mérges vagy?”, mire a másik dühösen kikottyantja: „Dehogy!” így a zavaró interferencia egy része feloldódik.

A KÁBITÓSZEREK

HATÁSA AZ AURÁRA

A kábítószer, mint az LSD, a marihuána, a kokain és az alkohol, károsítják az aura ragyogó, egészséges színeit, és olyan éterikus nyálkát képeznek, mint a betegség. A 10.2E ábra a beszippantott kokain aurára tett hatását ábrázolja. Minden alkalommal, amikor szombat este kokaint szívott, a kedd délutáni kezelésen szürkés, ragadós nyalka volt a feje és az arca jobb oldalán, míg a bal oldala viszonylagosan tiszta maradt. Megkérdeztem tőle, hogy esetleg többet használja-e az egyik orrllyukát, mint a másikat, de határozottan az volt a véleménye, hogy nem. A többször megismételt szembesítések, mindig meg tudtam mondani, mikor szívott, és az „éteritakonyról” készített leírás segített elhagynia e szokását.

A 10.2F ábra egy olyan férfi auráját *ábrázolja*, aki sokszor élvezte az LSD mámorát és rengeteg alkoholt fogyasztott. Az aurája piszkoszöldes barna. Az a zöld pont, amely lassan mozgott lefelé, de nem szabadult el, összefüggésben állt haragból, irigységből és fájdalom-ból álló zavaros, elhallgatott érzéseivel. Biztos vagyok abban, hogy ha képes lett volna különválasztani egymástól érzéseit, megérteni forrásukat és felszínre juttatni őket, akkor a folt a piros, a zöld és a szürke fényesebb árnyalatait vette volna fel, majd eltűnt volna. Azonban energiamezeje sötét szennyezettégének mértéke miatt ennek az embernek igen sok energetikai tisztítómunkát kell végeznie, hogy eltávolítsa az éterikus nyálkát, mielőtt energiaszintjét az érzései tisztázásához és felszínre hozatalához szükséges szintre emelné.

„Látszólagos” súly az aurában

A 10.2G ábra olyan férfit ábrázol, aki évekig volt az LSD és a marihuána rabja, s ettől aurája piszkoszölddévált. Ezen élmények pusztító hatása az aura jobb felső sarkában látszik. A zöld gömb a fordító. Azért tűnik úgy, hogy a gömbnek súlya van, mert a férfi a fejét mindig egy olyan szögben tartotta, amely kiegyensúlyozni látszott a gömb formáját. Ez az alakzat hétről hétre ugyanabban a helyzetben maradt. Amikor felhívtam erre a figyelmét, ő is képes volt meglátni. (Tükröt használt.) Az alakzat eltávolításának érdekében (az említettekén kívül) le kellett szoknia a kábítószerokról és meg kellett tisztítani energiamezejét. A testi gyakorlatokon kívül koplalást és tisztító diétát ajánlottam. Ezután képes volt megnövelni energiamezejének erejét és betörni a felgyülemlett „szemét” közé, hogy szétszlassza azt.

A 10.2H ábrán a nyálkás állaggal társult „látszólagos” súly egy érdekes példáját látjuk. Ez az asszony évekig a „jó kislány” típusát testesítette meg, míg végül fellázadt. Nem volt többé „bájos” és nagyon ingerült lett a kezelés hatására. Felborogatta a szobában lévő székeket, rátaposott a papírsebkendő dobozra, tépkedte. A kezelésről a felszabadultság érzésével távozott. Mégis, a következő héten egy visszahúzó, mélyen magába roskadt asszonyként tért vissza az irodámba, szörnyű fejfájással. Óvatosan mozgott, vállait nyakába húzva. Ekkor egy nagy „nyálcseppet” fedeztem fel a feje tetején. Feltehetően a nyak az előző kezelés során szabadult fel, és ott gyülemlt össze. (A bioenergetikai munka során felszabaduló toxinok jelensége igen jól ismert. Az erős energiaáram felszabadítja a szövetekben tárolt toxinokat. Mélyebb munka után az emberek néha szinte beteggé válnak. Ez a betegség a Flukey Flu (mázlista-influenza). Páciensem nem „lázadt” többé, most az önbüntetés mazochista viselkedésformáját mutatta. Azt ajánlottam, testmozgással kezdjük az aznapi ülést. Megkértem, hogy hajoljon előre úgy, hogy felsőtestével vergődő mozgást végezzen. Amint ezt megtette, a nyálkalabda előregurult és mintegy 2 és $\frac{1}{2}$ lábnyira a hölgy előtt kiterjeszkedett. Az asszony előredőlt, mintha nagy súly nehezedne rá (10.2H ábra). Amikor visszanyerte egyensúlyát, a nyálkalabda visszaguggott a fejére, mintha csak dróton rángatták volna. Majdnem hátraesett. Túlságosan megijedt ahhoz, hogy megismételje ezt a mozgást, így egy sor olyan testgyakorlatot végeztünk, amelyek arra összpontosítottak, hogy *érezze* lábaival való kapcsolatát, *érezze*, hogy szilárdan áll a lábán, *érezze az őt* alátámasztó talajjal való kapcsolatát. Ezt a gyakorlatot „alapvetésnek” nevezzük. Az ülés végére a nyak szétszólt és egy vékony réteget képzett a test felett. Többhetes, testgyakorlatokból álló kezelésre volt szükség ahhoz, hogy megszabadítsam őt a teljes nyálkarétegtől.

AZ ENERGIAMEZŐ „LÁTSZÓLAGOS” SÚLYÁNAK

MEGTAPASZTALÁSA

Gyakorlat

Egy, az aikido-tréningben sokszor használt gyakorlat lesz segítségünkre abban, hogy érzékelhessük az aura súlyának hatását.

Álljon mindkét oldalunkon 2-2 ember. Próbáljon meg bennünket felemelni a felkar alsó és felső pontjánál fogva. Amikor felemelnek, biztosan egyenes vonalban emeljenek. (Ha csak az egyik oldalra nyomnak, elszakíthatják a gyökereinket.)

Először csak saját súlyunk megérzését gyakoroljuk. Érezzük, hogy milyen könnyű vagy nehéz minket felemelni. Most vegyünk igénybe némi időt arra, hogy energiamezőnket felfelé tereljük. Gondoljunk a „fentre”, összpontosítsunk a mennyezetre. Ha találunk egy jó fókuszot, amit képesek is vagyunk megtartani: kérjük meg társainkat, próbáljanak felemelni bennünket. Most könnyebb?

Hagyjunk időt arra, hogy a földdel való kapcsolatunk növekedésére összpontosíthassunk. Ujjbegyeinkből és talpunkból indítsunk gyökereket a talajba, mélyen a földbe. Összpontosítsunk a földdel létesített erős energetikai kapcsolatra. Ha nagyon összeszedettek vagyunk, ismét kérjük meg társainkat, hogy emeljenek fel. Nehezebbek vagyunk? Valószínűleg.

„FELBOMLOTT

GONDOLATALAKZATOK”

AZ AURÁBAN

Sokéves bioenergetikai gyakorlatom során figyeltem meg azt a jelenséget, amelyet a valóság mozgó terei-ként emlegetek. Ezeket a „terek” a tipográfiában leírtakhoz látom hasonlóknak, ahol az adott terület vagy szerkezet tartalmaz bizonyos sajátosságokat, amelyek aztán meghatározzák az adott térben elvégezhető matematikai műveletek összességét. Apszichodinamika kifejezéseivel élve, léteznek „valóságterek” vagy „hiedelemrendszerek”, amelyek a valóságról alkotott képzetekhez és térképzetekhez kapcsolódó gondolat-alakzatok csoportjait tartalmazzák.

Minden gondolat-alakzat tartalmazza saját valóság-meghatározásait, mint pl. minden férfi kegyetlen: a szeretet gyenge, a kontroll biztonságot és erőt ad. Megfigyeléseim szerint az emberek, miközben mindennapi életüket élik, a gondolat-alakzatok e csoportjai által meghatározott különböző „terek” és szintek között is mozognak. A világ minden egyes valóságtérben más-ként tapasztalható meg.

Ezek a gondolat-alakzatok erőteljes, megfigyelhető valóságok, amelyek különböző intenzitással sugároznak színeket. Intenzitásuk és formáik élessége az egyén által beléjük fektetett energiamennyiség vagy a nekik tulajdonított fontosság-eredménye. Agondolat-alakzatokat tulajdonosuk hozza létre, építi és tartja fenn visszatérő, szokásos gondolatai által. Minél élesebbek

és világosabbak a gondolatok, annál élesebb a forma. A gondolatokhoz kapcsolódó érzelmek természete és erőssége határozza meg a forma színét, intenzitását és erejét. Ezek a gondolatok lehetnek tudatosak, vagy öntudatlanok.

Például, egy gondolat-alakzat felépülhet úgy, hogy valaki állandóan arra a félelmére gondol: „el fog hagyni engem”. A gondolat-alakzat megalkotója úgy fog cselekedni, mintha ez a történet valóban várható lenne. A gondolat-alakzat energiamezeje hatással lesz a személy energiamezejére, valószínűleg negatívan befolyásolja azt. Minél több erőhöz jut tudatosan vagy öntudatlanul adagolt energia révén, annál hatékonyabb lesz annak létrehozásában, amitől annyira félt az adott személy.

Általában ezek a gondolat-alakzatok annyira szerves részei a személyiségnek, hogy a szóban forgó személy már észre sem veszi őket. A gyerekkorban kezdenek kialakulni, a gyermeki logikára épülnek, majd integrálódnak a személyiségbe. Olyanok, mint a hatalmas bőröndök, melyeket a személy magában cipel anélkül, hogy hatásukat, mely pedig igen nagy, észrevenné. Ezek a gondolat-alakzat-halmazok és -hiedelemrendszerek sok „hatást” vonzanak magukhoz az ember külső valóságában.

Mivel ezek a formák nem az öntudatlanság mélyére vannak eltemetve, hanem a tudat határán helyezkednek el, az energiaközpontú testgyakorlatok (Core Energetic Body Work), szabad asszociáció és meditáció révén visszanyerhetjük őket. *Ha e formák a hozzájuk kapcsolódó érzelmek kifejezése és felszabadítása révén a tudat gyújtóközpontjába kerülnek, akkor képesek megváltozni.* Ez a folyamat a formákat kialakító valóságfeltevéseket engedi tisztáb-

bán látni. Amikor fény derül a félresikerült feltételezésekre (emlékezzünk ezekre a gyermekkor logikájára építkezve), azok láthatóvá válnak és kioldódnak, és érettebb, tisztább valóságképpel tudjuk helyettesíteni őket, ami pozitív élettapasztalat kialakításához vezet.

Bizonyos személyiségekben e formák egymással kölcsönös kapcsolatban állnak. Egy ember tudatában ritkán merül alá teljesen úgy, hogy ne lenne biztos a többi tér legnagyobb részéről, így a mindennapokban az integráció magas szintjét tartja fenn.

Másrészt viszont a személyiség egy másik típusa függően léphet át az egyik valóságtérből a másikba, miközben esetleg semmiféle bizonyossága nincsen a köztük lévő kapcsolatról. Egy ember nem feltétlenül képes integrálni vagy megérteni ezt a dinamikus áramlást, így zűrzavarban él, különösen, ha a krónikus körfolyamat belülről vezérelt. Rabja lehet egy automatikus gondolatsornak, s csak úszik egyik gondolattól a másikig, miközben reménytelenül kusza marad és képtelen arra, hogy kiszabadítsa magát ebből az ördögi körből, mindaddig, amíg az egész folyamat le nem pergett.

Később csupán azért mozdulhat el egy másik valóságállapotba, mert a gondolatalakzat ciklikus működése kimerítette az összes rendelkezésre álló energiát. Nem fogja megtudni, hogy miként mozdult ki e körforgásból, és ezért valószínűleg a következő alkalommal sem lesz képes kiszabadítani magát, ha a ciklus beindul. E valóságállapotok lehetnek eufórikusak, mint pl. amikor az egyén úgy gondolja, nagy dolgokat fog véghezvinni, híres vagy gazdag lesz: de annak az óriási gyakorlati munkának nincs tudatában, amely célja eléréséhez szükséges. Vagy ellenkező hatásúak is lehetnek, amikor a személy sokkal rosszabbnak érzi helyzetét a valóságnál. Egyik esetben sem az igazát tudja, sem önmagáról, sem élethelyzetéről. Mindkét esetben önmaga kicsiny részét látja csak, és azt nagyítja fel, hogy megvan a tehetsége azoknak a nagy dolgoknak a megalkotásához, amelyekkel az első állapotban foglalkozott, de ehhez sok munkára és időre van szükség. Másrészt a második, negatív stádiumban énjének azokat a részeit látja, amelyeken változtatni kell, de elfelejti, hogy a változás valóban lehetséges.

William Butler a *Hogyan olvassuk az aurát?* című könyvében írja le megfigyelését, hogy bizonyos gondolatalakzatok mindaddig állandóak maradnak az energiamezőben, amíg valamely külső vagy belső energia ki nem oldja őket. Ezek a formák aztán krónikusan sorozatosan keresztüláramlanak az aurán, de nem oldódnak el. Miután kimerülnek, rejtetté válnak, míg újra fel nem töltődnek a mozgásukhoz elegendő

energiával. A gondolatalakzatok az egyén szokásos féltudatos gondolatainak és az ahhoz kapcsolódó érzelmeink keresztül nyerik energiájukat. Ugyanakkor más emberek hasonló gondolatainak és érzelmeinek magukhoz vonzása révén is jutnak energiához. Másikféleképpen fogalmazva, a következő folyamat játszódik le: ha állandóan elítéljük magunkat valami miatt, tetteink és érzéseink is követni fogják ítéletünket és hamarosan ezeken keresztül minket ismerő emberekhez is el fog jutni ez a felfogás. Idővel egyetértenek majd velünk, így rólunk alkotott gondolataik és velünk kapcsolatos érzelmeik révén energiát küldenek nekünk. Pl. ha folyamatosan azt ismételtetjük magunknak, hogy ostobák, csúnyák vagy kövérek vagyunk, hamarosan környezetünk is egyetért majd velünk. Az áltálunk küldött energiameennyiség mindaddig összeadódik a tartalékainkhoz, amíg gondolatalakzatunk megkapja a megfelelő energiameennyiséget (eléri a kritikus tömeget) ahhoz, hogy beinduljon.

Ekkor olyan állapotba zuhanunk, melyben meg vagyunk győződve arról, hogy ostobák, rondák, hitványak és kövérek vagyunk, és mindaddig ebben az állapotban leszünk, amíg a gondolatalakzat energiája idővel szét nem oszlik. Olyan külső eseményt is magunkhoz vonzhatunk, amely egy energiarobbanással indítja be a gondolatalakzatot. Mindkét esetben ugyanaz a folyamat játszódik le. Ez a fajta kioldás nem feltétlenül negatív, mert ha az egyén éppen egy terápiás folyamatban vesz részt, képes kitörni a krónikus ciklusból, és a ciklusforma megtörése bőven elegendő ahhoz, hogy a következő alkalommal már jól tudja kezelni, amikor a gondolatalakzat beindul.

Ha a terapeuta képes észlelni ezeket a valóságokat, és le is tudja írni őket, vagy segíteni tudja páciensét ezek megfogalmazásában, akkor képes lesz segíteni kliensének abban, hogy szabadabbá tegye magát, miközben az egyik valóságból a következő felé mozdul el. A terapeuta leírja az egyes valóságos állapotokat, miközben a kliens megtapasztalja azokat, és segít a kliensnek az egész folyamatot áttekinteni. Ez az áttekintés segítséget nyújt a páciensnek abban, hogy az kialakítson magában egy belső, objektív megfigyelő személyiséget, amely képes lesz definiálni minden egyes teret, helyzetet, s hogy azokba belemenjen vagy kilépjen belőlük. Ennek eredményeképpen a kliens és a terapeuta képes lesz pontosabban definiálni a kliens krónikus ciklusát, és együtt megtalálni az ördögi körből kivezető utat. Arra is található mód, hogy megszakítsák, amikor a következő alkalommal újra kezdődik.

Példának okáért, amikor egy sajátosan skizoid kliens (lásd 13. fejezet) elakad egy ilyen alakzatban,

egyszerűen odamegyek a táblához, felrajzolom és megcímkézem az általa éppen kifejezett alakzatokat. Ahogy hangosan ismétli a gondolatokat, nyilat húzok az előző gondolattól az éppen kifejezetthez. Hamarosan a ciklikusan ismétlődő gondolatok mindegyike a táblán lesz. Ezen alakzatok külső felszíne általában meglehetősen korlátozott, vagyis a kliens egy olyan szűk valóságot érzékel, amelyben a definíciókat és/vagy distinkciókat negatívnak, néha laposnak, unalmasnak értékeljük, mint amikor az összes többi ember nagyon távolinak vagy akár veszélyesnek tűnik. Vagy a kliens teljesen elhíti magát, hogy áldozat. A törés akkor következik be, amikor a páciens egy különösen erős érzelmi töltetű gondolatot képes olyan sokáig fenntartani, hogy kifejezze ezt az emóciót. Általában, ha a páciens képes a gondolatához kötődő haragot vagy fájdalmat elviselni, akkor képes lesz kitörni is, majd kapcsolatot teremteni a gondolatalakzatban rejlő mélyebb szintekkel.

Erre mutat példát a 10.3. ábra. Ebben az esetben a kliens átfogó képet kapott, miközben én rajzoltam az alakzatot. A jobb megértés segítette őt, hogy önmagára összpontosítson és a krónikus ciklustól megszabaduljon. Belement a haragjába, kifejezte azt, és meglátta annak mélyebb vonatkozásait. E sajátosság gondolatalakzat külső szintjének legnagyobb része egy maszka. Emögött az egyén nem érez önmagáért felelősséget, de vádol másokat. Ezt azért teszi, hogy „jó”-nak tűnjön. Ez természetesen erőtlennül hagyja őt mindaddig, amíg a mélyebb valóságot - amely a gondolatalakzatok szíve - el nem éri. Amikor a gyerekkori traumától azt érezte, hogy csak „rossz” van benne és az ellen nem lehet tenni semmit, megértette, hogy a jövőben szüksége lesz arra, hogy átlássa és megértse az egész struktúrát a következőképpen: először csapdába esettként belemerült a haragjába, majd a gondolatalakzat mélyén rejlő fájdalomba. Általában elkerülte ezt a fájdalmat a gondolatalakzat felszínén, így az irrealitásban maradván élő, önmagát rossznak tartó gyermeket, azzal a belső felnőttel, aki tudja magáról/hogy nem rossz.

Általában az *érzelmei kifejezése és kioldása a kulcs a ciklikus gondolatformák megtörésében*. A legtöbb esetben ezek az alakzatok szétesnek, főleg, hogy az embernek ne kelljen megtapasztalnia érzelmi tartalmukat. Az egyén rengeteg erőfeszítést tesz a mindennapjaiban, hogy elkerülje a gondolatalakzat mozgásba lendülését, mert ez nem kívánt érzelmeket ébreszthet. Ha elkerüli is az ilyen érzelmeket kiváltó helyzeteket, erőfeszítése mégsem jár tökéletes eredménnyel, mivel a gondolatalakzatokat folyamatosan újra meg újra feltölti. Ahogy az egyén halad a terápiás folyamatban, egy idő múlva

az alakzat egyre inkább összekapcsolódik a személyiség többi részével, a negatív aspektusok pozitív funkciókká alakulnak, és integrálódnak az egyén természetes aurájában, mint alaktalan, tiszta, ragyogó színek.

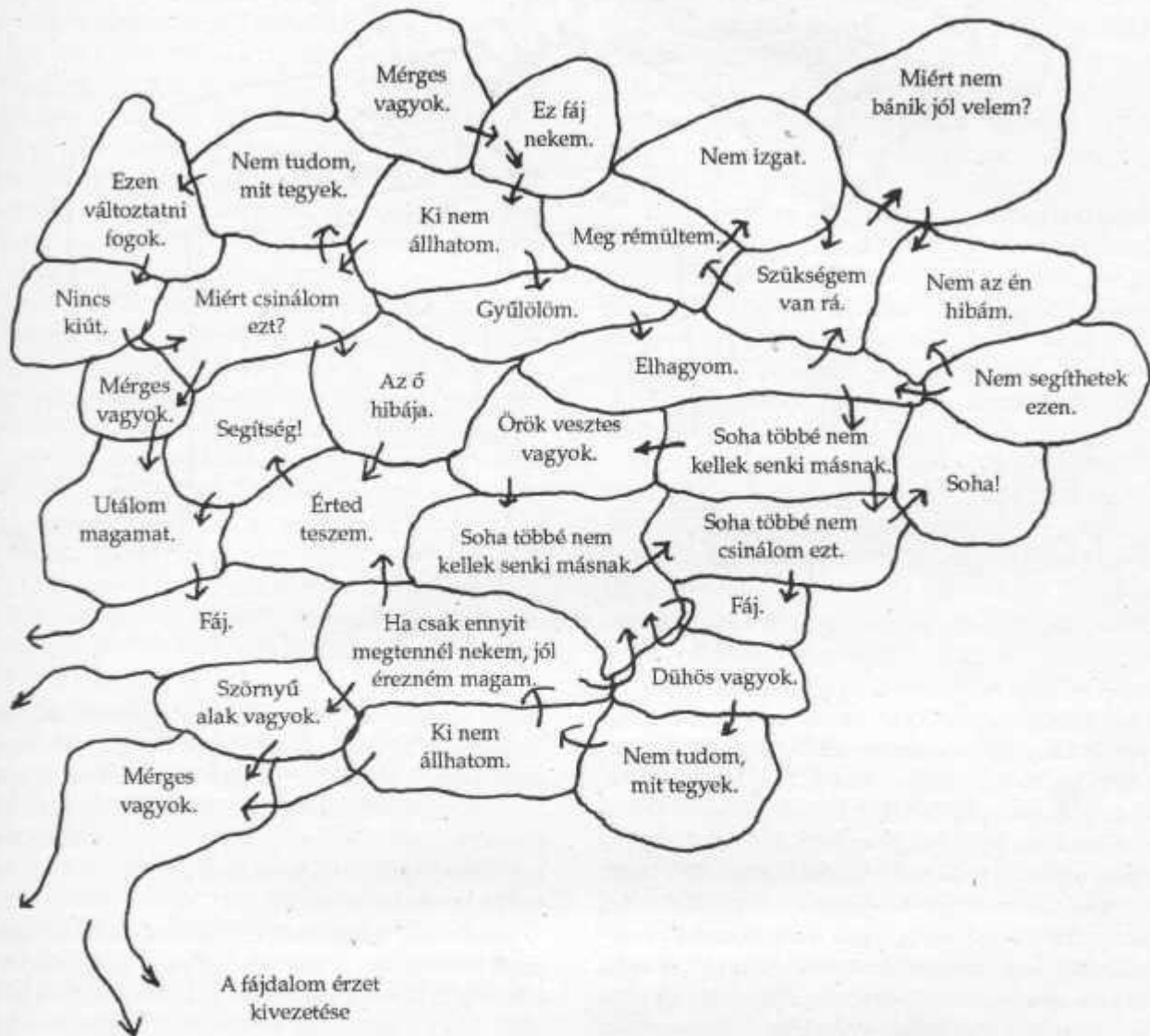
AURATISZTÍTÁS EGY TERÁPIÁS ÜLÉS SORÁN

A magenergetikai kezelés arra való, hogy összpontosítás és fizikai erőfeszítés révén segítsen kioldani az aura blokkjait. A 10.4. ábra éppen egy ilyen kioldást illusztrál. Egy kipárnázott széken hátrahajolunk s a törzs izmai kinyúlnak és kezdenek elernyedni. Ez energiát szabadít fel és a blokkokat is kioldja. A kliensnek egy erős energiablokkja volt az izmaiban, közvetlenül a gerinc előtt, a rekeszizom hajlatához közel. Miközben a bioenergetikai széken kezelték, ez a blokk egy energiakitöréssel kioldódott. Az „energiafelhő” gyorsan áramlott felfelé a gerinc mentén. Amint elérte a kliens fejét, és betört annak tudatába, észrevettem, hogy a kliens egy másik valóságtérbe ment át. Elkezdett sírni, és kora gyermekkori fájdalmát fejezte ki. Ahogy felszínre jutottak az érzelmei, az energiafelhőből egyre többet engedett el, míg végül a felhő elhagyta energiamezejét.

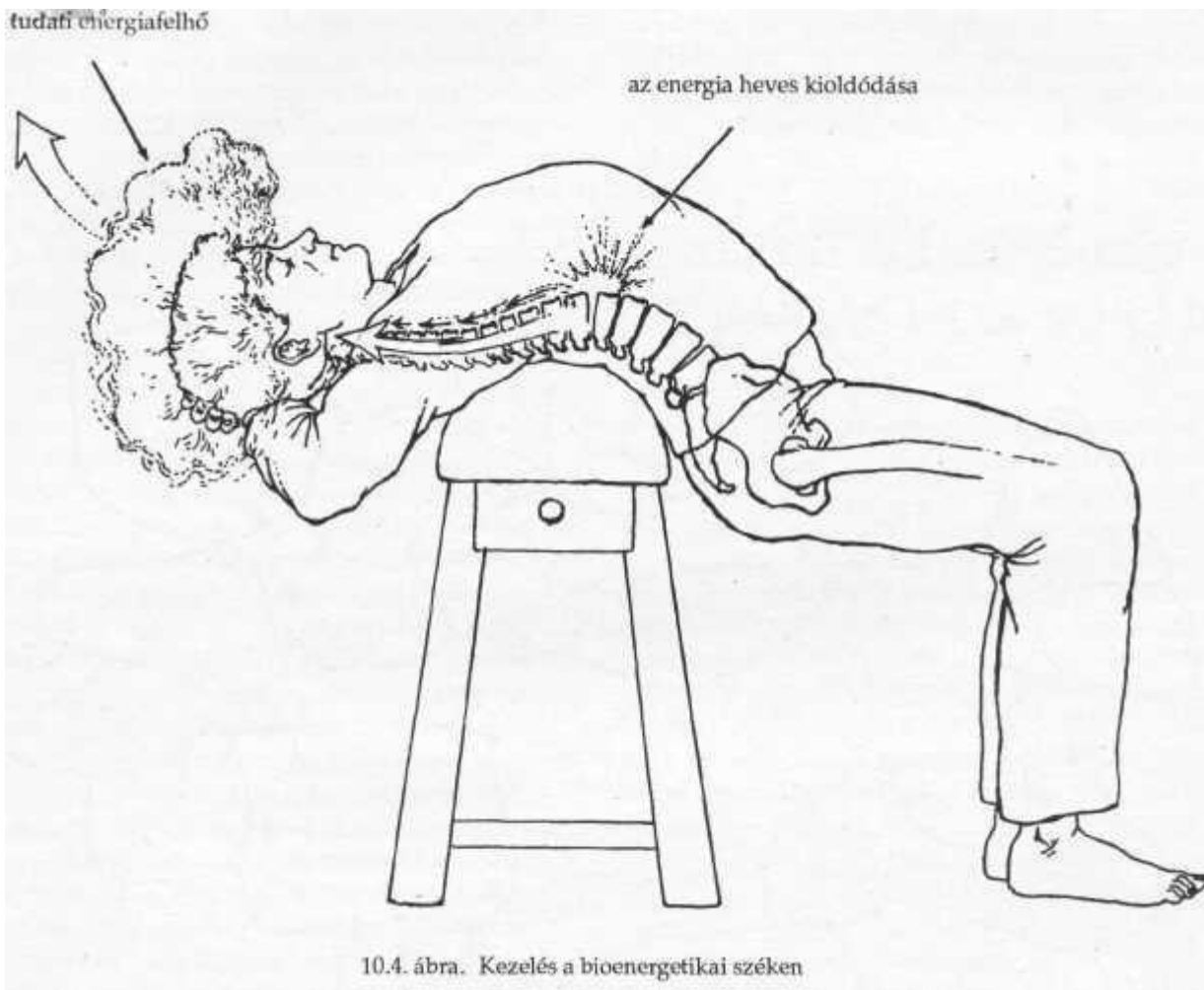
A következőkben leírom, hogy mi is történik egy tipikus terápiás ülés során. Először néhány háttérinformáció kliensemről, akit itt Susannak hívok.

Susan gyönyörű, szőkehajú, húszas éveinek végén járó, férjes asszony, akinek egy kétéves kislánya van, foglalkozása gyakorló terapeuta. Házassága (férje szintén terapeuta) nagyon boldog és stabil volt, társaságukban ők voltak a hangadók. Fiatalon találkoztak és házasodtak össze. Susan apja éppen két héttel lánya születése előtt halt meg. Anyja egyedül maradt az újszülöttel és két kisleánnyal. Nagyon kevés jövedelmük volt, ezért megkért másokat, hogy vegyék magukhoz Susant és viseljék gondját. Susan két családnál nevelkedett: egy nagyon tiszta, rendes, szigorú keresztény otthonban és anyja zilált körülményei között. Az anyja sosem volt képes arra, hogy kigyógyuljon abból a sebből, amit férje halála ütött rajta. Sosem házasodott újra, de sok szeretője volt.

Susan korai házassága kielégítette a róla gondoskodó férfi iránti igényét, eddig sohasem volt igazi apja. Susan magával hozta azt a félelmét is a házasságba, hogy sosem lesz képes jól működtetni egy házasságot (mint az anyja), illetve azt, hogy ennek érdekében mindig mindent tökéletesen kell csinálnia (ahogy a vallásos otthonában szoktatták).

10.3. ábra. Az ördögi kör

10.4. ábra. Kezelés a bioenergetikai széken

Amikor egy reggel Susan kezelésre jött, látszólag nagyon boldog és mosolygós volt. A férjével eltöltött egy hétről beszélt. Ahogy beszélt és gesztikulált, a boldogság rózsaszínű és fehér felhőjét eregette (10.5. ábra). Ez a boldogság azonban arra szolgált, hogy az energiamezejében lévő mélyebb érzéseit elfedje. Megfigyeléseim azt mutatták, hogy volt egy energiablokkja - ami sötétszürke folt formájában mutatkozott - a napfonadéknál (hasi terület), ami a félelemmel és más érzésekkel állt összefüggésben. A másodlagos blokkja a homlokán volt (mentális zavart jelző világosszürke színben), s ez közvetlenül kapcsolódott a szívében lévő (vörös) emocionális fájdalomhoz. Sok mentális tevékenységet mutatott a feje oldalán (magas frekvenciájú tevékenységet), amelyet sárga szín jelzett. Nagy mennyiségű, vibráló szexuális energiát és életerőt hordozott a medencéjében (narancsvörös).

Ahogy folytatta a gesztikulálást és a beszélgetést - miközben rózsaszín és fehér felhőcskéket eregetett felfelé -, a feje oldalán a fényes sárga, sugárzó energia

lassan befedte vagy elmaszkírozta a problémát jelentő szürke homlokterületet. Szó szerint meggyőzte magát arról, hogy ő boldog, miközben a szürkét sárga (mentális) energiával kendőzte el. Amikor elmondtam neki, mit látok, azonnal abbahagyta a hamis rózsaszínű felhőcskéket eregetését. A fejen lévő szürke terület visszanyerte eredeti kiterjedését.

Susan lelki nyugalmát félelem és érzelmi fájdalom-érzet váltotta fel. Aztán fokozatosan megosztotta velem, mi is játszódik le benne valójában. Röviddel azelőtt, hogy eljött volna rendes, heti kezelésére, tudomást szerzett arról, hogy édesanyja szembénulással van kórházban. Az ügyeletes orvos azt sugallta Susan-nak, hogy ez egy komolyabb betegség, a sclerosis multiplex tünete lehet. Susant teljesen letaglózta ez a helyzet, és minden erejére szüksége volt ahhoz, hogy édesanyjával kapcsolatos érzéseinek keresztülmenjen. Azal, hogy blokkolta a medencéjében lévő szexuális és életenergiát és nem engedte azt leáramolni a lábába, elzárta magát a földtől, és attól, hogy emberi lényként,

természetes támasza legyen a föld. Ezért az ülésnek e stádiumában fontos volt, az energiát lefelé áramoltasuk a földbe, hogy hozzákapcsoljuk őt energiaforrásához, a lábában és a medencéjében rejlő erőkhöz.

A láb- és medencegyakorlatokon keresztül kezdtük a medenceenergiáját áramoltatni lefelé a lábába, hogy megalapozzuk a későbbi, keményebb gyakorlatokat. Ez az energia gyorsan áramlott lefelé a lábakban, hogy összekapcsolja őt a földdel. Aztán keresztüláramlott az egész testen, egyenletesebben terhelte meg a rendszert. Ahogy a medencéjében levő blokk feloldódott, az energiájában bekövetkezett változás biztonságot nyújtott neki szexuális és életerejét illetően. Erős volt a kapcsolat a szív és a szexuális energiák között, ezért áramlott energiája nagyon gyorsan a lábain át a földbe. Amint földet ért az energia, Susan tudta, hogy neki is lehetnek kellemes érzései, amelyek kontrollálhatóak, így szabadon választhat közülük és azt tesz velük, amit akar.

A következőkben Susan képes volt arról a fájdalomról beszélni, amit édesanyja betegségével kapcsolatban átélt. Sírni kezdett. Ez kioldotta a vörös színt a szív tájékáról. Aztán a hasi idegközpontban lévő nagyobb blokkal kapcsolatban folytattuk a terápiát: a blokk ki-elégítetlen gyerekkori szükségleteken alapult, emiatt Susan elutasította anyját. Energiamezejében első konfliktusát mutatta. Egyfelől szeretetet és fájdalmat érzett anyja iránt, aki akkoriban nagyon beteg volt, másfelől viszont elutasította: „te nem viselted a gondomat, akkor én miért viseljem a tiédet?” E konfliktus tudatossá válása és megértése feloldotta a homlokán elhelyezkedő sűrű foltot.

A hasi idegközpontban levő folt eltüntetése kemény testi gyakorlatokat követelt meg. Susan hátrahajolt a bioenergetikai széken, hogy megfeszítse és kioldja a blokkot. Kimerítő testgyakorlatokat kellett végeznie felsőtestének előre- és hátrahajlításával, hogy felöklendezze a blokkot és mindazt, amit az szimbolizál. A blokk nemcsak anyja visszautasításának volt a szimbóluma, de Susan láthatólag anyját tette felelőssé mindazért a nélkülözésért, amit valaha el kellett szenvednie. Mostani életében is fenntartotta a nélkülözés egy „biztonságos” szintjét.

A gyerekkori nélkülözést az önmegtartóztatással helyettesítette. A hasi idegközpontban elhelyezkedő

sötét folt (négy inch átmérőjű) kivilágosodott és egy nagyobb területre terjedt szét (nyolc inch átmérőjű területet ölelt fel), de ennek egy része az energiamezőben maradt, jelezvén, a hosszú probléma nem oldódott meg teljesen. A sötét folt teljes eltüntetéséhez hosszú időre lenne szükség, hisz élete legfőbb problémái, következményei gyülemlettek fel benne.

Visszautalok arra, mit értek a nélkülözés „biztonságos” szintjén. Azt, amikor Susant még jó érzés tölti el, nélkülözése ellenére. Ez a szint normálisnak tűnik. Ránk, emberi lényekre, jellemző, hogy a legnagyobb biztonságban, a normák határain belül érezzük magunkat, bármit tartunk is annak (akkor is, ha az éppenséggel nem normális jelenség). Ezt a normát gyermekkorunk környezete alapozza meg.

Susan esetében pl. a „norma” mindig a lakóhelyének megfelelően nyilvánult meg. Gyermekkorában zűrzavar uralkodott benne az otthonát illetően. Vajon melyik az igazi? Egyik sem volt az. A kérdőjel mindig fennmaradt. Nyolcéves házasságának majdnem teljes ideje alatt egy be nem fejezett házban lakott. Sohasem volt egy teljesen kész és bebútorozott otthona, amelyet a magáénak mondhatott volna.

Az energiamezők e vizsgálataiból talán tisztábban kezdjük látni a pszichés problémák és a betegség között lévő kapcsolatot. Érzelmünket energiaáramunk blokkolásával állítjuk le. Ez pangó energiamedencéket alkot bennünk, amelyek, ha elég sokáig fennmaradnak, a fizikai test megbetegedését idézik elő. Ezt a IV. részben részletesebben fogjuk tárgyalni.

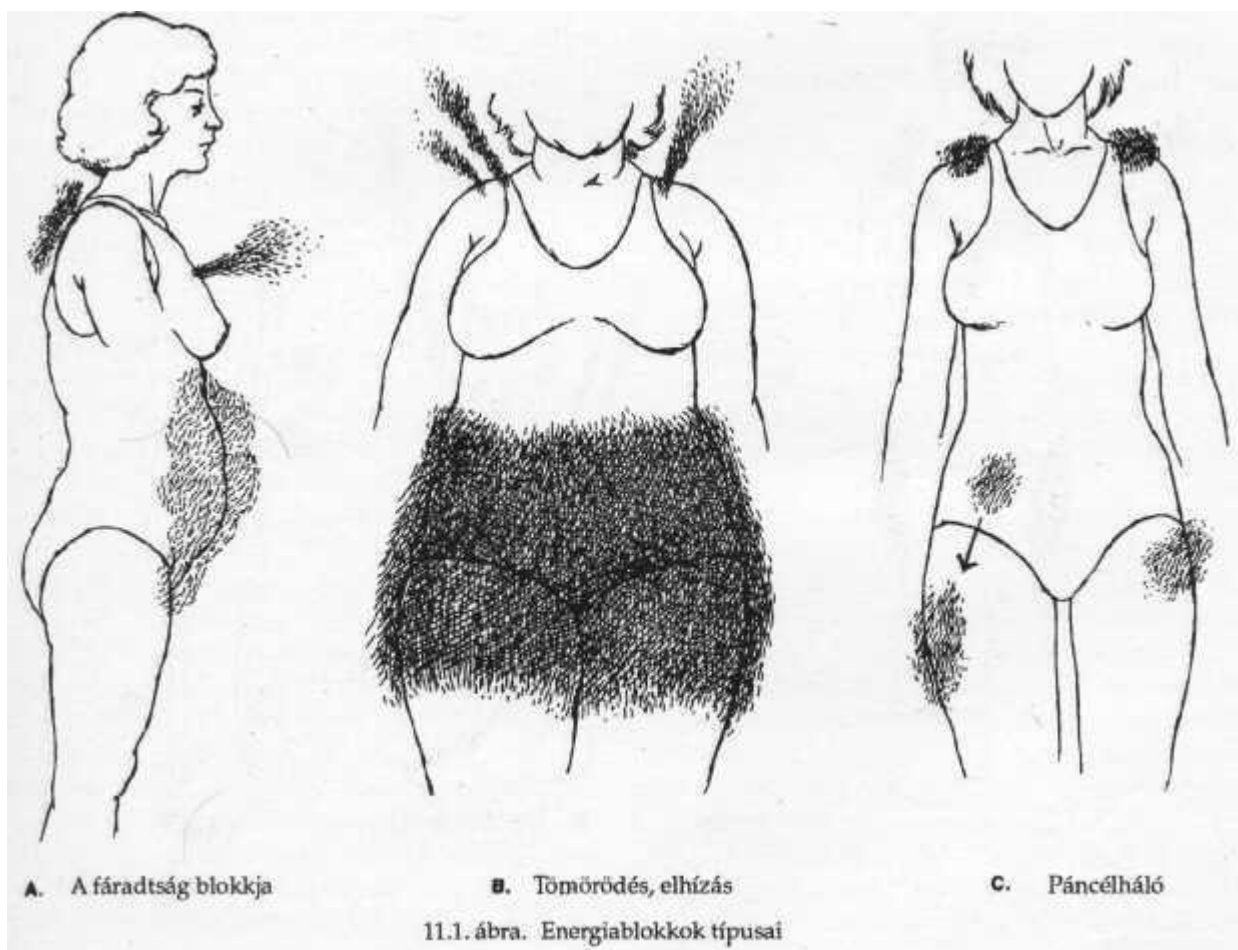
A terápia és a gyógyítás közti kapcsolat nyilvánvalóvá válik, ha a betegséget ilyen módon közelítjük meg. A gyógyító széles látóköre lehetővé teszi, hogy az embert totalitásában fogja fel. A gyógyításban nem választhatjuk szét a test és az elme, érzelmek és a lélek gyógyítását. Mindezek egyensúlya szükséges egy egészséges emberi lény létéhez. A gyógyító a fizikai, a pszichológiai és spirituális diszfunkciókra összpontosít. Képtelenség nélkül gyógyítani, hogy érintenénk a személyiség pszichológiai szintjeit. Minél jobban megérti a gyógyító páciense pszichodinamikai működését, annál inkább képes lesz neki segíteni abban, hogy önmagát gyógyítsa.

ENERGIABLOKKOK ÉS VÉDELMI RENDSZEREK AZ AURÁBAN

Miután sok blokkot megfigyeltem az emberek energiamezejében, elkezdtem azokat kategorizálni. Az energiablokkoknak hat általános típusát találtam. Arra is rájöttem, hogy az emberek védekezésre használják energiamezőiket, arra, hogy azok megóvják őket elképzelt kellemetlen élményeiktől. Teljes aurájukat átszervezték valami olyanná, amit én energetikai védelmi rendszernek nevezek.

AZ ENERGIABLOKKOK TÍPUSAI

A 11. fejezet ábrái azt mutatják, milyennek látom én e blokkot A blah, azaz *blokk* (11.1 A ábra) annak eredménye, hogy az egyén érzelmeit és energiáját elnyomja.

így ezek stagnálnak és ezen a területen testnedvek felhalmozódásához vezetnek. A test megduzzad. A blokknak általában nem nagy az energiája, legtöbbször alacsony intenzitású, s ez általában inkább a kétségbeesés érzésével van kapcsolatban. Ha ez a blokk tartósan fennmarad, vastagbélgyulladást vagy szívkoszorúér-megbetegedést okozhat. A színe szürkéskék. Nyúlósnak és nehéznek hat, mint a nyalka. Összekapcsolódik a harag érzésével is. Általában vádló típusú ez a harag. A személy feladja és erőtlennek érzi magát.

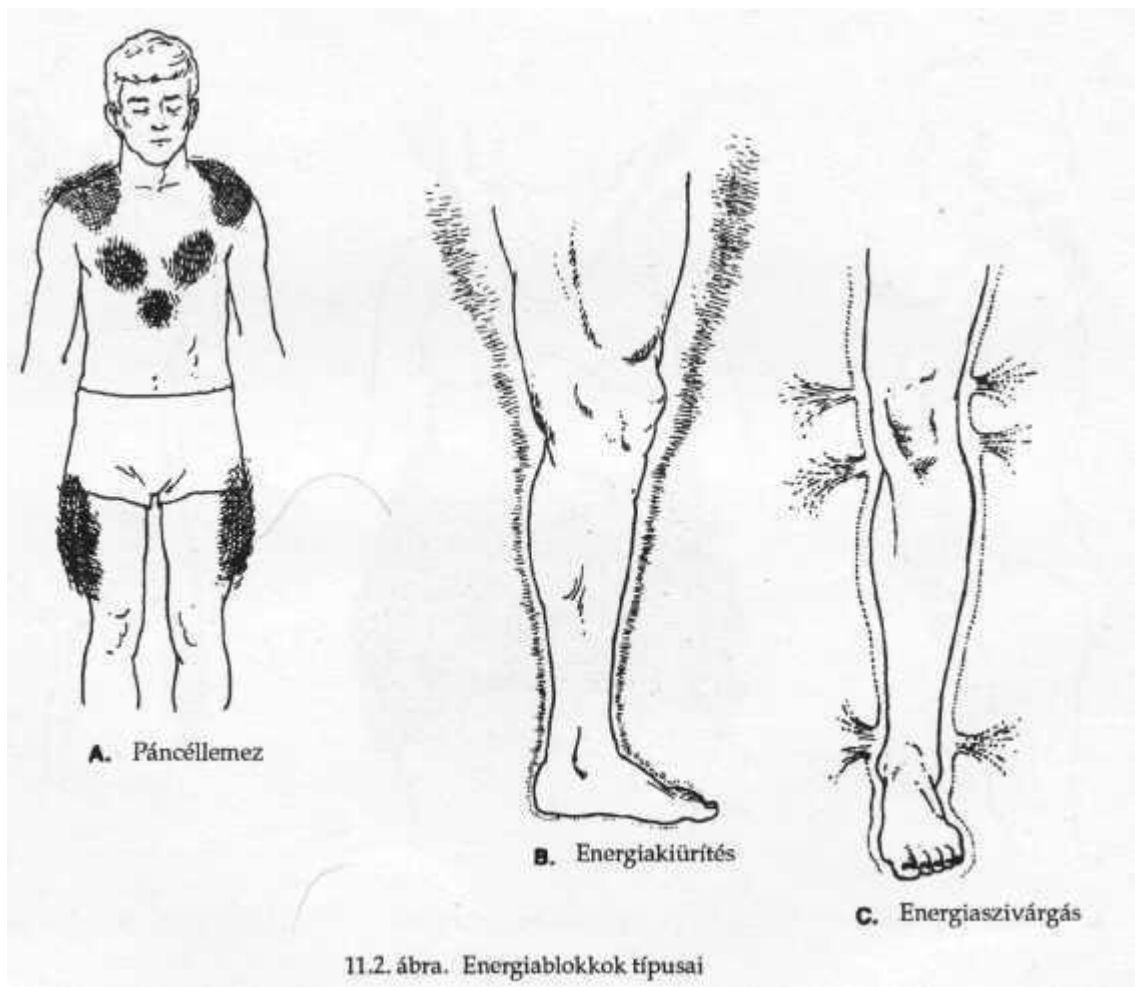
Például ilyen blokkja volt annak a nőnek, aki boldogtalanul házasodott és házasságáért feladta a karrierjét. Most, ötvenes éveiben járva, lehetetlennek tartja, hogy visszatérjen az üzleti életbe. Ehelyett inkább férjét vádolta saját szerencsétlenségéért. Azt akarta, hogy a lányai megtehessék azt, amit ő nem tudott. A lányain keresztül próbálta élni az életét, ami természetesen nem ment.

A „gyűjtő”-blokk (11.1B ábra), amely elnyomja az érzelmeket, másrészt annyi düht halmoz fel, mint egy vulkán. Színe sötétvörös, többnyire félelmetesnek tűnik a vizsgáló számára, aki általában nem akar egy

vulkánkitörés részese lenni. *Ez az energiablokk zsiradék vagy izomzat felhalmozódását eredményezi az adott területen.* Ha ez a felhalmozódás elég sokáig tart, a medencegyulladásos megbetegedéseihez vezethet. Az egyén általában tudatában van dühének, és csapdában érzi magát, mivel a düh elengedése a megaláztatáshoz kapcsolódik benne.

Láttam egy olyan asszonyt, aki gyermekkorában arra a következtetésre jutott, hogy a szexuális érzések elfogadása megaláztatáshoz vezet. Kislány korában apja megalázta őt szexualitásával kapcsolatban. Ennek az lett az eredménye, hogy erőteljesen blokkolta szexuális érzéseit, s szorosan a medencéjébe rejtette azokat. A rejtett szexualitás lassan dühvé változott. Amikor megaláztatásától való félelmében dühét nem engedte szabadjára, a medencéjében stagnáló felhalmozódása fertőzéshez vezetett. Eveken keresztül tartó krónikus apró fertőzések után diagnosztizálták a kismedencéje gyulladását.

A páncélháló (11.1C ábra) egy olyan valóságos blokk, amely bármely élethelyzetben vagy bármikor a terapia során segít az érzések, különösen a félelem

elkerülésében, a körülvevő blokkok mozgásával. PL ha a gyógyító torna vagy masszázs segítségével próbál egy blokkot kioldani, a blokk egyszerűen a test egy más pontjára fog mozdulni. Ez a fajta blokkolás valószínűleg nem okoz olyan könnyen betegséget, mint a többi. A páciens mindent nagyszerűnek fog találni. Sikeres lesz, lesz egy tökéletes családja, a gyermekei mintaszerepek lesznek, mégis az lesz az érzése, valami hiányzik az életéből. Az ilyen személy csak rövid ideig képes mély érzelmeket elviselni, mielőtt kilökné őket magából. Végül *valószínűleg teremt majd életében valamilyen válsághelyzetet, hogy képes legyen kapcsolatot teremteni mélyebb érzelmeivel. A válság sokféle formát ölthet: hirtelen, váratlan betegség, baleset, egy kaland.*

Az 11.2A ábrán látható pánccéllemez mindenféle érzést visszafog, megfagyasztva azokat. A test olyan részén található, amely magas feszültségű energiamezőkkel van körülvéve. Hatékony segítséget nyújt abban, hogy az egyén kifelé jól rendezett életet mutathasson. Az ilyen ember teste jó felépítésű, izomzata erős. Személyes szinten élete nem nyújt kielégülést, mivel a pánccéllemez hatékonyan semmisíti meg valamennyi érzelmét. Ez magas feszültséget idéz elő a testben, ami többféle betegség okozója lehet: *a túlhajszoltságfekélyekhez, a „személyes” belső táplálék nélküli fizikai törtetés szívproblémákhoz vezet.* Mivel nem érzékeli jól a saját testét (feszültség a harántcsíktolt izmokban), valószínűleg túl fogja erőltetni az izmait, íngyulladás vagy sáncsonntörése lesz. Tökéletesnek tűnő életéből hiányozni fognak a mélyebb, személyes kapcsolatok. Valószínűleg ő is az említett krízisek egyikéhez fog eljutni, hogy kapcsolatot tudjon teremteni önmagával. Egy szívroham megteszi ezt.

Ismerek például egy üzletembert, aki több nagy példányszámú képeslap tulajdonosa volt. Olyan sokat dolgozott, hogy teljesen megszakadt a családjával való kapcsolata. Szívrohama után odamentek hozzá a gyermekei: „Abba kell hagynod a munkát, különben meghalsz! Vezess be minket a vállalkozásodba az üzletedbe!” Ez megtörtént, s azóta a család újra együtt van.

Az energiakiürítő blokk (11.2B ábra) (a disztális végből) a végtagok felé irányuló energiaáramlás mennyiségét csökkenti. Azzal, hogy az egyén megakadályozza a végtagjai felé irányuló energiaáramlást, elszakítja magától a végtagjait. Ez a végtag gyengülését, egyes esetekben a terület fizikai alulfejlettségét eredményezheti. Az egyén igyekszik elkerülni végtagjai használatát, hogy elkerülje a gyengeség érzését. Később az olyan komolyabb következményeket kerüli, mint pl. hogy nem tud lábra állni, vagy elbukik.

Energiaszívás (11.2C ábra) következhet be akkor, ha a személy izületeiből kifecskendezi energiáit, ahelyett,

hogy engedné a végtagjaiba folyni. Mindezt azért teszi (öntudatlanul), hogy annyira csökkentse a végtagjain átáramló energia mennyiségét, hogy ne érezze magát erősnek, illetve ne tudjon reagálni környezetének kihívására. A reagálást azért akarja elkerülni, mert gyermekkorában azt a következtetést vonta le, hogy az ilyen reakció helytelen, esetleg veszélyes is lehet. Pl. amikor gyermekkorában kinyújtotta a kezét valamiért, amit meg akart szerezni, ráütöttek a kezére. Az is a végtagok gyengeségének (illetve rossz koordinációjának) következménye, hogy az illető kerüli végtagjai használatát. A blokkoknak ezek a típusai hideggé teszik a végtagokat. Azok a területek, amelyeken energiaszívás következik be, könnyen sebezhetőek. A blokkok e típusai izületi problémákat okoznak.

Az, hogy valaki milyen blokkokat fejleszt ki, több dologtól függhet, többek között a személyiségétől és a gyermekkori élményektől. Mindannyian használjuk e blokkok néhány kombinációját. Melyek a mi kedvenceink?

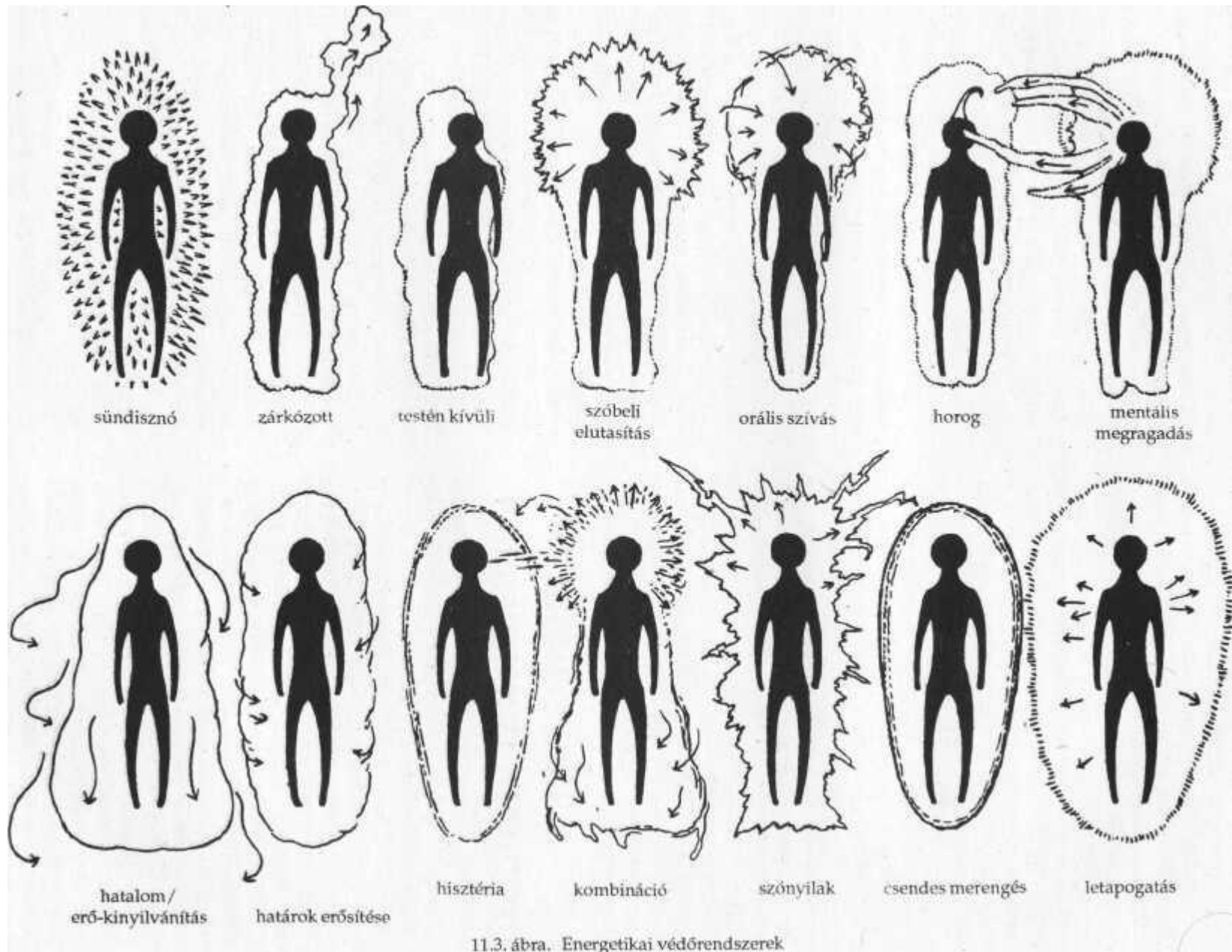
ENERGETIKAI VÉDELMI RENDSZEREK

Mindannyian létrehozunk blokkokat, mert nem tartjuk biztonságosnak a világot. Olyan sémákban blokkolunk, melyek kialakításában az egész energiarendszer részt vesz. Energetikai védőrendszereink feladata, hogy agresszívan vagy passzívan védekezzenek valamely kívülről származó energia beszivárgása ellen, elhárítsák azt. Erőt kell felmutatniuk és elijeszteniük az agresszort, vagy indirekt módon kell felhívni magunkra a figyelmet, anélkül, hogy be kéne vallanunk: ez az, amit akarunk.

Az 11.3. ábra az általam megfigyelt energetikai védőrendszerek közül mutat be néhányat. Ezeket a védőrendszereket az egyén akkor használja, ha veszélyben érzi magát.

A „sündisznó”-val (általában szürkésfehér) a személy aurája tüskéssé válik, és érintése fájdalmas, éles lesz. Sokszor éreztem tüskéket fúródni a kezembe, amikor olyan helyen érintettem meg valakit, ahol az nem akarta. A legtöbb ember eltávolodással reagál a védelem e formájára. A „visszavonuló” védekezésnél az egyén fenyegetett aurája és tudata egyszerűen eltávozik a testből, könnyű, kék színű energiafelhő formájában. A szemek üvegesé válnak, bár az egyén úgy tesz, mintha teljes figyelemmel hallgatna téged.

Ugyanez igaz arra, aki „maga mellett áll”. Ez a konfiguráció hosszabb távú, mint a visszavonulás, amely néhány pillanattól maximum néhány óráig tart-

11.3. ábra. Energetikai védőrendszerek

hat. Az „önmaga mellett állás” jelensége általában hosszabb ideig tart, tán napokig, de esetleg évekig is. Sok olyan embert láttam, aki valamely trauma, vagy korai műtét miatt évekre részben különvált a testétől.

Egyszer egy fiatal nő két éves korában nyílt szív műtéten esett át. 21 évesen azon dolgoztam vele, hogy energiamezeje szilárdabban épüljön be a testébe. Felső testrészei részben leváltak róla, ellebegtek fölfelé és a háta mögé. E szétválásnak az lett a következménye, hogy a lány elszigetelődött saját érzelmeitől. A szóbeli visszautasítás velejárói: sok, általában sárga energia a fejben, komoly nyaki blokk, az alsó részen halvány, sápadt, enegiaapály jeleit mutatja. A status quo megtartása érdekében a személy beszédben aktív marad, hogy az eleveenség valamilyen érzését fenntartsa. Ez a beszédfolyam tartja fenn a feji energiaáramlását.

Az orális szívás a szóbeli elutasítás közeli rokona, amennyiben, vagyis a személy saját energiamezeje feltöltése érdekében igen hatékonyan szívja el a körülötte lévő energiáját, amihez természetes környezete energiáit nem képes felhasználni. Más szóval, a személy nem képes kielégítően feldolgozni a környezetet atmoszférájában lévő orgonkészetet, ez okozza azt, hogy rászorul a mások által előemésztett energiára. A szívás e formáját érzékelhetjük a csacsogásban, ami unalmas és kimerítő a befogadó számára, ezt láthatjuk egyes emberek „porszívó-szemeiben” is. Ezek az emberek imádnak mások körül sündörögni, szocializálni. Másoknak arra van szükségük, hogy energiát ürítsenek ki (mazo-chista típus), ezek az elszívók (piócák) tökéletes partnerei lehetnek. Együtt jól kielégíthetik szükségleteiket (lásd 13. fejezet).

A pszichopata karakterstruktúrájú emberek manapság gyakran szembesülnek karakterükkel. Nagyon fenyegetve érzik magukat, és „horgot” formálnak a fejük tetején. Ha forróvá válik a talaj, bárkire kivetik a horgot, akit agresszornak ítélnék meg. Ezt a horgot általában szóbeli állításokkal is kísérik. Másrészt, ha ez az ember valakivel szembe akar szállni, mentális energiája segítségével eredményesen próbálhatja megragadni azt a fejénél fogva. A konfrontált személyre gyakorolt hatás az lesz, hogy a konfrontáló mindaddig saját energiamezejében tartja őt, amíg meg nem bizonyosodik róla, hogy álláspontját sikerült bebizonyítania és e konfrontált személlyel elfogadtatnia. A védelem/hatás e formája nagyon fenyegető a befogadó számára, hisz minden arra mutat, hogy logikai úton közelítenek hozzá, racionális lépésekkel, melyek elvezetnek a „helyes” következtetéshez, de a „Sorok-kö-zötti-üzenet” azt közvetíti: jobb lesz, ha a befogadó nem ellenkezik. Ezt a fajta „párbeszédet” általában az

a ki nem mondott, de beleértett állítás kíséri, hogy a konfrontált a „rossz”, a konfrontáló a „jó”.

A „tapogatókarok” csöpögnek, síkosak, halkak és nehezek. A lényegét próbálják megragadni, és kihúzni, hogy aztán a biztonságot kereső elnyelje azt - eléri napfonatunkat. Az ilyen ember torkig van saját lényegével, de nem tudja, mit tegyen vele, mert úgy érzi, annak szabadjára engedése a megaláztatást jelenti. Ezért annyira kétségbeesik, hogy saját lényegével való kapcsolatát is elveszti. Csendes, tűnődő állapotba merülhet egy időre. Ekkor a „tapogatókarok” saját lényegében dolgoznak s legyengítik őt. A csendes tűnődés energetikai szinten nagyon zajos.

Egyedül érzi magát egy olyan szobában, amely egyébként tele van aktív, szórakozó emberekkel. Azok hamarosan körülveszik őt, hogy segítsenek neki. Ő öntudatlanul, de okosan és nyájasan megköszöni mindenki segítségét, megmondva mindenkinek, miért nem hídja használni a felajánlott segítséget, és új javaslatokat kér. Így a játszma megy tovább. A saját „tapogatókarja” által foglyul ejtett ember azt gondolja, hogy kívülről kell beszereznie valamit, pedig arra van szükség, hogy a benne rejlő tartalmakat kiadja. Szónyilakkal próbálkozhat, hogy valakit haragra gerjessen. Ezek a nyilak nemcsak a fület sértik, de energetikai szempontból is bántóak.

Szállnak a levegőben és nagyon pontosan, hatékonyan fúródnak a befogadóba. Az íjász öntudatlanul azt reméli, elég fájdalmat okoz ahhoz, hogy a másik haragját kiprovokálja. A másik haragja számára csak felmentésként szolgál: kifejezheti saját haragját, anélkül, hogy annak megaláztatás lenne a velejárója. Szándékosan precíz, mentális úton próbálja a másikat megalázni, és ugyanakkor el szeremé kerülni a testének alsó felében születő érzéseket.

A „hisztérikus védekezés”-t alkalmazó személy boldogan reagál kitöréssel a nyilakra. A hisztérikus oly módon robban ki, hogy mindenki energiamezejével ütközik, szikrát gyújt, színrobbanásokat idéz elő, olyan tombolásban, mintha a hatalom és a káosz pusztá erejével kívánna fenyegetni és elrettenteni. Célja az, hogy mindenkit kiűzzön a szobából.

A „határtartó” egyszerűen kivonja magát a helyzetből, miközben megerősíti és megvastagítja határait, hogy ne lehessen hatást gyakorolni rá. Az ily módon közvetített üzenet a felsőbbrendűség üzenete. Más egyszerűen kifejezheti fennsőbbiségét határozottan rendezett, jól kontrollált (hatalma) ereje kinyilvánításával: ami felnagyítva fénybe borítja auráját, így aztán nem marad kérdéses, ki uralja a helyzetet, és kit nem lehet táncoltatni.

SAJÁT DOMINÁNS VÉDEKEZÉSIMÓDJAINK MEGTALÁLÁSA

Gyakorlat

Próbáljuk ki e védelmi rendszerek mindegyikét! Melyeket használjuk? Próbáljuk ki emberek egy csoportjával! Mindenki sétál körben a szobában, különböző védelmi rendszereket testesítvén meg. Melyik mennyire ismerős számunkra? Melyeket használjuk a különböző helyzetekben?

Valószínűleg sokkal több védelmi rendszer van használatban.

Kétségtelenül eszünkbejuthat egy sor más, amelyet mi használunk, vagy olyanok, amelyekkel barátaink élnek. Fontos észben tartanunk, hogy valamennyien alkalmazzuk őket, és mindannyiunk tudatos vagy tudatlan egyetértésével e módokon közeledünk egymáshoz. Senki sincs belekényszerítve ezekbe az interakciókba, szabadon választjuk őket. Személyiségünk bizonyos szintjein néha még élvezzük is őket. Nem kell megrémülnünk, amikor felfedezzük őket egymásban. Mindig megvan a lehetőségünk arra, hogy inkább toleranciával, mint védekezéssel reagáljunk. Sose feledjük, hogy mindig oka van annak, ha valaki védekezik - pl. sebezhető pontjait védi, amelyeket ellenőrzés alatt kíván tartani és előlünk, maga előtt, vagy mindkettőnk előtt szeretne elrejtteni. E rendszerek zömét életünk kezdetén fejlesztjük ki. Ahogy a 8. fejezetben már megmutattam, egy gyerek aurája csöppet sem fejlettebb, mint a teste. Ahogy az egyén növekszik, aurája is fejlődik, növekedésével párhuzamosan különböző fejlődési szinteken halad át, eközben az alapvető jellemvonások - amelyek az erősségeit és sérülékeny pontjait egyaránt tartalmazzák - letisztulnak.

A FŐBB KARAKTERSTRUKTÚRÁK AURA- ÉS CSAKRAFORMÁI

A karakterstruktúra egy kifejezés, amelyet sok testtel foglalkozó pszichoterapeuta használ az emberek bizonyos fizikai és pszichológiai típusainak leírására. Számos megfigyelés és kutatás után Wilhelm Reich arra a következtetésre jutott, hogy az általa kezelt emberek többségét 5 fő kategóriába lehet besorolni. Úgy találta, hogy a hasonló gyermekkori élményekkel és szülő-gyermek kapcsolattal rendelkező embereknek hasonló a teszfelépítése is. Azt is kimutatta, hogy a hasonló teszfelépítésű embereknek hasonló az alapvető pszichológiai dinamikája. Ez a dinamika nemcsak a szülő-gyermek kapcsolat típusától függ, de attól az életkortól is, amelyben a gyermeket először érték annyira erős traumák az életben, hogy ez gátolta érzékelését és így az energiaáramlást is, és elkezdődött annak a védekezési rendszernek a kiépítése, amely később megszokottá vált.

A méhben elszenvedett trauma energetikai blokkolása vagy a védekezés ellene nagymértékben eltérő a fejlődés más különböző szakaszaiban - az orális fázisban a szobatisztaságra szoktatás idején, vagy a latenciakorban - elszenvedett traumák energiamezőkre gyakorolt hatásától. Ez egyszerűen természetes, mivel az egyén és energiamezeje az élet különböző szakaszaiban nagyon különböző (lásd. a 8. fejezet).

Ebben a részben minden egyes karakterstruktúráról adok egy leírást, amely magában foglalja etiológiájukat, a testmegjelenésüket és aura-konfigurációjukat. Szót ejtek a struktúrákhoz tartozó magasabb rendű én és személyes életcél természetéről, amennyire ez lehetséges. Minden ember felsőbbrendű énje és életcélja egyedi, de néhány általánosítást lehet tenni.

Egy ember felsőbbrendű énjét úgy tekintjük, mint egy benne rejlő isteni szikrát, vagy az isteni ént minden egyes egyénben. A felsőbbrendű én az a hely, ahol már egyek vagyunk Istennel. Isteni szikra van fizikai és lelki lényünk minden egyes sejtjében, amely tartalmazza a belső isteni öntudatot.

Az élethivatás két formában jelenik meg. Először a személyes szinten egy személy és feladatban, amelynek az a célja, hogy a személy identitásának új oldalát tanulja meg kifejezni. A lélek azon részei, amelyek nem egyek Istennel, segítenek létrehozni a sajátos inkarnációt annak érdekében, hogy tanuljunk a Teremtőtől, de mégis egyéniek maradjunk. A világfeladat az az ajándéktehetség, amelyet minden egyes lélek hoz magával a fizikai létbe, hogy azt a világnak adja. Ez sokszor megegyezik az életművel, amit természetesen korábban hozunk létre. Egy művész a művészetét hozza, az orvos a gyógyítás ajándékát, a muzsikos a zenéjét, az anya tápláló szeretetét stb. Máskor az embernek küzdenie kell, a munkáját sokszor változtatni kell, hogy eljusson ahhoz, amit végül úgy nevezhet, hogy ez az életműve. Az erő és világosság, amellyel az élethivatást elvállaljuk, nagymértékben függ attól, hogy a tanulást mint személyes hivatás hogyan végezzük el.

Az egyén teste az őt körülvevő és részét alkotó energiamezők kikristályosodása a fizikai világban. Ezek az energiamezők tartalmazzák minden egyes lélek feladatát. A karakterstruktúrát úgy tekintjük, mint azoknak a fő problémáknak vagy személyes feladatoknak a kikristályosodását, amiket az egyén kiválasztott, hogy megtestesítse és megoldja őket. A probléma (feladat) a testben kristályosodik ki, és ott marad s így az egyén könnyen láthatja és dolgozhat vele. Ha a karakterstruktúránkat abból a szempontból tanulmányozzuk, hogyan viszonyul a teszfelépítésünkhöz, megtalálhatjuk a kulcsot önmagunk meggyógyításához, és saját személyes világhivatásunkat.

A legalapvetőbb betegség, amelyet minden egyes emberben megtaláltam, akivel valaha is dolgoztam, az öngyűlölet. Az öngyűlölet, véleményem szerint, mindannyiunk legfőbb belső betegsége, de hogy hogyan manifesztálódik ez az öngyűlölet és saját magunk el nem fogadása, ezt a különböző karakterstruktúrák mutatják meg. Amíg az a célunk, hogy napi szinten értsük meg dinamikánkat, ez a folyamat jó arra, hogy

miközben megtanuljuk, hogyan fogadjuk el magunkat, leélhetünk néhány évet úgy, hogy Isten akaratából (Istenben magában) élünk, az igazsággal és a szerepével - ezek mind az önmegvalósításhoz vezető lépések -, de amíg feltétel nélkül nem tudunk szeretni, addig nem érezhetjük otthon magunkat. Ez azt jelenti, hogy magunkkal kell kezdenünk. Tudjuk magunkat feltétel nélkül szeretni, habár látjuk hibánkat? Meg tudjuk bocsátani magunknak, ha elrontunk valamit? Ha elrontunk valamit, talpra tudunk rögtön állni: és azt mondani: „Ebből tanulnom kell”, „Én Isten fia/lánya vagyok. Egyesítem magam újra a fénnel, és továbblépek, bármibe is kerül, hogy megtaláljam az Isteni Énhez vezető utat”. Ezt tartjuk szem előtt, amikor a karakterstruktúrák felé fordulunk. Tudjuk, hogy ahhoz, hogy a mélyebb kérdésekhez - nevezetesen hogy miért írható le bármelyikünk a karakterstruktúrák egy bizonyos típusaként, vagy azok kombinációjaként, meghatározzuk - talán egy élet sem elég.

Dr. Al Lowan és John Pierrakos közös munkájukban a karakterstruktúrák főbb szempontjait először a fizikai és személyiségszinten kategorizálták. Ezt *John Pierrakos* egészítette ki spirituális és energetikai szempontokkal. Úgy változtatta meg a karakterstruktúrák jelentését, hogy a *Reich* által kifejlesztett, tisztán biológiai és betegség-elemekhez hozzáadta az emberiség spirituális dimenzióját. Munkája részeként *Pierrakos* megfeleltette egymásnak a karakterstruktúrákat és a csokra működését. Ezt a munkát folytatva fejlesztettem ki az egyes karakterstruktúrák általános aurasémáit, ahogyan az a 12.5. ábrától a 12.8. ábráig látható, és azt az energetikai védelmi rendszert, amelyet áll. fejezetben írtam le.

A 12.1., 12.2. és 12.3. ábrákban az egyes struktúrák főbb jellemzőit tartalmazó táblázatok láthatók. A táblák megszerkesztésében segítséget nyújtottak *ár. Jim Cox* 1972-es bioenergetikai tréningjei és *ár. John Pierrakos* által 1975-ben tartott magenergetikai tréningek, amelyeken részt vettem. Az energiamezőkről szóló információk saját tevékenységemből származnak.

A SKIZOID STRUKTÚRA

Az első karakterstruktúrát (abban az értelemben az első, hogy az életenergia-áramlás nagyobb mértékű leblokkolása a legkorábban megy végbe) skizoid struktúráknak nevezzük. Ebben az esetben az első traumatikus élmény születéskor vagy az előtt, vagy életének első néhány napjában érte a csecsemőt. A trauma általában valamilyen rosszindulatú cselekmény körül szerveződik, amit közvetlenül az egyik szülő okoz, mint pl. a szülő haragja: olyan szülő, aki nem akarta a gyereket, vagy valamilyen trauma a szülés alatt, pl. amikor az anya érzelmileg elszakad a gyerektől, és a gyerek cserbenhagyottnak érzi magát.

Az ilyen események hatása különböző: egy csekély mértékű érzelmi elkülönülés az anya és a gyerek között

az egyik gyermek számára nagy traumát jelent, míg lehet, hogy a legcsekélyebb hatással sincs a másikra. Ez az újonnan érkezett lélek természetével függ össze, és azzal, hogy milyen feladatot kell megoldania életében.

Ebben az életkorban a természetes energetikai védekezés az ilyen traumák ellen egyszerűen az, hogy a lélek visszahúzódik abba a „szellemvilágba”, ahonnan származik. A karakterstruktúráknak ez a típusa addig fejleszti és használja ezt a fajta védekezést, amíg nem okoz nehézséget a személy számára, hogy egyszerűen visszahúzódjon valahova, egy olyan helyre, amely a „szellem” világában van. (Lásd a 11.3-as táblát.) Később ez a védekezés megszokottá válik, és az ember minden olyan helyzetben alkalmazza, amelyben fenyegetve érzi magát. Hogy kompenzálja ezt az „elmenekülés”-védekezést, megpróbálja magát összefogni a személyiségszinten. *Legfőbb hibája a félelem attól, hogy nincs joga létezni.* Másokkal való kapcsolataiban, akár terapeutájáról, akár barátairól van szó, beszédében személytelen nyelvezetet használ, abszolutomokban beszél, és hajlamos intellektualizálásra. Ez tovább növeli az élettől való elzártágáról alkotott tapasztalatait, s megerősíti őt abban, hogy nem létezik igazán.

Ha terápiára jelentkezik, a „bemutakozó” panaszaiiban sok-sok félelem és szorongás lesz. A terápia során a feladat annak megoldása, hogy érezze: létezik. Egységet kell éreznie: pedig ő azt hiszi, hogy tovább éljen, szét kell szakadnia, így egy olyan negatív készletés jelentkezik nála, hogy szét kell hasadnia. Ez egy ellentmondást hoz létre: „Létezni annyit tesz, mint meghalni”. Hogy a terápia során megoldódjon ez a probléma, meg kell erősítenie azokat a kötődéseket, amelyek meghatározzák a helyét a fizikai világban.

A terápia során, miután a páciens felhagy *azzal*, hogy jópofa fickónak látsszon a terapeuta előtt, és elkezd dolgozni, a személyiség első rétege, amivel találkozunk, egy vádoló réteg, amit néha álarcnak hívunk: s azt mondja: „Visszautasítalak téged, mielőtt te utasítanál vissza engem”. Miután mélyebben behatoltunk a személyiségbe, az alapvető emóciók, amelyeket néha mélyebb énnel, vagy árnyéknak hívnak, azt fogják mondani: „Te sem létezel”. Azután, amikor a feloldás kezdetét veszi, a személyiség magasabban fejlett része, amit néha felsőbb erőnek vagy a felsőbbrendű énnel neveznek, kiemelkedik, hogy az mondja: „Én valóságos vagyok”.

A skizoid karakterű emberek könnyen el tudják hagyni a testüket, elkalandoznak, és ezt elég rendszeresen meg is teszik. A test szintjén ennek az az eredménye, hogy a testrészek kombinációjának tűnik s nem egy erősen összetartott vagy egyesített egésznek. Ezek az emberek általában magasak és vékonyak, de néha

testesek is lehetnek. A testben a feszültség hajlamos a test körüli gyűrűkben jelentkezni. Az ízületek általában gyengék, és a test általában koordinálatlan, a kezek és a lábak hidegek. Az ilyen személy általában túlzottan aktív és talajtalan. A nyakon, a koponyaalap közelében helyezkedik el egy fontos energiablokk, s ez általában sötét szürkés-kék. Itt általában energia lövell ki a koponyaalapból. Sok esetben a gerincben csavarodás található, amit az anyagi valóságtól való, megszokottá vált elfordulás okoz, amikor a személy részben kiszáll a testéből. A testfelépítés gyenge, vékony csukló, boka és lábikra jellemzi, és általában nincs összeköttetésben a talajjal. Az egyik váll nagyobb lehet a másiknál (anélkül, hogy az illető teniszezne). Sokszor a fejet az egyik oldalra tartja, és bizonytalan a tekintete, mintha egy kicsit máshol lenne. Ez igaz is. Néha „flúgosnak” mondják. Sokan közülük kora gyermekkorukban elkezdtek maszturbálni, mert szexualitásban találják meg az élet-erővel való kapcsolat lehetőségét. Ez segített nekik, hogy „elevennek” érezzék magukat akkor, amikor a körülöttük levőkkel nem tudtak kapcsolatot teremteni.

Amit a skizoid karakterű ember védelmi rendszere használatával elkerült, az saját belső rettegése, a megsemmisüléstől való rettegés. Csecsemőként természetesen nem tudott ezzel megbirkózni, mivel teljes mértékben függött azoktól, akiket ijesztőnek tartott, vagy akik miatt teljesen cserbenhagyottnak érezte magát a legnagyobb szükség órájában: a születés közben. A skizoid karakterű ember csecsemőként közvetlen ellenségességet tapasztalt legalább egyik szülőjétől, attól az embertől, akitől a túlélése függött. Ez az élmény indította el a létéért való rettegését.

A skizoid jellem akkor szabadulhat meg a megsemmisüléssel kapcsolatos belső rettegéstől, ha felnőtként megérti, hogy ennek a rettegésnek sokkal inkább van köze belső dühéhez, mint bármi máséhoz. Ez a düh onnan származik, hogy továbbra is úgy tapasztalja a világot, mint nagyon hideg, ellenséges helyet, ahol mindenki, aki fenn akar maradni, izolációra kényszerül. A skizoid lény egy része teljes mértékben azt hiszi, hogy ez az anyagi világ lényege. E veszett düh mögött ott van az a fájdalmas tudás, hogy neki a szeretetre, a meleg kapcsolatokra és elfogadásra van szüksége, de sok esetben nem képes arra, hogy ezt megteremtse saját életében.

Attól retteg, hogy saját dühe felrobbantja, darabokra hullik, amelyek szétszóródnak a világegyetemben. A megoldás számára az, hogy *lépésenként szembesüljön dühével*, anélkül, hogy védekezésbe vonulna. Ha meg tud állni a földön, és engedi, hogy a rettegés és a düh előjőjön, el tudja engedni a belső fájdalmát és vágyát a másokkal való kapcsolatra, és megteremti a helyet az érkező önszeretet számára. Az önszeretetet gyakorolni kell. Mindannyiunknak szüksége van rá, akármilyen karakterstruktúra kombinációja legyünk is. *Az önszeretet abból ered, ha úgy élünk, hogy nem áruljuk el magunkat. Abból ered, hogy belső igazságunknak megfelelően élünk, bármi is az. Abból ered, hogy nem hagyjuk cserben önmagunkat.* Ezt egyszerűen önszeretet-feladatokkal gyakorolhatjuk, amelyeket az utolsó részben adunk meg.

A SKIZOID STRUKTÚRA ENERGIAMEZŐJE

A skizoid struktúrát főleg az energiamezők folytonossági hiányai - pl egyensúlytalanságok és megszakítások - jellemzik. Az egyén legfontosabb energiáit mélyen a belsejében tárolja, és azok ott általában megvannak dermedve mindaddig, amíg el nem kezdik a terápiát és a gyógyító munkát, azzal a céllal, hogy az energiákat onnan szabadítsák. A 12.4. ábra bemutatja az ebbe a típusba tartozók étertestének vékony törésvonalait, ahol energia szivárog az ízületeknél. Ennek színe általában nagyon világos kék. A következő réteg és a mentális testek vagy megvannak dermedve, vagy esetlegesen mozognak körbe-körbe a hát és a homlok, a bal és a jobb oldal között, kiegyensúlyozott energia nélkül. A mező általában fényesebb, több energia található az egyik oldalon és a fej hátsó részén. A skizoid típus szellemi testjei általában erősek és sok ragyogó színtől fénylenek az aura hatodik rétegénél, vagy a mennyei testnél. Az ovális forma megjelenésében általában nagyon fényes, inkább ezüstös, mint arany színű, általában kiterjedt határvonalai vannak, és egy tojás alakú duzzanat található a lábán, amelynél néha gyengességet érez.

1. táblázat
 12.1. ábra
 A karakterstruktúrák főbb jellemzői

	Skizoid	Orális	Pszichopatikus	Mazochisztikus	Rideg
A FEJLŐDÉS LEFÉKEZÉSE	Születés előtt vagy közben	Csecsemőkori tápláláskor	Kora gyermek- kor	Autonómia sza- kasza	Pubertás
TRAUMA	Ellenséges Anya	Elhagyás	Csábítás Elárulás	Ellenőrzés Kényszerevés- és ürítés	Szexuális vissza- utasítás A szív elárulása
SÉMA	Együtt tartani	Kitartani	Fennmaradni	Elfojtani	Eltitkolni
SZEXUALITÁS	A szex célja: élet- erő érzése, fantázia	Szex a közelsé- gért és a kontak- tusért	Ellenséges/ beteges Homoszexuális fantázia	Impotencia Erősen érdeklő- dik a pornográ- fia iránt	Szex lenézéssel és megvetéssel
HIBA	Félelem	Mohóság	Megbízhatatlan- ság	Gyűlölet	Büszkeség
KÖVETELIA JOGOT, HOGY	Legyen/létezzen	Táplálják és megteljen	Támogassák és bátorítsák	Független legyen	Legyenek érzel- mei (szerelem)
PANASZ	Félelem/aggó- dás	Passzivitás, fá- radtság	Vereség/kudarc érezése	Feszültség	Nincsenek érzé- sei

	Skizoid	Orális	Pszichopatikus	Mazochisztikus	Rideg
TESTKERINGÉS	Hideg kezek/ lábak	Hideg mellkas	Hideg láb/ medence	Hideg far	Hideg medence
ENERGIASZIN- TEK	Hiperaktív Talajtalan	Hipoaktív Alacsony ener- giaszint	Hiperaktív Ezt összeomlás követi	Hipoaktív (inter- nalizált energia)	Hiperaktív (ma- gas energiaszint)
ENERGIA ELHELYEZZE- DÉSE	Megdermedve a test legbelsejé- ben	A fejben, általá- ban kiürülve	A test felső ré- szében	Belső égés	A periférián visszatartva a test legbelsejé- ben
ELSŐDLEGES FUNKCIÓJÚ CSAKRÁK	7. 6. elülső 3. elülső 2. hátsó Aszimmetrikus	7. 6. elülső 2. elülső	7. 6. 4. hátsó	6. elülső 3. elülső	Akaratcentru- mok 6. elülső
ENERGETIKAI VÉDELMI RENDSZER	Visszahúzóadás „sündisznó” Maga mellett lé- vő	Szopás Verbális elutasí- tás Hisztéria	„Horog” Mentális „meg- ragadás” Hisztéria	Csendes kotlás „Tapogatóka- rok”	Erő/akarat Megnyilatkozás Határok Türtöztetés

3. táblázat

12.3. ábra

A karakterstruktúrák főbb jellemzői
Interperszonális kapcsolatok

	Skizoid	Orális	Pszichopatikus	Mazochisztikus	Rideg
KIVÁLTJA	Intellektualizáló- adás	Anyáskodás	Behódolás	Gúnyolódás	Versengés
ELLENREAK- CIÓ	Visszavonulás	Valamibe elvo- nulás	Passzivitás Szűkölködés Függőség	Az ellenőrzés erőltetése	Bűn Szégyen Birtoklás
KOMMUNIKÁ- CIÓBAN	Abszolútumok	Kérdések	Parancsok	Nyafogás, undor	Fenntartások
A NYELV	Személytelen	Közvetett	Direkt manipu- láció („Meg kell ten- ned!”)	Indirekt mani- puláció (Udvariatlan ki- fejezések)	Csábító

	Skizoid	Orális	Pszichopatikus	Mazochisztikus	Rideg
AZ ÁLARC ÁLLÍTÁSA	„Elutasítalak, mielőtt te utasítasz el engem.”	„Nincs szükségem rád.” „Nem fogok kérni.”	„Igazam van, neked nincs igazad.”	„Én ölöm (sértem) meg magam, mielőtt te tennéd.”	„Igen, de...”
ÁRNYÉK-ÉN ÁLLÍTÁSA	„Te sem létezel.”	„Gondoskodj rólam.”	„Ellenőrizni foglak téged.”	„Bosszantalak és provokállak.”	„Nem foglak szeretni.”
FELSŐBB- RENDŰ ÉN ÁLLÍTÁSA	„Én valóságos vagyok.”	„Elégedett vagyok.”	„Megadom magam.”	„Szabad vagyok.”	„Rá bízom magam, és szeretek.”

Az aura egyensúlyhiánya, ami elsősorban az alsó három testre jellemző, kiterjed a csakrákra is azoknál a skizoid típusú embereknél, akik még nem kezdték el a terápiát. Sok csakra az óramutató forgásirányával ellentétesen mozog. Ez azt jelenti, hogy több-energiát adnak ki, mint amennyit felvesznek. A megzavart csakrák azoknak a karakterstruktúrában levő tulajdonságoknak felelnek meg, amelyek átalakítást igényelnek. Az óramutató járásával megegyezően mozgó csakrák bár nyitottak, de általában aszimmetrikusak, vagyis nyitottságuk ellenére ezek a csakrák nem működnek kiegyensúlyozottan. Több energia áramlik át a csakra egyik oldalán, mint a másikon. Ez az egyensúlyhiány általában laterális, vagyis több energia áramlik át a csakra jobb, mint a bal oldalán. Emiatt az ilyen ember hajlamos arra, hogy aktívabb; sőt agresszívabb legyen a csakra által kormányozott élettérben. Ezt az aszimmetriát a 9. fejezetben írtam le az aktív befogadó hasadás fogalmainak felhasználásával. Az ingával mért diagonális vagy elliptikus forma aszimmetrikus csakrára utal, ami clairvoyance-ban úgy látszik, amint azt a 12.4. ábra mutatja.

Az általában nyitott csakrák a hátsó szexuális központ (második), a napfóntat (harmadik), a homlokcsakra (hatodik) és a koronacsakra (hetedik). A hatodik és a hetedik centrum összeköttetésben áll a mentális és nem fizikai spiritualitással, amihez az ilyen személy egész életében nagymértékben igazodik. Akaratán keresztül is működik (második csakra). Ezek a csakra-konfigurációk változékonyak és változnak a személyiségátalakító munka során is. Ahogy az individuum egyre inkább nyit a harmadik dimenzióban a fizikai világban való létezés felé, úgy egyre több csakra válik nyitottá. A hátsó szexuális centrum sokszor zárt a terápia elején.

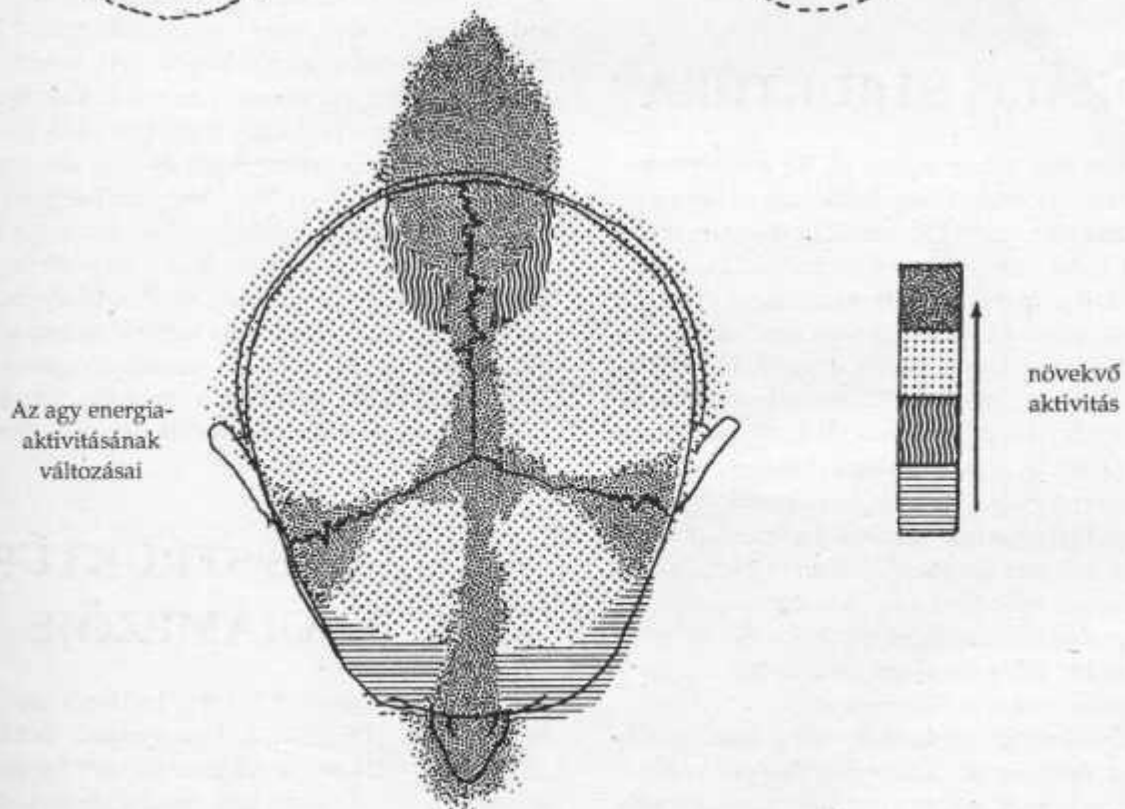
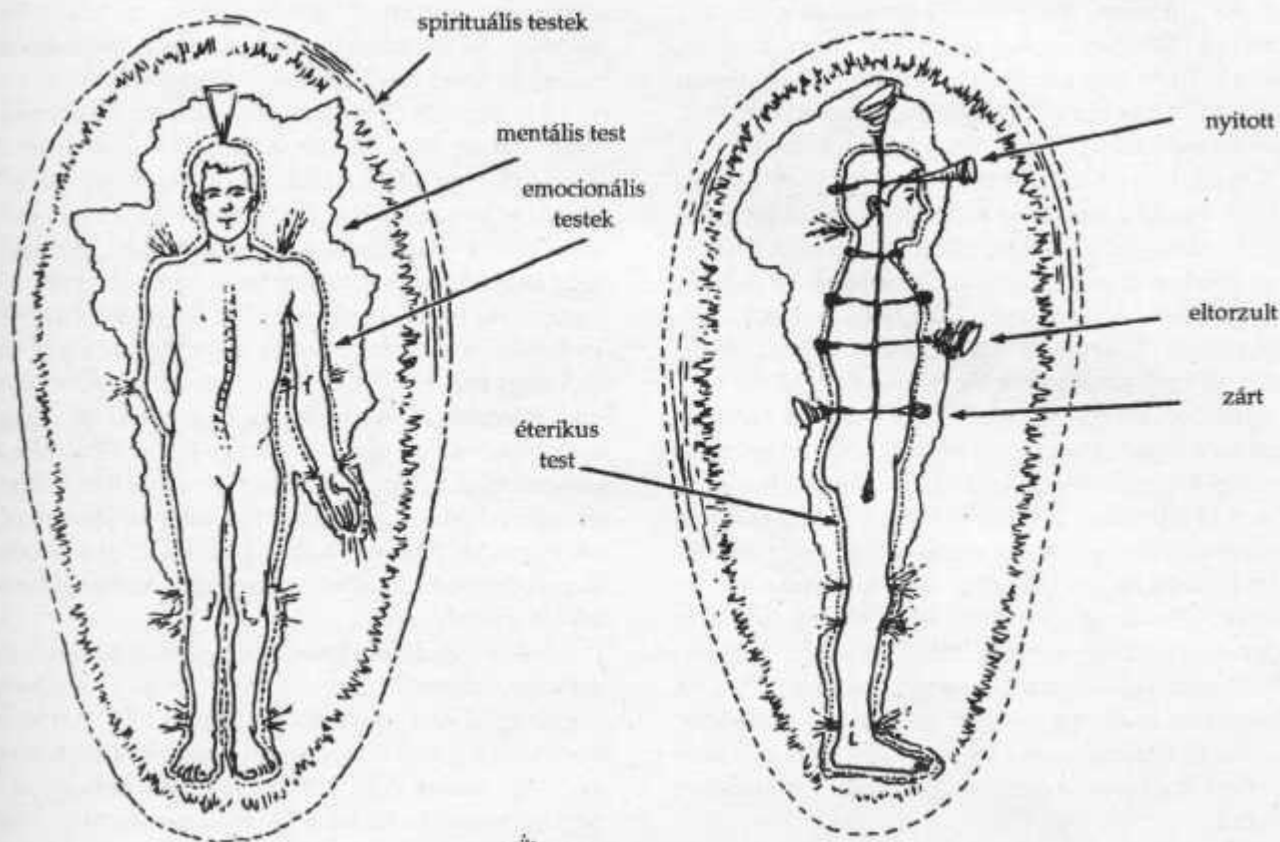
A 12.4. ábra alsó része az agyi terület aktív energiájának viszonylagos fényességét mutatja. A legragyogóbb, legaktívabb hely a nyakszirti vagy hátsó terület, a legkevésbé aktív az elülső rész. A második legaktívabb csakra a harmadik szem és az agy harmadik

kamrája, amit a kettő között ívelő „ragyogás-híd” köt össze. Azután következnek az oldalsó lebenyek, amelyek a nyelvvel vannak kapcsolatban. Vannak kiterjedt agyi területek, melyeknek kicsiny az aktivitásuk. Az elülső rész alacsony energiáját gyakran tapasztalhatjuk a skizoidoknál. Ezt jelzi üres, „elszállt” tekintetük. A skizoid általában felfelé, a gerincbe és a fej hátuljából a nyakszirti területre irányítja az energiát, s ezáltal energiafőlösleget hoz létre a fej hátsó részén, így kerüli el az „itt-és-most” kontaktust a fizikai síkon. Az energetikai védőrendszer, amelyet főleg a skizoidok alkalmaznak, a „sündisznó”, a visszahúzóadás és a maga mellett lét, ahogy azt a 11. fejezetben a 11.3. ábra mutatja. Természetesen tetszőleges struktúrával rendelkező személyek használhatják a különböző védekezéseket különböző időpontokban.

A SKIZOID TÍPUS FELSŐBBRENDŰ ÉNJE ÉS ÉLETFELADATA

A személyes növekedési folyamatban mindig fontos, hogy becsületesek legyünk magunkhoz, ismerjük fel hiányosságainkat, foglalkozunk ezekkel pótlásuk, megváltoztatásuk érdekében. De nem szabad, hogy negatívumainknál túl sokáig leragadjunk. Mindig egyensúlyban kell legyen a változtatást igénylő részekre fordított figyelem, a felsőbbrendű én természetének megismerésére, támogatására, növelésére, megerősítésére fordított figyelemmel. Végül is ez az, ami a változást jelenti, ugye?

Azok az emberek, akik skizoid karakterűek, vagy van jellemükben ilyen elem, személyiségükben általában nagymértékben spirituálisak. Mélyen átérzik az élet rejtett értelmét. Sokszor próbálják a körülöttük élők világi életébe belopni a spiritualitást. Nagyon kreatívak, tehetségesek és sok jó ötletük van, egy olyan csodálatos sokszobás házhoz hasonlíthatók, amelyben

12.4. ábra. A skizoid karakter aurája

mindegyik szoba ízlésesen és gazdagon díszített, különböző stílusban, különböző kultúrát és periódust tükrözve. Minden szoba elegáns a maga módján, mert a skizoid sok előző életet élt már, amelyekben az tasokféle tehetséget kifejlesztette (szobákdíszítése). A probléma az, hogy nincs ajtó a szobák között.

Ahhoz, hogy a skizoid típusú ember az egyik szobából a másikba jusson, ki kell másznia az ablakon, le kell ereszkednie egy létrán, aztán fel egy másik létrán és az ablakon át juthat be a másik szobába. Ez nagyon kényelmetlen. A skizoidnak integrálnia kell a lényét, ajtókat kell építenie a szép szobák között, hogy könnyebben hozzáférjen a lényé összes részéhez.

Általában azt mondhatjuk, hogy a skizoid karakter feladata a belső rettegésével és dühével való szembenézéssel kapcsolatos: ezek gátolják őt abban, hogy hatalmas kreativitását a valóságba átültesse. Félelme és dühe elszigeteli egymástól személyisége egyes részeit, mert fél attól, hogy hatalmas erő szabadulna fel, ha kreatív talentumai egyesülnének. Feladata azzal is kapcsolatos, hogy materializálja, kifejezze szellemiségét az anyagi világban. Ezt úgy is megteheti, hogy a kreativitása segítségével fejezi ki a szellemi valóságot, pl. írással, találmányokkal, embereken való segítséssel stb. Ezek a feladatok nagyon egyéniek, nem általánosíthatók.

AZ ORÁLIS STRUKTÚRA

Az orális karakter akkor alakul ki, ha a növekedés orális szakaszában valami megakadályozza a normális fejlődést. Ez az elhagyás. Ő gyermekkorában elvesztette az anyját, halál, betegség vagy visszahúzódás miatt. Az anya adott a gyerekeknek, de nem eleget. Sokszor csak úgy tett, mintha adna, vagy saját akarata ellenére adott. A gyerek úgy kompenzálta az anya elvesztését, hogy túl korán lett „független”, sok esetben túl korán beszélt és járt. Így zavar támadt az elfogadóképességében, és fél azt kérni, amire tényleg szüksége van, mert legbelül meg van győződve arról, hogy nem fogja megkapni. Agondoskodás iránti szükséglet érzése a függőségre, ragaszkodásra való törekvésben és a lecsökkent agresszivitásban nyilvánul meg. A kompenzációt számára a független viselkedés jelenti, ami stresszhelyzetben összeomlik. Elfogadása így rosszhiszemű passzivitássá, agresszivitása mohósággá válik.

Az orális struktúrájú személy főleg ürességet és tompaságot érez, és nem akar felelősséget vállalni. Teste fejletlen; hosszú, vékony, petyhüdt izmai vannak, és „elmerül” a gyengeségében. Ennek a típusnak a külseje nem vall felnőtt, érett emberre, hideg és beesett

a mellkasa, felszínes a lélegzése, szeme „kiszívja” másokból az energiát. Pszichodinamikai szempontból személyisége másokba kapaszkodik bele, ragaszkodik hozzájuk, mert attól fél, hogy elhagyják. Nem tud egyedül lenni, és túlzottan igényli másoktól a melegséget, a támogatást. Ezt „kívülről” próbálja megszerezni, hogy kompenzálja a szörnyű belső üresség érzését. Elfojtja erős vágyódását és agresszióját. Az elhagyás miatti dühét visszatartja. A szexualitást arra használja, hogy közelséget, kapcsolatot teremtsen valakivel.

Az orális személy sok csalódást élt át, kitörési kísérleteit sokszor visszautasították, így még keserűbbé válik, és úgy érzi, hogy bármit is kap, sohasem elég. Nem lehet elégedett, mert egy nem tudatosított belső vágyakozást akar kielégíteni, úgy, hogy azt valami mással kompenzálja. Személyes szinten gondozást és kielégítést igényel. Másokkal való kapcsolatát indirekt kérdések jellemzik, amelyek a másik félben az anyáskodás érzését ébresztik fel. De ez nem elégíti ki, mert hiszen felnőtt, s nem gyerek.

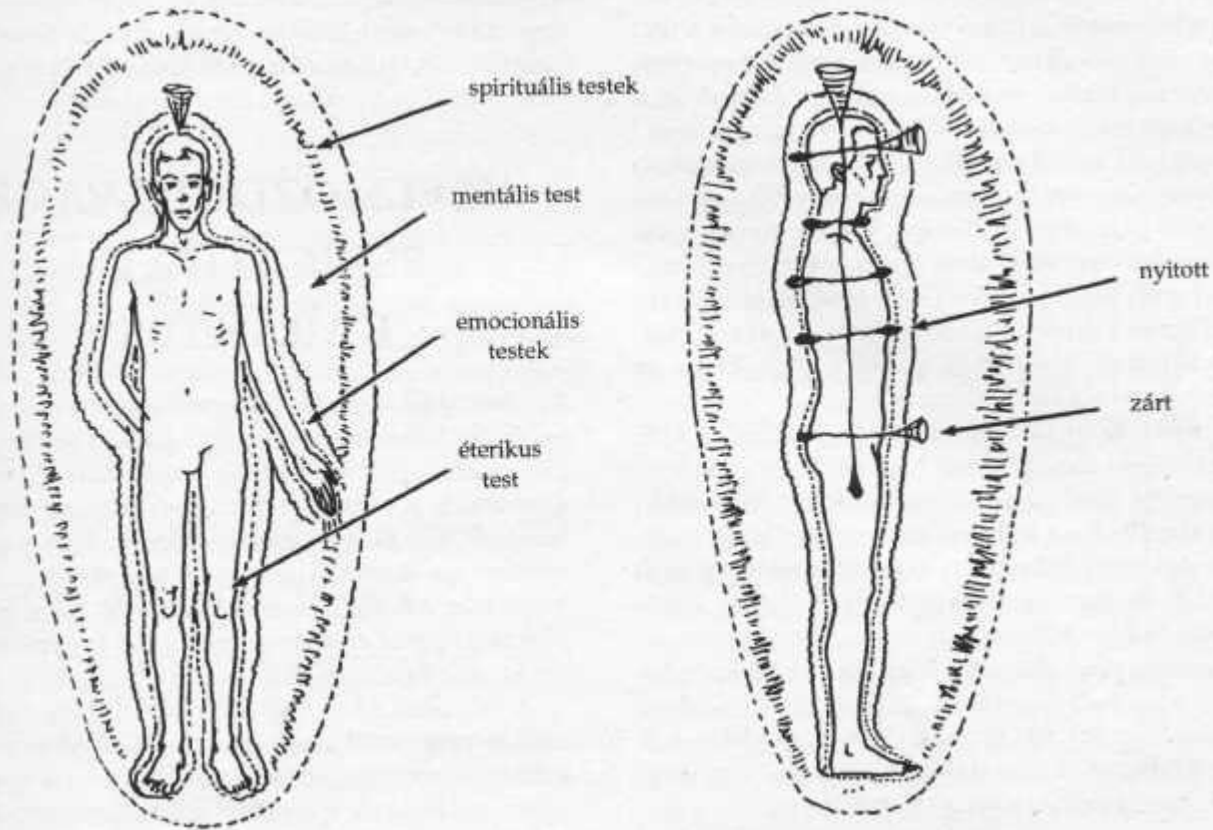
Amikor a terápiára jelentkezik, passzivitásról és fáradtságról panaszkodik. A terápia során az a célunk, hogy megtaláljuk az életében a „táplálékot”. Azt hiszi, hogy szükségletei kielégítéséhez meg kell kockáztatnia, hogy mások elhagyják, vagy színlelnek, így az ő negatív szándéka az lesz: „Arra kényszerítelek, hogy add nekem!”, vagy „Nem lesz rá szükségem.” Ez viszont megteremti a kettős kötést: „Ha kérem, akkor az nem szeretet, ha nem kérem, nem kapom meg.” A terápia során a probléma megoldása érdekében fel kell ismernie saját szükségleteit és meg kell tanulnia, hogy úgy kell az életet élnie, hogy szükségletei kielégüljenek. Meg kell tanulnia megállni a saját lábán.

A terápia során az álarc lesz a személyiség első feltárt rétege. Ez azt mondja: „Nincs szükségem rád!”, vagy „Nem fogok kérni!” Ha mélyebbre ásunk a személyiségbe, az árnyék én azt mondja: „Vigyázz rám!” Ha megkezdődik a probléma tényleges megoldása, felszínre kerül a személyiség felettes énje, és azt mondja: „Elégedett vagyok!”

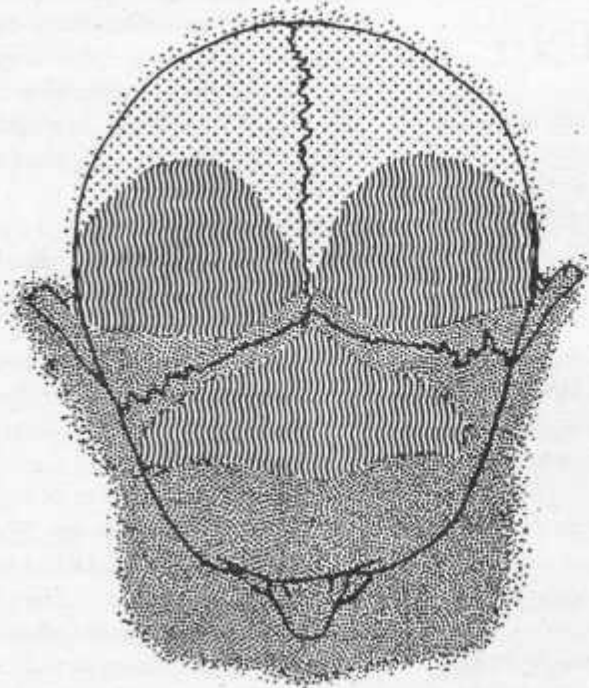
AZ ORÁLIS STRUKTÚRA

ENERGIAMEZŐJE

Az orális struktúra (12.5. ábra) hajlamos arra, hogy kiürítse energiamezőjét, így az nyugodt és csendes. A legfontosabb energia fejben található. Az éteri test szorosan a bőrhöz közel helyezkedik el, és világoskék a színe. Az emocionális test szintén belül található, nem sokszínű, és általában kiürült. A mentális test

Az agy energia-aktivitásának változásai

12.5. ábra. Az orális karakter aurája

fényes és sokszor sárgás színű. Az aura felsőbb szintjei nem túl fényesek. A külső tojásforma (a hetedik réteg) nincs teljes mértékben felfúvódva, nem fényes, ezüstös-aranyos izzású, amelyben az ezüst dominál és a lábfej környékén kiürült.

A csakrák inkább zártak vagy kevés az energiájuk az olyan emberben, aki még nem sokat tett a csakrák kinyitása érdekében. Valószínű, hogy koronacsakrája és homlokközpontja nyitott, ami mentális és spirituálisán harmadik szemcsakrái világosságát igazolja. Ha már végzett személyiségfejlesztő munkát, akkor lehet, hogy az elülső szexuális központ is nyitott. Ebben az esetben érdekli a szex.

A fejben levő energiamezők konfigurációját a 12.5. ábra középső része mutatja. Látható, hogy az energia legnagyobb része az agy elülső és oldalsó lebenyében helyezkedik el, s a legkevesebb energia a hátsó nyakszirti régióban található, így az orális karakter az intellektuális és verbális tevékenységekre, s nem a fizikaiakra összpontosít.

Az orális típus által főleg használatos védelmi rendszerek a verbális tagadás, az „orális szívás” és néha a verbális célzások jellemzik, melyek célja inkább a figyelemfelkeltés, s nem düh provokálása - vagyis éppen ellentétes a mazochista struktúrával.

AZ ORÁLIS STRUKTÚRA ÉLETFELADATA ÉS FELSŐBBRENDŰ ÉNJE

Az orális karakternek meg kell tanulnia azt, hogy bizony az univerzum bőségében, és megfordítsa a „megragadás” folyamatát. Adnia kell. Arra van szüksége, hogy feladja az áldozat szerepét, és értékelje azt, amit kap.

Szembe kell néznie az egyedüllettől való félelmével, mélyen bele kell „ásnia” a belső ürességbe, és meg kell találnia az étellel való szövetkezés lehetőségét. Ha felismeri szükségleteit, és megáll a saját lábán, akkor képes lesz azt mondani, hogy „Megvan!” és engedheti, hogy a legbelső energiák felnyíljanak és szétáramoljanak.

Az orális karakter belső képe olyan, mint egy finom hangszer, mint egy Stradivari. Arra van szüksége, hogy finoman felhangolja a hangszert, és megkomponálja a saját szimfóniáját. Ha az élétszimfóniában a saját, egyedi melódiáját játssza, akkor elégedett lesz. Ha felsőbbrendű énje szabaddá lesz, az orális karakter jól fel tudja használni kreativitását és intelligenciáját a

művészetben vagy a tudományban. Kiderül, hogy született tanító, mert minden nagyon érdekli, és mindig szeretettel és közvetlenül a szívéből adja át azt, amit tud.

AZ ELMOZDULT VAGY PSZICHOPATA KARAKTER

Az elmozdult struktúrával rendelkező személy kora gyermekkorában egy burkoltan csábító, ellenkező nemű szülőt tapasztalt meg. A szülő akart valamit a gyermektől. A pszichopata szüleivel háromszöget alkotott, és nem tudott segítséget kérni az azonos nemű szülőtől. Az ellenkező nemű szülőhöz pártolt, de nem kapta meg azt tőle, amire szüksége volt. Úgy érezte, elárulták, így az ellenkező nemű szülő manipulálásával kárpótolta magát.

A helyzetre adott válasza az volt, hogy minden módon megpróbált másokat kontrollálni. Ahhoz, hogy ezt tegye, színlelnie, sőt hazudnia kellett, ha úgy hozza a sors. Azt követeli, hogy támogassák és bátorítsák. De másokkal való kapcsolatában parancsol (például „Meg kell tenned!”), hogy engedelmességre bírjon másokat, így nem kap segítséget, támogatást.

Negatív aspektusában rendkívül hatalomvágyó, és arra van szüksége, hogy mások fölött uralkodjon. Kétféle módja van annak, hogy megszerezze ezt a kontrollt: erőszakoskodással és legyőzéssel vagy csábítással. A szexualitásban általában fantáziadús, de ellenséges. Ideális képet alakít ki magáról, erős felsőbbrendűségi érzése van, lenéz másokat, ami mély kisebbségi érzést takar.

A terápia megkezdésekor a pszichopata panasza az állandó vereségérzés. Ő győzni akar. De a támogatás elfogadása azt is jelenti, hogy megadja magát, vagyis szerinte egyenlő a vereséggel, így negatív szándéka a következő: „Az én akaratom teljesül!” Ebből keletkezik a kettős kötés, amely szerint „Igazam kell hogy legyen, különben meghalok.” Hogy ezt a problémát megoldja, meg kell tanulnia bízni.

A terápia során a személyiség először feltároló rétege az álarc. Ez azt mondja: „Igazam van, neked nincs igazad.” Ha mélyebben hatolunk a személyiségbe, az árnyék-én azt mondja: „Ellenőrizlek, irányítalak téged.” Ha a gyógyulás megkezdődik, felszínre kerül a felsőbbrendű én, és azt mondja: „Megadom magam.”

A test felső része felfúvódottnak tűnik, és a test felső és alsó része között az áramlás kismértékű. Medencéje

alultöltött, hideg, és azt a pszichopata összeszorítva tartja. Komoly feszültség található a vállakban, a koponyaalapnál és a szemben, lába gyenge, és a személy nem vetette meg a lábát a földön. Talajtalan.

A pszichopata struktúráját a vereségtől vagy bukástól való félelem tartja fenn. A személy kettészakad az emberektől való függőség és az őket kontrollálni vágyás érzései között. Fél attól, hogy uralkodjanak rajta, hogy kihasználják őt, és retteg attól, hogy áldozat legyen, hiszen ez a legmegalázóbb számára. A szexualitást hatalmijátékra használja, az öröm másodlagos a hódításhoz, legyőzéshez képest. Megpróbálja nem kifejezni szükségleteit oly módon, hogy megpróbálja elérni, másoknak legyen szükségük rá.

A PSZICHOPATA STRUKTÚRA ENERGIAMEZŐJE

A test felső részében található a fő energia. E típus energiaszintje először hiperaktív, amit összeomlás követ. Az elmozdult struktúrájú személynek (12.6. ábra) van egy általános energiamezője, amelyik minden auraszint alján kiürült, a tetején pedig energiadús, így a tojásalak is ilyen módon torzult. Az éteri test teltsége csökken a lábfej felé, általában sötétkék színű, és erősebb tónusú a skizoid vagy orális struktúrájúaknál. Az érzelmi test felső része is teltebb. A mentális test jobban kinyúlik előre, mint hátra. Az érzelmi testben lehet egy duzzanat az akaratcentrumnál, mely utóbbi a lapockák között található, és általában erőteljesen megnagyobbodott. A magasabb aurarétegek is erősebbek és ragyogóbbak a felső részben.

Apszichopata csakra konfigurációja általában nyitott akaratcentrumokat mutat a vállaknál és a nyaknál. A lapockák közötti akaratcentrumok rendkívül nagyok, és mértéken felül használtak. Nyitottak még az elülső központ és a koronacsakra, a többi túlnyomórészt zárt, főleg az érzőközpontok. A hátsó szexuális központ részben nyitott lehet. Ennek megfelelően ez a típus elsősorban a mentális és az akarat energiák révén működik.

Az energiaaktivitás az agy elülső lebenyeiben erős és fényes. Ez az aktivitás csökken a fej hátsó része felé, és nagyon nyugodt, általában sötét a tarkó tájékán. Ez jelzi, hogy a személyt elsősorban az intellektuális foglalatosságok, és nem a fizikai aktivitás érdekli, kivéve ha ez utóbbi az akaratérvényesítést szolgálja. Az intellektus is az akarat szolgálatában áll.

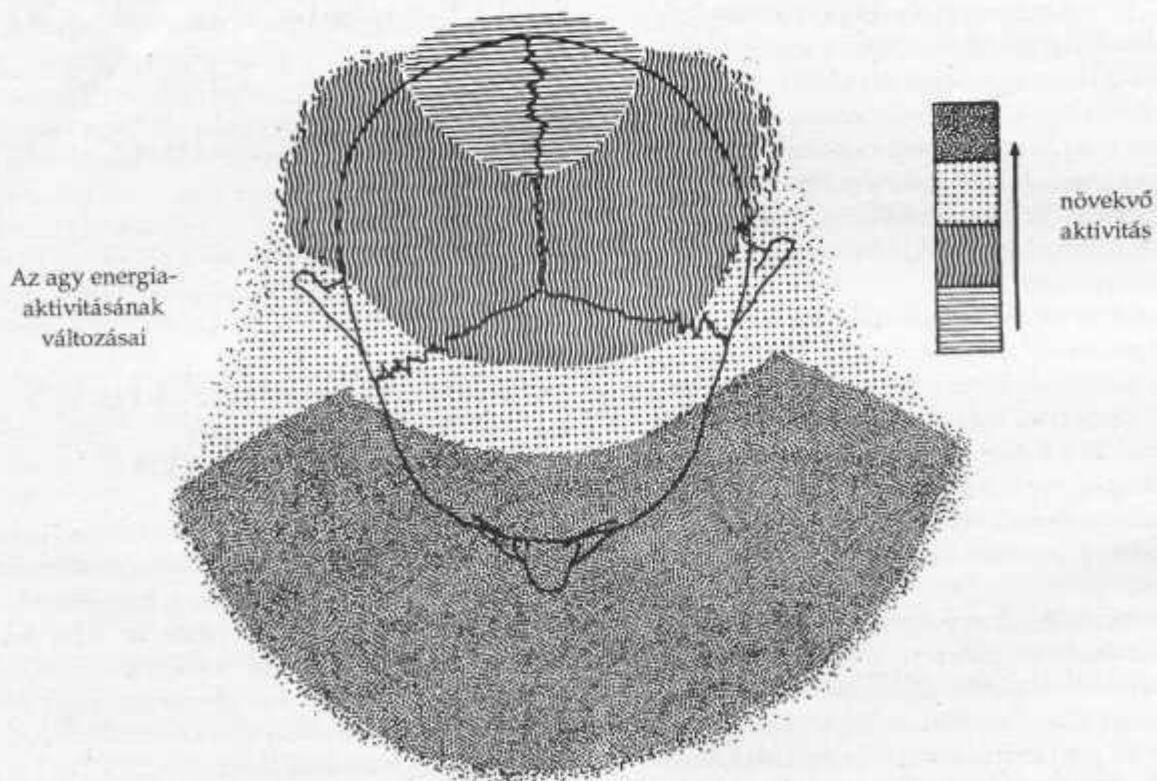
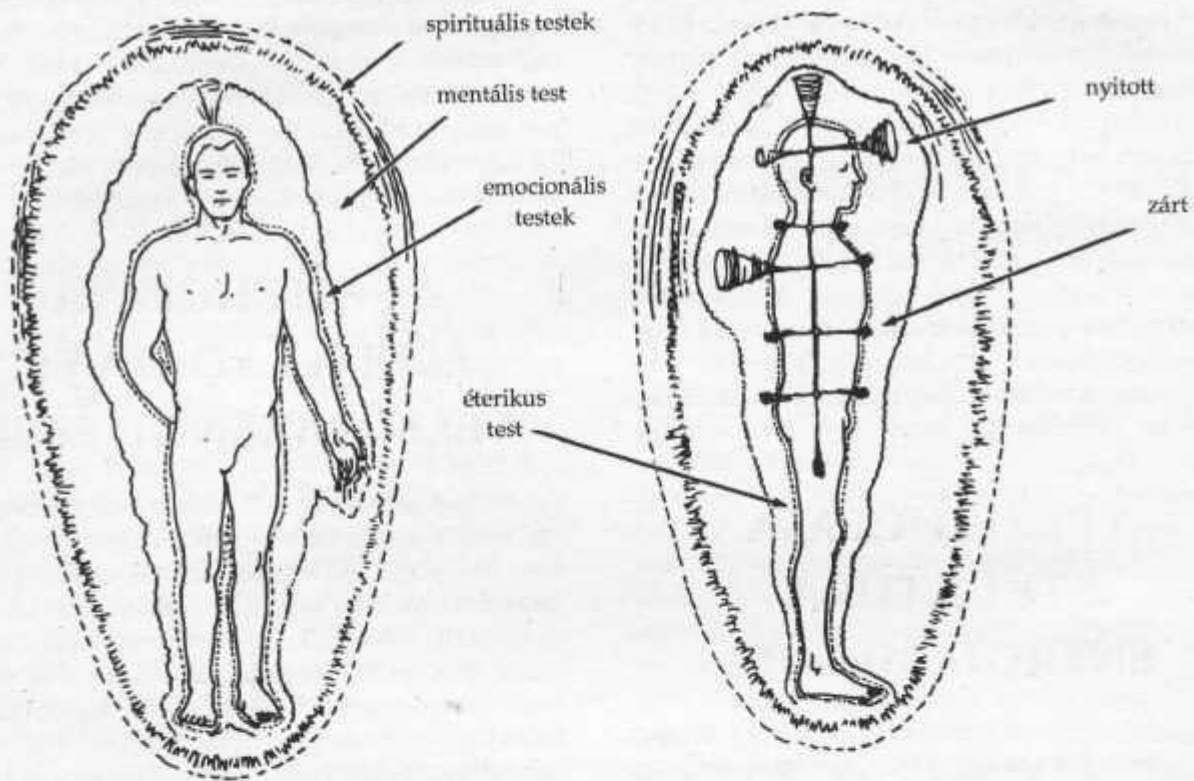
A pszichopata az erőtől duzzadó elülső lebenyekből bocsájtja ki az energiaívket a másik személy felé, hogy védekezésként mentális „fogságban” tartsa. Alkalmazza a verbális tagadást is. Néha vulkánként tör ki, ami hasonlít a hisztérikus védekező rendszerre, de itt ez egy ellenőrzött, kiegyensúlyozott energiaforma, amibe nincs meg a hisztériára jellemző káosz.

A PSZICHOPATA ÉLETFELADATA ÉS FELSŐBBRENDŰ ÉNJE

A pszichopátának meg kell találnia az igazi megadást oly módon, hogy fokozatosan kiengedi és elengedi teste felső részét, és feladja azt a törekvését, hogy uralkodjon másokon, és megadja magát mélyebb lényének és szexuális érzéseinek, így kielégítheti mély vágyát a valóságban való létezésre, barátokat szerezhet, és igazi emberi lénynek érezheti magát. Apszichopata karakter belső képe tele van fantáziával és becsületbeli kalandokkal. Ezekben a legigazabbak és a legbecsületesebbek győznek. A világ nemes értékek körül forog, amelyeket állhatatossággal és hősiességgel lehet megtartani. Nagyon vágyik arra, hogy ezeket az értékeket környezetében is megvalósítsa. Valamikor meg is fogja valósítani. Amikor felsőbbrendű énjé energiái felszabadulnak, akkor a pszichopata személy nagyon becsületes és az integritás magas fokán áll. Magasan fejlett intellektusát arra is használhatja, hogy nézeteltéréseket oldjon meg úgy, hogy segítsen másokat saját igazságuk megtalálásában. Becsületességével másokat is elvezethet saját becsületükhöz. A bonyolult feladatokat is jól oldja meg, és nagy, szeretettel teli szíve van.

A MAZOCHEZTIKUS STRUKTÚRA

A szeretet, amit a mozochista gyermekkorában kapott, feltételekhez kötődött. Anyja domináns és „áldozatot hozó” személyiség volt - olyannyira, hogy ellenőrizte a gyerek étkezését és kiválasztását is. Arra kényszerítette a gyereket, hogy bűnösnek érezze magát, ha saját akaratát érvényesítette, vagy szabad akart lenni. Minden olyan próbálkozását letörték, amely a rá nehezedő, szörnyű nyomásnak akart ellenállni, így becsapottnak, legyőzöttnek és megalázottnak érezte magát. A helyzetre adott válasza az volt, hogy visszatartotta

12.6. ábra. A pszichopatikus karakter aurája

A MAZOCHISTA

STRUKTÚRA

i ENERGIAMEZŐJE

érzéseit és alkotóképességét. Valójában mindent megpróbált visszatartani. Ez haraghoz és gyűlölethez vezetett. Függetlenséget akar, de másokkal való interakciójában udvarias kifejezéseket használ, melyeket undorral ejt ki, mivel ezek közvetve manipulálnak másokat. Ez gúnyolódást vált ki. A gúnyolódás lehetővé teszi számára, hogy bedühödjön. Már dühös volt, de megkapta a jogot is arra, hogy kimutassa, így egy olyan körbe kerül, ami állandó függésben tartja őt.

A negatívumokat tekintve ez a személy az, aki szenved, nyafog és panaszkodik. Kifelé engedelmes marad, de valójában sohasem hódol be. Belsejében le vannak blokkolva a rosszindulat, ellenségesség, felsőbbrendűség és a félelem érzései, és a félelem heves dührohamban fog kirobbanni. Impotens is lehet, s erősen érdeklődhet a pornográfia iránt. Ha nőről van szó, akkor valószínű, hogy frigid, és a szexualitást tisztátalannak érzi.

Ha terápiára kezd járni, akkor panaszja az, hogy állandó feszültséget érez. Meg akar szabadulni a feszültségtől, de öntudatlanul azt hiszi, hogy az attól való megszabadulás, és a benne lévő érzések elfogadása legyőzteshez és megaláztatáshoz vezet, így tudatlanul negatív szándéka az, hogy blokkolva maradjon, és „szeresse a negativitást”, így alakul ki a kettős kötés: „Ha dühös leszek, akkor megaláznak, ha nem leszek dühös, akkor is.” A terápia során a probléma megoldása azt kívánja, hogy agresszív és szabad legyen, és megnyíljon a spiritualitás felé.

A terápia során a személyiség első feltárt rétege az álarc, ami azt mondja: „Megölöm (megsértem) magam, mielőtt te ölsz (sértesz) meg engem.” Némi terápiás kezelés után a belső kép feltárul, az árnyék-én tudatos lesz, s azt mondja „Bosszantani és provokálni foglak.” Ez végül is felszabadítja a felsőbbrendű ént, ami megoldja a szituációt: „Szabad vagyok!”

Fizikailag az ilyen egyén nehéz, zömök, túlságosan fejlett izmok, rövid nyak és derék jellemzi. A nyakában, állkapcsában, torkában és medencéjében erős feszültségcöccök található. Ülepe hideg. Energiája a torok tájékán megreked, s így feje előreesik.

Pszichodinamikai szempontból ez a típus visszafogja magát, elmerül a mocsárban, ahol nyafog, panaszkodik, visszafogja érzéseit, és provokál. Ha provokációja sikeres, akkor ürügye van arra, hogy kirobbanjon. Valójában nem szándékosan provokálja az embereket, amit mások provokációnak vélnek, azzal ő - legalábbis úgy érzi - örömet próbál szerezni.

Legfőbb energiája összetett. Hipoaktív és mégis belül ég. Amazochista mezője (12.7. ábra) teljesen felpuffadt. Az étertest sűrű, durva és inkább szürke, mint kék színárnyalatú. Az érzelmi test telt, sokszínű, és majdnem akkora egyenlő részekre oszlik, mint az éteri test. A mentális test nagy és fényes, még a test alsó részében is. Az intellektus és az érzelmek jórészt integráltak. A mennyei test fényes a test körül, mályvaszínű, vörösesbarna és kék. A tojás teljesen telt és sötét arany színű, egy kicsit súlyosabb az alsó részén, és így oválisabb, mint egy igazi tojás. Külső széle nagyon határozott, talán túl sok feszültség és vastagság jellemzi.

A mazochistában az érdemi feltáró munka előtt általában nyitottak a homlok- és a napfonatcsakrák, és lehetséges, hogy részben nyitott a hátsó szexuális központ. Ezáltal a személyiség mentális, érzelmi és akarati aspektusai működnek. Az agy erős aktivitást mutat az elülső, a falis és a kamrai lebenyekben, ennek az aktivitásnak egy kis része áterjed a nyakszirt központi területére, amelyet kevésbé aktív régiók vesznek körül. A mazochista védekezőrendszerét általában a „tápotagatás”, a csendesség, foglalkozás a borongós gondolatokkal, és a szónylak jellemzik.

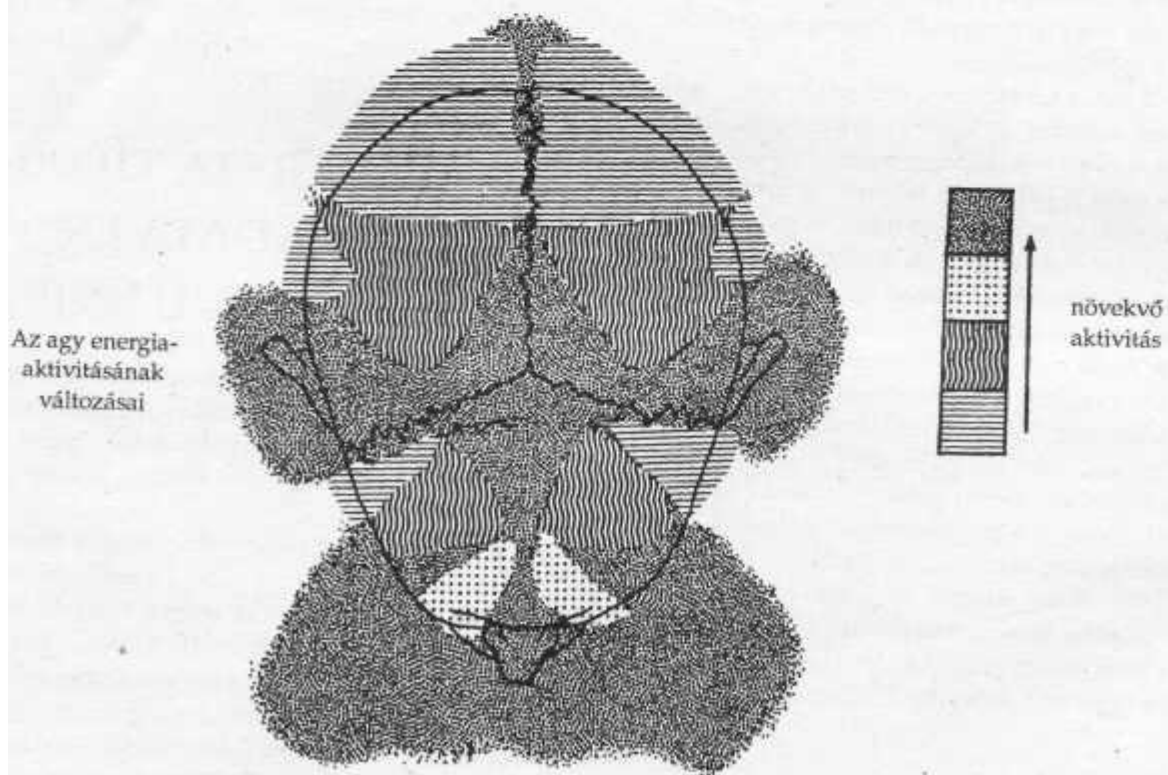
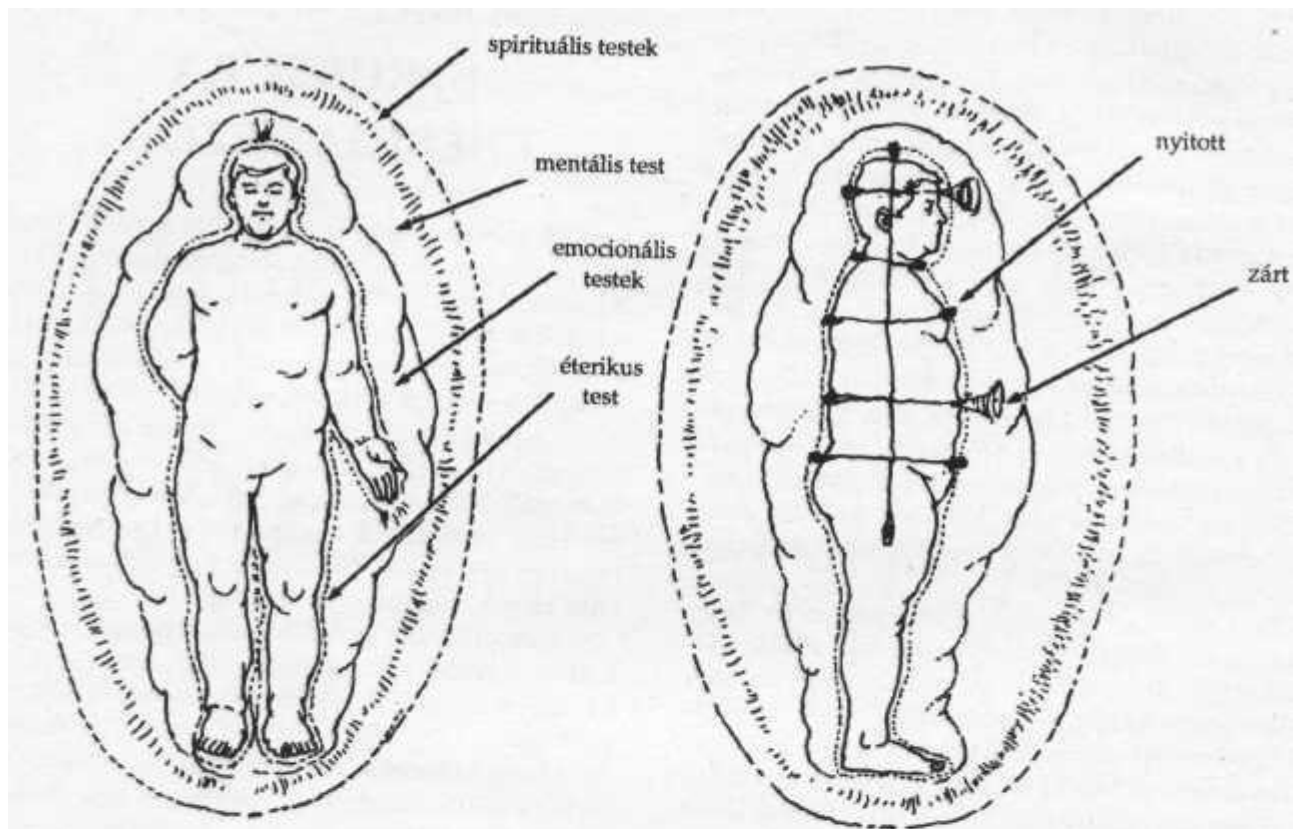
A MAZOCHISTA TÍPUS

ÉLETFELADATA ÉS

FELSŐBBRENDŰ ÉNJE

A mazochistának fel kell adnia azt a képzetét, hogy a benne levő agresszió felszabadítása megaláztatással jár. Aktívan kell kifejeznie magát, bármilyen hozzá illő, neki tetsző módon, és meg kell ezt tennie, amikor csak akarja.

A mazochista belső képe olyan, mint a finoman megmunkált ezüst és arany. Kreatív ereje finom és bonyolult művekben fejezi ki magát, melyek mindegyike egyediséget és személyes ízlést tükröz. Minden részlet fontos. Amikor ezeket a nagyon finoman megmunkált műveket megmutatja, a világ tiszteletet fog érezni iránta. A felsőbbrendű én energiái a másokkal való törődéssel vannak tele. Született közvetítő. Nagy szíve van. Segítőképz, és van mit adnia, mind az ener-

12.7. ábra. A mazochisztikus karakter aurája

giát, mind a megértést tekintve. Tele van a mások iránti mély részvétellel, ugyanakkor képes arra is, hogy vidám legyen és örömet szerezzen. Képes a kreatív játékos-ságra és könnyedségre. A terápia felszínre fogja hozni mindezeket a képességeket, és amiben csak akar, abban jeleskedik.

A RIGID STRUKTÚRA

A rigid karakterstruktúrájú embert gyermekkorában visszautasította az ellenkező nemű szülő. A gyermek ezt úgy élte át, mint a szeretet elárulását, mivel a szexualitás és a szeretet ugyanazt jelenti a gyermeknek. Hogy a visszautasítást kompenzálja, elhatározta, hogy minden érzésén uralkodni fog - a haragon, a félelmen és a jó érzéseken is - úgy, hogy visszatartja őket. A megadás egy borzasztó dolgot jelent neki, mert ekkor minden érzése kiszabadul, így nem elégíti ki közvetlenül szükségleteit, hanem manipulálja az embereket annak érdekében, hogy megkapja azt, amit akar. A büszkeség kapcsolatban áll a szerelem érzésével. A szexuális szerelem elutasítása nála a büszkeségét sérti.

Pszichodinamikai szempontból a rigid személy azért tartja vissza érzéseit és cselekedeteit, hogy ne nézzék bolondnak. Evilági akar lenni, sok ambícióval és versenyszellemmel. Azt mondja: „Felsőbbrendű vagyok, mindent tudok.” Mélyen belül fél az árulástól, mindenáron el akarja kerülni, hogy megsebezzen. Fél attól, hogy megsértik. Büszkén tartja a fejét, és egyenesen a gerincét. Nagyfokú külső kontroll jellemzi, és nagymértékben azonosul a fizikai valósággal. Ez az erős egopozíció ürügyül szolgál arra, hogy megakadályozza érzelmei felszínre kerülését. Ez a személy fél az emberi lények olyan önkéntelen folyamataitól, amelyeket nem az ego határoz meg. Az egyén elválasztja belső énjét a ki- és beáramló érzelmektől. A szexet megvetéssel és nem szerelemmel csinálja.

Érzelmei visszatartása alatt még több büszkeséggel telik meg. Másoktól szerelmet és szexuális érzéseket követel, de amikor közeli kapcsolatba kerül velük, akkor megtévesztően korlátozza őket, hogy ő maga kompromittálatlan maradjon. Ez versenyhez és nem szerelemhez vezet. Sérti büszkeségét, és még versengőbb lesz. Egy olyan ördögi körbe kerül, amelyben nem érheti el azt, amit szeretne.

Ha terápiára jelentkezik (ha egyáltalán megfordul ez a fejében), akkor arról panaszkodik, hogy nincsenek érzései. Meg akarja adni magát az érzéseknek, de azt hiszi, hogy ez megalázással jár, így negatív szándéka a következő: „Nem adom meg magam.” A szexet vá-

lasztja a szerelem helyett, de ez nem elégíti ki. Ez ahhoz a kettős kötéshez vezet, hogy „Nincs jó választás.” Fáj neki a megadás, de ha büszke marad, akkor sem lehetnek érzései. Hogy ezt a problémát megoldjuk a terápia során, össze kell kötni a szívet és a genitáliákat.

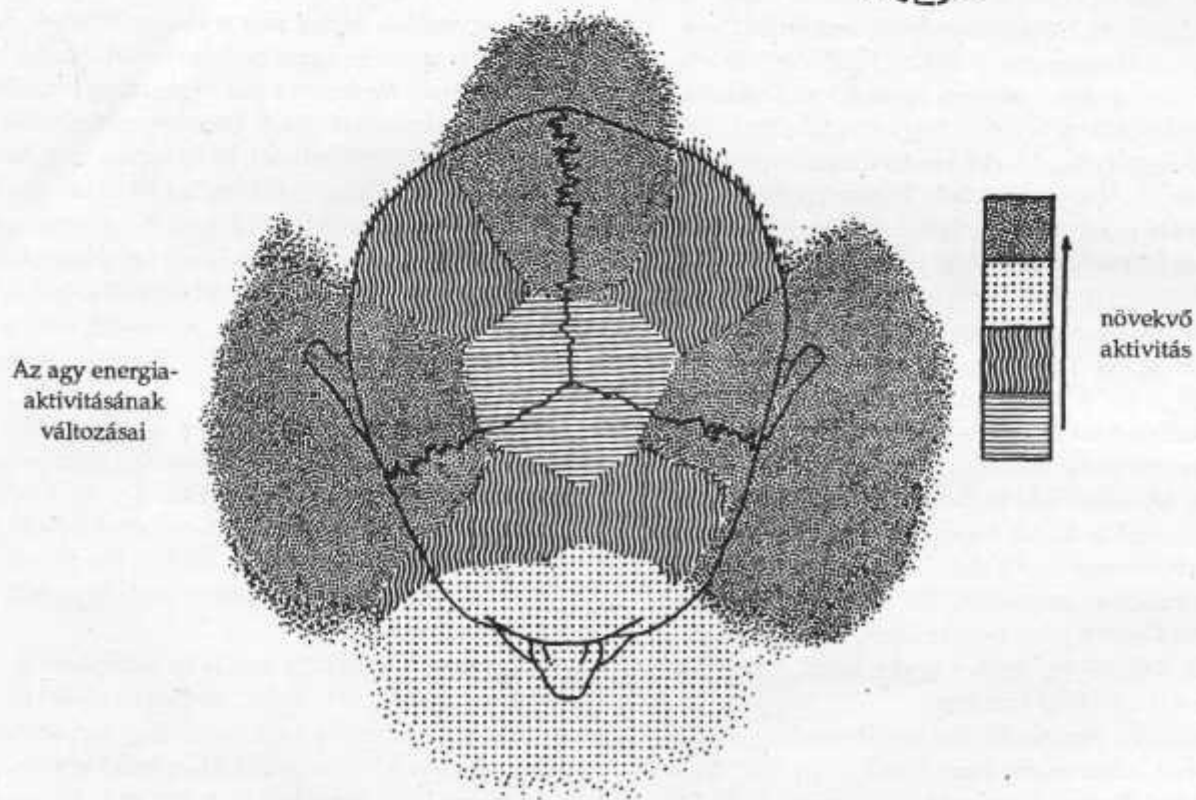
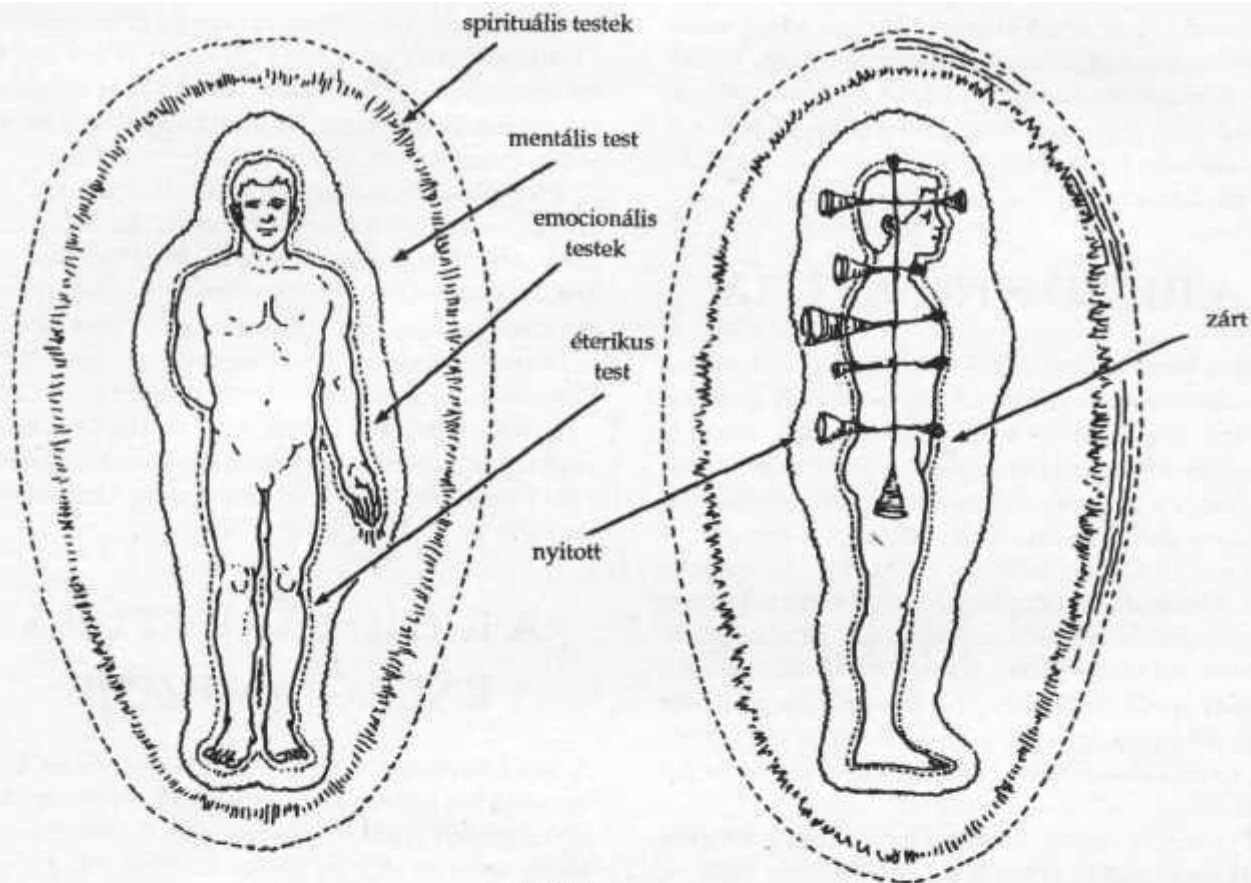
A terápia során az álarc azt mondja: „Igen, de...” Kis idő múlva az árnyéka tudatossá válik. Azt fogja mondani: „Nem foglak szeretni téged.” Ahogy az érzelmek áramlani kezdenek, a felsőbbrendű én megoldja a helyzetet, konstatálja: „Elköteleztem magam, szeretlek.” A test harmonikusan arányos, magas energiaszinttel rendelkezik és integrált. Kétféle védekezőrendszere lehet - fém páncél, mintha acéllemezek borítanák a testét, vagy egy páncéling, olyan, mint egy láncokból készült ruha a teste körül. A medence hideg, és hátrafelé csúcsosodik ki.

A RIGID STRUKTÚRA ENERGIAMEZŐJE

A rigid struktúra a fő energiát a periférián tartja, messze a test legbelsejétől. Hiperaktív. A rigid struktúrájú személyt (12.8. ábra) egyensúly és integráció jellemzi, amit az erős és fényes aura mutat. Az aura általában egyenlően oszlik szét a test egészében. Az éteri test erős, széles és egyenes, kékesszürke színű és közepesen durva. Az érzelmi test nyugodt egyensúlyt mutat, és egyenletesen oszlik el. Lehet, hogy nem olyan színes, mint más struktúráknál, ha az egyén még nem nyitotta ki érzéseit. Nagyobb lehet a test hátsó részében, mivel itt minden központ nyitott. A lelki test kifejezett és fényes. A mennyei test nem túl fényes, ha a személy még nem adott elég feltétel nélküli szeretetet, vagy nem nyitotta meg szellemét. A tojáshej erős, rugalmas, nagyon szép alakú és fényes színű - aranyezüst, az arany dominanciájával.

A rigid karakter csakrái közül a hátsó akarati, a szexuális és a lelki csakrák azok, amelyek valószínűleg nyitottak a terápia megkezdése előtt, így ez a típus elsősorban az esze és az akarata szerint él. A fejtetői és a napfonatcsakra lehet nyitott és zárt is. Ha elkezd a terápiát, s kinyitja érzéseit, az elülső érzőközpontok is lassan kinyílnak.

Az agy magas aktivitást mutat az oldalakon és az agy központi részében. Néhány esetben az elülső lebenyek csak annyira aktívak az élettértől függően, amennyire az egyén rájuk koncentrálna. Ha intellektuális foglalatosságai is vannak, akkor ez a terület is fényes és aktív lesz, ha nem, akkor az általában a második legaktívabb terület. Ha a személy foglalkozott művé-

12.8. ábra. A rideg karakter aurája

szettel, például festéssel, zenével, vagy annak más kreatív formájával, akkor az oldalsó lebenyek fényesek. Úgy találtam, hogy ahogy ezek az emberek lényük feltárására töreksenek, egyre jobban megvilágosodnak, az agy aktivitási sémái egyre jobban egyensúlyba kerülnek az oldalsó, elülső és nyakszirti területtel. Hidakat építenek közvetlenül a fejen át, hogy felülről nézve egy keresztet hozzanak létre. Ha az egyén elkezd kifejleszteni spiritualitását, spirituális tapasztalatokra tesz szert, akkor nagyobb aktivitás figyelhető meg a központi agyi területen.

A rigid személy által általában használt energetikai védelmi rendszert az erő és az akarat fitogtatása, a határok tartása és néha a hisztéria jellemzi (12.3. ábra).

A RIGID KARAKTER

ÉLETFELADATA ÉS

FELSŐBBRENDŰ ÉNJE

A rigid karakternek ki kell nyitnia érzőközpontjait, és engednie kell, hogy érzései áramoljanak, és mások is lássák azokat. Meg kell osztania érzéseit, bármilyenek is azok. Ez lehetővé teszi, hogy energiái lényé belsejéből ki- és abba beáramoljanak, és szabaddá teszi a felsőbbrendű énjének egyediségét.

A rigid karakter belső képe kalanddal, szenvedéllyel és szerelemmel van tele. Hatalmas, megmászó hegyek, pártfogolni való ügyek és romantikus szerelmek találhatóak benne. A napba repül, mint Ikarosz, elvezeti népét az ígért földjére, mint Mózes. Szeretettel és életszenvédélyével másokat is lelkesít. Majdnem minden tevékenységében született vezető. Képes arra, hogy mély kontaktust teremtsen másokkal és az univerzummal. Képes lesz arra, hogy játsszon az univerzumban, és teljes mértékben élvezze az életet.

Nagyon hasznos, hogy a páciens általános karakterstruktúráját szem előtt tartsuk a gyógyítás alatt. Ez segíteni fog mint gyógyítót abban, hogy minden embert egyedi módon közelítsük meg, és a leghatékonyabb gyógymódot alkalmazzuk. Már az is nagy segítséget nyújt, ha a páciens határokhoz való viszonyából kiindulva határozzuk meg a gyógymódot. A skizoid karakterstruktúrával rendelkező személynek azonosítania kell és meg kell erősítenie határait. Szüksége lesz arra is, hogy megerősítsük spirituális valóságát. Sokat segít ebben a Fokozott Érzékenységes Érzékelés. A skizoid aurájának is fontos, hogy feltöltődjék, s meg kell őt tanítani arra, hogy hogyan tartsa meg töltését. Az energia elszívargását meg kell állítani. Az orális karak-

ter auráját is fel kell tölteni, és a csakráit ki kell nyitni, határait meg kell erősíteni. Az ilyen személyt meg kell tanítani arra, hogy milyen érzés az, ha a csakrák nyitva vannak, s arra, hogy nyitva tudja tartani a csakrákat gyakorlatok és meditáció segítségével. Az orális típusnak sok érintésre van szüksége. Az elmozdult karakterű embernek energiamezője alsó részét kell feltöltenie, ki kell nyitnia az alsó csakrákat, és meg kell tanulnia inkább szívvel, s nem akarattal élni. Fontos, hogy nagyon tapintatosan kezeljük a szexuális problémákat az elmozdult karakterűeknél. A második csakrát is óvatosan, megértéssel és elfogadással kell kezelni. A gyógyítónak nagyon érzékenynek és óvatosnak kell lennie, amikor megérinti a test alsó részét. A mazochista energiamezővel rendelkező személynek meg kell tanulnia valamennyi blokkolt energia megindítását és kiszabadítását. Legfőképpen határait kell tiszteletben tartani. Sohase érintsük meg engedély nélkül. Minél többet vállal át a gyógyításból, annál gyorsabban és jobban fog meggyógyulni. A gyógyulása mindig függ a benne rejtőző kreativitástól, amelyet ki kell engednie magából, ki kell fejeznie. A rideg karakter aurája lágyítást kíván. Ennek a személynek meg kell nyitnia a szívcsakráját, és kapcsolatot kell teremtenie a szeretettel és más érzésekkel. Az aura második rétegét aktiválni kell, és tevékenységét tudatossá tenni. A gyógyítónak mindezt lassan kell megtennie, hogy a pácines minden alkalommal rövid időkre éljen át érzelmeket. A személy mélyebb, legbelső energiáit kézzel érintéssel érinthetjük meg. Fontos, hogy a gyógyító szeretettel fogadja el a személyiséget, amikor a keze a testen nyugszik.

MI VAN A KARAKTER- STRUKTÚRÁKON TÚL?

Ahogy minden ember igyekszik megérteni magát pszichodinamikai, fizikai és spirituális szempontból, az aura változik. Az aura kiegyensúlyozottá válik, a csakrák egyre nyitottabbak. Negatív hiedelemrendszerünkben a valós világról vallott elképzelések és tévhitek kitisztulnak, több világosságot, kevesebb pangást, és az energiamezőben magasabb rezgést hoznak létre. A mező rugalmasabb és folyékonyabb lesz. A kreativitás a rendszer energiafelhasználásának hatékonysága növekedésével együtt nő. A mező kiterjed, és mélyebb változások kezdenek megjelenni benne.

Sok embernek lesz csodálatos arany-ezüst fénygömbje a fejközpontban, ami egy ragyogó fénylabdává nő. Ahogy az egyén kifejlődik, ez a labda egyre nagyobb lesz, és kiterjed a testen kívülre is. Úgy tűnik,

mintha egy olyan mag lenne, ami fényt hoz, és a meny-nyei test egy fényesebb, fejlettebb szervvé alakítja, ami érzékel, és így kölcsönhatásba kerül a fizikai világon túli valósággal. Ez a fény valószínűleg a korona- és a harmadik szemnél levő csakrák alapjánál helyezkedik el, ahol a hipofízis és a tobozmirigy is található. Ahogy a mentális test fényesebbé válik, kifejlődik a fizikai léten túli valóságra való érzékenység.

Az ember élete az univerzummal folytatott természetes energiaáram-cserével változik. Kezdjük úgy látni magunkat, mint az univerzum egy egyedi aspektusát, amely teljes mértékben integrálódott az egészbe. Energiarendszerünket olyannak látjuk, mint energiaátalakító rendszert, amely energiát vesz fel a környezetétől, lebontja, átalakítja, szután újból szintetizálja, és egy magasabb szellemi állapotban bocsátja ki a világegyetembe, így mindegyikünk egy élő transzformációs rendszer. Mivel az általunk átalakított energiának van tudata, mi tudatot transzformálunk. Igazi lelkesítő anyag vagyunk.

KARAKTERSTRUKTÚRA ÉS ÉLETFELADAT

Minden karakterstruktúra egy rosszul működő transzformációs rendszer. Először leblokkoljuk az energiát. Az energia gátoltta, lelassultta válik energiarendszerünkön belül. Ezt olyan módon tesszük, hogy negatív hiedelmeinknek megfelelően élünk. Sokszor „kilógunk” a valóságból, mert úgy élünk, és annak alapján reagálunk a világegyetemre, amilyenek gondoljuk azt, nem amilyen az valójában. De ez nem megy sokáig, így fájdalmat hozunk létre ezzel életünkben. Előbb vagy utóbb meghalljuk az üzenetet, hogy valamit rosszul csinálunk. Megváltoztatjuk magunkat és energiarendszerünket, hogy csökkentsük a fájdalmat. Felszabadítjuk a rendszert, és átalakítjuk az energiát. Közben ezt tesszük, nemcsak azt segítjük elő, hogy kitisztuljanak személyes negatív képzeink, de a körülöttünk levőkre is pozitívan hatunk, így is energiát alakítunk át.

Amikor elkezdjük felszabadítani a blokkokat, saját, személyes feladatunkat valósítjuk meg. Ez felszabadítja energiánkat, így megtehetjük azt, amit mindig is akartunk az életben: a mély vágyakozást, ami gyermekkorunk óta bennünk van, a titkos álmot, ami élethivatásunk. *Az, amit bármi másnál jobban szeretnénk megtenni, az az élethivatásunk. Ez az, amit megtenni jöttünk a világba. Ha a személyes blokkokat megtisztítjuk, akkor megnyitjuk az utat vágyaink teljesülése felé. Vezessenek vágyaink! Kövessük őket! Ez örömet hoz nekünk.*

Úgy terveztük meg a testünket és energiarendszerünket, hogy az élethivatás teljesítésének eszközei legyenek. Az energiatudat olyan kombinációja vagyunk, ami a legjobban megfelel annak, aminek megtételére születtünk. Senki másra nem hasonlít ez a kombináció, és senki nem akarja pontosan azt tenni, amit mi. Egyediek vagyunk. Ha energiarendszerünkben leblokkoljuk a hivatásunkat szolgáló energiaáramlást, akkor élethivatásunk teljesülését akadályozzuk meg. Az emberi leblokkolás általános mintáját karakterstruktúrának és védekezőrendszernek hívják. Ebbe tartoznak mindazok a módszerek, amelyekkel megszokott módon elszigeteljük magunkat attól, aminek megtételére a világhivatás szintjén a világra jöttünk. Ezek közvetlenül megmutatják azt is, amit nem tudunk az életről, amit meg kell tanulnunk, így testünkben és energiarendszerünkben kristályos formában ott van a tanulni való. Mi építjük és alakítjuk ki tantermünket, saját előírásunknak megfelelően. Ebben élünk.

Az energiablokkok, amint tanulni fogjuk, végül fizikai rendellenességekhez vezetnek. Viszont ezek a betegségek nyomon követhetők karakterstruktúránkban, vagy energiablokkolási módjainkban. Így bármilyen betegségünk van, az közvetlen kapcsolatban áll élethivatásunkkal. Az energiarendszeren keresztül a betegség közvetlenül összefügg a legmélyebb vágyainkkal. Azért vagyunk betegek, mert nem követtük legmélyebb vágyainkat, így hát ismét azt kérdezem, mi az, amire a leginkább vágyunk, hogy megtegyük az életben -jobban, mint bármi mást a világban. Ismerjük fel, hogyan állítjuk le magunkat. Távolítsuk el a blokkot. Tegyük azt, amit szeretnénk, és jobban érezzük majd magunkat.

IV. rész

A GYÓGYÍTÓ ÉRZÉKELÉSÉT SEGÍTŐ ESZKÖZÖK

„És jóllehet az Úr keserűségnek kenyerét adja nektek, és nyomorúságnak vizét, de nem távozik többé tőled, a te Tanítód, és szemeid látják a te Tanítódat.”

És a te füleid hallják az utánad kiáltanak szavát, ki ezt mondja: „Ez amaz út, ezen járjatok, mikor vagy jobb kézre vagy bal kézre elhajoltok.”

A BETEGSÉG OKA

Agyógyító szemszögéből nézve a betegség a harmónia hiányának következménye. Ezt az egyensúlynélküliséget az okozza, hogy megfélekedünk valódi énrünk-ről. Ez pedig olyan gondolatokat és cselekedeteket kelt, amelyek előbb egészségtelen életmódhoz, majd betegséghez vezetnek. A betegség annak a jele, hogy kiegyensúlyozatlanok vagyunk, mert megfélekedtünk arról, kik vagyunk. Olyan közvetlen üzenet, amely nemcsak azt árulja el, hol és miként vagyunk kiegyensúlyozatlanok, de azokat a lépéseket is megmutatja, amelyek segítségével visszatalálhatunk valódi önmagunkhoz és újra egészségesek lehetünk. Specifikus információt nyújt, ha tudjuk, hogyan juthatunk hozzá. *Így a betegséget olyan leckének tekinthetjük, amit magunk adunk fel magunknak, hogy segítségével visszatalálhassunk valódi énrünkhez.* Azonnal eszünkbe jut jó néhány kivétel, amire ez nem érvényes.

Legtöbbjük azonban a valóság olyan elfogadására korlátoz bennünket, amely kizárólag a mostani életünkre és annak is csak a fizikai részére van tekintettel.

Az én megközelítésmódom transzcendentális. A fenti állításokat tisztán és teljes egészében csak akkor érthetjük meg, ha már az idő és tér fizikai dimenzióin túli létezőként is elfogadjuk magunkat. Ezeket a gondolatokat csak akkor érezhetjük magunkéinknak, ha önmagunkat is az egész részeként, az egészszel azonosként látjuk, érezzük. A transzcendentális gondolatok alapja az, hogy az egyedivé válás útja és a teljesség azonos, azaz a Nagy Egész első megközelítésben egyedi részekből áll, amelyek nemcsak részét alkotják az egésznek, hanem a hologramhoz hasonlóan valójában azonosak azzal.

Saját személyiségfejlődésemben, amikor tanácsadó voltam és energiamező-megfigyeléseket végeztem, két meghatározó változás történt, amely gyökeresen átalakította munkamódszeremet.

Az első változás az volt, hogy a foglalkozások során útmutatást kaptam spirituális vezetőkről arra vonatkozóan, hogy mi a teendő az ülésen. Azon túl keresni és kérni kezdtem a különböző auraszintekre vonatkozó specifikus információkat. Elkezdtem kifejleszteni azt a képességet, amit „belső látásnak” neveznek, vagyis hogy képes lettem a röntgenhez hasonlóan belelátni az emberi testbe, így tanácsadói munkám lassan spirituális gyógyító tevékenységgé alakult.

Az ilyen gyógyítást eleinte csak a terápia kiterjesztéseként alkalmaztam, majd később ez vált valamennyi terápiám központi magjává, lényegévé, mivel így a lélek és a test összes dimenzióját elérhettem, messze túlhaladva a korábbi gyógy módokat. Munkám világgossá vált. A lelket gyógyítottam, így magam váltam azzá a csatornává, melyen keresztül a lélek eljuthatott önmagáról alkotott emlékeihez, megláthatta, merre tartott, amikor megfélekedett magáról, és a betegség felé vezető útra tért.

Ez a munka számomra igen nagy élménnyé vált, teli volt a magasabb rendű energiák és a gyógyítási érkező angyali lények megtapasztalása közben érzett extatikus lelkesedéssel.

Ugyanakkor kihívást jelentett, hogy szembe kell nézni a szörnyű testi betegségek fájdalmával, melyet bizonyos mértékig magának a gyógyítóknak is tapasztalnia kell a gyógyítás érdekében.

Atengedtem magam annak a hatalmas energiának és a lelket érintő kiegyensúlyozatlanságnak, mellyel igen sokan élnek együtt. Az emberiség szörnyű fájdalmakat, magányosságot és mély szabadságvágyat hord magában.

A gyógyítóé a szeretet munkája. A gyógyító eléri a lélek fájdalmas területeit és gyengéden újraéleszti a reményt és azt az ősi emléket, élményt, aki a lélek.

A testet minden ízében megérinti az isteni szikra és gyengéden ráébreszti arra, hogy Istenként létezik, és az Egyetemes Akarattal együtt kérlelhetetlenül halad az egészség és teljesség felé.

A következő néhány fejezetben a betegség és a gyógyítás folyamatát fogom bemutatni a Spirituális Tanítók nézetei alapján. Megosztom Önökkel néhány, a lelki útmutatással kapcsolatban, szakmai körökben szerzett tapasztalatomat, és részletesen bemutatom a Kiterjesztett Érzékenységu Észlelést, megvizsgáljuk, hogyan működik és hogyan lehet megtanulni.

Bemutatom Heyoan (tanácsadó) valóságfelfogását is. Mindezt fontos megértenünk ahhoz, hogy meg tudjuk tanulni az ötödik részben leírt gyógyítási technikákat.

A VALÓSÁG

Ahogy az a 4. fejezetben is láthatjuk, az a newtoni mechanika által felvetett gondolat, miszerint a világmindenség különálló anyagi építőkövekből áll, idejétmúlttá vált a XX. század elejére. Tudósaink egyre több bizonyítékát adják annak, hogy mindnyájan mindig kölcsönös kapcsolatban állunk egymással. Nem különálló, hanem egyénivé vált lények vagyunk. Csak régi newtoni gondolkodásmódunk vezet bennünket a teljességtől való különállás, elszigeteltség hamis gondolatához. Ez egyszerűen nem igaz.

Tegyük fel például, hogy egy kisgyermek vérátömlesztése során AIDS-fertőzést kap. Ha ezt az eseményt a különállás szempontjából értelmezzük, azt mondhatjuk: „Ó, szegény áldozat!” Ha az „Én vagyok a felelős” népszerűsített változatából szemléljük, azt mondhatjuk: „ő okozta, ezért az Ő hibája”.

A hólizmust követve, azt mondhatjuk: „Milyen nehéz leckét választott tanulásra ez a bátor lélek és családja.” Mit tehetek, hogy a legjobb segítséget nyújtsam neki? Hogyan szerethetem őket a legjobban? Hogyan segíthetek nekik, hogy visszataláljanak önmagukhoz?

Bárki, aki ilyen módon közelíti meg az életet, *nem talál ellentmondást felelősség és szeretet között, és igen különbözőnek találja a felelősséget és a vádaskodást,*

Hadd mutassak egy példát arra, mire vezethet az önmagunk iránti felelősség magyarázata a különállóság szemszögéből.

A hólizmusból és az egyedivé válásból kiinduló nézetek tiszteletét és elismerését ígéri bármely más emberi lény tapasztalatainak. Ezzel ellentétben állnak azonban állításaik a különállás szemszögeit fogalmazzák meg. Pl. „Te okoztad a rákodat, én nem tennék ilyet!” Ez a különállás a félelem és az áldozatként létezés kialakulását segíti s csupán az erőtlenség képzetét támogatja. A felelősség és az elfogadás erőt hoz létre, a saját valóságunk megalkotásához szükséges belső erőt. Ha csak tudattalanul volt valamennyi közülünk a dolgok jelen állapotának kialakításához, akkor is lehet tudatosan nagyon sok közülünk ahhoz, hogy elképzeléseinknek megfelelővé alakítsuk őket.

Hólizmus: XX. századi antidialektikus filozófiai irányzat, amely szerint a világmindenség egymástól függetlenül létező egységes egészekből épül fel
(a ford. megjegyzése).

Nézzük meg egy kicsit pontosabban a felejtés folya-

matát. Gyermekkorunkban belső élményeinknek csak egy kis hányadát erősítik meg a környezetünkben élő emberek. Ez belső harcot indít el az önmegőrzés és a másoktól érkező megerősítések között. Gyermekkorban még igen sok megerősítésre van szükségünk, hiszen a tanulás szakaszában vagyunk, ahol ez a tanulási folyamat a külvilági visszajelzésekre épült. Ennek eredményeként vagy titkos képzeletvilágot építünk, vagy elutasítjuk a külső megerősítéssel nem támogatott belső valóságunkat és módot találtunk, hogy tároljuk azt egy későbbi igazolásig.

A folyamat egy másik lehetséges magyarázata az, hogy elzárjuk élményeinket, legyenek azok akár képek, gondolatok, vagy érzelmek. Ez legalább időlegesen látszólag eredményesen választ el bennünket ezektől az élményektől, így tulajdonképpen önmagunkat önmagunktól választjuk el. Ez egy másik megfogalmazása annak, hogy megfélemezünk valódi énünkről.

A 8. és a 9. fejezetben bővebben foglalkoztunk az aura blokkjaival. Az aura szempontjából ezek a gátak következetesen megbontják az aurában zajló természetes energiaáramlást, ami végül betegséghez vezet. A gátak un. stagnáló szubsztanciává válnak. Ezek olyan „foltok” az energiatudatunkban, melyek el vannak vágva az egészségtől.

Nézzük meg ezt a folyamatot a fal Gestalt-elméletét használva. Valahányszor rossz érzésünk támad, valamilyen módon érzékeljük ezt a falat, melyet Énünk és rész-énünk közé magunk emeltünk. E fal arra szolgál, hogy visszatartsa azt az énrészünket, amelyet nem akarunk beengedni pillanatnyi tapasztalásunkba. Idővel a fal erősebbé válik és megfélemezünk arról, hogy van egy elzárt én-részünk, azaz még több felejtést teremtünk. Kezd úgy tűnni, hogy ez a hozzá nem férhető terület kívül van, és hogy a fal valamilyen külső rettegést tart vissza. Ezek a belső falak a lélek tanulása közben keletkeztek. Minél hosszabb ideje állnak, annál inkább úgy tűnik, mintha valami a leiektől különböző idegen, külső dolgot fognának vissza: minél hosszabb ideje állnak, annál inkább biztonságteremtő tényezőnek tűnnek, s annál inkább megszilárdítják az elkülönítettség érzését.

BELSŐ FALAINK VIZSGÁLATA

Gyakorlatok

Belső falaink vizsgálatához a következő gyakorlatokat használhatjuk. Idézzünk fel egy különösen kellemetlen helyzetet, egyet azok közül, melyekkel jelenleg küzdünk, vagy amelyet nem oldottunk meg a múltban. Próbáljuk átélni, idézzük fel, hogyan hatottak ránk a történetek, alkossunk képet róluk, halljuk az élményhez kapcsolódó szavakat vagy hangokat. Találjuk meg az élményben rejlő félelmet.

A félelem az elkülönítettség érzése. Amint képesek vagyunk felidézni magunkban ezt az állapotot, kezdjük el érzékelni a félelemfalát isi

Érezzük, ízleljük, lássuk meg, szagoljuk meg! Milyen az anyaga, milyen színű? Világos vagy sötét, éles vagy kemény? Miből van? Váljunk eggyé vele! Mire gondol, mit mond, mit lát, mit érez? Mit gondol tudatunknak ez a része a valóságról?

Heyoan a következő magyarázatot adta a falról:

„Térjünk vissza a fal gondolatához, melyet mi magunk hoztunk létre egykor azért, hogy kialakítsuk belső egyensúlyunkat. Ez azonban valójában külső egyensúlytalanságot tart fenn, mint egy gát vagy egy zsilip, ahol az egyik oldalon magasabb a víz szintje, mint a másikon, így láthatjuk magunkat a fal mögött: kívülről egy hatalmas ár, egy óriási nyomású erőfeszít, s mi belül helyezkedünk el.

Azt pótolja a fal, ami hiányzik belül magunkból. Más szavakkal: hatalmas erővel emelkedik felénk, jóval gyengébbnek érezzük magunkat nála. Falat emelünk, hogy megvédelmezzem, s ahogyan a középkorban a várfalakat ostromolták, úgy ostromolja ez az erő a belső falainkat. Mi, akik a falban belül vagyunk, először a fal lényegét kell hogy megismerjük, hiszen az belőlünk keletkezett.

Lényünkéből alakult és olyan állításokkal van tele, amelyekhez tartani kell magunkat, ha biztonságban szeretnénk lenni.

A legsodálatosabb dolog mindebben az, hogy a fal a mi lényünkéből épült és a mi erőnket, energiánkat tartalmazza. Ezt az erőt átalakíthatjuk és átadhatjuk belső énünk erőinek. Vagy a belső énünkbe vezető lépcsőfokként is felfoghatjuk és felhasználhatjuk.

Ez egy másik közelítésmód, attól függően, melyik hasonlat felel meg nekünk leginkább.

Így biztonságunk fala mögött ülünk, és egyazon időben biztonságunk falában is, mert magunk vagyunk a fal. Ez a tudati összekötő kapocs aközött, amit falként és aközött, amit védett belső személyiségként mondunk.

GYAKORLAT A BELSŐ FAL LEBONTÁSÁRA

Beszélgessünk: a falban lévő és a belül elhelyezkedő énünk egymás között. Miután ezt befejeztük hasonlóképpen folytassunk beszélgetést önmagunk és a falon túli rész között, valamint a fal és a falon túli rész között. Addig csináljuk, folytassuk ezt, amíg ki nem alakul valamiféle áramlás a falon keresztül.

Most jelképesen láthatjuk a falat pszichodinamikus szinten. És úgy is láthatjuk, mint a fal képviselője. Képviselő aközött, akik valójában vagyunk, és akit magunknak hiszünk mert mi vagyunk a fal másik oldalán lévő erő is, bármilyen formában is jelenik az meg.

Hatalmunk, erőnk van benne, de nincs hatalmunk fölötte. A fal a valami feletti hatalomba, az elkülönültség erejébe vetett hitet képviseli, ami a földi sík egyik legnagyobb baja jelenleg: a valami feletti uralkodási hatalom betegsége. És így ha nemcsak a pszichodinamikus, de a spirituális és világi szinten is megtaláljuk önmagunkban és önmagunkon kívül ezt a metaforát, akkor eszközként használhatjuk önmagunk felfedezésére és gyógyítására. Eszköz lehet számunkra ahhoz, hogy önmagunkhoz visszataláljunk.

Tekintsük a falat az aura szemszögéből. Ahogyan korábban említettük, a fal az aurában mint energia látszik. A falbalépés folyamatában, megtapasztalása és megelevenítése során a blokkot is megvilágosítjuk.

Az aurában látott blokk mozogni kezd, és felhagy a természetes energiaáramlat szétzúzásával.

Ezek a blokkok az aura valamennyi szintjén léteznek. Rétegről rétegre gyakorolnak egymásra hatást.

Most vessünk egy pillantást arra, hogy az aura egyik rétegében elhelyezkedő blokk, ami természetesen az adott réteg valóságában gondolatként, hiedelemként, vagy érzésként fejeződik ki, hogyan okozhatja végül is a fizikai test betegségét.

AZ ENERGIABLOKKTÓL A TESTI MEGBETEGEDÉSIG

AZ ENERGIA ÉS A TUDAT DIMENZIÓI

Ha a korábbinál tágabb perspektívából vizsgáljuk magunkat, láthatjuk, hogy *puszta fizikai létünknel sokkal többek vagyunk*. Egymásraépülő energia- és tudati rétegekből állunk, amit érzékelhetünk is a bensőkben. Ebben a fejezetben önmagunk érzések és gondolatok segítségével történő megtapasztalását mutatjuk be szemléletes, grafikus ábrákon.

Belső, isteni szikránk a valóság, a fejlett tudat sokkal magasabb síkján helyezkedik el, mint mindennapi tudatunk. Ez a magasabb szintű tudat ugyanúgy sajátunk, mint ahogyan a mindennapi tudat. Kellő gyakorlattal behatolhatunk magasabb tudatállapotokba. Ha egyszer rátaláltunk, nem okoz majd többé meglepetést. Az az érzésünk, „Igen, ezt mindvégig ismertem!” Isteni szikránk páratlan bölcsességű: felhasználhatjuk, hogy irányítsa hétköznapijainkat, növekedésünket és fejlődésünket.

Mivel az aura olyan közeg, melyen keresztül magasabb szintű valóságunkból kreatív impulzusok csapódnak le a fizikai valóságunkba, az aurát felhasználhatjuk arra, hogy különböző rétegein keresztül tudatunkat, vibráció útján, az Istenség valóságába vigyük vissza. Hogy ezt megteheszük, sokkal pontosabban kell ismernünk, hogyan adódnak át ezek a kreatív impulzusok rétegről rétegre, egészen fizikai világunkig, hogy segítsenek létrehozni életünk napi élményeit.

Először is nézzük meg újra, mi is az aura. Sokkal több, mint egy puszta közeg vagy mező. Maga az élet. *Minden réteg maga is egy test, ami éppoly valóságos, élő, működő, mint fizikai testünk egésze.* Minden test olyan tudati valóságban létezik, amely bizonyos szempontból hasonlít, bizonyos szempontból különbözik a fizikai valóságtól. Minden réteg külön világot alkot, ezek összekapcsolódnak, és ugyanabba a rétegbe ágyazódnak, mint fizikai valóságuk.

A 14.1. ábra a valóság azon síkjait sorolja fel, melyekben létezőnk, és amelyek mindegyike összefüggésben áll a 6. fejezetben bemutatott aurarétegek vagy -testek

mindegyikével. *A fizikai sík négy szintből áll, ezek: a fizikai, az éteri, az érzelmi és a mentális szint. Az asztrális sík hidat alkot a spirituális és a fizikai sík között. Fölötte a spirituális sík helyezkedik el, amelyen belül a megvilágosultság különböző fokozatait találjuk. Ahogyan azt már a 6. fejezetben elmondtuk, szellemtestünkben legalább három réteg található: az éteri, a mennyei és a keterikus szint.*

Alkotás vagy kinyilatkoztatás akkor történik, amikor egy elgondolást, vagy meggyőződést a magasabb szinteken lévő forrásától a valóság sűrűbb szintjeire közvetítünk, amíg végül fizikai valóságunkban kristályosodik ki. Így hozunk létre hiedelmeinknek megfelelő dolgokat. Természetesen, az alacsonyabb rétegek történései is befolyásolják a magasabb rétegeket.

Hogy megérthessük az egészség és a betegség létrehozásának folyamatát, nézzük meg közelebbről, hogyan jelenik meg a tudat az aura egyes szintjein.

A 14.2. ábra azt mutatja meg, hogyan fejeződik ki, nyilvánul meg tudatunk az egyes aurarétegekben, s felsorolja a tudat egyes rétegekhez tartozó közléseit is.

Az éteri szinten a tudat különböző érzésformákban jelenik meg, mint pl. a fizikai élvezet, vagy a fájdalom. Az olyan kellemetlen érzések, mint a hideg vagy az éhség, arra utalnak, hogy tennünk kell valamint energiánk egyensúlyba hozataláért, hogy ismét harmonikusan áramoljék.

Az érzelmi szinten a tudatot alapvető érzelmek és reakciók formájában éljük meg, mint pl. a félelem, a harag vagy a szeretet. Ezen érzelmek nagy része énünkhöz kapcsolódik.

A mentális szinten a tudat a racionális gondolkodás formáját ölti. Ez a lineáris, elemző tudat síkja,

Az asztrális szinten a tudat olyan erős érzelmekként jelentkezik, amelyek az énen és másokon túlterjedve az egész emberiséget átfogják. Az asztrális szint teljesen eltérő világ, ahol asztrális utazásaink folynak. A róla már tapasztalatot szerzett emberek szerint a következőkben különbözik a fizikai síktól: a dolgok cseppfo-

lyósak: a fényt a tárgyak sugározzák, ahelyett, hogy visszavernék azt: ha utazni akarunk, csupán az úti célunkra kell összpontosítanunk.

Ezen a síkon nagyon fontos a koncentrációképesség!

A fizikai és az asztrális sík közötti különbségek és hasonlóságok nem okoznának meglepetést a fizikusoknak, mivel az asztrális síkot irányító tevékenységek finomabb anyagú, magasabb energiájú, gyorsabb rezgésű közeget irányító törvényekre épülnek. Ezek ugyanakkor összefüggnek fizikai világunk törvényeivel.

Véleményem szerint fizikai törvényeink valójában csupán az általános, az egész világegyetemet irányító kozmikus és univerzális törvények speciális esetei.

A spirituális szinten is van még egy külön valósággal rendelkező világ, amely korlátozott ismereteim alapján teli van fénnel és sokkal gyönyörűbbnek, szeretetteljesebbnek tűnik, mint a mienk.

Az ötödik rétegben: az *éteri szinten* a tudat magasabb akaratként nyilvánul meg, melynek segítségével a megnevezés és meghatározás erejével a dolgokat létrehozuk. A *mennyei szinten* a tudat magasabb érzelmeikként jelentkezik, mint pl. egyetemes szeretet, amely túllép az emberi lényeken egy minden életre kiterjedő egyetemes szeretetté válik.

A hetedik szinten a tudat a tudás- vagy hiedelemrendszerek magasabb fogalmaiban jelentkezik. Kezdeti kreativitásunk ebből a nem csupán lineáris, rendszerezett tudásunkból ered. Az alapvető elemi alkotóerő a legmagasabb szellemtestben keletkezik, s innen mozdul tovább az asztrális test felé.

Egy másik megközelítési mód szerint azt mondhatjuk, hogy a szellemtestek finomabb anyagai és energiái harmonikus rezgést indukálnak, váltanak ki az asztrális testben, amely ugyanilyen hatást visz tovább az alacsonyabban fekvő három másikba. Ez a folyamat egészen a fizikai testünk frekvenciaszintjének eléréséig folytatódik. (A harmonikus indukációjelensége pl. akkor következik be, ha megütünk egy hangvillát, amire a teremben lévő másik megszólal.)

Ezt az impulzust minden test saját tudati valóságának feltételei szerint és saját szintjén fejezi ki. Pl. a spiritualitástól az asztrális felé tartó kreatív impulzus átfogó érzések formájában fog kifejeződni. Amint az alacsonyabb frekvenciájú rétegek felé mozog, elsőként gondolatok, majd jellegzetes érzések: később fizikai érzetek útján jelenik meg. Ekkor fizikai testünk önkéntelenül reagál rájuk a vegetatív idegrendszeren keresztül. Vagy elernyed, ha pozitív impulzus éri, vagy összehúzódik, ha negatív jelzést kap.

Egészségünk akkor marad fenn, ha az emberi szellemi valóságból érkező alkotóerőt az univerzális, vagy kozmikus törvényekkel (14.3. ábra) összhangba vezéreljük.

Amikor a keterikus test tágabb szellemi valósághoz igazodik, akkor annak a realitásnak isteni tudását, törvényét jeleníti meg. Az erre jellemző kijelentés: „Tudom, hogy egy vagyok Istennel.” A Teremtővel való egység és az individuális lét megtapasztalása. Ez a valóság az egyetemes szeretet érzését váltja ki a mennyei testben.

Az Istennel való eggyé válás érzése teremti meg az egyén akaratának az isteni akarathoz történő igazítását éteri szinten. Az asztrális szinten mindez az emberiség iránti szeretetként fejeződik ki.

Az emberiség iránti szeretet megtapasztalása hatni fog mentális szinten, és áthatja a mentális test valóság-érzéleteit. A mentális testben lévő rezgés ezután a harmonikus indukció és a szimpatikus rezgőmozgás törvényeinek megfelelően adódik át az érzelmi test anyagába és energiájába, ahol érzelmeikként fejeződik ki. Ha a valóságfelfogás megfelel a kozmikus törvényeknek, az érzések harmonikusak lesznek, a személy elfogadja őket és szabad folyást enged nekik. Nem emel eléjük gátakat.

14.3. ábra. Az egészségalkotás folyamata

Ez az áramlás ezután átadódik az éteri testbe, amely természetes harmóniával válaszol. Mindez kellemes testi érzéseket eredményez, amelyek elősegítik az Egyetemes Energiamezőből érkező energia természetes feldolgozását. Ez az energia szükséges az éteri test táplálásához, szerkezete és működése fenntartásához. Ezt tartja fenn a yin/yang-energiák természetes egyensúlyát is. Ezen egyensúly segítségével a testnek az érzések szabad folyásából eredő természetes érzékenysége a testi érzések fokozott tudatosulásához vezet, ami pedig megfelelő étrend betartására és testgyakorlatok végzésére ösztönöz. Az egészséges éteri test ekkor támogatja és fenntartja fizikai testünk egészségét, melyben kiegyensúlyozottak maradnak, és normálisan működnek a kémiai és fizikai rendszerek, állandósítva fizikai jólétünket.

Az egészséges rendszerben minden test energiái kiegyensúlyozottak maradnak és támogatják más testek egyensúlyát. Az egészség így fennmarad, és még több egészséget vonz.

A BETEGSÉG

DINAMIKUS FOLYAMATA

A beteg szervezetben (14.4. ábra) ugyanez a folyamat zajlik le, csak éppen lefelé, visszafelé. Azonban miután az elsődleges kreatív impulzus elindul az ember szellemvalóságából, eltorzul, és az egyetemes törvények ellenére fejt ki hatását. Ez akkor következik be, amikor az elsődleges kreatív impulzus összeütközik az aurán belül lévő energiagáttal vagy torzulással.

Miután az auratestek sűrűbb rétegeibe tartva az elsődleges kreatív impulzus eltorzult, torzultsága a következő szintekre való átlépések során is fennmarad. Még az aura hetedik rétegében is észleltem elemi torzulásokat, melyek repedésekként vagy összekuszálódott fénysugarakként jelentek meg.

Ezek a „szellemi torzulások” mindig összefüggésben állnak ebben vagy egy másik életünkben szerzett hiedelemrendszerünkkel, s emiatt karmikusak. Én a karmát egyszerűen olyan életélménynek látom, amely életeken keresztül hurcolt hiedelemrendszerekből építkezik. E hiedelemrendszerek életről életre újraszületnek mindaddig, amíg le nem tisztulnak, és nem igazodnak ismét a tágabb valósághoz.

Karma: az élőlény sorsa, megelőző életeiben és jelen életében elkövetett tetteinek eredménye

Az eltorzult hetedik szint eltorzult hiedelemrendszerrel áll összefüggésben. Példaként hozhatjuk fel a következő kijelentést: „Hiszem, hogy magasabb rendű vagyok.”

A torulás hat a mennyei rétegre, átalál, hogy gátolja a mennyei szeretetet és eltorzíja azt. Ekkor az illető magasabb rendűnek gondolhatja magát. A mennyei szint fénye igen halványnak tűnhet. Ez hatással lesz a mező ötödik szintjére, amely eltorzul. Az illető megpróbál magasabb rendű lenni. Az asztrális szint a magasabb rendűvé válás óhajával válaszol, amelynek következtében a stagnáló energia gátjai vagy sötét foltjai jönnek létre az asztrális testben.

A mentális test a felsőbbrendűség gondolatát nyújtja a személynek. Szerencsére senki sem áltathatja magát örökké, így előbb vagy utóbb az ellenkezője is eszünkbe jut. Ha nem vagyok magasabb rendű, akkor alacsonyabb rendűnek kellennem. A személyen belül így olyan mentális zsákutca jön létre, amely szintén a mentális testben fellépő torzulásként fogható fel.

Az életerő két, élesen szembenálló áramra hasad, és az egyén egy kettős szakadékba zuhan. E konfliktus másik példája lehet a „Nem tudom megtenni” és a „Meg tudom tenni” dilemmája.

Így van egy, a mentális testben kialakított zsákutcánk. Ez a zsákutca energiában és rezgésekben fejeződik ki. Ha az egyén nem tudja feloldani a zsákutcát, akkor az felbomlott gondolatalakzattá válhat, és a tudattalanba zuhanhat. Ez befolyásolni fogja az érzelmi testet (a korábban leírt indukált rezgéseken keresztül), félelmet fog okozni, mert az egyén nem tudja megoldani a problémát.

Ez a félelem valótlanul alapul, és az egyén számára elfogadhatatlan. Ezért gátat épít saját maga elé, s bizonyos idő elteltével tudattalanná is válhat.

Mivel az érzelmi testen megszűnt az érzelmek szabad áramlása, és feltűnnek a megrekedt, vagy nagyon gyenge energia sötét foltjai, ez a torulás a fényerő összekuszálódott vagy szétszakadt vonalainak formájában lecsapódik az éteri testbe.

S mivel ezek azok az érvonalak vagy szerkezetek, melyeken fizikai testünk sejtjei növekednek, az éteri test problémái átjutnak a fizikai testbe, ahol betegséget fognak okozni. Példánkban (14.4. ábra) ez a félelem megbonthatja az éteri szintet a hasi idegközpontnál yin-töltöttséget okozva, ha az ember nem képes megoldani ezt a bizonyos dilemmát.

Ez a folyamat, ha tovább hagyjuk működni, a kémiai energiák anyagseréjének összeomlását okozza a fizikai testben, melynek következtében a fizikai rendszer egyensúlytalanná válik, később betegé. Példánkban a hasi idegközpont yin-töltöttsége fokozott savképződést, majd végül fekélyt okozhat a gyomorban.

Így a beteg rendszerben a felsőbb testek kiegyensúlyozatlan energiái fokozatosan átadódnak az alacsonyabb testekbe, míg végül betegséget okoznak fizikai testünkben. A megbetegedett rendszerben a testi érzések iránti fogékonyság lecsökken, és a testi szükségletek kielégítése iránti érzéketlenséghez vezethet, ami pl. helytelen diétán keresztül mutatkozhat meg. Ez a még kiegyensúlyozatlanabb energia negatív visszacsatolást hurkát teremtheti meg. Minden felbomlott vagy kiegyensúlyozatlan test bomlasztó hatással van a szomszédos testekre. Ez a betegség hajlamos még több betegséget létrehozni. A Kiterjesztett Érzékenyséű Észlelés segítségével végzett megfigyeléseim azt mutatják, hogy a mező páros számú szintjein a betegség a könyvben már korábban tárgyalt blokkok formáját veszi fel: alul- vagy túltöltött, vagy elzárt sötét energiaként látszik.

A mező struktulált szintjein a betegség torulás, szétbomlás, vagy összekuszálódás formájában jelentkezik. Az aura páratlan számú szintjeinek bármelyikén lyukak keletkezhetnek a rácsszerkezetben. A gyógyszerek nagymértékben befolyásolják az aurát. Pl. sötét energiaformákat láttam a májban, melyeket különféle korábbi betegségekre szedett gyógyszerek okoztak. A hepatitisz narancssárga-sárga színű nyomokat hagy a májban, melyek sok évvel a betegség vélt gyógyulása után is megfigyelhetőek.

Láttam 10 évvel korábban, gyulladáscsökkentő vizsgálat céljából, a gerincbe fecskendezett sugárelnyelő festék nyomát; a festékről úgy tartják, az 1-2 hónap alatt kiürül a testből. A kemoterápia az egész aurát lezárja, de különösen a májat vonja be zöldesbarna nyálkás energiával.

A sugárterápia koptatja az aura szerkezeti szintjeit, mintha egy megpörkölődött nejlonharisnyát látnánk. Az operáció forradásokat okoz a mező első rétegében, de néha egészen a hetedik rétegig. Ezeket a forradásokat, torulásokat és elzáródásokat fizikai testünk kis segítséggel önmaga meggyógyíthatja. Később sokkal fáradtságosabb lesz a gyógyítás, ha meghagyjuk a sérüléseket eltorzult formájukban. Ha egy szervet eltávolítanak, az éteri szerv továbbra is újjáalakítható, és segítheti a fizikai test feletti aurarétegek harmóniájának fenntartását. El tudom képzelni, hogy egy napon, ha több ismerettel rendelkezünk az auráról és biokémiai

folyamatairól, képesek lehetünk „visszanöveszteni” eltávolított szerveinket.

Mivel a csakrák a maximális energifelvétel pontjai, az energiarendszeren belül az egyensúly fenntartásának nagyon fontos fókuszai. Ha egy csakra kiegyensúlyozatlan, annak előbb-utóbb betegség lesz a következménye. Minél kiegyensúlyozatlanabb a csakra, annál súlyosabb a betegség. Ahogyan az a hetedik fejezetben látható (7.2. ábra), a csakrák rengeteg kisebb, spirálisan forgó energiatölcsérből felépülő energiaörvények. A kifejlett csakrák védőernyővel rendelkeznek.

Az egészséges rendszerben ezek a spirálisan forgó tölcserék ritmikusan és egymással szinkronban forognak, a test számára vonzanak energiát saját központjuk felé az Egyetemes Energiamezőből. Minden tölcser egy-egy olyan speciális frekvenciára van hangolva, mely a test egészséges működéséhez szükséges. A megbetegedett szervezetben azonban ezek az örvények nem állnak egymással összhangban. Az őket kelző energia speciális tölcseréi lehetnek aszimmetrikusak, gyors, lassú vagy egyenetlen mozgásúak. Az energiaáramlatban időnként szakadások figyelhetők meg. A spirális tölcser lehet részben vagy egészében megfordított, vagy csökkent energiájú.

Ezzel összefüggő működési zavarokat és rendellenességeket találunk a fizikai test megfelelő területein is. Pl. agyi rendellenesség esetében, *Schafica Karagula* az „Attörés a kreativitás felé” c. munkájában megfigyelte, hogy a fejtetőcsakra egyik kisebb örvénye, ahelyett, hogy a korábban normálisnak talált módon egyenesen állt volna, az agyon belüli sejtközi állományban szintén hasadékot talált, ahol az energiának át kellett ugrania. Ez a „hasadéki szikra” megfelelt az agy előzőleg sebészileg eltávolított részének.

John Pierrakos „A meghasadt szív esete” c. művében leírja, hogy az angina pectorisban és a szívkoszorúér-betegségekben szenvedő betegek szívcsakrájában rendellenességek figyelhetők meg.

A csakrák ahelyett, hogy fényesek, gyorsan forgó örvényűek lettek volna, sötét, lassú folyású anyaggal eltömítettnek tűntek.

Az eltorzított csakrákkal kapcsolatos megfigyeléseim néhány jellegetes példáját a 14.5A ábrán mutatom be. Az első azt az alakzatot mutatja, amelyet minden, általam megfigyelt, nyitott sérvnél láttam.

A napfonat csakrája nyolc kisebb örvénnyel rendelkezik. A test bal oldalán, a bal felső negyedében található örvény olyannak látszik, mint egy feltörő forrás. Ez a torzulás a mező hetedik szintjéig mindvégig feltűnik. A 14.5B ábra az egyik elnyújtott kisebb csakra csúcsát mutatja. Sok csakránál megfigyeltem ezt. Az első csakrában akkor tűnik fel, amikor valamilyen károsodás érte a farkcsontot a napfonat-csakrában akkor, ha valamilyen súlyos lelki megrázkódtatás történt.

Sokszor a sebészeti beavatkozás területén, csakrájában jelenik meg, mint utólagos trauma. A 14.5C ábrán egy elzáródott csakrát láthatunk.

Minden angina pectoris beteg szívcsakrájában elzáródott, megsötétült energia látható.

Az általam megfigyelt három AIDS-beteg első és második csakrája és néha az egész mező eltömődött, mind a hét szintet beleértve, attól függően, milyen mértékben harapódzott el a betegség.

A 14.5D ábrán bemutatott szétszakadozott csakra minden rákos betegemnél megjelent.

A felsorolt alakzatok egészen a hetedik rétegeg eljutnak. A csakra lehet szakadozott, és a rák esetleg csak két vagy több év múlva jelentkezik a testben. E csakra védőpajzsa teljesen felszakadt. Olyan embereknél, ahol a rák már igen előrehaladott állapotban van, a hetedik szint leszakadozott a lábaktól egészen az első, második és harmadik csakrán keresztül a szívcsakráig. A leszakadt hetedik réteg hatására sok energia vész el a mezőből. Ráadásul a beteg ki van téve minden őt érintő lelki és fizikai külső hatásnak. A mező képtelen visszaverni azokat a beérkező energiákat, amelyek beépítése káros a szervezetre.

A 14.5E ábra olyan példát mutat, ahol az egész csakra egy oldalra húzódik.

Gyakran láttam ezt az első csakrában, ahol az emberek energiájukat csak egyik lábukon keresztül kötik a talajhoz, míg a másik lábuk gyenge. Ez is rendszerint kapcsolatba hozható az egyik oldalra préselt farkcsonttal.

Úgy vélem, hogy *egy-egy csakra minden örvénye egymeghatározott szervert lát el energiával*. Eszrevettem, hogy ha bármikor rendellenesség fordul elő a hasnyálmirigyben, szintén működészavar jelentkezik a napfonat csakrájának bal oldalán elhelyezkedő egyik meghatározott örvényben.

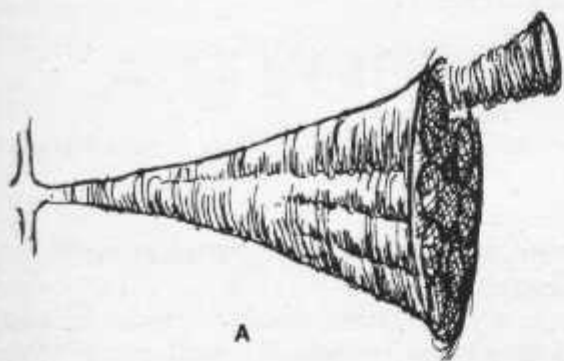
Ez éppen a nyitott sérvvel kapcsolatba hozható csakra alatt helyezkedik el, ahol ha zavar lép fel a májban, az ugyanazon csakra másik, a májhoz közel eső örvényét érinti.

A 14.5F ábra azt a torzulást mutatja be, amely egy megterhelt maratoni terápia során lépett fel.

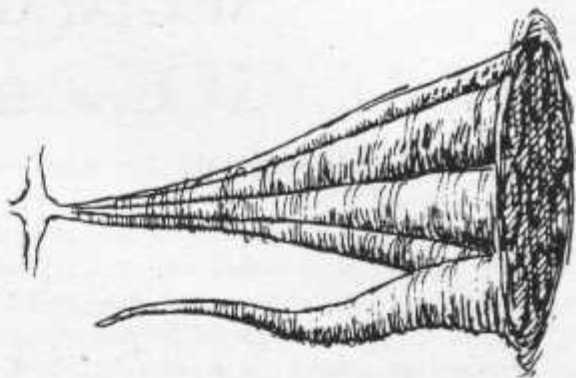
Miután az illető hölgy egy hetet töltött el kábítószeres fiával egy terápiás csoportban, a hasi idegközpont csakrájának egyik örvénye szétszakadt a hazaérkezést követően. Színtelen volt, majdnem mozdulatlan és védőernyője szinte megszűnt. Mivel az eseményt követő héten találkoztam a beteggel, helyre tudtam hozni az auráját, mielőtt további károsodás történt volna. Ha nem teszem ezt, az asszonynak gondjai lettek volna a legyengült örvénnyel kapcsolatban álló májával, vagy valahogyan meggyógyította volna magát.

Ezenkívül még rendkívül sok alakzat fordul elő. Sok ezek közül, amint láthatjuk, egyszerűen szerkezetileg rosszul összerendezett. Láttam olyan csakrákat, amelyek befelé húzódtak, vagy méretükben nagyon kiterjednek vagy nagyon összesznek. A végső következmény mindig valamilyen betegség, melyek mindegyike a korábban tárgyalt energiatudattal vagy az egyén hiedelemrendszerének kifejeződésével és az egyén tapasztalatával áll kapcsolatban. Más szavakkal: *a mező bármelyik szintjén lévő betegség azon a tudatszinten fog kifejeződni. Mindegyik kifejezőmód a fájdalom valamely formája, legyen az fizikai, érzelmi, mentális vagy spirituális.*

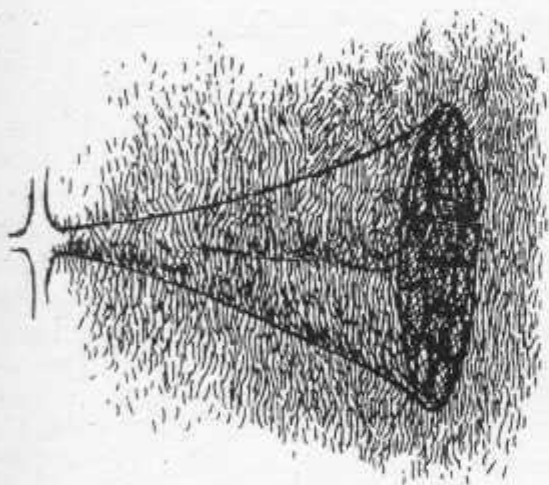
A fájdalom az a beépített mechanizmus, amely a helyzet kijavítására riaszt bennünket. Felhívja a figyelmünket arra a tényre, hogy valami nincs rendben, és cselekvésre ösztönöz. Ha korábban nem hallgattunk magunkra, ha folyamatosan elhanyagoltuk, amiről pedig tudtuk, hogy akarjuk, vagy szükséges: a fájdalom segít ezen változtatni. *A fájdalom megtanít bennünket, hogy segítséget és gyógyítást kérjünk, és ezért a fájdalom a lélek nevelésének a kulcsa.*

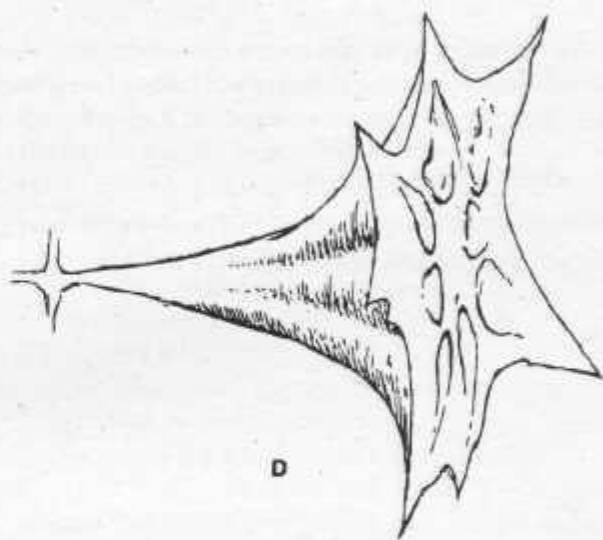
A

B

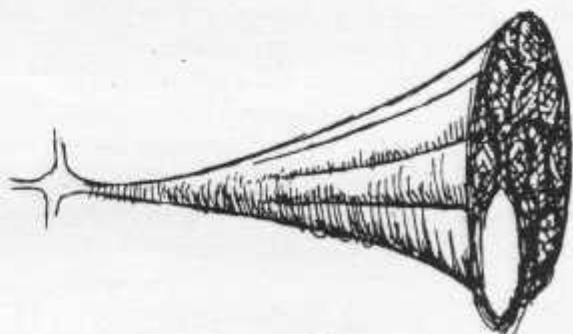
C

D

E

F

14.5. ábra. Eltorzult csakrák

A GYÓGYÍTÁS FOLYAMATA

Áttekintés

A gyógyító három dolgot kínálhat a betegség okainak és gyógy módjainak más és szélesebb körű megközelítésére: olyan információszerzési lehetőséget bármely helyzetben, amely más eszközzel nem lenne elérhető, azt, hogy közvetlenül együttműködik a beteggel, s ennek segítségével növelni tudja a beteg öngyógyító képességét.

Bármennyire természetfölöttinek is tűnik az eredmény, a gyógyító valóban „csak” megtanítja a beteget arra, hogy természetes módon hogyan gyógyítsa magát. Még akkor is, ha ez az ebben nem jártas emberek szerint túlmegy a természetes gyógyítás határain.

Testünk és energiarendszerünk természetes módon az egészség felé mozog. A gyógyító rendelkezik olyan eszközökkel és módszerekkel, melyek segítik ezt a folyamatot. Az orvos természetesen szintén ezen elvek szerint dolgozik. De a túl sok személytelen eset és a betegséggel való állandó szembesülés terhe miatt sok orvos inkább egyes különleges tünetegyüttes kezelésére specializálódik, ami persze nem esik egybe az egészség útjával.

A gyógyító számára az egészség nemcsak fizikai testünk egészségét jelenti, hanem az élet többi területének egyensúlyát és harmóniáját is.

A gyógyítás folyamata valójában emlékező folyamat - annak felidézése, hogy kik is vagyunk valójában.

Az auran belüli gyógyítás olyan folyamat, amely a testben kiegyensúlyozza az energiákat. Ha ez minden rétegben, testben és az összes energiát érinti, egészségesek leszünk. A lélek megtanulta különleges leckéjét, és ezáltal több kozmikus igazsággal rendelkezik.

A gyógyításnak napjainkban két fő megközelítési módja van. Az egyik a „belső” gyógyítás, amely az egyén minden szintjén egyensúlyt és egészséget teremt közvetlenül az emberi lény fizikai, érzelmi-mentális és spirituális oldataival, hiedelemrendszer megteremtésének és valóságkialakítási módjával foglalkozik, azokra összpontosít. A másik a külső gyógyítás, amely segít az aura különböző szintjein, fizikai testünk rendszerét is beleértve, az egyensúly visszaállításában az Egyetemes Energiamezőből nyert energiát alkalmaz-

va. Véleményem szerint a „belső” gyógyítás a legfontosabb, de a „külső” gyógyítás módszerei te szüke-
sek ennek kiegészítésére.

A BELSŐ GYÓGYÍTÁS FOLYAMATA

A belső gyógyítás folyamata az egyensúlytalanság megjelenési módjára összpontosít, kiigazítja és az aura megfelelő rétegét kézrátétellel kijavítja, egyensúlyba hozza minden test energiáját (lásd Í.5.1 ábra).

Az egyes testekben zajló átrendeződés segít a többi egyensúlyának helyreállításában.

A belső gyógyítás folyamatát, melyet teljes spektrumú gyógyításnak nevezünk, a 21. fejezetben tárgyaljuk. Itt csak röviden vázoljuk.

A *keterikus szint* gyógyításában a hiedelemrendszert tudatosítjuk és hívjuk elő.

A gyógyítás a mező hetedik szintjén történik. Ez a folyamat nagyrészt ezen test bármely gyógyításra szoruló részének kijavításából, átstrukturálásából áll. A hetedik szint megjavítása automatikusan megnyitja a hatodik szintet a nagyobb mennyei szeretet számára. A mennyei szinten a gyógyítót mennyei szeretet veszi körül, melyet egyszerűen közvetít a beteghez.

Éteri szinten a spirituális sebeszet az auratestet alakítja át. Ennek az a hatása, hogy az akaratot hozzáigazítjuk az Isteni akarathoz.

Az *asztrális szinten* a gyógyítás szeretettel és „kioldozással” történik. A gyógyítóból az emberszeretet sugárzik, és így közvetít energiát a betegnek. Ez a mentális szintet pihenteti és a beteg elhagyhat néhány védekezési módot.

A *mentális rétegben* a gyógyító azokkal a téves gondolkodási folyamatokkal próbál szembeszállni, amelyek egyensúlyhiányt teremtenek az adott szinten. Ezek a gondolkodási folyamatok egy lelki megrázkódást átélt gyermek logikáján alapulnak.

Amikor a felnőttben mindezek tudatosulnak,

könnyen észrevehető, mitől is keletkeztek, és érettebb gondolkodási folyamatokkal helyettesíthetők. A gyógyító igyekszik az aura szükséges szintjét átalakítani. Módszereivel segít a beteg régi problémáira új megoldásokat találni.

Az *érzelmi* rétegben a „kiollózási technikát” használva segíthetünk tisztázni az elzárt érzelmeket. A beteg a gyógyítás során néha újra átéli a régi lelki megrázkódtatásokat és az elzárt érzelmeket. A traumák néha anélkül múlnak el, hogy a betegben tudatosulnának.

Az éteri réteget ki kell egyenlíteni, hogy helyreállítsuk az erő és jólét érzését.

Közvetlenül *afizikai* testen dolgozva a fizikai gátak pl. izomfeszülés, követség vagy gyengeség feloldására gimnasztikáigyakorlatokat, testhelyzeteket, hangokat használhatunk.

A teljes körű gyógyítás folyamata során valamennyi testen együtt dolgozunk. Ez többnyire egyéni, néha csoportos kezelés segítségével történik.

A folyamat során a fizikai test általában csak legutolsóként válik egészségessé, a többi test egyensúlyba hozatalát követően. Mindez megtörténhet egyszeri, vagy egy éven át tartó kezeléssorozat eredményeképpen is.

Csodálkozhatunk, hogyan képes minderre egy gyógyító. Mindez azért lehetséges, mert a gyógyítók kitágított tudati állapotukon keresztül hatalmas mennyiségű információhoz juthatnak.

A KÜLSŐ GYÓGYÍTÁS FOLYAMATA

Az alapvető öngyógyítási folyamatot fokozzuk és felgyorsítjuk, külső gyógyítási eszközöket használunk (amelyek bizonyos esetekben nagyon is szükségesek), mivel a hibás hiedelemrendszer által létrehozott fizikai tüneteket nem lehet elhanyagolni, amíg a hiedelemrendszert kijavítjuk. Néha elengedhetetlen a beteg életének megmentéséhez a külső gyógyítás.

Azonban, ha a „belső” gyógyítás nem történik meg, és nem szállunk szembe a hibás hiedelemrendszerrel, a betegség ismét a fizikai testbe csapódik le, még azután is, ha a meglévő tüneteket eltávolítottuk.

A holisztikus gyógyászati gyakorlat előrehaladásával sok gyógyítási módszer fejlődött ki és bizonyult megbízhatónak.

Sok orvos hangsúlyozza, hogy a diéta, a vitamin-, valamint ásványianyag-szükséglet kielégítése, a gimnasztika és az egészségtámogató programok fontosak az ember egészségének megőrzésében.

Különböző egészségügyi szakemberek, mint pl. homeopáták (a hasonszervi gyógymódot alkalmazzák), a csontkovácsok, az akupunktúrával gyógyítók, kineziológusok, masszőrök és az emberi testtel foglalkozó más hozzáértő személyek mindenütt segítenek az embereknek megtartani egészségüket.

Az emberek egyre tudatosabban élnek a rendszeres gimnasztikai kondicionálás gyakorlataival és a rendszeres egészségügyi ellenőrzéssel annak érdekében, hogy minden lehetséges nehézséget legyőzzenek, mielőtt az komollyá válik.

Az emberek érdeklődnek a sámánizmus és más ősi gyógymódok iránt. A pszicho-sebészek* rendszeresen járják az országot, s több száz embert kezelnek. A gyógyítás forradalmát éljük.

Miért?

A modern technika megjelenésével és a házi orvosok eltűnésével a gyógyászat személytelenné vált. A házi orvos felelősséget vállalt a család egészségéért, ismerve a család történetét, néha generációkon keresztül is. Manapság egy orvos még betegei nevére sem emlékszik, olyan sok van belőlük.

E változás nyomán bármennyire is csodálatos az a technika, amely megmenti sok ember életét, az orvos valószínűleg nem vállalhat felelősséget minden egyes beteg egészségéért. A felelősség visszahullik magára a betegre, ahol annak valóban lennie kell. Ez a gyógyászati forradalom alapja. Manapság sok ember akar nagyobb felelősséget vállalni saját egészségéért.

Hogy ez a változás ne legyen túl hirtelen, a legjobb módszer a felhasználható módszereket egységbe rendezni, melynek nyomán a gyógyítás ismét személyes üggyé válhat, ahogyan az a történelmünk során egykor már megtörtént.

A GYÓGYÍTÓ ÉS AZ ORVOS EGYÜTTMŰKÖDÉSÉNEK LEHETŐSÉGEI

Ha a gyógyítók és az orvosok közösen dolgoznak, lehetőség nyílik a beteg számára, hogy a hozzáférhető legjobb technikát és a legnagyobb személyes figyelmet kapja meg.

Nézzük, hogyan is történhet ez.

A könyv bevezetőjében említett háromféle módon segíthetnek a gyógyítók az orvosoknak. Szélesebb

* *Pszicho-sebészet: a Fülöp-szigeteken gyakorolt, pusztá kézzel végzett „operációk” (lásd: Michael Carayou: Mes pouvoirs sant ou vons).*

körü magyarázatot nyújtanak bármely betegség kiváltó okait illetően: olyan információkat szolgáltatnak, melyekhez a ma használatos megszokott módszerekkel nem juthatunk hozzá: kézzel való gyógyítás segítségével egyensúlyba hozzák a beteg energiarendszerét, valamint növelik és felgyorsítják a gyógyítás folyamatát. Sokszor ez az utolsó tevékenység segít a betegnek megszerezni azt az erőt, ami életének megmentéséhez szükséges.

A klinikai gyakorlatban a gyógyító dolgozhat közvetlenül az orvossal és a beteggel, hogy hajszálpontosan rögzítse az első diagnózist, átfogó képet nyújtson arról, milyen mértékű az energiarendszer egyensúlyhiánya (és milyen súlyos az eset): szélesebb magyarázatot nyújtson a kiváltó okokról és a beteggel együtt meghatározza, mi betegségének a jelentése az életében.

A gyógyító diagnosztikai módszereiről a következő fejezetben lesz szó. A szükséges gyógyszerek fajtájáról és mennyiségéről, a kiegészítő gyógyítási technikákról, a diétáról, a vitaminokról és gimnasztikai gyakorlatokról a gyógyító a Fokozott Érzékenységu Észlelését használva kaphat információkat. A gyógyító az orvossal együtt követheti az adott esetet és ismét Fokozott Érzékenységu Észlelését felhasználva javaslatokat tehet, hogyan szükséges a dózisokat és az egyéb pótlásokat hétről hétre, napról napra, sőt még óráról órára is változtatni.

Ily módon a gyógyító és az orvos a „finomhangolás” olyan szintjét érhetik el együtt a beteg gyógyításában, amely eddig elképzelhetetlen volt.

A gyógyító megfigyelheti a beteg energiamezőjét, hogy megállapítsa, hogyan hatnak az alkalmazott gyógyszerek és egyéb gyógyítási módszerek a beteg egész szervezetére.

Én is végeztem hasonló jellegű munkát, és ez nagyon hatékonynak bizonyult. Találkoztam egy gyógyítóval, *Mietek* Wirkusszal, aki három évig dolgozott orvosokkal együtt ezzel a módszerrel. Munkájuk nagyon sikeres volt, és napjainkban is működnek Varsóban, egy olyan klinikán, amely egy speciálisan ilyen jellegű tevékenység végzésére létrejött társaság, az „IZICS” Egészségügyi Társasághoz kapcsolódott.

A klinika birtokában lévő kórrajzok azt bizonyítják, hogy a kézzel való gyógyítás, melyet bioenergia-terápiának is neveznek (BET), leghatékonyabbak az idegrendszeri betegségeknél, a migrén következtében fellépő betegségeknél, az asztma az ágyba vizezés, a feloldali fejfájás, a pszichoszomatikus betegségek, a gyomorfekély, néhány allergiafajta, petefészkci ciszták felszámolása, jóindulatú daganatok, meddőség, ízületi fájdalmak és másféle fájdalmak esetében. A (BET) segít a rák által okozott fájdalom enyhítésében, és csökkenti a beszedendő nyugtatók és fájdalomcsillapítók mennyiségét. Süket gyermekek kezelésénél is kedvező hatást figyeltek meg. Majdnem minden esetben feljegyezték az orvosok, hogy a BET-kezelést követően a betegek sokkal csendesebbek, pihentebbek lettek, fájdalmuk enyhült, vagy megszűnt, és a rehabilitációs folyamat (különösen a sebészeti beavatkozást vagy fertőzést követően) felgyorsult. Az

Egyesült Államokban sok gyógyító kezdett el orvosokkal együtt dolgozni. *Dr. Dolores Krieger*. Évekkel ezelőtt a New York-i Egészségügyi Központban nővéreknek tanította meg a kézzel való gyógyítást, amit ők azóta a kórházban alkalmaznak.

Rosalin Bruyere a californiai Qendale „Healing Light Centred”-ének vezetője sok kórházba bejáratos, hogy gyakorolja a gyógyítást, és számos olyan kutatásban vesz részt, amelyek a különböző típusú betegségeknél alkalmazott kézzel való történő gyógyítás hatékonyságát próbálják meghatározni.

A kutatás másik fajtája a Fokozott Érzékenységu Észlelésen keresztül folyhatnak, amely segíthet a kutatóknak megtalálni a ma gyógyíthatatlannak tűnő betegségek, pl. a rák okát és gyögmódját. A belső látás segítségével, melyet a következő fejezetben tárgyalunk, a gyógyító meg tudja figyelni a betegség testbeli folyamatát. Milyen csodálatos eszköz is ez a kutatásnál!

A Fokozott Érzékenységu Észlelés segítségével az aurára tett hatást vizsgálva a gyógyító képes megmondani, mely holisztikus gyógymód lesz az egyes betegségeknél a leghatásosabb. Azt a javaslatát követve, hogy a beteg számára leghatékonyabb módszerekre koncentráljon, a gyógyulás felgyorsul. Pl. megfigyeléseim során megállapítottam, hogy a különböző módszerek vagy gyógyszerek az aura különböző szintjein hatnak.

Aubrey Westlake „Az egészség módszere” című könyvében megnevezte azokat a gyógyszereket (Back Lower-készítmények), amelyek az aura különböző szintjére hatnak. Megfigyeltem, hogy minél erősebb egy homeopátiás gyógyszer, annál magasabb szintű auratestre hat. A nagyobb erők (1 M feletti erősségu) az aura magasabban fekvő négy rétegére hatnak, míg a kisebb erők az alacsonyabb auraszintekre. A nagyobb erők hatalmas energiája miatt a kezdő gyógyítónak először mindig az alacsonyabb erőkkel (alacsonyabb energiájú testek) kell kezdeniük, majd innen haladhatnak felfelé a magasabb testekbe, amikor a megfelelő gyógyszert megtalálták. A kézzel való történő gyógyítás során sok gyógyító képes kiválasztani, melyik testen kell dolgozni. Ugyanez érvényes az öngyógyító meditációra, ahol a testek mindegyikén dolgozhatunk.

A radionika olyan módszer, amellyel gyógyító energiákat szűrhetünk le az Egyetemes Energiamezőből olyan gépek segítségével, amelyek „szinteket” vagy „frekvenciákat” hoznak létre. A radionika a radiotegival együtt az Egyetemes Energiamezőn keresztül energiát közvetít a gyakorló orvostól jelentős távolságra elhelyezkedő betegekhez. Rendszerint a beteg vérmintáját vagy hajszálat használják „antennaként”.

Az ezzel a technikával foglalkozó szakember választhat, melyik auraréteggel kíván dolgozni.

A csontkovácsok gyógymódja az aura első három szintjével foglalkozik, ahogy a gyógynövények, gyógyszerek vagy a sebészet. Természetesen a kézzel való történő gyógyítás, a gyógyító meditáció és a fényel,

színnel, hanggal, kristályokkal történő gyógyítás mind eléri az aura felsőbb szintjeit. Megfelelő kutatómunka nyomán többet is megtudhatnánk arról, hogy használjuk őket a legjobb eredmények eléréséhez.

E gyógymódokról sok könyvet írtak. További irodalomként a következő könyveket ajánlom: *George Vithon Ikasi M. D.*: A homeopátia tudománya, *Dávid Tansely M. D.*: A radionika tudománya, *Július Dontasfoss M. D.*: Csontkovács-mesterség, a modern gyógymód, *Dianne M. Connelly, Ph. D.*: Hagyományos akupunktúra: Az öt elem törvénye.

Az orvosi tevékenység az USA-ban elsősorban a fizikai testre koncentrált, és ezen a területen értek el eredményeket, különösen egyes szervi és szervrendszeri megbetegedéseknél.

A gyógyszerek és a sebészi beavatkozás a két legfőbb alkalmazott módszer. A gyógyszerek és sebészi beavatkozások alkalmazásának egyik legfőbb problémája a gyógyításban az általuk okozott igen sok és gyakran jelentkező mellékhatás. A gyógyszereket a fizikai test működéséről szerzett ismeretek alapján rendelik, de a magasabb régiók energiájából is van bennünk, és ezért természetesen hatást gyakorolnak a magasabb rendű testekre. E gyógyszerek magasabbtestekre gyakorolt hatását nem vizsgálták meg közvetlenül, amikor a gyógyszereket kipróbálták.

A magasabb energiák hatásait inkább csak akkor látjuk, amikor végül lecsapódnak a fizikai testben.

Láttam már olyan gyógyszerutóhatást is, amely a gyógyszer beszédését követően még 10 év múlva is megmaradt az aurában. Pl. az egykor hepatitisz gyógyítására használt gyógyszer öt évvel később immunhiányosságot okozott. A vizsgálati célból gerincoszlopba fecskendezett piros festék tíz évvel később gátolta a gerincidegek gyógyulását.

ÚT A GYÓGYÍTÁS

HOLISZTIKUS

RENDSZEREI FELÉ

Hiszek abban, hogy a jövő holisztikus gyógyítási rendszerei összefogják kapcsolni a hagyományos egészségügyi hivatás „analizált” tudását a magasabbtestekben lévő energiarendszerek „szintetizált” tudásával.

A jövő hollisztikus gyógyítórendszerei diagnózist és kezelési útmutatót fognak nyújtani az összes energiatestnek és fizikai testnek együttesen, ahogyan a betegnek kívánatos és átfogják mind a belső, mind a külső gyógyítási folyamatokat.

Az orvosok, a csontkovácsok, a homeopáták, a gyógyítók, az akupunktúrákat alkalmazók stb. valamennyien együtt fognak dolgozni, hogy segítsék a gyógyítási folyamatot.

A beteget olyan léleknek fogják tekinteni, amely úton van visszafelé igazi énjéhez, az isteni valóságához és a betegséget úgy fogják kezelni, mint az utazónak a helyes útirányt megmutató eszközt.

Hogy mindezt megtehesük, szükség van az orvosi foglalkozásban kifejlesztett analitikus módszerek használatára, hogy a magasabbtestek rejtjelmeinek mélyére hatolhassunk: a működésükre és szerkezetükre vonatkozó hasznos ismeretek megszerzése érdekében olyan közös kutatási tervekre van szükségünk, amelyekben a magasabb rendű testeket gyógyító módszereket a jelenleg használatos allopatikus tudományos orvoslással együtt vizsgálják: a kombinált hatást megfigyelve.

Milyen az allopatikus gyógyszerek és a homeopátikus orvosságok kölcsönhatása? Melyek vannak egymással összhangban, támogatva és elősegítve a gyógyítást? Melyek nem férnek össze, és így nem használhatók együtt?

Az energiatestek észlelésére alkalmas módszer keresésére kell összpontosítanunk, hogy meg tudjuk figyelni azokat. Mivel az éteri test anyaga a legdurvább, leginkább hasonlít a fizikai testre, és valószínűleg a legkönnyebb megfigyelni, így először erre kell koncentrálnunk. Milyen óriási eszköz lenne a kezünkben, ha képet kapnánk az éteri terület rácsszerkezetéről, amely megmutatná az energialeosztás egyensúlyállapotait, kiegyensúlyozott és kiegyensúlyozatlan területeket! Ezzel az információval és további tanulmányozással praktikusabb és hatékonyabb módszereket találhatnánk, hogy helyreállítsuk az éteri szint energiáinak egyensúlyát. A jövőben ezután a magasabbtestekre alkalmazható módszerek felfedezése irányába haladhatnánk.

Így képesek lennénk a rendellenesség gyógyítására, mielőtt az fizikai betegséggé válna lecsapódna szervezetünkben.

Főleg az egészségügyi ellátás szakdolgozóit, elsősorban az orvosokat tanítanám meg a mezők észlelésére, annak érdekében, hogy ők is lássák a beteg élő testében a betegséget működni.

Néhány orvos már kért segítséget. Legnehezebb eseteiket gyógyítókhöz küldik. Általában titokban tesz ezeket. De ideje kilépni a sötét cellából, hogy nyíltan együtt dolgozzunk.

Képzelnék csak el, hogy magasan képzett, csupán ránézéssel a test belső folyamatait látni képes emberek mekkorát lendíthetnének az orvosi kutatásokon!

Ahelyett, hogy a laboratóriumban vizsgált állatokra helyezné a hangsúlyt, a kutatás erőit inkább az adott betegre és annak személyes igényeire összpontosíthatná. Ha valaki képes közvetlenül a beteg számára szükséges kezelésmóddhoz hozzáférni („kiovasni” a betegből), a programokat minden egyén számára annak személyes szintjén fogja megtervezni.

Heyoan azt állította, hogy „a megfelelő anyagot, a megfelelő dózisban, a megfelelő időben adva az min-

denkinél olyan átalakító anyagként hat, amely a leghatékonyabb módon a legkevesebb mellékhatással és a lehető legrövidebb idő alatt teremti meg az egészséget”. Az egészség itt nemcsak fizikai értelemben vett egészség, hanem minden szinten beálló tökéletes egyensúly.

Egy ilyen lehetőség birtokában most nézzük meg, milyen sokféle módja van az információszerezésnek az aura valamennyi szintjén!

15.1. ábra. A belső gyógyulás folyamata

Keterikustest	7. szintű gyógyítás	A hitrendszer kihívásai, lehetőségei
Menneieitest	6. szintű gyógyítás	Univerzális szeretetben létezés
Éterikustest	5. szintű sebészet	Szeretet adása és kapása
Asztrális test	4. szintű gyógyítás, szeretet	A dualisztikus gondolkodás lehetőségei
Mentális test	A gondolkodás új rendszere	Az érzelmek blokkjainak újrafelfedezése és azok lezárásának fájdalma
Emocionális test	Gyógyítás és érzelmi harmónia	Az érzelmi blokkok és fájdalmak újraértékelése és feloldása
Éterikus test	Gyógyítás és a struktúra kijavítása	Az éterikus szinten az energia folyását és a vibrációt lehet felszabadítani, újrendezni. Az éterikus szinten az anyagcsere-folyamatokat lehet újraszervezni.
Fizikai test	A masszírozás	A fizikai test energetikai újjászületése, a kémiai folyamatok kiegyensúlyozása

KÖZVETLEN INFORMÁCIÓSZERZÉS

A megszokott módon túllépő információszerzés hatalmas mértékben segíthet a gyógyításban.

E módszer révén majdnem bármely kívánt információt meg lehet szerezni. A direkt hozzájutás szó szerint értendő. Közvetlen kapcsolatot létesítünk, és megkapjuk az általunk kívánt információt. Ezt a folyamatot nevezik Fokozott Érzékenyséű Észlelésnek, tisztánhallásnak, tisztánlátásnak, tisztánérzékelésnek vagy lélekolvasásnak. Nézzük meg közelebbről, mi is ez a folyamatvalójában.

A hozzánk érkező információ öt érzéken keresztül érkezik. Ezeket hagyományosan látásnak, tapintásnak, ízlelésnek, hallásnak, szaglásnak nevezik. A legtöbb embernél ezek egyike a többihez képest fejlettebb, hatékonyabb az információszerzésben. Gondolkodásunk, érzékelésünk, létezésünk belső folyamatai nagymértékben összefüggnek információszerzési módjainkkal, amint ezt a két NLP *-szakember, *Richar Bandler* és *Johd Grinder* állítja „Békából királyfi” című könyvében.

Belső tapasztalásunk bizonyos csatornákon zajlik. Elsődleges működésünk lehet a vizuális és kinesztétikus, vagy auditív és kinesztétikus, vagy vizuális és auditív folyamatok kombinációja. Bármelyik változat

lehetséges. Különböző belső folyamatokra különböző kombinációkat alkalmazunk. Megtudhatjuk, hogy elsősorban képekben, hangokban vagy érzelmekben gondolkozunk. Ajánlom, hogy találjuk ki, mert az a mód, ahogyan megszokott érzékeinket keresztül információt szerzünk, lesz az, amelyet javasolnék a Fokozott Érzékenyséű Észlelés fejlesztését szolgáló tanulás megkezdéséhez. Pl. ha én meghallok egy nevet, először hallom, ezután kinesztetikusan keresek minden olyan irányban, amíg csak nem érzem valamilyen kapcsolat létrejöttét az illető személlyel. Ezen a ponton túl képeket látok és információkat hallok a megnevezett személyről. Sok évvel ezelőtt nem tudtam volna ezt megtenni.

Az első bennem kifejlődött, kifinomult érzék a kinesztétikus érzék volt. Sok órát töltöttem azzal, hogy testi pszichoterápiát végeztem, megérintve az embereket és energamezőiket. Ezután észleléseim „látássá” váltak. Elkezdttem látni az érzéseimnek megfelelő dolgokat. Sok gyakorlást követően hallani kezdtem az információt. Mindezek az információs módok megtanulhatók megfelelő gyakorlatok és meditációk segítségével. Ha nyugodt, békés állapotba hozzuk magunkat, s ebben egyik érzékünkre összpontosítunk, fokozhatjuk annak érzékenységét. Csak gyakorlás kérdése. A dolog legnehezebb része az, hogy elérjük ezt a nyugodt állapotot, és folyamatosan tudjunk koncentrálni célunkra.

AZ ÉRZÉKEK FINOMÍTÁSA

Gyakorlatok

Kinesztétikus érzékünk finomítása céljából üljünk le egy kényelmes meditációs helyzetbe, és összpontosítsunk a test belsejének érzékelésére, koncentráljunk testrészeinkre és szerveinkre. Ha segít, érintsük meg azt a testrészt, amelyre koncentrálunk. Ha inkább vizuálisak vagyunk, esetleg rá akarunk nézni erre a testrészre. Ha inkább auditívak vagyunk, hallgatni akarjuk a lélegzést vagy szívverést, hogy segítsen a koncentrációban.

Most tegyük ugyanezt ti körülöttünk lévő térrel. Cukott szemmel üljünk le és érezzük a szobát, ahol vagyunk. Koncentráljunk, „terjedjünk ki”, „sugározzunk ki” a szoba különböző részei és a tárgyak felé. Ha segítségre van szükségünk, nyissuk ki a szemünket és érintsük meg a tárgyat a szobában, ezután menjünk vissza, üljünk le és érezzük. Most kérjünk meg valakit, hogy bekötött szemmel vezessen át egy másik ismeretlen szobába. Üljünk le és érezzük a teret kinesztetikusan, ugyanolyan

* NLP: Neurolingvisztikus Programozás
A könyv címe: „Frogs into Princes”

módon, ahogy testünket is érzékeltük. Mit tudunk meg a szobáról? Vegyük le a kendőt a szemünkről, és ellenőrizzük le. Végezzük el ugyanezt emberekkel, állatokkal és növényekkel.

Vizuális érzékeink finomítása céljából üljünk le meditációs helyzetbe, és csukott szemmel nézzünk testünk belsejébe. Ha nehézségeink vannak, keressük meg azt az érzéket, amely segíthet. Érintsük meg a testünket, vagy hallgassuk meg belső folyamatainkat egészen addig, amíg képesek nem vagyunk róluk képet alkotni. Most tegyük meg ugyanezt a szobával. Először nyitott szemmel vizsgáljuk meg részletesen a szobát: ezután csukott szemmel idézzük fel magunkban a szoba képét. Ezután menjünk át egy ismeretlen szobába és kezdjük újra az egészet csukott szemmel. Mit látunk?

Ne felejtjük el, hogy vizuális érzékelésről van szó. Ez különbözik a képalkotástól, amely olyan alkotó folyamat, amelyben képet alkotunk arról, amit létrehozni szeretnénk.

Ha auditív érzékeinket akarjuk finomítani, üljünk le meditáló pozícióba. Hallgassunk testünk belső hangjaira. Ha segítségre van szükségünk, tegyük kezünket testünk azon részére, melyet hallgatunk, és érezzük vagy nézzünk rá. Ezután menjünk ki a szabadba, és hallgassunk meg minden hangol körülöttünk. Ha ezt egy erdőben tesszük, hallani fogjuk, a hangok szinkronitását. Együtt egész szinfóniát alkotnak. Hallgassuk meg még közelebről. Mi mást hallunk még? Nem létező hangokat? Hallgassuk meg még figyelmesebben - egy napon mondhatnak nekünk valamit. Itzhak Bentor „A vad inga elpusztítása” című könyvében olyan éles hangról ír, melyet sok meditáló hall. Ez jóval meghaladja a hallás megszokott terjedelmét. Ő képes volt megmérni ennek a hangnak a frekvenciáját.

Amint kifejlesztettem „látási” képességemet, felfedeztem, hogy a képek két formában érkeznek. Az egyik szimbolikus, a másik konkrét. A szimbolikus kép esetében egyszerűen olyan képet látunk, mely csak annak az embernek a számára bír jelentőséggel, akinek „olvasunk”. Pl. láthatunk egy örvénylő ködfoltot az égen, vagy hatalmas csokoládétortát. A konkrét kép esetén események, dolgok képeit látjuk. Szemtanúi lehetünk egy olyan eseménynek, melyet a beteg a múltban élt át. Mind a szimbolikus látásnál, mind egy esemény olvasásánál a gyógyító a külső szemlélő helyzetét foglalja el, belép az adott időzónába és így szemtanúja lesz a lezajló eseményeknek.

Ugyanez igaz a szimbolikus látásra. A gyógyító a feltárukt látomást figyelni meg és írja le keletkezésének folyamatában. Ezt receptív információközvetítésnek nevezzük. Nagyon fontos, hogy a feltárukt látomást ne értelmezze vagy zavarja a gyógyító. A látomás jelentése különböző lehet a beteg és a gyógyító számára. Pl. ha egy szimbolikus képet látunk, mondjuk egy kék autót, amint végigsuhan az úton, nem mondjuk rögtön: „ez mit jelent?” Csak nézzük, amint a kocs halad előre az úton, és hagyjuk kitérni a jelenetet. E folyamat során fokról fokra jutunk újabb információkhoz és lassan egy érthető képet építhetünk fel. Nem tudhatjuk, csak később, hogy a kép szimbolikus vagy konkrét jelentésű (illetve, hogy valami már megtörtént vagy megtörténhet). Az ily módon történő információszerzés sok bizalmat, hitet igényel. Fél- vagy egy órát is igénybe vehet, amíg sikerül érthető képet felépítenünk.

Másrészt, néhányan saját szimbólumaikat használják, és olvasatukat interpretálásuk útján adják meg. Ez csak sok gyakorlat segítségével lehetséges, mert a vizsgálódó személynek először egy tiszta szimbólumrendszert kell felépítenie, amelyen keresztül információhoz juthat.

A konkrét látás egy másik típusában a gyógyító a beteg egy belső szervének képét látja. Ez a kép vagy a gyógyító elméjének képernyőjén jelenik meg, amelyet én elmeképernyőnek nevezek, vagy a beteg testében helyezkedik el, mintha a gyógyító, röntgen-géphez hasonlóan, képes lenne keresztüllátni a test rétegein, elérni a szervet.

A látás efajtáját belső látásnak neveztem el. Nagyon hatásos eszköz a betegségek leírásánál. A belső látással aktív, közvetlen hozzáférhetőséget biztosítunk. Ez azt jelenti, hogy néhány olyan különleges információnak járunk utána, amelyhez hozzá akarunk jutni. Pl. a belső látás felhasználásával a test bármely általam látni kívánt belső részét megfigyelhetem. Meghatározható, hova néztek, milyen mélységbe, az aura melyik szintjén és milyen felbontásban vagy méretben, makro- vagy mikroszkopikus nagyságban.

NAGY TÁVOLSÁGBÓL TÖRTÉNŐ ÉSZLELÉS

Úgy vettem észre, hogy lehetséges a közvetlen információszerzés, függetlenül attól, hogy a személy velünk egy szobában, vagy tőlünk távol helyezkedik el. A legnagyobb távolságból történő, általam végzett auramegfigyelés egy New York és Olaszország között folyó telefonbeszélgetés során történt.

Hosszú távolságból történő vizsgálódásaim ennek ismeretében eléggé jónak tűnnek, de a gyógyítás nem annyira hatásos, mint amikor egy szobában vagyok az illetővel,

KÖZVETLEN INFORMÁCIÓSZERZÉS ÉS AZ ESEMÉNYEK MEGÉRZÉSE

Sokszor megtörtént, hogy az emberek a jövőre vonatkozóan útmutatást kértek tanítóimtól. Ilyenkor mindig úgy válaszolt, hogy lehetséges a valószínű jövőről beszélni, de nem az abszolút jövő realitásairól, mert mindnyájunknak megvan a szabad akaratja, hogy azt teremtsük meg a jövőnkben, amit akarunk. Azt is mondta, hogy nem fogja megjósolni a jövőt, de néha mégis válaszolt a feltett kérdésekre. Eddig ezeknek a lehetséges eseményeknek nagy része bekövetkezett. Pl. Heyoan egyszer azt mondta valakinek, lehet, hogy kapcsolatba kerül az ENSZ-szel. Az illető azóta két meghívást is kapott, amelyek nyomán tényleg kapcsolatba került az ENSZ-szel. Egy másik embernek azt mondta, hogy tagja lehet a mexikói diplomataszolgálatnak, és ezzel kapcsolatban egy portugáliai nyaraláson köt ismeretséget, így is történt.

Néhány embernek azt mondta, hogy bizonyos dolgokat be kell fejezniük, mivel valószínűleg költözödni fognak. Most tényleg költözödniük, amire nem is gondoltak azelőtt

Egy különleges kezelés elején azt mondta nekem, hogy az illetőnek rákja van, és hamarosan meg fog halni, így is történt. Ezt még nem is gyanították, amikor a kezelésen megjelent, és sokáig nem is találtak semmit, csak néhány hónap múlva, a negyedik műszeres vizsgálat elvégzése után. A műszeres vizsgálat eredményei a rákos daganat ugyanazon formáját, méretét és elhelyezkedését mutatták, mint amit én láttam a belső látás segítségével. Természetesen nagyon izgatott lettem, amikor mindezt megtudtam a közvetlen információszerezés módszerével. Nem mondtam el a betegnek. Mondtam, menjen el azonnal orvosához. Sajnos nem álltam kapcsolatban az orvossal.

Az ilyen esetek felvetik annak a kérdését, meddig terjed a gyógyító felelőssége. Ezt a könyv egy későbbi fejezetében tárgyaljuk.

A közvetlen információszerezés folyamatának legjobb vizsgálatát a Stanford Kutatóintézet két munkatársa, *Russel Targ és Harold Puthoff*

adta a „távollátásról” írt munkájában. Úgy találták, hogy a standfordi laboratórium alagsorában lévő megfigyelő képes volt meglehetősen pontos leírást adni azokról az előre meghatározott helyszínekről, ahová a vizsgálatban részt vevő csoport tagjai küldték.

Targ és Puthoff kísérleteiket ismert médiumokkal kezdték, de később úgy találták, hogy bárkit is választanak, még a legszkeptikusabb ember is képes ugyanezt csinálni.

Úgy gondolom, hogy az én tevékenységem igen hasonló, de a gyógyításra alkalmazva.

Röviden szólva azt hiszem, hogy a legtöbb ember képes használni a közvetlen információszerezés valamilyen módját mindennapi életében. Milyen információ segíthetne abban, hogy jobban végezhessük a munkánkat? Talán megtudhatjuk saját Fokozott Érzékenységu Észlelésünk segítségével. Mindez csupán egy módon fejezi ki azt, hogy az ember számára sok lehetőség adott arra, hogy információt, iránymutatást kapjon, ha kéri azt, és nyitott annak befogadására.

A közvetlen információszerezésnek sok köze van a jövőnkhez is. Ha szélesebb körben megtanuljuk az információszerezést, nyilvánvaló, hogy ez az egész oktatási rendszerünket érinteni fogja társadalmi szinten is.

Nemcsak azért fogunk iskolába járni, hogy deduktív és induktív gondolkodást tanuljunk, hogy információkat gyűjtsünk és fejlesszük memóriánkat, hanem azért is, hogy megtanuljunk, hogy jussunk hozzá valamihez, amit azonnal meg akarunk tudni. A dolgok óráig tartó memorizálása helyett meg fogjuk tanulni, hogyan jussunk az Egyetemes Energiamező „memóriájában” tárolt információhoz. Az ezoterikus terminológia az információtárolás e módozatát „Akasha lemezeknek” nevezi. Ezek a lemezek az Egyetemes Hologramban rögzített minden megtörtént esemény, valaha megszerzett tudás energiale nyomatai. Az agy ilyen típusú működésekor az információkat nem tároljuk élményeinkben, hanem egyszerűen megszerzzük azokat. Az ilyenkor az emlékezés azt jelenti, hogy ismét ráhangolódunk az Egyetemes Hologramra és ismét leolvassuk az információt: nem saját agyunkban kutatunk, hogy újra megtaláljuk.

Mivel ez az információ a lineáris idő korlátain kívül létezik, amint azt a negyedik fejezetben láthattuk, valószínűleg képesek lehetünk valamilyen mértékben olvasni a jövőben, mint azt Nostradamus is tette, amikor megjósolta egy Histler nevű diktátor felemelkedését Európában kb. 200 évvel Hitler előtt.

A BELSŐ LÁTÁS

A belső látással kapcsolatos első élményem egy kora reggel történt, amint az ágyban feküdve mellettem fekvő férjem hátának érdekes izom- és csontszerkezetét vizsgáltam.

Nagyon érdekesnek találtam, ahogyan az izmok összekapcsolódtak a nyakcsigolyákkal. Hirtelen tudatára ébredtem, mit is csinálok, és gyorsan befejeztem ezt a fajta nézelődést. Hosszú ideig nem „tértem vissza” a valóság ezen szintjéhez, azt mondván, hogy mindez csak képzelődés volt. Végül természetesen mindez visszajött. Kezdtem „belátni” pácienseimbe. Először mindez zavaró volt, de belső látásom állhathatos volt, s magam is kitarítottam mellette. A belső látással tapasztaltak megfeleltek a páciensről tőle, vagy orvosaitól megkaphatott egyéb információknak.

A belső látás a röntgensugár vagy a nukleáris mágneses rezgés (NMR) hasonló kifinomult emberi formája. A belső látás azt a képességet foglalja magába, mellyel az egyén olyan mélységben és felbontásban (bizonyos határokon belül) tekinthet be az emberi testbe, amilyenben az látni kívánja. Ez egy új mód a dolgok észlelésére. Ha látni akarok egy szervet, arra összpontosítok. Ha a szervek belsejét vagy egy meghatározott részét akarom látni, arra koncentrálok. Ha egy, a testbe behatolt mikroorganizmust akarok látni, akkor arra összpontosítok. Ezekről a dolgokról a megszokottal egyező küllemű képeket kapok. Pl. az egészséges máj színe sötétvörös, mint ahogy a rendes látásnál is észlelhetjük. Ha a máj sárgaságot kapott, beteges, sárgásbarna színe lesz. Ha az illető kemoterápiás kezelést kapott, illetve kap, a máj rendszerint zöldesbarna színű. A mikroorganizmusok kb. ugyanúgy néznek ki, mint a mikroszkóp alatt.

A belső látással kapcsolatos élményeim, melyek eleinte spontán történtek, később sokkal ellenőrizhetőbbé váltak. Kezdtem megérteni, hogy ehhez a fajta látáshoz különleges, nyitott állapotban kell lennem, amikor is a harmadik szemem (hatodik csakra) aktívulódik, és az agy többi része viszonylag nyugodt, összeszedett állapotban van.

Később találtam olyan technikákat, melyek eljuttathatnak ebbe az állapotba, így akkor láthattam bele a testbe, amikor csak akartam, feltéve, hogy képes voltam a szükséges szellemi és érzelmi állapotba kerülni.

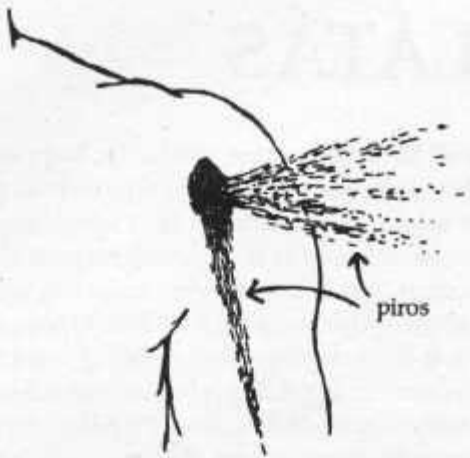
Ha túl kimerült voltam, előfordult, hogy nem voltam képes ezt megtenni, részben azért, mert fáradt állapotban nehezebb koncentrálni és az agyat megnyugtatni. A rezgésszámunkat is nehezebb megemelni fáradt állapotban. Azt is felfedeztem, hogy alig számít, hogy szemem nyitva vagy csukva volt: kivéve akkor, ha a nyitott szem segítségével pótlólagos információhoz juthattam. Ez a pótlólagos információ néha segíti, néha akadályozza a koncentrációt. Néha arra használom a szemem, hogy segítse elmémet arra koncentrálni, amire nézek. Máskor épp csak becsukom a szemem, hogy kizárjam azokat az információkat, amelyek elterelhetik figyelmemet.

PÉLDÁK A BELSŐ LÁTÁSSAL TÖRTÉNŐ VIZSGÁLÓDÁSRA

A 17.1. ábra a belső látással történő vizsgálódás egy példáját mutatja be. A bal felső rajz az aura képét mutatja be, előlnézetben, a jobb felsőn a belső szerkezetet láthatjuk, míg az alsó ábra a külső képet mutatja. Ebben az esetben egyik barátom elesett a jégen, és megsértette a vállát. Amint megvizsgáltam őt, „auravérzést” láthattam a váll elülső, külső részén, ahol energiát veszített. A csuklyásizom mentén elhelyezkedő hátsó energiavonalak teljesen összekuszálódtak és ki kellett őket egyenesíteni. Jobb kezemmel tölcserő formáltam a vérzés fölött, hogy megállítsam, és kifésültem a hát összekuszálódott energiavonalait. Amint ezt csináltam, láttam a felkarcsont végét, ezt később röntgenvizsgálat is megerősítette. Ez a rövid (félórás) kezelés meggyógyította a vérzést és az energiavonalak összevisszaságát, így segítve a megrongálódott csont gyógyulást.

A 17.2. ábrán bemutatott másik példán egy petefészekcisztát láthatunk, melyről kiderítettem, hogy kb. teniszlabda nagyságú, 7 cm átmérőjű. Január 3-án sötét kékszürke színű volt (17.2A ábra). Ezt a cisztát már diagnosztizálta egy orvos, de a medence gyulladásos betegségét, mely az aurában sötétvörös színnel jelent

Előnézet

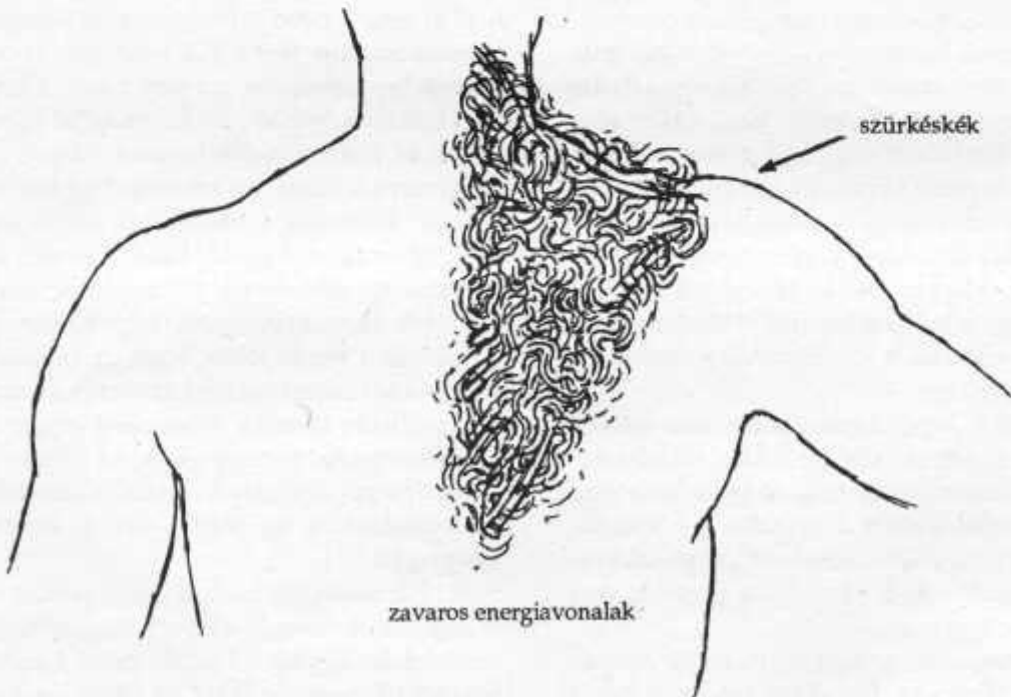

külsőleges vizsgálat

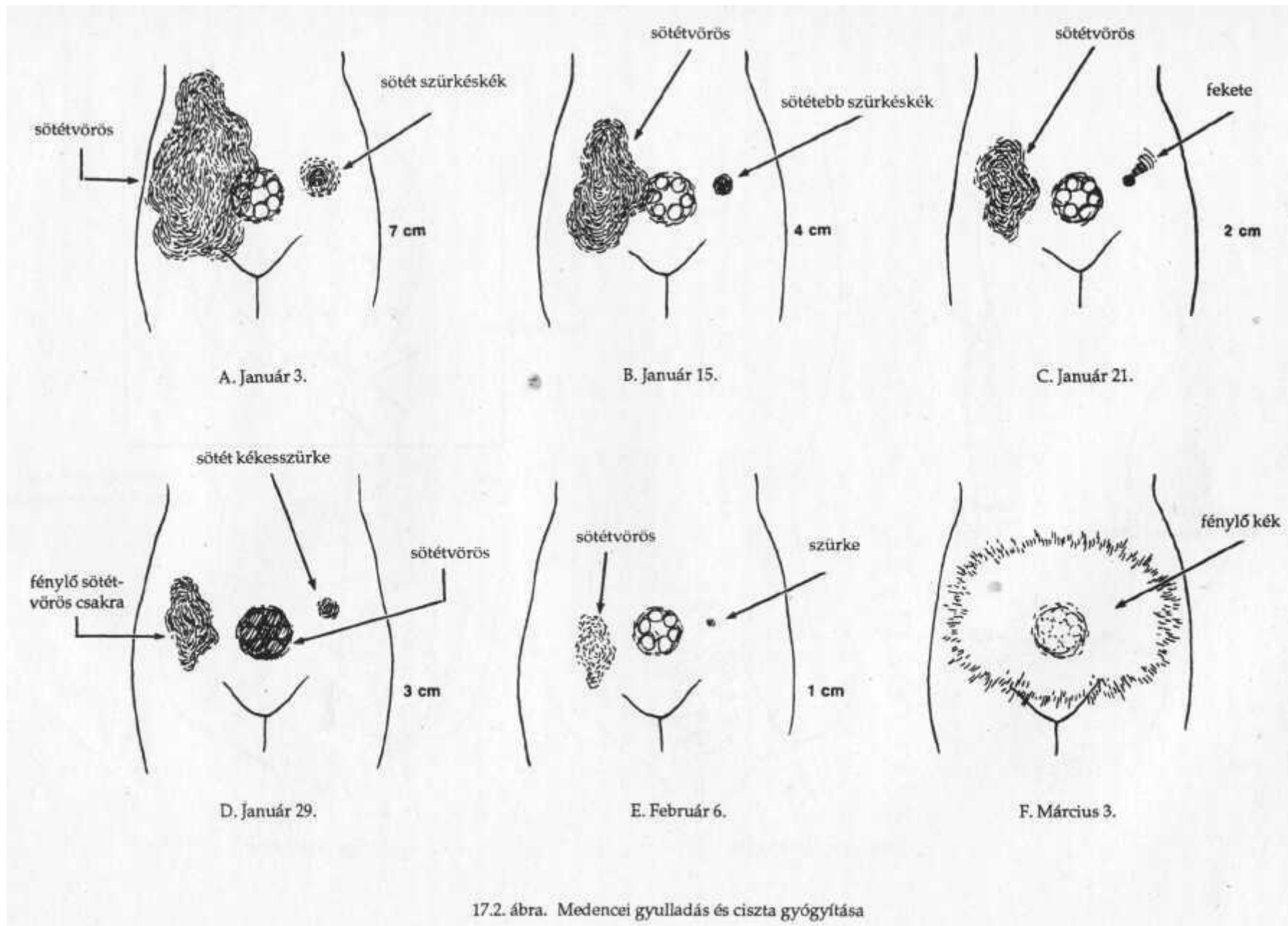

belső vizsgálat

háti oldal

17.1. ábra. Vállsérülés belső képe

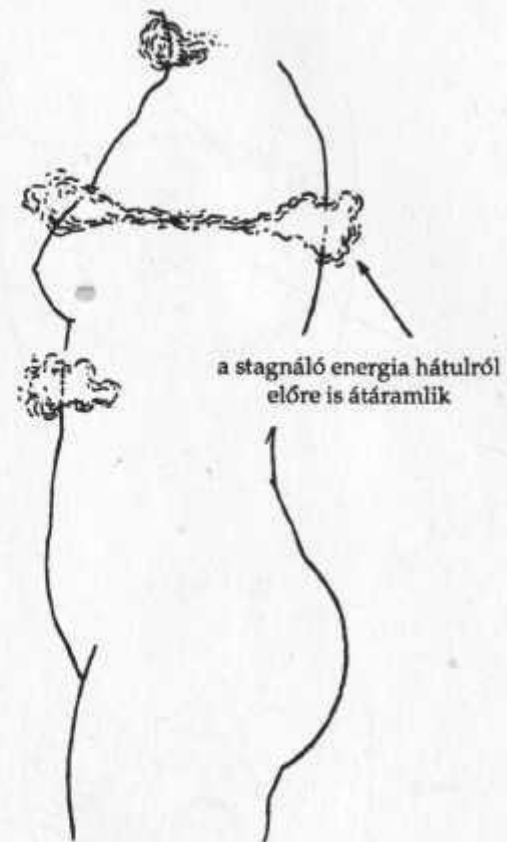
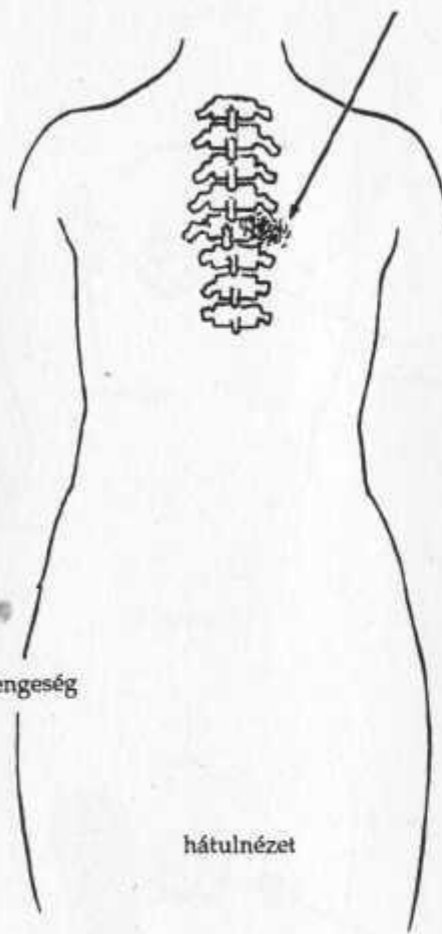
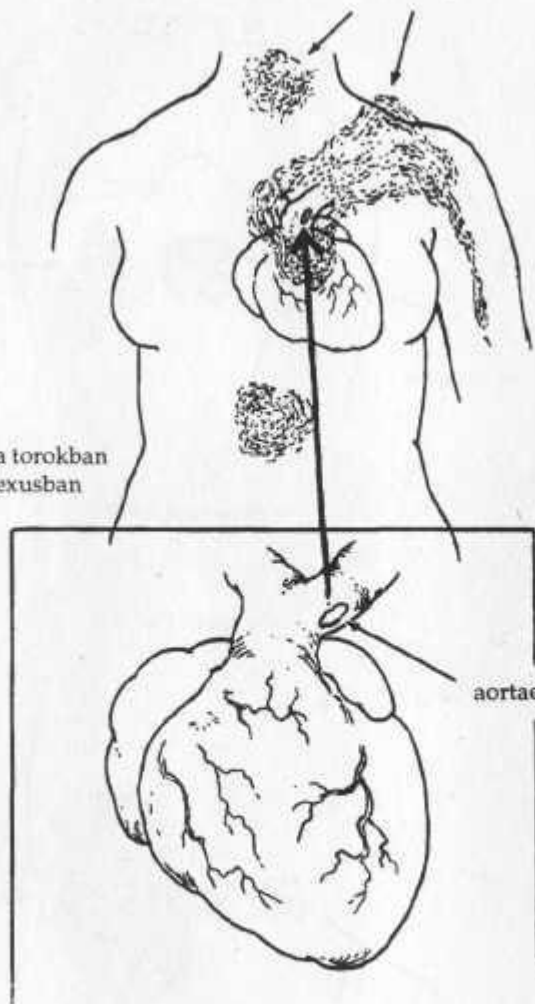

17.2. ábra. Medencei gyulladás és ciszta gyógyítása

szűrőkésék stagnáló energia

az 5-ös háti csigolya balra hajlik

érzelmi blokk a torokban
és a solar plexusban

17.4. ábra. Szívproblémák belső vizsgálata

meg, nem. Január 15-re (17.2B ábra) a ciszta 4 cm-re zsugorodott és a medencei gyulladást felfedezték az orvosok. Január 21-re (17.2C ábra) már csak 2 cm volt, feketébb lett, és egy különös, spirális alakzat kapcsolódott hozzá. A beteg tisztító diétán volt, amely eltüntette a problémát. (Ekkor nem működtem közre aktívan a gyógyításban, csupán megfigyeltem a folyamatot.) Január 29-én (17-2D ábra) a ciszta 3 cm-es nagyságúra nőtt a menzesz kezdetén (megszokott eset cisztánál).

Február 6-ra (17.2E ábra) a ciszta 1 cm-re csökkent, március 3-ra (17.2F ábra) teljesen eltűnt, és sok jó, menstruáció előtti energia vette át a helyét.

A méretekre vonatkozó minden megfigyelés megegyezett az orvos medencei vizsgálat nyomán történt megállapításaival.

A ciszta január 21-i sötét színe miatt mindketten, az orvos és én is antibiotikumot ajánlottunk a nőnek. Ez a betegségfajta medencei fertőzést okozó kór, hosszú ideje (ebben az esetben 3 éve) mint a rák kifejlődését megelőző folyamat volt ismert, s mi a rák kifejlődését akartuk megelőzni a fertőzés megszüntetésével. A beteg végig tisztító diétán maradt e kezelés ideje alatt. Lehet, hogy antibiotikumok nélkül is megszüntethető lett volna a fertőzés, de nem akartunk kockáztatni. Belső látásom szerint a ciszta majdnem fekete volt. Korai stádiumban a rák sötét szürkés-kék színű. Ahogy kifejlődik, egyre feketébbé válik az aurában. Később fehér foltok jelennek meg a feketében. Amikor ezek a fehér foltok szikráznak és kitörnek, mint egy vulkán, az azt jelenti, hogy a rák áttételessé vált.

Ebben az esetben a ciszta túl sötétté kezdett válni ahhoz, hogy egyedül a tisztító diétára bízhattuk volna a tennivalókat.

A 17.3A ábra a medencei fertőzést okozó kór egy másik esetét mutatja, petefészekciszta és egy fibrómát. Látható, hogy a ciszták igen könnyen megkülönböztethetők a fibrómáktól, amelyek vörösesbarna színnel jelennek meg a mezőbe.

A 17-3B ábra a távolból végzett belső látással való vizsgálat felhasználásának egy példáját mutatja be. Egy órám végén egy diák megkérdezte, meggyógyítanám-e a barátját, akinek két fibrómája is volt. Amint megkérdezte, rögtön megjelent előttem a barátja medencei területének belső képe. Felrajzoltam a táblára. Két hónappal később, amikor meggyógyítottam a beteget, igaznak bizonyult a rajz. Az orvos diagnózisa is megerősített, amit láttam. Két, viszonylag kicsi fibrómája volt, amely vörösesbarna színben látszott az aurában.

A jobb oldali magasabban volt a méhen kívül, a bal oldali alacsonyabban, részben a méhbe beágyazódva. Távolból nem sikerült érzékelnem, de a gyógyítás ideje

alatt felfedeztem, hogy az elülső második csakrában volt egy törés, valószínűleg a bal oldali petefészkek eltávolítása előtt lett megbolygatva, és ez okozta elsősorban a működési zavart. Biztos vagyok abban, hogy a sebészi beavatkozás még több megrázkódtatást okozott a csakráknak. A sebészeti traumán kívül a nők rendszerint visszavonják energiájukat arról a területről, ahonnan a petefészket eltávolították, mert nem akarják érezni azt az érzelmi fájdalmat, amit egy petefészkek elvesztése okoz. Az a fajta blokkolás akadályozza a testézésben zajló természetes gyógyulási folyamatot, és csak súlyosbítja a traumát.

MEGÉRZÉS

ÉS BELSŐ LÁTÁS

A megérzésre vagy spirituális tanítóktól érkező figyelemre példa az az eset, ami velem történt egy napon, amikor barátomat indultam látogatni. Három háznyira lehettem az irodájától, amikor egy belső hangtól megtudtam, hogy valószínűleg szívrohamot kapott és szüksége van rám, hogy gyógyítsam.

Az irodát.-zárva találtam, így elmentem a lakására, ahol nagy fizikai fájdalmak közt találtam. Bal karját testére szorította. A reggelt az intenzív kórteremben töltötte, folyamatos EKG-ellenőrzés alatt. A 17.4. ábra bemutatja, mit fedezett fel számomra belső látásom. Torkába és hasi idegközpontjába érzelmi fájdalom és félelem szorult, a szív területén stagnáló energia volt, amely behatolt a testébe, és ezután egyenesen a szívcsakra hatúlsó részébe ment. Az ötödik hátcsigolya (T5) balra elmozdult. Ez a csigolya nem áll összeköttetésben a szív beidegzésével, de a szívcsakra gyökerénél található. Az aortában, közvetlenül a szív fölött, szintén gyengeséget figyelhettem meg. Amint együtt fáradtunk azon, hogy megtisztítsuk a szív körül stagnáló energiát, barátom azzal, hogy megosztotta velem fájdalmát és sírt, sikeresen megszüntette a torok és a hasi idegközpont érzelmi szorítását. A fekete energia kitisztult, a T5 csigolya visszatért helyére. Barátom sokkal jobban érezte magát.

Amikor eljöttem, az aortabeli gyengeség még mindig megvolt, de idővel jelentős mértékben kitisztult.

MIKROSZKOPIKUS

BELSŐ LÁTÁS

A 17.5A és B. ábrák a mikroszkopikus belső látásra mutatnak két példát. A 17.5A ábra azokat az apró, pálcika alakú élőlényeket mutatja, melyek egy valószínűleg leprához hasonló betegséggel fertőzött személy vállának, karjának területére hatoltak be. Láttam, amikor ezek a kis élőlények benyomultak erre a területre - az izmokba és a csontokba is. A gyógyítás folyamán erős levendula-, majd ezüst színű fény áramlott a testbe, és töltötte meg a fertőzött területeket. A fény hatására a mikroorganizmusok igen magas rezgésszámmal kezdtek rezegni. Úgy tűnt, hogy ez kiszakítja őket a helyükről. Ekkor az energiafolyam megfordult, és kiszívta őket a testből.

Egy betegemet, Rose-t, kemoterápiával kezelték. Vérében furcsa kinézetű, lapos, fehér, maghoz hasonló testeket láttam, amelyen olyan voltak, mintha vörösvérsejtekből lövelltek volna ki (17.5B ábra). Kb. 1 évvel azt megelőzően, hogy hozzám eljött, több orvos is mondta neki, hogy valószínűleg két hete van hátra. Azonnal intenzív osztályra vitték és kemoterápiát kaptott. Elmesélte, hogy amikor közölték vele, hogy két hete van hátra, egy fehér-arany fényt látott a szobában, és tudta, hogy nem fog meghalni.

Minden egyes infúziós palack címkéjére, melyből kórházi tartózkodása során gyógyszeres infúziót kaptott, azt írta: „tiszta szeretet”. A kemoterápia nem okozott nála mellékhatásokat.

Átmeneti javulás következett be.

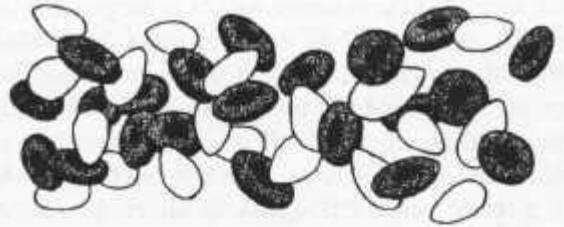
Amikor kijött a kórházból, folytatta a kemoterápiát. Ugyanebben az időben elkezdett egy barátom, Pat Rodegast „közvetítő” üléseire járni, aki egy Emmanuel nevű spirituális vezető üzeneteit szokta közvetíteni. Emmanuel azt mondta Rose-nak, fejezze be a kemoterápiát, mert különben nagyon hamar meg fog halni. Vérvizsgálatai azt mutatták, hogy csak átmenetileg javult az állapota, nem gyógyult meg véglegesen. Nem volt könnyű, de úgy döntött, a kemoterápiát mégis abbahagyja.

Ekkor jött el hozzám, és én észrevettem a vérben a magokhoz hasonló testecskéket. Az első alkalommal ezeket egy levendulaszínű fuvallattal, majd ezüst fénnel kiszakítottuk helyükről, majd valamennyit kiszivattyúztuk. Következő vérvizsgálati lelete teljesen tisztának és normálisnak bizonyult, először a diagnózis kimondása óta.

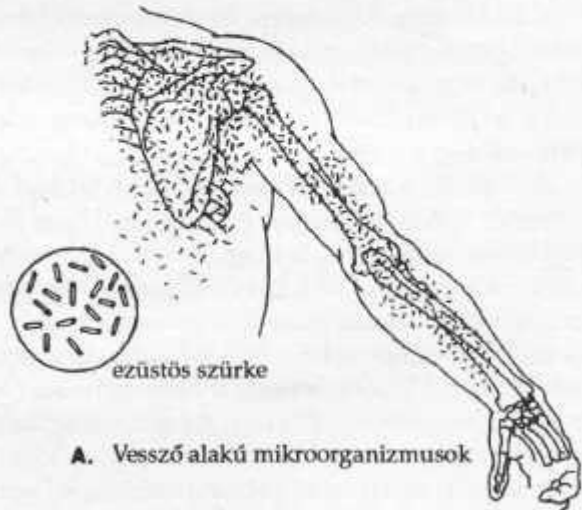
Az én szerepem annyi volt gyógyulásában, hogy támogattam őt, kitisztítottam a véréit. A belső látásom-

nak köszönhetően megnyugtathattam, hogy semmi rendellenesség nincs a vérében. Ezt a vérvizsgálatait is igazolták, mire úgy döntöttünk, hogy többé már nem fontos velem találkoznia, és támogatásomat igénybe vennie.

Nem volt könnyű számára kiállni az igazságért. Azért kellett neki a segítségem, mert az orvosok egészen nyíltan attól féltek, nagyon hamar meghal, ha abbahagyja a kemoterápiát, és ezt mondogatták is neki. Ezt nem az orvosok kritizálásaként mondom, hiszen mindent megtettek, hogy megmentse az életét. De ebben az esetben más tényezők is működtek, melyeknek ők nem voltak tudatában. Én, mint gyógyító, hozzájutottam ezekhez az információkhoz, Ők nem. Ez az eset arra példa, amikor a spirituális gyógyító és az orvos nyílt együttműködése a beteg jólétét szolgálja. Rengeteget adhatunk egymásnak, hogy segítségük a gyógyulás folyamatát.

B. Egy leukémiás páciens vére

A. Vessző alakú mikroorganizmusok

17.5. ábra. Mikroszkopikus belső látás

A BELSŐ LÁTÁS

FOLYAMATA

Most elmagyarázom, hogyan működik a belső látás. Belső, vagy röntgenlátással megfigyeltem a testbe érkező fényt útját. A következőket láttam. A fény a harmadik szemünkön, és két testi szemünkön át lép be a testünkbe, majd a látóidegek mentén áramlik, amint azt a 17.6. ábra is mutatja. Ez a fény magasabb rezgésszámú, mint a látható fény, és a bőrön is át tud lépni. A fény áthalad a látóidegek kereszteződésén, és megkerüli a hipofízist, amely közvetlenül emögött helyezkedik el. Ezt követően a fény útja kettéválik. Az egyik fénysugár a szokványos látás nyakszirti lebenyeibe irányul, a másik irányítva a szemmozgásokat a thalamuszba. Rég megfigyeltem, hogy bizonyos meditatív és légzéstechnikák segítségével elérhető, hogy a hipofízis vibrálni kezdjen, és arany színű fényt sugározzon ki az aurába (ha az illető szerelmes, rózsaszínt). Ez a rezgés és az arany színű fény növeli a thalamusz területe felé elágazó fénysugarak mennyiségét. Az általam látottak szerint a tcorpus callosum alján ível át, és a belső látás detektoraként működő tobozmirigy felé irányul. Olyan speciális légzéstechnikával lélegezve, melyben a levegőt a hipofízis túloldalán elhelyezkedő hátsó garatfalhoz és lágy szájpadhoz préselem, ösztönöznöm tudom a hipofízist erre a rezgésre. Ez a meditációs légzés segít abban is, hogy elmémet összpontosítsam és megnyugtassam. A gerincem aljából arany szí-

nű fényt hoz felfelé annak háti és rózsaszínűt annak mellkasi oldalán. Ez a két áramlat a thalamuszban ível át egymáson. Mindez több energiát hoz a homlok közepébe és az agy területeire, melyek segítségével látok. Az ilyen típusú látás szubjektív érzéklete olyan, mint ha valamit (energiát, információt) beengednék a fej harmadikszem-régiójába. Ez a fajta látás magával hozza azt a képességet is, hogy bármilyen, általunk választott mélységbe igen széles skálájú, egészen a sejtszintig, sőt a vírusokig kiterjedő felbontóképességgel vizsgálódjunk.

Az az érzésem, hogy van egy „letapogatókészülék” a fejemben. Az agy központi részén helyezkedik el, a harmadik szemem mögött kb. 5 cm-nyire, ahol a harmadik szemtől egyenesen hátrafelé húzott vonal metszené a halántékaimat összekötő vonalat. Úgy tűnik, ez a „letapogató” érzékközpontja. Ebből a pontból bármely választott irányba nézhetek, anélkül, hogy megmozdítanám a fejemet, azonban rendszerint segít, ha közvetlenül arra nézek, amit vizsgálok.

Ha egy beteg jön hozzám először, az egész test általános „letapogatását” végzem el, hogy kiválasszam az érdeklődésre számot tartó területeket. A testen azon területei vonzanak, melyeknek figyelemre van szükségük. Ekkor jobban ráhangolódom erre a területre, és finomabb felbontásban vizsgálom meg. Az érzékenyebb „letapogató” érdekében néha a kérdéses területre teszem kezeimet. Ezáltal könnyebben látok.

Néha másik módszert használok. Először csupán a problémáról kérek egy képet, és ezután mentális képet kapok a helyzetről.

1. A BELSŐ LÁTÁS KIFEJLESZTÉSE

Gyakorlat

1. Utazás a testen keresztül

A belső látás tanulásának legjobb módszere az ún. testen keresztüli utazást segítő, mélyrelaxációs gyakorlatok végzése.

Először is feküdjünk le, és lazítsunk meg minden szoros ruhadarabot magunkon. Lélegezzünk mélyen, és lazítsunk! Próbáljuk meg újból! Most vegyünk mély levegőt, és feszítsük meg a testünket olyan erősen, ahogy csak tudjuk. Tartsuk vissza a lélegzetünket, majd fújjuk ki a levegőt és hagyjuk, hogy minden feszülés megszűnjön. Csináljuk meg még egyszer.

Ismételjük meg a feszítőlélegzés-gyakorlatot, de csak feleannyira feszítsük meg a testünket, mindenütt egyformán. Fújuk ki a levegőt.

Most vegyünk mély lélegzetet, és lazítsuk el magunkat, amint kifújtuk. Ismételjük háromszor, anélkül, hogy testünket megfeszítsenénk. Jelenítsük meg képileg a feszültséget, amint a sűrű mézhez hasonlóan csorog le testünkről az alattunk lévő felületre.

Érezzük, hogy szívverésünk kellemes, lassú, egészséges ütemre lassul.

Most képzeljük azt, hogy nagyon kicsinyek vagyunk, mint egyfénypont, és lépünk be a testünkbe, ahol csak akarunk. Kicsiny önmagunk keresztül folyik a bal vállunkon, megszüntetve minden feszültséget, amerre halad. Kicsiny önmagunk végigfolyik bal karunkon bele kézfejükbe, minden feszülésnek véget vetve, enyhe bizsergő érzéssel, melegséggel és energiával tölt el. Bal karunk nehéz és meleg.

Most kicsiny önmagunk visszafolyik a bal karunkon felfelé, s innen a bal lábunkba veszi útját, feloldva ott minden feszültséget, majd bal lábunkon felfelé halad, s annak végén áttér, majd vissza, s fel a jobb farunkba. Egész testünk nehéz és meleg. Most ezzel a kicsiny önmagunkkal kezdjük el felfedezni szervezetünket. Lépünk be a szívbe és kövessük a vér keringését testünkbe. Jó állapotban lévőnek látszik ez a rendszer? Egészséges?

Most „utazzunk át” tüdönkőn, és vizsgáljuk meg a tüdő szöveteit. Menjünk emésztőszerveinkbe. Kövessük a testünkbelépő táplálék útját. Menjünk szánkából a nyelőcsővön keresztül a gyomorba. Milyennek látszik? Elég energiát kap? Szükségleteinek megfelelő mennyiségben vannak-e jelen az emésztőenzimek?

Kövessük az étel útját a gyomor alsó szakaszán, majd a vékonybélben és a vastagbélben. Minden rendben van?

Most menjünk fel, vissza a májhoz, a hasnyálmirigyhez és a léphez. Rendszerben működik?

Haladjunk végig a nemi szerveinken. Megkapják-e azt a törődést, amit megérdemelnek?

Ha van olyan hely a testünkben, ami miatt aggódunk, oda küldjük el kicsiny önmagunkat szeretettel és energiával felszerelten.

Nézzünk jól körül azon a területen. Ha bármiben is hiányt szenvedünk, hagyjuk, hogy kicsiny önmagunk tegyen valamit, ami segíthet.

Ha ki kell tisztítani, tisztítsuk ki. Ha energiára van szüksége, hagyjuk, hogy kicsiny önmagunk küldjön oda energiát.

Ha már elégedettek vagyunk felfedezéseinkkel és úgy gondoljuk, megfelelően gondoskodtunk testünkről, hagyjuk, hogy kicsiny önmagunk normális nagyságúra nőjön, és egybeolvadjon valódi önmagunkkal.

Bármikor, amikor csak kívánjuk, visszatérhetünk ehhez a fajta önmegismerési módszerhez.

Hozzuk magunkat vissza normál tudati állapotba, de maradjunk mélyen ellazultak, magabiztosak és tudatosak. Saját testünket kutattuk át.

2. BARÁTUNK „LETAPOGATÁSA”

Üljünk le barátunkkal szemben egy székre. Egyikünk lehel a megfigyelő, a másik pedig a nyitott megfigyelt.

Meditáljunk, hogy elménk elcsendesüljön.

Finoman engedjük, hogy barátunk figyelmünk gyújtópontjába kerüljön. Tartsuk csukva a szemünket. Emlékezzünk, milyen érzés volt saját testünket beutazni. Most barátunk testében tehetünk egy utazást. Ez egy kicsit más érzés lesz, mert kívülről vizsgáljuk meg a testet.

Először tekintsük át a test egészét, hogy találhassunk egy területet, ami különösen felkelti érdeklődésünket. Eleinte a kezünket is használhatjuk, de ne érintsük meg barátunkat. Később nem lesz szükségünk a kéz használatára. Amikor egy terület barátunkon ösztönösen vonz, egyszerűen szenteljünk neki több energiát figyelmünkéből. Hagyjuk, hogy figyelmünk e terület szerveire összpontosuljon. Higgyünk annak, amit látunk. Jelentkezhet egy szín, egy tapintható szerkezet, egy érzés, vagy valaminek a halvány érzete. Engedjük, hogy a képek belépjenek a testünkbe.

Amikor úgy érezzük, elegendő az, amit találtunk, keressünk egy másik területet, és ismételjük meg ugyanazt. Ha egyik testrész sem vonz különösebben, akkor csak induljunk el a test felfedezésére.

Pásztázhathatjuk területenként, vagy ha jártasak vagyunk az anatómiában, vizsgáljuk meg a szervrendszereket. Jegyezzük meg, amit látunk.

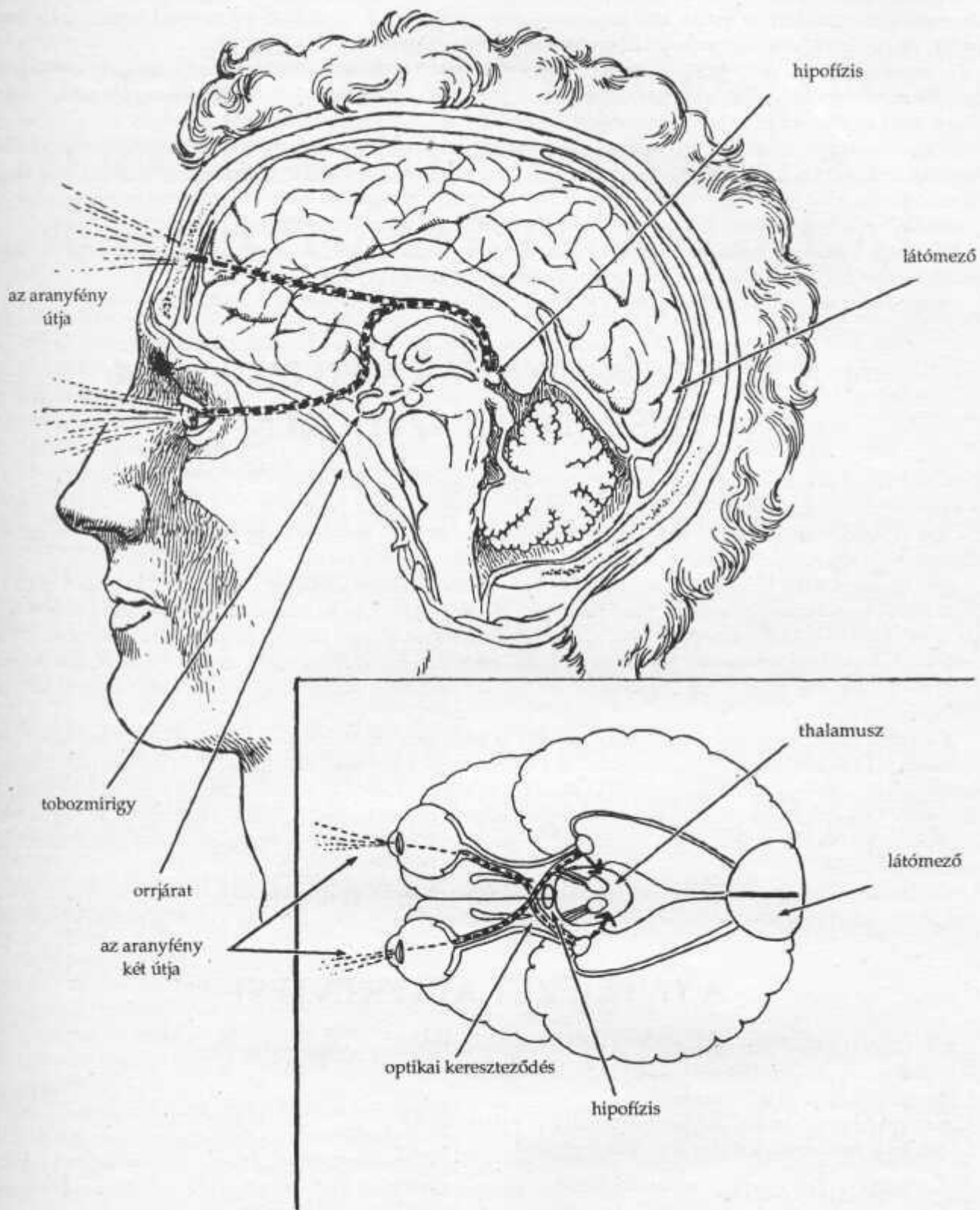
Ha elégedettek vagyunk azzal, amit látunk, lassan térjünk vissza önmagunkhoz, és nyissuk ki a szemünket.

Beszéljük meg barátunkkal, mit is tudtunk meg. Milyen összefüggésben állnak az általunk észrevett dolgok azzal, amit ő tud magáról. Most cseréljünk szerepet és engedjük, hogy barátunk vizsgáljon meg bennünket. Legyünk passzívok, hogy megkönnyítsük munkáját.

3. A HARMADIK SZEMÜNK KINYITÁSÁT ELŐSEGÍTŐ

MEDITÁCIÓ

Egyik tanítómesterem, C. B. Páter ajánlotta a következő gyakorlatot: Feküdjünk hanyatt, vagy ülünk le egyenes háttal. Helyezkedjünk el kényelmesen. Vegyünk mély levegőt az orron keresztül. Először a hasunkat engedjük tele levegővel, azután mellkasunk középső, majd felső részét. Most tátsuk ki a szánkat olyan nagyra, amilyenre csak lehet. Nyelvünk hátsó részét közelítsük hátsó garatfalunk felé, és tartsuk torkunkat olyan helyzetben, hogy a levegő csak úgy tudjon távozni, ha hátsó garatfalunk a lágy szájpad közel eső részéhez préselődik. Próbáljuk nyelvünket a lehető leghátrébb préselni. A kivréselődő hang nem bugyborékoló, hanem lágy legyen. Ne vessük hátra a fejünket. Tartsuk pontosan a gerincoszlop tetején. Lassan engedjük, hogy a levegő kiszabaduljon a testből, először a hasból, majd a mellkas középső, végül felső részéből. Mélyen lélegezzünk be és lazítsunk. Ismételjük meg az előzőekben említett légzésmódot. Amikor már kellőképpen belejöttünk, egészítsük ki a következő vizualizációval:

17.6. ábra. A belső látás anatómiája

Amikor a levegő elhagyja testünket, jelenjen meg előttünk egy aranyfényfolyam, amely a hátulsó medencei területről indul és a gerincoszlopon keresztül eljut az agyközpont területére. Ismételjük meg háromszor a megismert légzésmóddal. Most koncentráljunk testünk elülső részére. Itt a fényáramlat rózsaszínűnek tűnik. Ismételjük meg szintén háromszor a léggéssel együtt. Vegyük észre, hogy a két fényáram az agy központja felett, illetve abban ível át egymáson.

Ha megtanultuk ezt a gyakorlatot, ne csináljuk meg többször, csak 3-4 lélegzésnyi testünk minden oldalára, mert nagyon elszédülhetünk. Igen nagy körültekintéssel végezzük, mert nagyon erős hatású. Mindent lassú tempóban csináljunk. Fejlődésünket nem gyorsíthatjuk fel természetellenes úton. Ez soha nem működik (bár legtöbbünk ezt szeretné).

*A gyógyítás folyamán sokszor végzek gyors légzési gyakorlatokat, melyek segítenek rezgésem és energiám növelésében, és **így jobban** beláthatok az aurába, az aura magasabb szintjeit is látom, és magasabbfrekvenciákat is tudok közvetíteni energiamezőmön át. Hogy ezt megtehessem, a levegőt torkom felső hátsó részéhez szorítom, de ezt az orromon vett gyors, rövid légvételekkel teszem.*

Mivel a fenti dolgokat nagyon sokszor gyakoroltam, most már igen könnyű megcsinálnom.

Néha nagy, egyenletes, szabályos lélegzeteket veszek szünet nélkül, és a levegőt torkom hátsó részéhez préselem, hogy összpontosítani tudjak, megtisztítom az agyamat, és kiegyensúlyozom energiamezőmet.

Amikor a kifinomult látás összekapcsolódik a kifinomult hallással, a kapott információ még hasznosabb lesz.

4. A BETEGSÉG OKÁNAK MEGTALÁLÁSA: VISSZALÉPÉS AZ IDŐBEN

Felfedeztem azt a módszert, ahogyan bizonyos fizikai problémák okait elolvashatjuk.

A módszer két technikát egyesít.

Az első az emlékfelidézés szokásos módja. Egyszerűen csak emlékezünk vissza fiatalabb korunkra. Most tekintsünk egy bizonyos kort vagy egy bizonyos helyet, ahol éltünk, és próbáljunk meg emlékezni rá.

Most egy még korábbi időszakra emlékezünk. Milyen belső folyamat útján idéztük fel az emlékeket? Milyenek érezzük a folyamatot? Amikor a múlt valamilyen eseményét idézem fel, különleges módon használom az agyamat. Tudom, milyen érzés ez. Az emlékeket vagy képekben, vagy érzésekben, vagy hangban tárolom. Nagyon könnyű visszalépni az időben, mindannyian ezt tesszük. Legtöbbünk azonban azt hiszi, hogy csak saját magunkkal tudjuk ezt megtenni, másokkal nem. Ez csak korlátozott hiedelem. Felfedeztem, hogy a belső folyamat, a múltba való visszalépés az, amit felhasználhatunk a betegség múltbeli történetének olvasására!

A második technika a kinesztetikus kapcsolat és a belső látás felhasználásán alapul. Először kinesztetikus észlelésemet használva lépek kapcsolatba a kérdéses testrésszel. Ekkor képet nyerek a problémás tünetről, mely leírja annak jelen állapotát. Továbbra is fenntartom a kapcsolatot, miközben visszalépek az időben, és olvasok a múltban, tanúként megfigyelem a testrész történetét. Ahogy folytatom a múlt eseményeinek regisztrálását, végül „leolvasom” a probléma okát. Pl. látom, hogy a beteg életének egy korábbi időszakában valamilyen trauma történt az egyik testrészben. Ezután egy másik, még korábbi időbe lépek vissza és így tovább.

A legtöbb komoly betegség ilyen traumák hosszú sorát követően keletkezik. Egyszerűen csak addig megyek vissza az időben, amíg elérem azt a helyet, ahol még semmiféle trauma nem történt. A megtalált első trauma a jelenlegi probléma kiváltó oka.

A KIFINOMULT AUDITÍV ÉRZÉKELÉS ÉS KAPCSOLAT A SPIRITUÁLIS TANÍTÓKKAL

Az auditív úton kapott információim először általánosak voltak, és csak később váltak specifikussá. Pl. a szeretet és bizalom szavait szoktam hallani, melyek a gyógyítandó személy számára érkeztek. Később ez az információolyannyiraegyedivéválik, hogy megnevezi az embereket, a páciens betegségét, néhány esetben azokat a vitaminokat, orvosságokat vagy egyéb hatóanyagokat, valamint étrendet, melyek a beteg javát szolgálnák. Sok ember gyógyult meg, aki verbális információkövetés mellett döntött.

A kifinomult Auditív Érzékelés fokozásának általam ismert legjobb módszere a spirituális régiókból érkező útmutatás keresése.

Vegyünk egy darab papírt és egy ceruzát, helyezkedjünk el kényelmesen egy meditációs pózban, szedjük össze magunkat és menjünk magasabb tudatszintre. Fogalmazzunk meg egy kérdést elménkben olyan tisztán, amennyire csak képesek vagyunk. Most összpontosítsunk arra, hogy meg akarjuk tudni az igazságot erről a kérdésről, bármi legyen is a válasz.

Ezután írjuk le a kérdést a papírra. Tegyük le a tollat és a papírt elérhető távolságon belülre. Összpontosítsunk, és csendesítsük le elménket. Várjunk a hozzánk érkező válaszra. Néhány pernyi csönd után megkapjuk a választ. Ez a válaszképek, érzések, általános fogalmak, szavak, sötételegillatok formájában érkezik, írjuk le a választ, bármi legyen is az. Esetleg azt gondoljuk, hogy irreleváns, de csak írjuk tovább. A beérkező információ formája változó lesz. Fogadjuk el és írjuk. Az írás végül is a hangokhoz igazítja a beérkező információkat.

Összpontosítsunk arra, hogy közvetlenül halljuk megahozzánkérkezőszavakat. Gyakoroljunk, gyakoroljunk és gyakoroljunk, írjunk le mindent, ami jön, semmit se hagyjunk ki. Ha befejeztük az írást, tegyük félre a papírt legalább 4 óra hosszára. Később vegyük elő és olvassuk el, amit írtunk. Érdekesnek fogjuk találni. Legyen egy jegyzetfüzetünk erre a célra.

Miután ezt 3 hónapig minden reggel napfelkeltekor elvégeztem, a verbális információ olyan gyorsan jött, hogy nem tudtam elég gyorsan írni. A hang azt sugallta, vegyek egy írógépet. Hamarosan nem tudtam elég gyorsan gépelni sem. A hang ekkor azt sugallta, vegyek egy magnót. Először nehéz volt áttérni az írásról a hangos beszédre. A hangom zaja megbolygatta a csendet, amit akkorra már képes voltam megtartani magamban. Némi gyakorlással azonban ismét kitisztultam. A következő lépésként egy másik személy számára kellett megtennem, majd egy csoport előtt. Ez különösen zavaró volt, mert a verbális közvetítési mód úgy működik, hogy a „közvetítő” csak az első néhány szót hallja abból, ami el fog hangzani. Nagyon sok bizalomra van szükség, hogy belefogjunk egy mondatba és azután a fennmaradó ismeretlen részt hagyjuk kiáramlani.

A verbális információszerzés élménye elkerülhetetlenül elvezet a kérdéshez: „Ki is beszél hozzánk?” Belőlem jön a hang, vagy valaki mástól származik? A legjobb módja) hogy megtaláljuk: kérdezzük meg a hangot. Én megtettem. Azt válaszolta: „A nevem Heyoan, én vagyok a spirituális vezetőd.”

- Mit jelent az, hogy Heyoan?

- „Az Évszázadokon keresztül Igazságot Suttogó Szél”.

- Honnan érkezik?

- Kenyából.

- Igaz, hogy korábban megjelentek előttem szellemek és angyalok, de ezeket pusztán látomásnak hittem. Most beszéltek is hozzám. Hamarosan meg is érintettek és néha, amikor láttam őket a szobában, fantasztikusan jó illatot éreztem. Csak álomkép ez, vagy valóság? Minden személyes valóságom érzékeimen keresztül érkezik, és most, hogy ezek kiterjedtek, egy nagyobb, szélesebb valóság létezik számomra. Mások, akik kiterjedt érzékeléssel rendelkeznek, szintén tapasztalják ezt. Számomra ez a valóság.

Egy „vezetőtől” kapott információ annyiban tér el a megszokottól, hogy belépünk abba a hasonlatba, amelyben egy nálunk bölcsőbb, fejlettebb személytől kérünk információt. Az érkező információ meghaladja felfogóképességünket, de ha hagyjuk, hogy tovább áramoljon felénk, végül is meg fogjuk érteni. Egy vezető „közvetítése” a lineáris értelmén túli információkat nyújthat és nagyon mélyen érintheti az embereket, mivel az emberi korlátokon túli lélekhez szól. Egy „olvasás” kezdetén rendszerint vezetőm, Heyoan beszél. Ez azt jelenti, hogy én passzívan jutok közvetlen információhoz. Ezután egy bizonyos ponton Heyoan azt javasolja, hogy a beteg kérdezzen, hogy a dolgok érthetőbbé váljanak. Úgy érzem, ez a legjobb módszer, mert a vezetők rendszerint többet tudnak a problémák

valódi lényegéről, mint mi. Egyenesen az ember védőburkai alá hatolnak, a dolog közepére.

Ennél fogva, amikor Heyoan megkezdí az „olvasást”, erre a mélyebb információra várunk, amely bizonyára segít bennünket.

Én az „olvasások” alatt is kérdéseket teszek fel magamban Heyoannak. Kérdezhetek egy képre, a test egy bizonyos részére, vagy kérhetem, hogy magyarázzon meg egy bizonyos problémát. Még olyat is szoktam kérdezni: „Ez rák?” Rendszerint elég határozott választ kapok, de ezt nem mindig könnyű megértenem, különösen, ha nyugtalan vagyok a választ illetően. Ekkor ugyanis gátat emelek az érkező információ elé. Ilyenkor újra kell koncentrálnom, hogy továbbléphessek. Most viszont itt az ideje, hogy mi is kipróbáljuk mindezt.

SPIRITUÁLIS ÚTMUTATÁSOK BEFOGADÁSA

Gyakorlatok

Üljünk le meditációs pozícióba, egyenes háttal, de egy kicsit görbítsük be. Ülhetünk székre, a szék háttámlájának támaszkodva, de ülhetünk az ismert jóga pozícióba is: a földön egy párnán keresztbe tett lábbal. A számunkra kényelmes pozícióban helyezkedjünk el.

1. *Ha kinesztetikus típusúak vagyunk, csukjuk be a szemünket, és egyszerűen kövessük a lélegzetünkét, amint testünkbe, s abból kifelé áramlik. Esetleg emlékeztetőül elismételhetjük magunknak: „Kövessük a lélegzetünket a középpontig”. Érzékeink kifinomultabbakká válhatnak és lehet, hogy követni szeretnénk a testen átfolyó energiaáramlatot.*

2. *Ha vizuális típusúak vagyunk, képzeljünk el a gerincoszlopunkon egy-egy csövet, ahol az aura fő ereje föl- és háramlik. Jelenjen meg egy fehér-arany labda a fejünk felett. Ahogyan finoman lélegzünk, a labda lassan leszáll a csövön keresztül a test központi részébe, a hasi idegközpontba (napfonatba). Ezután lássuk az arany színű labdát, amint a Naphoz hasonlóvá növekedik a napfonat belsejében.*

Ha szeretnénk, hogy az aranylabda tovább növekedjen napfonatunkban, először hagyjuk, hogy megtöltse aranyfényel a testünket. Ezután engedjük, hogy az auránkat töltse meg aranyfényel. Folytassuk a terjedést, hogy kitöltse a szobát, ahol vagyunk. Ha emberek között meditálunk, növeljük az aranylabdát akkorára, hogy egy aranygyűrűt alkosson, amely betölti a szobát. Hagyjuk, hogy kiterjedjen, nagyobbra nőjön, mint a szoba, akkora legyen, mint az épület, ahol vagyunk, a házön kívüli terület, a város, az állam, az ország, a kontinens, a Föld vagy az azon túli világ.

Mindezt lassan tegyük. Tudatunkkal növezzük akkorára az aranylabdát, hogy elérjen a Holdig, a csillagokig. Töltsük meg az egész Univerzumot ragyogó aranyfényel. Tekintsük magunkat a Világegyetem részének, vele egynek és ezáltal Istennel egynek.

Most tartsuk a fényt ugyanilyen fényesen és hozzuk vissza magunkba fokról fokra, pontosan úgy, ahogyan kiterjesztettük. Töltsük meg lényünket az Univerzum tudásával és fényével. Ügyeljünk arra, hogy lassan csináljuk, fokról fokról. Érezzük azt a hatalmas töltést, amellyel auránk most rendelkezik. Azt a tudást is visszahoztuk a mezőbe, hogy egyek vagyunk a Teremtővel.

3. *Ha auditív típusúak vagyunk, egyszerűen egy mantrát használhatunk az egész meditációra. Lehet, hogy egy szent nevet használunk mantraként, mint Om, Sat Nam Jesus, vagy valamilyen hangot is hangoztathatunk. Néha nagyobb erőfeszítésbe kerül, hogy összpontosítsunk. Ekkor a fenti meditációk kombinációját használjuk, hogy megszabadítsuk elménket saját fecsegésétől. Máskor csupán egy egyszerű mantrára van szükség.*

E csendes önellfogadó állapotba kerülést és érzékenységünk növelését elősegítő további meditációk: gyakorlásként melegen ajánlom a Jack Schwarz: Voluntary Controls (Önkéntes kontroll) című könyvében levő gyakorlatokat. E könyv a nyugati elméhez igazodó, igen hatékony gyakorlatok sorozatát tartalmazza.

Most, hogy elég összeszedettek vagyunk, és tudatunk lecsendesült, készek vagyunk a spirituális útmutatásra.

KAPCSOLATFELVÉTEL

SAJÁT SPIRITUÁLIS

VEZETŐNKKEL

Mindenkinek több vezetője is van, akik velem maradnak, és vezetik őt sok születésen keresztül. Mellettük még tanító-vezetők is vannak velünk, és specifikus helyzetekre kiválasztottak. Pl. ha valamilyen művész lesz belőlünk, biztosan van néhány olyan művész típusú útmutató körülöttünk, aki ihletet ad. Biztos vagyok abban, hogy olyan vezetők inspirálnak, akik a szellem világában kapcsolódnak az ilyen típusú tevékenységhez, ott, ahol a formák sokkal tökéletesebbek és gyönyörűbbek, mint ahogyan a Földön vagyunk képesek megjeleníteni őket.

Hogy kapcsolatba lépünk vezetőinkkel, egyszerűen ülünk abban a nyugodt, békés hitben, hogy egyek vagyunk Istennel, és az isteni szikra lényünk minden részében létezik, és tökéletes biztonságban vagyunk. Ez a magatartás lehetővé teszi, hogy elérjük belső békénket és halljunk.

Általában ha az irányítás érkezéséhez szükséges emelkedett állapotba kerülök, a következő belső élményeken megyek keresztül.

Izgatottnak érzem magam, mert érzem, egy fényvel és szeretettel teli vezető jelenlétét. Ezután észreveszem a felettem húzódó fehér fénysugarat, és kezdek felemelkedni hozzá (úgy is mondhatjuk, elmém szemével, lelki szemeimmel kerülök oda). Izgatottságom eltűnik, amint észreveszem a szeretet egy reám leszálló rózsaszín felhőjét. Eltölt a szeretet és a biztonság érzése. Ezután úgy érzem, hogy egy magasabb tudatállapotba emelkedtem. Ekkor testem néhány önkéntelen mozdulatot tehet, pl. a medence előrefelé mozdul és hátgerincem kiegyenesedik. Akaratlanul is ásíthatok, hogy segítsen a torokcsakra kinyílását (ez az a csakra, melynek segítségével halljuk vezetőnket).

További emelkedés után magasztos nyugalom áraszt el. Ekkor rendszerint hallom is és látom is a vezetőket.

Az olvasás kezdetekor tovább emelkedem. Rendszerint három tanító vezet. A segítségemre érkezett személyt rendszerint elkíséri az ő vezetője vagy vezetői.

A fény, a szeretet és a nyugalom megtapasztalása annak jelzése, hogy vezetőinkkel a kapcsolat létrejött. Ha mindez nincs meg, amikor közvetíteni próbálunk, akkor nagy valószínűséggel nem állunk velük kapcsolatba.

A vezető olyan formában adja közléseit, amely számunkra a legkönnyebben érthető. Ez lehet általános

fogalom, közvetlen szavak, szimbolikus képek, vagy események konkrét képe (mint pl. régi élmények vagy előző életeink). Ha egy kommunikációs mód nem ér el, vagy megijedünk attól, ami érkezett, a vezetők egyszerűen egy másik formára váltanak. Pl. ha félek, hogy az érkező szavaknak bizonyos jelentésük van, vagy ha valaki egy különösen ellentmondásos kérdést tett fel, elmenekülök a belső békének és harmóniának ebből az állapotából és nem fogom érteni, amit a vezető mond. 1-2 percbe is telhet, amíg újra megtalálom a bensőmben ezt a helyet. Ha nem tudom újra elkapni a szavakat, a vezetők valószínűleg egy általános fogalmat küldenek, amit azután én saját szavaimmal próbálok megmagyarázni. Ez lassan ismét összeolvad az ő szavaikkal, és visszatérek az eredeti állapotba. Ha ez így nem megy, egy képet küldenek, amelyet elkezdek leírni, és lehetővé teszem a beteg számára, hogy segítsen megtalálni azt a jelentést, amelyet a szimbolikus kép az ő számára hordoz.

A verbális közvetítéssel kapcsolatos belső élményeim a következők. Keresztbe tett lábbal ülök, tenyereim a combjaimon. Először összeszedem magam. Ez számomra annyit jelent, hogy kinesztetikusan lehorgonyzók a testemben. Ez olyan érzés, mint ha egy erős energialaapzatot hoznék létre testem alsó része körül. Ha ez megtörtént, emelni kezdem tudatomat. Kinesztetikusan érzem, amint emelkedik és vizuálisan felfelé a fényre összpontosítok. Tenyereimet is felfelé fordítom, amikor ezt csinálom. Egy bizonyos pontnál, amikor felemelkedtem, létrejön a vezetőmmel a kapcsolat. Megint kinesztetikusan érzem. A vezetőt jobb vállam mögött látom és ebből az irányból hallom az első néhány szót is. Amikor a vezető és én is elkészültünk a kezdésre, felemelem a kezeimet és ujjaim hegyét egymásnak szorítom a hasi idegközpontom vagy a szívem előtt. Ez egyensúlyba hozza energiamezőmet, és segít megtartani emelkedett állapotomat. A préselő légzéstechnika szintén segít. Ekkor rendszerint verbálisán kezdek közvetíteni. A szavak először a jobb váll térségéből érkeznek. Minél erősebben kapcsolódom a közvetítési folyamathoz, annál közelebbek a szavak. Úgy tűnik, a vezető is közelebb jön. Hamarosan eltűnik az időkülönbség a szavak meghallása és kimondása között, és az irány, ahonnan érkeznek, fejem belsejébe kerül. A vezető is, mint egy kesztyű, látszólag rám simul, és a beszélgetéssel összhangban kezdi mozgatni karjaim és lábaim. „Ő” a kezeimet is használja, hogy kiegyensúlyozza energiamezőmet, és energiát közvetítsen csakráimba, amíg beszél. Ez magas szinten és összpontosítva tartja az energiát. Személyes énem úgy tűnik, fel-alá úszik, miközben mindezt hallgatja

és nézi. Ugyanakkor érzem, hogy eggyé válók a vezetővel, mintha én lennék ő. Mint vezető, sokkal nagyobbak érzem magam személyes énemnél, Barbaránál. A beszélgetés végén a vezetőtől szerzett tapasztalataim finoman kikapcsolnak és megszűnnek, míg tudatom lesüllyed testembe és személyiségembe. Ekkor rendszerint elég féllénné válók.

HOGYAN ÉRZÉKELNEK CSAKRÁINK?

Eddig csak az öt megszokott érzék közül négyen: a látáson, halláson, érzésen, szagláson keresztül szerzett információkat említettem. Ritka, de szerintem az ízlésen keresztül is teremthetünk kapcsolatot. Az információszerzési folyamatot vizsgálva azt láttam, hogy minden eljárás vagy érzék kapcsolatban áll egy csakrával. A 18.1 ábra a hét csakrát és a bennük működő érzékeket mutatja. Megfigyelhető, hogy közvetítés közben ki melyik csakrát használja az információszerzésre. A csakra ekkor rendszerint nagyon aktív és több energia halad keresztül rajta. Vegyük figyelembe, hogy általában nem teszünk különbséget a kinesztetikus érzékelés, az érzés és az intuíció között, de véleményem szerint ezek nagyon különböznek, amint azt a 18.1 ábra is mutatja.

A szeretetet nem hívjuk érzéknek, de azt hiszem, mégis az. Csak figyeljük meg, mi történik, amikor szeretünk, vagy szeretetet érzünk. A szeretet nem ugyanabba a kategóriába tartozik, mint a többi érzés. Természetesen a szeretet több, mint egy pusztán érzés. Ez annak is egy módja, hogy összhangban legyünk más emberekkel.

A különböző csakrákon keresztül kapott információk különbözőek. Az első csakra kinesztetikus információt nyújt, testi érzéseket, mint az egyensúly, vagy egyensúlytalanság érzése: testünkön végigfutó borzongásokról, egy testrész fizikai fájdalmáról, a betegség vagy egészség érzéséről, biztonságról vagy veszélyről tudósít. Ezeket az információkat a gyógyító hasznosítja. Megtudja belőlük, milyen állapotban van a beteg. Ha a gyógyító betegséget érez, és tudja azt, hogy nem az övé, tudni fogja, hogy csak a páciensé lehet. Érezheti a beteg lábának fájdalmát a saját lábában vagy kezében, amikor azt a beteg lábára helyezi. Minden ilyen fajta információ az első csakrán keresztül érkezik, és nagyon sikeresen használható fel, ha a gyógyító megtisztítja magát, hogy az <5 teste legyen a jelző eszköz. Különbséget tud tenni saját teste és a beteg teste között.

Ha a gyógyító fájdalmat érez a lábában, jobban teszi, ha meggyőződik arról, hogy már azelőtt is létezett-e ez az érzés, mielőtt a beteg megérkezett, vagy éppen a betegől veszi át. Természetesen vannak hátrányai is ennek a módszernek. Nagyon gyorsan el lehet fáradni mások fájdalmainak átvételében.

A második csakra érzelmi állapotokról nyújt információt, a gyógyítóéről vagy másokéről, a gyógyítónak ismét saját energiamezőit kell használnia, hogy különbséget tegyen a páciens és a saját érzelmei között. Ezt gyakorlással és sok jó visszacsatolással megtanulhatjuk. Pl. a gyógyító érezni fogja, mit érez a beteg lába fájdalomával kapcsolatban. Lehet mérges a betegség miatt, vagy félhet istőle. Tartható, hogy a láb fájás egy súlyos állapotot jelez. Fontos, hogy ezt az információt felhasználjuk, mert minden betegséget érzelmek kísérnek, amelyeket szükséges valamilyen módon tisztázni.

A harmadik csakra bizonytalan információt közölt, mint amikor valaki azt mondja: „azt hittem, fel fogsz hívni, és megtetted”, vagy: „az ösztönöm azt súgja, ne szálljak fel arra a repülőgépre ma, valami történhet”. Ha valaki más szintek lényeit is érzékeli, és a harmadik csakrát ezek érzékelésére használja, akkor bizonytalanul érzékeli valaki más jelenlétét a szobában, elhelyezkedését, általános formáját, méreteit, barátságos vagy barátságtalan szándékait. Az első csakra a kinesztetikus jelenlétéről, a második a lény érzelmeiről tájékoztatja. A láb fájás példájában a harmadik csakra arról ad némi képet, milyen mélyebb jelentése van a páciens életében a láb fájásnak és a fájdalom okairól is van némi intuíciója.

A negyedik csakra a szeretet érzését teremti. Az egyénen, a házastárson, a családon túlnyúló az emberiséghez és az élet egészéhez elérő szeretetet. Amikor a negyedik csakrával érzékeljük, legyen ez a másik, egy fizikai testben vagy azon kívül, érzékeljük a szeretet nagyságát, milyenségét. Az egész emberiség kollektív szeretete is érezhető. A láb fájás példájában éreznénk a beteg iránti szeretet és a beteg saját maga iránti szeretetének milyenségét. A csakra kifejezi a minden olyan teremtménnyel való összetartozás érzését is, akinek valaha is láb fájása volt az idők során.

Az ötödik csakra a hangok, a zene, a szavak, illatok és ízek érzését adja. Ez az információ nagyon specifikus lehet attól függően, hogy az aura melyik szintjéről érkezik (lásd a következő részt). Pl. a láb fájós beteg számára a gyógyító könnyen megkaphatja a probléma élettani fogalmakkal leírt képét: „Ez visszérgyulladás”, vagy „Ez izomhúzódás, amelyet egy új cipő okozott”, ami a kliens lábát kicsavarodni készíti a járás közben. Az ötödik csakra megszólaltathat egy hangot is, amely nagyon hatásos lehetne a láb gyógyításában.

A VALÓSÁG KÜLÖNBÖZŐ SZINTJEINEK CSAKRAÉRZÉKELÉSE

A hatodik csakra képeket tár elénk. Ezek a képek lehetnek szimbolikusak: a beteg számára nagyon személyes jelentéssel bíróak, vagy konkrétak. A konkrét képek már megtörtént, most folyó, vagy jövőbeli események képei, létező dolgok képmásai is lehetnek. Amikor azt mondom, „képek”, nem feltétlenül azt gondolom, úgy jelennek meg itt is, mint a szemünk előtt. De olyan képet kapunk elménkben, amely elég erős benyomást gyakorol ránk, és lehetővé teszi, hogy annyira megfigyeljük, hogy aztán le tudjuk rajzolni, vagy képesek legyünk reprodukálni kívánságunk szerint.

Pl. ismét a láb fájdalom esetén a hatodik csakra a visszér-gyulladásal összefüggően egy vérrög képét mutathatja, vagy a gyógyító egyszerűen a megrándult izmot látja, attól függően, hogy mi a fájdalom oka. A képmás megjelenhet egy képernyőn a gyógyító tudatában, mint egy tv-képernyőn, vagy mint a normál látás esetében jöhet közvetlenül a lábbelsejéből. A hatodik csakra felfedhet egy szimbolikus képet is, amelynek szokott lenni valamilyen jelentése a kliens számára, de legtöbbször alig jelent valamit a gyógyítóknak. A szimbolikus kép a gyógyító elme képernyőjén szokott megjelenni. Pl. egy gyerek képmását, amint leesik a tricikliről, beütve a lábát, pont ugyanott, ahol most fáj, mondjuk 20 év múlva. Ez a közvetlen információszerzés leginkább filmnézéshez, „mozizáshoz” hasonlít. A hatodik csakra a beteg láb fájdalommal kapcsolatos múltbeli élményét is megjelenítheti képi formában. Ne felejtjük el, hogy a képek „vétéléről” beszéltem. Az észlelés befogadást jelent. Az észlelés annak befogadása, ami már jelen van, vagy szimbolikus, vagy konkrét formában. A képi megjelenítés teljesen más folyamat. A képi megjelenítés folyamata aktív alkotás. *A képi megjelenítés során (vizualizáció) mi alkotunk képet elménkben és adunk neki energiát. Ha ezt a képet tisztán megtartjuk tudatunkban és energiával látjuk el, világosan a valóságban is megteremthetjük életünkben, így alakot és anyagot adunk neki. Minél tisztább a képmás, minél több érzelmi energiát vetítünk bele, annál inkább képesek leszünk megvalósítani azt.*

A hetedik csakra fogalmak formájában nyújt információt. Ez az információ túlmutat a korlátozott emberi érzékeken és kommunikációs rendszeren. A közvetítő, miután „vette” és alaposan felfogta a fogalmat, saját szavaival kell hogy leírja, amit megértett. Sokszor, amikor saját szavaimmal kezdek el valamit magyarázni, Heyoan belép (az ötödikből, mármint csakrából), és sokkal érthetőbb szavakkal elmagyarázza. Az egész fogalom a tudástökéletes érzését nyújtja. Eza fogalommal eggyé válás élménye. A láb fájdalom példájában a hetedik csakra a láb fájdalommal kapcsolatos teljes élethelyzetet felfedi.

Most, hogy van némi fogalmunk az egyes csakrákon át érkező információkról, nézzük meg a hetedik és tizenötödik fejezetben tárgyalt különböző valóság szinteket. Ott megtárgyaltam a valóság fizikai, asztrális, éteri-minta, mennyei, keterikus szintjét, és a lényeket, akik mindeme szinteken léteznek. Azt is megállapítottam, hogy a hetediknél túl is vannak szintek. Hogy ezek bármelyikét érzékelhessük, az érzékelésre használni kívánt csakrákat nyitva kell lennie az adott szinten. Ha bármelyik auraréteget látni akarjuk, ki kell nyitni a hatodik csakrát addig a rétegig. Ha az aura első szintjét akarjuk látni, az aura első szintjén kell kinyitni a hatodik csakrákat. Ha az aura második szintjét akarjuk látni, az aura második szintjén kell kinyitni a hatodik csakrákat. A kezdők rendszerint az első réteget látják ki. Ahogy fejlődnek, a következő szinten nyitják ki a csakrát, és azt a réteget láthatják.

A negyedik feletti szinten kinyitva a csakrákat azt is jelenti, hogy más típusú létezőket is érzékelni fogunk. Ez először inkább romboló hatással lesz személyes életünkre, és némi időt igényel, amíg hozzászokunk. Pl. sokszor választani kell, hogy folytassuk, vagy befejezzük-e a beszélgetést, vagy inkább a hozánk beszélni akaró vezetőre figyeljünk. Hosszú időt töltöttem a kettős világban való létezésben. Valaki, aki más lények jelenlétét érzékeli, és válaszol azoknak, hóbortosnak tűnik azok számára, akik erre nem képesek.

Hogy meghalljunk valakit, aki az asztrális szinten él, ötödik csakrákat az asztrális szinten kell kinyitni. Ha az ötödik szinten akarunk egy vezetőt hallani, ötödik csakrákat az auramező ötödik szintjén kell kinyitnunk. Ha egy asztrális vezetőt akarunk látni, akkor hatodik csakrákat a negyedik szinten kell kinyitnunk. Hogy ötödik szintű vezetőt láthassunk, hatodik csakrákat az ötödik szinten kell kinyitni, és így tovább.

Ahogy azt a hetedik fejezetben állítottuk, mélyen a csakrák szívében ajtók, vagy pecsétek vannak a csakraszintek között. Ezeket ki kell nyitni, hogy egyik szintről a másikra mehessünk. Ez energiarendszerünk rezgésének fokozásával történik. Energiamezőnk magasabb vibrációs szintre vitele és e szinten tartása tisztító

munkát jelent. Nagyon tisztán kell tartani a mezőt, hogy megérezzük az aura magasabb szintjeit. Ez egyben mindennapjainkban is nagyobb érzékenységet jelent. Sok törődést önmagunkkal, figyelni kell étrendünkre, testi és spirituális gyakorlatokat kell végezni (ezekről a VI. részben lesz szó).

Minden szint az alatta levőnél magasabb rezgésszámú rezgéstartományt jelent. Tudatunk magasabb

szintre emelése azt jelenti, hogy növeljük azt a rezgésszámot, melyen tudatunk működik. Ez nem feltétlenül könnyű feladat, mivel ahogyan a pszichodinamikáról szóló fejezetben láthattuk, a rendszer minden energianövelése zavaros blokkokat tör fel. Ha ezeket felszabadítjuk, olyan élményeken visznek keresztül, amelyeket tudatalattinkba tettünk, mivel megjelenésük idején túl ijesztőek voltak számunkra.

MEDITÁCIÓFAJTÁK, MELYEK BŐVÍTIK AZ EGYES AURASZINTEKRŐL SZERZETT TAPASZTALATAINKAT

Különbféle meditációs gyakorlatokat találtam, melyek bővíteni fogják az egyes auraszintekről szerzett élményeinket. Ezeket a 18.1 ábrán is bemutatom. Az aura első szintjén szerzett tapasztalataink bővítése érdekében végezzünk sétáló-, vagy érintőmeditációt, vagy mély relaxációt. Az aura második szintjén megszerzhető tapasztalatok bővítése érdekében a jólét békés érzéséről meditáljunk. Az aura harmadik szintjén megszerzhető tapasztalatok bővítése érdekében elmeösszpontosító gyakorlatokat végezzünk. A negyedik szint élményeinek kiterjesztése érdekében meditáljunk

a szeretet rózsaszín fényéről vagy összpontosítsunk egy virág szeretetére. Az aura ötödik szintjén megszerzhető tapasztalataink bővítéséhez olyan meditációs technikát használjunk, melyben hangot adunk ki, vagy hangot hallhatunk. Mennyei testünk tapasztalatait úgy bővíthetjük, hogy a Messiás- vagy Krisztus-tudattal egyesülés élményén meditálunk. Hogy megismerhessük lényünk hetedik szintjét, meditáljunk a következő mantrát használva: „Légy nyugodt, és tudd, hogy én vagyok az Isten.”

18.1. **ábra:** A hét csakrához tartozó érzékek

Csakra	A csakra érzékelési területe	Az információ természete	Meditációs gyakorlatok
7	A teljesség koncepciója	A mindennek felett álló teljesség elfogadása	Jelen vagyok és tudom, hogy én vagyok az Isten
6	Látás, vizualizálás	Tiszta képlátás szimbólumokban vagy közvetlenül	Messianisztikus vagy krisztusi megváltásérzés
5	Hallás, beszéd	Hangok, szavak, zene érzékelése, hallása, szaglás és ízérezékelés	Hallás, figyelem
4	Szeretet	Szeretni valakit	A szeretet rózsaszín fénye A virág szeretete
3	Intuíció	Bizonytalan tudás, bizonytalan méretek, alakzatok és szándékok az érzékelésben	Egyhegyű elme: összpontosító elme
2	Emóciók	Emocionális érzelmek - élvezet, félelem, düh	Meditáció békén
1	Érintés, mozgás, jelenlét	Kinesztetikus érzések a testben - mint az egyensúly érzése, a didergés, a haj állása, az energia futásának érzése, fizikai érzékelések vagy fájdalmak	Séta, meditáció, érintés, mély relaxáció

HEYOAN METAFORÁJA

A VALÓSÁGRÓL

AZ ÉSZLELÉS TÖLCSÉRE

Az előző fejezetben arról írtam, hogyan nyissuk ki érzékelésünket a valóság magasabb szintjei felé az aura rezgésszámának növelésével. Ez az elképzelés ugyanazon térben létező különböző rezgésszámú szintekből felépülő, többdimenziójú univerzum gondolatán alapult.

Minél fejlettebb vagy kifinomultabba valóságadott szintje, rezgésszáma annál magasabb. Most ezt a többdimenziójú univerzumot az észlelés szintjeinek viszonylatában szeretném tárgyalni.

Heyoan azt mondja, hogy mindegyikünknek van egy érzékelő tölcsére, melyen keresztül a valóságot észleli. Az elgondolásmagyarázatához felhasználhatjuk a rezgésszám-hasonlatot, mely szerint mindegyikünk egy-egy bizonyos frekvenciasávban képes érzékelni.

Mint emberi lények, a valóságot hajlamosak vagyunk úgy meghatározni, ahogy érzékelésére képesek vagyunk. Ez az érzékelés nemcsak a természetes emberi érzékelést tartalmazza, hanem kiegészül a felfedezett technikai eszközökkel, mint pl. mikroszkóppal, teleszkóppal is. Érzékelési tölcsérünkön belül mindent elfogadunk valóságként, ami ezen kívül esik, azt nem. Ha valamit nem érzékelünk, az nem létezik.

Minden alkalommal, amikor egy új eszközt hozunk létre, növeljük érzékelési tölcsérünket, több dolgot érzékelünk, így ezek valósággá válnak. Ugyanez történik itt a Fokozott Érzékenyséű Észlelésnél, de ebben az esetben saját testünk és energiarendszerünk az eszköz. Mivel a Fokozott Érzékenyséű Észlelés segítségével több dolgot érzékelünk, több dolog válik számunkra valóságossá.

Megpróbáltam egy grafikont rajzolni a jól ismert haranggörbét felhasználva, hogy segítsen a jelenség leírásában (19.1 A ábra). A függőleges tengely az érzékelés tisztaságát, a vízszintes tengely az érzékelés frekvenciaskáláját mutatja. A grafikon közepén elhelyezkedő haranggörbe az ember, egy embercsoport, sőt az

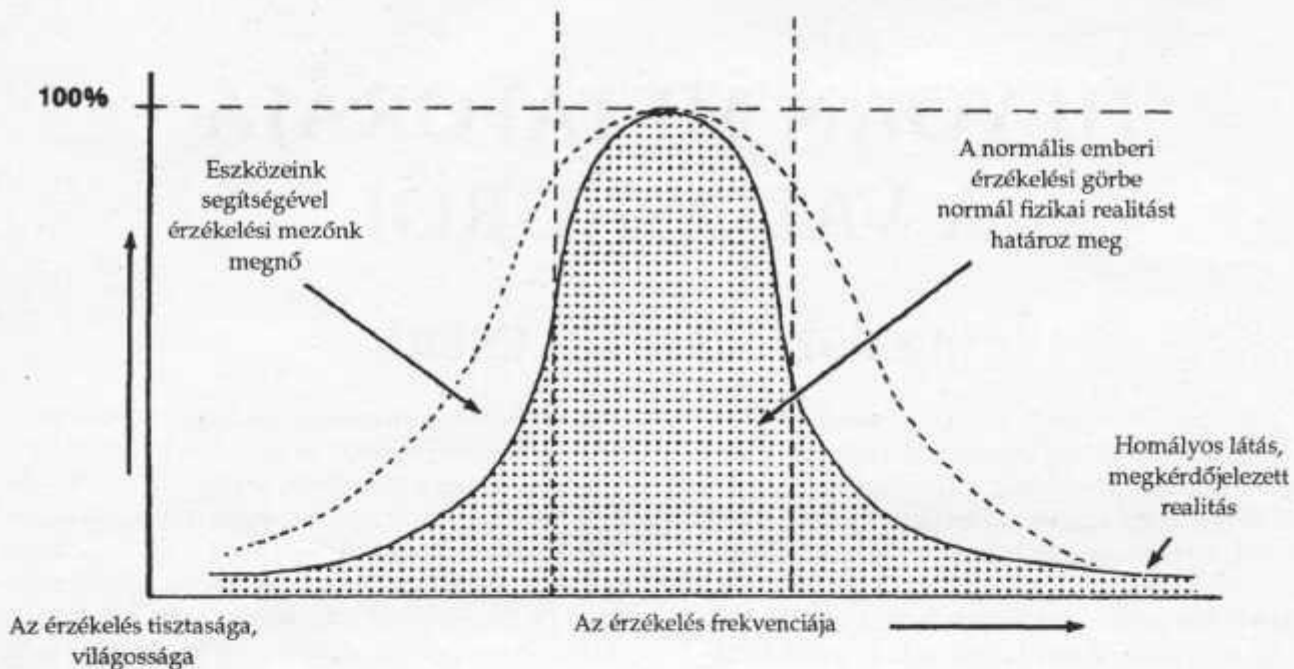
egész emberiség természetes érzékelési skáláját ábrázolja. A legtöbbünk által tisztán észlelt valóságot a pontozott terület 2 függőleges szaggatott vonallal határolt része jelzi. A szaggatott vonalakon kívül érzékeléink tisztasága oly mértékben alacsony, hogy hajlamosak vagyunk figyelmen kívül hagyni, amit érzékelünk. De ha mindent elfogadunk, amit érzékelünk, akkor a haranggörbe alatti terület is azt jelöli, amit valódi univerzumnak nevezünk. A szaggatott vonal a haranggörbe mentén az érzékelés eszközeink által lehetővé tett kiterjesztését mutatja. A legtöbbünk ezt fogadja el valóságként.

Nézzük meg ezt a buddhizmusban megismert Brahman és Maya szempontjából. A Maya a megtestesült világ, amely a buddhizmus szerinti illúzió. A brahman az az alapvető valóság, amely a Mayán túl van és támogatja a megnyilvánultat. Nem tévesztendő össze a brahminnal, a hindu kasztrendszer képzett papi osztályának tagjával. A buddhista meditáció arra szolgál, hogy túljussunk a Maya minden fájdalmas felölélő illúzióján, hogy így Brahmáná, vagy megvilágosodottá váljunk. Itt az érzékelési tölcsérhez nagyon hasonló elmélettel van dolgunk. A 19.1 B ábra ismét az érzékelési tölcsért mutatja, most a Brahman és a Maya szempontjából. A Maya megtestesült világa érzékelési tölcsérünkön belül fekszik, amíg a Brahman láthatatlan világa ezen kívül található.

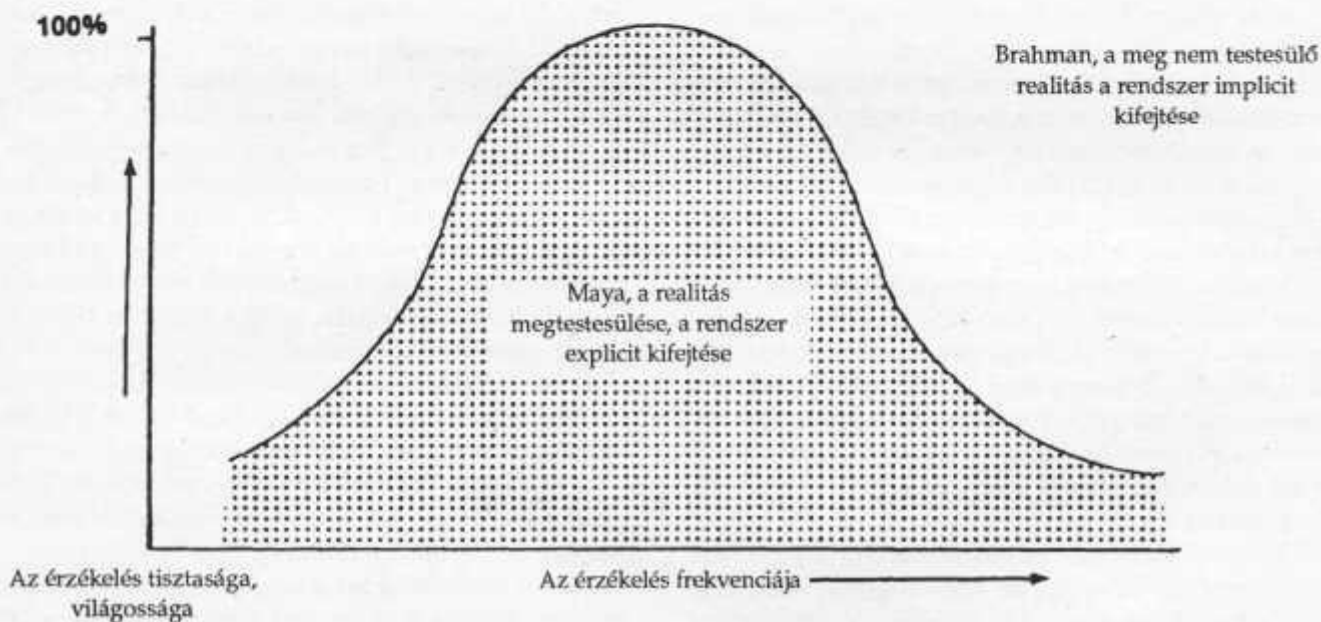
David Bohm fizikus Explikált Felbontási Rendje érzékelési tölcsérünkön belül helyezkedik el, míg Implikált Összekapcsolási rendje ezen kívül van.

A 19.2 ábra a Fokozott Érzékenyséű Észlelés hatását mutatja. Megjelöltem, amit valótlannak és nem létezőnek tartottunk, mint pl. a spirituális valóságot.

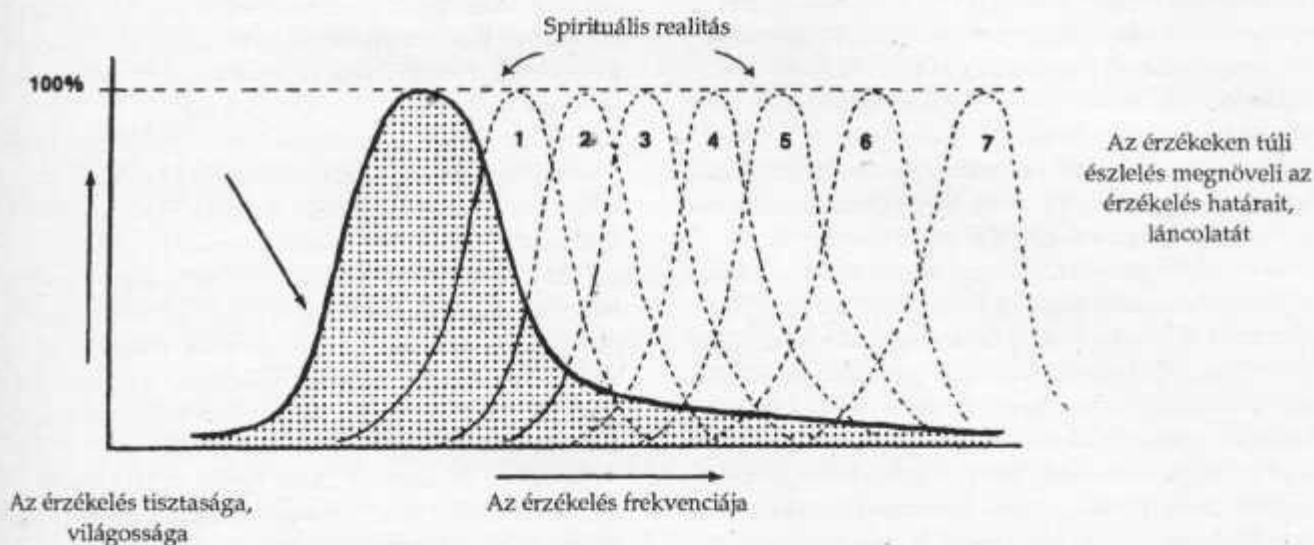
Amint érzékelésünket a rezgés magasabb szintjére emeljük, a spirituális (nem fizikai) világ egyre nagyobb része válik valósággá. Minél inkább használjuk Fokozott Érzékenyséű Észlelésünket, minél több dolgot vagyunk képesek felfogni (ami a spirituális világ na-

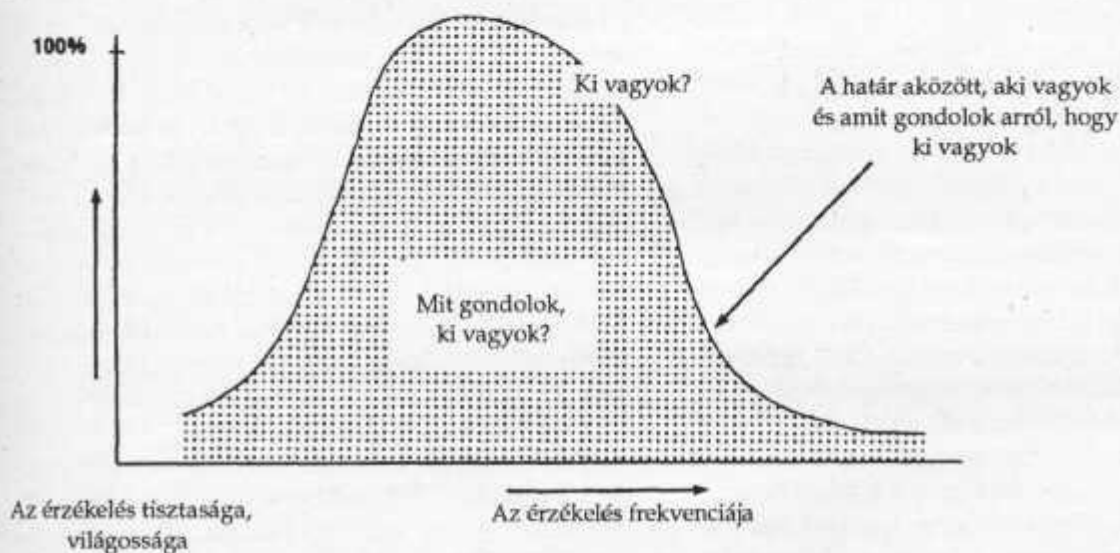
A. Érzékelési görbénk grafikus ábrázolása

B. Érzékelési görbénk spirituális interpretációja

A. Az érzékeken túli észlelés segítségével megnövelt érzékelés görbéje

B. Az érzékelés görbéje a személyes realitás segítségével definiálva

19.2. ábra. Érzékelőképességünk határainak meghatározása

gyobb részét teszi hozzáférhetővé számunkra), annál inkább szabadulunk meg az illúzióktól és jutunk el a Brahmanhoz, vagy a Megvilágosodáshoz. Ebből a szempontból a haranggörbe vonala az elválasztó burok a spirituális és fizikai világ között.

Heyoan azt mondja, hogy a gyógyítás feloldja ezt a választóvonalat.

Másik nagyon fontos mozzanat, mivel önmeghatározásunk azon alapul, amit valóságnak nevezünk, amint valóságunk kitágul, velünk is ez történik.

A 19.2B ábra ismét a haranggörbét mutatja, de most az önmeghatározás fogalmi kategóriáiban vizsgálom. A görbén belül egy korlátozott öndefiníciót találunk, azt, aminek behatárolt valóságérzékelésünk alapján definiáljuk magunkat. Kívül korlátok nélküli önmeghatározásunk helyezkedik el, amely Istennel azonos.

A görbe vonala válik határvonallá valóságos és elképzelt önmagunk között. Heyoan ismételten azt mondja, hogy ez a két határvonal (a spirituális és anyagi világ, valamint magunkról alkotott kép és a valóságos önmagunk között) megegyezik. Ez egyben választóvonal aközött is, amit mi életnek és halálnak nevezünk. Ha tudjuk, hogy szellemek vagyunk, a halállal nem szűnünk meg élni, inkább csak elhagyjuk fizikai testünket, azt az eszközt, melyet mint szellem teremtünk, elsősorban azért, hogy megtestesüljünk. Egy ember halálánál (a Fokozott Érzékenyséű Észlelés segítségével) megfigyeltem, amint szelleme elhagyta testét és a szobában lévő többi szellemhez csatlakozott.

A halállal eltűnik a határvonal és hazatérünk, azzá válnunk, akik valójában vagyunk.

A MEGNYILVÁNULT VILÁG

Régebben egy „olvasás” alatt Heyoan olyan élményben részesített, amely megvilágította számomra a megnyilvánulást, íme a magnószalag szövege:

Heyoan: „Mi is az a megnyilvánulás? A megnyilvánult érzékelésének képességére utal. Ez a képesség vonatkozik az örökkévalóra és minden egyeddé váló személyre, „érzékelőablakunkra”. Amit ezen az érzékelőablakon” keresztül tapasztaltuk, azt definiáljuk megnyilvánult világnak. Amikor az a szűk látókör, melyen keresztül a megnyilvánultat felfogod, kitágul, kiszélesedik a megnyilvánult világ is. Pl. amikor hallani kezdjük hangjukat, akkor többet érzékelünk ebből a világból. Ez kevésbé megbízhatóan és tünékenyebbnek látszik, de mégis része a megnyilvánultnak. A tünékenység látszata inkább a magasabb frekvenciát

érzékelő képességünkkel függ össze, mintsem azok valóságának minőségével. Érzékeink korlátoltsága, amely a valóság magasabb szintjeit tünékenyebbnek tünteti fel, azt a benyomást kelti, hogy a magasabb frekvenciák fokozatosan visszaolvadnak a meg nem testesült világba. Jóllehet, ez nincs így”.

Barbara: „Ezek szerint egész érzékelőskálám a megtestesült világot fogja fel. Egyszerűen az érzékelés adja valaminek a valóságosságát. Amint a skála nagyobbá, szélesebbé válik, vagy (használhatjuk az analógiát) minél inkább kitárul a látószög, minél szélesebb körű tapasztalatokra teszünk szert, annál többet érzékelhetünk abból, amit meg nem testesült világnak nevezünk... De ez két irányban működik, így amikor az alacsonyabb frekvenciák felé terjed ki érzékelésünk, akkor is igaz ez.”

Heyoan: „Valamilyen oknál fogva az emberiség azt választotta, hogy az alacsonyabb frekvenciákat a negatívumokkal, sötétiséggel, a visszatetszővel hozza összefüggésbe. Ez is egyfajta megközelítésmód, bár az egyszerűen az emberi lény és érzékelő mechanizmusa dualisztikus természetén alapul. Rése az érzékelőrendszernek, amely aztán az alacsonyabb rezgéseket negatívnak tekinti.”

Barbara: „És a hosszú emberi evolúció folyamata.”

Heyoan: „Az evolúcióval kapcsolatban egyszerűen az érzékelőablak kiterjesztésének képességéről beszélünk. Mondhatnánk azt, hogy a konkrét valóság az érzékelésünk haranggörbéjén belül lévő legnagyobb területre esik. Az emberek hajlamosak nem hinni érzékeiknek, amint túllépi a szórás értékét, vagy túljutnak a haranggörbe alatti terület maximumán. Amint az emberiség halad előre evolúcióútján, az érzékelés haranggörbéje egyre szélesebbé válik (lásd 19.1 ábra). Felfoghatjuk olyan görbeként is, amely az emberi elme korlátait mutatja meg az evolúciós fejlődés adott szakaszában. Arra törekszünk, hogy elménk teljes észlelőképességével a haranggörbe csúcsán működjön, minden észlelési frekvencia felett, hogy a kitágított valóság annyira konkrétá váljék, mint pl. az a magnetofon, amelyet most a kezünkben tartunk. Az észlelés haranggörbéje ekkor a csúcs felé terjedne ki, amíg lapossá nem válik. Amikor mindez teljesül, a megnyilvánult és meg nem nyilvánult egybeolvad.

„Másképpen fogalmazva: amint kiterjesztjük észlelési tölcserünket, világunk egyre nyilvánvalóbbá válik számunkra és úgy viszonyulunk hozzá, mint a megnyilvánult világ részéhez, így, amikor személyes fejlődésünk során kitágítjuk észlelésünket, az univerzum egyre nagyobb részét ismerjük meg és közelítünk az Egyetemes Egység felé. Bizonyos értelemben hazatérünk.”

„Az észlelt valóság kiterjesztésével az ember megválaszthatja, milyen frekvencián kíván érzékelni, illetve létezni a megnyilvánult világban. Ez segítséget nyújthat az implikált rend megértéséhez. Mondhatjuk, hogy ez a folyamat életünk nagyjátéka. Amikor az implikált és explikált rend egyé válik, az emberi észlelés kiterjedésének köszönhetően, elérjük a megvilágosodást.”

Pl. nézzük a következő analógiát: egy fehér színű táblára író fehér kréta a nem megtestesülő világhoz hasonlítható. Egy fekete színű tábla és egy fehér kréta ahhoz hasonló, amikor a meg nem testesült világ először tör utat a dualizmusba. Egy krémszínű tábla színes krétával a többdimenziójú Univerzumhoz hasonlítható. Ezeket tekinthetjük úgy, mint az emberi lény, vagy identitásunk fejlődési folyamatának lépéseit, vagy az Istenség önmegismerésének lépcsőfokait, így amikor eljutunk a valóság szélesebb dimenzióiba, a színek sokkal megkülönböztetettebbé, sokkal dimenzionáltabbakká válnak, mint az egymáshoz alkalmazkodó, többdimenziós színek.”

„És ez az, amiről itt szó van: új érzékelési módot kell megtanítani az emberiségnek (Fokozott Érzékenységgű Észlelés). Belső látásunk választási lehetőséget kínál, merre nézzünk, milyen méretben lássunk, milyen frekvenciasávban.

A fizikailag megnyilvánult világot, vagy ahogy hívjuk: a fizikai valóságot akarjuk látni? Vagy inkább az aura alacsonyabb éteri, érzelmi szintjét, illetve a magasabbban fekvő éteri vagy akár a nyolcadik és kilencedik szintet? Mire akarjuk irányítani érzékeinket? Arról is mi döntünk, milyen felbontóképességgel akarunk látni. Inkább egy mikroorganizmust, vagy egy makroorganizmust kívánunk látni? *A megnyilvánuló Isten csak az észlelésen keresztül kíván megnyilvánulni, ez azt jelenti, hogy eldönti: a sötétség orcájának mely részén teszi magát észlelés által nyilvánvalóvá.*

Élnek köztünk olyan lények, akik nem láthatnak bennünket, és akiket mi sem láthatunk. Ők egy másik érzékelőablakot választottak életük teréül. Érted, kedvesem?”

Barbara: „Nem, kezdek fáradni. A beszéd túl lineáris.”

Heyoan: „Ez azért van, mert ezeket az információkat szűk érzéseinkbe akarjuk belepréselni. Engedjük, hogy táguljanak, kiterjedjenek, ahogy átvezetünk a fény egy másik birodalmába. Amint belépünk ebbe a térbe, látjuk a fényességet, érezzük az örömet...”

Heyoan ekkor a magasabbban fekvő területekre vezetett, melyek egymás után következve, egyre nagyobbak voltak. Egyre nehezebb volt felfogni őket, szemmel láthatóan egyre tűnékenyebbé és alaktalannabbá váltak. Kalauzom, Heyoan vezetett.

Amint elértük azt a legmagasabb pontot, amit még képes voltam felfogni, Heyoan azt mondta:

„És itt állunk most a Szentek Szentjének Kapuja előtt, ahová minden ember belépni vágyik.”

Láttam elmúlt életeimet, melyek mint éjjeli elsuhanó jázminillat úsztak el alattam. Amint mindegyik elhaladt, kényszerűen éreztem, hogy visszatekintsek a valóságba. Minden alkalommal, amikor ezt éreztem, úgy tűnt, mint ha esnék lefelé. Megpróbáltam fent maradni a Barbara létemben, időn, életeken túli létezés érzésével.

Megkísértem belépni a Szentek Szentjének Kapuján.

Heyoan: „Ez nem próbálkozás kérdése. Meg kell engednünk magunknak, hogy ott legyünk, ahol már vagyunk. Óriási nagy tér van itt. Ez az időn és téren túli létezés állapota. Nem kell sietni. Ez az, amit a lélek kíván.”

Ekkor azon vettem észre magam, hogy a Nagy Szfinx lábai között belépek egy ajtón. Heyoan ült előttem egy trónon.

Heyoan: „Így hát, kedvesem, amikor a gyógyításról beszélünk, tudd, az nem más, mint az érzékelés kapuiinak megnyitása, hogy beléphessünk a Szentek Szentjének, és egyé válhassunk a Teremtővel. Nem több és nem is kevesebb ennél. Ez egy lépésről lépésre, ebbe az irányba közelítő folyamat. A megvilágosodás a cél, a gyógyulás csak mellékes eredmény. Ezért valahányszor egy lélek gyógyításért fordul hozzá bensőnkben, tudjuk, hogy végső soron ez az, amit Tőlünk kér.” „Ne feledjük, bármikor, ha valaki segítségért vagy gyógyításért fordul hozzá, szava az érzékelés keskeny vagy széles kapunyílásán át érkezik. Egy fájós lábujj, egy halálos betegség, vagy az igazság keresése lehet az, amivel hozzád fordulnak. De amit adnod kell, az egyszerűen a lélek vágyaidra adott válasza. A lélek azt mondja: „Segíts visszatalálom otthonomba! Segíts megtalálni az utat a Szentek Szentélyéhez, az örök békeességbe az Évszázadokon Keresztül Igazságot Suttogó Szélhez!” A meditációnak ennél a pontjánál megborzongtam, és örömben sírni kezdtem; Heyoan gyakran mondta, hogy nevének jelentése az Évszázadokon Keresztül Igazságot Suttogó Szél. Most megértettem. A meditáció során Heyoan levezetett ahhoz az érzéshez, hogy ő és én egyek vagyunk. Testem minden porcikájával éreztem, hogy én vagyok az Évszázadokon Keresztül Igazságot Suttogó Szél.

Heyoan folytatta: „És itt vagyok én, Heyoan, az ékkövek koronája, melyek mindegyike egy igazság, egy ismert igazság, így itt létezem, mindig is léteztem és létezni fogok, időn és téren túl, túl a zűrzavaron, megtestesülve mégis test nélkül, ismerten és mégis ismeretlenül. És így vagytok ti is, itt mindannyian. Egyszerűen csak tudni vagytok.”

V. rész

SPIRITUÁLIS GYÓGYÍTÁS

„Ti ezeknél még nagyobb csodákra is képesek vagytok.”

Jézus

AZ ENERGIAMEZŐNK

A GYÓGYÍTÓESZKÖZÜNK

Most, hogy fogalmat alkothattunk arról, hogy mit jelent a gyógyítás, a személyes emberi, tudományos és szellemi szinten, szeretném Önöket megismertetni azokkal a különféle gyógyító eljárásokkal, amelyeket gyakorlati éveim alatt sajátítottam el.

A gyógyítást önmagunkon kell kezdenünk.

Minden gyógyító számára az első előfeltétel, hogy ügyeljen saját magára. Ha nem vigyázunk magunkra, és úgy gyógyítunk, valószínű, hogy könnyebben megbetegszünk, mint egyébként. A gyógyítás ugyanis erősen megdolgoztatja, igénybe viszi az energiamezőnket, amelyek a személyes életünkben is fontos szerepet töltenek be. Ezalatt azt értem, hogy az energiamezőnk azon kívül, hogy egészségben és egyensúlyban tart bennünket, közvetíteni fog olyan gyógyító energiákat is a kezelés során, amelyekre másoknak van szükségük.

A mezőnknek valószínűleg nem lesz feltétlenül szüksége azokra a frekvenciákra, amelyeket közvetít, de mindenképpen tovább kell adnia azokat. Ahhoz, hogy a gyógyításhoz éppen szükséges frekvenciákat továbbíthassuk, saját mezőnknek is ezen, vagy ezzel harmonikus frekvencián kell rezegnie.

A gyógyítás érdekében az energiamezőnket hullámvasútként fogjuk használni, állandóan változtatva rezgéseink frekvenciáját. Segítségével különböző fényerősségeket közvetíthetünk majd és ez ránk is hatással lesz. Mindez számunkra is előnyös lesz, abban az értelemben, hogy felgyorsítja saját fejlődési folyamatainkat, mivel a frekvenciánk nagyságának és intenzitásának változása felborítja a szervezet megszokott működési rendjét, és feloldja saját mezőink blokkjait. Le is gyengítenek azonban bennünket, ha nem tartjuk magunkat a lehető legjobb kondícióban. A gyógyítás során közvetített energiát nem mi hozzuk létre, de ahhoz, hogy azt az Egyetemes Energiamezőből magunkhoz ragadhassuk, előbb a saját frekvenciánkat kell a beteg által megkívánt szintre emelni.

Ezt a folyamatot harmonikus indukciónak nevezik, és erős összpontosítást, sok energiát igényel. Amennyiben energiaszintünk feszültsége meghaladja a betegét, akkor tudunk átvinni energiát. Ha azonban nagyon fáradtan próbálkozunk meg a beteg kezelésével, akkor elképzelhető, hogy csak a betegénél gyengébb feszültséget tudunk létrehozni.

Az áram a magasabb feszültségű helytől az alacsonyabb feszültségű felé folyik. Ily módon a betegség negatív energiáit vehetjük át a betegtől. Ha egészségesek vagyunk, akkor a szervezet egyszerűen semlegesíti: energizálja vagy taszítja ezeket. Ha kimerültek vagyunk, akkor hosszabb időbe telhet a felszedett alacsony energiák semlegesítése. Ha már elindultunk egy betegség felé vezető úton, súlyosbíthatjuk a saját állapotunkat. Másrészt viszont, amennyiben vigyázunk magunkra, nagyon sok segítséget nyújthat nekünk egy olyan embernek a kezelése, aki ugyanabban a betegségben szenved, mint amelyik minket is fenyeget. Megtanulhatjuk az önmagunk gyógyításához szükséges frekvenciák előállítását.

Hiroshi Motoyama kutatásaiban a gyógyító és a beteg akupunktúravonalainak erősségét mérte meg kezelés előtti és utáni állapotban. Kezelés után a gyógyító bizonyos szerveket érintő vonalai több esetben gyengébbnek mutatkoztak. Néhány óra múlva azonban visszanyerték eredeti erejüket. *Motoyama* azt is kimutatta, hogy a gyógyító szívmeridiánja kezelés után általában erősebb, ami azt jelenti, hogy a szívcsakra mindig szerepet játszik a gyógyításban, amint fejezetekben tárgyalni fogjuk.

A következő részben az aura különböző szintjeire ható gyógyítási technikákról szólok, bemutatok néhány példát a kezelésekre, és olyan eljárásokat ismertetek, amelyek segítségével a gyógyító megfelelő kondícióban tarthatja magát.

FELKÉSZÜLÉS A GYÓGYÍTÁSRA

A GYÓGYÍTÓ FELKÉSZÜLÉSE

A gyógyításra való felkészülés során a gyógyítónak először is ki kell tárulkoznia a kozmikus erők felé, és összhangba kell hoznia magát velük. Ez nemcsak közvetlenül a gyógyítást megelőző időre, hanem egész életére igaz.

Az igazságnak kell szentelnie magát és a legapróbb részletekig őszintének kell lennie önmagával szemben, életének minden területén. Ehhez a barátok támogatására, egyfajta szellemi fegyelemre, illetve megtisztulási folyamatra, valamint tanítók szellemi és testi útmutatására van szüksége. Gyakorlatok végzésével, egészséges táplálkozással, kiegyensúlyozott diéta folytatásával (magas vitamin- és ásványianyag-felvétellel, mivel ezekből többet használ fel a szervezet, ha nagy energiával dolgozik), pihenéssel, játékkal kell megőriznie saját testi egészségét. A fenti táplálkozás segítségével képes fizikai állapotát olyan szinten tartani, amely lehetővé teszi számára, hogy rezgéseit megemelve hozzáférjen az egyetemes energiamezőhöz és azokhoz a lelki gyógyító energiákhoz, amelyeket közvetíteni fog. Először fel kell erősítenie saját rezgéseit, hogy összhangba kerüljön a gyógyító energiákkal.

A kezelés napját nem árt reggel néhány testgyakorlat elvégzésével kezdeni, valamint meditációval, hogy összpontosítsunk és megnyissuk a csakránkat. Mindez nem kell, hogy sok időt vegyen igénybe, 30-45 perc elegendő. Az itt következő gyakorlatok azok, amelyeket különösen hatásosnak találtam. Időről időre változtatom ezeket, hogy megfeleljenek energiarendszereink állandóan változó igényeinek.

Az akupunktúrás csatornák megnyitásának gyakorlatai:

1. Feküdjünk hanyatt, kezeink a test mellett, felfelé néző tenyerekkel. Egy kicsit nyissuk szét a lábainkat, hogy kényelmes helyzetben feküdjünk. Csukjuk be a szemünket. Lazítsuk el az egész testünket úgy, hogy egymás után koncentrálunk minden egyes testrészeinkre. Lélegezzünk természetesen. Összpontosítsunk a légzésre és számoljunk - egy belégzés, egy kilégzés, kettő be, kettő ki és így tovább - öt percig. Ha elkalandoznak a gondolataink, tereljük vissza őket.

Ahogy figyelmünket néhány percre leköti légzésünk számlálása, agyunk és testünk fokozatosan el-lazul.

2. A nap kezdéséhez a legjobb gyakorlatot még az ágyban végezhetjük (ha nem zavarja partnerünket). Feküdjünk hanyatt, tárjuk ki karjainkat testünkre merőlegesen, és húzzuk fel térdeinket úgy, hogy a talpaink az ágyon maradjanak.

A vállainkat tartsuk lenn, és ejtsük le jobbra a térdeinket, miközben fejünket balra fordítjuk. Most húzzuk fel ismét térdeinket, és engedjük balra leesni, mi alatt fejünket jobbra fordítjuk. Addig ismételjük ezt a mozgássort, amíg a hátunk meg nem nyúlik.

Az ízületi gyakorlatok az ízületek bejáratása révén különösen elősegítik az energia zavartalan áramlását az akupunktúrás csatornáknak, meridiánoknak. Mivel az összes meridián áthalad az ízületeken, az ízületek mozgatása serkenti a meridiánokat. Ezeket az ízületi gyakorlatokat *Hiroshi Motoyama* fejlesztette ki az akupunktúra-csatornák megnyitása céljából. A gyakorlatok megtalálhatók „A jógaászanák és az akupunktúra-meridiánok közti funkcionális kapcsolat” c. írásában.

3. Ülünk egyenesen a földön, a lábaink legyenek kinyújtva előttünk. Helyezzük kezeinket csípőnk mellé a talajra, és támaszkodjunk hátra kinyújtott karjainkra. Figyelmünket tereljük lábujjainkra. Lassan hajlítsuk be, és nyújtuk ki őket anélkül, hogy a lábainkat vagy a bokánkat mozdítanánk. Ismételjük meg a gyakorlatot tízszer. Lásd 20.1 A ábra.

4. Maradjunk az előző ülőhelyzetben. Hajlítsuk és nyújtuk ki a bokaizületeinket, amennyire csak tudjuk. Ismételjük meg tízszer. Lásd 20.1 B ábrát.

5. Továbbra is a 3. pont szerinti ülő helyzetben maradjunk. Nyissuk szét kissé a lábainkat, miközben sarkaink érintkeznek a talajjal, körözzünk a bokánkkal tízszer minden irányban.

6. A kiinduló helyzetben maradva, hajlítsuk be jobb lábunkat, és emeljük fel térdnél, amennyire csak lehet, hogy a sarkunk a jobb fenekünk közelébe kerüljön. Nyújtuk ki lábunkat anélkül, hogy sarkunk vagy lábujjaink érintkezzenek a talajjal. Ismételjük meg a gya-

korlatot tízszer, majd az egészet bal lábbal is (20.1C ábra).

7. Ugyanebben az ülő helyzetben fogjuk át a combunkat mindkét kezünkkel, közel a törzshöz, és körözzük a lábszárunkkal tízszer az óramutató járásával egyező, majd tízszer ellenkező irányban. Ismételjük meg ugyanezt a gyakorlatot a bal lábbal is.

8. Hajlítsuk be a bal lábunkat, és helyezzük lábfejünket a jobb combra. Fogjuk meg bal kezünkkel a bal térdünket, jobb kezünkkel pedig a bal bokánkat. Behajlított lábunkat mozgassuk óvatosan fel-le, bal karunkkal a lehető legjobban ellazítva bal lábunk izmait. Végezzük el ugyanezt a gyakorlatot jobb térdünkkel is (20.1D ábra).

9. A 8. pont szerinti ülő helyzetben maradván körözzük jobb térdünkkel a jobb csípőízület körül tízszer az óramutató járásával egyező, 10-szer azzal ellenkező irányban. Végezzük el ugyanezt a bal lábbal is (20.1E ábra).

10. Kinyújtott lábakkal a kiinduló helyzetbe ülve emeljük fel karjainkat előre vállmagasságig. Nyújtsuk ki és feszítsük meg ujjainkat mindkét kezünkön. Zárjuk össze ujjainkat, a hüvelykujj felett erősen ökölbe szorítva a kezeinket. Ismételjük meg tízszer (20.1F ábra).

11. Maradjunk a 10. pont szerinti helyzetben. Hajlítsuk és nyújtsuk ki csuklóinkat. Ismételjük meg tízszer (20.1G ábra).

12. A 10. pont szerinti helyzetben körözzük csuklóinkkal tízszer az óramutató járásával megegyező, tízszer ezzel ellenkező irányba.

13. A 10. pont szerinti helyzetet felvéve nyújtsuk ki kezeinket felfelé néző tenyerekkel. Hajlítsuk be mindkét karunkat könyöknél, és ujjbegyeinknél érintsük meg vállainkat, majd újra nyújtsuk ki karjainkat. Ezt a gyakorlatot ismételjük meg tízszer, majd pedig még 10-szer oldalt kinyújtott karokkal is (21.1H ábra).

14. Ugyanebben a helyzetben ujjhegyeinket állandóan a vállon tartva emeljük könyökünket olyan ma-

gasra, amennyire csak lehet, majd eresszük le. Végezzük el ezt tízszer. Most ismételjük meg újra az egészet, de könyökeink előre mutassanak (2.11 ábra).

15. Az előző pontban előírt helyzetben könyökünkkel végezzük körző mozdulatokat a vállízületek forgatásával. Tízszer az óramutató járásával egyező, tízszer azzal ellentétes irányba végezzük a gyakorlatokat. Próbáljunk akkora köröket leírni könyökeinkkel, amekkorát csak lehet, úgy, hogy a két könyök a mellkas előtt találkozzon (20.1J ábra).

Akár egy időben is végezhetőek ezek a gyakorlatok.

16. Most végezzünk néhány felülést, minden felülésnél kifújva a levegőt. Ismételjük 10-szer, később lehet 20-szor is.

17. Hajoljunk előre és érintsük meg a lábujjainkat anélkül, hogy lábainkat behajlítsuk. Ülő helyzetből végezzük a gyakorlatot tízszer egymás után, lábaink legyenek összezárva és egyenesen kinyújtva magunk előtt 10-szer ismételjük. Utána teljesen maradjunk előrehajolva és fogjuk meg lábujjainkat a térdeink behajlítása nélkül.

Maradjunk így 3 percre, ne egyenesedjünk fel.

18. Nyissuk szét lábainkat, amennyire csak tudjuk, és ismételjük meg a fenti gyakorlatot. Először a bal láb ujjait próbáljuk meg elérni, majd forduljunk jobbra, és a jobb láb ujjaihoz hajolgassunk. Ezután nyújtózkodjunk egyenesen előre, magunk elé. Maradjunk ebben a helyzetben 3 percre anélkül, hogy felegyenesednénk.

19. Végezzünk fej- és nyakkörzéseket.

Először fordítsuk arcunkat felfelé, majd lefelé, ezt ismételjük 10-szer. Most nézzünk 10-szer balra, majd jobbra. Aztán végezzünk néhány fejkörzést, először az óramutatójárásával egyező, majd azzal ellenkező irányban, addig, amíg nyakunkat sokkal lazábbnak nem érezzük.

20. Álljunk fel. Húzzuk ki magunkat, álljunk terpeszállásban, és hajoljunk balra, jobb kezünket a fej fölött kinyújtva. Ismételjük meg néhányszor. Most bal kezünket kinyújtva hajolgassunk jobbra.

NAPI GYAKORLATOK

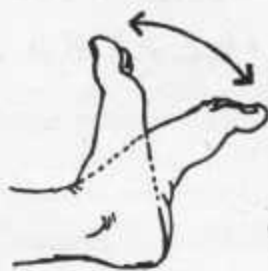
A CSAKRÁK MEGNYITÁSÁRA ÉS FELTÖLTÉSÉRE

Három különböző gyakorlatsort ismerek a csakrák feltöltésére és megnyitására.

A testgyakorlatok első csoportja az aura 3 alsó szintjén igen jól megnyitja a csakrákat. A második csoport az asztrális szinten végzi el a csakrák megnyitását. A 3. csoport pedig, amely légzésgyakorlatoknak és testtartásoknak a kombinációjából áll, új auramező felső szintjeink nyitja meg a csakrákat.

A

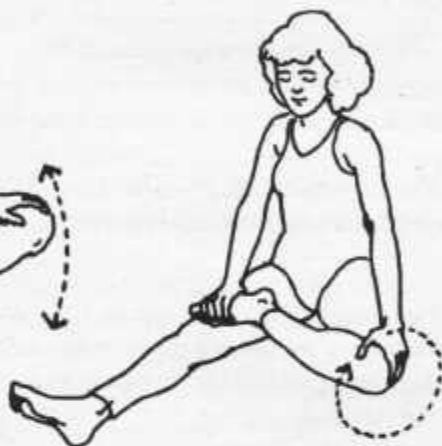
B

C

D

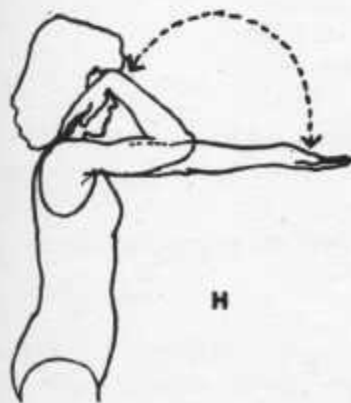
E

F

G

H

I

J

20.1. ábra. Ízületi gyakorlatok

TESTGYAKORLATOK A CSAKRAK MEGNYITÁSÁRA ÉS FELTÖLTÉSÉRE (AZ AURA 2-3 SZINTJED)

Az alábbi gyakorlatok a 20.2. ábrákon követhetők nyomon

1. csakra

Álljunk széles terpeszállásba, a lábfejük és a térdük számunkra kényelmes szögben mutassanak előre.

Most hajlítsuk be térdünket olyan mélyre, amennyire csak lehet. Végül egészen annyira menjünk le, hogy a fenekünk a térd magasságába kerüljön. Mozogjunk fel-le néhányszor.

A gyakorlatba most építsünk be medencehimbáló mozgást. Nyomjuk előre, majd hátra a medencét, amennyire csak tudjuk. A hangsúly az előre irányuló mozgáson legyen. Ilyen módon hintázzunk előre-hátra 3-szor, miközben lemegyünk, térdünket behajlítva. Maradjunk lent és hintázzunk előre-hátra 3-szor, miközben térdünk be van hajlítva, Majd ugyanezt csináljuk felállás közben. Ennek a gyakorlatnak a legfontosabb mozgása a mélyen behajlított térdek melletti hintázás.

Ismételjük meg az egész gyakorlatot legalább 3-szor.

2. csakra

Lábunkat vállszélességben nyissuk szét. Most hintáztassuk a medencét előre-hátra, térdet kissé behajlítva. Ezt ismételjük meg néhányszor.

Most képzeljük azt, hogy egy henger belsejében állunk, amelyet ki kell fényesíteni. Fényesítsük ki a csipőnkkel. Tegyük csipőre a kezünket és végezzünk körző mozgást, úgy, hogy közben a henger minden oldalát egyformán kifényesítjük.

3. csakra

Ugrálás. Ehhez a gyakorlathoz partnerre van szükség. Fogjuk meg erősen egymás kezét. Miközben az egyik támaszt nyújt, a másik fel-le ugrál. Ugrás közben húzzuk fel térdünket a mellkashoz olyan magasra, amennyire csak lehet. Ugráljunk folyamatosan, megállás nélkül néhány percig. Pihenjünk egy kicsit, de ne hajoljunk le közben. Cseréljünk partnerünkkel, hagyjuk, hogy ő ugráljon, miközben mi nyújtunk neki támaszt.

4. csakra

Ez egy izometrikus helyzetgyakorlat. Álljunk négykézlábra a 20.2. ábrán látható módon. Ebben a helyzetben a könyökünk nem érintik a talajt, a karunkra támaszkodunk.

Változtassuk a lábak és a fenekünk által bezárt szöveget, amíg nyomást nem érzünk a lapockánk között (akik nagy vállizmokkal rendelkeznek, azoknál a nyomás ott jelentkezhet).

Ha sikerül elérni a nyomást a lapockák között, akkor fejtsük ki az izometrikus nyomást arra a helyre, egész testünk előretolásával, majd visszahúzásával. Ezt a csipő és a lábak segítségével érhetjük el. Ez a gyakorlat a szívcsakra hátsófelére, ill. az akaratit központba hat.

Ahhoz, hogy a szívcsakra elsőfelére gyakorolhassunk hatást, keressünk valamilyen nagy és kerek, hordószerű tárgyat és puha kanapéhátámlát vagy egy bioenergetikai zsámolyt. Hajoljunk hátra, a lábunkat szilárdan megvetve. Lazítsunk, és engedjük kinyúlni a mellkasi izmainkat.

5. csakra

Fej- és nyakkörzések

Fordítsuk fejünket néhányszor az alábbi irányokba: arccal előre felfelé, lefelé egyik, majd másik oldalra. Végezzük el ugyanezt visszafelé is. Előre nézve döntjük a fejünket a jobb, majd a bal vállunk felé. Most végezzünk néhány nyak- és fejkörzést mindkét irányba.

A torokcsakra a hangra is jól reagál. Énekeljünk vagy csináljunk bármilyen zajt, ami jólesik.

6. csakra

Ismételjük meg az 5. csakra gyakorlatait szemmel.

7. csakra

Jobb kézzel dörzsöljük meg a fejtetőnket az óramutató járásával egyező irányban.

VIZUALIZÁLÁS A CSAKRÁK MEGNYITÁSA CÉLJÁBÓL

E gyakorlat elvégzéséhez ülünk le egy kényelmes székre, vagy lóbuszülésben egy földre tett párnára. Hátunkat tartjuk egyenesen. Először, amikor az egyik meditációs gyakorlat segítségével megnyugtattuk elménket, fordítsuk figyelmünket az első csakrára.

Jelenítsük meg képzeletben mint az óramutató járásával megegyező irányban kavargó, vörös fényörvényt.

(Az óramutató járásával egyező irány úgy adódik, ha a csakrát a testen kívülről szemléljük.)

A fényörvény alattunk helyezkedik el, forgó tölcserjének nagyobb vége a föld felé nyitott, a csúcsa pedig a gerincoszlop alja felé mutat. Mialatt örvényleni látjuk, lélegezzük be a vöröset, majd fújjuk ki. Belégzéskor jelenítsük meg vörösnek a lélegzetünket. Kilégzéskor ne jelenítsük meg, csak figyeljük meg, milyen színű. Ezt addig ismételjük, amíg egyaránt tisztán nem látjuk a vöröset a ki- és belégzéskor is. Ha kilégzésnél a vörös szín világosabb vagy zavaros, ez azt jelenti, hogy egyensúlyba kell hozni a vörös energiákat. Ha világosabb, akkor a mezőnek több vörös energiára van szüksége. Ha zavaros, akkor meg kell tisztítani az alsó csakrákat. Addig ismételjük a gyakorlatot, amíg a be- és kiáramló színek egyformák nem lesznek. Ez az összes csakrára érvényes.

Megtartva az első csakráról alkotott képet, térjünk át a másodikra, amely kb. 5 cm-rel szeméremcsontunk felett helyezkedik el. Két örvényt jelenítsünk meg képzeletben, az egyiket a test elülső, a másikat hátsó részén.

Nézzük, ahogy élénk narancsvörös színben kavarnak, az óramutató járásával egyező irányban. Lélegezzük be a narancsvöröset, majd fújjuk ki. Ismételjük meg. Ügyeljünk, hogy a be- és kiáramló színek megegyeznek-e, mielőtt még továbbmegyünk.

Az első két csakráról alkotott képeket fenntartva, haladjunk tovább felfelé, a hasi idegközpontnál fekvő harmadik csakrához (napfonat).

Itt két sárga kavargó örvényt jelenítsünk meg. Lélegezzük be, majd fújjuk ki a sárgát. Ismételjük addig, amíg a sárga be- és kilégzéskor is teljesen tiszta lesz.

Haladjunk tovább a szívhez. A kavargó örvények zöldek. Lélegezzük be, majd fújjuk ki a zöldet, amíg a színek egyensúlyba nem kerülnek. Mielőtt továbbindulunk a torokcsakra felé, győződjünk meg arról, hogy az összes többi csakrát (amelyeket már feltöltöttünk) is látjuk kavarni.

A toróknál végezzük be- és kilégzést kékben, az óramutató járásával egyező irányban kavargó örvényeken keresztül.

A harmadik szemcsakránál a fej első és hátsó részén kavargó örvényeket violaszínűnek jelenítsük meg. Ismételjük meg a légzőgyakorlatokat.

Menjünk tovább a fejtetőhöz. Ez opálos fehér, amint a fejünk tetején ül, az óramutató járásával egyező irányba forogva. Lélegezzük be a fehéret, majd ki. Ismételjük meg. Nézzük, ahogy mind a 7 csakra az óramutató járásával egyezően mint függőleges erőáram fel-le áramlik a gerincoszlop mentén. A légzéssel összhangban lüktet. Belégzéskor felerősödik, kilégzéskor gyengül. Csúcsaiknál az összes csakra kapcsolódik hozzá.

A fej tető képezi a felső be- és kijáratot, a gyökércsakra pedig az alsót, az energiának az aurán keresztüli áramlásához.

Figyeljük, hogyan belégzéskor a lüktető energia áthatja az összes csakrát. Most az egész mezőfel van töltve nagy mennyiségű tiszta energiával. Ezt a gyakorlatot gyógyítás előtt hasznos elvégezni, a csakrák megnyitása és feltöltése céljából.

Légző- és testgyakorlatok a csakrák feltöltésére és megnyitására (az aura 5-7 szintjei)

Az aura feltöltésére, megvilágítására, megtisztítására és megerősítésére szolgáló általam ismert leghatásosabb gyakorlatok a kundalini jógik tanításain alapulnak, akik a testhelyzetre, a légzésre és a gerinc rugalmasságára összpontosítanak.

Amennyiben lehetőség van rá, azt ajánlanám, hogy ezeket egyenesen a kundalini Ashramtól tanuljuk meg.

Néhány, általuk tanított gyakorlatot leegyszerűsítve bemutatok itt e könyvben is.

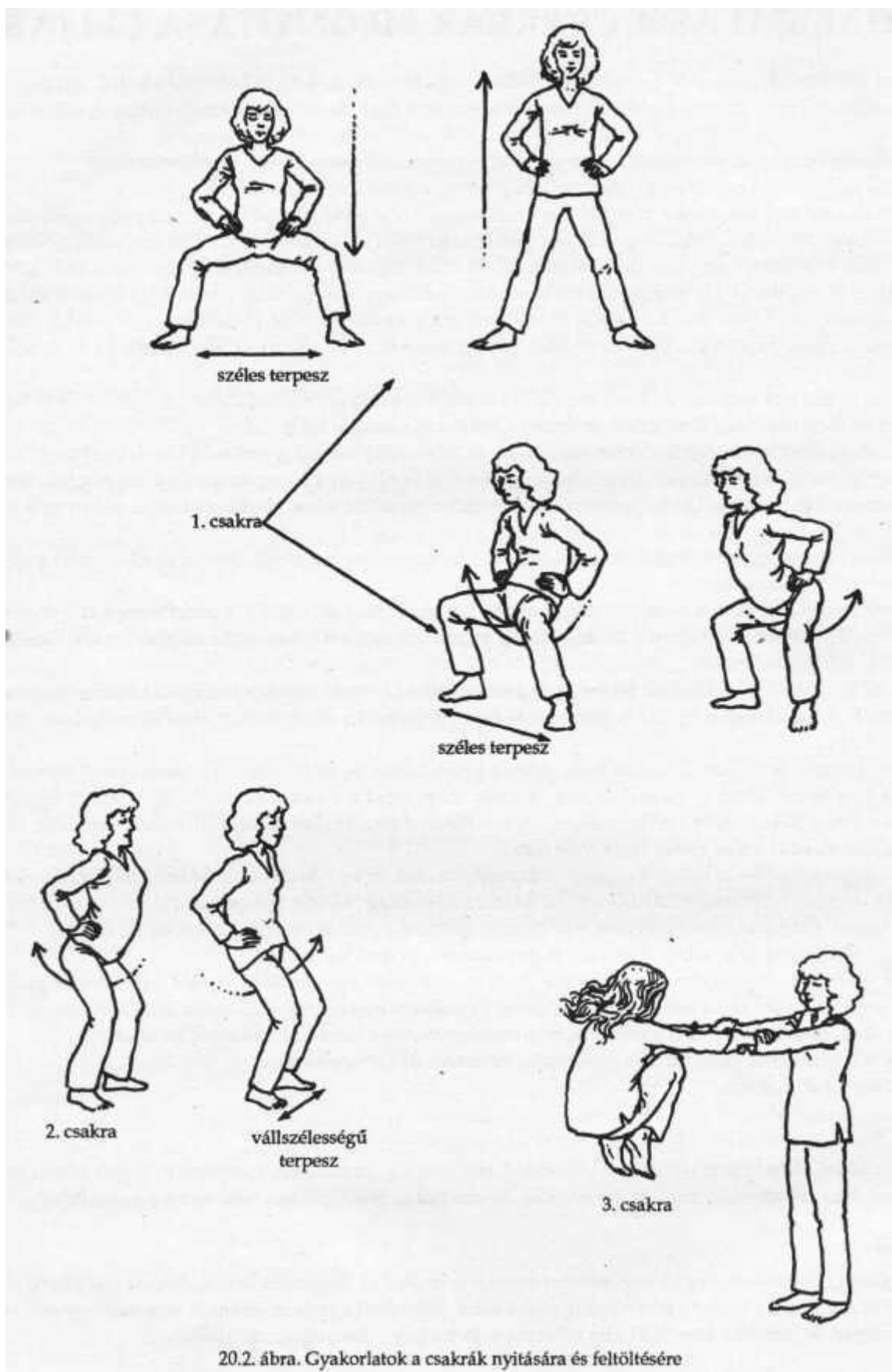
Ezek láthatók a 20.3. ábrán.

1. csakra

Üljünk le a földre. Helyezzük tenyerünket a combunkra. Hajlítsuk a gerincet a medencetájékon belélegzés közben előre, majd kilégzéskor vissza. Minden lélegzetvételnél használhatunk mantrát is. Ismételjük meg néhányszor a gyakorlatot.

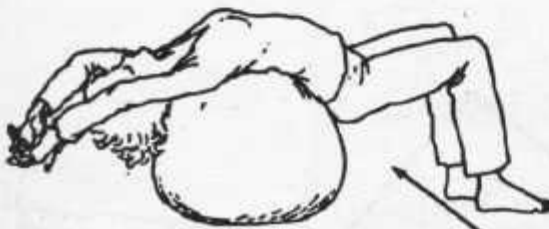
2. csakra

Üljünk a földön törökülésben. Fogjuk meg bokánkat mindkét kezünkkel, és lélegezzünk be mélyen. Gerincünkkel homorítsunk, és emeljük ki a mellkast: a medence felső részét nyomjuk hátra. Kilégzésnél a gerincet görbítsük be, a medencét pedig nyomjuk előre az „ülőgumók” közelébe. Ismételjük meg néhányszor, ha szükséges, használjunk mantrát.

20.2. ábra. Gyakorlatok a csakrák nyitására és feltöltésére

4. csakra: hátsó pozíció

4. csakra, elülső pozíció

5. csakra

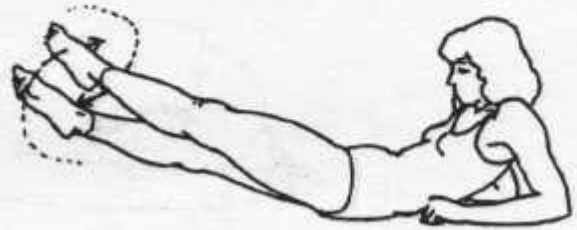
6. csakra: végezzük úgy ezeket a gyakorlatokat, hogy inkább a szemünket, mint a fejünket használjuk!

7. csakra: álljunk fejen!

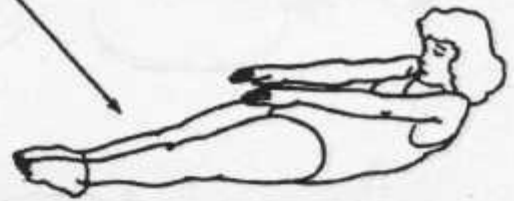
1. csakra

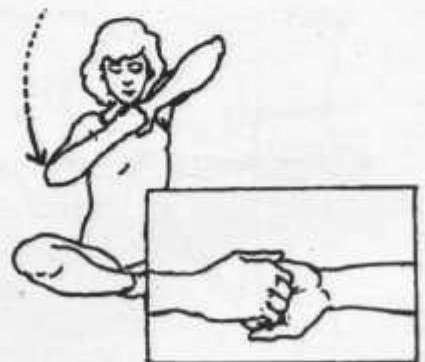
2. csakra

3. csakra

4. csakra

20-3. ábra. Légzésgyakorlatok a csakrák nyitására és feltöltésére

5. csakra

6. csakra

7. csakra

20.3. ábra. Légzésgyakorlatok a csakrák nyitására és feltöltésére

2. csakra

Egy másik testhelyzet. Feküdjünk hanyatt, támaszkodjunk a könyökünkre. Emeljük fel mindkét lábunkat kb. 30 cm-re a talaj felől. Nyissuk szét lábunkat, és lélegezzünk be, kilégzésnél keresztjezzük őket, térdeinket tartsuk kinyújtva. Ismételjük meg néhányszor. Egy kicsit emeljük feljebb a lábunkat és ismételjük újra. Egészen addig csináljuk, amíg lábunk kb. 75 cm-re távolabb nem lesz a talajtól, akkor eresszük le ugyanezt az eljárást követve. Lazítsunk. Ismételjük meg néhányszor a gyakorlatot.

3. csakra

Törökülésben ülünk, és fogjuk meg a vállunkat előlről ujjunkkal, hátulról pedig a hüvelykujjai. Belégzés közben forduljunk balra, majd kilégzéskor jobbra. Hosszan és mélyeket lélegezzünk. Ügyeljünk arra, hogy a gerinc egyenes legyen. Ismételjük meg néhányszor ellentétes irányban. Ismételjük újra. Pihenjünk egy percet. Ismételjük meg az egész gyakorlatot térden ülve.

3. csakra

Egy másik testhelyzet. Feküdjünk hanyatt, összeházt lábbal, és emeljük fel sarkunkat kb. 15 cm-nyire. Emeljük meg a fejet és a váltakat is kb. 1 cm-re. Nézzünk a lábujjainkra, és mutassunk rájuk ujjbegyünkkel, kinyújtott kanál. Ebben a helyzetben lélegezzünk az orron keresztül 30-szor. Lazítsunk, pihenjünk, amíg 30-ig elszámolunk. Ismételjük.

4. csakra

Üljünk törökülésbe, ujjainkat kulcsoljuk össze a szívközpontnál a képen látható módon, könyökünk oldalra mutasson. Mozgassuk a könyökünket föl-le irányban, közben lélegezzünk hosszan és mélyeket. Többször végezzük el a gyakorlatot, be- és kilégzéssel, és szorítsuk erősebben össze az ujjainkat. Pihenjünk egy percet.

Ismételjük meg az egészet sarkon ülve, ezáltal az energiaszintünk emelkedik. Ügyeljünk a medence helyes tartására.

5. csakra

Törökülésben ülve markoljuk meg erősen a térdünket. Nyújtsuk ki a könyökünket. Kezdjük el hajlítani a gerinc felső részét. Belégzéskor homorítsunk, kilégzéskor görbítsük be a hátunkat. Ismételjük meg néhányszor, majd pihenjünk egy kicsit.

Most úgy hajlítsuk a gerincet, hogy közben belégzéskor felhúzzuk, kilégzéskor pedig leengedjük vállunkat. Ismételjük meg néhányszor. Szívjuk be a levegőt, és tartsuk bent 15 másodpercig felhúzott vállal, majd lazítsunk.

Ismételjük meg a fenti gyakorlatot a sarkunkon ülve is.

6. csakra

Törökülésben kulcsoljuk össze ujjainkat a torokkal egy magasságban. Szívjuk be a levegőt és tartsuk bent. Majd szorítsuk össze a hasunkat és a záróizmokat, hogy feltornázzuk az energiaszintünket úgy, mintha csak fogkrémet nyomnánk ki a tubusából.

Bocsássuk ki az energiát a fejünk tetejénél, kezünket változatlanul összekulcsolva, de a fej fölé emelve. Ismételjük meg a gyakorlatot. Ismételjük meg újra az egészet sarkunkon ülve.

Törökülésben mindkét karunkat fejünk fölött nyújtsuk ki. Kulcsoljuk össze ujjainkat mutaóujjain kivételével, amelyek egyenesen felfelé mutatnak. Húzzuk be a könyökünket és vegyünk lélegzetet, közben pedig mondjuk, hogy „sat”. Engedjük ki a levegőt, és mondjuk azt, hogy „ham”, miközben ellazítjuk a köldökünket. Néhány percig ismételgessük ezt gyors lélegzetvételekkel. Ezután belégzés közben szorítsuk felfelé az energiát a gerincoszlop aljától a fejtető felé, előbb záró-, majd hasizmunk megfeszítésével. Tartsuk bent a levegőt, majd engedjük ki, de úgy, hogy közben minden izmunk összehúzott állapotban maradjon. Lazítsunk és pihenjünk egy kicsit. Ha a „sat-nam” mantrát nem érezzük megfelelőnek, használjunk egy másikat.

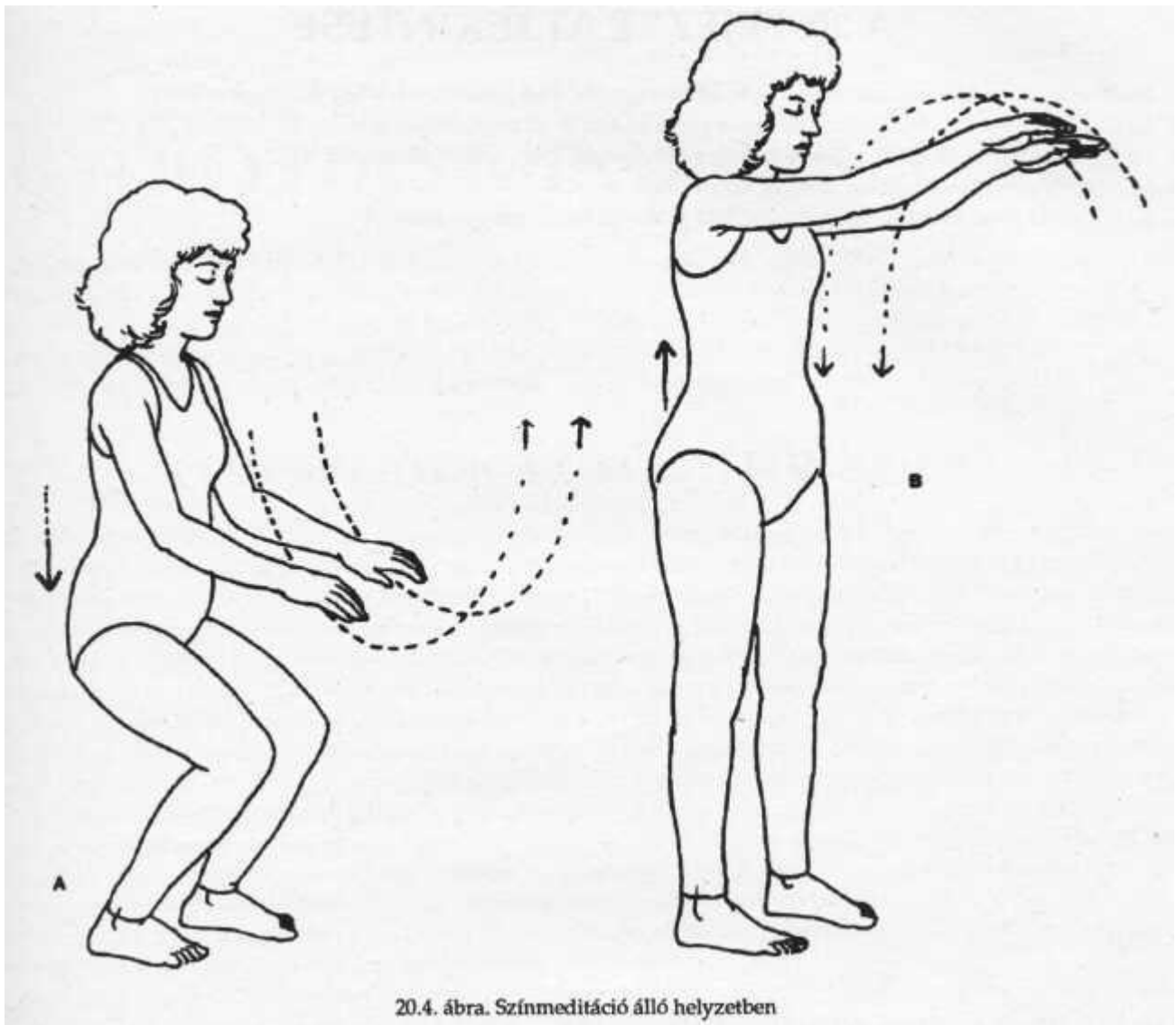
Ismételjük meg a gyakorlatot sarkon ülve is.

Ismételjük mantra nélkül, helyettesítsük rövid, gyors lélegzetvétellel az orron keresztül.

7. csakra

Egy másik testhelyzet. Üljünk le törökülésbe, mindkét karunkat 60 °-os szögben emeljük fel. Csuklónkat és könyökünket nyújtsuk ki, tenyerünk felfelé mutasson. Az orron keresztül lélegezzünk, préselő légzéssel, úgy, hogy a lélegzetet kb. 1 percen át a hátsó garatfalnak préseljük. Tartsuk benn a levegőt, és pumpáljuk a hasba be és ki 16-szor. Fújuk ki a levegőt és lazítsunk.

Ismételjük meg 2-szer vagy 3-szor, majd pihenjünk.

20.4. ábra. Színmeditáció álló helyzetben

SZÍNES LÉGZÉSMEDITÁCIÓ AZ AURA FELTÖLTÉSÉHEZ

Álljunk meg párhuzamos és vállszélességben szétnyitott lábakkal, és lassan hajlítsuk majd egyenesítsük ki a térdünket. Miközben térdünket hajlítva lefelé mozgunk, engedjük ki a levegőt, félegyenesedéi közben pedig vegyünk lélegzetet.

Engedjük le magunkat, amennyire csak tudjuk, de anélkül, hogy sarkunkat felemelnénk. Lazítsuk el a karunkat. Húzzuk ki magunkat, és ne hajoljunk előre. A mendedence alsó felét engedjük kissé előrébb mozdulni.

Most nyújtuk ki mindkét karunkat magunk előtt, lefelé néző tenyérrel. Kezünk körző mozgásával kössük össze az eddigi fel-le irányuló mozgást.

Miközben felegyenesedünk, karunkat nyújtuk ki, amennyire csak tudjuk. Amikor elérjük a mozgás felső végpontját, vonjuk mindkét karunkat a testhez (lefelé néző tenyérrel) és lefelé irányuló mozgás során is tartjuk közel őket a törzshöz.

Mozgásunk alsó végpontján ismét nyújtuk ki karunkat.

Ezt a mozgást kapcsoljuk össze képi megjelenítéssel is. Színeket lélegzünk be a földből kezünkön és lábunkon keresztül, illetve a minket körülvevő levegőből. Kilégzéskor a színeket kifújuk. Mindegyik színnel többször lélegezzünk.

Az energia megmozgatásához, átáramoltatásához a testben sokféle módszer létezik. A gyógyítóknak, de minden embernek fontos, hogy naponta áttisztíthassa auráját és feltöltesse a kozmoszból, az Egyetemes Emberi Energiamezőből.

GYÓGYÍTÁS MINDEN SZINTEN

A gyógyítással kapcsolatban fontos tudnunk, hogy gyógyítás közben az aura különböző rétegein dolgozunk és hogy minden egyes réteg más jellegű munkát kíván. Hogy érthetővé váljon ez, a továbbiakban pontosan leírom, mi történik a gyógyítás során. Egy másik

nagyon fontos tudnivaló az, hogy a gyógyításra szánt energiák mindenképpen áthaladnak a szívcsakra tűzkörén, hogy szellemi energiából anyaggá váljanak, illetve anyagból szellemivé, mint ahogy azt korábban, a 15. fejezetben már leírtuk.

GYAKORLATOK A GYÓGYÍTÓNAPHOZ

Mielőtt foglalkozni kezdenénk bármelyik páciensünkkel, fontos, hogy ráhangolódjunk a lehető legmagasabb energiákra, és az előző fejezetben megadott néhány gyakorlat elvégzésével megtisztítsuk összes csakránkat és töltsük fel őket, hogy ezzel segítsük az energia beáramlását saját energiamezőnkbe. Néhány hónapon át folyamatosan végezzük el ezeket a meditációs gyakorlatokat, míg teljesen természetessé nem válnak számunkra. Mielőtt megteremtjük gyógyítónapunkat, nagyon fontos, hogy energiát gyűjtsünk és azt céljainkra összpontosítsuk. Meditáljunk a gyógyítónapot megelőző estén, vagy aznap reggel. Minden páciensre szánjunk egy percet eközben. Tartsuk teljesen üresen elménket, miközben egy-egy percig energiát gyűjtünk egy-egy páciens számára. Vagy egy másik módszerrel elménkben összpontosítsunk az egyes páciensekre, és ne gondoljunk semmi másra, miközben begyűjtjük az energiát. Itt is páciensként egy-egy perc a koncentráció időtartama. Lássuk vagy érezzük a belénk áramló energiát. Sok tapasztalattal kell hogy rendelkezünk a tisztánlátás terén is, melyet a 18. fejezetben tárgyaltunk bővebben. Mindenképpen szükségünk lesz néhány olyan barátunk támogatására is, akik tapasztaltak e téren. E két dolog (a tisztánlátás és támogatás) meglete nem lehet esetleges, hanem nélkülözhetetlen előfeltétel mindenki számára, aki energiát akar átáramoltatni magán a gyógyítás során. Nagyon mélyreható munka ez, soha nem szabad könnyedén venni, vagy valamiféle társasági szórakozásnak tekinteni. E módszerek téves használata nagyon kellemetlen élménnyé válhat és válik is gyakorta, s ezek az élmények sérülést is okozhatnak abban a személyben, aki az energia áramoltatását a kellő szellemi fegyelmelzettség nélkül végzi. Az energiaáramoltatás valójában a szellemi fegyelmelzettség mellékterméke.

Ha mindezeknek a követelményeknek eleget tettünk, akkor elvégezhetjük azt a gyakorlatot, mellyel energiamezőnkbe engedjük vezetőinket. (Lásd e fejezetben később.) Jelenleg a 22. fejezetben megadott gyakorlatokat végezzük el a páciensünkkel való találkozás előtt.

A páciens köszöntése után ne felejtjük el röviden elmondani, mit fogunk tenni, ha eddig még nem dolgoztunk együtt vele. Fontos, hogy a gyógyító a páciens nyelvén beszéljen, amennyire csak lehetséges. Legyünk nagyon egyszerűek. Ha észre vesszük, hogy a páciens már sok mindent megért az aurával és a gyógyítással kapcsolatban, akkor ezen a szinten beszéljünk vele. Mielőbb mérjük meg, milyen szinten áll az aurával és a gyógyítással kapcsolatban, hogy kialakítsuk a kommunikáció közös szintjét. Ettől a páciens feloldódik, és máris munkához láthatunk.

Egy ilyen gyógyítás alkalmával először általában az aura alacsonyabb rétegeivel foglalkozom, és azután haladok magasabb rétegek felé. A 21.1. táblázatban megadott vázlatos gyógyítási sorrendet alkalmazzuk, az ezt követő részletes leírásnak megfelelően.

21.1. táblázat

1. A páciens energiarendszerének általános elemzése;
2. A gyógyítás során felhasználandó három energiarendszer összehangolása: a gyógyítóé, a páciensé és a vezetőké, és hozzáhangolásuk az Egyetemes Energiamezőhöz;
3. Az alsó négy auraréteg gyógyítása (az aura első, második, harmadik és negyedik rétegéé);
 - A) Ollózás: a páciens aurájának feltöltése és megtisztítása;
 - B) A gerinc megtisztítása;
 - C) Specifikus területek tisztítása a páciens aurájában.

4. Az éterikus test gyógyítása (spirituális sebészettel) (az aura 5. rétege);
5. Keterikus test gyógyítása (az aura 7. rétege) (újrarendezés);
 - A) A keterikus test szervi újrarendezése;
 - B) A keterikus test csakráinak újrarendezése;
6. A mennyei szint gyógyítása (az aura 6. rétege);
7. Gyógyítás a kozmikus szintről (az aura 8. és 9. rétege)

RÉSZLETES GYÓGYÍTÁSI SORREND

1. A páciens energiarendszerének általános elemzése

Az első alkalommal, ha gyógyításhoz kezdek, általában elvégzek egy gyors energetikai testelemzést a karakter szerkezetének meghatározásához, eközben megfigyelem az adott test fizikai jellemzőit is. Ha már egyszer magam előtt látom ezt a szerkezetet, tudom, hogy valószínűleg sokat fogok dolgozni azokon a csakrákon, amelyek ebben a testen rendszeresen blokkolva vannak. Ilyenkor a személynek egyszerűen párhuzamos lábfejekkel kell állnia, kihúzott vállakkal. Ezután megkérem, hogy hajlítsa be a térdét és nyújtsa ki, miközben ezzel a mozgással harmonizáló légzést végez. Ez nagyon sokat árul el arról, hogy ez a bizonyos személy hogyan irányítja energiáit, s végső soron ez a rossz irányítás hozza létre a fizikai problémát. Például az energia általában nem fog egyenletesen haladni felfelé a lábakon; rendszerint erősebb a test egyik oldalán, és vannak olyan területek a testen, melyek több energiához jutnak, mint a többi rész. Mindezek a kiegyensúlyozatlanságok olyan érzelmi és gondolati témákhoz kapcsolódnak, melyekkel ennek a személynek szembesülnie kell, s dolgoznia kell ezeken. Például egy olyan valaki, aki fél szeretni, valószínűleg több energiát fog a test hátsó részéhez küldeni a szív tájékra (az akarat központja), oda irányítva ezzel azt az energiát, melyre a szeretet központja, a szívcsakra táplálásához lenne szükség.

Régebben csakraanalízist végeztem ingával arról, hogy ez a személy hogyan használja saját rendszerét. Mostanában egyszerűen csak „leolvasom” a problémát.

A kezdő számára azt javaslom, hogy alaposan nézze meg a fizikai test felépítését. Vesse össze ezt a karakter szerkezetéről tanultakkal. Melyik karakterszerkezet a leginkább uralkodó? Milyen lesz a pszichodinamikai háttér? Melyek a legnagyobb valószínűséggel rosszul működő csakrák? Újra nézzük át a 12. fejezetben található táblázatokat. Ez az információ nagyon sokat árul el az ész, az akarat és az érzelem egyensúlyáról és a személyiség tevékeny és befogadó elveiről. Sokat

mond arról is, hogyan működik ez a személy azokon a területeken, melyeket az egyes csakrák pszichodinamikusan jelképeznek. Nézzük meg a test fizikai felépítését. Mindezek az információk felhasználhatók arra, hogy ezt a személyt énje mélyebb megértéséhez vezessük, és ahhoz, hogy jobban megértsük, hogyan is működik ő a mindennapokban.

Megkérem a páciens, vegye le a cipőit, és ha van, akkor ékszereit is (ezek módosíthatják a rá jellemző energiaáramlást), és feküdjön hanyatt masszázstasztalomon. (Ilyenkor végezhetjük el ingánkkal a csakra vizsgálatát a 9. fejezetben leírtak szerint.) Ha jónak látom, a páciens szempontjából, akkor előveszem kristályaimat. Ahogy az előző fejezetben is említettem, ha kristályokat használok, általában egy nagy rózsakvarcot helyezek el a páciens bal kezében, és egy nagy tiszta kvarcot jobb kezében. Egy nagy vaslerakódásokat tartalmazó ametisztet használok az első és a második csakrához, hogy a páciens energiamezejét erősen pulzálva tartsam, és hogy a személy testéhez kötve maradjon. A negyedik kristály a „lapátom”. Ez egy 4 cm széles, 9 cm hosszú tiszta kvarckristály. Egy ennél nagyobb követ nagyon nehéz lenne tartani, egy ennél kisebb pedig nem tud olyan sok energiát kivenni. Ennek a kristálynak a csúcsán egy nagyon erős, fehér fénysugár jön ki, amely lézersugárként alkalmazható az aurában összegyűlt felesleges dolgok kiszabadítására. A gyógyítás „tisztító” részében alkalmazom ezt.

2. A gyógyító, a páciens

és a vezető energiarendszerének

összehangolása

Mielőtt először találkozunk a pácienssel, nagyon fontos, hogy ráhangolódjunk a mindig jelenlévő magasabb energiákra. E célból újra gyorsan felhozom energiáimat a csakrákon, mint ahogy azt a 21. gyakorlatban

leírtam. Elmondok egy megerősítést, hogy Krisztussal és a fény egyetemes erőivel összehangolódjak. Imádkozom, magamban vagy hangosan.

„Krisztus és a fény egyetemes erőinek nevében kérem, hogy a szeretet, az igazság és a gyógyítás csatornájává válhassak.” Ha nem állunk kapcsolatban Krisztussal, akkor az Egyetemes Teljességhez, Istenhez, a Fényhez, a Szentek Szentjéhez *fűződő* kapcsolatunkat alkalmazzuk. Ezután behunytszemmel lecsendesítem elmémet, s lassan mély levegőt veszek orromon át, miközben a levegőt lágy ínyemen, szájpadrásomon rezgetem. A páciensem lábához ülök, és a talpaim lévő napfonat reflexpontjain tartom hüvelykujjaimat. A talp reflexológiarendszereszerintenekapontnakahelye éppen a lábujjak mögötti párnázott rész alatt van (lásd a 21.2. ábrát). Ezután páciensemre koncentrálok, hogy a három érintett energiarendszert összehangoljam: az övét, az enyémet és a fény nagyobb erőit. Ezt úgy végezhetjük el, hogy ugyanígy felfelé haladunk a páciens testén is az ő koronacsakrájáig. Miután ezzel végeztünk, gyorsan áttekintjük szerveinek állapotát úgy, hogy lábán megérintjük a megfelelő reflexpontokat és bemérjük azok energiáját. Általában a legfontosabb pontok mindig a test legfontosabb szerveinek, illetve a gerincnek megfelelőek lesznek.

A talp kiegyensúlyozatlan pontjait vagy túl puhának, vagy túl keménynek fogjuk érezni. A talpon lévő izmok benyomva maradhatnak.

Lehet túl ellenálló is, és egyáltalán nem enged a nyomásnak. Bizonyos pontokat görcsben lévő izomként érezhetünk. Ha az energiaáramlást figyelve vizsgáljuk mindezt, akkor a kiegyensúlyozatlan pontoknál olyan érzésünk keletkezhet, mintha ott valamilyen kicsiny energiaforrás csordogálna kifelé, vagy épp befelé, a bőr alá haladna egy kis energiaörvény. Ugyanez áll a kiegyensúlyozatlan akupunktúra-pontokra is. Az akupunktúrák pontok kis energiaörvényeknek vagy icipici csakráknak látszanak. Egy kiegyensúlyozatlan akupunktúrák pontból kifelé szökik az energia, vagy olyan érzést kelthet, mintha csöpp örvényként befelé szívna az energiát. Ha akarunk, adhatunk energiát a kiválasztott pontokon, ahol úgy érezzük, hogy szükség van rá. A gyógyítási folyamatban előrehaladva, azt a csatornát, amelyet információk vételére használtunk eddig, kiegészíthetjük egy újabb dimenzióval. A konkrét gyógyítási folyamatban a vezetők számára két fontos módon tesszük lehetővé, hogy energiamezőnkből többet hasznosítsanak. Az első módzat, hogy egyszerűen csak hagyjuk, hogy a fény különféle szintjei és vibrációi áthaladjanak saját mezőnkön. Ilyenkor általában a vezető választja meg a színeket és az intenzitást is. Az energiaáramoltatást végző sze-

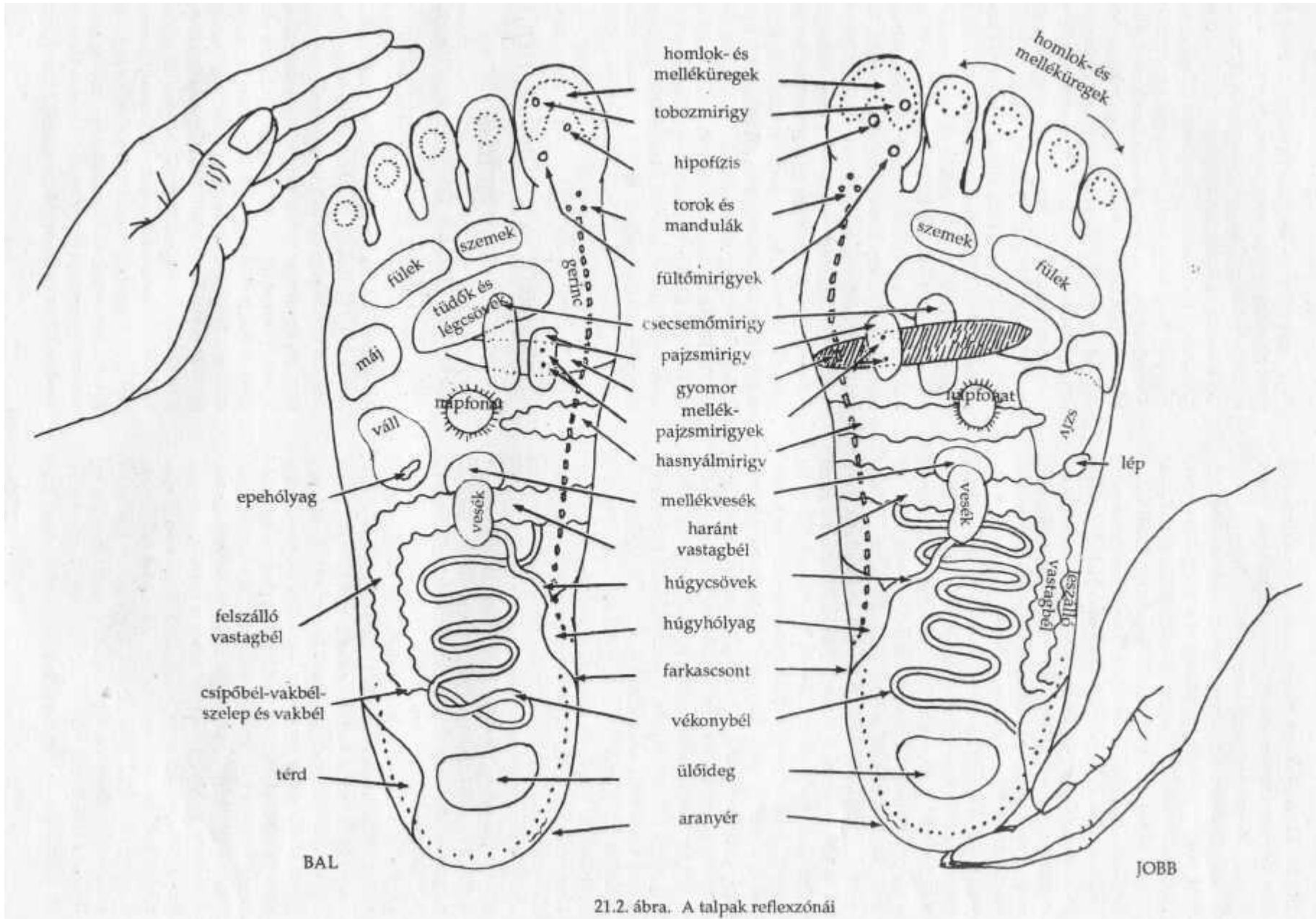
mély egyszerűen csak folyamatosan a fehér fényre vagy Krisztus fényére hangolódva marad. A második módzatban engedjük, hogy a vezetők részben elfoglalják auránkat, és direkt manipulációs módszerrel dolgozzanak a páciens energiamezején. Mindkét esetben hagyjuk, hogy kezeinket a spirituális mester irányítsa. Az első esetben az irányítás és a kezek mozgása meglehetősen általános jellegű és abban a pillanatban elkezdődhet, mielőtt kezünket a páciens lábára tesszük. A másodikban mindkét dolog meglehetősen bonyolult és nagyon pontos, s az energiamező magasabb szintjén történik.

Gyakran a vezető keze átnyúl a gyógyító kezén és egyenesen belehatol a páciens testébe. Ilyenkor a gyógyítóknak teljesen koncentrálnia kell arra, amit a vezetők csinálnak, vigyázni kell, nehogy megzavarja őket. Például ha az aura 5. rétegének gyógyításakor egyszerűen csak elfáradnak kezeink, abba akarjuk hagyni, akkor ezt világosan a vezető értésére kell adnunk, és hagyni kell neki elég időt, hogy úgy alakíthassa a gyógyítást, hogy egy ilyen energetikai szünet megengedhető legyen. Ha túl korán húzzuk el kezünket, akkor az általában energetikai sokkot okoz, s a páciens hirtelen fel fog ugrani. Ilyenkor vissza kell menni, és rendbe kell hozni a zavart, amit okoztunk. Idővel gyakorlatot szerzünk majd abban, hogy felismerjük azokat az energetikai szakaszokat, amelyekben szükség esetén szünetet lehet tartani.

3. Az aura négy alsó szintjének gyógyítása

A) Ollózás: a páciens aurájának feltöltése és megtisztítása

Az ollózás szó, amely a görög *chele* szóból ered, azt jelenti, hogy kiollózni valamit. *Rosalyn Bruyeretis* zteletessasszony, aki ezt a technikát megalapozta és kifejlesztette, ezt a szót egyszerűen arra a folyamatra alkalmazta, amelyben az aurában összegyűlt hulladék eltávolításával tisztította meg a páciens energiamezejét. Az ollózás fel is tölti energiával az aurát, mintha egy léggömböt fújnánk fel, és általában egyensúlyi helyzetbe is hozza azt. Ezt úgy végezzük, hogy a lábnál kezdve különböző fokozatokban energiát áramoltatunk a testbe. Úgy a legjobb, ha ezt az energiabevitelt a leginkább természetes módon végezzük; így az egész rendszerben egyensúlyt és egészséget hozunk létre. Emiatt visszük be az energiát lábtól felfelé, hiszen a dolgok

21.2. ábra. A talpak reflexónái

rendje szerint az energiát a földből szívjuk fel az első csakra és a talpakon lévő két csakra közvetítésével.

Az anyagi test gyógyításához mindig szükség van ezekre a földi energiákra, mivel ezek alacsonyabb anyagi rezgésszámúak, így módon egy lemerült rendszer a lehető legtermészetesebb módon tölthetünk fel energiával. Az energiatest így felveszi az energiát és elszállítja oda, ahol szükség van rá. Másrészt, ha a problémás helyen kezdünk, elképzelhető, hogy az energiatest előbb más helyre szállítja az energiát, csak aztán kezdi az energia beléptetési helyét feltölteni. Mivel nem ez a természetes áramlási mód, így nem is olyan hatásos. Kérem, hogy nézze meg az ollózást bemutató 21.3. ábrát. A fejezetben később más ábrákkal szemléltetjük, hogy milyen módon változik egy ember aurája egy teljes gyógyítási ciklus alatt.

Amikor Mary először keresett fel, aurája el volt dugulva, gyenge és kiegyensúlyozatlan volt (21.4. ábra). Sötétpiros és barna színezetű energiablokkjai voltak térdénél, medencéje napfonata és vállai körül. A napfonat csakrája úgy volt deformálódva, mintha a kis örvény a bal felső részen elpattant rugóként állt volna ki. Ez a deformáció átterjedt az aura 5. és 7. rétegére is. Ezt a jelenséget általában a nyílt sérvvel hozzák kapcsolatba. Mary fájdalomról panaszkodott testének e részén, és magánéleti problémái voltak mélyebb kapcsolataiban. A néhány hétig tartó gyógyítási folyamat nemcsak újra egyensúlyba hozta, feltöltötte és újrászervezte auráját, de segítette Marynek abban is, hogy jobban tudjon kapcsolódni másokhoz. Mindez úgy történt, hogy olyan gyermekkori tapasztalatairól jutottunk információhoz, melyekben megtanulta rendszeresen blokkolni energiáit, s végül is ezzel saját maga hozta létre későbbi testi-lelki problémáját.

Menjünk most végig minden egyes gyógyítási szakaszon, mintha ön lenne a gyógyító.

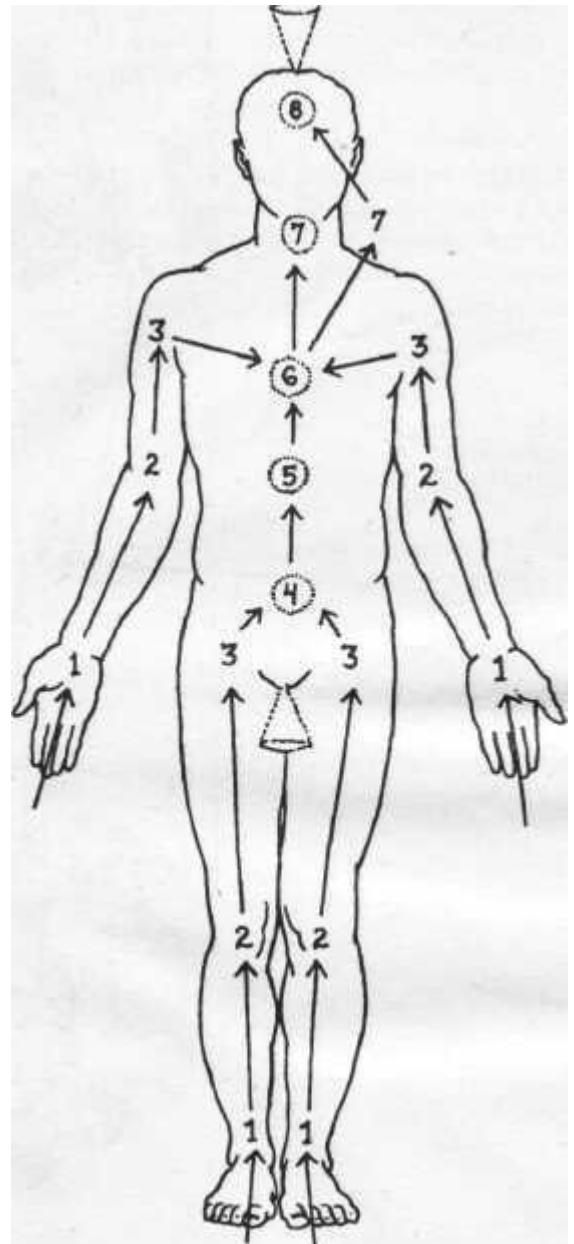
Üljünk úgy, hogy a páciens (Mary) lábát fogjuk, egészen addig, míg kitisztul és újra egyensúlyban lesz általános energiamezeje (21.5. ábra).

Az innen érkező energia aktivizálja a teljes energiamezőt. Ne próbáljuk meg az átáramoltatott szint befolyásolni; engedjük, hogy az magától folyjon. Ha egy színre összpontosítunk, valószínűleg segítség helyett zavart keltünk, mert a mezők bonyolultabbak, mint a lineáris gondolkodás.

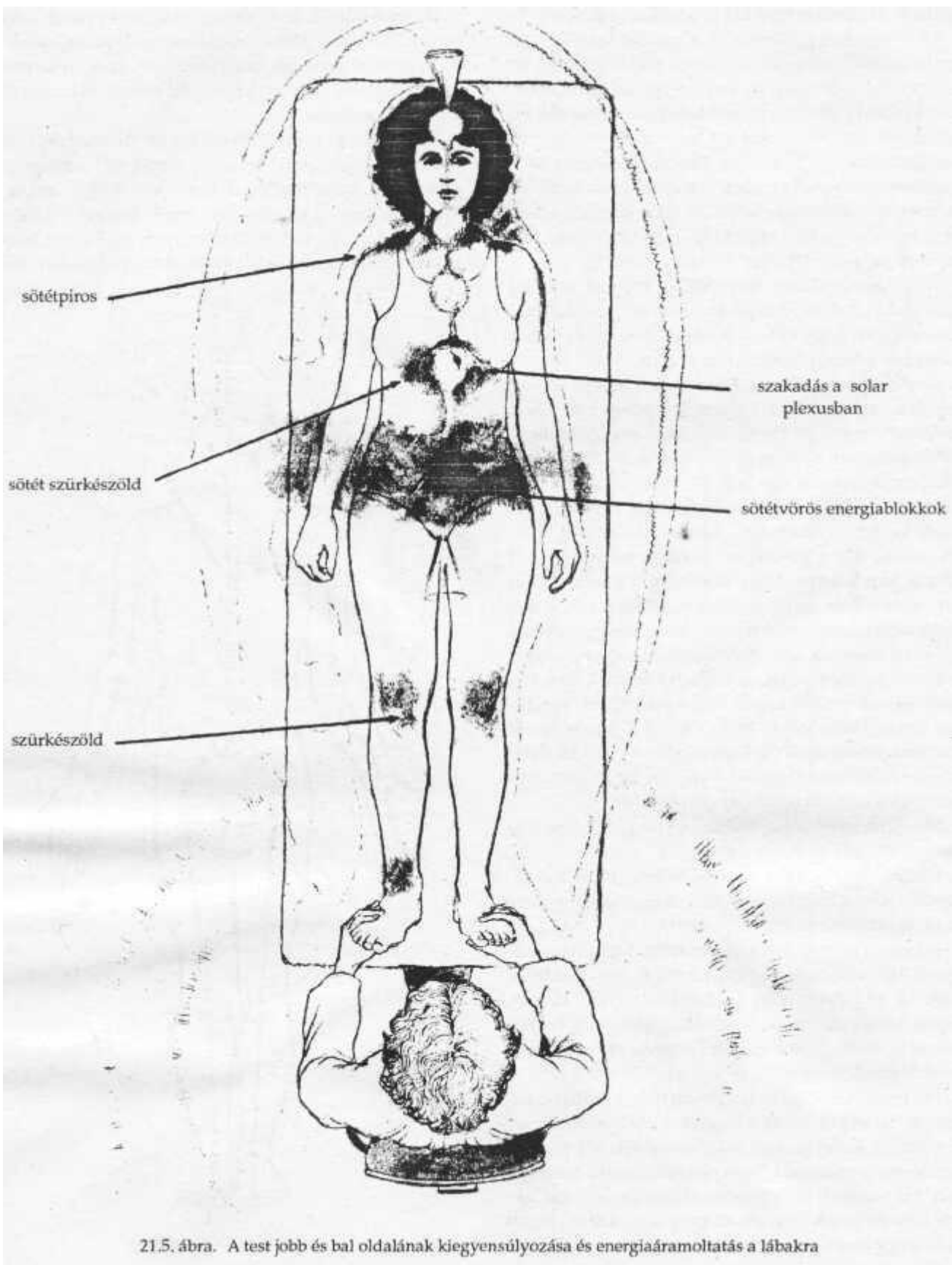
Ha energiamezőnket tisztán tartjuk, s ezáltal csakráinkat is, akkor azok anyagivá tudják alakítani az Egyetemes Energiamező minden színét, s a páciens aurája egyszerűen azt fogja elnyelni, amire szüksége van. Ha valamelyik csakrában elakadt az energia, akkor nehézségeink lesznek az ezzel a csakrával fogott szín- vagy fényfrekvencia átadásával. Ha így áll a do-

log, akkor egészen addig ismételjük a csakrákat megnyitó gyakorlatot, amíg összes csakránk nyitott nem lesz. A 21.6. ábrán látható az az energiaáramlás, amely a gyógyító függőleges energiaáramán át bejut annak szívcsakrájába, s aztán a gyógyító karjain és kezain át a páciens aurájába.

Miközben az energia áramlik, s megtisztítja, feltölti és általános egyensúlyi helyzetbe hozza a páciens energiamezejét, valószínűleg a kezünkön fogjuk ezt az áramlást. Olyan, mintha egy forrás eredne belőlük: érezhetjük melegét, vagy bizsergő érzést kelthet bennünk. Érezkelhetjük lassú és ritmikus pulzálását. Ha

21.3. ábra. Ollózási térkép

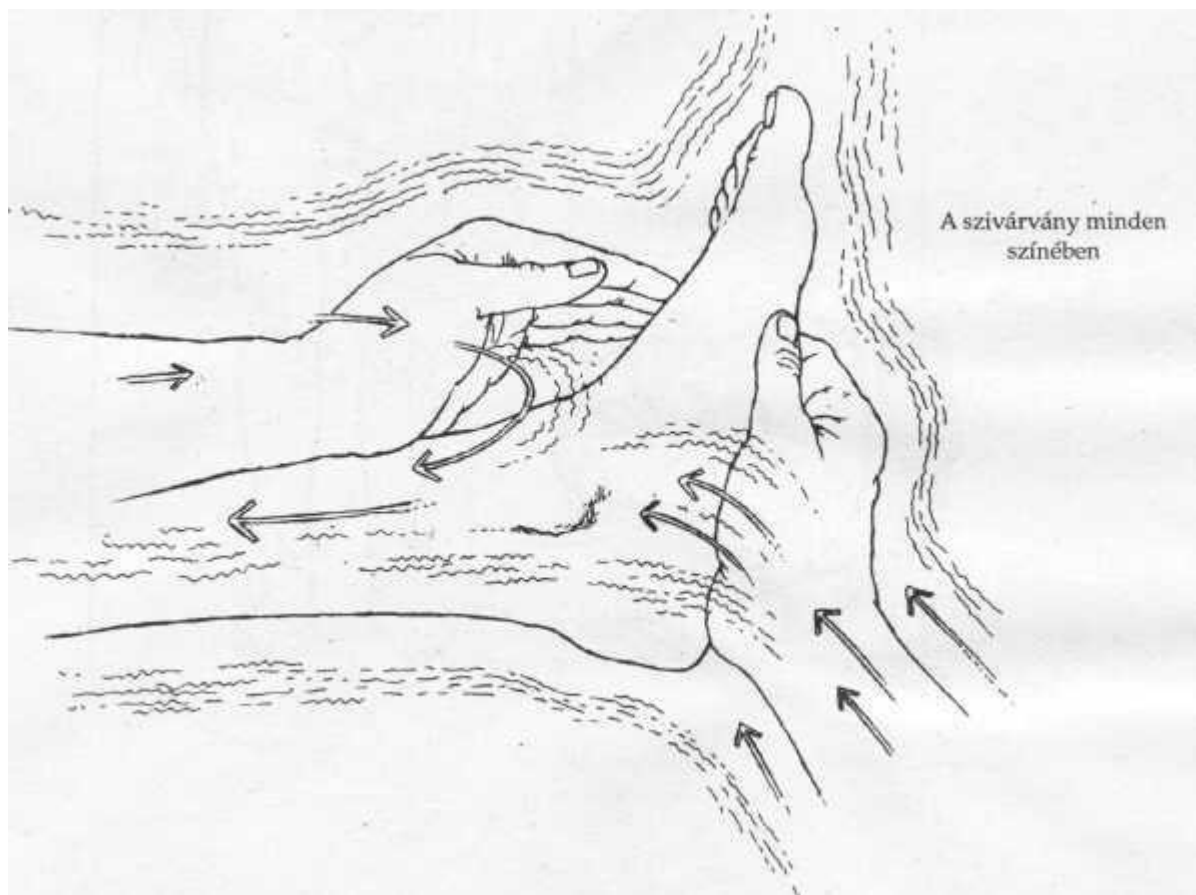

erre érzékenyek vagyunk, az áramlás apró változásait is észlelni fogjuk. Néha lesz olyan, hogy a test több energiát vesz föl az egyik oldalon. Ilyenkor megváltozik a pulzálás frekvenciája és az áramlás iránya is, vagy az a hely, ahol az energia betöltődik a páciens mezejébe. Ebben a szakaszban az aura egészébe áramlik az energia.

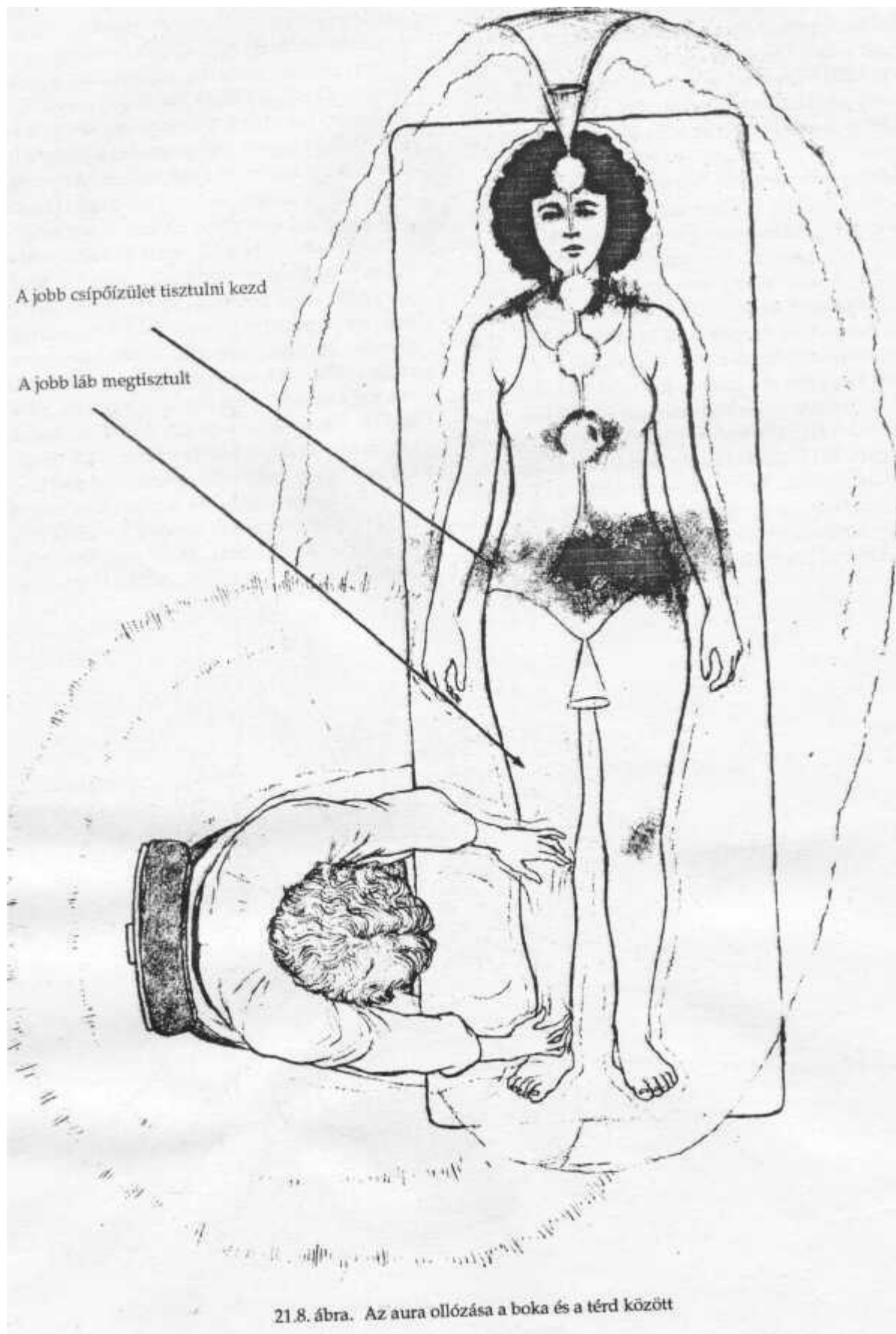
Néhány percnyi gyógyítás után az áramlás intenzitása csökkenni fog és a test mindkét oldalán egyenletesen halad felfelé az energia. Ez azt jelenti, hogy az általános energiamező kiegyensúlyozott állapotba került, és így készen állunk arra, hogy a következő pozícióban folytassuk a munkát. Figyeljük meg, hogy Mary aurája mennyivel tisztább a 21.5. ábrán, mint a 21.4. ábrán bemutatott kezdeti stádiumban.

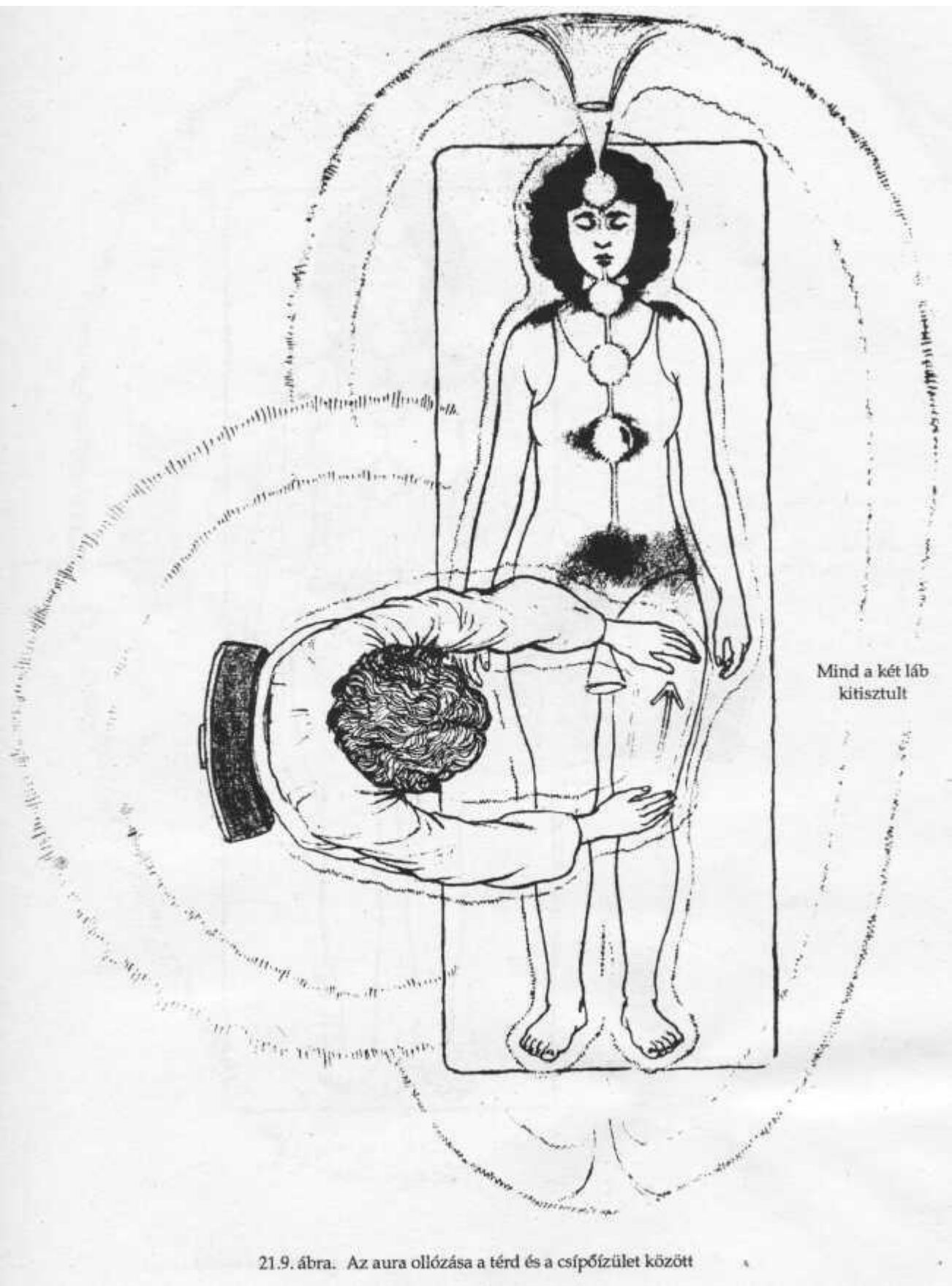
Most menjünk át a páciens jobb oldalára. Az egyik kezünket mindig tartsuk a páciensen, hogy a kapcsolat folyamatos legyen, s jobb kezünket tegyük a páciens bal talpára, bal kezünket pedig annak bal bokájára. Át kell nyúlni a testén, hogy ezt megtehessek (21.7. ábra). Engedjük, hogy az energia jobb kezünkől a balba az ő lábán keresztül áramoljon át. Először lehet, hogy gyenge lesz az energiaáramlás, de aztán feltöltődik ez

az energiafolyam, s az áramlás is erősödni fog. Mihelyt a láb feltöltődik energiával, újra csökkenni fog a kezeink közötti áramlás. Most tegyük kezeinket a jobb lábra és bokára, és végezzük el ott is ugyanezt. Ugyanúgy töltsük fel ezt a részt is energiával, ahogy a bal lábon tettük. Most tegyük jobb kezünket a páciens bal bokájára és a bal kezünket a bal térdére. Az energiát jobb kezünkől a páciens bal alsó lábszárán keresztül áramoltassuk bal kezünkbe. Először lehet, hogy gyenge lesz az áramlás, és a láb egyik oldalán valószínűleg erősebb is. Ha a feltöltődés megtörtént, térjünk át a jobb boka/térd pozícióra (21.8. ábra). Miközben az ollózást végezzük, a boka és a térd között a jobb combon és csípőn lévő sötét felhők kitisztulnak és ott ragyogóbbá válik az energiamező. Ezután világosodni kezd a napfonat bal oldalán lévő sötét folt is. Folytassuk a munkát a lábakon felfelé, a térd és csípő között a bal oldalon, majd a jobbon (21.9. ábra). Ahogy a testen felfelé haladunk, a munkával tovább fog tisztulni a páciens aurája, és közben egy megváltozott tudatállapotba kerül. A csípőtől menjünk a második csakrához (21.10. ábra). Most a páciens a medence környéki részen fog kitisztulni, főleg a kezeink közé

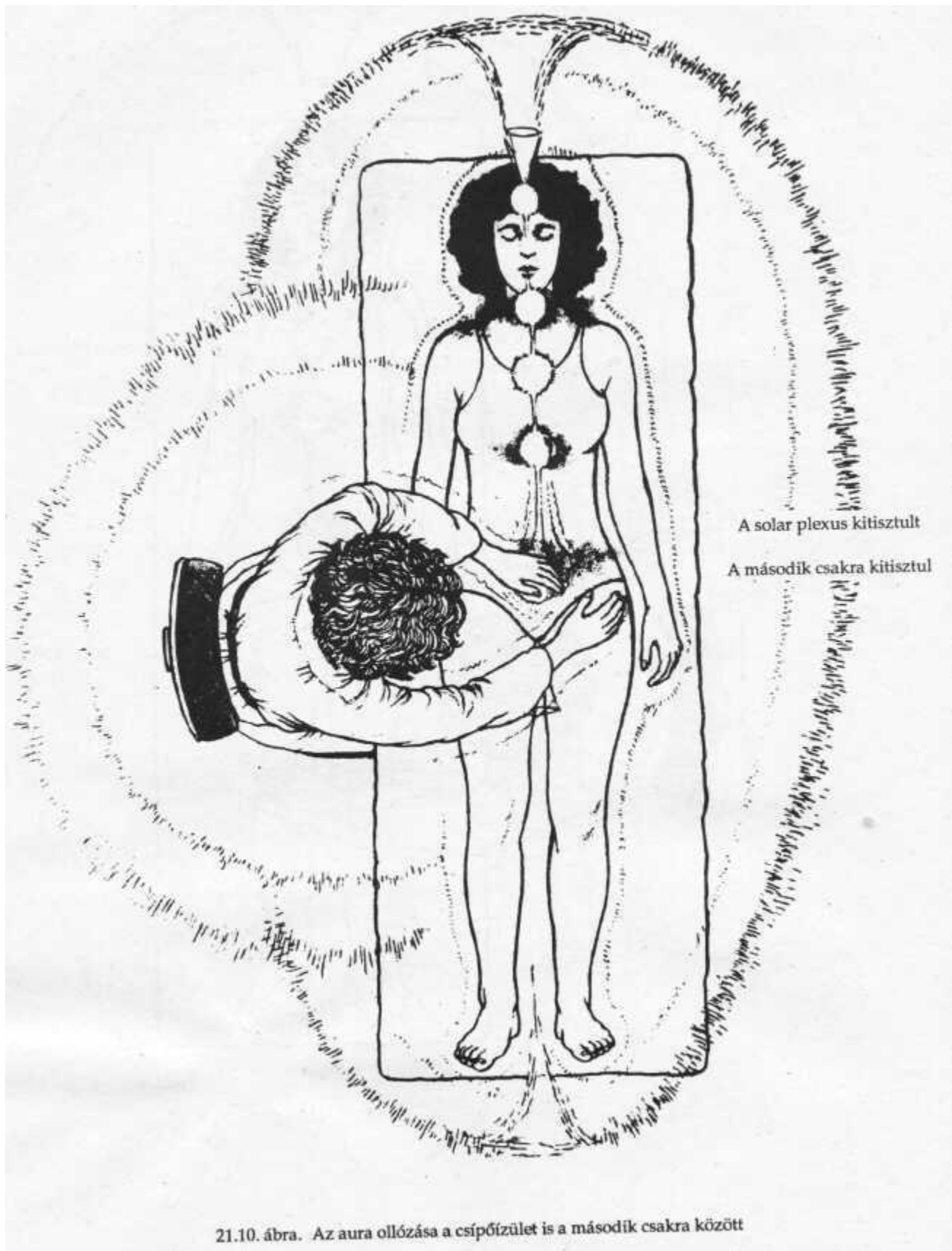
21.7. ábra. Az energia áramlása az aurában

Mind a két láb
kitisztult

21.9. ábra. Az aura ollózása a térd és a csípőizület között

A solar plexus kitisztult

A második csakra kitisztult

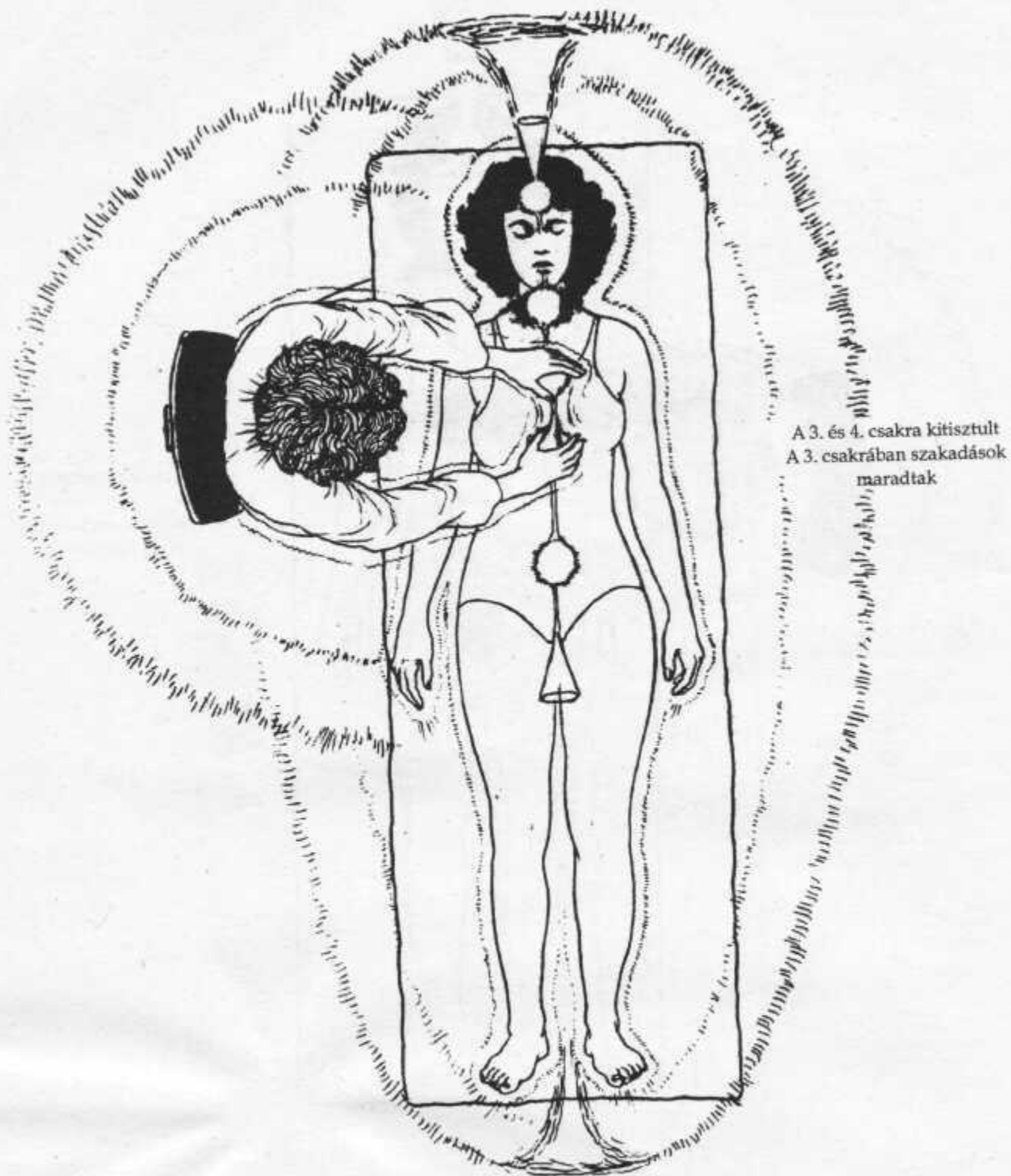
21.10. ábra. Az aura ollózása a csípőízület is a második csakra között

A 3. csakra kitisztult

A 3. csakra szakadása még
nincs kijavítva

21.11. ábra. Az aura ollózása a 2. és a 3. csakra között

A 3. és 4. csakra kitisztult
A 3. csakrában szakadások
maradtak

21.12. ábra. Az aura ollózása a 3. és 4. csakra között

eső területen. Ebben a helyzetben jobb kezünk a páciens csípőjén van, a bal pedig a második csakra közepén, rögtön a szeméremcsont fölött. A test mindkét oldalán végezzük el ezt. Az aura tisztítása közben a változásokat oly módon fogjuk érzékelni, hogy az energiaáramlás erősödni vagy csökkenni fog, miközben helyzetet változtatunk. Amikor új helyre tesszük a kezünket, az energia először lassan fog áramolni, míg csak létre nem jön a kapcsolat a páciens és a mi energiamezőnk között.

Az áramlás erősödni fog, és egy bizonyos tetőponthoz ér, ezután pedig lassan csökken, és vagy megszűnik, vagy nagyon lassan csordogál tovább. Ilyenkor itt a változás ideje. Az energiaáramlást bizsergésként vagy hőhullámként fogjuk érzékelni. Mindig bizonyosodjunk meg afelől, hogy az energia egyenletesen halad bármely testrész mindkét oldalán, mielőtt továbblépünk. Ez a lábakra és a törzsre egyaránt vonatkozik.

Miután teljesen megtisztítottuk, feltöltöttük és egyensúlyállapotába hoztuk a második csakrát, tegyük át jobb kezünket a második csakrára, a bal pedig a harmadikra (21.11. ábra). Mary esetében több időt kellene a második és a harmadik csakrára szánni, mivel pontosan itt van a legtöbb energiablokk. Ha ezt a területet is megtisztítottuk, akkor tegyük jobb kezünket a harmadik csakrára, a bal pedig a negyedikre.

Mihelyt elkezdjük a közvetlenül a csakrába történő ollózást, rögtön egy mélyebb szinten kezdünk kommunikálni a pácienssel. Észrevehetjük például azt, hogy ugyanolyan ütemben lélegzünk, mint ő. Ez azt jelenti, hogy „tükrözésben” vagyunk. S ha már egyszer ez a tükrözés megkezdődött, akkor könnyen módosíthatjuk lélegzésének ütemét; egyszerűen módosítjuk saját légzésünket, s ő is így fog tenni. A gyógyításnak ebben a részében ez igen fontos lehet, mert amikor a csakrákba nyúlunk, érzelmekkel kapcsolatos dolgokat szabadítunk fel onnan. De *mihelyt ezek az érzelmek elkezdenek felszabadulni, a páciens rögtön megpróbálja visszatartani a levegőt, hogy ezáltal elnyomja érzéseit.*

Most, hogy Mary második és harmadik csakrájánál járok, ő megpróbálja visszafojtani érzéseit. Ösztönzöm arra, hogy vegyen levegőt, így is tesz, és sírni kezd. Átérzi magányosságát. Mi is érezzük ezt. Érezhetjük vagy láthatjuk Mary ezzel kapcsolatos gyermekkori tapasztalatait. Osszuk meg vele ezeket. Most megéri a közöttünk kialakult kapcsolat mélységét és kicsit jobban sír. Második és harmadik csakrája kinyílik, annak következtében, hogy kifejezte érzéseit. Ha nehezen toleráljuk ezeket az érzéseket, akkor módosítsunk légzésünkön, nehogy elveszítsük a fonalat, és próbáljunk magasabb tudatállapotba kerülni. Küldjük az

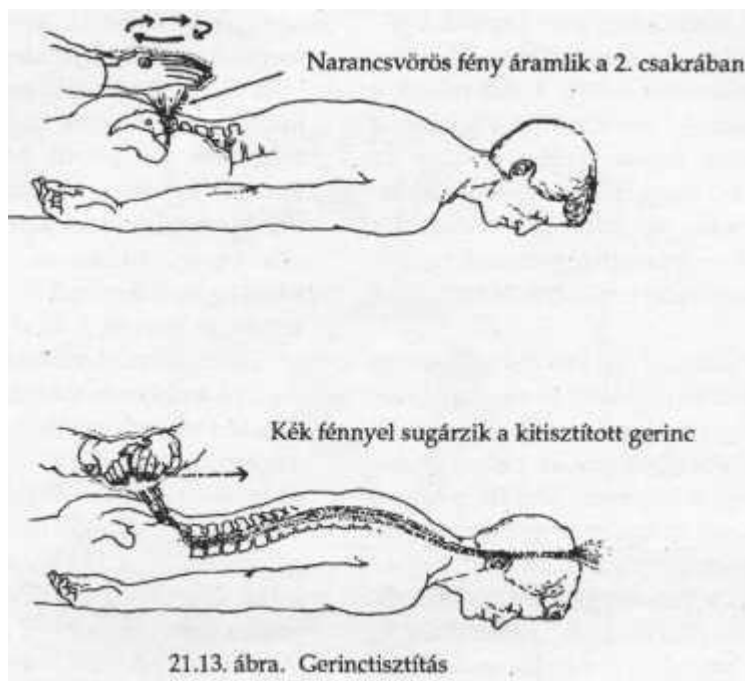
energiát továbbra is. Amint csakrái tisztulnak, Mary megnyugszik és elcsendesedik.

A 21.12. ábrán láthatjuk, hogy az ollózás kitisztította Mary aurájának négy alsó szintjét, de a repedést még nem gyógyította be. A harmadik csakrára különleges figyelmet kell majd fordítani, ha az aura ötödik és hetedik rétege kerül sorra, mert ott van a repedés. A negyedik, az ötödik és a hatodik csakra ollózáásával egyszerűen csak haladjunk felfelé a testen, a bal kezünket mindig a felső csakrára helyezve, a jobbát pedig az alsóra. Amikor az ötödik csakrához érünk, a legtöbb embernek sokkal jobban esik, ha bal kezünket a nyaka alá helyezzük, s nem a torkára. Miután ezzel végeztünk, tegyük a vállára a kezeinket, miközben fej mögé ülünk. Egyensúlyozzuk ki Mary aurájának jobb és bal oldalát. Ezután lassan húzzuk végig kezeinket a nyak oldalán, a halántékig, s közben egész idő alatt adjuk az energiát. Ha most tanuljuk ezt a dolgot, akkor ezen a ponton térjünk át a hatodik szint gyógyítására. Az útmutatást megtaláljuk a hatodik pontnál. Végezzünk egy lezárást is a hetedik szinten: „A keterikus test szigetelése” főcím alatt leírtak alapján. Kezdetben ennél többre ne vállalkozzunk, csak később, ha már gyakorlottabbak leszünk. Eleinte ez is eltart több mint egy óráig. Sok-sok órányi gyakorlás után az aura felsőbb rétegeit is látni kezdjük majd, és ekkor elkezdhetünk dolgozni ezeken is, a negyedik és ötödik pontban leírtak szerint. S aztán még később érzékelhetjük a hetedik szinteket is, és hozzákezdhetünk a nyolcadik és a kilencedik szint gyógyításához.

Minden új tanoncot arra kérek, hogy a teljes ollózást végezze el, s így biztos lehet abban, hogy nem hagyott ki semmit. A továbbiakban, ha már gyakorlottabbak lesznek az energia átáramoltatásában és az energiamező érzékelésében is, nem lesz szükség arra, hogy minden csakrát végigollózzanak. Szívbetegség esetében fontos a fordított ollózás elvégzése.

Ezt azt jelenti, hogy a szívcsakrákból el kell szívni az energiát, mert az általában megtelik sötét energiákkal.

Néhány tanács az ollózással kapcsolatban. Ne felejtsük meg arról, hogy áramoltatjuk és nem sugározzuk az energiát. Ez azt jelenti, hogy *rezgéseinket arra az energiaszintre emeljük, ami éppen szükséges, és ezután egyszerűen hozzákapcsolódunk az Egyetemes Energiamezőhöz, és hagyjuk magunkon átáramolni azt* (mintha egy dugót bedugnánk a konnectorba). Ha nem így gyógyítunk, nagyon hamar el fogunk fáradni. Saját energiamezőnkől nem sugározhatunk ki vagy irányíthatunk oda annyi energiát, amennyi a gyógyításhoz elegendő; máshonnan kell lehívni azt. (Az energialehívásnál csak annyi a teendő, hogy saját rezgésszámunkat megnö-

véljük, s így zárt áramkört alkothassunk az Egyetemes Energiamezővel.)

A csakrákat megnyitó gyakorlatok elvégzése nagyon hasznos ahhoz, hogy rezgéseinket magasabb szintre emeljük. Ha idejében felkészülünk a gyógyításra, akkor energiával telve és magas rezgésszámon tudjuk kezdeni azt. A gyógyítás alatt lassan, egyre és egyre magasabb szintekre jutunk, egyszerűen csak azért, mert emelkedettebb tudatállapotban vagyunk. Az a legvalószínűbb, hogy minél tovább vagyunk ebben az állapotban, annál magasabbra jutunk, különösen, ha a megfelelő légzés segítségével összpontosítunk és fókuszálunk. Nekem legjobban az a légzésmód vált be, hogy hosszan és folyamatosan szívom be és fújom ki a levegőt, nagyon rövid légzésszünetekkel. Az orromon keresztül lélegzem, s a levegőt a lágy ínyemmel rezgetem a 17. fejezet gyakorlataiban leírtak szerint.

Összpontosíthatunk arra is, hogy auránkat kiterjesszük. Az a legfontosabb, hogy a körülöttünk lévő energiamezőkkel érzékenyen összhangban maradjunk. Az energiaáramlásban bekövetkező szünet jelezheti azt, hogy egy magasabb rezgésszám fog megkezdődni. Várjunk egy csöppet. Ha nem jön, akkor folytassuk az előzőek szerint.

Ha jobban ráhangolódunk majd erre a dologra, akkor megérezzük a rajtunk átáramló energia rezgés-számának változásait. Végül képessé válunk arra is, hogy bizonyos frekvenciaszinteket fenntartsunk úgy, hogy a ráhangolódást légzésünk ütemével is segítsük.

Tartsuk kezünket kissé megfeszítve, határozottan a testen; a csakráinkon át kapott energiát kezeinken át

irányítsuk a testbe. Lehet, hogy vibráltatni akarjuk majd testünket, hogy csakráink így több energiát tudjanak át pumpálni, ehhez alkalmazzuk a 20. fejezetben leírt 25. gyakorlatot.

A gyógyításnak ebben a részében valószínűleg az alsó csakrákon érkező energiát fogjuk használni inkább, s nem annyira a felső csakrákon érkezőt. Nagyon sok energia jön fel a talponton keresztül a földből is. Teljes talppal, stabilan álljunk tehát. Képzeld azt, hogy gyökereket eresztünk a föld közepébe, és ezeken a gyökereken szívjuk fel onnan az energiát. Ez a folyamat az alsó energiatesteket táplálja és tölti fel. Testünk mindig olyan kényelmes helyzetben legyen, hogy biztosítsa ezt a szabad energiaáramlást.

A páciens energiarendszere felveszi az energiát, és automatikusan mindig a testnek ahhoz a részéhez viszi, ahol arra szükség van. Kezünk lehet például a lábánál, az energia mégis felmehet a gerincen a fej hátsó részéig. Az ollózás végzése közben s a páciens specifikusabb munkára való előkészítéseképpen a gyógyító ezt a fontos időt felhasználhatja arra, hogy megfigyelje a páciens fizikai jellemzőit, és hogy kommunikáljon is vele. Ilyenkor történik meg az, hogy a páciens elkezd megnyílni, és jobban elmerül személyes élettörténetében. A kölcsönös bizalom abban a pillanatban megnő, ahogy a gyógyító a páciensre teszi a kezét. Eközben a gyógyító persze továbbra is keresi a testen a problémás területeket.

Mary aurája megtisztult, és sokkal könnyebbé vált, mint ahogy az látható is a 21.12. ábrán. A második, harmadik és negyedik csakra területeinek ollózása után

érzelmi megkönnyebbülése mélyen ellazult állapotot hozott nála létre. Most már aurájának első négy szintje eléggé tisztává vált ahhoz, hogy elősegítse az 5. és a 7. szinten végzett munkát. Előfordulhat, hogy egy másik páciensnél ez nem következik be akkor sem, ha teljes ollózást végeztünk a hatodik csakráig terjedően, súlyosabb zavar esetén lehet, hogy még szükség van arra, hogy bizonyos helyeken még jobban megtisztítsuk.

Egy ilyen tisztításnak két fő módja van. Az egyik a gerinc megtisztítása. A másik az aurában felgyűlt felesleg kinyomása, vagy kilapátolása a megfelelő területről.

B) A gerinc megtisztítása

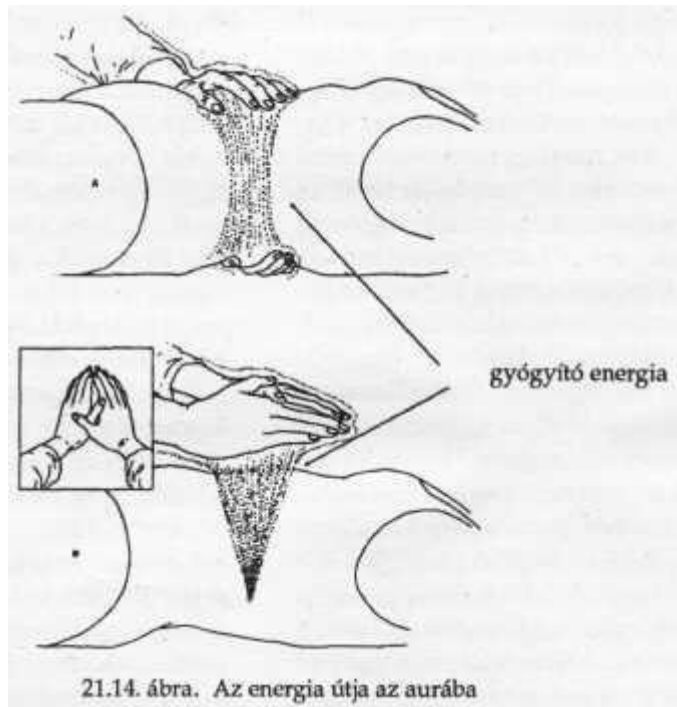
Ezen a ponton a páciensnek szüksége lehet egy gerinctisztításra (lásd 21.13. ábra.) Általában ez nagyon hasznos, mivel megtisztítja az aura függőleges fő áramvonalát. De ha csak egy óra áll rendelkezésemre, legtöbbször mégsem végzem el ezt, hacsak nincs probléma a gerinccel, mert más dolgok általában fontosabbak, és egy egészséges gerinc kitisztul az ollózás közben is. E módszer egy részét C. B. nevű mesteremtől tanultam.

A gerinc tisztításához kérjük meg a páciensünket, hogy forduljon hasra. Olyan asztalra van szüksége ehhez, amelyben egy lyuk van az arcnak, vagy legalábbis az orrnak, hogy a páciens feje egyenesen legyen. Ilyenkor nem jó, ha a fej oldalra fordul.

Masszírozzuk a keresztcsont környékét. Hüvelykujjunkkal masszírozzuk a keresztcsonton a csontban

lévő kis lyukakat, melyeken az idegek haladnak át. Ha nem tudjuk, hogy néz ki ez a testrész, nézzünk utána egy anatómiakönyvben. Ez egy olyan háromszög alakú, összenőtt csontképződmény, amelynek hegye lefelé mutat, és melynek minden oldalán öt nyílása van. Ezen ül az utolsó keresztcsigolya, és ennek alsó hegyéről nyúlik lefelé a farkcsont. Hüvelykujjunkkal végezzünk kis körző mozgásokat a keresztcsont nyílásain. Narancsvörös energiát fogunk átjuttatni hüvelykujjunkon, így dolgozzunk, végig, felfelé a gerincen jobboldalt állva a páciens mellett, s hüvelykujjainkkal dolgozzunk minden egyes csigolya mindkét oldalán. A leginkább az a módszer vált be, hogy a jobb hüvelykujjunkkal az óramutató járásával egy irányban, a ballal pedig ezzel ellentétesen dolgozzunk.

Most tegyük egymás mellé kezeinket a második csakra fölött. Áramoltassunk belőlük narancsvörös energiát a csakrába, miközben lassan mozgatjuk őket az óramutató járásának irányában. Ehhez az kell, hogy az energiaáramlást a narancsvörös hullámhosszon tudjuk tartani. Ezt a módszert elsajátíthatjuk a színekkel való gyógyításról szóló 22. fejezetből. Töltsük fel a csakrát. Ha feltöltöttük, kezeinket kezdjük a gerincen felfelé mozgatni. Hagyjuk, hogy a fény kék, lézerszerű sugárrá változzon, miközben kezeink elhagyják a második csakrát. Ügyeljünk, nehogy megszakadjon az energetikai kapcsolat, miközben felfelé haladunk. Úgy kell elhelyezkedni, hogy kényelmesen tudjunk együtt mozogni kezeinkkel, miközben felfelé haladunk.

Ezzel a kék lézertípussal megtisztíthatjuk a gerincet, és a fejtetőn, a kónacsakrán át kifelé toljuk onnan az összes beragadt energiát. Az egész folyamatot ismétljük meg legalább háromszor, egészen addig, míg a fő energiavonal ki nem tisztul. Könnyedén megütögethetjük a negyedik és az ötödik csakrát, hogy segítsük megnyílásukat.

C) A problematikus területek tisztítása a páciens aurájában

Az ollózás végzése alatt HSP-vel meg fogjuk érezni, hogy a fizikai testen hol kell munkálkodni. Ha tapasztaltabbak leszünk, valószínűleg nem lesz szükség arra, hogy végigollózzunk minden csakrát, mielőtt az elakadt energiával teli területen kezdenénk dolgozni. Sok-sok gyakorlás után elegendő lesz számunkra az, ha a szíven elvégezzük az ollózást, mielőtt egy másik területre koncentrálnánk. (Hagyjuk, hogy intuíciónk vezessen.) Még közvetlenebbül úgy végezhetjük el ezt a munkát, hogy az elzáródott területre energiát juttatunk, így feltöltjük azt, és hirtelen ki is sűtjük onnan a stagnáló energiát, és/vagy egyszerűen a beragadt nyálkát kezünkkel kihúzzuk az aurából.

Ha valamilyen területre közvetlenül akarunk energiát juttatni, ehhez kezeinket együtt és külön-külön is használhatjuk. Kezeinket az energiablokk két-két oldalára helyezve (a test elülső és hátsó oldalára, a talptól felfelé haladva) úgy irányíthatjuk át egy másik területre az energiát, hogy jobb kezünkkel nyomjuk, a ballal pedig húzzuk azt (vagy fordítva). (A nyomó[húzó] leállító módszereket a 6. fejezetben találjuk meg.) Időnként így kell tenni, de más esetekben lehet, hogy megfelelőbbnek érezzük, hogy mindkét kezünkkel ugyanazt csináljuk. E módszerek mindegyike közvetlenül a blokkba irányítja az energiát és mélyen behatol az aurába. Ugyanakkor mindegyik nagy mélységben új energiával tölti meg az aurát, és ezek jó módszernek bizonyulnak a csakrák felöltésére is. A 21.14. ábra bemutatja a kétféle kéztartást. Acsukott kéztartásos módszerrel úgy tegyük egymás mellé kezeinket, hogy hüvelykujjaink keresztezzék egymást, tenyereinkkel a célba vett terület felé. Ügyeljünk arra, hogy kezeink szorosan összesimuljanak, ne legyen rés kezeink vagy ujjaink között. Ujjainkat kicsit hajlítsuk be. Az energiaáramlás növelése érdekében vibráltassuk kezeinket. Ennek végzése közben ráébredünk majd, hogy a test mélyére fénysugárként tudjuk irányítani az energiát. Feltöltést végezhetünk vele, vagy kiszabadíthatunk onnan dolgokat. Vezetőink rávezetnek arra, hogy mire van éppen szükség, és az éppen megfelelő energiával

látunk el. Ha a módszert a blokkok felszabadítására használják, akkor rövid időn belül meg tudják változtatni a küldött energia frekvenciáját, és valószínűleg az akadály kiszippantásához meg fogják fordítani az energiaáramlás irányát. Egyszerűen csak hagyjuk, hogy kezeink szükség szerint mozogjanak, s hozzáigazodjanak ehhez a kifelé húzáshoz. Fel is emelhetjük kezünket, s engedjük, hogy a vezető a halott energiát leemelje onnan.

Egy másik módszerrel éterikus kezeinket használhatjuk fel arra, hogy a páciens mezejéből kihúzzuk az elakadt energiát. Ennek elvégzéséhez képzeljük el azt, hogy éterikus ujjaink megnyúlnak, vagy ujjainknak csak éterikus részei nyúlnak meg, áthatolnak a páciens testébe, és egyszerűen kilapátolják onnan az energiát, vagy egy helyre gyűjtik össze először, s úgy kotorják ki. Mi egyszerűen csak húzzuk ezt ki a testből és az aurából, és tartjuk kezünkben, amíg a vezetők fényé nem változtatják, azaz megtöltik energiával, míg fehér fényé változik, s aztán elengedhetjük ezt (ilyen módon a szoba nem fog megtelni halott energiával). Ezután merítünk egy újabb adagot, s elvégezzük vele ugyanazt.

Ha úgy érezzük megfelelőnek, egy kristálylapátkával is kiszedhetjük a beragadt energiát, amely magába gyűjti és úgy húzza ki azt (a 3. fejezetben). Az ilyen munkában egy kristály nagyon erőteljes segítőeszközünk lehet, mivel lézersugárként működik: behatol, összegyűjti és kivágja az energiát, amit aztán kihúzzunk onnan, s vezetőink fehér fényé változtatják azt.

Nem mindig jó, ha kristályokat használunk. Van, aki túl érzékeny az ilyen fajta vágásokra. Soha ne alkalmazzunk kristályokat a kététerikus testen végzett szigetelőmunka után (ez egy magasabb szintű munka, melyről később szólunk).

Ha ilyenkor kristályokat alkalmazunk, akkor ezek egyszerűen kiszakíthatják e szigetelőmunka eredményeit. Az ilyen jellegű munka után a páciensnek már nem lehet szüksége a kristályokkal végzett kezelésre, mindezt előbb kell elvégezni (a test bármely meghatározott részén). Mary korábban leírt esetében egyáltalán nem alkalmaztunk kristályokat.

E munka végzése közben a gyógyító végigtekinthet az aura rétegein, hogy ellenőrizze szükséges-e a csakrákat vagy a szerveket újrarendezni az aurarétegek szintjén. A vezetők fogják eldönteni, hogy az éterikus szinten (ötödik), vagy a kététerikus (hetedik) szinten kell-e dolgozni. A külső héjakon végzendő munka csak akkor kezdhető el, ha az aura négy alsó rétegének tisztítása nagyrészt befejeződött. Ha az aura nagyon piszkos, akkor a sötét energiák miatt az éterikus test néha nagyon nehezen látható.

Ha a vezetők a keterikus testen (hetedik réteg) végzendő munka mellett döntenek, akkor a gyógyítónak el kell távolítania a kristályokat a páciens mellől, mert a kristályok azt segítik elő, hogy a páciens a testében maradjon. A keterikus testen végzett munkához a páciensnek részben el kell hagynia anyagi testét, különben nagy fájdalmakat kellene átélnie, és nem lehetne elvégezni a munkát. Egyszer a hetedik rétegen egy kis repedést próbáltam összevarrni, s nem vettem el a kristályokat a test mellől; a páciens körülbelül két másodpercnyi munka után sikoltozni kezdett fájdalmában (kezem hozzá sem ért testéhez). Gyorsan elvettem a kristályokat, befejeztem a varrást, és meggyógyítottam azt a nagy vörös gyulladást, amit az első, második, harmadik és negyedik szinten okoztam a fentebb leírt tisztítómódszerekkel. Ha a vezető a gyógyításnak ebben a szakaszában az éterikus testen (ötödik szint) való munkát választja, akkor nem szükséges eltávolítani a kristályokat. Úgy gondolom, ez azért van, mert az éterikus test a negatív térben létezik, és „érzéseket keltő” módon nem kapcsolódik a testhez.

Hogyan segíthetjük elő,

hogy a vezetők

energiamezőnkbe jöjjenek?

Ha nehézségeink vannak a vezetők energiamezőnkbe hívásában, akkor a következő gyakorlat elvégzését javasolom. Ezt a gyakorlatot elvégezhetjük a gyógyítás megkezdése előtt is. Csak azután végezzük el, ha energiamezőnket már feltöltöttük a 20. fejezetben leírt 21. vizualizációs gyakorlattal.

Most, ha már egyensúlyban van a mezőnk, és fel van töltve, ismételjük meg a fent említett gyakorlatot egy kis módosítással, hogy így is elősegítsük, hogy a vezetők a gyógyításhoz auránkba érkezzenek.

Ha kezünket éppen rajta tartjuk valakin, akkor e gyakorlat végzése előtt finoman vegyük el onnan. Menjünk vissza saját első csakránkhoz. Látjuk, hogy az vörösen forog. Kétszer egymás után lélegezzük be ezt a szintet. A második belélegzésnél figyelmünket emeljük a második csakrára, és hagyjuk, hogy a vörös narancsvörösé változzon. Fújjuk ki ezt a narancsvöröset. Összpontosítsunk a második csakrára. Lélegezzük be a narancsvöröset. Fújjuk ki. Újra lélegezzük be a narancsvöröset és hagyjuk, hogy sárgává változzon, miközben lelki szemeinkkel a harmadik csakra felé fordulunk. Lélegezzük be a sárgát. Fújjuk ki. Lélegezzük be a sárgát és hagyjuk, hogy zölddé változzon, miközben a szívcsakrához érkezünk. Lélegezzük be a zöldet;

fújjuk ki. Lélegezzük be a zöldet s emelkedjünk a torokcsakrához; hagyjuk, hogy a zöld kékké változzon. Lélegezzük be a kéket; fújjuk ki. Lélegezzük be a kéket és emelkedjünk a harmadik szemhez, miközben a két indigókékké változik. Lélegezzük be az indigót és hagyjuk, hogy kifehéredjen, miközben koronacsakránkhoz emelkedünk, s aztán fejről kifelé indulunk. Miközben kiemelkedünk a koronacsakrán, engedjük, hogy a vezetők is energiamezőnkbe érkezzenek, torokcsakránk hátsó részén kérésziül. Érezni fogjuk, amint lejönnek vállainkon, s karjainkra mintha fedőréteget raknának.

Mezőnket sokkal teljesebbnek érezhetjük most. Ezen a ponton lehet, hogy azt látjuk, hogy egy vezető karjai áthatolnak a miénken és fény ömlik belőlük kifelé. Lazuljunk el. Próbáljunk hozzászokni ehhez az érzéshez. Ha szükségét érezzük, hogy kezünket a test valamelyik részére helyezzük, akkor tegyük így. (Később segíthetünk így barátainknak is.) Hagyjuk, hogy kezünket barátunk testének arra a részére vezessék, ahol a gyógyítás szükséges. Lehet, hogy ez nem az a hely, amire mi gondolunk. Hagyjuk, hogy ez a csodálatos gyógyító energia szeretettel áramoljon kezünk-ből. Soha ne ijedjünk meg attól, hogy szeretettel egy másik emberre tegyük a kezünket.

Az aura éterikus szintjének

gyógyítása

(az aura ötödik rétege)

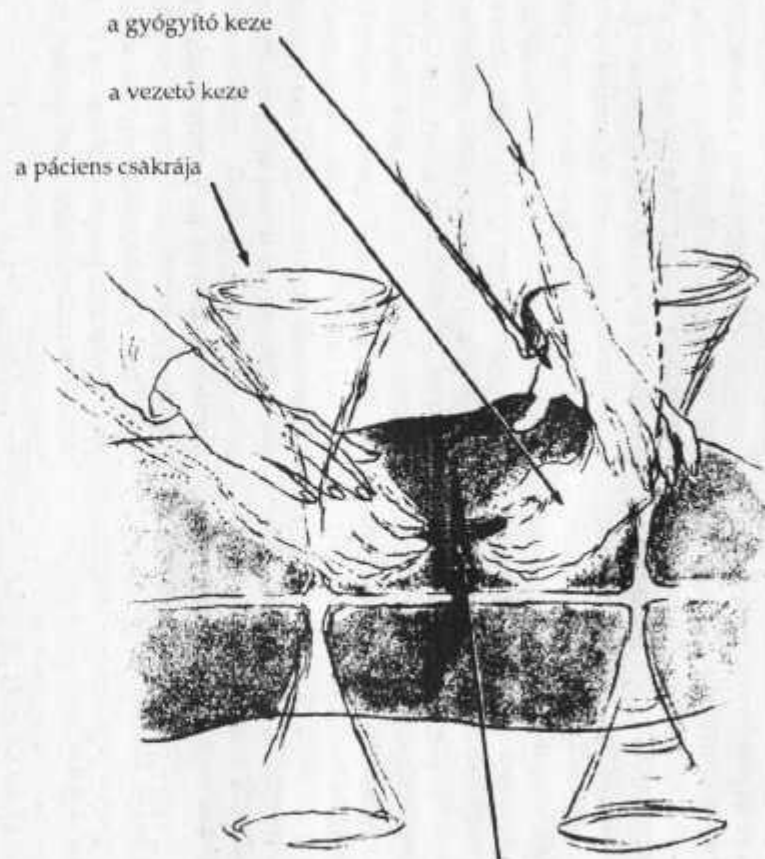
Ha a vezetők úgy döntenek, hogy az éterikus szinten gyógyítanak, akkor a gyógyító kaphat olyan jelzést, hogy egyszerűen tegye a testre kezeit két különböző helyen, és hagyja, hogy ott nyugodjanak egy ideig.

Innen mindent a vezetők irányítanak, s a gyógyító nagyrészt passzív marad. Ahogy előrehaladtam az éterikus szint gyógyításában, lassan komoly műtétek tanúja lehettem. Először igen nehezemre esett elhinni, amit láttam, mert annyira hasonlítottak a sebészek által kórházban végzett műtétekhez. Arra is gondoltam, hogy csak elmém projekciója mindez. Megkértem két barátomat, akik eléggé tisztánlátóak ilyen ügyekben, hogy nézzenek végig néhány ilyen gyógyítást. Kíváncsi voltam, vajon ugyanazt tapasztalják-e, amit én. Pontosan ugyanazt látták.

Általában ezt láttuk: miközben hagytam, hogy kezeim passzívan nyugodjanak a páciens testén, éterikus kezeim elszakadtak az anyagiaktól, és mélyen belednyúltak a páciens testébe. Ezután az éterikus szinten dolgozó vezetők kezei (akiket én már csak sebészeknek

kobaltkék űr

rekeszizom

sérv

nevezek) átnyúltak éterikus kezeimen és szó szerint egy operációt végeztek. Eközben nagymértékben megnőtték éterikus kezeim.

Az operáció végzéséhez a vezetők csöveket ragasztottak karjaimra, ezek áthatoltak kezeimen és behatoltak a páciens testébe. Nyilvánvalóan pontosan ugyanolyan eszközöket használnak, mint amit a „rendes” sebészek: szikéket, kapcsokat, ollókat, tűket, fecskendőkét stb.; vágják, kikaparnak és kivágnak, átültetnek és újra összevarrnak dolgokat. Egyszer láttam, amint egy nagy fecskendő lebeg lefelé a karomon, bele a páciens testébe, akinek a gerincében lévő idegeit fiatalították meg éppen, majd varrták újra össze. Barátomra néztem és megkérdeztem: „Láttad ezt?” „Igen” - mondta és pontosan úgy írta le a történeteket, ahogy én láttam. Azóta többször gyógyítottunk együtt, és amit láttunk, mindig egyezett.

Mindez az aura ötödik rétegében történik. Úgy tűnik, ez a réteg a negatív térben létezik, mint ahogy leírtuk a 6. fejezetben. Az én HSP-érzékelésem szerint ezt a negatív teret egy fotó negatívjához hasonlíthatom, ahol a sötét területek világosnak látszanak, a világosak pedig sötétnek. A negatív térben azok a részek, amelyeket üresnek tartunk, ki vannak töltve, azok a helyek pedig, amelyeket kitöltöttnek gondolunk, valójában üresek. Ezen a szinten minden, aminek üres térnek kellene lennie, sötét kobalteknek látszik, és az aura minden része üres térként jelentkezik ezen a kobaltek mezőn belül. Persze mindez pontosan úgy látszik helyénvalónak, ha az ember egyszer már eljutott erre a valóság szintre.

Az ötödik szint tárolja minden fizikai síkon létező forma mintáját. Ha az aurában zavar keletkezik az egyik mintában, akkor ezt a zavart a mező ötödik szintjén kell újraprendezni, hogy egészséges formáját visszanyerje a fizikai síkon is. Így tehát minden, az aurába történő sebészi beavatkozást a mező ötödik rétegében kell elvégezni. Az éterikus sebészetnek tehát lényegében az a feladata, hogy a páciens éterikus teste számára egy új negatív teret hozzon létre, hogy ebbe „nőhessen bele” a páciens, s így gyógyuljon meg.

Az ilyen jellegű operációk alatt, melyeket spirituális sebészi beavatkozásnak neveztem el, a gyógyító semmilyen körülmények között sem mozdíthatja meg kezét. Az az igazság, hogy kezei eközben általában annyira megbénulnak, hogy igen nehéz is lenne megmozdítani őket. Valahányszor csak próbát tettem, nagy erőfeszítésembe került. Nagyon nagy türelmet igényel, hogy az ember egyszerűen csak ott csücsüljön, néha akár 45 percig is, amíg a vezetők munkájukat végzik.

Ha a vezetők végeztek, sterilizálják a sebet, és lassan összezárják a vágást is. A gyógyító éterikus kezei las-

san közelednek a test felszínéhez, és egybeolvadnak annak anyagi kezeivel. Ehhez is türelem kell (néha egészen elunom magam), végül ellazul az a kéz, ami a páciens teste alatt helyezkedett el (nekem általában a jobb kezem), és a vezetők általában arra ösztönöznek, hogy hozzam a test felső részére, a bal kezemhez. Ezután lassan elveszem a bal kezemet is, sezt követően apránként, finom ujj- és kézmozdulatokkal az éterikus test újraprendezett részét ismét összekötöm a körülötte lévő részekkel. Ezt úgy végzem el, hogy kezeimet lassan mozgatom a csakrákon felfelé. A gyógyító kezei egészen addig nem távolodnak el a testről, míg a vágás be nem zárul, és a régi és új részek nem kapcsolódnak össze.

De térjünk csak vissza a pácienshez, Maryhez.

Az ollózásnak ez esetben az utolsó szakaszaiban Mary mélyen ellazult állapotban feküdt a kezelőasztalon. Kicsit kicsusszant testéből, és most pihen. Az aura saját gyógyítására tovább hasznosítja a kapott energiát. Mary készen áll, hogy nyílt sérvén éterikus szinten dolgozzunk. Miközben kezeinket a harmadik és negyedik csakrára helyezzük (21.15. ábra), éterikus kezeink a számunkra legmegfelelőbb ponton bejutva elkezdnek lefelé folyni és egyre tisztábban érzékeljük a test belsejét. Erezzük, halljuk vagy láthatjuk is.

A negatív térben ülünk ugyan, de mindent rendjénvalónak érzünk. Rezgésszámunk növekedésével párhuzamosan terjed ki a testünket körülvevő energiamező. Valamiféle jelenlétet érzékelünk a hátunk mögött. Puhán, rendkívül könnyedén vezetőink belecsusszannak auránkba. Nagyon ismerős érzés ez. Nagyon kényelmes így, és igazán csodálatos mindez, valamiféle angyali nyugalom állapotába emelkedünk. Összhangban vagyunk az egész univerzummal. Miközben saját magasabb kreatív erőinknek teljesen alávetjük magunkat, észrevesszük, hogy a vezetők kezei éterikus kezeinken keresztül becsúsznak a páciens testébe. Látjuk, hogy összevarrják a sérvet a rekeszizomban. Először hitetlenkedünk, de aztán mindez olyan természetes, hogy egyszerűen csak hagyjuk, hogy megtörténjen. Végül is az a fontos, hogy a páciens meggyógyuljon.

Bízunk abban a tudásban, ami meghaladja énképünk eddigi szűkreszabottságát és engedi, hogy ez a gyógyítás megtörténjen. A vezetők begyógyítják a repedést, és az újraprendezett szint visszarögzítik az ötödik test többi részéhez. Ezután érezzük, hogy kezdik elvonni energiáikat. Meg fog lepni, milyen mélyen voltak éterikus kezeink a páciens mezejében. Befelé menet nem éreztük ilyen hosszúnak az utat, de most, hogy az energia kifelé húzódik, egész végig érezzük, hogy kifelé halad. Ilyenkor a páciens is észreveheti

5. A keterikus test gyógyítása vagy az aura aranyhálójának újrarendezése

(az aura hetedik rétege)

ugyanazt. A következő lépésben úgy érezzük, már jobban urai vagyunk jobb kezünknek. Meglazul a páciens aurájával a kapcsolódás és lassan elkezdjük visszahúzni azt. Ha teljesen kihúztuk, ujjainkat hajlítgassuk be kicsit, hogy újra érezzük a kezeinket.

Most jobb kezünkkel merülünk bele a negyedik csakrába és tegyük szabaddá a balt. Lassan, finoman húzzuk ki a bal kezünket is. Most készen állunk arra, hogy a hetedik testen dolgozzunk. Még néhány tanács az éterikus test gyógyításával kapcsolatban. Az éterikus test gyógyítása közben a vezetők irányítják a szín- és frekvenciáit, az áramlás irányát és a munka helyét is. Minél jobban megbízunk bennük és követjük ezt az irányítást, annál többre lesznek képesek. A „szokásos” sebészi beavatkozásokon túl néha arra ösztönöznek bennünket mint gyógyítót, hogy nagyon nyugodtan tartsuk kezeinket és karjainkat a testen, és arra kérnek, hogy magasabb vibrációt hozunk létre magunkban s engedjük, hogy nagyon erős levendulaszínű, sőt néha ezüst színű vibrációk haladjanak át rajtunk. Ilyen esetekben egyáltalán nem szabad mozogni, mivel ez az áramlás rendkívül erős, és a mozgás a mi energiamezőben is zavart kelthet, nemcsak a páciensében. Miután elegendő energiát ömlesztettek be ahhoz, hogy kiszabadítsák onnan a rossz alakzatot, a vezetők visszafordítják az energiaáramlást és a fellazuló energiát felszívják. Ez a gyógyításnak megint egy magasabb szintje és valószínűleg a hatodik szint energiáit használja fel. Ilyenkor specifikus éterikus végződéseket távolítunk el a mezőből, mint pl. a vírusok vagy baktériumok pszichikus megfelelőit, vagy előfordult, hogy pl. egy leukémiás páciens vérében fehér, magszerű képződményeket tüntettek el, nehogy újraképződhessenek a személy fizikai testében.

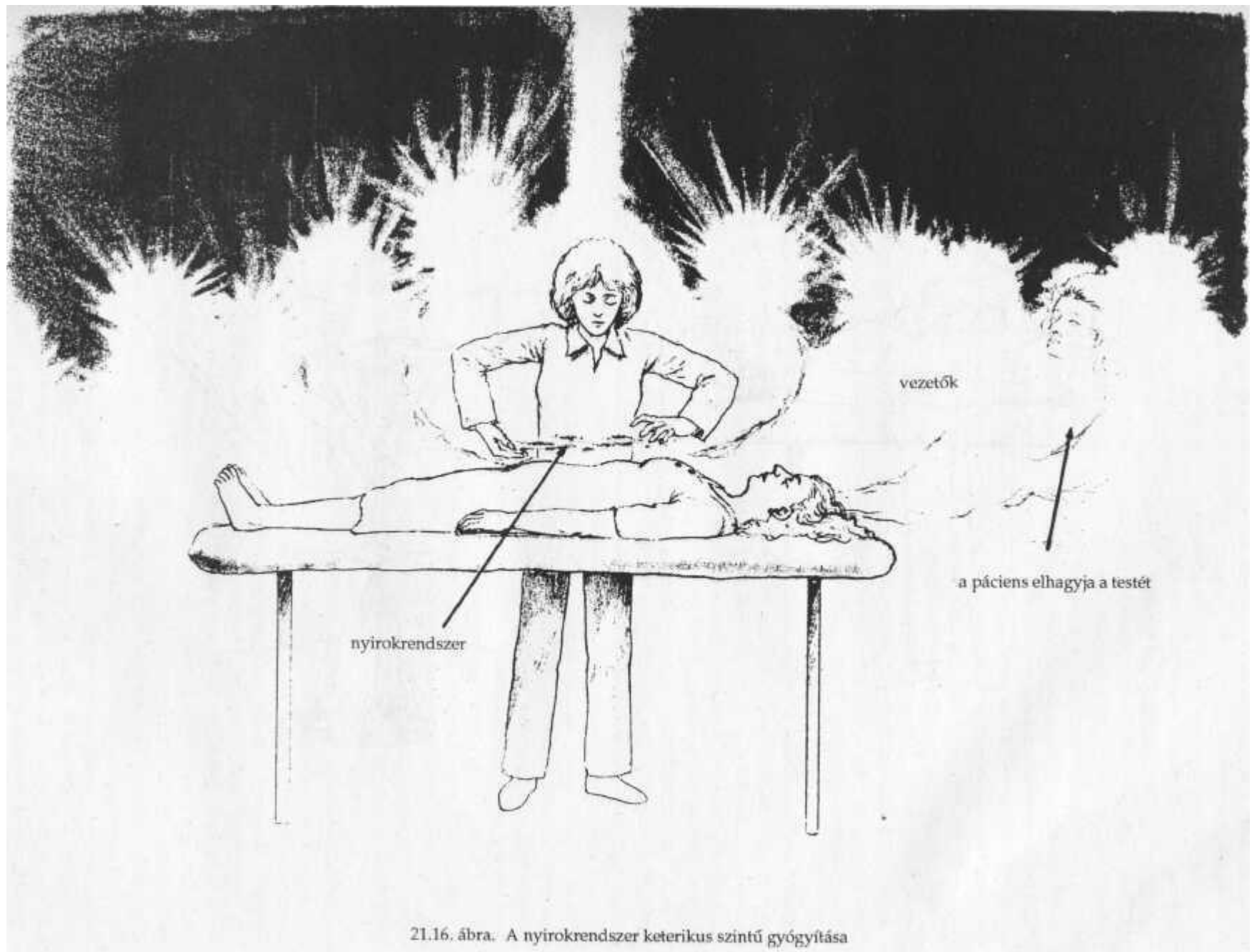
Időről időre rendszeresen találkozik egy kis csoportunk, akiknek fejlett HSP-jük van, hogy kölcsönösen bátorítsuk egymást személyes vonatkozásban, s könnyebben megbirkózzunk minden olyan gonddal, ami abból adódik életünkben, hogy tisztánlátók, tisztánhallók vagy tisztán érzékelők vagyunk. (Vagyis: látnoki képességeink vannak.) Kölcsönösen gyógyítjuk is egymást (mindegyikünk páciens is lesz). Ez nagyon hatékony, mert nemcsak a gyógyító látja, mi történik valójában, hanem a páciens is. Ez a munka sok megfigyelésemet igazolja, és segít abban is, hogy tisztázza azt a rendszert, amelybe illeszkedve leírhatom ilyen jellegű tapasztalataimat.

Tanulmányozzuk, hogyan nézhetjük meg az aura rétegeit külön-külön, megosztjuk az ebben szerzett tapasztalatokat, és kutatjuk, milyen új gyógyító módszereket dogozhatunk ki az így szerzett információk alapján.

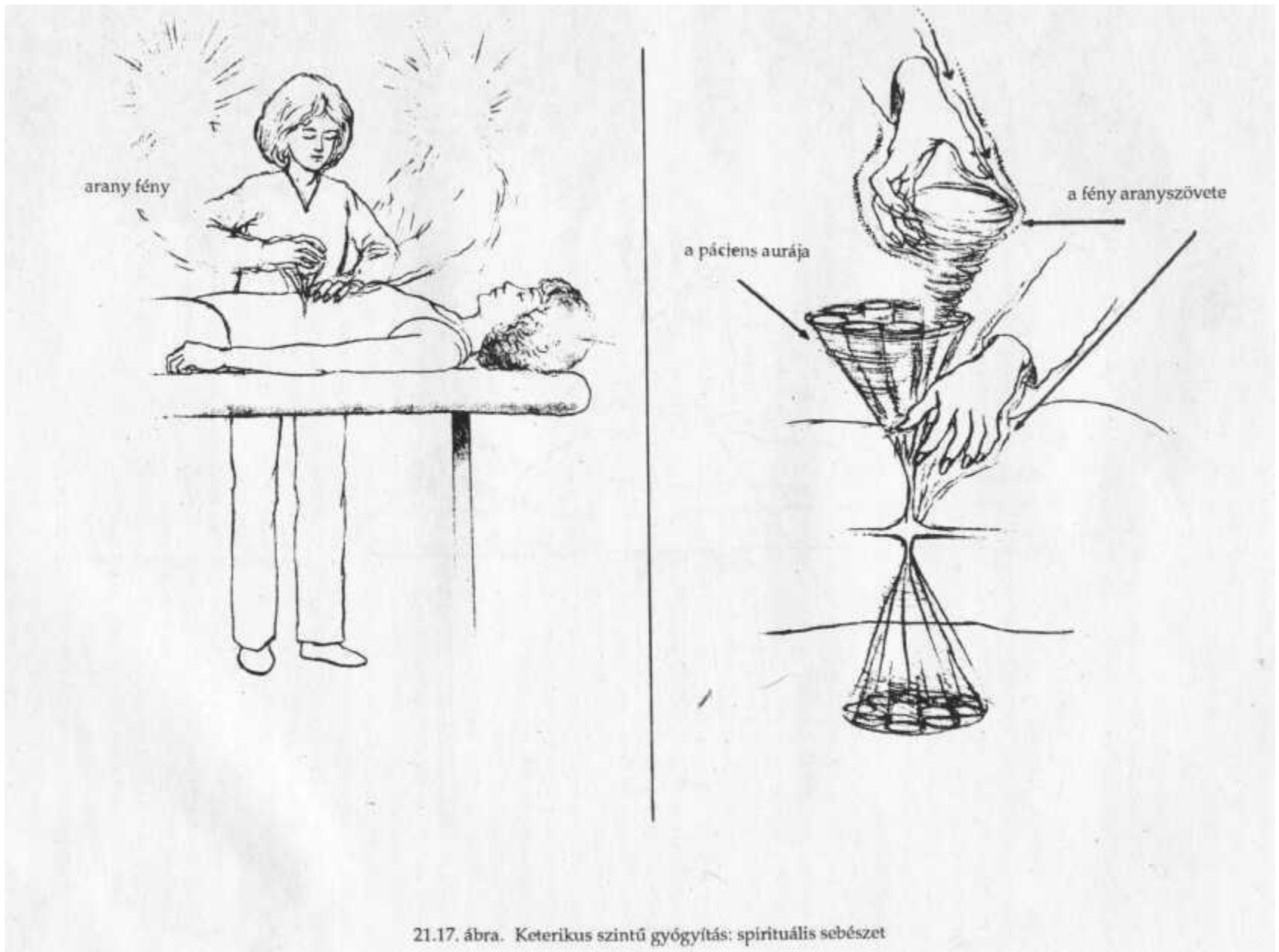
Ha az aura bármely szinten deformált, akkor gyakran deformált a hetedik szinten is. Így el kell végezni az újrarendezést a keterikus testben is. Általában a gyógyító azelőtt végzi ezt, mielőtt hozzákezd a 6. szint gyógyításához, bár ilyenkorra már a gyógyítás közben automatikusan megjelenik néhány hatodik szinten szükséges frekvencia is. A hetedik testben végzett munka azért különbözik nagymértékben az ötödik szintűtől mert a gyógyító fő feladata az, hogy kövesse tanácsadóinak az irányítását.

Itt a gyógyítás azzal teszi próbára a gyógyítót, hogy légzésének, ujj- és kézmozdulatainak nagyon aktívnak kell lenniük, ugyanakkor egy magas rezgésszinten mégis érzékenynek és összpontosítottnak kell maradnia. Nagy gondolati és légzésbeli összpontosításra van szükség a 7. szint eléréséhez. Ezen a szinten az aranyfény nagyon erőteljes és mozgékony is, erős, vékony aranyfonalakból állónak tűnik. A páciens vezetői mindig megjelennek és segédkeznek a gyógyítás folyamán. Ha elég éberek vagyunk, láthatjuk, amint a pácienssel együtt sétálnak be a kezelőszobába. Ebben a gyógyítási szakaszban általában kiemelik a páciens testéből és gondoskodnak róla, hogy mélyen ellazult állapotba kerüljön, és így szabad teret kapjon a magas szintű gyógyítás. A páciens általában azt éli át, hogy békés állapotban lebeg. Rendszerint egészen addig nem érzékeli, hogy egy más tudatállapotban mennyire mélyre került, amíg a gyógyító befejeztével fel nem kel és meg nem próbál felállni.

A keterikus testen végzett munka, melynek során aranyfényel történik a hetedik test újrarendezése, két fő részből áll: a szervek, az izmok, idegek vagy más testrészek rácsszerkezetének megtisztítása és újrarendezése, illetve a csakrák tisztítása és újrarendezése. A vezetők közvetlenül együtt dolgoznak a gyógyító kezeivel, mintha egy külső réteget képeznének azon. A gyógyító ujjain aprócska aranyfonalak folynak ki, amelyek az irányításnak megfelelően igen gyors mozgásra képesek. A gyógyító által végzett bonyolult és gyors ujjmozdulatoknál sokkalta gyorsabban mozognak ezek az aranyfonalak. A keterikus rácshálózat újramezését a vezetők általában úgy végzik, hogy a megfelelő szerv rácshálózatát leemelik a testről. Ez csak akkor történhet meg, ha a páciens tudatállapota

21.16. ábra. A nyirokrendszer keterikus szintű gyógyítása

21.17. ábra. Keterikus szintű gyógyítás: spirituális sebészet

megengedi. Mélyebb tudatállapotra gondolok itt, nem a tudatos érzékelésre. Ezekben a pillanatokban a páciens megváltozott tudatállapotban van, kommunikál vezetőivel, s erre testébe való visszatérésekor nem biztos, hogy emlékszik.

A keterikus test szerveinek újrendezésére a gyógyító kezein hatalmas fény áramlik át, és nagy erejű energiát szabadítanak fel, hogy eltávolítsák a szerv keterikus mezejét. Ezután ez a szerv a test fölött lebeg, s itt megy végbe tisztítása és újrendezése. Ezt még gyorsabb ujjmozgások kísérik, melyek a kék éterikus rácshálót fehérarany fonalakkal szövik rá az arany rácshálóra. A szervet megtisztítják és sterilizálják visszahelyezéssel.

Ha befejeződött ez az újrendezés és sterilizálás, akkor a szerv egyszerűen visszacsúszik a testbe. Majdnem olyan, mintha bezáródna. Aztán visszavarják a helyére, és megtöltik kék fénnel, hogy ezután is elegendő energiája legyen. Ezt a területet aztán általában megtöltik vattaszerű, fehér fénnel, ami később belső érzéstelenítőként működik. Ezután az egésztest bevonják védőfunkciójú aranyenergiakötéssel. Ilyen gyógyítások láthatók a 21.16. és a 21.17. ábrán.

Felhívott telefonon egy olyan kliens, akinek csomót találtak a mellében.

Orvosai nem tudták eldönteni, fertőzésről vagy daganatról van-e szó. Megpróbálták leszívni a csomót, de ez nem sikerült, így előjegyezték egy műtétre az asszonyt. Miközben folyt a telefonbeszélgetés, hirtelen egy kép merült fel bennem: a bal mellében egy sötétvörös csomót láttam, sötétszürke pöttyökkel, ami egészen hónaljáig nyúlt, addig, ahol nyirokcsomói lehettek. Hogy ellenőrizsem ezt a képet, megkérdeztem, hogy a csomó a bal mellében van-e, a mellbimbó alatt, kicsit balra. Igenlő válasza után azzal folytattam, hogy szerintem egészen biztosan nem rák, hanem valamilyen fertőzés, pl. tejmirigygyulladás. Azért gondoltam erre, mert a sötétvörös szín fertőzésre utal. És hallottam is, hogy vezetőim azt mondják, az emlőgyulladás valamilyen formájáról van szó. De ugyanakkor azt is láttam, hogy a hónalji nyirokcsomók sötétszürkék. Ez valahogy zavart. Azt mondtam neki, hogy az elsődleges probléma nem a mellben lévő csomó, hanem az eltömődött nyirokcsomók, és hogy arra van szükség, hogy egész testén tisztítást végezzünk, s a nyirokrendszerén külön is. A pár nappal későbbi műtét során az orvosok eltávolították a fertőzött emlőmirigyeket, és diagnosztikájukat fertőző emlőgyulladás volt, melyet az eltömődött nyirokmirigyek okoztak. Mikor a műtét után három nappal kezelésre jött hozzám, az egész szervezete nagyon el volt tömődve. Egész testében teljesen el

voltak dugulva a nyirokvezetékek. Ezt az jelezte, hogy sötétzöld területeket találtam szegycsontjának mindkét oldalán és hasüregének bal oldalán. Egész aurája kicsit szürkés volt. Bal melléről a piros folt nagyrészt eltűnt, csak egy csík maradt meg az aurában, mely fényesen vöröslött, a körülötte lévő rész pedig halványpirossá vált a műtét során. Miután az alsóbb szinteken elvégeztem a szokásos ollózást és tisztítást, s a vezetők teljes nyirokrendszerét eltávolították és kitisztították, s a fentebb leírt módon (21.16. ábra) helyezték vissza azt. Egész felsőtestét újratöltötték, és először kék, majd arany fénnel burkolták be, ezáltal a nyirokrendszer (a hetedik szinten) nagyon tisztává és aranyszínűvé vált.

A vörös csík eltűnt. A 21.6. ábrán figyeljük meg, ahogy a vezetők a gyógyítón keresztül megtisztítják a nyirokrendszert, miközben a páciens vezetői annak fejénél állva testén kívül tartják őt gyógyítása befejezéséig.

A csakrák újrendezése a keterikus testben. A csakrák rendezésénél hasonló folyamat játszódik le, de a csakrákat soha nem távolítják el a helyükről. A csakrák leggyakrabban sérülései: kiszakadnak, megsérül a fölöttük lévő ernyő, eldugulhat az örvénylésük, s ezáltal forgó mozgásuk lelassul. Előfordulhat, hogy a csakra hegye nem pontosan a csakra szívénel vagy gyökerénél helyezkedik el, vagy túlságosan kifelé nyúlik az örvény vagy éppen kifelé billen és valahogy úgy néz ki, mint egy megnyúlt rugó. Szinte eltűnhet az egész csakra is, de lehet, hogy csak egy kis része sérül meg. Például Mary nyílt sérvénél a napfonat egyik kis örvénye teljesen úgy nézett ki, mint egy megpattant rugó. Ezt úgy kell gyógyítani, hogy visszanyomjuk a helyére és odavarrjuk, majd újrendezzük a védőernyőt és ellátjuk még egy védőréteggel, így segíthetjük, míg teljesen meggyógyul. Mindez úgy történik, hogy a vezetők irányítják szerveinket és a gyógyító fényt. Kezeink automatikusan mozognak közben.

De térjünk vissza Maryhez, akit már kiemelték testéből. Megváltozott tudatállapotban van, és spirituális vezetői viselik gondját. Mivel az ötödik szinten már befejeztük a gyógyítást, és látjuk a repedést a hetedik rétegben, tudjuk, hogy itt az ideje a tudatállapotot felhangolni a hetedik szinten folyó munkához. Kezdjük azzal, hogy növeljük orrlégzésünk ütemét. Közben egyre gyakrabban veszünk levegőt, az elménket amennyire lehet tudatszintünk emelésére összpontosítsuk. Ne aggasszon, hogy esetleg túl sok levegőt szívunk be: az összes felvett energiát felhasználjuk, majd a gyógyítás során. Miközben a hetedik szintre emelkedünk, az Isteni Elmét kezdjük megtapasztalni, amelyben minden létező tökéletes. Hamarosan arany-

ló fény ömlik ki kezünkön, amint vezetőink újra hoz-
zánk érkeznek a hetedik rétegünkön keresztül (21.17.
ábra).

Kezeink önkéntelenül Mary harmadik csakrája fölé
mozdulnak. Látjuk, amint az arányló fényfonalak
összevarrják Mary csakráján a kis örvényt. Ujjaink is
nagyon gyorsan mozognak, de az aranyfonalkák ezer-
szergyorsabbak. Az arányló fényereje a deformálódott
örvényt visszatéríti eredeti helyére. Hihetetlen szá-
munkra, hogy mennyi energia áramlik át rajtunk. Nem
tudjuk, testünk el bírja-e ezt. Tovább lélegzünk, miköz-
ben a védőernyőt újrarendezik. Kíváncsiak vagyunk,
vajon Mary észleli-e mindezt, és szeretné-e tudni, mi
történik, de most nem beszélhetünk. Túl sok a tenniva-
ló, hogy egész lényünket összpontosítani tudjuk. Vé-
gül elkészülnek, és a csakra úrja tökéletes. Légzésünk
lassul. Lehet, hogy fáj a kezünk, de csodásan érezzük
magunkat. Nagyon ügyesen, könnyedén végigollóz-
zuk a felső csakrákat és elhelyezkedünk az asztal vé-
gében, a páciens fejénél. Kezeinket helyezzük Mary
fejének két oldalára, finoman adjunk energiát a halán-
tékánál, hogy rendezzünk bármilyen esetleges jobb-
bal oldal közötti egyensúly-eltolódást. Most, hogy az
ötödik és hetedik csakrarétegek már újrarendeződtek
és biztosan meg tudják tartani az aura formáját, itt az
ideje, hogy a hatodik szinten mennyei szeretettel tölt-
sük fel az aurát.

6. *A mennyei réteg gyógyítása* (*az aura hatodik rétege*)

Amikor az aura hatodik rétegében gyógyítunk, főleg a
szív-, a harmadik szem- és koronacsakrákkal fogunk
dolgozni. Kezeinket helyezzük a páciens harmadik
szeme fölé, egymáshoz zárt ujjakkal és egymás fölött
keresztezett hüvelykujjakkal; növeljük vibrációnkat a
fény lehívásához, aztán hagyjuk, hogy keresztülfol-
yon rajtunk a páciens agyának középső részébe (21.18.
ábra). Lelkünkkel próbáljunk az általunk ismert leg-
magasabb spirituális valósághoz emelkedni úgy, hogy
először szívünkön keresztül összekapcsolódunk az
egyetemes szeretettel, majd ebben a tudatállapotban
hívjuk le a fényt. Nagyon fontos, hogy a szíven át
haladjunk, és kivárjuk, míg az egyetemes szeretet álla-
potába lépünk (különben a gyógyítás nagyon mentá-
lissá válhat). Eközben a páciens, Mary minden porci-
kája iránt érezzük mély elfogadást, szeretetet. *A mes-
siási tudatállapothoz vagy egyetemes szeretethez kapcsoló-
dás együtt jár azzal, hogy ezt a valakit a szívünk befogadjuk
és a teljes elfogadás állapotában jóakarattal viseltetünk jólé-
tével kapcsolatban.* Létének csodálatos ünnepi pillanata

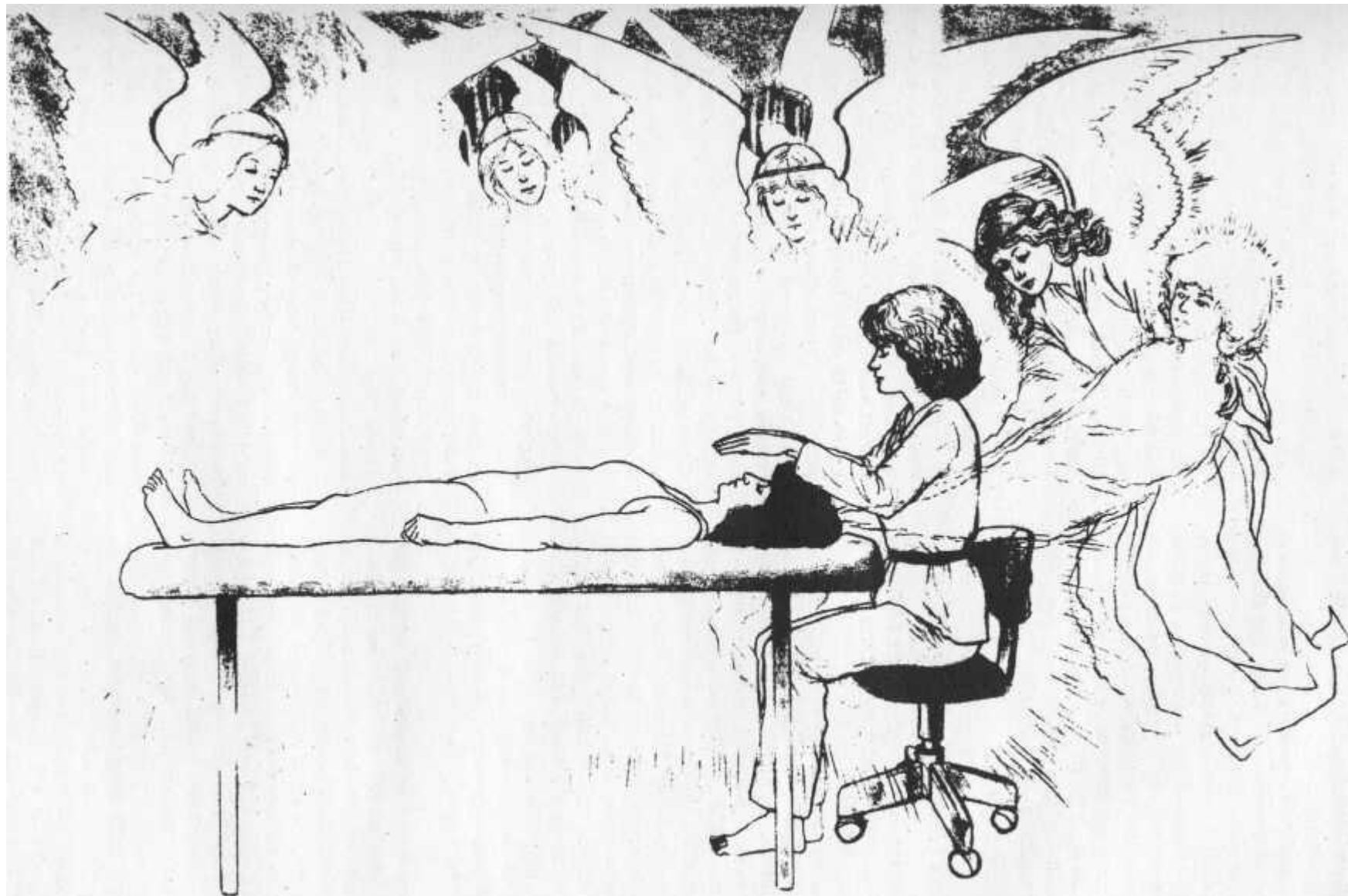
ez. Azt jelenti, hogy ebbe a létállapotba el kell jutnunk,
s nem elég, ha csak elképzeljük ezt. Ezt az állapotot
fenntartva kérjük az általunk átélhető legmagasabb,
legtágasabb lelki valóságot.

Vibrációnk növelését kezdetben aktívan cseleked-
ve, majd passzív befogadással érjük el. Először egysze-
rűen igyekezzünk, hogy rezgéseink frekvenciáját meg-
növeljük. Ezt egyrészt olyan légzéssel lehet elérni,
hogy a levegőt a torok hátsó részén rezegetjük, s aztán
meditációs összpontosítással, s úgy, hogy lelki sze-
meinkkel a fénybe nézünk. Szubjektívan olyan érzés
ez, mintha felnéznénk a fénybe, és igyekeznénk elérni
azt. Amint fölfelé haladunk, könnyebbnek és kevésbé
a testhez kötöttnek érezzük magunkat. Olyan érzés,
mintha tudatunk egy része a szó szoros értelmében
emelkedne gerincünkhöz és kinyúlna a testből, bele a
fehér fénybe. Amint belépünk a fénybe, érzéseink egy-
re örömtelibbökké válnak. Egyre jobban érezzük azt az
egyetemes biztonságot és szeretetet, ami körülvesz és
áthatol rajtunk. Tudatunk kitágul és képesek leszünk
olyan nagy összefüggéseket is megérteni, amiket hét-
köznap tudatállapotban képtelenek lennénk. Képesek
leszünk arra, hogy egy kiterjedtebb valóságot elfogad-
junk, és vezetőinknek könnyebb így elképzeléseiket
eljuttatni hozzánk, mert ilyenkor nincs annyi előíté-
lünk a világ természetéről, hiszen az akadályok egy
részét eltávolítottuk gondolkodásunkból. Minden
egyes lépéssel, mely magasabbra visz, megkönnyeb-
bülünk. Évek alatt szerzett gyakorlattal egyre maga-
sabb energiákat és eszméket tudunk majd átáramoltat-
ni magunkon.

Most, hogy már egy bizonyos fokú emelkedettséget
értünk el, fejezzük be a fényhívást, és hagyjuk, hogy a
fehér fény átítassa auránkat, mely már a fehér fényel
harmonikusan rezeg. Ez auránkon át fog áramlani a
páciensébe.

Miután a fehér fény a páciens agyának középső
részébe átáramlott és e terület rezgéseinek szintjét a
fény szintjére emeltük, menjünk a következő vibrációs
szintre. Mikor a páciens elére ezt a szintet, haladjunk a
következőre: ilyen szakaszokban egyre világosodik a
páciens agyának központi területe. A páciens aurája
feltöltődik fehér-arany fényel, amelybe opálösszínű
keverednek. A gyógyítás fázisában a páciens néha lelki
képeket lát vagy „elalszik”. Számunkra ez egyszerűen
azt jelenti, hogy még nem szerezte meg azt a képessé-
get, hogy egy ilyen tapasztalat emlékét megőrizze,
amikor a normál valóság állapotába visszatér. Egy na-
pon eléri ezt is, és ez a módszer segít kifejleszteni ezt a
képességét is.

Mivel az átáramoltatásnak ez a módja elég erős,
kicsit rázzuk meg a kezeinket, hogy megszakítsuk a

21.18. ábra. Mennyei szintű gyógyítás (hatodik szinten)

hatodik csakrával való kapcsolatunkat, mielőtt a gyógyítással továbblépünk.

Az agy thalamusterületének megvilágosítása és az aura fehér fénnel feltöltése után, ha van idő, általában az aura külső rétegein dolgozom egy keveset. Felfelé fordított tenyerekkel, ujjaimmal kitapogatva a járatokat, kifésülöm a mennyei test fénysugarait. Ez olyan, mint amikor kezünket végighúzzuk a hajunkon, s elhúzzuk azt a fejről. Kezünk a fejbőrnél van először, és a testre merőlegesen kifelé mozdítjuk, s így mintha felemelnénk az aurát is. Az a páciensnek könnyed érzést ad, és azáltal erősíti a mennyei testet, hogy fényt ad neki és kiterjeszti azt. Próbáljuk ki, Mary élvezni fogja.

7. A keterikus test szigetelése

Miután a mennyei testet ragyogóvá tettem és kitágítottam, a ketherikus testre haladok tovább, arra a tojánhéj formára, ami az aurát védi.

Külső széleinél mozdítva a kezem, kisimítom, kiegyenesítem és megerősítem ezt az alakzatot. Lehet, hogy ez a héj túl keskeny a lábak körül, néhány helyen túl széles, csomók és összehúzó sávok vannak benne. (Ezen sávok némelyike az előző élethez kapcsolódik, és a 23. fejezetben foglalkozunk majd velük.) Elvkonyodhat néhol, és törések és lyukak is lehetnek benne. Ezeket be kell gyógyítani, és az egész formának vissza kell nyernie tojásalakját, s annak szép, erős héját. Egyszerűen kezelem ezeket a dolgokat. Ha valahol csomó van, kisimítom. Ha fényre van szükség, akkor energiát adok, míg világossá nem válik. Ha meg kell erősíteni, erősítő energiát áramoltatok bele. Az aura külső rétegei mozgásban vannak, és nagyon könnyen alakíthatók, ezért a gyógyítás e része nagyon rövid ideig tart.

Hogy teljessé tegyem az aura hetedik testének gyógyítását, a páciens feje fölé nyúlok, és összerakom a kezeimet. Kezeim kb. 75 cm-re vannak a fej fölött, az aura tojánhéjpajzsában, aztán egy nagy, söprő mozdulatot teszek a páciens egész teste körül. Bal kezem balra, jobb kezem jobbra mozog. Az energia egy olyan ívben áramlik a kezemből, ami felér a fej fölé, s leér a lábak alá, így erősítve az aura egész hetedik testét. S amint lassan mozdítom a kezem, hogy egy aranyfényű kört írjak le a páciens mellkasa körül, az aura egész tojánhéja megerősödik.

Hogy Mary hetedik rétegét erősítsük, és olyan védőpajzs alá helyezzük, ami lehetővé teszi, hogy az aura tovább gyógyítsa magát, emeljük kezünket a teste fölé. Még mindig a fej mögött ülünk, a 21.19. ábrán mutatott helyzetben. A hetedik réteg a test fő-

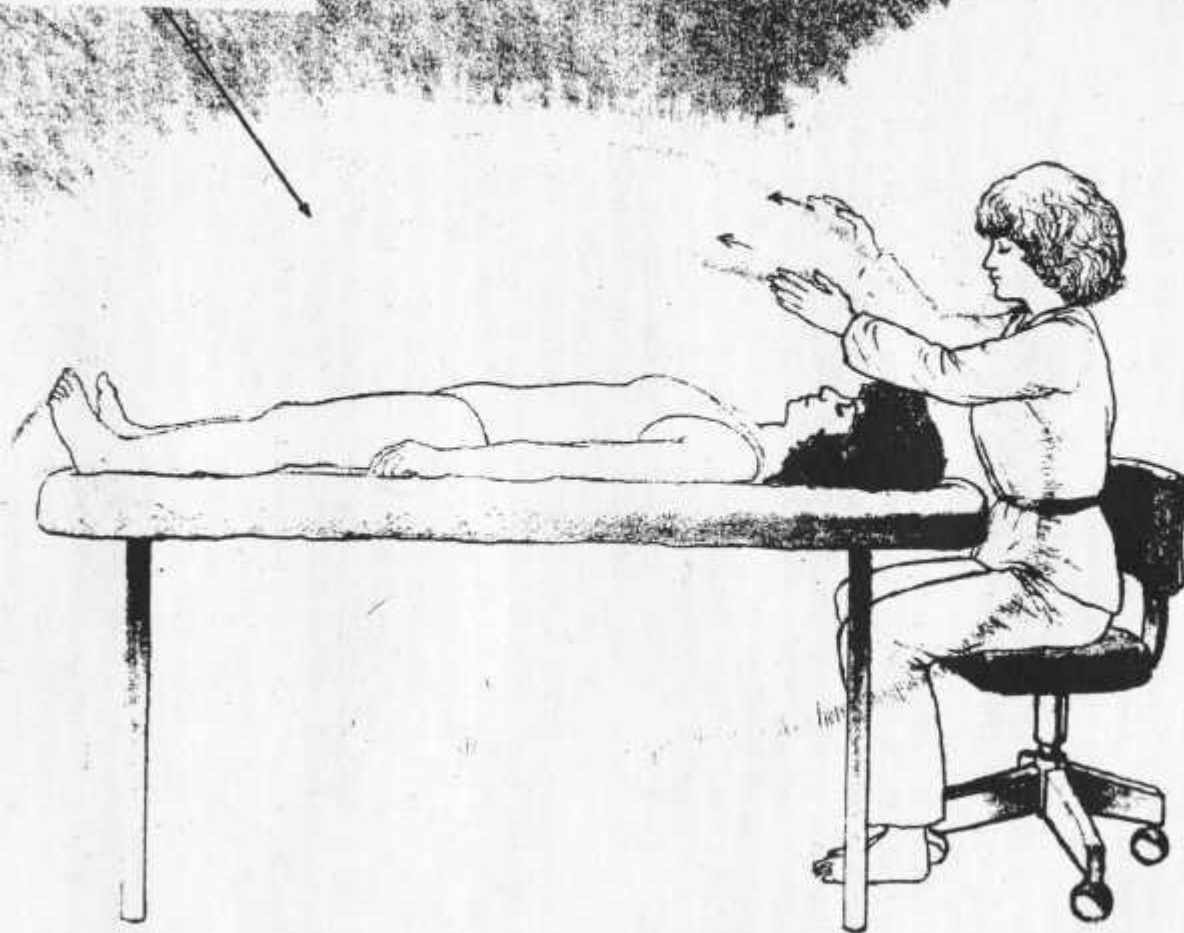
lött 75-90 cm magasan van. (Ha nem látjuk, kezünkkel tapogassuk ki a Mary fölötti térben.) Nagyon finom nyomást fogunk érezni, amint a hetedik rétegbe lépünk. Tartsuk kezeinket egymáshoz zárt hüvelykujjakkal, tenyérrel lefelé, Mary aurájának külső szélénél. A levegőt rezegtetve lélegezzünk, hogy energiaszintünket és tudatunkat a hetedik szinten tarthassuk. Most aranyfényt engedünk ki kezünkéből, ezzel egy ívet hozva létre Mary hetedik rétegében a fejtől a lábakig. Tartsuk stabilan ezt az ívet, és lassan szélesítsük ki úgy, hogy széthúzzuk kezeinket, hogy körbefogjuk a testet. Jobb kezünk jobbra, bal kezünk balra írja le az ívet írjuk le körülötte mindenütt ezt az ívet, és így végigsimíthatjuk az egész keterikus héjat (tojáshéjat).

Mikor ezt befejeztük, egy finom, gyors kézzel megszakítom a kapcsolatot saját terem és a páciens között, és a páciens jobb oldalára megyek. Most újra összekapcsolodom a hetedik réteggel kívülről. (A gyógyítás során eddig bekapcsolódtam az energiarendszerbe. Most elszakadtam attól, és már nem vagyok része annak az áramlásnak.) Lágyan a tojáshéj alakú hetedik testre teszem a kezem, csendesen elismerésem fejezem ki páciensemnek és visszaadom kezébe saját gyógyítását. Kifejezem, hogy becsülöm őt, amivel képes egészséget és egyensúlyt teremteni életében, és elismerem az én csekély részemem abban, hogy emlékeztettem arra, kicsoda ő valójában.

Aztán újra megszakítom az aurával a kapcsolatot, leülök és visszatérek a szokásos éber tudatállapotba. (Mire a hetedik test gyógyításába kezdek, én is egy nagyon magas szintű, megváltozott tudatállapotba kerülök.) Visszatöltöm magam saját testembe, olyasmire, mint amikor kesztyűbe dugom a kezem. Összpontosítok arra, hogy testem minden egyes porcikájában benne legyek. Tisztelettel adózom saját mostani inkarnációnak, annak, aki most én vagyok, és amiért idejöttem. Engedem, hogy az összes gyógyító energia, amire szükségem lehet, átáramoljon a testemen.

Ez az utolsó eljárás segít a gyógyítónak, hogy elváljon a páciensről, hogy ne „hurcolja” őt magával egész héten. Azért jó, hogy a gyógyító ilyen módon tisztelettel adózik saját énjének, mert így a gyógyító munka beépül személyes életébe. Ez a beépülés nem mindig történik meg automatikusan, mert a sok gyógyítással töltött idő alatt a gyógyító sokat van egy másik tudatállapotban. Néha olyan érzésem van, mintha valaki más lenne az a kedves ember, aki azt a sokjót teszi. Úgy tapasztaltam, hogy a legtöbb gyógyítónak akit ismerek, nehéz élete van, és sokkal nagyobb szükségük van arra, hogy elismerést kapjanak önmaguktól, mint hogy tapasztalataik alapján megítéljék saját magukat. Azt

A feltöltött arany keterikus szint burka

21.19. ábra. Az aura hetedik szintjén pajzsot helyezünk el, hogy teljesebbé tegyük a gyógyítást

hiszem, mindez annak a folyamatnak a része, melyben szeretni és együttérezni tanulunk Maryvel.

Menjünk a jobb oldalára; finoman lépünk érintkezésbe kívülről a hetedik aurarétegével. Ismerjük el őt, és adjuk vissza a kezébe saját gyógyítását. Üljünk Marytól távolabb. Térjünk vissza saját testünkbe. Ismerjük el saját magunkat és célunkat is.

A páciensnek általában némi pihenésre van szüksége a gyógyítás után, és egy ideig valószínűleg kába lesz. Ez a megfelelő időpont ahhoz, hogy egy rövid feljegyzést készítsünk a gyógyításról a jövőbeni mihez-tartás végett. Ha az éterikus test gyógyítását már elvégeztük, előírhatjuk, hogy a páciens legalább három napig ne tornásson, pihenjen és kiadósán étkezzon.

Rövid pihenő után kérjük meg Maryt, hogy üljön az asztal szélén pár percig, mielőtt felkel, különben lehet, hogy szédülni fog. Kíváncsi lesz, hogy mit is csinálunk. Ezen a ponton fontos, hogy ne térjünk vissza túlságosan a lineáris gondolkodáshoz, mert ez kimozdítaná megváltozott tudatállapotából. Röviden magyarázzuk el gyógyító munkánk lényegét, de csak annyit, amennyi kíváncsiságát kielégíti, de még nem túl sok ahhoz, hogy megzavarja ellazult állapotát.

A gyógyítás során valószínűleg rájöttünk, milyen további munkára van még szüksége Marynek. Ha így történt, beszéljük ezt meg vele, és tegyünk javaslatot arra, hogy jöjjön vissza a következő héten, ha szükséges.

Elvégeztünk egy teljes gyógyítási ciklust. Csodálatosan érezzük magunkat. Igyunk magunk is, és Marynek is adjunk inni egy pohár forrásvizet. A 21.20. ábra mutatja Mary auráját a gyógyítás után. Hasonlítsuk ezt össze aurájával a gyógyítás előtt (21.4. ábra).

Így néz ki egy alapvető, minden szintre kiterjedő gyógyítás. A gyógyítás első szakaszában, az ollózás és a tisztítás során, a külső testeken végzett munka előtt szóbeli információhoz juthatok a kezelésre megjelent páciens vezetőitől. A páciens feltehet kérdéseket, amikre a vezetők válaszolnak. De ahogy a külső testeken kezdődik el a munka, képtelen vagyok egyidejűleg mindkét dolgot csinálni. Az energetikai munka a külső testeken nagyfokú koncentrációt igényel, s úgy tűnik, egyszerűen lefoglalja egyik kapacitásom legnagyobb részét. A páciensnek szintén javára szolgál az, hogy mélyen relaxált állapotba kerül, és a beszélgetés csak kimozdítaná ebből az állapotából.

Folyamatosan képeznek a vezetők. Amint elsajátítok egy szintet, továbbvisznek a következőre. Néha új spirituális gyógyítók érkeznek, hogy rajtam keresztül dolgozzanak.

8. Gyógyítás az aura kozmikus testein (az auramező nyolcadik és kilencedik rétege)

Mostanában elkezdtem látni az aura aranytestén kívül eső két rétegét is. Kristálytermészetűnek és nagyon finom, magas vibrációból állónak látom őket. A hetedik alatti testek bizonyos értelemben olyan eszközök, amelyek ebben az életünkben vezetnek és támogatnak minket. Ez magában foglalja a ketherikus test elmúlt életekből származó kötéseit is, mivel ezek olyan karmikus leckéket hordoznak, melyeket ebben az inkarnációban kell megoldanunk.

A kozmikus testek a nyolcadik és kilencedik rétegben azonban túlmutatnak ezen. Arra vonatkoznak, akik ezen az életen túl vagyunk. *Olyan lelkek vagyunk, akik egymás utáni életekből öltönek testet, fejlődésünk ösvényén lassan haladnak Isten felé.*

Energiamezőnk alsó hét testében van tárolva az összes, ebben az életünkben szerzett tapasztalat, valamint összes tervünk a lehetséges tapasztalatokra vonatkozóan, melyeket magunknak beprogramoztunk, amikor ezt az életet terveztük. De állandóan létrehozunk új tapasztalatokat, is. Mivel szabad akaratunk van, nem mindig választjuk azt, hogy megéljük ezen tapasztalatok mindegyikét. S másoknak is szabad akaratuk van, ezért lehetséges tapasztalásaink bonyolult hálót alkotnak. Más szavakkal: a lehetséges tapasztalatok száma jóval több, mint amit valóban meg is élünk. *Mindezen lehetséges tapasztalatok vagy valósággá váló lehetőségek az energiamezőben vannak felhalmozva.* Ezeket mind abból a célból terveztük, hogy megtanítsanak lelkünknek bizonyos dolgokat, melyeket előre kiválasztottunk magunknak.

Néha ezek a lehetséges tapasztalatok már nem feltétlenül szükségesek a lélek növekedéséhez, és el kell távolítani azokat az aurából. Ez az aura nyolcadik szintjében történik. Ez olyan, mintha a gyógyító a jelen élet dimenzióin túlra vetítené magát, aztán lenyúlna a hét alsó testbe, és egyszerűen eltávolítaná a tervezett tapasztalatot az általam a Nyolcadik Szint Védőpajzsának nevezett dolog segítségével.

A) A Nyolcadik Szint Védőpajzs

A Nyolcadik Szint Védőpajzsát azon trauma eltávolítására használjuk a jelen életből, ami vagy komolyan gátolja a személy fejlődését, vagy egyszerűen nincs rá szükség. Azaz már nem szolgálja bármilyen eltervezett lelki lecke megtanulását.

A páciensnek nem a személyisége, hanem maga-

sabb tudati szintje dönti el, mikor megfelelő egy nyolcadik szintű pajzs. Legtöbbször a páciens egyáltalán nem is tud erről, de néha azok, akik hallottak már a nyolcadik szint védőpajzsának erőteljes hatásáról, kérni fogják ezt. A pajzsot vezetői csak akkor adják a gyógyítónak, ha az szükséges. Egy hosszan tartó trauma eltávolítása valakinek az erőteréből nagy sokkot okozhat. Néha azért van szükség a védőpajzsra, hogy az megóvja az egyént attól a nagyobb szabadságtól, melyet a testéből a hosszú ideje fennálló trauma eltávolítása okoz. Alapjában véve az eljárás abból áll, hogy a gyógyító a pajzsot a páciens aurájára helyezi, kihúzza vagy kicsalogajta a régi traumát, és a trauma helyén maradólukat megtölti a feltétel nélküli szeretet rózsaszínű fényével és leszigeteli azt. A páciensnek aztán van ideje arra, hogy gyógyuljon, és hozzászokjon, hogy levették róla a terhet, amit évekig cipelt magával. (Nem olyan könnyű ez, mint gondolnánk - *a szabadság ijesztő is lehet.*) Végül a feloldó pajzs helyét a személy pozitív tapasztalatai foglalják el.

Egy pajzs létrehozásának folyamata meglehetősen bonyolult, és általában azután történik, mikor az általános tisztítás véget ér, és munkálkodnak már a külső héjakon is. Erről sohasem a gyógyító dönt; a vezetők javasolják, hogy így tegyen. A pajzs egy lapos, kék fénydarabnak tűnik, ami áthatolhatatlan és tartós. A pajzs az éppen a trauma fölött lévő csakra alsó széléhez illeszkedik, és a csakra gyökerébe épül be. A bal kéz egy nyílást hoz létre a pajzs beépítéséhez. Ehhez a kéz energiamezeje mélyen behatol a testbe a csakra gyökeréig, miközben a jobb kéz lassan odailleszti a pajzsot. Ezt a mozgást a vezetők felügyelik. A pajzs a csakra alsó végéből emelkedik ki, és húzódik a traumás rész mögé; kicsit szögletesen kinyúlik a testből. A pajzs alsó vége nyitott, hogy kijáratot biztosítson a trauma részére. A bal kéz erősen tartja a pajzsot, és ezt a kezet nem lehet mozgatni a pajzsberakás és traumakivétel egész ideje alatt, mivel ez szigeteli el az auramező felső anatómiai részét attól, amin épp dolgozunk, és ez szolgál bejáratként a vezetők részére, hogy elkülönítve tartassák a mezőnek ezt a részét attól a területtől, ahol a trauma található. Ugyanekkor a páciens vezetői általában kiveszik őt a testéből, hogy védjék és tanítsák.

Ha már felrakta a pajzsot, a gyógyító alányúl a jobb kezével és kommunikálni kezd a trauma energiatudatával, hogy rábeszélje azt a távozásra úgy, hogy Istenrel való kapcsolatára emlékezteti. Az ilyen magas szintről történő gyógyítás nagymértékben eltér attól a módszertől, ahogy az alsóbb szinteken akadályokat távolítunk el az aurából. Azáltal, hogy közvetlenül a távozásra kész trauma energiatudatához kapcsolódik, a gyógyító a pajzs kialakítása útján csak utat biztosít a

traumának a távozásra. A trauma önszántából távozik, bármilyen kevés erőszak csak megszakítja a folyamatot és újratekérésre kényszeríti a gyógyítót. Ez a módszer lehetővé teszi az egész trauma számára a távozást. Az alsóbb aurarétegekben történő gyógyítás során a mezőben fellelhető akadályok sokszor csak a trauma energetikai lenyomatait inkább, s nem a trauma teljes energiája. Bizonyos értelemben *a gyógyítás magasabb szintjein a traumát úgy kezelik, mintha saját önálló lény lenne, mivel az energiatudat szervesen hozzátartozó része.* Mikor a trauma eltávozik, annak minden hatása együtt távozik vele, és a páciensnek nem kell vele foglalkoznia többé. A pajzs lehetővé teszi a változás fokozatos beépülését a páciens szervezetébe, és megakadályoz minden olyan zavart, amelyek fellépnének, ha ez a pajzs nem védené a pácienset. Amint a trauma távozik, a vezetők szeretettel átveszik azt, és feltöltik fényvel. Ha már a teljes trauma eltávozott, a területet kiegészítik arany vagy fehér fényvel, és az üreget a feltétel nélküli szeretet rózsaszínű fényével töltik meg. Az új rózsaszín mezőt azután újra hozzákapcsolják a körülötte lévő mezőhöz, ami még mindig teljes egészében a védőpajzs alatt helyezkedik el. A pajzs aljánál lévő nyitott kijáratot részét ezután egy arany pecséttel fedik le, ami azon a helyen is marad. Azután a gyógyító elveszi bal kezét a pajzsról, de a pajzs a helyén marad. Jobb keze energiáját lassan lesüllyeszti oda, ahol bal kezének energiája van. Ez felszabadítja a bal kezet, amit ezután arra használunk, hogy beépítsük az újonnan átszerkesztett és pajzs alá helyezett területet a páciens aurájának többi részébe. A gyógyító lassan mozgatja a bal kezét az aura felső részén át, újra összekapcsolva a rétegeket.

A pajzs behelyezése után a gyógyító megerősíti az aura fő függőleges áramát úgy, hogy lüktető aranyszínű fényt áramoltat keresztül azon. A páciens lassan visszatér testébe. Lehet, hogy ez minden, amit most a gyógyítás alkalmával tenni kell. De a gyógyító lemehet a hatodik szintre is, hogy még nyugodtabbá tegye a pácienset, vagy egyszerűen lezárhatja a gyógyítást a hetedikén.

Az ilyen típusú munka során számomra az jelentette a legnagyobb kihívást, hogy megtanuljak egyszerűen csak ülni, és rábeszélni a traumát a távozásra. Ez nagymértékben eltér attól, mikor magas vibrációval kilapátolom, kihúzom vagy kiütöm onnan. Nehéz a hetedik réteg fölé emelkedni és ott maradni a teljes béke állapotában, és Isten akaratába belenyugodva. Az embernek lassú, hosszú ki- és belégzésekkel kell szabályoznia légzését, és elméjét arra kell összpontosítania, hogy elfogadja Isten akaratát. Az isteni szikra az ember lényének minden sejtjében megvan, és ez az isteni szikra feltartóztathatatlanul követi Isten akara-

tát. A gyógyítónak ebben az isteni szikrában kell ülnie. Más szavakkal: úgy kell a traumához odaülni és felvenni energiatudatával a kapcsolatot, hogy közben az isteni akaratba belenyugvás állapotában vagyok, és egyszerűen csak emlékeztetem a trauma minden egyes sejtjét és a test minden sejtjét, hogy isteni szikrát hordoz magában. Emlékeztetem arra, hogy ő Isten, fény és bölcsesség, és ezért feltartóztatlanul áramlik együtt az univerzummal és az egyetemes akarral.

Ezt nem könnyű megtenni. Az elején hajlamos voltam arra, hogy elkezdjem kihúzni onnan. De ha így cselekedtem, ez azt is jelentette, hogy saját akaratom akadályozott, aminek következtében egy alacsonyabb szintre estem vissza. Ez kiütötte a vezetőket a testemből, és remegni kezdett az egész testem. Vagy elhagyták testemet jelzésképpen, vagy nem bírták elviselni alacsony szintű „akaratrezgésemet”. Aztán kezdtük előlről.

A nyolcadik szintű védőpajzsra akkor van szükség, ha a páciensek nem képesek elviselni azt a szabadságot, amit a hosszú életű trauma eltávolítása jelent a gyógyító folyamat során; s valószínűleg emiatt töltik fel azt a helyet egy másik negatív tapasztalattal. Megvoltam döbbenve, mikor egy napon egy ilyen dolognak voltam tanúja.

Miután a gyógyítás befejeződött, a páciens elkezdte felhúzni cipőjét, hirtelen az egész újrarendezett aranyező szétesett szemeim előtt. Meglepetésemben ezt gondoltam: „Hogy eshetett ez ilyen gyorsan szét?” Azonnal vissza akartam fektetni az asztalra, de rájöttem, hogy ez mégsem lenne jó, és hogy valamivel többről van itt szó. Később Emmanuel, Pat (Rodegast) De Vitális nevű barátnőm lelki vezetője azt az információt küldte, hogy a páciens most már tudja, hogy valójában nem képes elfogadni azt, amire azt mondta, hogy szüksége van, s hogy nem volt kész arra, hogy életének a gyógyítással kapcsolatos bizonyos dolgaival szembenézzen. Ez azt jelentette, hogy olyan tényekkel kellett volna szembenéznie, amelyek nagyon fájdalmasak voltak számára, s ezt egyszerűen nem akarta megtenni.

Röviddel ez után az élmény után történt, hogy megtanultam a pajzsot felrakni. Tudatosult bennem az is, hogy nem ajánlhatok fel egy újabb kezelést ennek a személynek, mert akkor fel kellene ismernie negatív döntését, és ez valószínűleg csak rontana a dolgokon. Csak megvárhatom, hogy eljusson arra a pontra, ahol magától úgy dönt, hogy szembenéz ezekkel az életét befolyásoló külső tényezőkkel. Aztán lehet, hogy úgy dönt, hogy eljön a gyógykezelésre és felhelyezhetjük a pajzsot, hogy megkíméljük őt a teher eltávolításától, míg meg nem gyógyul belül. Azután a pajzs fel fog oldódni, és képes lesz átélni megnövekedett szabadságát.

A 21.21. ábra a pajzsos gyógyítás egy érdekes példáját mutatja. A páciens, akit Bettynek fogok nevezni, üzletasszony. Betty terápiára járt. Anyja meghalt, amikor ő hároméves volt. Amikor néhány évvel ezelőtt elkezdtem gyógykezelését, fogalma sem volt, hogy nézett ki az édesanyja, és arra sem emlékezett, hogy képet látott volna róla. A terápia során sikerült képeket látnia anyjáról, és kezdett újra kapcsolatot kialakítani vele. Ez hozzásegítette ahhoz, hogy nagyobb legyen önbecsülése, mivel édesanyja valósággá vált számára. Mostohaanyját sohasem tudta elfogadni. Ez a folyamat segített abban is, hogy javítsa mostohaanyjához fűződő viszonyát. Rengeteg fájdalmat hordott mellkasában édesanyja elvesztése miatt.

Néhány évnyi terápia után egyik nap megkérdezte, miért nem gyógyítom őt soha. Azt válaszoltam, azért, mert annyira egészséges. A vezetők azonban ebben a pillanatban emlékeztettek az „új pajzs most elsajátított használatára”. A következő találkozás alkalmával gyógyítottam őt. A szokásos ollózás és tisztítási eljárás végrehajtása és külső aurarétegeinek szemrevételezése után, a vezetők továbbhaladtak, hogy felrakjuk a pajzsot, és eltávolítsuk a traumát, amit anyjának kisgyerekkorában való elvesztése okozott. Nagyon meghatódtam, amikor láttam, hogy édesanyja szellem formában feltűnik, saját vezetőinek kíséretében. Ezúttal a trauma energiatudatának tartalmát nem a vezetők egy csoportja fogadta és alakította fénné, hanem édesanyja fogadta azt szeretettel. (Lásd: 21.21. ábra) Ezalatt páciensem saját vezetői kihúzták testéből, hogy megvédjék és tanítsák őt. A pajzsolási eljárás következő lépéseként a vezetők a trauma helyén keletkezett üreget a szeretet rózsaszín fényével töltötték meg. A gyógyítás ezután a pajzs aljának arany fénnel való lepecsételésével folytatódott, amint az a 21.22. ábrán látható. Aztán újra összekapcsoltuk a pajzsral védett területet az aura alsó és felső rétegeivel. Ezután megnöveltük az energia fő függőleges áramlását a testben. Mire ezt befejeztük, az anya által okozott trauma fehér fénné vált.

B) Gyógyítás az aura kilencedik rétegében

Erről az eljárásról nagyon keveset tudok. Ahogy a vezetőket figyelem, úgy tűnik nekem, hogy mikor ezen a rétegen dolgoznak, mintha egyszerűen eltávolítanák a személy energiatestének egy teljes részét (és vele az egész oda tartozó aurát) és egy új készletet raknának fel helyette. Számomra ez az egész kristályos fényként válik láthatóvá. Ennek az eljárásnak az elvégzése nagyon gyorsan gyógyítja a páciens. Feltételezésem szerint ez egyszerűen olyasmi, mintha ugyanabba testbe születne újjá e személy, anélkül, hogy a születés s a

gyermekkor azon tapasztalatait még egyszer meg kellene élnie, amelyek kijelölik életfeladatait. Tanúja voltam ennek néhányszor.

Vezetőcsoportok

Néha úgy tűnik nekem, hogy más-más vezetőcsoportok dolgoznak a különböző szinteken, máskor pedig úgy látszik, a vezetők a különböző szinteken ugyanazok. A különböző szinteken dolgozó vezetőcsoportok jellemzői, úgy látszik, különbözők. Az asztárszinten dolgozók elsősorban a szív és a szeretet ügyeivel foglalkoznak. Nagyon megnyugtatóak, szeretők, törődők és gondoskodók, és költőien beszélnek, miközben arra tanítanak, hogy szeressük önma-

gunkat mindén hibánkkal együtt stb. Azok a vezetők, akik a keterikus és az éterikus testen dolgoznak, nekem nagyon komolyan és meglehetősen aktívnak tűnnek és „rögtön munkához akarnak látni”. Csak a külső testek tökéletessége és a hatékony gyógyítás érdekli őket. Úgy tűnik, nem túl sok érzés van bennük, de ugyanakkor nagyon támogatóak és elfogadóak. Gyakran adnak utasításokat is. A nyolcadik szintű pajzssal foglalkozó vezetők nagyon elfogadóak és a végtelen szeretettili türelem érzését keltik. A kilencedik szint vezetőit én nagyon nehezen érzékelem. Kicsit személytelennek tűnnek.

A GYÓGYÍTÁS RÖVID ÁTTEKINTÉSE

A most gyógyítást kezdőknek segítségképpen még egyszer áttekintjük a gyógyítás teljes menetét. Ezt követi a kezelés teljes elemzése, ami hozzásegíthet annak felismeréséhez, hogy mi az, amit még gyakorolni kell és hol kell végezni saját személyiségünket fejlesztő munkát.

1. Mielőtt az illető személy belép, hangolódjunk rá a fényre. Nyissuk ki csakráinkat „A gyógyító energia áramoltatása” című részben tanult módszerek segítségével.

2. Hallgassuk meg, miért jött hozzánk ez az ember. Vajon miért éppen hozzánk küldték vezetői? Mi az, amit adhatunk neki? Nyissuk ki bensőnk kincsestárát.

3. Magyarázzuk el, mit fogunk tenni.

4. Elemezzük a páciens testének energiaáramlását. Melyek a fő akadályok? Hogyan használja energiáját? Hogyan tereli rossz irányba azt? Mik az esetleges, régóta fennálló téves irányítás következményei? Mi a fő védekezési módszere? (L. 8., 9., 11. fejezet!)

5. Mérjük meg a csakrákat ingával. Készítsünk jegyzeteket (l. 9. fejezet).

6. Hangoljuk rá magunkat a fényre; végezzünk egy megerősítő gyakorlatot, hangoljuk rá saját energia-rendszerünket a páciensére, hozzuk egyensúlyba ezeket. Ha eddig még nem tettük volna meg, akkor most érzékeljük vezetőink jelenlétét. A kezelés alatt bizonyos időközökben újra rá kell hangolódni a fényre, s egyensúlyba kell hozni rendszerünket a fényvel, vezetőinkkel és a páciens rendszerével.

7. Értelmezzük a csakrákból leolvasottakat, miközben energiát áramoltatunk át a talpaknapfonat-reflexpontjain. Találjuk meg az értelem, akarat és érzelem egyensúlyát; a fő lezárt pontokat, s azokat a fő nyitott pontokat, amelyeken keresztül a páciens a problémákon dolgozni tud, s így zárt csakráit megnyithatja.

Keressük meg a fő problémákat. Pszichikumunkkal gyűjtsünk be minden lehetséges információt. Mi a betegség eredeti oka? Melyek énkünknek azok a legmagasabb szintű tulajdonságai, amelyeket alkalmazni kell, hogy segítsünk a páciensnek meggyógyítani önmagát? (L. 8., 9. és 11. fejezet).

8. Ollózzuk az aura alsó testeinek csakráit, miközben a testi rendszereket térképezzük fel. Ha kezdők vagyunk, ugorjunk a 16. lépésre. Többszöri gyakorlás után egészítsük ki ezt a 9., 10., 11. lépéssel, ha szükséges. Amikor már érzékeljük az aura ötödik, hatodik és hetedik rétegét, megcsinálhatjuk a 12., 13., 14. és 15. lépéseket.

9. Végezzünk el egy gerinctisztítást.

10. Dolgozzunk közvetlenül azokon a rétegeken, amelyeket most jelez fontosnak intuíciónk. Szabadon válasszunk az általunk ismert különféle módszerek közül. Eközben figyeljük még a személy érzelmi állapotát. Vajon felveszi az energiát vagy gátolja érzelmi-e ezt? Legyünk együtt vele. Vizsgáljuk végig vele a blokkokat. Engedjük, hogy vezetőink segítsenek azokon a területeken, ahol egy specifikus betegség van.

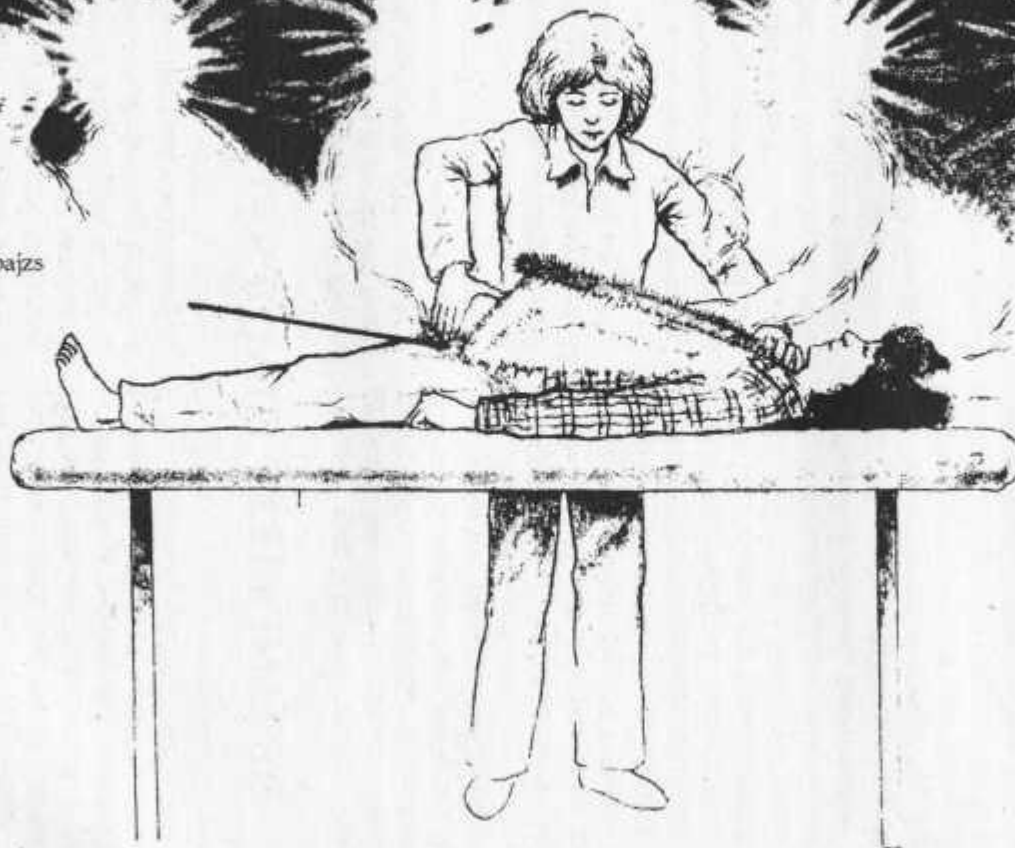
11. Távolítsuk el az akadályokat az alacsonyabb energiatestektől.

12. Ha ismerjük a módját, végezzük el a munkát az éterikus és a keterikus testen.

13. Haladjunk tovább a mennyei szintre (hatodik); küldjünk fehér fényt közvetlenül az agy központi területére. Hipofízisünk rezgésbe hozásával emeljük rezgésszámunkat. Amikor a páciens rezgésszáma eléri a mienket, menjünk a következő szintre, és ismételjük meg ugyanezt. Addig csináljuk ezt, míg az agy központi része ki nem világosodik.

14. Ilyenkor már, vagy lehet, hogy már előbb is láthatjuk a páciens vezetőit, őrangyalait, látomásokat láthatunk vagy üzeneteket kaphatunk a páciens szá-

arany fényű pajzs

21.22. ábra. Az aura hetedik szintjén pajzsot helyezünk el

mára. Óvatosan szakítsuk meg a kapcsolatot és zárjuk le a nyílást

15. Az asztalnál ülve a páciens feje mögött próbáljunk meg a kétkezes technika alkalmazásával egy szép fel-le mozgó áramlást létrehozni a harmadik agykamrából a gerincen keresztül.

16. Ezen a ponton lehet, hogy ki akarjuk fésülni a mennyei és az asztrálestet (főleg, ha az illető depressziós, vagy elfojt magában valamit).

17. Növeljük meg, és erősítsük a keterikus auratestet.

18. Menjünk a páciens jobb oldalára; lépünk újra kapcsolatba a hetedik testtel. Fejezzük ki elismerésünket páciensünknek és öngyógyító erejének.

19. Finoman szakítsuk meg a kapcsolatot, minden nyílást lezárva, és távolodjunk el a személytől. Adjunk pár percet magunknak a testbe, és a földi létbe való teljes visszatérésre. Hagyjuk, hogy a gyógyító energia átáramoljon rajtunk. Tisztelettel köszöntsük magunkat. Erősítsük meg, kik is vagyunk, és mi a feladatunk.

20. Ha a páciensünk elhagyta a testét és segítségre van szüksége a visszatéréshez, óvatosan húzzuk vissza úgy, hogy lábát megragadjuk és magunk felé irányítjuk az energiát

21. Minden gyógyítás után emlékeztessük páciensünket, hogy igyon egy nagy pohár friss vizet, és tegyünk így mi is.

A GYÓGYÍTÁS ELEMZÉSE

1. Mi is történt sorjában? Hogyan zajlottak a gyógyítás egyes lépései? Mely lépések voltak könnyűek? Melyekkel voltak gondjaink?

2. Válaszoljuk meg „A gyógyítás rövid áttekintése” c. rész 4. pontjának kérdéseit!

3. Válaszoljuk meg „A gyógyítás rövid áttekintése” c. rész 7. pontjának kérdéseit!

4. Milyen belső folyamatok zajlottak a gyógyítóban és a kliensben? Előfordult-e, hogy nem sikerült összpontosítani és energiát pazaroltunk valamilyen szükségtelen dologra? Hogyan történik ez? Kapcsoljuk ezt a gyógyító és a kliens jellemszerkezetének megfelelő pontjaihoz.

5. Mit értünk el a gyógyítás során? Eljutottunk a páciens belső lényegéhez, fényéhez? Milyen természetű a magasabb énje? Hogyan segítettük és bírtuk szóra őt?

6. A fentiek alapján milyen személyes munkát kell magunkon végezni?

7. Rajzoljuk le, milyen volt az energiaáramlás a kezelés előtt és után!

8. Mi volt a betegség indítóoka? Hogyan foglalkoztunk ezzel?

9. A fentiek alapján milyen gyógyító munkára kellene összpontosítani a következő alkalommal? Mi a prognózisunk ezzel kapcsolatban? Mit mondanak vezetőink erről a prognózisról?

GYÓGYÍTÁS

SZÍNEKKEL ÉS HANGOKKAL

GYÓGYÍTÁS SZÍNES FÉNNYEL ÉS SZÍNMODULÁCIÓVAL

Gyakran megesik, hogy a gyógyítónak egy bizonyos szint kell „kitartania”, ami rajta keresztül áramlik. Egy bizonyosszínnek a kitartása azt jelenti, hogy energiánk egy bizonyos frekvenciátartományban tartjuk, amit a gyógyítás alatt egyébként is meg kell tenni. Nagyon érzékenyen kell dolgozni ahhoz, hogy energiaszintünket abban a sávban tartsuk, amire a páciensnek bármely adott pillanatban éppen szüksége van. Az előző fejezetekben egy adott szín „kitartására” máradtunk példák; az éterikus test gyógyításánál, a kététerikus test gyógyításánál (az arany szín „kitartása”): a hatodik test gyógyításánál, ahol a mennyei frekvenciáig megyünk fel; a gerinc tisztításánál és a csakrák feltöltésénél, ahol a töltés során az adott csakrára jellemző szint kell kitartani. A vezetők bármikor kérhetik tőlünk, hogy a páciensbe töltsünk bizonyos színű fényt, akkor és oda, ahol az éppen szükséges. Ekkor meg kell tanulni egy adott szint „beállítani” és tartani azt.

Az előző fejezetben már említettem, hogy gyakorlat kell hozzá; hogy megtanuljunk egy általunk választott szint létrehozni és felhasználni a gyógyítás során. Nagyon fontos, hogy a kezdők gyakorolják a színmodulációt, mielőtt megpróbálják szabályozni a rajtuk átáram-

ló szint. A legtöbb ollózás színszabályozás nélkül megy végbe. A gyógyítás folyamán később azonban a vezetők kérhetik tőlünk, hogy egy színben „benne ülünk”, vagy egy bizonyos szint „tartsunk stabilan”, amit épp használni kívánnak. Ez azt jelenti, hogy ha a színek szabályozását nem tanuljuk meg, akkor energiamezőnk öntudatlan megváltoztatásával nagyon összezavarhatjuk a rajtunk át küldött szint. Ezért képesnek kell lennünk arra, hogy mezőnk egy adott színben stabilan tartsuk.

Dolores Krieger a „Gyógyító érintés” című művében (Therapeutic touch) ismerteti néhány nagyon jó színmodulációs gyakorlatot. Alapvetően fontos, hogy megérezzük, milyen az, ha egy bizonyos színben „benne vagyunk”. Nem csupán gondolni kell arra a színre, mint ahogy azt a vizualizáció során tesszük. Ha vörösre gondolunk, sárgát fogunk előállítani. Ha zöldre gondolunk, sárgát fogunk előállítani. Ha kékre gondolunk, akkor is sárgát hozunk létre. A gyógyítók ezt a „sárgával folyó munkának” nevezik, mert amikor gondolkozunk, mindig sárgát állítunk elő. Sok kezdő dolgozik sárgával. Hogy kéket állítsunk elő, kékeknek kell „lennünk”, bármit jelent is ez nekünk. Ezért ki kell kísérleteznünk, milyen is az, ha kék állapotban vagyunk.

GYAKORLATOK AZ ÁLTALUNK KÜLDÖTT SZÍN SZABÁLYOZÁSÁRA

Milyen érzés az, amikor kék ruhát viselünk, vagy egy katedrálisban ülünk az ablakon bejövő kék fényben? Mit jelent nekünk a kék? Ismét azt az érzékszervünket használjuk, ami a legkönnyebb nekünk. Információnkat leginkább hallásunk, látásunk vagy egyéb érzékelésünk segítségével szerezzük? A kék színt milyennek látjuk, halljuk vagy érezzük? Fogjunk kezünkbe egy olyan ólomüveg kristályt, amit az ablakba szoktak akasztani. Ujjainkat tegyük az általa előállított szívárvány egyes színeibe. Hogyan érzékeljük az egyes színeket? Vegyünk színes üveglapokat vagy színezett műanyag lemezeket (egyszínűeket). Tartsuk ezeket a napfény felé. Vizsgáljuk meg alaposan minden egyes színhez való viszonyunkat. Fogjunk teljesen azonos méretű papír- vagy anyagdarabokat. Keverjük őket össze egy kupacba. Csukott szemmel válasszunk ki kettőt közülük. Tartsuk most is csukva a

szemünket. Vizsgáljuk meg, milyen a viszonyunk ahhoz a színhez. Milyennek érezzük? Tetszik? Nem tetszik? Kivált belőlünk valamilyen érzést? Energiát ad vagy inkább elvon tőlünk? Megnyugtat, vagy kényelmetlenül érezzük magunkat tőle? Rakjuk rá testünk egyes részeire. Szeretnénk ezt a színt viselni? Ezután csukott szemmel döntsük el, melyik szín tetszik nekünk a legjobban. Ha akarjuk, találgathatunk, melyik szín ez. Aztán nyissuk ki a szemünket. Megfog lepni, mennyi mindent tudunk mostmár az egyes színekhez való viszonyunkról. Rá fogunk jönni, hogy előítéleteink vannak arról, hogy az egyes színeknek milyen hatásuk van, de mégsem így tapasztaltuk a gyakorlatban.

Ehhez a gyakorlathoz keressünk egy partnert. Fogjuk meg egymás kezét, és adjunk egymásnak felváltva egy bizonyos színű energiát, figyeljük meg, hogy partnerünk meg tudja-e mondani, milyen színt kap éppen. Gyakoroljunk, gyakoroljunk és gyakoroljunk. Ne felejtjük el, hogy a piros átáramoltatásához meg kell tisztítani az első csakrákat. A narancsszín áramoltatásához meg kell tisztítani a másodikat stb. Egy gyakorlatok végzése előtt tehát az összes csakrákat meg kell tisztítani. A sokrúkat tisztító gyakorlatokat a 20. fejezetben találjuk.

A SZÍN JELENTÉSE AZ AURÁBAN

Gyakran jönnek hozzám olyan emberek, akik azt kérdezik: „Milyen színű az aurám?” Azután azt kérdik: „Mit jelent ez a szín?” Sokan elmennek úgynevezett „auraleolvasásra”, ahol a leolvasó azt fogja mondani: „Az Ön aurája ilyen és ilyen színű, és ez ezt és ezt jelenti.” Amint ebből a könyvből is láthatjuk, én általában nem így teszek. Ha valaki megkérdezi: „Milyen színű az aurám?”, általában azt felelem: „Melyik rétege?” Vagy egyszerűen leolvasom az uralkodó színeket, az aura rétegeit figyelmen kívül hagyva, és valami ilyesfélét válaszolok: „Főleg kék, itt-ott némi sárgával és bíborszínnel.”

Kolléganőm, Pat (Rodegast) *De Vitális*, akinek van egy Emmanuelnek nevezett vezetője, a színeket a „lélek szintjén” olvassa le. Emmanuel egyszerűen csak megmutatja neki az illető auráját a „lélek szintjén”, ahogy az jelenlegi életfeladataihoz kapcsolódik. Pat számára ezeknek a színeknek különleges jelentése van, és ilyen módon értelmezni tudja a láttottakat. A 22.1. táblázat az ő színjelentés-listáját mutatja.

22-1. táblázat

Szín	Jelentése
Piros	Szenvedély, erős érzések. Ha rózsaszínnel keveredik: szeretet Tiszta piros: mozgásban lévő düh/harag Sötétvörös: stagnáló düh/harag Pirosas narancs: szexuális szenvedély
Narancsszín	Ambíció
Sárga	Intellektus
Zöld	Gyógyítás, gyógyító, tápláló
Kék	Tanító, érzékenység
Bíborszín	A szellemvilággal való mélyebb kapcsolat
Indigószín	Haladás a szellemvilággal való mélyebb kapcsolat felé
Levendulaszín	A lélek világa
Fehér	Igazság
Aranyszín	Istennel való kapcsolat. Az emberiség szolgálata. Isteni szeretet
Ezüstszín	Kommunikáció
Fekete	A fény hiánya, teljes felejtés, akadályok a becsvágy előtt
Bársonyos fekete	Más világokba vezető ajtónyílások ezek, mint a fekete lyukak az űrben
Gesztenyebarna	Az ember életfeladatának elfogadása

Ahhoz, hogy a színeket a „lélek szintjén” megláthassuk, tisztítsuk meg elménket mély meditációval, és azután kérjük azt, hogy a színek a lélek szintjén jelen-

jenek meg. Némi gyakorlat után ezek a színek biztosan meg fognak jelenni „lelki szemeink” előtt. Lehet, hogy valamilyen színű alakokat, ábrákat is látunk majd,

amelyeket aztán elmesélhetünk a páciensnek, hogy könnyebben megértse azoknak a színeknek a jelentését. Ha pirosat látunk, az szenvedélyt vagy erőteljes érzéseket jelent. Amikor rózsaszínnel keveredik, szeretetet jelent. A tiszta piros szabadjára engedett vagy valamilyen módon kinyilvánított dühöt jelent; a sötétvörös visszatartott dühöt; a narancsvörös szexuális szenvedélyt sejtet. Ha narancsszínt látunk, akkor az illetőnek erőteljes ambíciói vannak. Ha világossárgát, akkor ez az intellektusra utal. Az az illető, akinek aurájában sok zöld van, sok gyógyító és tápláló energiával rendelkezik. A kék a tanító és az érzékenység színe. Amikor a lélek szintjén bíborszín látható, az

illetőnek mélyebb kapcsolata van a szellemvilággal, míg az indigó a lélek útját jelzi e mélyebb kapcsolata felé. A levendula a szellemekre utal, a fehér az igazságra. Az arany az Istennel való kapcsolat és az emberiség szolgálata Isteni szeretettel. Ha az illető lelki szintjén ezüstsín látható, az azt jelenti, hogy a feladata a kommunikációval kapcsolatos, vagy ahhoz van tehetsége, és jó kommunikációs készsége van. A bársonyos fekete olyan, mint a fekete lyukak az űrben, amik más valóságokra nyíló ajtók. A gesztenyebarna az ember feladatának elfogadását jelenti. A fekete a fény hiánya, vagy mély felejtés, ami rákhoz vezet, és ami lelki szinten elgáncsolt ambícióként látható.

A SZÍNEK SZEREPE A KEZELESBEN

A gyógyító eljárás során a szívárvány minden színét használjuk. Minden egyes színnek megvan a saját hatása az aurára. Természetesen mindegyik színt fel lehet használni az ezt a színt átalakító csakra feltöltésére. A pirosat a mező feltöltésére, a rák kiégetésére és a hideg területek felmelegítésére használjuk. A narancs feltölti az aurát, növeli a szexuális potenciált és az immunitást. A citromsárgát a zavaros fej tisztítására használjuk, valamint jól segíti az ok-okozati gondolkodást. A zöld egyensúlyt hoz létre minden területen és gyógyít is. A kék hűt és nyugtat. Ezt használják az éterikus mező újrendezésekor és a védőpajzs felhelyezésekor is. A bíbor segít a páciensnek kapcsolatba kerülni saját lelkével, míg az indigó kinyitja a harmadik szemet, javítja a vizualizációt és tisztítja a fejet. A fehérét az aura feltöltésére használják, valamint megbékélést ad és jó érzést kelt, megszünteti a fájdalmat. Az aranyszínt a hetedik réteg újrendezésére és az aura erősítésére és feltöltésére használjuk. A bársonyos fe-

lete a kegyelem, csend és Istennel való megbékélés állapotába viszi a pácienszt. Ez jó az olyan csontok szerkezetének megújítására, amelyek a rák vagy egyéb trauma miatt elporladtak. A bíbor árnyalatú kék megszünteti a fájdalmat, mikor mélyen a szövetekben vagy a csontsejteken dolgozunk. Segít a páciens aurájának kitágításában is, hogy az illető kapcsolatot hozhasson létre feladatával.

Általában nem szabályozom a gyógyítás során rajtam átáramló színeket, de képes vagyok sokáig fenntartani egy rajtam átáramló színt. Ritkán előfordul, hogy adott céllal egy bizonyos színt küldök. A 22. táblázat megadja a gyógyítás során általam és vezetőim által használt színeket. A csakra felöltése az adott csakra színének az aurában áramoltatásával történik, bármelyik szinten dolgozik is az ember. Általánosságban a mi társadalmunkban, mivel mi már annyira mentális, elemző és intellektuális lények vagyunk, a gyógyítás során a sárgát nem sokat használjuk.

22.2. táblázat

A gyógyítás során használt színek

Szín	Használata
Piros	Az aura feltöltése, rákos daganat kiégetése, hideg területek felmelegítése
Narancs	Az aura feltöltése, szexuális potencia növelése, az immunitás növelése
Sárga	A harmadik csakra feltöltése, zavaros fej tisztítása
Zöld	A negyedik csakra feltöltése, egyensúly megteremtése, általános gyógyítás, az aura feltöltése
Kék	Hűtés, nyugtatás, az éterikus szint újrendezése, pajzs felhelyezése/szigetelés
Bíbor	A szellemvilággal való kapcsolatteremtés
Indigó	A harmadik szem megnyitása, a fej tisztítása
Levendula	Az aura tisztítása
Fehér	Az aura feltöltése, béke- és kényelemérzés megteremtése, a fájdalom megszüntetése
Arany	A hetedik réteg újrendezése, az aura erősítése, feltöltése

Ezüst	Az aura erőteljes tisztítása (az opálos ezüstöt a hatodik test feltöltésére használják)
Bársonyos fekete	A kegyelem, csend és Istennel való megbékélés állapotának megteremtése a páciensben
Bíboros árnyalatossá kék	A fájdalom megszüntetése, mélyszöveti munka és a csontsejteken végzett munka alatt, a páciens aurája kiterjesztése, hogy feladatához kapcsolódni tudjon

A levendula- és ezüstszíneket vezetőim a könyvben előzőleg említett gyógyító technikáktól kicsit eltérő módon alkalmazták. Amikor az aurában - onnan eltávolítandó - mikroorganizmusokat fedeztem fel, a vezetők először levendula-, majd ezüstszínt használtak azok eltávolítására. Először levendulaszínű fényt küldenek át, ami magas frekvencián vibráltatja a mikroorganizmusokat és szemmel láthatóan kilazítja azokat helyükről. Ha a levendulaszínű fény nem éri el mindezt, a vezetők növelik az erősséget és a frekvenciát, és ezüstszínre váltanak át. Ez az erőteljes áramlás láthatóan kiemeli helyükről a mikroorganizmusokat. Ez az eljárás olyan, mintha porszívóznánk a fénnel. Egy esetben, mikor egy leukémiás páciens vérért tisztítottam, vérvizsgálatának eredménye a gyógyítás utáni napon lett először negatív. Ez az egyetlen alkalom, hogy eljárásom eredményeit bizonyítandó klinikai eredményt is kaptam.

Valamikor elkezdtem egy kollégámmal a bíborkék fény hatásával kísérletezni. Kölcsönös gyógyítást végeztünk egymáson. Daniel Blake, a Structural Bodywork Institute-tól (Santa Barbara, California) mélyszöveti munkát végzett rajtam, és cserébe eljárt óráimra. Miközben rajtam dolgozott, a színszabályozás és a mélyszöveti munka kombinálásával kísérleteztünk. Mikor képes volt arra, hogy egy erős bíborkék lángot, ami az ujjbegyeiből jött ki, fenntartsa, nagyon mélyre tudott hatolni az izomszövetembe anélkül, hogy fájdalmat okozott volna. Ha figyelme elterelődött, és „elejtette” a színt, fájt az izom. Az átjövő fény szabályozásával hatékonyabbá tette a munkáját, mert sokkal mélyebbre tudott hatolni és nagyobb változást ért el az izomban és a szerkezet áthangolásában. Ezen munka során egy ponton képes volt bejutni a csontok szintjéig. A fehér fénnel kevert bíborkék „lángot” tartva képes volt egy enyhe elcsavarodást kiegyenesíteni a combcsontomban. Ahogy HSP-m segítségével figyeltem, mi történik, azt láttam, hogy combcsontjaim sejtjei összehangolják helyzetüket egymással. A fizikai érzet rettentően kellemes volt. Heyoan azt a kijelentést tette, hogy ez a csontban lévő csavarodás ahhoz a folyamat-hoz kapcsolódik, ahogy a piezoelektromos hatás a csonton belül a csont növekedésének irányítását segíti.

A csontokban a piezoelektromos hatás a következő: mikor nyomás hat a csontszövetre, mondjuk a járás következtében, a nyomás következtében egy kis elektromos áram folyik át a csonton. A csont aztán az áram haladásának irányában gyorsabban nő. Ha (járás közben) a nyomás nem a megfelelő irányból hat a csontra, a csont nem a megfelelő irányban nő vagy csavarodni fog. Az én testemben a helyes iránytól való eltérés eredete egy autóbaleset volt. Dániel kezelése végleg eltávolította combcsontomból az enyhe csavarodást.

Gyógyító-pályafutásom egy bizonyos pontján a vezetők azt javasolták, kezdjek el fekete fényt használni. Nekem ez szokatlannak tűnt, mivel a sötét színek az aurában általában betegséghez társulnak. Ez a fekete azonban nem a rák feketéje volt, hanem bársonyos fekete, olyan, mint a bársonyos selyem. Olyan, mint a méhben lévő élet lehetősége. Ez a mindegyikünkben meglévő, ismeretlen nőiség fekete misztériuma, ami ki nem kristályosodott lehetőségekben bővelkedik. A fekete ürben ülni a teremtővel való együttlét egy másik módja, ezúttal alak nélküli. Ebben a bársonyos fekete ürben ülni csendet és békét jelent. Teljes jelenlétet jelent, teljességben és ítéletek nélkül. A Kegyelem állapotába kerülést jelent, és a páciens is magunkkal visszük a Kegyelem ezen állapotába. A mindenség tökéletes elfogadását jelenti, ami abban a pillanatban létezik. Heyoan, a többi gyógyító vezető és én gyakran ülünk ezen a helyen rákos páciensekkel vagy más súlyos betegekkel egy-egy alkalommal egy egész órán át. Ez nagyon gyógyító hatású. A páciens az Istennel való egyesülés állapotába viszi.

GYÓGYÍTÁS

HANGOKKAL

Rájöttem, hogy az aurában lévő szín közvetlenül kapcsolódik a hanghoz. Ha egy adott magasságú hangot juttatunk az aurába, ez nem csak egy adott színt hoz létre, de hatalmas segítséget is nyújt a gyógyításban.

A sclerosis multiplex (M. S.) a gyógyítók között az egyik legnehezebben gyógyítható betegségként ismert. Nagyon nehéz változást létrehozni egy ilyen

beteg aurájában. Egyik intenzív képzési hetem alkal-mával egyik hallgatómnak M. S.-a volt. Néhány alkal-mommal hét közben a hallgatóimmal dolgoztunk ezen a betegen, Lizen. Néhány hallgató egy hatalmas heget tudott érzéklni Liz aurájában a szakrális területen. Az első csoportos gyógyítás során, amit vele csináltunk, Liz egy normál ollózást kapott, és eközben különböző érzéseket élt át. A csoport gyógyította őt, és együtt sírt vele. A gyógyítás második órájának végén én és egyik diákom, aki megtanulta használni a HSP-jét, azt láttuk, hogy a heg érintetlen. Ahogy telt a hét, mindegyik hallgató elkezdte kifejleszteni azon sajátos módszerét, amihez leginkább közel állt. Néhányan a kristályokat kedvelték, néhányan a szeretetre összpontosítottak, mások a spirituális sebészetre, megint mások a hangok adására. A hét végén ismét dolgoztunk Lizen. Mind-egyik diák tudása legjavát adta az általa választott gyógyítási formában. Néhány diák hanggal dolgozott, ketten kristállyal, néhányan szeretetet sugároztak, né-hányan energiát áramoltattak. Csoportként összhang-ban dolgoztunk. Úgy találtuk, hogy a két, kristállyal dolgozó társunk képes a heget kimozdítani a mezőből, ha együtt dolgozunk a hangadókkal. A hang, amit használtak, fellazította a heget. A kristályokat szike-ként használtuk, hogy kivágjuk helyéről a heget, ha az már a hangtól kilazult. Aztán arra kértük a hangadókat, hogy csak egy kicsit változtassák a hangmagasságot, és ettől a heg egy másik része lazult fel. Ennek eltávolítása után egy újabb hangmagasság-változás még többet lazított fel a hegből. Ily módon haladtunk, míg a heget teljesen el nem távolítottuk. A gyógyítás után Liz azt mondta, hogy azt a bizonyos fájdalmat, amit már 15 éve érzett a lábában, nem érzi többé. Járása sokat javult, és most, az írás időpontjában is tovább javul, és mindez négy évvel ezelőtt történt. Ez Liz öngyógyításának csak egy kis része persze. Sikerült visszanyernie teste teljes használatát, amely csaknem teljesen meg volt bénulva.

Azóta rendszeresen használok hangot a gyógyítá-saim során. A hangot közvetlenül a csakrába irányítom, hogy feltöltsem és erősítem azokat. Ilyenkor szám a testtől kb. 2,5 cm-re van, ott, ahol a csakra található. Minden csakrának más hangmagassága van, és egy adott csakra hangmagassága is eltérő kicsit minden egyes embernél.

Hogy minden egyes csakrához a legmegfelelőbb hangmagasságot eltaláljam, egy kicsit változtatok a hangtartományon, amíg rezonanciát nem hozok létre. Ezt a rezonanciát a páciens hallja és érzi. Mivel én az aurát is látom, figyelem, hogy a csakra hogyan reagál

a hangra. Mikor a kellő hangmagasságon vagyok, a csakra megfeszül és gyorsan és egyenletesen forogni kezd. A színe felragyog. A hangot egy bizonyos ideig kitartom, s így a csakra eléggé feltöltődik és megerősödik ahhoz, hogy ezt az új energiaszintet tartsa. Aztán fölmegek a következő csakrához. Az elsőnél kezdem és fölfelé végighaladok mind a héten.

A hangadás egy érdekes hatása, amit a páciens álta-lában nagyon erősen érez, hogy növeli a páciens vizua-lizációs képességét. Ha egy illetőnek valamelyik csak-rája nagyon gyenge, nagy a valószínűsége, hogy az illető nem képes azt a szint vizualizálni. Azonban pár perces hangadás után a megfelelő csakra fölött a pá-ciens képes a csakra színének vizualizálására.

Bármikor csináltam ilyen hangadás-bemutatót egy csoporttal, mindenki meg tudta mondani, amikor elta-láltam egy csakra rezonanciafrekvenciáját.

Ugyanazok az elvek, amiket a csakrákba való hang-adáshoz használunk, működnek a test szerveinél és csontjainál is. Hangot küldök az adott szervbe, mint-egy 2,5 cm-re tartva számat a fölött a felület fölött, ahol a szerv elhelyezkedik. HSP használatával figyelem a szervet, amíg el nem érem azt a megfelelő hangot, ami a legnagyobb hatással van rá. Ez a hatás lehet energia-áramlás, ami megtisztítja és erősíti a szervet. Egyszerűen figyelem a hatást, és ezt próbálok elérni. Hóna-pokon át tartó rendszeres kezelésekkkel képes voltam fekélyes kolitisz (vastagbélgyulladás) gyógyítására is ily módon. A páciens el tudta kerülni a colotomiát (vastagbélkimetszést), amit néhány orvos javasolt. Ezen páciens gyógyításának része volt egy magnófel-vétel - ezt a hangot napi egyszer-kétszer játszotta le.

Ez a fajta hangadásos gyógyítás jó hatással van megsérült porckorongok gyógyítására, szövettöveke-dés elősegítésére, a testben pangó folyadékok eltávolít-ására, az idegrendszer felhangolására és a test szer-veinek olyan behangolására, hogy impedanciájuk ér-téke illeszkedjen vagy összhangban legyen egymással a jobb működés érdekében. Úgy találtam, hogy a test szerveinek, szöveteinek, csontjainak és folyadékainak különböző típusai egészséges működésük javításához más-más hangmagasságot és -modulációt igényelnek. A csak egy bizonyos hangnemben adott hangokon kívül az ember előállíthat különböző fajtájú egyéb han-gokat is. A hagyományos indiai tanítások minden csak-rához egy szanszkrit betűt és egy adott hangot rendel-nek. Ezekkel még nem dolgoztam, de úgy gondolom, nagyon hatásos gyógyítási módok lehetnek.

Néhány együttes, mint Robbie Gassék, célzatosan a csakrák megnyitására szolgáló zenéket ad elő. Egy

koncerten, amin jelen voltam, Robbie utasította a kórust arra, hogy megállás nélkül két órán át énekeljenek. Ezen idő alatt a dalokat speciálisan úgy válogatták össze, hogy azok sorban nyissák meg a csakrákat, az

első csakrával kezdve. Mire befejezték, a közönség tajgainak csakrái többségükben ki voltak nyitva és fel voltak töltve. Mindenki csodásán érezte magát. *A zenének nagygyógyhatásavan.*

A FÖLDIDŐN KÍVÜLI IDŐBEN

TÖRTÉNT SÉRÜLÉSEK

GYÓGYÍTÁSA

Sok ember spirituális fejlődésének egy bizonyos pontján más időben történt sérüléseket érzékel, olyanokat, amelyek egy előző életében történtek meg vele. Van, aki medítál és „emlékezik”, hogy ki is volt ő egy másik korban. Mások, akik a jelen élet során keletkezett traumák újraéledésével együtt járó feltáró pszichoterápiában vesznek részt, hirtelen felszabadíthatnak egy „másik életben” átélt traumát.

A földi időn kívüli időből származó élményt valószínűleg nem lehet pontosan meghatározni a mi korlátozott idő- és térérzékünkkel. Magam úgy gondolom,

hogy az előző élet kifejezés nagyon kevés ahhoz, hogy meghatározzunk egy ilyen élményt. A 4. fejezetben láttuk, hogy a fizikusok és a misztikusok egyetértenek abban, hogy sem az idő nem lineáris, sem a tér nem háromdimenziójú. Sok szerző beszél sokdimenziójú és sokidejű valóság egymáson belüli létezéséről. Einstein idő-tér kontinuitásról beszél, ahol a múlt és a jövő összes dolga most létezik, összefonódva valahogy egy többdimenziós valóságban. *Itzhak Bentov* azt tartja, hogy a lineáris idő csak a háromdimenziós lét fabrikációja (amibe próbálok beleszorítani ezt a könyvet).

A NEM LINEÁRIS IDŐ ÉRZÉKELÉSE

Gyakorlat

Itzhak Bentov a „*Vad inga becserkészése*” című könyvében található egy gyakorlat a nem lineáris idő illusztrálására: ülünk nyugodtan medítálva, legyen egy tetszőleges óra látótávolságunkon belül, olyan közel, hogy csupán rénsnyire kelljen nyitni szemhéjunkt, hogy láthassuk a másodpercmutatót, amint körbe-körbejár minden percben. Amikor a meditációban elértünk egy magasabb tudatállapotot, egyszerűen nyissuk ki a szemünket és nézzünk az óra másodpercmutatójára. Mi történt? Sokan úgy érzékelik, mintha teljesen megállna a mutató vagy legalábbis drasztikusan lelassulna. Természetesen amint ezt észrevettük, érzelmi reakcióink valószínűleg visszahúznak a lineáris idők, számunkra kényelmes állapotába és a mutató előregrik, elérve a mozgás normális ritmusát. Mi történt? Bentov szerint az időt szubjektíven érzékeljük, nem lineárisan, és mi magunk teremtjük meg a feltételezett lineáris időstruktúrát a kényelmünk kedvéért.

Edgar Cayce és *Jane Roberts* is sokdimenziójú valóságról beszél, ahol most éljük a múltunkat és a jövőnket is, mindent a maga dimenziójában, és azt tartja, hogy minden dimenzió személyisége egy nagyobb lélek, egy nagyobb lét kifejezésének a része. Roberts szerint behatolhatunk ezekbe a dimenziókba vagy életetekbe, hogy tudást és megértést szerezzünk az átformálódásunkhoz. Amikor ezt tesszük, ez a dimenzió, azaz a jelenlegi életünk megváltoztathatja a többi életünket vagy dimenzióinkat. Vagy sokkal köznapibban kifejezve: ahogy most élünk az úgynevezett jelen életünkben, az hatással van mind az elmúlt, mint az eljövendő életünkre. Mindezeket a tényeket elég nehéz felfogni, de azért vannak, hogy segítsenek észrevenni és leküzdeni a valóság természetéről kialakult gondolkodásunk korlátait.

A terápiás és gyógyító szinteken nagyon hatékonyan találtam az elmúlt élettekkel való foglalkozást, amikor úgy használtam, hogy az átformálómunkát tartottam a legfontosabbnak. Ez igazán nem valami játék vagy önreklám. Mindannyian szívesebben gondoljuk magunkról, hogy királyok vagy valamilyen vezetők voltunk az elmúlt életünkben, mint koldus, paraszt gyilkos, stb. Egyáltalán nem erről van szó. Az elmúlt élettek felidézésének tisztán az a haszna, hogy megszabadítja a személyiséget azoktól a problémáktól, amelyek most visszatartanak a vágyaink megvalósításában és az életművek elvégzésében (vagyis az élet feladatában). Az elmúlt életetek élményeivel kapcsolatos problémák mindig kapcsolódnak ahhoz, amivel jelenleg küzd a

személyiség a korábbi élet emléke természetes, cseppet sem tovakodó módon felszínre kerül. Ez a tény olyan fontos, hogy a gyógyítónak vagy terapeutának mindig gondolnia kell rá, hiszen az a feladatuk, hogy megbizonyosodjanak, létrejött-e az életek közötti kapcsolat. Ha igen, akkor az elmúlt élet emlékeit fel lehet használni a jelenlegi élet gyógyítására a mostani életkörülmények között.

Néhány terapeuta spontán meglátja a beteg elmúlt életét, ha testkontaktusba lép vele; például az anyáskodó terápiában, ahol a terapeuta úgy tartja a páciens, mint anya gyermekét. A terapeuta ezután a kapott eredményt úgy használhatja fel, hogy finoman beleszővi az ülést anyagába.

A KORÁBBI ÉLETBŐL SZÁRMAZÓ TRAUMA „FELISMERÉSE” ÉS GYÓGYÍTÁSA

Én három fő módon „látom” és gyógyítom az elmúlt élet traumáit. Mindhárom módszer kapcsolatban van az aura azon szintjével, amelyikben a gyógyítás történik. A keterikustól lefelé mindegyik szintet érintették a sérülések. Az első négy auraszinten a múltbeli sérülés a mezőben lévő egyszerű energiazavarnak látszik. Az éterikus és a keterikus szinten szerkezetiproblémaként jelentkezik, és ehhez csatlakozik még az, hogy a keterikus szinten az elmúlt élet gyűrűnek vagy szalagnak mutatkozik a mező tojánhéjszintjében.

Úgy „látom” meg a beteg elmúlt életét, hogy esetleg egyszer csak megpillantok egy, a jelenlegi helyzetére vagy betegségére utaló múltbeli képet, miközben beszélgetünk. Vagy kezemet egy bizonyos blokkolt területen tartom, és látom az előző életét. A tojánhéjszint gyűrűivel kapcsolatos elmúlt életeket úgy tudom elolvasni, hogy egyszerűen beleteszem a kezem a gyűrűbe, és leperregnek előttem az elmúlt élet képei. Most részletesebben is leírom a gyógyításnak ezt a három módját.

ELŐZŐ ÉLETBÉLI BLOKKOK GYÓGYÍTÁSA AZ AURA ALSÓ NÉGY SZINTJÉN

A Kaliforniában lévő Gleudale Healing Light Centerben *Petey Petersontól* tanultam egy, a múlt életek blokkjainak megtisztítását szolgáló módszert. E módszer nagyon hatásosan távolítja el azokat a korábbi életekből származó traumákat, amelyek a személy szabadságát jelen életében zavarják.

Ez a fajta munka először tulajdonképpen a mostani élet blokkjait veszi célba. A gyógyító energiát összpontosít a blokkba. Ettől az energia elkezd kiáramolni a blokkból és a sérülés általában eltűnik. Az első rétegek

ebben az életben szerzett blokkok, miután ezek kitisztulnak, a többi élet sérülései is láthatóvá válnak, és azokkal is hasonlóképpen járunk el. A gyógyítónak gyakorlottnak kell lennie, és fel kell készülnie arra, hogy megbirkózzon a beteg nagyon erős, fájdalmas, félelmetes vagy dühös érzelmeivel. A gyógyítónak kell képviselnie a beteg felé az összes érzést, amit a beteg valaha is érzett vagy amin valaha is átesett. Ha megérzi ezeket az erős érzelmeket a gyógyító, akkor sem szabad visszavonnia energiáját, hanem ott kell maradnia, és állandóan biztosítania kell egy alap-energiaszintet, ami átsegíti a beteget az élményen, hogy végül be tudja fejezni és meg tudja tisztítani azt.

E célból a gyógyítást a szokásos módon kezdjük (21. fejezet) a beteg, a gyógyító és az Egyesített Energiamező-útmutató három energiarendszerének összehangolásával és kiegyensúlyozásával. Azután az „ollózás” alatt a gyógyító észreveszi a rendszerben rejlő zavarokat. A gyógyítót az intuíciója vagy útmutatói elvezetik ahhoz a blokkhoz, amelyik a legmegfelelőbb arra, hogy az adott ülésen foglalkozzanak vele. A gyógyító ráteszi a kezét a test megfelelő területére és energiát áramoltat bele. Gyakran a bal kezét a beteg háti oldalán, a jobbat pedig az elülső felén tartja.

Miután jó sok energia áramlott át, a gyógyító megkéri a beteget, hogy engedje kinyílni a memóriáját, és menjen vissza az első alkalomhoz, amikor a blokk megjelent. A gyógyító továbbra is energiát áramoltat a blokkba, miközben a beteg halad visszafelé az időben. Ahogy a beteg próbál emlékezni, a gyógyítóban képek jelennek meg a kérdéses eseményről. A beteg is vagy képeket fog látni, vagy egyfajta, az élménnyel kapcsolatos érzelmi állapotba kerül (vagy mindkettő megtörténik). Lehet, hogy utána a beteg teljesen újraéli a traumát, mintha ismét átélné, vagy lehet, hogy csupán külső szemlélőként látja az esetet. A gyógyító meg is mondhatja, de el is titkolhatja a beteg előtt, amit lát, attól függően, hogy mi a helyesebb. Nem mindig helyes elmondani, ha a beteg nem látja

azt. *A gyógyítónak mindig tekintetbe kell vennie a beteg energarendszerét, hiszen az dönti el, hogy bármelyik adott traumáról mennyi információt képes a beteg befogadni.* Ha a beteg esetleg újraél egy traumát, mindig jó, hogy a gyógyító „látó”-adottsága segítségével ellenőrzi az információkat.

A felfedezés időzítése nagyon fontos ezekben az esetekben. Ha az előző életbéli információ a megfelelő időpontban jut a beteg tudomására, az segít neki, hogy könnyebben megértse és megtanulja jobban szeretni önmagát. Ha rossz időzítéssel közöljük ugyanezt, az növelheti a páciens negativitását önmagával és másokkal szemben is. Például, ha valaki erőszakos cselekedetet követett el valakivel egyik előző életében, lehet, hogy nem képes elviselni ezt a tényt ebben az életében anélkül, hogy ne érezzen nagy büntudatot. Ha ebben az életében is ismeri az áldozatot, akkor még rosszabb lehet a jelenlegi helyzet a büntudat miatt. Vagy ha fordított a helyzet és a páciens valakinek az áldozata volt valamelyik előző életében, akit még most is ismer, lehet, hogy felerősíti és jogosnak fogja tartani a már eddig is meglévő el-lenszenvét az illetővel szemben.

Miután a megfelelő szinten újraélte a traumát a beteg, a gyógyító megkérdezi, hogy hajlandó-e feladni és elengedni azt. Ha igenlő a válasz, a gyógyító kiko-torja és eltávolítja a mezőből. *Az újraélés folyamata me-glazította a traumát a mezőben,* úgyhogy könnyű eltávolítani. A gyógyító és a beteg a szívcsakrán keresztül együtt tölti meg a trauma által üresen hagyott nyitott, tiszta területet feltétel nélküli szeretettel, aminek rózsaszínű fénye van (22. fejezet).

A beteg mondhat nemet is a trauma elengedésére. Ez azt jelenti, hogy még van mit átélnie és még nem végzett vele, vagy a gyógyító szerint még többet kell vele foglalkozni. A gyógyító újra elkezd energiát áramoltatni, és segít a betegnek, hogy többet éljen át a traumából. Megnöveli a blokk helyére áramoltatott energia frekvenciáját és intenzitását. Ezt addig isméte-lik, amíg a terület megtisztul, a beteg kész arra, hogy megváljon a traumától és megengedi, hogy feltöltődjék a terület a feltétel nélküli szeretet rózsaszín fényével.

Ha nem tisztul meg a terület, többnyire egy másik trauma van az első, már átélt trauma alatt. Már olyat is láttam, hogy öt trauma volt különböző életkekből egymásra rétegezve a test ugyanazon részén. Ez az öt réteg maradt ott, miután megtisztítottuk ennek az életnek a traumarétegeit. Más szavakkal: az érzékel-hető traumák egymáson nyugszanak a mezőben, va-lószínűleg időrendben. Ha kitörölünk egy traumát, ott marad a következő, hogy vele is megbirkózzunk és kitöröljük.

Amikor a beteg újra átéli valamelyik előző életét, gyakran fellép egy nagyon erős mezőeffektus, amit *Rosalyn Bruyere* tiszteletes egyenáramúmező eltolás-nak nevez. *Bruyere* tiszteletes szerint az eltolódásban az aura normális méreteknél sokkal nagyobbra tágul, de ugyanúgy megmarad a magas rezgésszáma. Kö-rülbelül 48 óráig majdnem kétszer annyi energia ma-rad a mezőben, és a beteg nagyon befolyásolható és sebezhető. A tudattalan memória nagy része megnyí-lik ez alatt az idő alatt, így az emlékek folyamatosan áramlanak az illető tudatába. Nagyon fontos, hogy ilyenkor csendes, biztonságos és kellemes helyen le-gyen a páciens, hogy a gyógyítás folytatódhasson és befejeződhessen. Ez alatt az idő alatt kerülendők a külső forrásból származó kellemetlen élmények, mert nagyon mélyen érintenék az illetőt. Ekkor kell helyreállniuk a mező egészséges áramlatainak, ame-lyek, ha 48 óra elmúltával stabilizálódhatnak, részei-vé válva a normális rendszer megszokott áramla-tainak, így állandóvá téve a gyógyulást. Fontos, hogy a gyógyító elmagyarázza a betegnek, hogy mi törté-nik, és hogy hangsúlyozza annak jelentőségét, biztas-sa, hogy nagyon vigyázzon magára ez alatt az idő alatt. Tiszteletben kell tartani ennek az időszaknak az erejét. Hasonló az idő ahhoz, mint amikor valakit sokk ér.

Ahogy a beteg visszafelé halad az időben, traumát trauma után kitörölve, többnyire a jelenlegi életével kezdve és utána folytatva a többi, a blokkolt rész egyre tisztább lesz. Mindegyik réteget feltöljük a fel-tétel nélküli szeretet rózsaszín fényével, mielőtt to-vábbmennénk a következő rétegre, így mindenki lát-hatja, hogy bármelyik természetes tisztítófolyamat, ami kitisztítja a test blokkjait (és a legtöbb spirituális módszer ezt teszi), valószínűleg múltbéli élet tisztítá-sához vezet. *Fontos, hogy az elmúlt életek tisztítását az illető életútjának megfelelő pontján végezzük. Ezt a pontot akkor érzük el, amikor már sok jelen étellel kapcsolatos tisztítást elvégeztünk, amikor a páciens magánélete már többé-kevésbé rendben van és nem kísértjük meg, hogy az előző életei élményeit arra használja, hogy segítségükkel elkerülje azokat a dolgokat, amikkel meg kell birkóznia eb-ben az életben, itt és most.*

Az elmúlt életek megtisztítása a megfelelő időben felfedhet az ember életében olyan területeket, amelyek nem változnak meg még akkor sem, ha rengeteg spiri-tuális munkát fektetnek bele a megtisztítás érdekében. Azután az elmúlt életek megtisztítása néha drasztikus változásokat indíthat el a páciens jelen életében.

Például az egyik beteg, akinek igen rossz volt a házassága, és a férje rendszeresen fizikailag bántal-mazta, képtelen volt otthagyni a házasságát addig,

amíg újra át nem élt körülbelül 15 előző életet, ahol őt ilyen vagy olyan módon férfiak bántalmazták. Láta a folytonosságot függőségében, melyben azt gondolta, hogy a férfiaké az összes hatalom (és persze az összes felelősség is). Megértette, hogy ezt a hiedelmét olyan helyzetben élte ki, amelyek bizonyították, hogy a férfiaknak nagyobb fizikai erejük van, mint neki. Amikor megértette ezt és látta, hogy szembe kell néznie függőségével, meg kell állnia a saját lábán és meg kell barátkoznia az egyedülléttel, kész volt rá, hogy otthagyja a házasságát, és újraépítse az életét. Azóta drasztikusan megváltozott az élete, és most szabad, boldog és egészséges. Most már nem fél az egyedüllétől, és ezáltal fokozatosan visszanyeri az önnállóságát és a felelősséget életéért.

ELŐZŐ ÉLETBÉLI

TRAUMÁK GYÓGYÍTÁSA

AZ AURA ÉTERIKUS

ÉS KETERIKUS SZINTJÉN

Az aura egy régebbi élet által okozott szerkezetbeli elváltozásának gyógyításához ugyanazt az eljárást követjük, mint bármelyik szerkezeti eltérés esetén. Az a fontos különbség, hogy amint a gyógyító megtudja, hogy a trauma egy előző életből származik, segítenie kell a páciensnek, hogy a jelenlegi problémáit össze tudja kapcsolni előző életéből származó élményekkel. *Az aura e részének korábbi életekből származó szerkezeti hibái a jelenlegi fizikai test veleszületett hibáiban mutatkoznak meg.* Nagyon fontos ezekkel a tényekkel megbirkózni, mert ezek nagyon szorosan és mélyen ágyazódnak be az illető személy lelkébe. Világos, hogy a születési hibával rendelkezők fő feladatának része ezzel a hibával megbirkózni mind a testi, mind a pszichodinamikai szinten. E munka aztán *elvezet ahhoz a spirituális feladathoz, amelynek megoldása végett a lélek megtestesül.* Fontos, hogy a gyógyító mindvégig tisztában legyen a végzett munka nagyságával. A cél nemcsak a fizikai test meggyógyítása, bár általában a testi baj viszi először a páciens a gyógyítóhoz. *A fő cél a lélek meggyógyítása.* Ez az aura kiegyenlítését, és természetes áramlásának az élet valamennyi egyetemes áramához való újraegyesítést jelenti.

Egy John nevű fiatalember alább ismertetett esetében először a szerkezeti hibákat láttam meg az aurában. „Láttam” egy aura sebével kapcsolatos képet is egy régebbi életéből. A 24.1.-tól 23.5.-ig terjedő ábrákon gyógyítómunka egyes szakaszai láthatóak.

Ez a fiatalember nem mondta meg nekem előre, hogy

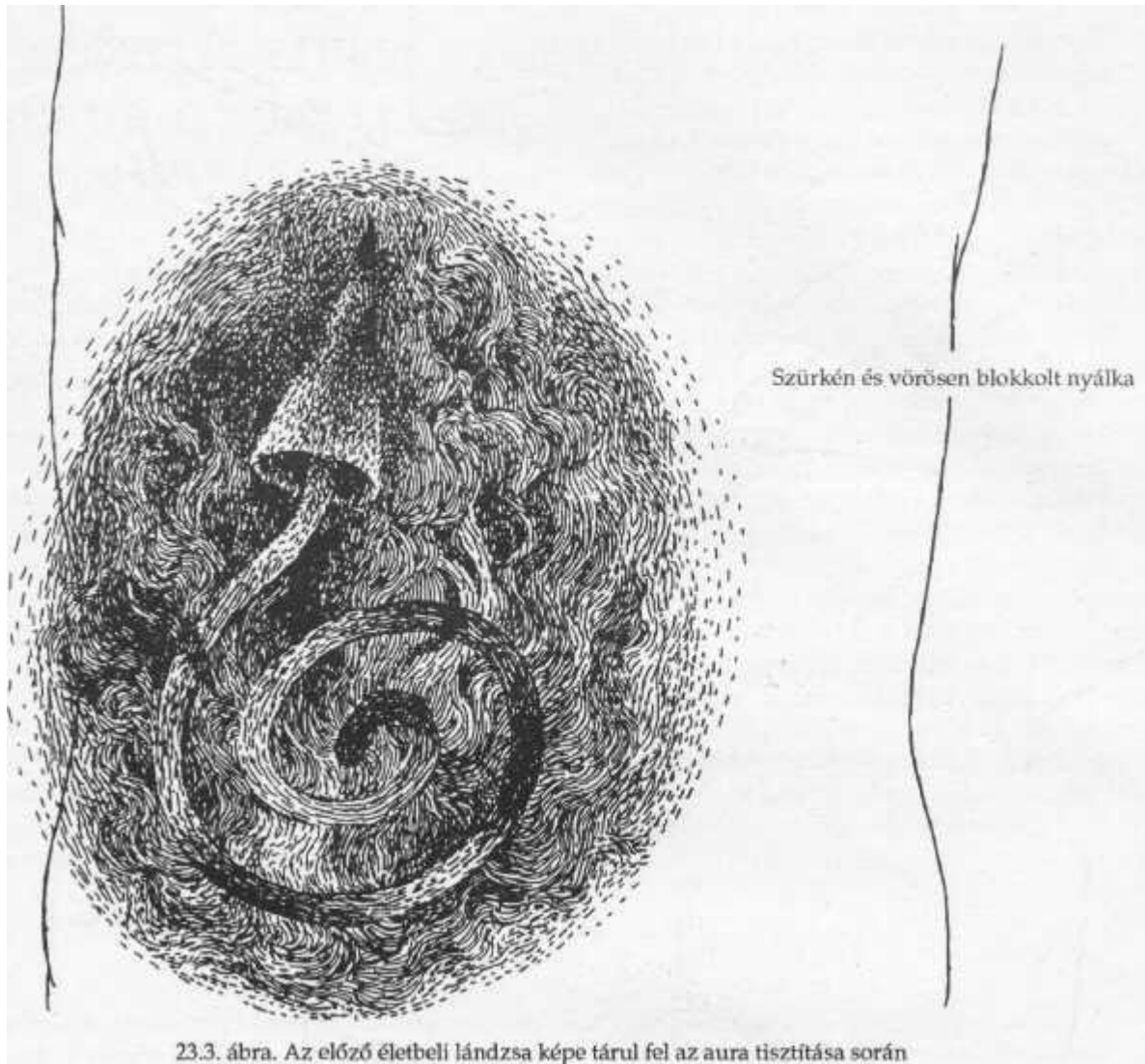
mi a baj. A 23.1-es rajzon látható, milyen volt mezője a keterikus szinten, amikor megérkezett hozzám. Használtsuk ezt össze a 6. fejezetben a 6.13-as képpel, amelyen a normális mező látható a keterikus szinten. Ahelyett, hogy gyönyörű aranyfonalak alkották volna a napfonatcsakra forgó szirmait, Johné inkább olyanok látszottak, mint egy napfolt. Nagy tömegű, zavaros, vörös, sárga és fekete energia kis örvényeket alkotott, amelyek kifolytak a főleg szürkében feltűnő háttérből. A többi csakra többsége ép volt. A fő vertikális arany erőáramlat, amelyik a gerinc mentén megy föl és le, jobbra deviált a napfoltterület felé, és nagyon sötét volt azon a részen. Kis szürke másodlagos örvények alakultak ki az aura hátsó részében is. Amikor John beszélt az életéről, hirtelen megláttam őt egy korábbi életében, valamikor körülbelül Dzsingisz kán idején. A helyszínen egy csata volt, ahol ő kéjesen gyilkolt meg valakit az ellenséges seregből a kézfegyverével. Volt egy rúdja lánccal a végén és a lánccal másik végén egy tüskés fémgömb, amivel felnyársalta az ellenfele fejét. Ugyanakkor, amikor ez történt, az ellenfél egy lándzsát hajított John napfonatába. Mind a ketten meghaltak ebben az interakcióban. Ez az élmény okozta benne azt a hitet, hogy az életerő-energia bármilyen kiáradó erőteljes kifejezése sérüléshez vagy halálhoz vezet.

Ebben az életében John többnyire tartózkodott a benne rejlő életerő bármiféle erős kinyilvánításától. Színházi rendezői hivatása eszközül szolgált neki ahhoz, hogy segítsen saját részeit összerendezni. Különböző színdarabok eltérő karakterein keresztül a hatalmas életerő különböző megnyilvánulásait fejezte ki, s ezáltal képes volt megtapasztalni az egyes kifejezőmódok eredményét. Feldarabolta erejét, és apránként fejezte ki. Így a színdarabok sok kis életszerű élményt adtak neki, segítve őt, hogy megtanulja ereje kifejezésének megtanulását.

Amikor bejött az irodámba, nem vettem észre, hogy gerincferdülése van, egészen addig, amíg meg nem fordult és a megfelelő irányból nem láthattam. Veleszületett hiba volt és nem operáltatta meg magát, így az volt a véleményem, hogy ez a születési hiba e múltbeli életének egyenes következménye volt.

A gyógyítás során az ollózást követően egy kristály segítségével „kikapartam” a stagnáló energiát a napfonat melletti sebből (23.2-es rajz). Ez a stagnáló energia a 2-es és 4-es auratestből származott. A kristály nagyon hasznos erre a célra és felgyorsítja a tisztítás folyamatát. Ugyanakkor megvédi a gyógyítót a stagnáló energia beszívásától.

A 23.3-as ábra azt mutatja, mit lehetett látni, amikor kitisztítottuk a 2., majd a 4. auramezőt is. A lándzsát a hasi idegközpont ötödik szintjébe, vagyis az éterikus

23.3. ábra. Az előző életbeli lándzsa képe tárul fel az aura tisztítása során

szintbe ágyazottan találtam. A lándzsa nyele teljesen beágyazódott az auramezőbe, és spirálisan megtekereedett. Ahhoz, hogy eltávolítsam, először ki kellett egyenesítenem a nyelet és kihúznom a lándzsát, majd jobban kitisztítottam a sebet és újraélesztettem a területet.

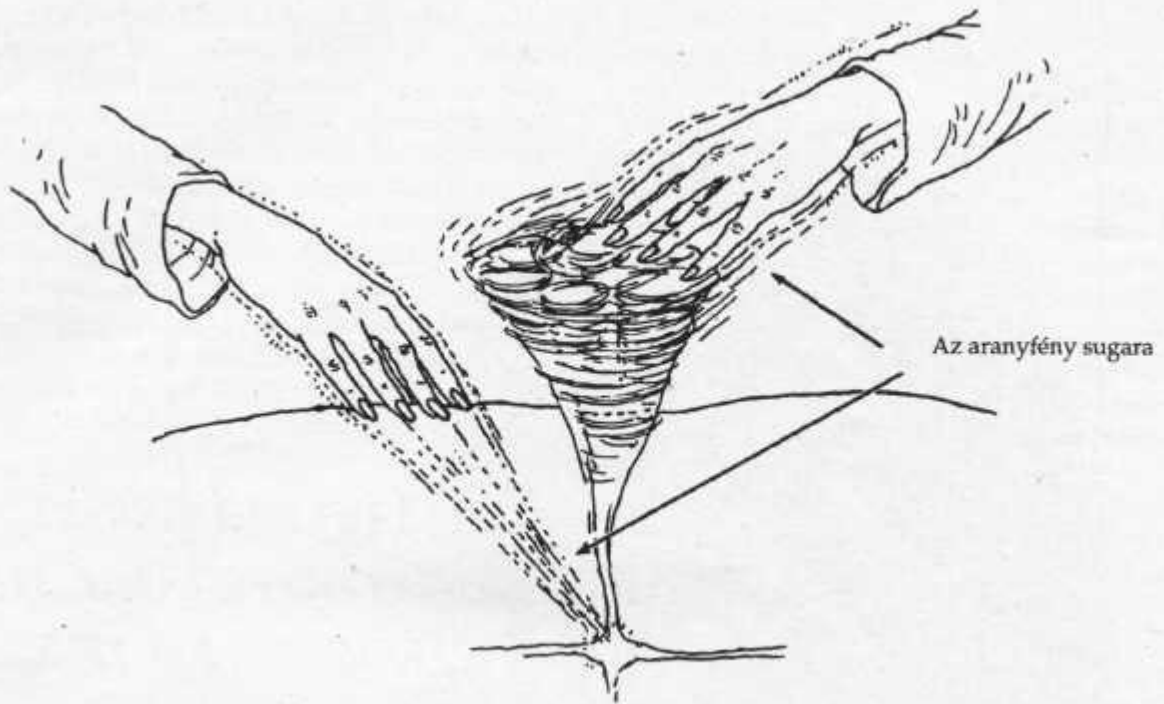
A következő néhány gyógyítás során az útmutatókkal az aura helyreállításán dolgoztunk keterikus szinten (vagyis a 7. auraszinten). Először helyreállítottam a kérdéses területen található szervek mintáját és utána a csakrát. A 23.4-es ábrán az látható, hogy mit látok, amikor a csakra helyreállítását végzem. Kicsiny aranyfehérszínű fonalak jönnek ki az ujjbegyeimből, melyek nagyon gyorsan mozognak, hogy az e csakra struktúráját alkotó szerkezetet létrehozzák. Ezt követően a kék éteri szintet belerakom az aranszintbe, s ezután az aranszinten nyugszik éppúgy, mint ahogy a test sejtjei nyugszanak a kék (alsó) éterikus szinten. A helyreállítás után úgy néz ki a csakra, ahogy azt a 23.5-ös ábra mutatja: aranszínű, forgó örvényekből álló, gyönyörű lótusz. Miután a csakrát helyreállítottuk, útmutatóim-

mal rendbehoztuk a fő erőáramot is - amely sötét volt és kapcsolataiból kiszakadt-, és hozzákapcsoltuk a csakrához. Így, amikor a gyógyítást befejeztük, kliensem ismét olyan képet mutatott, mint a 6. fejezetben látható 6.13-as ábrán: teljes csakrasora és fő erőárama működött.

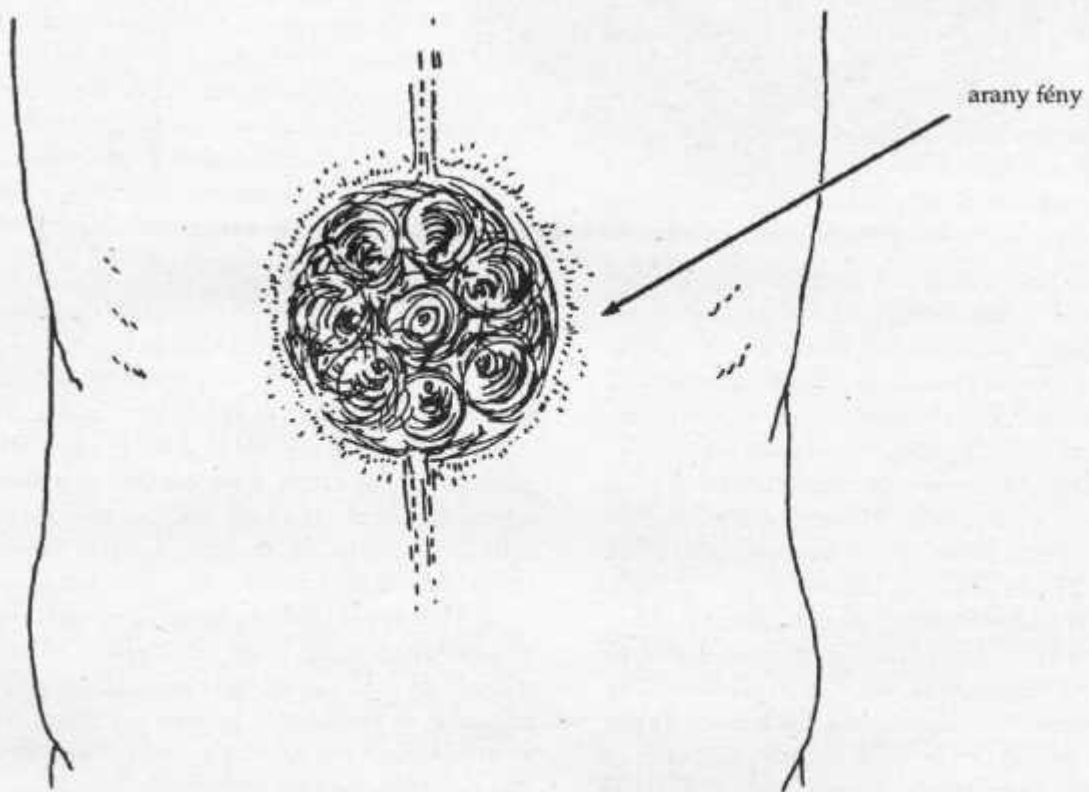
A körülbelül öt ülés során a beteg egyre több mozgásszabadságot érzett teste érintett részében. Kevesebb feszülést érzett a hátizmaiban, amikkel kompenzálta kiegyensúlyozatlan mezejét. Azt is mondta, hogy szabadabbnak érzi magát magánéletében is.

Egy hónappal később a kontrollvizsgálaton megbizonyosodtam arról, hogy az állapota változatlan, s javasoltam neki valakit, aki elsődlegesen testi szinten dolgozik, és segítségére lehetne a további fizikai átstrukturálásában most, miután energetikai átstrukturálása már befejezettnek tekinthető.

Csupán az kétséges, mennyivel lesz egyenesebb a gerince. (Lásd a bíorkék színre vonatkozó részt a 22. fejezetben.)

23-4. ábra: A ketherikus szintű gyógyítás arany sugara

23-5. ábra: A páciens harmadik csakrájának ketherikus szintje

ELŐZŐ ÉLETBÉLI GYŰRŰK GYÓGYÍTÁSA A KETERIKUS RÉTEGBEN

Amint korábban megjegyeztük, a korábbi életek „olvasásának” másik módja az, hogy egyszerűen behelyezzük kezeinkkel az aura keterikus (vagy tojánhéj-) szintjében megjelenő színes gyűrűkbe. Ha ezt tesszük és ráhangoljuk magunkat az ott lévő energiára, szemünk előtt láthatjuk leperegni az előző életeket.

A személy jelen életének adott pillanatában a traumájával kapcsolatos múlt életbéli gyűrű arca és nyaka környékén található, kb. 60-75 cm távolságra testétől. Ha az arc fölé tesszük a kezeinket és a jobbal jobbra, a ballal balra követjük a gyűrűt, láthatjuk az előző életeket sorban egymás után elhaladni. Nagyon fontos, hogy mihez kezdünk ezzel az információhalmazzal. Ismét mondom, nem jó a páciens kitenni olyasminek, amire még nem készült fel. Ha már sok tisztítómunkát végzett magán, akkor esetleg jó, ha megtudja, hogy mit van ott. Ez nagymértékben függ a jelenlegi életétől. Én soha nem közöltem ezt az információt, hacsak nem tudtam teljes mértékben, hogy a páciens készen áll a befogadásra.

Nagyon keveset tettem, hogy megváltoztassam ezeket a múltbéli gyűrűket, és azt hiszem, csak a lehető legkevesebbet kell megváltoztatni. Néha csak végigfuttattam a kezeimmel rajtuk, hogy megtisztítsam, vagy világosítsam őket, ha sötétnek tűntek. Néhányszor azt láttam, hogy egy ilyen gyűrűben az összes energia egy helyen duzzadt fel, ilyenkor általában végighúztam a gyűrű teljes kerületén a kezem, hogy szétoszlassam. A páciens általában valamiféle megkönnyebbülést és a terheinek enyhülését érzi, amikor ezt csinálom.

Az a benyomásom, hogy ezek a gyűrűk a páciens jelen életében „elvégezték” feladataival kapcsolatosak, melyeket fejlődése érdekében meg kell oldania. Gyakran úgy érzem, hogy egy nagyon magánjellegű, személyes térbe hatolok be, amikor ezekhez a területekhez érek, úgy, hogy visszahúzódok belőlük. Fontos, hogy a gyógyító tisztelje annak a munkának az erejét, amit a páciens a mező ilyen magas szintjein végez, és csak azt tegye meg, amit mind ő, a gyógyító, mind a páciens felkészülten fogad. Ez voltaképpen általános szabály: az aura összes szintjén végzett munkára vonatkozik. Tartsuk tiszteletben a munkánkat és alázatos helyzetünket a világegyetem nagy rendjében, miközben mindig a feltétel nélküli szeretetre, mindenekfelett a legnagyobb gyógyítóra öszpontosítsunk!

VI. rész

ÖNGYÓGYÍTÁS

ÉS A SPIRITUÁLIS GYÓGYÍTÓ

„Orvos, gyógyítsd meg önmagád!”

Jézus

ÁTALAKULÁS ÉS SAJÁT FELELŐSSÉG

Mi és kizárólag mi vagyunk felelősek a saját egészségünkért. Ha valamilyen testi problémánk van, nekünk kell meghozni a végső elhatározást, hogy milyen gyógymódot kövessünk. A lehető legnagyobb gonddal kell meghozni ezt a döntést. Először is választunk a lehetséges segítségék széles tárházából. Kiben bízunk meg? Meddig folytatunk egy kúrát, ha nem tudjuk, hogy hatásos-e vagy sem? Csak akkor tudunk válasszolni ezekre a kérdésekre, ha elmélyülten kutatjuk, hogy mi a Nekünk megfelelő terápia.

Ha nem bízunk egy diagnózisban, akkor egyáltalán nem baj, ha egy második vagy harmadik véleményt is meghallgatunk, vagy kipróbálunk egy egészen más vizsgálatot. Ha nem értjük, hogy mit mondtak a betegségről, kérdezzünk többet az orvostól, keressünk könyveket, tudjuk meg, hogy mibe keveredtünk. Törődjünk az egészségünkkel! Ami a legfontosabb: ne hagyjuk el magunkat egy negatív prognózis miatt! Inkább vegyük azt üzenetnek, hogy nézzünk a lelkünk mélyére, és vegyük szemügyre az alternatív gyógymódok széles skáláját! Az egységes nyugati orvostudomány sok választ tud, de nem mindenre. Ha az nem

hatásos egy bizonyos betegség gyógyításában, akkor keressünk más! Mindent kutassunk át! Meg fogunk lepődni, hogy mennyit tanulhatunk önmagunkról és az egészségünkről. Nem várt módokon változtatja meg életünket ez a kutatás. *Sok olyan emberrel találkoztam, akiknek a betegség elhozta az örömet, az élet szeretetét és mélyebb megértését, valamint az elégedettséget, amelyet nem tudtak elérni, mielőtt megbetegedtek volna.*

Ha meg tudnánk változtatni a betegséghez való hozzáállásunkat úgy, hogy elfogadjuk és megértjük, hogy az egy üzenet, melyből tanulhatunk, akkor nagymértékben csökkenne a betegségtől való félelmünk, nemcsak egyéni szinten, hanem országos vagy nemzetközi szinten is.

Ebben a fejezetben bemutatom a javaslataimat, hogy hogyan őrizzük meg egészségünket. Ebben szerepelnek mindennapi gyakorlatok éppúgy, mint a táplálkozásra, környezetre, és az öltözködésre vonatkozó javaslatok. *De legfőképpen szeretetre van szükségünk egészségünk megtartása érdekében. Az önszeretet a legjobb gyógymód, és az is napi gyakorlást igényel.*

AZ ÚJ ORVOSTUDOMÁNY

ARCULATA: GYÓGYÍTÓ LESZ

A PÁCIENSBŐL

Ahogy a betegség megítélése változik, úgy változik a gyógyítása is. Ahogy egyre hatékonyabbá válunk a betegségek diagnosztizálásában és kezelésében, egyre inkább személyre szabhatóak lesznek terápiáink is. Minden ember egyedi és mindenkinek a terápiás tényezők enyhén eltérő kombinációjára van szüksége. Minden terápiás ülés más. A gyógyítónak nagy információs bázissal kell rendelkeznie és szeretettelnek kell lennie, és a gyógyítás, illetve közvetítés során megjelenő lelki vezetőivel jó kontaktust kell fenntartania. Ahogy a gyógyítás egyre finomabb módjait alkalmazzuk, a gyakorlatból művészet lesz. Most egy részletes esettanulmány következik egy olyan páciensről, akivel több mint két évig dolgoztam. Az eset kapcsán ráláthatunk, ami még előttünk van. Azért választottam Dávidét, mert a vele eltöltött munka bemutatja a gyógyítás minden szintjét és fázisát. Megmutatja, hogy milyen mélyre hatolhat a gyógyítás a személyiségstruktúrába, ha hosszú ideig végzik. Heyoan azt mondta, hogy „A megfelelő anyag a megfelelő mennyiségben és a megfelelő időben bevéve átalakító anyagként viselkedik.” Ebben az esettanulmányban a kézrátétel, a közvetlen információszerzés és a pszichodinamikus analízis kombinációját alkalmazom. Ezek, kombinálódva a beteg saját kezdeményezéseivel és felelősségtudatával, nemcsak a betegség gyógyulását érték el, hanem nagyon mély változásokat is hoztak életében. Ezek a mély változások csak azért voltak lehetségesek, mert a páciens teljes felelősséget vállalt gyógyulásáért.

A betegséget kiváltó ok felkutatása mindig a gyógyítás kulcskérdése. A közvetlen információszerzés

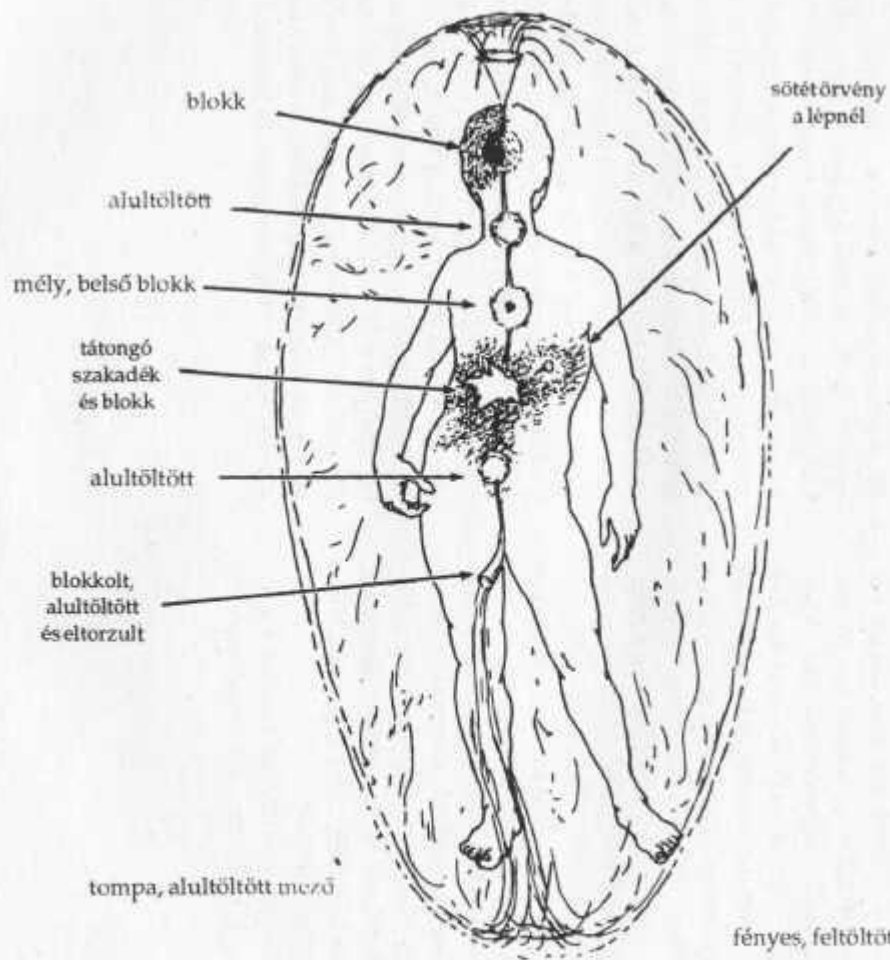
mindig értéktelen eszköz erre. A bemutatott esetben a betegség okát az életkörülmények, a pszichodinamika, a páciens hiedelemrendszere, spirituális háttere szempontjából tárgyaljuk.

DÁVID

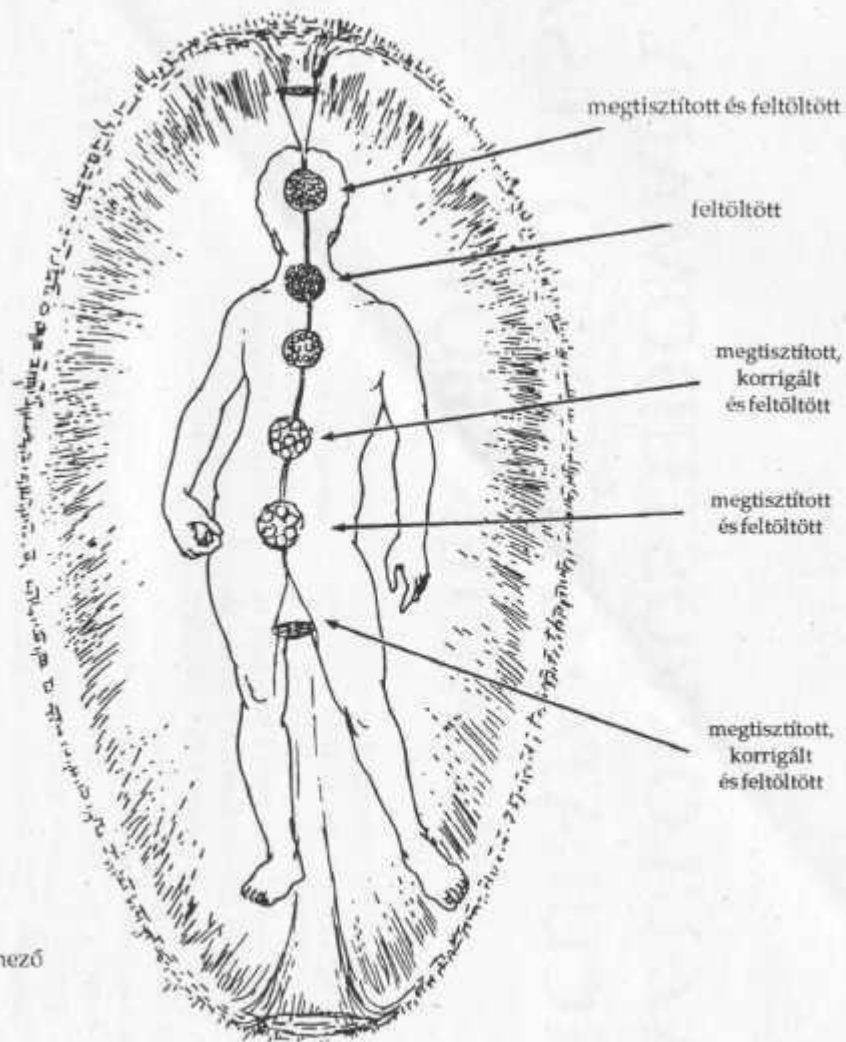
MEGGYÓGYÍTÁSA

Dávid Kaliforniában nőtt fel. Szülei pszichológusok voltak. Szerette az óceánt, a napot, és szeretett szörfözni. Kineziológiából szerzett diplomát a kaliforniai egyetemen és tanítani kezdett. Később eltöltött némi időt Indiában, ahol beleszeretett Anne-be, egy amerikai lányba, és ugyanakkor megbetegedett. Anne-nel visszatértek az Egyesült Államokba. A következő négy évben bejárta az egész USA-t, gyógyulást keresve, és különböző diagnózisokat kapott: egy esetleges mononukleózistól kezdve a krónikus, perzisztáló hepatitiszen és ismeretlen vírusokon keresztül a „semmi bajod sincs, csak a fejeddel van gond”-ig. Közben gyorsan csökkent az energiája és egyre nehezebbé vált számára a munka. Mire eljött a rendelőbe, általában már csak egy vagy két napra elég energiája volt, majd energiája elfogyott, s 1-2 napot ágyban töltött.

Dávid olyan energiamezővel sétált be a rendelőbe, amilyen a 24.1. ábrán látható. A legnyilvánvalóbb és legkomolyabb probléma a hasi idegközpont csakrájával volt, amely fel volt szakítva és vissza kellett varrni a mező összes rétegével együtt, beleértve a hetest is.

GYÓGYÍTÁS ELŐTT

GYÓGYÍTÁS UTÁN

24-1. ábra: David esetének tanulmányozása

A második legfontosabb probléma az első csakra eltorzulása volt. Balra hajlott, és el volt tömődve. Ez képtelenné tette őt arra, hogy energiát vigyen a rendszerbe az alapcsakrán keresztül. A felszakadt harmadik csakra, amelyik átengedte az energiát és az eltömődött első csakra kombinációja okozta az energiarendszer kimerülését. Ezt a kimerülést erősen érzi a testében az ember, mert a testi erővel kapcsolatos energia nagy részét ez a csakra hasznosítja, mint azt a 10. fejezetben tárgyaltuk. Ezekhez a problémákhoz társulva hiány és gyengeség mutatkozott az aurában a második csakránál, amely nemcsak a nemi funkcióval van kapcsolatban - amely egyébként rossz volt -, hanem az immunrendszerrel is. Ott található egy nyirokközpont. A szív-központban volt egy elzáródás, mélyen az örvényen belül. Ez is az immunrendszerrel áll kapcsolatban a csecsemőmirigyen keresztül. Ez az akadály a szívcsakra spiráljának kétharmadánál volt. Akárhányszor láttam valakiben ezt a konfigurációt, az mindig kapcsolatban volt az illető Istenhez való viszonyával és az illető véleményével Isten akaratát illetően. (Erről többet később.) A torok-központ alultöltött volt. Ez a központ kapcsolatos a kommunikációval, a felelősségtudattal és az adás és elfogadás képességével is. A harmadik szem mélyen a fej belsejéig el volt záródva és el volt tömődve, egészen a tobozmirigyig. A koronacsakra gyenge volt és alultöltött. Ez egész aura gyengült és homályos volt

Miután megvizsgáltam a szerveket, rengeteg dugulást és sötét energiát láttam a májban. Elszíneződött

rétegek is látszottak benne. Az egyik sötét és kissé zöldes, a másik csúnya sárga volt, és nagyon mélyen, a gerinc mellett voltak területek, amelyek majdnem feketére színeződtek. A máj éterikus szerkezete eldeformálódott és felszakadozott. Közelebbi vizsgálattal láttam számos fertőző organizmust, a méretük és a megjelenésük után ítélve bakteriális és virális ágenseket. Ezek a mikroorganizmusok szétszóródtak az egész középső hasi területen, beleértve a hasnyálmirigyet, a lépét és az emésztőtraktust. A hasnyálmirigy felett volt egy kicsi, gyorsan forgó örvény, amely magas, sikító hangot adott. Ez a konfiguráció általában cukoranyagcsere-problémákkal kapcsolatos, mint például a diabetesz vagy a hipoglikémia. Az egész mező alultöltött és gyenge volt. A hatodik rétegből rendes, fényes sugárnyaláb helyett erőtlen és gyenge áramlott ki. Nagyon beteg volt ez az ember!

A gyógyítást tanulóknak most azt ajánlom, hogy álljon itt meg, elemezze a helyzetet és készítse el a saját tervét, amit követne a gyógyítás során. Hol kezdené? Használna-e annyi energiát, amennyit csak tudna, hogy feltöltse a rendszert? Miért, vagy miért nem? Mikor javítaná meg a hetedik réteg szakadását és miért? Mit gondol, mi volt az oka ennek a betegségnek? Ez az ok hogyan mutatkozik meg az aurában? Gyors lesz a felépülés vagy lassú? Miért? A véghezvitt gyógyító folyamat alábbi leírásában mindezeket a kérdéseket én is megválaszolom.

A gyógyítás folyamata

ELSŐ FÁZIS: TISZTÍTÁS, TÖLTÉS ÉS A MEZŐ

ÚJJÁÉPÍTÉSE

Az első néhány héten a gyógyítás központi kérdése a mező kiollózása, az első csakra kiegyenesítése és utána lassan, de biztosan a harmadik csakra problémáinak a megoldása volt. Néha fél vagy háromnegyed órán át is ültem Dávid mellett, kezemet a máján és a harmadik csakra területén nyugtatva. Lehetetlen volt az aura erős feltöltése a harmadik csakra gyengesége miatt. Egy erős energiatöltés talán tovább is repesztette volna ezt a csakrát. Viszonylag könnyen ment ez alatt az idő alatt az első csakra kiegyenesítése és kitisztítása. Ezt rendszeresen csináltam, bár minden egyes összejövetelnek a középső hasi területek gyógyítása volt a fő célpontja. Az aurában a szakadások megjavítása

hosszú időt vett igénybe, mivel nagy változásokra volt szükség. Az aurát nem lehetett teljesen feltölteni, mert vagy tovább szakadt volna a repedés a harmadik csakrán, vagy több energia tűnt volna el, ha egy erős töltést adok neki. Minden alkalommal, mikor eljött Dávid, kiollóztuk, töltöttük és kijavítottuk a harmadik csakra területének egy részét; ideiglenes „tömítést” vagy „kötést” raktunk a repedés fölé, és hagytuk, hogy egy hétig gyógyuljon. A következő héten mindig többet haladtunk. Minden héten mélyebbre hatoltam a mezőben, hogy helyrehozzam az aura szerkezetét, először tisztítva, majd újjáépítve, lépésről lépésre. Először az éteri szintet kellett kijavítani, majd a máj és az azon a terü-

léten található többi anatómiai szerv éteri szintjét, valamint a harmadik csakrát. Ahogy múltak a hetek, Dávid energiája elkezdett kiegyenlítődni. A gyors fel-le váltakozások helyett egy meglehetősen alacsony szinten stabilizálódott. Neki ez nem tűnt javulásnak, de nekem igen. Láttam, hogy a mező lassan rendbe jön. Ahelyett, hogy a teste erős energiakilengésekkel próbálná kompenzálni a gyengeségét és utána nem tudná fenntartani ezt a kompenzációt, energiaszintje megmaradt olyan szinten, amelyet teste képes volt fenntartani ebben az állapotban. Dávidét ez nagyon elkedvetlenítette.

Dávid első csakrája elkezdte felvenni a kiegyenesedett helyzetet, és elkezdett töltődni a második csakra. Végül elkezdett visszatérni az energiája és a nemi működése. Érzelmileg is kevésbé érezte magát sérülékenynek.

Dávid gyógyításának első három hónapjában Heyoan nem kommentálta számára a történeteket. Heyoan mindössze azt mondogatta nekem, hogy Dávidnak elég pszichológiai és lelki oktatásban volt része és a további megjegyzések már olyanok lennének, mintha „kozmi-kus törvénnyel tömnék meg a torkát”, így tartózkodtam attól, hogy sokat foglalkozzak a pszichodinamikával a munkának ebben a fázisában. Nem ez volt a legfontosabb ebben a szakaszban. A töltés és a javítás sokkal fontosabb volt. Csak olyan gyorsan haladhat a gyógyító, amilyen gyorsaságra a páciens képes. Végül Dávid mezeje már elég erős volt ahhoz, hogy a hetedik réteg kijavításához elegendő magas frekvenciájú energiát át lehessen rajta áramoltatni.

Utána Dávid többet akart tudni. Elkezdett kérdezni betegsége jelentéséről, hogy megértse, az milyen összefüggésben áll életmódjával.

A gyógyítás folyamata

MÁSODIK FÁZIS: PSZICHODINAMIKA

ÉS KIVÁLTÓ OKOK

Dávid érdeklődése akkor jelentkezett, amikor a harmadik csakrája (a lineáris elme) elkezdett jobban működni. Lassan kialakult egy kép a betegségét kiváltó tényezők emberi szintjéről.

Amint azt a 7. fejezetben tárgyaltuk, minden gyerek erősen kötődik az anyjához. Ez a kapcsolat akkor keletkezik, amikor a gyerek még az anyaméhben van, és születés után mint az anya és gyermek között fennmaradó aurális köldökzsínór látható. Ez a zsínór a harmadik csakrájukat köti össze. A születés után egy erős szívkapcsolat is kialakul anya és gyermeke között a szívcsakrájukon keresztül.

Dávid harmadik csakrájának az első repedése a pubertás idején keletkezett, amikor fellázadt felette erősen uralkodó és őt kontrolláló anyja ellen. Korábban Dávid mindent megtett, hogy a kedvében járjon. Mindkét pszichológusszülője akaratlanul is rosszul alkalmazta a tudását, hogy ellenőrzésük alatt tarthassák fiukat.

Dávid a többi tinédzserhez hasonlóan szerezte meg az önállóságát. Megszakította a szüleihez fűződő köteleket. Sajnos az általa ismert egyetlen mód erre az volt, hogy a szó szoros értelmében megszakította a kapcsolatot, mely anyjához kötötte. Ettől szabad lett az aurális köldökzsínórja, és rés keletkezett a hasi ideg-

központ tájékán. Minden bizonnyal a legtermészetesebb dolog az lett volna, ha talál valakit, akivel összekapcsolódik és így pótolja az édesanyját. (Ebben az állapotban mindenki úgy gondolja, hogy az anyával van a probléma és nem önmagával.) Sajnos azt vette észre, hogy folyton olyan nőekkel próbált kapcsolatot teremtem, akik kontrolláló típusúak voltak. Az energiarendszere az ilyen nőket vonzotta, azért, mert Dávid ehhez az energiával való kapcsolódáshoz szokott hozzá. Ez tűnt neki normálisnak. (A hasonlóknak vonzzák egymást.) Ezek a nem kielégítő kapcsolatok vették rá arra, hogy keresse önmagát, és történetesen elvezették őt egy indiai ashramba. *Kezdte meglátni, hogy a baj önmagában van.*

A szív szintjén Dávid negyedik csakrája sosem kötődött igazán erősen az anyjához. Az édesanyja már a kezdet kezdetén sem fogadta el őt annak, ami volt. Amikor Dávid hozzákapcsolódott a szívével, úgy találta, annak kell lennie, aminek az édesanyja szeretné őt látni. Ez önmaga elárulását jelentette. Dávid áru-lást érzett a szívében. Minden fiatalembernek az a sorsa, hogy, bár erősen kötődik a szívére keresztül az anyjához, meg kell tanulnia ezt átruházni a társára, hogy teljes férfi váljon belőle, szexuális képességekkel - azzal, amit sohasem élhet át az első szerelmé-

vei, ha eljön az ideje, hogy találjon egy társat, nem fogja tudni a módját, és igen nehéz lesz szeretnie.

Dávid kapcsolati problémájának egyik része is az volt, hogy nem tudta, hogyan kapcsolódjon szeretettel a szívéen keresztül társához. Ez vezette őt Indiába egy guruhoz, akinek - Dávid szavaival élve - „Nagy Szíve” volt. Ennek az ashrami élménynek a révén Dávid megtanulta, hogy hogyan létesítsen szívkapcsolatot. Először a guruval, majd Anne-nel, akivel ott ismerkedett össze. Feltétel nélküli szeretetet próbált tanulni, de voltak feltételek. Dávid észrevette, hogy amikor szívkapcsolatot létesített a guruval, apránként feladta a saját akaratát. Ahogy Dávid feladta a saját akaratát, ismét úgy érezte, elárulta önmagát, de ez alkalommal nemcsak egy másik ember iránti szeretetről volt szó, hanem az emberiség és az Isten iránti szeretetről is. A probléma most Dávid akarata kontra Isten akarata formában tárult fel. Ez megmutatkozott az aura szívcsakrájában. Dávid rájött, hogy most, hogy már nem „jó gyerek” az anyjának, most „jó gyerek” a gurunak és Istennek. Anne-nel úgy határoztak, hogy elmennek, és újabb repedés keletkezett a harmadik csakrán a gurutól való elszakadáskor. Életében először éppoly erősen összekapcsolódott egy nővel a szívéen keresztül is, mint a hasi idegközpont csakráján keresztül.

Az elfogadás és a tökéletes szeretet kutatása nagyon erős az emberi lélekben, és számos leckén vezet keresztül az embert. Úgy találtam, hogy azok, akik éveket töltöttek el spirituális közösségekben a 70-es években, megtanulták kinyitni a szívüket, de sokat feladtak autonómiájukból éppúgy, mint gyerekkorban. Sokaknak segített, hogy mély szeretetet tapasztaltak meg egy meghatározott közösség határain belül, mielőtt maguk próbálták volna ezt a világban megjeleníteni. Ez különösen igaz, ha a szeretetet gyermekkori otthonukban nem tapasztalták meg. Miután átérték a szeretetet egy közösségben, és ennek érdekében sajnos feladták szabad akaratuk egy részét, most a szívükben kell tartaniuk azt a szeretetet, és a szívükben megjelenő Isteni akaratnak kell alárendelődniük, nem pedig mások Isteni akaratról alkotott definíciójának.

Ahogy előrehaladtunk Dávid gyógyulásában, a barátnőjével való kapcsolatában állandóan jelen levő problémák elviselhetetlenné váltak számára. Dávid oly módon változott, hogy az nem illett össze a barátnője rezgéseivel, mivel ő nem változott ugyanilyen

módon. A kettejük mezeje már nem pulzált harmonikusan.

Bárki, akinek volt már hosszú távú kapcsolata, ismeri ezt a jelenséget. Ha az ember megváltozik, de a társa nem változik ugyanannyit, van egy időszak, amikor mindketten elgondolkoznak, hogy kivel is élnek együtt. Megváltozik a másik is, és hozzáillő lesz? Ez általában lehetséges, ha mindketten türelmesek és szeretik egymást. Ha nem, akkor az egyikük továbbáll. Dávid és Anne elkezdett közösen dolgozni problémájuk megoldásán. Rengeteg szeretettel és megértéssel elsősorban a helyzet pszichodinamikájára összpontosítottak. Dávid figyelme a munkájára, a szabadságra és személyes hatalmának a megszerzésére irányult. Anne viszont a gurut akarta követni és másfajta életet kívánt élni.

Az anya és gyermeke között kialakult köteléken kívül az emberek kapcsolataikban energiaköteléseket is kifejlesztenek egymás közt. Ezek a csakrákon keresztül érintkeznek. Ezek a „zsinórok” egy egészséges társkapcsolatban tiszta, fényes aranyszínűek, kiegyensúlyozottak és a legtöbb csakrát érintik. Sok partnerkapcsolatban ezek az összeköttetések egyszerűen azt az egészségtelen viszonyt ismétlik meg, amely gyerekkortól kezdve fennállt a szülő és gyermeke között. Ezen összeköttetések nagy része a hasi idegközponton keresztül érintkezik és sötét színű. Ahhoz, hogy egy egészségtelen kapcsolatból egészségeset formáljunk, fel kell szakítani az egészségtelen köteléseket, fel kell tölteni energiával és mélyen az illető belsőjébe kell ültetni őket ahhoz, hogy az illető támaszkodhasson önmagára. Dávid és a párja lassan felszakította az egymástól való függés kötelékeit. Ez egy nagyon ijesztő folyamat. Néha úgy érzi az ember, mintha az űrben úszna, nem kötődne semmihez sem. Ez idő alatt az illető a „frigiditás képzeletbeli biztonságát” rugalmas önbizalommal váltja fel.

Ha már átestünk egy váláson vagy elveszítettük a házastársunkat, akkor megértjük ezt a jelenséget. Sokan úgy említik a párjukat, hogy a „jobbik felem”. Sok özvegytől hallottam már, hogy úgy érzik, mintha széttépték volna őket vagy hogy elvesztették volna a jobbik felüket. Egy ilyen súlyos trauma esetén az ember úgy érzi, hogy teste elülső részét leszakították. Ez szó szerint igaz. Sokszor látom azokat a fonalakat kétségbeesetten tekeregni az űrben egy ilyen fájdalmas trauma után.

HARMADIK FÁZIS: ÁTALAKÍTÓ ANYAGOK

Ahogy Dávid visszanyerte az erejét, sokkal aktívabb szerepet vállalt a gyógyításban. Különleges kérdésekkel fordult Heyoanhoz. Megkérdezte Heyoantól, hogy milyen fizikális kezelésbe kezdjen. (Még mindig láttam a mikroorganizmusokat Dávid hasának középső részén. Valamire szüksége volt.) Dávid hallott egy kanadai szérumról, amely segített legyőzni a betegségeket. Használja azt? „Ne!” - válaszolta Heyoan. „Talán segítene egy kicsit, de egy másik gyógyszer is van, ami sokkal hatásosabb.” Heyoan elmondta nekem, hogy közel áll ahhoz a szerhez, amit a malária kezelésére használnak - a kininhez. Utána megmutatta nekem egy úszómedence képét és azt mondta, hogy a gyógyszer nevének első része a chlorin, minthogy klór van a medencében is. A gyógyszer neve valami olyasmi volt, mint „chlorin-kinin”. Chloroquine. Heyoan azt mondta, hogy ha Dávid ezt a gyógyszert szedi, az ki fogja tisztítani a máját. Mutatott nekem egy képet, amin Dávid mája ki volt tisztítva egy ezüstös folyadékkal. Heyoan hozzátette, hogy Dávid egy New York környékén élő orvostól szerezheti meg ezt a gyógyszert. Nem a szokásos adagot kell szednie, hanem a szükségletéhez kell igazítani a dózist, amit az ő Fokozott Érzékenységű Észlelése és egy inga segítségével állapíthat meg.

Dávid megkezdte a kutatást. Megdöbbenem, amikor chloroquine-nel állított be a rendelőmbé, egy héttel később. És sosem hallottam erről a szerről. Dávid megkérdezett egy orvost, hogy hallott-e valami olyasféle szerről, amelyet Heyon leírt. Az orvos azonnal levett egy könyvet a polcáról, amelyben le volt írva a chloroquine használata. Néha fel szokták írni azoknak, akik krónikus májgyulladásban szenvednek, mint Dávid is. Mivel az orvos diagnózisa megegyezett Heyoanéval, felírta a chloroquinet normális dózisban.

Dávid elkezdte szedni a gyógyszert, és naponta ellenőrizte a dózist az ingája segítségével. Az első öt nap alatt a gyógyszer erős hatással volt Davidre, nemcsak fizikailag, hanem érzelmileg is. Érzelmi agóniába süllyedt. Újra átélte a korábban leírt problémáit. Az egyik élménye az volt, hogy úgy érezte, mintha a barátjának hasában rejtőzködött volna. Tudta, hogy ez a

kitisztulás. Újra át akarta élni az érzelmeket, hogy meggyógyítsa önmagát. Öt nap után az inga járása alapján abbahagyta a chloroquine szedését.

Heyoan azt mondta Davidnek, hogy igyon tisztító teákat és egyen vitaminokat az első chloroquine-kúra után egy vagy két hétig. Láttam az aurában, hogy az ötnapos gyógyszeresedés után Dávid vastagbele (nyálkás, sárgásbarna) toxinokkal telődött, ahogy pusztultak a fertőző mikrobák. Szükség volt a tisztító teákra. Jó néhány napos szünet után Dávid ismét látta az ingán, hogy folytatni kell a szedést. Folytatta is. Aztán néhány napig szedte, néhány napig nem. Minden egyes alkalommal egy mélyebb rétegét tudta megtisztítani gyógyításra szoruló személyiségének. Minden egyes alkalommal erősebb, életvidámabb és magabiztosabb lett. Egyre több mikroorganizmus távozott a szervezetéből és az aurája is egyre fényesebb lett és teljesebbé vált. Egészen megváltoztatta magát. Heyoan javasolt neki egy másik vitamint vagy sót is (pl. vassókat), hogy siettesse a gyógyulást.

Megkérdeztem Heyoant, hogy miért nem említette korábban a chloroquine-t? Azt mondta, hogy Dávid mezeje annyira meg volt sérülve, hogy nem bírta volna ki a chloroquine erős hatásait, amíg a sérülések kijávítása be nem fejeződött.

A gyógyítás második szakaszában, amikor Dávid elkezdett foglalkozni a pszichodinamikával, ő és Anne többször szakítottak. Több mint tíz éve voltak együtt és nagyon sok mindennek kellett kitisztulni közöttük. Lassan egyre távolabb kerültek egymástól, majd végül szakítottak. Mivel Dávid harmadik csakrája már nem volt elszakadva és az auramezeje fényesen töltött volt, így nem tudott kijönni aurája szempontjából a volt társával, annak rezgéseivel. Ő úgy választott, hogy más módon változik annak érdekében, hogy saját útját járhasa, saját új életét megteremthesse.

Ahogy Dávid visszanyerte az erejét, elkezdett foglalkozni Istennel való kapcsolatával és Isten akaratával. Arra gondolt, hogy Isten akarata önmagán belül van. Ahogy ezen elmélkedett, kitörölt egy mély ragaszkodást a szívcsakrájából. Megadta magát a saját szívének. Emmanuel (1985) ezt mondta:

*Ha akarod, hogy szabadulj,
úgy még nehezebb,
mert az akarat nem kifizetődő,
ami kifizetődő, az az engedékenység.
A végső lecke minden léleknek
a teljes megadás
az Úr akaratának,
ami szivedben testesül meg.*

A gyógyítás folyamata

NEGYEDIK FÁZIS: ÁTVÁLTOZÁS ÉS ÚJJÁSZÜLETÉS

Az utolsó hónapokban, amikor még Dáviddal foglalkoztam, észrevettem egy olyan konfigurációt a mezejében, amit még sosem láttam. A munkánk nyomán vált láthatóvá. Olyan volt, mint egy selyemhernyógubó a gerinc körül. Nem tudom megmondani, hogy a mező melyik rétegében volt, de úgy tűnt, hogy ez a gubó tele volt szunnyadó energiával, arra várva, hogy felnyissák. Nem beszéltem Dávidnak erről a gubóról, csendben figyeltem, míg főleg a hatodik csakra tisztításával foglalatostkodtam. Az aura összes többi része tiszta és fényes volt.

Dávid egészen máshogy nézett ki, mikor eljött a legutolsó foglalkozásra. Kétszer olyan fényeséssokkal nagyobb volt az aurája, mint a szokásos. A gubó felnyílt. Megkérdeztem, mi történt vele. Azt mondta, hogy a hétvégén bevett egy gyógyszert, amit népszerűen csak „ekstázisnak” (MDMA-nak) neveznek. Ez a gyógyszer a feniletilamin csoportba tartozik és methamphetamine-ből és safrolból szintetizálják. Közlebbi vizsgálódással láttam, hogy az MDMA felnyitotta a tobozmirigy bal oldalát. A harmadik szem nyáka, amely részben a marihuánától, részben az LSD-től került oda, kiürült a jobb oldalon. Még volt mit csinálni, de a változás Dávid mezejében hihetetlen volt.

Mivel megfigyeléseim szerint a pszichotrofikus gyógyszerek rossz hatással vannak az aurára, megkérdeztem erről Heyoant. Azt mondta, a hatás attól függ, ki szedi a szert és a szedés idejében milyen az állapota. Mivel Dávid hatodik csakrája el volt tömődve, és ideje volt, hogy kitisztítsa, a gyógyszer jó hatással volt rá. De ha valakinek egy másik csakrára kellene összpontosítania, minden valószínűség szerint rossz lenne a hatás.

Amikor egy hölgy páciens megkérdezte, hogy szedhetne-e MDMA-t, Heyoan azt mondta, hogy nem, nem javasolja. Inkább szedjen ovatrophint, hogy megkötdjön a második csakrája, amit használnia kell. (Az

Nem sokkal később Dávid összeismerkedett egy nővel, és járni kezdtek. Ez a kapcsolat támogatta és táplálta őt. Ahogy én láttam Dávid partnerkapcsolatát, úgy tűnik, hogy megnyugtatta az új barátnője energiamezeje. Olyan, mintha a lány társasága önmagában kiterjesztette volna az ő auramezejét, míg korábban az előző barátnője jelenlétében mindig összehúzódott az.

ovatrophint - fagyasztva - szárított tehénovariumból készítik.) A hölgy szedte az ovatrophint és az hasonlóan hatott, mint Davidnek a chloroquine. Heyoan mindig hangsúlyozza, hogy „az új orvoslás minden szinten hat, hogy a teljes embert gyógyítsa meg. A fő kérdésre, a lélek sorsára összpontosít. Mit kell még megtanulnunk és hogyan tanulhatjuk meg azt? A végső lecke az, hogy te is egy isteni szikra vagy. Minél jobban emlékezetedben tartod ezt, annál közelebb jutsz az igazi otthonodhoz. A gyógyszerek használhatók átformáló anyagként. Ez a céljuk. Nem azok gyógyítják meg a beteget, csak segítenek az illetőnek, hogy meggyógyítsa magát. *A megfelelő anyag, ha a megfelelő időben vesszük be és megfelelő mennyiségben, segít a betegnek, hogy megváltoztassa önmagát*” - mondja Heyoan.

Dávid sokat kérdezett Heyoantól az utolsó találkozásunkkor. Ami kiderült az átváltozásáról és a gubó jelentéséről, az mindannyiunkra bátorítólag hatott. Dávid megkérdezte, hogy mi történt vele körülbelül egy hónappal korábban, amikor egy igen jelentős, tartósan tűnő változást észlelt magában. Én akkor vettem észre a gubót. Ő akkor kezdte úgy érezni, hogy ura az életének, amely kezdett úgy alakulni, ahogy ő is akarta. Volt egy gyönyörű kapcsolata és úgy határozott, hogy átköltözik a nyugati partvidékre. Heyoan azt mondta, hogy egy hónappal ezelőtt Dávid tulajdonképpen befejezte jelen megtestesülését. Dávid hat éve, amikor elment Indiába, megkezdte élete utolsó szakaszát. Életének ebben a szakaszában úgy határozott, hogy testet ölt, kinyitja a szívét. Egy hónappal ezelőtt fejezte be ezt a feladatot. Akkor eltávozhatott volna, de úgy döntött, nem megy el, hanem újra megtestesül ugyanabban a testben. Heyoan azt mondta, hogy az elkövetkező életek megtalálhatók a mezőben már a születés előtt, és fel lehet őket venni, ha valaki azt választja, amint befejezte az ember a jelenlegi életét.

Ezt meg lehet tenni anélkül, hogy el kéne hagyni a testét. „Csak gondolják meg, mennyivel hatékonyabb így!” - mondta Heyoan. A gubóba zárt energia, amely megjelent Dávid csigolyáinál, a következő élet energiától volt. Heyoan elmondta, hogy a következő három évben Dávid létezésének két szintjét egyé kell olvasztania, és ahhoz bizony kell kitartás. Sokkal több tudással és energiával rendelkezne Dávid, ha az energiáját egységbe hozná a valósággal. Azt javasolta Heyoan, hogy Dávid, ha kívánja, változtasson nevet. Hozzátette, hogy a jövőnek nem kell olyannak lennie, amilyen a múlt volt. Íme a párbeszédük egy részlete:

Dávid: „Mit jelent az, hogy újra megtestesültem ugyanabban a testben?”

Heyoan: „Bizonyos értelemben, és most metaforát kell használnom, a születésed előtt leülsz a lelki kísérrőddel, és megválasztod a szüléidet, választasz néhány lehetséges életformát, munkát és egy energia-készletet, amely majd testet épít neked. Bizonyos értelemben a „Nagy Lét”-ednek egy részét leválasztod, és ezzel a tudattal testet öltesz. Megválasztod a szüléidet és a tőlük öröklött tulajdonságaidat.

Leülsz és mindezt egy speciális cél érdekében választod. Ha valamelyik életedben befejezed a tennivalódat, és eléred ezt a célt, akkor könnyű új életet hozzáadnod. Egyszerűen összefonod az új tudatodat, amit a következő testedben használsz majd, a régi tudatoddal és testeddel.

Eddig jól dolgoztál, és amikor egyesíted az új tudatodat a régi tudatoddal a régi testeden belül, majd meglátod, mennyi változás fog érní, hiszen most két létezést egyesítesz.”

Dávid: „Hiszen már értek változások.”

Heyoan: „Pontosan. Hát nem csodálatos ez? Ha meghalsz, vagy inkább mondjuk azt, hogy elhagyod vagy elhullajtod a testedet, mert már nincs szükséged rá, hogy megváltozzál, átváltozzál és felemelkedjél, akkor már nem testesülsz meg többé. A tested egy eszköz, egy jármű, amit azért hoztál létre, hogy összpontosíthass magadban olyan pontokra, amelyeket leginkább meg akarsz változtatni. A tested minden szerve azért készült, hogy tökéletes legyen ez a változás. Megfigyelheted ezt működés közben, az idegrendszerben, a test önálló működésében, a csontok legkisebb sejtjéig. *A test minden egyes része egy-egy finom és*

gyönyörű, az átváltozás célját szolgáló szerszám. Ez nem teher a számodra, hanem ajándék. Sajnos a legtöbb ember ezt nem érti meg.”

Ha megint használjuk azt a metaforát, hogy leülsz egy tárgyalóasztalhoz velünk, hogy megválaszd az életedet, akkor te, vagyis a nagyobbik feled, amelyik nem teljesen megtestesült (és azt kell mondanom, hogy nem is lehet teljesen megtestesült), nagyobb feled elhatározza, hogy a következő átalakító műveletekhez mélyen a test a legalkalmasabb. És ha már teljesen kihasználtad ezeket a térbeli járműveket, akármi is legyen az, akkor befejezted az élet és halál körforgását, ahogy ezt nevezik, vagyis befejezted a megtestesülések sorozatát a fizikai síkon. Ez csak annyit jelent, hogy nincs többé szükséged erre az eszközre, hogy kiragadj egy lineáris időt és egy háromdimenziós teret, amely könnyebbé teszi, hogy láthasd azokat a pontokat, amelyeket meg akarsz változtatni. Annál a pontnál, ahol döntesz - te, a te nagyobb feled, és te egy nagy lélek vagy, sokkal nagyobb, mint az a kis rész, amely testet ölt. Te akkor döntesz, hogy kifizetődő-e, ha használod a térbeli testedet. Ez többé-kevésbé olyan, mint amikor kézbe veszel egy kapát vagy egy gereblyét. Gereblyézni kell a kertben? Ha igen, miért ne gereblyével csináljuk inkább, mint mondjuk, a kezünkkel?”

Dávid: „És ha valaki befejezi a megtestesülések sorozatát a fizikai síkon?”

Heyoan: „Akkor a megvilágosodás másképpen folytatódik. Tehát megtisztítjuk önmagunkat és Isten felé haladunk. Végtelen számú állapot van. Mert ha a valóság egyik szintjéről a másikra akarsz jutni, lépésről lépésre egy végtelen úrbe jutnál. Ezen az úton csak egy bizonyos magasságig mehetsz, mert az észlelőképességed nem túl tág körben működik. *Minél inkább megvilágosodik valaki, annál szélesebb körű észlelésre képes.* Ennek valóban nincs vége. Magasabb szinten a gyógyítás már kreativitást jelent.

A te testi valóságod most a következő fázisba való átmenetben van, abban, ahol az átváltozás már nem jár fájdalommal. A következő átváltozás és gyógyulás a mozgást, a zenét és a kreatív művészetet fogja körülölelni. *A gyógyulás kreativitásba megy át, amikor az ember eléri a fényt és magában tartja. Ahogy eltűnik a sötétség, az átalakító folyamat gyógyító helyett teremtővé válik.*”

EGÉSZSÉG: ESÉLY ARRÁ, HOGY VISSZATALÁLJUNK VALÓDI ÖNMAGUNKHOZ

Ez a fejezet az öngondozás és öngyógyítás témáival foglalkozik. A legfontosabb, amit meg kell tanulnunk az egészségről, az, hogy hogyan őrizzük meg. Véleményem szerint az egészség megőrzésének legfontosabb elvei a következők:

1. Fenn kell tartani a kapcsolatot köztünk és életcélunk között mind egyéni szinten, mind világszinten. Ez önszeretetet és önbecsülést jelent.
2. Meg kell érteni, hogy mit jelent számunkra az egészség és a gyógyítás (14., 15. fejezet).
3. Gondoskodjunk magunkról, és vigyázzunk magunkra. Ez azt jelenti, hogy hallgassunk a belső hangokra - amelyek azonnal megmondják, ha valami kizökkent az egyensúlyból - és kövessük azoknak az utasítását.

ÖNMAGUNKRÓL VALÓ GONDOSKODÁS

Hogy jól tudjunk gondoskodni magunkról, olyan napi rutinra van szükségünk, melybe beletartozik a meditáció, a testmozgás, a megfelelő táplálkozás, a megfelelő higiénia, s elég idő a pihenésre, ha szükségünk van rá; az öltözködés, a lakás, a szórakozás, a személyes vágyak, a magánélet és a barátok. Ezeket keverjük össze jó sok szeretettel és sikert aratunk. A személyes szükségleteink változni fognak a hetek, hónapok és évek során. Legyünk rugalmasak. Ami jó az egyik alkalommal, lehet, hogy nem jó máskor. Ahelyett, hogy más döntse el, hogy milyen életmódra van szükségünk, az a legfontosabb, hogy magunk döntsünk erről. A gyógyítás és a jó egészség lényege: felelősségtudat és az erő

visszajuttatása a testnek. Itt egy lista az öngyógyítóknak ajánlott tippekről és gyakorlatokról, amelyek ebben a könyvben megtalálhatók. *Né feledjük, hogy a változatosság fűszerezi az életet, és a személyiségünk is a változásoktól növekszik.*

1. Meditáció

Nekem az a kedvenc meditációm, amit Emmanuel mondott el nekünk egy „workshopon” (tematikus csoportterápia), ahol Pat, Emmanuel, Heyoan és én dolgoztunk együtt.

Üljünk kényelmesen, lehetőleg egyenes háttal. Figyeljünk a légzésünkre. Lélegezzünk be és ki. Minden egyes légvétellel szívjuk be a jövőt és annak összes lehetséges kimenetelét. Amikor kilégzünk, fújjuk ki a múltat és mindent, ami vele együtt elmúlt. Egyszerűen szívjuk be a jövőt és fújjuk ki a múltat. Mert amit beszívunk, az a jövő, amit kifújunk, az a múlt. Szívjuk be a jövőt és mindazt, amit el szeretnénk érni. Fújjuk ki a múltat és az összes hamis korlátozást, amit magunk köré építettünk. A jövőnek nem kell, hogy bármi köze legyen a múlthoz. Hadd menjen a múlt! Továbbra is szívjuk be a jövőt és fújjuk ki a múltat. Nézzük, hogy a múlt eltűnik mögöttünk és a jövő közeledik felénk. Lássuk az előző életeinket áramlani magunk mögött és a jövőndő életeinket áramlani magunk felé. Lélegezzük be a jövőt és ki a múltat. Figyeljük az idő áramlását és lássuk meg önmagunkat a tudat központjában. Mi vagyunk a tudat központja és az idő áramlik körülöttünk. A valóság középpontjában ülünk. Ez az „Én” állandó, meg nem változik. Az idő határain kívül létezzünk. Most, a jövő belégzése és a múlt kilégzése közötti pillanatban, szünetet tartunk. Ez az a pillanat a két légvétel között, amikor átcsúszunk a végtelen jelenbe.

2. Testmozgás

Az itt megadott gyakorlatokon kívül számtalan sportolási lehetőség van: aerobic, jóga és küzdősportok, mint például a taichi. Szeretünk úszni vagy futni? Melyik sportágat szereti Ön a leginkább? Azt csinálja?

3. Megfelelő ételek

Ebben a könyvben erről nem nagyon esett szó. A könyvesboltokban sok diétáskönyvben vannak jó receptek, jó étrendek. Én azt az étrendet javaslom, amelyik a makrobiotikus iskolák szabályait követi. Nagyon kevés húst, vagy organikus ételt együnk. Különösen nem ajánlom a vörös húst. Sok vegyes gabonamagot, zöldséget, salátákat és némi gyümölcsöt együnk. Az évszakoknak megfelelően táplálkozunk! Ennek megfelelően a téli étrend főleg gyökeres zöldségeket, a nyári pedig inkább friss salátákat, zöldségeket és gyümölcsöket tartalmazzon. Gabonamagokra egész évben szükségünk van.

Legyünk óvatosak a vitaminokkal. Sok emberre nagyon rossz hatással vannak a rendszeresen szedett vitaminok, de ők ezt nem veszik észre. Ha gyógyítunk, ki kell bővíteni az étrendünket sok ásványi anyagot és vitamint tartalmazó termékkel és külön kell szedni kalciumot, káliumot, magnéziumot és C-vitamint. Lehet, hogy külön B-vitaminra is szükségünk van. Ezt szándékosan mondom feltételes módon, mert mindenkinek mást követel meg a teste. Majd meg kell tudni, hogy mit szedjünk, milyen mennyiségben és mikor vegyük be és mennyi ideig kell szedni.

Figyeljünk oda az ételre, amikor eszünk. Úgy készítjük el, hogy kívánatos legyen a tányéron. Legyünk tudatában annak, hogy az ételt azért esszük, hogy tápláljon, energiát adjon. Rágjuk meg, érezzük az ízt és legfőképpen élvezzük, hiszen az élet a bőségesen termő földből táplálkozik.

Egyszer gyakorlatként kövessük a táplálékot a testben egy ideig, miután lenyeltük.

Figyeljünk oda az étvágyra, hiszen ez az a mechanizmus, melyen keresztül testünk közli igényeit az ízlelőbimbókkal. Ez nem ugyanaz, mint a sóvárgás. Mi után sóvárgunk? Általában az után sóvárgunk, amire allergiásak vagyunk. Azt ne együk meg! Háromtól tíz napig várhatunk és a sóvárgás elmúlik. Azt adjuk a testnek, amire szüksége van. Figyeljünk az üzeneteire. Ha mindig édességet kívánunk enni, tudjuk meg, hogy miért. Valószínűleg nem tápláltuk magunkat megfelelően és a test azzal próbálja a hiányt pótolni, hogy gyors energiaforrás után sóvárog.

A tartósítószeresek közül jó néhány nagyon rossz hatással van az egészségre. A legtöbb táplálékunk kis mennyiségben mérgeket is tartalmaz a rovarölők, gyomirtók, fertőtlenítőszeresek és a környezetünkben található többi vegyszer miatt. Ezek ellen a legjobb védekezési mód, ha kizárólag organikus termelt ételeket eszünk. Ne vegyünk feldolgozott, tartósított élelmiszert! Az organikus* termelt étel ugyan lassabban fő meg és drágább, de hosszú távon megspóroljuk az árát az orvosi számlákon. Csak megtermékenyített tojást együnk!

Ha nem tudunk organikus zöldségeket és tojást szerezni ott, ahol élünk, a mérgező vegyületek egy részét eltávolíthatjuk, ha Cloroxban áztatjuk a zöldséget. Amint hazaérünk a zöldségestől, töltsük meg a mosogatót vízzel, adjunk hozzá egy negyed csésze Cloroxot és áztassuk az összes friss terméket és tojást húsz percig benne. Öblítsük le őket alaposan, mossuk le a szennyeződést és rakjuk el az ételt. Mindig öblítsük ki mindent, különösen a tányérokat, hogy biztosan semmi detergenst ne nyeljük le, mert azok károsíthatják az emésztőrendszerünk védekezőfunkcióját. *Ne felejtjük el, minél frissebb a táplálékunk, annál egészségesebb és annál több energiát lúd átadni nekünk.*

4. A higiénia

Fontos, hogy tisztán tartsuk a testet, ápoljuk a bőrt, a haját. Tisztálkodáshoz olyan szappant vagy más olyan szereket használjunk, amelyek pH-ja a bőr sav-lúg háztartásához van igazítva. A bőrnek van egy természetes savasburka, amely véd a fertőzésektől. Ha lúgos szappanokkal és krémekkel ez ellen a védelem ellen dolgozunk, akkor inkább ártunk a testnek, mint használunk neki. Használjunk fürdőkefét, amikor zuhanyozunk. A kefe segít eltávolítani azt a régi bőrréteget, amit mindig levedlik a test, hogy helyet adjon az új sejteknek a növekedéshez. Ha száraz helyen vagyunk, használjunk kiegyenlített pH-jú bőrápoló szert. Az segít bőrünk rugalmasságának megőrzésében. Ha lehetséges, használjunk nem allergizáló és nem mérgező szappanokat és kozmetikumokat.

Ugyanez vonatkozik a hajra. Ne használjunk olyan sampont, amelyik sok csapadékot hagy a hajon. Győződjünk meg róla, hogy a shampoo pH-ja kiegyenlített és nem mérgező. Használjunk szájuhanyt naponta egyszer. Legalább naponta kétszer mossunk fogat. Ha problémáink vannak az ínyünkkel, akkor egy rész só és nyolc rész szódbikarbóna keverékével mossunk fogat naponta egyszer.

* Magyarországon a biotermelés beindult, s az így termesztett zöldségek, gabonánemük egyre inkább hozzáférhetőek. Ezek állnak a legközelebb az organikus, élő növényi alapanyagokhoz. *(A szerk. megjegyzése.)*

5. Pihenés

Az, hogy mennyi pihenésre van szükségünk, egyénenként változik. Nappali vagy éjszakai típusúnak vagyunk? Hallgassunk a testre. Mikor van szükségünk pihenésre? Szeret-e hat-kilenc órát egyfolytában aludni, vagy inkább kevesebbet alszik éjjel és napközben szunyókál? Ha fáradtak vagyunk, pihenjünk, nem érdekes, hogy milyen napszak van. Majd meglátjuk, ha azonnal lefekszünk, csak fél óra kell és ismét visszanyerjük az energiánkat. Figyeljünk arra, amire szükség van a testnek. Ha nem tudunk fél órát szakítani, próbáljunk tizenöt percet. Fogadok, hogy találunk ennyi időt, akármilyen zsúfolt is a napunk.

6. Öltözködés

Észrevettem, hogy sok szintetikus termék meggátolja az aura természetes energiaáramlását. Ilyenek az akril, sokféle poliészter és a nejlon. A nejlonzoknik nagyon meggátolják a lábak energiaáramlását mind felfelé, mind lefelé, és véleményem szerint ezek okozzák sok nőnek azon panaszait, melyeket a modern társadalmakban figyeltek meg. Azt ajánlom, hogy csak akkor hordjanak ilyet, ha muszáj. Helyettesítsük őket mással! Legjobb elkerülni az olyan termékeket, amelyek tartalmaznak aldehidet, különösen formaldehidet és a benzin melléktermékeit, különösen, ha esetleg túlérzékenyek vagyunk rá.

A természetes rostoknak sok pozitív hatása van az aurára. Erősítik és táplálják. A pamut, a selyem és a gyapjú a legjobb. A kevert termékek is jók. Ha valami 50%-ban pamut, az nagyon jó. Néhány szintetikus termék is megfelelőnek tűnik. Az én testem és energiamezőm szereti a műselymet és néhány dolgot orlonból, például zoknikat.

Amikor reggel bepillantunk a szekrénybe és „semmit se tudunk felvenni”, lehet, hogy azért van, mert nincs ott az a szín, amit szeretünk. Milyen színre van ma szükségünk? Lehet, hogy az auránk lemerült az egyik színből, és fel kell tölteni magunkat azzal a színnel.

Töltsük meg a szekrényt! Legyen miből választani, attól függően, hogy aznap reggel mit érzünk.

A ruháink stílusa megfelel nekünk, vagy másoknak öltözködünk? Amit viselünk, az fejezze ki azt, hogy kik vagyunk.

7. Lakás

Van annyi helyünk és annyi fény, amennyire szükségünk van? Kényelmes a lakásunk? Ha van elég

időnk, hogy törődjünk vele, a növények sok gyógyító energiát sugároznak a lakótérbe. Megvannak a lakásban azok a színek, amelyekre szükségünk van? Friss levegő, amit belégzünk? Ha nem, kerítsünk egy levegőionizátor-precipitátort. Ha vannak fénycsővek a lakásunkban vagy a munkahelyünkön, szabaduljunk meg tőlük! Kapcsoljuk ki őket! Izzólámpákat használjunk!

8. Szórakozás

Ha eddig nem hagytunk magunknak elég időt a szórakozásra, akkor ezentúl vegyük éppúgy kötelezőnek, mint a munkaidőt. A kikapcsolódás éppoly fontos, mint a munka. Tegyük meg mindazt, amit mindig is szerettünk volna, hogy szórakozhassunk. Most van itt az ideje. Nevezzünk állandóan, fedezzük fel magunkban a gyereket és élvezzünk minden pillanatot!

9. Személyes vágyak

Mindenkinek van olyan vágya, amit már régóta szeretett volna csinálni, de mindig elhalasztotta, vagy úgy gondolta, sose tudná megcsinálni. Téves feltevés. Ez az az év. Akár egy kis kirándulás, akár egy megerőltető kihívás vagy munkahelyváltás. Esélyt kell adni magunknak, hogy legalább megpróbálkozhassunk vele. Van olyan munka, amit mindig is szerettünk volna csinálni? Nézzünk utána! Derítsük ki, hogy mibe kerül, és tervezzük el, hogy kielégítjük a belső vágyainkat. *Ne felejtjük el, hogy a legmélyebb belső vágyunk, amit mindennél jobban szeretnénk elérni, az az, amiért megszülettünk ebben az életemben. Az egészségünk érdekében tegyük ezt meg! Kezdjük most el, kutassuk fel, hogy mi kell hozzá, és fogjunk hozzá! Még ha sok idő is kell hozzá, hogy odaérjünk, ha nem indulunk útnak, akkor sosem érzük el a célt. Ha elindulunk, és folyamatosan sétálunk felé, akkor elérjük. A belső kísérők garantálják.*

10. Magánélet és barátok

Mindannyiunknak szüksége van magánéletre és barátokra. Gondoljuk meg, hogy mit jelent ez nekünk, és teremtsük meg. Magunk szabjuk meg a szabályokat! Ha van valaki, aki tetszik nekünk, és még semmit sem tettünk, mert túl félénk vagyunk, próbáljuk meg! Mondjuk meg az illetőnek, hogy szeretnénk, ha barátok lennénk. Meg fogunk lepődni, hogy milyen jól fog menni. Ha mégsem, akkor mással próbáljuk ki.

11. Öngondozás balesetben

vagy betegségben

Még mielőtt szükségünk lenne rá, keressünk egy nekünk megfelelő helyi egészséggondozó szakembert! Most nagy a választék és jobb, ha tudjuk, hogy mit tegyünk és hova forduljunk, még mielőtt tényleg meg kell tennünk. Szerezzünk egy orvost, akivel jól kijövünk, és akiben tényleg megbízunk. Vannak gyógyítók, homeopáták, természetgyógyászok, akupunktőrök, csontkovácsok, masszőrök, kineziológusok, táplálkozási szakemberek stb.

Javaslom, hogy tanuljunk házi gondozást vagy családgondozást. A homeopátia csodálatos módja annak, hogy egy nő vagy egy férfi kigyógyítsa a családját valamilyen betegségből. Én magam már évek óta alkalmazom és úgy találtam, hogy szinte minden esetben, amikor a megfelelő homeopátiás orvosságot kombináltam egyszerű kézzel a sikertértem el a gyermekeimmel is. Az összes tipikus gyerekbetegséget sikeresen gyógyítottam homeopátiával, a fájó toroktól a törött ujjakig.

12. Gyógymódok, amiket

alkalmazhatunk a családban

Kezdjük az ollózással! Azt mindenki meg tudja tanulni. Ha végimentünk az összes csakrán, tegyük a kezünket oda, ahol fáj. Engedjük, hogy eltöltőn a szeretet az érintett személy iránt. Ez mindkettőnknek csodálatos érzés lesz.

Ha úgy tűnik, hogy az érintett területen eltömődött az energia útja, akkor ki kell húzni a dugulást okozó anyagot. Egyszerűen képzeljük el, hogy az ujjaink

nyolc centiméterrel hosszabbakká válnak és kék fénnel töltődnek fel. Most nyúlunk ahhoz a területhez, amelyik eltömődött. Kotorjunk össze egy maroknyi törmelékkel, és emeljük fel a levegőbe. Hadd változzon fehér fénné! Mivel az ujjaink most nyolc centiméterrel hosszabbak, mint normálisan, átnyúlhatunk velük a bőrön a test mélyébe. Lássunk hozzá, próbáljuk ki! Jó hatása van és nagyon könnyű.

Fejezzük be a gyógyítást azzal, hogy a kezünket a feleségünk, a férjünk, a lányunk, a fiunk fején tartjuk. Ezután néhány perc elteltével fésüljük át az egész auráját hosszú ujjainkkal. Hosszan fésüljük át a „beteg” tetőtől talpig, körülbelül tizenöt centiméterrel a test fölött. Fésüljük át az egész testet minden oldalról!

Azzal fejezzük be, hogy folyó víz alá tartjuk kezünket egy ideig. Kellemes hőmérsékletű vizet engedjünk!

Ha mi vagyunk betegek vagy megsérültünk, segítünk magunkon, amennyire csak lehet. Hívjuk el egy barátunkat, hogy segítsen. Ha betegek vagyunk, minden este tegyük a kezünket elalvás előtt arra a területre, ahol fáj. Küldjünk felé szeretetet és energiát! Képzeljük magunkat egészségesnek és kiegyensúlyozottnak. Tegyük fel a kérdést, hogy milyen üzenet jött a testtől. Mikor és miért nem hallgattunk magunkra? Mi a jelentése ennek a sérülésnek vagy betegségnek? És a legfontosabb, hogy szeressük magunkat, fogadjuk el magunkat. Ha komoly betegségünk van, ne ítéljük el magunkat érte. Szeressük magunkat! Megvan hozzá a bátorságunk, hogy hallhatóvá tegyük az üzenetet. Úgy döntöttünk, hogy szembenézünk azzal, amivel szembe kell nézni, hogy megtudjuk, mi az, amit tudni akarunk. Ez egy nagyon bátor elhatározás. Tiszteljük magunkat érte! Szeressük magunkat, szeressük magunkat, szeressük magunkat! *Része vagyunk az Istennek.* Egyek vagyunk az Úrral, íme Heyoan két öngyógyító meditációja. Ezek majd segíteni fognak:

HEYOAN MEDITÁCIÓI AZ ÖNGYÓGYÍTÁSRÓL

- L. Pásztázzuk át a testünket valamilyen általunk választott módon: belső látás, intuíció vagy testérzések alapján. *Leiki segítőink irányításával keressük meg a test azon részét, amelyik miatt a legjobban aggódunk. Ha nem találunk problémás területet, összpontosítsunk olyan eseményekre, amelyek most zajlanak az életünkben és ezért foglalkoztatnak. Keressük meg ezt a területet a testünkben vagy az életünkben.*
2. *Esetleg adjunk neki formát, színt, állományt, alakot, sűrűséget. Éles vagy homályos? Ha egy bizonyos fájdalomról van szó, az sokáig szokott tartani? Szűró fájdalom? Éles fájdalom? Csak jön és már el is múlik? Ez a bizonyos helyzet új az életünkben? Régi? Mit érzünk, amikor szembe kerülünk vele, s általában mi az ösztönös válasz rá? Vegyük sorra az összes különféle helyzetet, amelyekről beszélünk. Példa: ha valami fájdalmat érzünk a testünkben, mi jut eszünkbe, mialatt érzékeljük a fájdalmat? Elménk leolvassa és ragaszt-e rá „szörnyű” címkéket?*

Az életkörülményeinkhez kapcsolódva haragot vagy félelmet érzünk? Féltünk attól, ami a testünkben történik? Mi a szokásos válaszuk? Azt már tudjuk, hogy a szokásos válasz nem hatásos, hiszen még megvan a fájdalom. Különösen tartósfájdalom esetén hatástalan a szokásos válasz. Az üzenet (a lecke, ha úgy jobban tetszik) nem ért el hozzánk. Tehát megkockáztatom azt mondani, kedvesem, hogy akármilyen is volt a válasza, teljesen rossz, mert nem oldja meg a problémát.

Tekintsünk az életünkre és a testünkre, amelyben az életünk jelenleg lakozik. Úgy tekintsük az életünket, mintha az egy tanterem lenne, ahol tanulni szoktak, és bármelyik rosszullett, fájdalom vagy betegség egy-egy olyan üzenet, amelyik megtanít bennünket valamire.

3. *A következő, amit kérdezek önöktől, miért teremtenék ilyen fájdalmat a testünkben? Miért teremtenék ilyen helyzetet az életünkben? Mi az, amit tanulhatunk ebből? Mi az, amit ez a helyzet vagy ez a fájdalom üzen, amíg csak meg nem értjük? Egyáltalán: értjük az üzenetet? Mert amíg nem tanuljuk meg a leckét, addig mindig megteremtjük a helyzetet, amivel mi vagyunk saját magunk legjobb tanárai. Jól megtervezük a leckéinket, s nem fogjuk engedni magunkat a következő órára addig, amíg ezt jól meg nem tanultuk.*

Ha megtaláltuk a kérdéses helyet a testünkben, azt javaslom, tegyük rá a kezünket. Engedjük, hogy magasabb rendű tudatunk kezdjen beolvadni testünknek ebbe a részébe. S közben próbáljuk meg kitalálni a félelem természetét. Ha ráérezzük a félelem természetének lényegére, próbáljunk szeretetet érezni iránta. Milyenfajta szeretet a legmegfelelőbb erre a félelemre? Így tegyünk az életünk bármelyik területén vagy a testünk bármelyik részével. Minden betegség és minden rossz esemény az életünkben annak a közvetlen eredménye, hogy nem szeretjük magunkat egészen vagy nem követtük teljesen azt, amit szerettünk volna tenni. Nem hallgattunk a belső szóra. Nem engedjük, hogy teljesen azok legyünk, akik valójában vagyunk! Minden betegség hozzánk érkező közvetlen üzenet, amely elmondja nekünk, hogyan nem szeretjük azt, akik vagyunk. Ez minden gyógyítás alapja.

4. *Még egy vezérfonal: a lecke sohasem olyan valami, amit rosszul csináltunk, vagy olyasmi, ami velünk kapcsolatban rossz.*
5. *Miután megtaláltuk a választ, valószínűleg abban a pillanatban fájdalmat és félelmet fogunk érezni, amikor csak megakadályozzuk, hogy olyat tegyünk, amit valójában nagyon szeretnénk megtenni. És akkor már nincs más választásunk, mint szembenézni a félelemmel és hagyni, hogy érezzük, és azzal együtt élni egész életünkben. Mert bárhol van a félelem, ott hiányzik a szeretet, mert a félelem a szeretet ellentéte. Mert ahol ott a félelem, biztosak lehetünk benne, hogy nem az igazság útját járjuk. Amitől féltünk, az nem valóságos dolog, csupán illúzió. Mivel nincs középpontunk, nem vagyunk a létünk teljességén belül, amikor féltünk. Amikor annyi bátorságot merítünk, hogy belépünk a félelembe, akkor új szinten kezdjük a gyógyítást.*

Házi feladat lefekvés előtt:

1. *Soroljuk föl a félelmeinket!*

Mitől féltünk?

(Talán a testünkben fog összpontosulni.

Talán az életkörülményeinkben.

Talán általános félelmek ezek.)

2. *Kössük össze a félelmet az életkörülményeinkkel. A félelem mindig kapcsolatban van valamivel, amit nem teszünk meg, de meg akarjuk tenni. Elzár bennünket attól, hogy felnőttek legyünk, ugyanakkor ő az ajtó is hozzá.*

Készítsünk egy ilyen listát:

Félelmek	Életkörülmények	Hogyan nem szeretjük magunkat? Mivé és hogyan szeretnénk válni?

Mi köze mindennek az aurához? Ez látható az aurában. Formájuk és állományuk van ezeknek a dolgoknak. Amikor majd szélesebbre nyitjuk az érzékeinket, képesek leszünk arra, hogy ránézzünk az emberekre és látjuk, hogy miért nem szerették magukat. És mi leszünk a gyógyítók, akik segítenek nekik, hogy emlékezzenek, kicsodák ők voltaképpen, és segítünk nekik, hogy szeretni tudják önmagukat. Mi, mint gyógyítók, magunk leszünk a szeretet.

MEDITÁCIÓ AZ ÖNKORLÁTOZÁS ELOSZLATÁSÁRA

Ez a meditáció azok számára jó, akik korlátozva érzik magukat az életük olyan területén, ahol nem akarnak visszafogottak maradni. Jó az önfelfedezésre és jó a gyógyítás gyakorlására, mert *a betegség nem más, mint annak a következménye, hogy az ember szűk határok között definiálja önmagát.* Mint gyógyítónak, először meg kell értenünk ezt a folyamatot magunkban ahhoz, hogy megérezhessük másokban. Csak így segíthetünk nekik a folyamat definiálásában és a kötöttségektől való megszabadulásban.

Mindezeknek a dolgoknak megvan a formája az aurában. Az energia és a tudat, amelyek korlátoznak bennünket. Mialatt az aurával és a gyógyítással foglalkozunk, közvetlenül dolgozhatunk azon az energiaalakzaton, ami a korlátozás szubsztanciája.

1. Hozzuk magunkat kitért tudatállapotba!
2. Fogalmazzuk meg hangosan a kérdést: ki vagyok?
3. Amikor megtaláljuk a választ, keressünk egy korlátot, amit a saját létünk meghatározásával szereztünk. Ha megtaláljuk ezt a korlátot, tudni fogjuk, hogy ez egy olyan határ, amit mi állítottunk magunknak.

4. Toljuk ki ezt a korlátot a határon túlra és így megnő a területünk.
5. Fogalmazzuk meg újra a kérdést: kik vagyunk? Akármilyen is lesz a válasz, az újabb önmeghatározást fog adni.
6. Válasszuk ki a Lényeket a szűkített meghatározásokból!
7. Toljuk ki a korlátot a határon túlra, táguljunk ki ismét!
8. Megint tegyük fel a kérdést stb.

Gyakoroljuk ezt a meditációt rendszeresen a következő héten. Nem, nem én fogom meghatározni a Lényeket. Ez valami olyan, amit mindannyiunknak magának kell meghatározni a gyakorlatban.

Ha gyógyítók szeretnénk lenni, lehetünk. *Az az első feladatunk, hogy magunkat gyógyítsuk meg. Először erre összpontosítsunk, majd arra koncentráljunk, hogyan tudunk másoknak segíteni, hogy ők is meggyógyítsák magukat.* Ez segíteni fog bennünket a fejlődésben, hogy gyógyítók lehessünk. A következő fejezetben arról fogok beszélni, hogy milyen lehet ez az út.

A GYÓGYÍTÓ FEJLŐDÉSE

A gyógyítová válás egy nagyon is egyéni és személyes folyamat. Nincsenek kötött szabályok, hogy miként történjen. Mindenkinek egyedi az élete. Senki sem ruházhat fel más gyógyító szereppel. Ez egy belülről növekvő készítés. Sok tanfolyamot kell végigjárni, rengeteg technikai anyagot kell elsajátítani és különböző szemléletű iskolák léteznek attól függően, hogy mi történjék a gyógyítás során. Néhányan még csak nem is tartják spirituálisnak tevékenységüket.

Az én utam spirituális módon vezetett a gyógyítás felé, nekem ez volt a lehető legtermészetesebb. Önnek mi a legtermészetesebb? A saját utunkat járjuk, ne a jól kitaposott ösvényt. Elvehetjük, amit kiválasztunk a kitaposott útról és használhatjuk segítségként, hogy megteremthessük új ötleteinket. Az én segítóm, He-yoan, a következőket fűzte a gyógyítová váláshoz:

ELKÖTELEZETTSÉG

A gyógyítová válás elkötelezettséget jelent. Nem valamelyik különleges spirituális gyakorlathoz, valláshoz, vagy merev szabályok sorozatához, hanem elkötelezettséget a saját igazsághoz és szeretethez vezető ösvény mellett. Ez azt jelenti, hogy amint az igazság és a szeretet szerint élünk, az valószínűleg változni fog, ahogy végigutazunk életünkön. Sok út vezet a Mennyországba, merem mondani, hogy legalább annyi, ahány lélek hazatér. Ha végignéznénk az emberi történelmet, sokakat találnánk, akik még előttünk odautaztak és megvilágosodtak. A mai történelemben már so-

kat nem ismer az emberi faj azok közül az utak közül. Néhányat felfedeztek, a többi azonban nincs meg. De ez nem gond, mert állandóan új utak keletkeznek az emberi lélek mélyéről, onnan, ahonnan minden lélek bármely pillanatban hazatalál. Ez a belőlünk és mindenki másból előtörő teremtő erő állandó megújuló folyamata. Ezt jelenti a hazaérkezés. Amikor teljesen megtanulunk áramlani, ellenállás nélkül, ezzel a belső teremtő mozgással, akkor vagyunk otthon.

TESZTEK

Amint eldöntöttük, hogy az igazi uhunknak kötelezzük el magunkat és ezt életünk központi tételévé tesszük, tudatára fogunk ébredni annak a folyamatnak, amely az egész életünket áthatja. Ez az életfolyamat keresztülvisz olyan Helyszíneken, amelyek megváltoztatják személyes valóságunk természetét. Ok-okozati összefüggéseket fogunk látni belső személyes valóságunk és a „külső” világ között.

Engem óvatosan - lépésről lépésre - vezettek keresztül (a felsőbbrendű énem és a kísézőim) egy olyan folyamaton, amelyet azért terveztek el, hogy segítsen megtanulni a spirituális törvényt. Meglehetősen sok időt töltöttem el azzal, hogy az igazság természetére, az isteni akaratra és szeretetre koncentráltam, ezekről tanultam. Miután már egy ideje koncentráltam ezen princípiumok valamelyikére, úgy éreztem, mintha

tesztelnének. Állandóan olyan helyzetben találtam magam, hogy nagyon nehéz volt az igazsággal, a szeretettel egyensúlyban maradnom és alig volt fogalmam arról, hogy mi lehet az Isten akarata. Időnként úgy tűnt, hogy a kísézőim, az angyalok vagy Isten tesztelt engem, és én nem tehettem semmit sem ellene. Később láttam, hogy ezeket a próbákat (az én teljes egyetértésemmel) egy, az enyémnél sokkal nagyobb tudat tervezte meg. Én része vagyok ennek a nagyobb tudatnak. Végül is bizonyos értelemben én terveztem meg a tesztek. A kis „ego-énem” általában nem akar ebben részt venni. Az énem bölcsőbb része azonban jobban tudja ezt.

Az első dolog, amivel szembe fogunk kerülni, miután elköteleztük magunkat a saját Hunknak, a tulajdon félel-münk lesz.

MEGBIRKÓZÁS A FÉLELEMMEL

A félelem az az érzelem, amely kapcsolatban van a tágabb valóságtól való elszakadással. A félelem az elválasztottság érzelme. A félelem a szeretet ellentéte, ami pedig az összes dolgok egységéhez való kötődés.

GYAKORLAT A FÉLELMEINK MEGTALÁLÁSÁHOZ

Kérdezzük meg magunktól: mi a legrosszabb félelmünk most az életünkben? Milyen feltevésen alapul ez a félelem? Valójában mi olyan rossz abban, ha az az esemény bekövetkezik? Bármi, amit megpróbálunk elkerülni, kapcsolatban van az érintett érzelmektől való félelmünkkel. Melyek ezek? Mélyen bennünk van egy hely, ahol tudjuk, hogy bármivel képesek vagyunk szembenézni, és bármin képesek vagyunk keresztülmenni.

Ha magunkba nézünk, érezni fogjuk a belső igényt arra, hogy ne kelljen megtapasztalni azt, amitől félünk, bármi legyen is az. Mégis, ha szabadon engedjük és megadjuk magunkat az isteni szikrának, látni fogjuk, hogy valószínűleg szembesülnünk kell vele. Amikor túltesszük magunkat azon az eseményen, amitől féltünk, a félelemből szerető részvét lesz. Ez magába foglalja a halál élményét is. Emmanuel szavaival:

*Nem arra kell törekedni,
hogy a félelmet elpusztítsuk,
hanem arra, hogy megismerjük természetét,
és hogy észrevegyük,
csekélyebb az ereje,
mint a szeretet hatalma.
A félelem csak illúzió.
A félelem
csak néz a tükörbe
és grimaszokat vág magára.*

Ha visszatekintek utamon, látom a fejlődés cifra mintáit. Amikor az események történtek, nem voltam még olyan bizonyos a velem kapcsolatos nagyobb szabású tervekben.

A legtöbb időmet azzal töltöttem, hogy az egyes pillanatokban bizonyos voltam az éppen kéznél lévő tényekben.

AZ IGAZSÁG

Amikor először mentem el a Phoenicia Pathwork Centerbe, bensőséges összejöveteleken, csoportmunkában vettem részt egy spirituális közösségben, azonnal szembe találtam magam az igazság kérdésével. Az igazat beszéltem, vagy csak egy bizonyos valóságról győzködtem magam a kényelmem érdekében? Megdöbentem, hogy mennyire rávettem magamat arra, hogy elhiggyek olyan dolgokat, amelyek alátámasztják a viselkedésemet és megmagyarázzák életem kellemetlen eseményeit. A fő védekezésem az volt, hogy mást hibáztattam. Keressük a vádlás kifinomult kifejezését életünkben, ne a nyilvánvalót.

Lassan, miután megvizsgáltuk a viselkedésünket, látni fogjuk, hogy az ok-okozat sokkal érthetőbben működik, mint gondoltuk volna; és tulajdonképpen így vagy úgy, de *mi magunk hoztuk létre negatív élményeinket. Nehéz dolog ezzel szembenézni.* Ezek alá a fájdalmas emlékek alá temetve találni fogunk egy olyan szándékot, hogy így éljük le egész életünket. Ezt „negatív szándéknak” hívják. Az én negatív szándékom két dolgon alapult. Az egyik egy hiedelemrendszer volt, mely szerint az élet alapvetően nehéz, sok munkával jár és fájdalmas. Ez a hiedelemrendszer nemcsak általában igaz, hanem igaz egyedi módon mindenkire.

NEGATÍV HIEDELMEINK MEGTALÁLÁSA

Gyakorlat

Példaként töltsük ki a következő mondatokat magunkat: Minden férfi - . Minden nő——. A következőképp szokott segíteni egy k a p c s o l a t - . Lehet, hogy megbetegszem és meghalok a következő b e t e g s é g e k t ő l : - . A következőképp tudnak megsérteni: - . El fogom veszteni a-, ha nem - . A másik dolog, ami a negatív szándékom alapját képezte, az a negatív öröm, vagyis tulajdonképpen élveztem, ha negatív élményem volt.

Vigyázzunk, ne nevetessük ki magunkat, akárhány csoportba jártunk is, és akármennyit dolgoztunk is magunkon. Hasznunkra válik, ha válaszolunk a kérdésekre. Mindannyiunkban megvannak ezek a dolgok, bár esetleg nem olyan világosan, mint korábban.

Mindenki ezt teszi a személyiségének valamelyik szintjén. Például azzal, hogy mást hibáztatunk a problémáinkért (anyát, apát, feleséget vagy férjet), megvan az az örömünk, hogy mi vagyunk a jók, míg ők a rosszak. A negatív örömnek sokféle variációja és formája van. Érezhetünk örömet, ha megsértettek, ha betegek vagyunk, vagy ha veszítettünk. Legtöbbünk gyakran eljártassa az áldozatot, mert áldozatként mindig másodlagos előnyökre teszünk szert. Azzal magyarázzuk a sikertelenségünket, hogy mi jók vagyunk és elboldogultunk volna az életben, ha valaki nem zavart volna össze mindent. Vegyük észre, hogy örömünket leljük abban, hogy nem tudunk valamit megcsinálni. Ilyen kijelentéseket teszünk mint: meg akartam tenni, de az anyám/apám/feleségem/férjem nem engedte; vagy nagyon fáj a hátam; vagy nem volt időm, mert olyan soka dolgom stb. Ezek mind negatív örömmel teli kifogások. Figyeljük meg magunkat, amikor legközelebb elmagyarázzuk, hogy miért nem tettünk meg valamit. Igazat mondunk?

Miért viselkedünk így mi, emberek? Vizsgáljuk meg a negatív örömök etiológiáját!

A negatív öröm eltorzult, természetes avagy pozitív öröm. A negatív öröm alapja az elkülönültség, a pozitív pedig az egység. Ez utóbbi semmiképp sem különít el a többiektől. A pozitív öröm a középpontunktól, vagyis belsónkből jön. Mélyről áramlik kijel és teremteni akar. Örömteli energiával áramlik. Negatív öröm akkor keletkezik, amikor ez a belőlünk áramló, eredetileg teremtő impulzus eltorzul, megromlik és valami módon részlegesen legátlódik. Ez elsősorban a személyiségünkben kikristályosodott kora gyermekkori élményeken keresztül történik meg. Például a gyerek a konyhai tűzhely szép, fényes lángja felé nyúl. Az anyukája elkapja a kezét, még mielőtt megégne. Az örömpulzusnak vége, a gyerek sír. A fájdalom és öröm egysége ilyen egyszerű módon kezdődik, mint ez.

Van sok más ennél bonyolultabb élmény is a gyerekkorban, ami összeköti a negatív élményt az örömmel. Állandóan azt mondogatják, hogy nem lehetünk azok, akik vagyunk, nem hagyhatjuk, hogy szabadon áramoljon az életerőtik. Nincs más választásunk, mint a negatív öröm, mert az kapcsolatban van az eredeti életimpulzussal. Még érezzük az életimpulzust. Még ha negatív is az öröm, így még mindig élet, így még mindig jobb, mint ha nincs mozgás és energia. Ez az állapot a halál. Ahogy felnövünk, megszokottá válik az eltorzult örömpulzusunk.

Bizonyos értelemben minden alkalommal, amikor eltorzítjuk az örömpulzusunkat, és nem engedjük, hogy azok legyünk, akik vagyunk, mindig meghalunk egy kicsit. Úgy tudunk megtisztulni ilyenkor, hogy feltámasztjuk magunkat a kis halálokból, és visszanyerjük az energiánk teljes, áramló örömét, a mozgásunk és a tudatunk, amitől megsokszorozódik a teremtőerőnk.

Az első két évet úgy töltöttem el a Phoenicia Pathwork Centerben, hogy kínosan becsületes voltam magammal szemben, megkerestem és elválasztottam a negatív örömeimet a pozitívaktól, megvizsgáltam, hogy hogyan hoztam létre a negatív élményeimet és miért. Felfigyeltem a téves hitekre vagy feltevésekre, amelyeken a tetteim alapultak.

Ha ezt tesszük, ez teljesen megfogja változtatni a valóságról alkotott nézeteinket, ahogy az enyémet is megváltoztatta. Ha mindezek után felelősnek érezzük magunkat, amiért negatív élményeket teremtettünk magunknak, megváltozhatunk és teremthetünk pozitívakat is. Nekem is használt és a régi problémáim kezdtek eltűnni, így jobban működik az életünk.

AZ ISTENI AKARAT

Miután két évig főleg arra összpontosítottam, hogy amennyire csak lehet, igaz módon éljek, észrevettem, hogy baj van a saját akaratommal. Az a mód, ahogy az akaratomat érvényre juttattam, mindig gondot okozott az életemben. Bizonytalan volt. Változtatgattam a véle-

menyemet. Több szinten is követelést vagy akaratot találtam magamban. Mindannyiunkban megvannak ezek a dolgok. Az önmagát védő embertől származnak és gyakran a belső gyerek, a tinédzser vagy a fiatal felnőtt akaratában nyilvánulnak meg. Ezeknek az akaratoknak

a többsége nagyon követelődő. Az akaratnak is fel kell nőnie. Mélyen bennünk ott van az isteni akarat szikrája, az Isten akarat. *Sok ember önmagán kívülről jövőnek érzé- keli az isteni akaratot, ami azt jelenti, hogy nekik mindig keresniük kell valakit, aki megmondja, hogy mik tegyenek. Ezek az emberek végül teljesen értéktelennek fogják tartani magukat. Én úgy találtam, hogy minden emberi lényben létezik egy isteniszíkra. Feltétlenül elégséges időt kell hagyni magunknak arra, hogy megkeressük ezt magunkban. Biztos, hogy ott van! Egyáltalán mit jelent az, hogy követni Isten akaratát? Semmiképpen sem azt, hogy egy külső hatóság által*

*Rábízom maga Isten akaratára
Szívemet és lelkeimet Istennek adom
Mégéremlem a legjobbat az Életben
A legjobb célt szolgálom az Életben
Isten szent megtestesülése vagyok.*

Mindennap, naponta többször is elmondtam ezt az esküt. Mindennap megtettem ezt két éven keresztül, míg nyilvánvalóvá vált számomra, hogy könnyen magamra találok, megtalálom magamban az isteni akaratot.

Emmanuel ezt mondta: „A Te akaratod és Isten akaratja ugyanaz... amikor valami örömet és beteljesü- lést okoz neked, akkor Isten akaratja szól hozzád a szíveden keresztül.”

A SZERETET

Sokunkban nagyon szűk körben mozgó elképzelés él a szeretetről. Mialatt kb. két évig arra összpontosítottam, hogy a tőlem telhető és a szükség megkövetelte módokon szeretetet adjak, a szeretet sokféle formájá- val találkoztam, s mindegyik ezt mondta: „Gondosko- dok a jólétedről, ahogy csak tudok; Becsülöm a lelked és tisztelem a fényedet; Támogatom integritásodat és fényedet, és megbízom bennük, mint útitársad az élet útján.” Elkezdjük megérteni, hogy adni és kapni ugyanaz, amit adunk, azt kapjuk, amit kapunk, azt adjuk.

Keressünk valami olyat, amit a legkönnyebb szeretni, például egy kis virágot, egy fát, egy állatot vagy egy műtárgyat. Utána csak ülünk le szemben vele és részesítsük értékes szeretetünkben. Miután néhányszor így tettünk, nézzük meg, hogy ki tudjuk-e valamennyit terjeszteni magunkra ebből az értékes szeretetből. Bárkit, aki rendelkezik egy olyan értékes adománnyal, mint a szeretet, azt érdemes szeretni.

Egy másik gyakorlat, hogy tíz percig ülünk a tükör előtt és szeretjük azt, akit látunk szemben. Ne legyünk kritikusak vele. Mi mind vagyunk olyan ügyesek, hogy észrevegyük a legkisebb repedést a tükörben. Ez most nem engedhető meg, ebben a gyakorlatban csak pozitív észrevételeket lehet tenni. Ha igazi kihívást akarunk, mindig kezdjük előlről, amikor kritizáljuk magunkat. Lássuk, hogy kibírjuk-e tíz percig egyetlen rossz megjegyzés nélkül!

meghatározott isteni akaratot kell követni. Elhatároz- tam, hogy végére járok ennek. Rájöttem arra, hogy össze kell hangolnom az Összes kis belső kívánságomat a belső isteni szikrámmal. Kitaláltam, hogy ennek a megtételéhez a legjobb mód az, ha rendszeres gyakorlással kifejleszttem az akaratom pozitív használatát.

Találtam egy gyönyörű eszközevet a Kísérő Lec- kében. (Olyan olvasmányok, amelyek Éva Pierrakos [1957-80] szellemi közvetítésével jöttek, ezeken alapul a Pathwork.)

A következő állt benne:

Vizsgáljuk felül, hogy mire használjuk az akaratun- kat. Mennyire engedünk a társadalmi erkölcsök köve- teléseinek? Milyen gyakran figyelünk magunkra és követjük a szív óhaját? Ha az isteni akarral összehan- golódunk, tán mi is úgy találjuk - ahogy én is annak idején - hogy ideje a szeretetre összpontosítani.

Alegnehezebb önszeretetet tanulni. Ha nem áramoltat- juk át magunkat szeretettel, hogyan adhatnánk mások- nak? Az önszeretet gyakorlást igényel. Mindannyiunk- nak szüksége van rá. Az önszeretet abból ered, hogy oly módon élünk, ami nem elárulása önmagunknak. Abból ered, hogy saját igazságunk szerint élünk.

Az önszeretetet gyakorolni kell. Itt van néhány egy- szerű gyakorlat, ami kihívás lehet számunkra.

A BIZALOM

Ahogy visszapillantok, nagy változások mentek végbe bennem az alatt a hat év alatt. *Szövetségesem volt az univerzum jótékony bőségébe vetett erős hitem.* Ön is meg tudja ezt tenni. Azzal, hogy állandóan megpróbáljuk szabadon engedni a követelődző akaratunkat, összhangba hozzuk az isteni akarral, annak érdekében, hogy megtaláljuk az igazságot bármilyen helyzetben, és hogy szeretettel válaszoljunk abban a helyzetben. *Bizalmat fejlesztünk ki, bizalmat magunkban, bizalmat a spirituális törvényben, bizalmat az univerzum egységében és bizalmat abban, hogy bármi történjék is az életünkben, az lépcső lehet a nagyobb megértés, a szeretet, a növekedés és végül az isteni fényhez vezető öntisztulás felé.*

A bizalom azt jelenti, hogy továbbra is kitartunk az igazság mellett, akkor is, amikor az összes külső jel azt mondja, hogy nem lehet igaz, de mi a szívünk mélyén tudjuk, hogy igaz. Ez nem vakhitet jelent. Azt jelenti, hogy megmaradunk a szándékainknál, bizonyossá válunk benne, és a tőlünk telhető igazsággal és szeretettel követjük akkor is, ha rémesen érezzük magunkat.

Amikor keresztre feszítették, Krisztusnak volt elég bizodalma beismerni, hogy már nem bízott. Felkiáltott: „Atyám! Miért hagytál el engem?” Szörnyen őszinte volt magával. Abban a pillanatban elvesztette a bizalmát. Nem próbálta megváltoztatni és nem rejtette el ezt a tényt. Szerette magát azzal is, hogy őszintén kifejezte a gyötrődését. Később visszanyerte a bizodalmit, amikor azt mondta: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet.”

Láttam, hogy a *spirituális utazó emberek a bizalom, a hit különböző fázisain mennek keresztül.* Először elkezdik megtanulni az ok és okozat összefüggéseit. Úgy találják, hogy a pozitív hit és a pozitív cselekedetek pozitív jutalmakat hoznak. Az álmaik kezdenek valóra válni. Kezdi megalapozni önmagukba vetett bizalmukat. „Hatásos!” - kiáltanak fel örömmel. Mégis egy idő után készek arra, hogy egy mélyebb szintről ellenőrizzék bizalmukat. Valószínűleg nincsenek tudatában belső elhatározásuknak, hogy leteszteljék magukat, mivel az megváltoztatná a teszt természetét. Mi történik? A pozitív ok-okozati összefüggésnek az összes bizonyítéka mintha eltűnne egy időre. A dolgok egyszerre elkezdnek rosszul menni. A pozitív visszacsatolás elapad és az illető meginog. Az öreg pesszimizmus csúf feje ismét felbukkan. Hol van a spirituális törvény? „Talán ez csak a világegyetemről alkotott naiv nézet volt.” Valószínűleg Önnel is ez fog megtörténni.

Amikor ez történik az életünkben, az egy nagyobb növekedésnek a jele. Sokkal hosszabb távú ok-okozati

viszonnal kezdünk foglalkozni életünkben, személyes síkon is, s végül az emberi faj fejlődésének részeként szemlélve életünk e terén is. Igazságban élésünk jutalma az élet minden megélt pillanatának élvezete lesz. Nem kell várni a spirituális Kánaánra. Megkapjuk azonnal. Az itt és mostban élés azt jelenti, hogy elfogadjuk az emberi fejlődés lassú folyamatát, és közvetlen korlátainkat mint tökéleteset.

AZ IDŐVEL BÁNNI

A bizalom segített nekem, hogy megbirkózzam azzal, amivel mindig gondom volt: hogy mindent időben csináljak. Egyszer megkérdeztem anyámat, mire emlékszik, mi volt az, amivel a legtöbb gondom volt, amikor kicsi voltam? „Bármikor, ha kitaláltál valamit, azonnal véghez kellett vinned” - mondta.

Az elmúlt néhány évben türelmet tanultam, most kezdem megérteni, mit jelent ez nekem, íme egy gondolat, amely mindenkinek beválhat: *a türelem az isteni terv iránti bizalom közvetlen megnyilvánulása.* Ez annak elfogadása, hogy minden éppen úgy jó, ahogy most van, hiszen mi alkottuk ilyenné. Ez azt is jelenti, hogy a saját átforgató erőink segítségével meg is változtathatjuk ezt, ami most létezik. *A türelmetlenség végső soron azt jelenti, hogy nem hiszük el, hogy azt teremtünk, amit csak akarunk.* Ezt mind a magunk iránti, mind az isteni terv iránti bizalom hiányát jelzi. Időbe kerül, hogy vágyaink a fizikai síkon valósággá váljanak. Hogy elfogadtassam magammal ezt az igazságot, kitaláltam a következő mondást: „Azzal tudom a fizikális síkon létezés iránti elkötelezettségemet megbecsülni, hogy megbecsülöm az időt, amire e síkon minden dolog eléréséhez szükség van.” Az e síkban az ok és okozat közé beépített lassúságnak bizonyára értelme van. Képesnek kell lennünk tisztán látni az ok-okozati összefüggéseket az olyan kapcsolatokban is, amelyeket nem értünk. Ezek a kapcsolatok tulajdonképpen olyan részeink között állnak fenn, melyek még nincsenek egyesítve.

AZ ERŐ

Egy alkalommal, amikor még tanultam a gyógyítást, egyszer csak megnőtt a kezemen átfolyó erő. Olyan volt, mintha új kísérők érkeztek volna. Éppen valakinek a fertőzött lábujját gyógyítottam. Egy bizonyos módon tartottam a kezemet, ami nagyon erős, ezüstös kék fénynyalábot sugárzott a lábujjba. A kezeim körülbelül három centiméterre voltak a lábtól. Amikor ezt csináltam, a páciens felkiáltott a megnövekedett

energiaáramlás miatt. Amikor másképp tartottam a kezeim, puha, fehér felhőszerű energia jött belőlük. Ettől elmúlt a fájdalom. A kísérők állandóan utasítottak, hogy váltogassam a két módszert. Fáradt voltam, de a kísérők minden negyedórában utasítottak, hogy folytassam munkámat. Mintha valami nagyon sürgős lett volna. A kis gyógyítások eredménye hatalmas volt. Megszűnt a fertőzés és nem kellett operálni. Örömmámorban úsztam és elmondtam a tanáromnak. „C, olyan sok erő folyt keresztül rajtam!” - mondtam. Ő csak annyit válaszolt: „Szeretettel vagy erővel akarsz gyógyítani?” Rájöttem, hogy még nem voltam eléggé felkészülve rá, hogy ennyi erő áramoljon át rajtam. Túlságosan is élveztem, mintha azt mondanám: „Hé! Ide nézzetek! Elküldtem a kísérőimet.” Utána két évig nem is dolgoztam velük. Akkor készültem el. Sokkal többet tanultam meg a szeretetről. Később megértettem, hogy az ötödik szint spirituális sebészei dolgoztak velem.

Az igazságra alapozott bizalom, az isteni akarat és a szeretet erőt ad. Olyan erőt, amely az ember mélyéről, a belső isteni szikrából származik. Az erő annak következménye, hogy az isteni szikrával szövetkezünk, ahhoz kapcsolódunk, és lehetővé tesszük, hogy szabadon áramoljon életünkben. Ez az ember legbelső lényegéből származik, vagy amint Heyoan kísérőm mondja: a szentek szentjéből, aki erővel bír, az saját létének középpontjában ül.

Az erő hozza meg számunkra azt a képességet, hogy feltétel nélküli szeretetbe lépünk és ezt gyakoroljuk. Ez azt jelenti, hogy mindent, ami hozzánk érkezik,

szeretettel adunk vissza anélkül, hogy elárulnánk önmagunkat. Ezt csak úgy tudjuk megtenni, ha először is szeretjük önmagunkat és igazságban élünk. Vagyis őszinték vagyunk magunkkal szemben abban, hogy mit érzünk, és elköteleztük magunkat, hogy továbblépünk erről a helyről egy másik helyre, ahol szerethetünk. Tudjuk: ha megtagadjuk negatív reakcióinkat, elnyomjuk őket, akkor nem szeretjük sem magunkat, sem másokat. Csak ha érezzük és nyugtázzuk őket, csak akkor tudunk helyet adni a szeretet áramlásának. Elengedjük magunkat, hogy egy belső, szeretetteljes hely felé mozduljunk el. *A feltétel nélküli szeretet teszi lehetővé számunkra a kegyelem cselekedeteit.*

A KEGYELEM

Az igazság, az isteni akarat és a szeretet gyakorlásával, mely a bizalomhoz vezet, ami pedig az erőhöz; helyet csinálunk az életünkbe beköszöntő kegyelem részére. Ha hagyjuk az Isteni Bölcsességet érvényesülni, megkapjuk a Kegyelmet, amit Üdvözlés formájában érzékelünk. *Ez minden dolgok egységének, és a bennünket körülvevő történésektől független tökéletes biztonság megtapasztalása.* Ez egy olyan állapot, melyben tudjuk, hogy minden élményünk, beleértve az örömteli és a fájdalmas élményeket is, mint a betegség és a halál, csupán leckék, melyeket saját magunknak készítettünk az Istenhez hazavezető útra. Ez az egyidejűségben élés. Emmanuel szavaival:

*A kegyelem állapota
Befogadót kíván
Hogy teljes legyen
Isten kezei közt nyugszol
és szeretet övez.
És amikor be tudod fogadni
ezt a szeretetet,
bezárul a kör.*

KITEKINTHETŐ GYÓGYULTNAK?

Nem szabad elfelejtenie a gyógyítónak, hogy mi a lélek meggyógyításával foglalkozunk. Nagyon fontos, hogy a halált is ennek alapján értelmezzék a gyógyítók, és ne csak a személy megtestesült részét, de az egész embert kezeljék. A gyógyító nem adhatja fel valaki gyógyítását csupán azért, mert az illető teste haldoklik.

Fontos, hogy két dolgot sose felejtünk el, amikor megpróbáljuk megérteni, hogy mit csinálunk gyógyí-

tóként. Az egyik, hogy *mindenki számára mélységes jelentéssel bír betegsége átélése*, a másik pedig, hogy *a halál nem kudarcot, hanem valószínűleg gyógyulást jelent.* Ahhoz, hogy ezt ne feledje, a gyógyítónak két világban keli egyszerre élnie: a spirituálisban és a testiben. Csakúgy végezheti el az emberiség körében annyira elterjedt fájdalom folyamatos megfigyelését, hogy stabil pontban áll önmagán és a világegyetemen belül. A követ-

kező kérdést tettem fel ezzel kapcsolatban Emmanuelnek, a barátomnak: „Ha mi teremjük a saját betegségeinket, akkor ez nem tart-e vissza bennünket attól, hogy önmagunkon, a betegség eredetén dolgozzunk?”

Ezt válaszolta Emmanuel: „Az attól függ, hogy miért mégy a gyógyítóhoz, és melyik gyógyítóhoz mégy. Egyébként a kérdés kitűnő, és tudom, hogy a tanárunk is sokszor kérdezte ezt Önmagától. Mennyi felelősség terhel minket és épp ezért mi az, amit adnunk kell és mi az, amit kérnünk kell, és ha észreveszünk valamit, vajon megmondjuk-e? A kérdéseknek sose lesz vége, de van egy lényeges tény, ami biztosan kielégít. Abban a pillanatban, amikor rájössz, hogy talán létezik egy másfajta gyógymód is, már kinyílt egy kapu, már elért a tudatod a kézzelfoghatóan igénybe vehető orvosi gondozáson túlra. Most ezzel egyáltalán nem az orvosi hivatást becsülöm alá. Az orvosok kitűnő munkát végeznek és néhányan közülük is kísérőkkel dolgoznak, és ezt négy szemközt neked is bevallanák. Vannak mások, akik akár az orvosi hivatással, akár más módon keresik kenyerüket, nincsenek a tudatában és ebben az állapotban nem is lehetnének a tudatában annak, hogy mit tesznek. Ez nem azt jelenti, hogy ők csalók, kegyetlenek, bűnösök vagy gonoszok, csupán annyit jelent, hogy még meg kell találniuk az igazi tudást. Ilyenkor csak az a dolgod, hogy elköszönj tőlük, áldd meg őket és keress mást, akit a tudatod sokkal megfelelőbbnek érez, és ti mindannyian tudjátok, hogyan kell ezt tenni. Amikor meghallod a hívó szót, hogy a spirituális gyógymódban keresd a gyógyulásodat (nem pszichés gyógyításról, spirituális gyógyításról beszél), akkor tudatára ébredsz a lelkednek, üdvözölnek a gyógyítód és azok a lelkek, akik vele együtt foglalkozni fognak veled. Gyakran nem olyan a gyógyulás, amilyennek az ember előre gondolta volna. Gyakran esetleg csak azonosítják vagy megkönnyítik ugyan a szenvedést, de nem történik csoda. Nos, mit is jelent ez? Azt jelenti, hogy csak olyan messze tud elmenni a tudatod. Azt jelenti, hogy valamit még meg kellene tanulnod, valamit még tudnod kellene. Mert *minden test egy tanterem és minden betegség egy tanóra benne*. Nem büntetésképpen, hiszen saját magadnak idézted így elő a betegséget; magad választottad meg a testeidet, amelyek hordozzák az összes gyengeségedet, akár a genetikusakat is, mert a nagyapád vagy a nagymamád akart valamit. De ne felejtse el, azokat is te választottad. Úgyhogy

bíznod kell a testedben, nemcsak a betegségekben, hanem különösen a betegségekben, mert mit is mond el az neked? Sokféleképpen hallhatóvá lehet ezt tenni, de egy képzett spirituális gyógyító a legalkalmasabb arra, hogy segítsen neked meghallani, mit is mond a tested. Minden bizonnyal te vagy az, aki a leginkább meg tudja érteni, akihez közvetlenül szól, de egy spirituális gyógyító ismét egységessé tudja változtatni a tudatot és összhangba tud hozni téged az igazsággal. Hogy vajon képes vagy-e meggyógyítani egy szenvedő testet abban a pillanatban, az olyan sok tényezőtől múlik, hogy meg sem próbálom most őket felsorolni. De te magad biztosan meg tudod tenni. Ha mégis megtörténne az, amit az emberek sikertelenségnek neveznek, ha valaki, isten ments!, meghalna - vedd úgy, hogy áldott dolog történt a megboldogulttal. Az a lélek befejezte a feladatát és az elsődleges valóságban egy nagy, örömteli fogadóbizottság üdvözli őt. Végül is nem örökre szól a testi lét. Nem azért vagyunk itt, hogy örökké ezekben a ruhákban üldögéljünk. Remélem, megérted ezt. A spirituális gyógyításban ezért nincs sikertelenség, csak előrelépés van. Sohase félj szeretettel és részvétellel rátenni a kezed egy új betegre, ne habozz, ha valakiért imádkozni kell. Ne követeld az eredményeket, mert senki sem tudhatja biztosan, hogy mire van szüksége egy léleknek. Megértem, hogy ez hihetetlenül sok bizalmat követel, legalábbis úgy tűnik. Igen, sok bizalom kell hozzá.”

Amint a test és a gondolat egyre tisztább lesz a könyvben leírt gyógyító folyamatok hatására, megnő a gyógyítón folyó erő mennyisége és a rezgések száma is. Minél nagyobb az ereje, annál hatásosabb a *gyógyítás*, és annál érzékenyebb a gyógyító.

Minden alkalommal, amikor új erőt és betekintést nyersz, ez a betekintés mindig egy magától kiváltódó teszt után jött.

Ahhoz, hogy valaki keresztülmehessen ilyen teszteken, nagyon őszintének kell lennie önmagával szemben. A kis önámításokkal eltereljük a figyelmet a saját alsóbb énünk szándékáról vagy cselekedeteiről, eláruljuk függetlenségünket és csökkentjük belülről jövő erőnket. Minden teszt azzal kapcsolatos, amivel éppen küzdünk az életben; jól megtervezzük a tesztjeinket, úgy, hogy amikor megtanultuk, már nem kétséges az osztályzat.

MENNYIRE VAGYUNK FELKÉSZÜLTÉK

A GYÓGYÍTÁSRA?

Gyakorlat

Mennyire vagyunk igazságosak? Mennyire használjuk az akaratunkat az egyetemes akaratall összhangban? Hogy használjuk az erőnket? Hogyan tudunk szeretni? Tudunk-e feltétel nélküli szeretetet adni? Becsüljük-e a tekintélyét azoknak, akiket azért választottunk példaképeinknek, hogy tanuljunk tőlük? Meg tudjuk-e ezt tenni anélkül, hogy kiárusítanánk a saját belső tartásunkat? Miképpen amijük el saját integritásunkat? Mi az, ami után epekedünk? Mit szeretnénk létrehozni az életben? Mik a korlátaink nőként/férfiként/emberi lényként/gyógyítóként? Tiszteljük-e a betegek integritását, személyes erejét, akaratát és választásait? Azt tartjuk-e magunkról, hogy egy olyan csatorna vagyunk, amely a beteg erejét váltja ki, s így végül önmagát gyógyítja meg a páciens? Milyen személyes érdekünk fűződik ahhoz, hogy valakit meggyógyítsunk? Kudarcnak értékeljük-e a halált?

A GYÓGYÍTÁS TERMÉSZETÉNEK MEGFONTOLÁSA

Gyakorlat

Mi a gyógyító?

Mi a gyógyulás?

Mi a fő célja a gyógyításnak?

Mitől gyógyul meg az ember?

Ki gyógyít?

Ki tekinthető gyógyultnak?

Heyoan a következőket mondta mostanában: „Kedves olvasó! Ne ítélezzél magad fölött a fenti kérdések alapján! Mindannyian a megtisztulás útját járjuk, és az összes közül a szeretet a leghatásosabb gyógyszer. Ne rekeszd ki magad, mondván, hogy sose tudod mindezt megcsinálni. Meg tudod és meg is fogod csinálni. Egyszerűen el kell fogadnod, hogy hol és kicsodaként vagy tökéletes tökéletlenségeidben. Mi itt, a spirituális világban, nagyra becsülünk és tisztelünk téged. Azt választottátok, hogy testi lények lesztek, ami nem csak rátok nézve nagy áldás, hanem az egész kézzelfogható világegyetemre is. A ti személyes változásaitok az egészség és teljesség felé nem csak a körülöttetek levőket, nem a közvetlen közelethez levőket, hanem az összes érző lényt érintik a Föld felszínén, s magát a Földet is. Ti a Földből valók vagytok, ő pedig belőletek. Sose feledjétek ezt, mert ahogy egyre beljebb hatolunk az egyetemes tudatba a közeljövőben, ti lesztek a vezetői ennek a fénybe vezető nagyfelfedezőútnak. Mindenekfelett szeressétek és becsüljétek magatokat, amiként mi becsülünk titeket. Amikor veletek vagyunk, az Úr is ott van a közelben. Isten kezében vagytok és szeretet övez benneteket. Tudjátok ezt és otthon lesztek, szabadok lesztek.”

Amikor megértjük, hogy az élet olyan, mint egy pulzáció, kitágulunk és örömet érzünk, átmegyünk a béke csendjébe, és azután összehúzódnak. Sokan negatívként érzékelik ezt az összehúzódnást. Sokan közületek csodálatos örömet fognak érezni, mintha angyalok társaságában lennének a csoportban vagy a gyógyítás alatt. Ezt fogja érezni a páciens is. De ne feledjék, hogy a kitágult nagyon magas energiaállapot következtében később összehúzódnak és többet fogunk érezni a bennünk levő elkülönült tudatból. A spirituális energia tiszta ereje és intenzitása elszabadul és megvilágítja a stagnáló, sötét lélekanyagot. Ahogy visszajön a életbe, valóságként éljük ezt át. Az összes fájdalomát, dühét, agóniáját. Azt mondhatjuk magunkban: „Miért vagyok most rosszabbul, mint amikor elkezdtem.” Biztosíthatom róla, hogy ez nem igaz. Sokkal érzékenyebbek lettünk. Miután átéltük ezeket az ingadozásokat, ezeket a kitágulásokat és összehúzódnásokat minden bajunknál többször is észre vesszük, hogy eltűnik. Hónapokkal később vesszük észre, hogy „Hé! Már nem érzem többé!” És sírni fogunk az örömtől, mint amikor az első néhány alkalommal visszatértünk és élvezzük a fényt. Ne feledjék, türelem a bizalom szava!